

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23. 4. 2024 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Ivo Davídka a přísedících Marie Gablasové a Ing. Boženy Anežky Vašnovské, MPA

takto:

I.

Obžalovaní

Ing. Radim H.,

narozený xxx v Ostravě, bytem xxx, adresa pro doručování xxx, v obžalobě po pořadovým číslem 1.,

Radovan Ř.,

narozený xxx v xxx, bytem xxx, adresa pro doručování xxx, v obžalobě po pořadovým číslem 2.,

Jiří F.,

narozený xxx ve xxx, bytem xxx, v obžalobě po pořadovým číslem 6.,

Zdeněk H.,

narozený xxx v xxx, bytem xxx, v obžalobě po pořadovým číslem 8.,

Oldřich J.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

narozený xxx v xxx, bytem xxx, v obžalobě po pořadovým číslem 9.,

jsou vinni, že

1. obžalovaný Radovan Ř. a obžalovaný Radim H.:

v době od roku 2016 do roku 2020 v Ostravě, vedeni záměrem získat neoprávněný prospěch, ač věděli, že účelově vázané prostředky lze použít výhradně pro podporu mládežnického sportu, Radim H. jako předseda spolku FC Vítkovice 1919, z.s., IČ: 22881425, se sídlem na ul. 30. dubna č. 11, v Ostravě - část Moravská Ostrava, po předchozí dohodě a rozdělení úloh s Radovanem Ř., sportovním ředitelem klubu, účelově podstatně navýšili měsíční odměny sportovním trenérům s tím, že z navýšené odměny si tito trenéři ponechali pouze část zvýšené měsíční odměny a zbylou, předem dohodnutou část, v souladu s původním úmyslem, předávali v hotovosti Radovanu Ř. nebo Radimu H., kteří je od nich přijímali, ačkoliv k tomuto nebyli oprávněni a věděli, že se jedná o účelově poskytnuté dotační prostředky od Statutárního města Ostrava, Fotbalové asociace České republiky a od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, určené pro sportovní výchovu mládeže, s čímž byli srozuměni, kdy takto vybrané získané prostředky následně použili v rozporu s vymezeným účelem jednotlivých dotací, tedy na výlohy klubu nespojené s podporou mládežnického spotu a výchovou mládeže, a to v těchto případech:

od šéftrenéra Lubomíra A.

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.7.2017 č. 2036/2017/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 50.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 9.3.2018 č. 0415/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 8.000.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 50.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 5.9.2018 č. 2386/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 200.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.3.2019 č. 0566/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 7.500.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 250.000 Kč,

- v rozporu s čl. III Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice - Talentovaná mládež z rozpočtu Fotbalové asociace České republiky ze dne 23.08.2019, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s, poskytnuta účelová dotace ve výši 3.264.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 25.000 Kč,

celkem tedy za uvedené období převzali od Lubomíra A. částku 575.000 Kč,

od trenéra Radomíra D.

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.7.2017 č. 2036/2017/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku ve výši 50.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 9.3.2018 č. 0415/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 8.000.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 100.000 Kč,

celkem tedy za uvedené období převzali od Radomíra D. částku 150.000 Kč,

od trenéra Leona D., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vinna dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se jej netýká,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.7.2017 č. 2036/2017/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku ve výši 58.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 9.3.2018 č. 0415/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s, poskytnuta účelová dotace ve výši 8.000.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 145.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 5.9.2018 č. 2386/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 145.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.3.2019 č. 0566/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s, poskytnuta účelová dotace ve výši 7.500.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 116.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne č. 15.7.2019 č. 1920/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 2.000.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 232.000 Kč,

celkem tedy za uvedené období převzali od Leona D., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vinna dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se jej netýká, částku 696.000 Kč,

od trenéra Jiřího F.

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 5.9.2018 č. 2386/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 185.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 9.3.2018 č. 0415/2018/ŠaS, na základě které FC Vítkovice 1919, z.s, poskytnuta účelová dotace ve výši 8.000.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 259.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.3.2019 č. 0566/2019/ŠaS, na základě které FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 7.500.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 189.000 Kč,

celkem tedy za uvedené období převzali od Jiřího F. částku 633.000 Kč,

od trenéra Radka H., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vinna dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se jej netýká,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.7.2017 č. 2036/2017/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku ve výši 135.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 9.3.2018 č. 0415/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s, poskytnuta účelová dotace ve výši 8.000.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 30.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 5.9.2018 č. 2386/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s, poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 až 2019 v hotovosti obdrželi částku 30.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.3.2019 č. 0566/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 7.500.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 91.362 Kč,

- v rozporu s čl. III Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice - Talentovaná mládež z rozpočtu Fotbalové asociace České republiky ze dne 23.08.2019, na základě které byl FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.264.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 71.638 Kč,

celkem tedy za uvedené období převzali od Radka H., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vinna dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se jej netýká, částku 360.000 Kč,

od trenéra Pavla K., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vinna dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se jej netýká,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.7.2017 č. 2036/2017/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s, poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku ve výši 72.000 Kč,

- v rozporu s čl. III Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice - Kluby - profisoutěže - rok 2018, z rozpočtu Fotbalové asociace České republiky ze dne 25.09.2018, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 1.866.666Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 216.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.3.2019 č. 0566/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice

1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 7.500.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 210.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne č. 15.7.2019 č. 1920/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 2.000.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 48.000 Kč,

- v rozporu s čl. III Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice - Talentovaná mládež z rozpočtu Fotbalové asociace České republiky ze dne 23.08.2019, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.264.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 6.000 Kč,

celkem tedy za uvedené období převzali od Pavla K., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vinna dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se jej netýká, částku 552.000 Kč,

od trenéra Bc. Michala K.

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 9.3.2018 č. 0415/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 8.000.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 110.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 5.9.2018 č. 2386/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 100.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.3.2019 č. 0566/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 7.500.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 100.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne č. 15.7.2019 č. 1920/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s, poskytnuta účelová dotace ve výši 2.000.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 140.000 Kč,

celkem tedy za uvedené období převzali od Michala K. částku 450.000 Kč,

od trenéra Jana L.

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.7.2017 č. 2036/2017/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s, poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku ve výši 60.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 5.9.2018 č. 2386/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 a 2019 v hotovosti obdrželi částku 300.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 9.3.2018 č. 0415/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice

1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 8.000.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 60.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.3.2019 č. 0566/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 7.500.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 240.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne č. 15.7.2019 č. 1920/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 2.000.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 60.000 Kč,

celkem tedy za uvedené období převzali od Jana L. částku 720.000 Kč,

trenéra Jiřího N., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vinna dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se jej netýká,

- v rozporu s čl. III Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice, Kluby - profisoutěže - rok 2018, z rozpočtu Fotbalové asociace České republiky ze dne 25.09.2018, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 1.866.666 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 200.000 Kč,

- v rozporu s čl. III Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice - Talentovaná mládež z rozpočtu Fotbalové asociace České republiky ze dne 23.08.2019, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.264.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 120.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.3.2019 č. 0566/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 7.500.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 100.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne č. 15.7.2019 č. 1920/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 2.000.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 20.000 Kč,

celkem tedy za uvedené období převzali od Jiřího N., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vinna dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se jej netýká, částku 440.000 Kč,

od trenéra Roberta P., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vinna dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se jej netýká,

- v rozporu s čl. III Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice - Talentovaná mládež z rozpočtu Fotbalové asociace České republiky ze dne 23.08.2019, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.264.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 72.000 Kč,

od trenéra Zdeňka H.

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 29.07.2016 č. 1731/2016/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.000.000 Kč, za období roku 2017 v hotovosti obdrželi částku ve výši 98.400 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.7.2017 č. 2036/2017/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2017 a 2018 v hotovosti obdrželi částku ve výši 360.800 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 9.3.2018 č. 0415/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 8.000.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 65.600 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního městy Ostrava ze dne 5.9.2018 č. 2386/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti obdrželi částku 229.600 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.3.2019 č. 0566/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 7.500.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 196.800 Kč,

celkem tedy za uvedené období převzali od Zdeňka H. částku 951.200 Kč,

trenéru Oldřichu J.

společně a po předchozí dohodě, vědomi si skutečnosti, že jmenovaný nebude vykonávat trenérskou činnost, výhradně pro doložení dokladu o čerpání, po sepsání účelově vyhotovené trenérské smlouvy s ním, vyplatili z poskytnutých účelových dotací níže uvedené částky:

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.7.2017 č. 2036/2017/ŠaS, na základě které byla spolku FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 takto vyplatili celkem 111.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 9.3.2018 č. 0415/2018/ŠaS, na základě které byla spolku FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 8.000.000 Kč, za období roku 2018 takto vyplatili celkem 37.000 Kč,

- v rozporu s čl. III Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice - Kluby - profisoutěže - rok 2018, z rozpočtu Fotbalové asociace České republiky ze dne 25.09.2018, na základě které byla spolku FC Vítkovice 1919, z.s, poskytnuta účelová dotace ve výši 1.866.666 Kč, za období roku 2018 vyplatili takto celkem 296.000 Kč,

- v rozporu s čl. II Rozhodnutí ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 502019_2B_4520 o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu České republiky na rok 2019, na základě které byla spolku FC Vítkovice 1919 z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 1.575.200 Kč, za období roku 2019 takto vyplatili celkem 370.000 Kč,

celkem tedy za uvedené období vyplatili Oldřichu J. částku 814.000 Kč,

trenéru Jaroslavu P.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

společně a po předchozí dohodě, vědomi si skutečnosti, že jmenovaný nebude vykonávat trenérskou činnost, výhradně pro doložení dokladu o čerpání, po sepsání účelově vyhotovené trenérské smlouvy s ním, vyplatili z poskytnutých účelových dotací níže uvedené částky:

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.7.2017 č. 2036/2017/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 vyplatili celkem 120.000 Kč,

- v rozporu s čl. III Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice - Kluby - profisoutěže - rok 2018, z rozpočtu Fotbalové asociace České republiky ze dne 25.09.2018, na základě které byla poskytnuta účelová dotace ve výši 1.866.666 Kč, za období roku 2018 vyplatili celkem 360.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.3.2019 č. 0566/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 7.500.000 Kč, za období roku 2019 vyplatili celkem 306.665 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne č. 15.7.2019 č. 1920/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 2.000.000 Kč, za období roku 2019 vyplatili celkem 13.333 Kč,

- v rozporu s čl. III Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice - Talentovaná mládež z rozpočtu Fotbalové asociace České republiky ze dne 23.08.2019, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s, poskytnuta účelová dotace ve výši 3.264.000 Kč, za období roku 2019 v vyplatili celkem 159.996 Kč,

celkem tedy za uvedené období vyplatili Jaroslavu P. částku 959.994 Kč,

trenéru Josefu U., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vinna dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se jej netýká,

společně a po předchozí dohodě, vědomi si skutečnosti, že jmenovaný nebude vykonávat trenérskou činnost, výhradně pro doložení dokladu o čerpání, po sepsání účelově vyhotovené trenérské smlouvy s ním, vyplatili z poskytnutých účelových dotací níže uvedené částky:

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 9.3.2018 č. 0415/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 8.000.000 Kč, za období roku 2018 v hotovosti vyplatili částku 114.000 Kč,

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 5.9.2018 č. 2386/2018/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2018 a 2019 v hotovosti vyplatili částku 57.000 Kč,

celkem tedy za uvedené období vyplatili Josefu U., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vinna dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se jej netýká, částku 171.000 Kč,

čímž způsobili souhrnně a pokračujícím jednáním celkovou škodu 7.544.194 Kč,

tedy

obžalovaný Radovan Ř.

ad 1)

použil v nikoli malém rozsahu prostředky získané účelovou dotací na jiný než určený účel a způsobil činem značnou škodu,

2. obžalovaný Jiří F.

od ledna do prosince roku 2018 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro fotbalový klub, po předchozí dohodě se sportovním ředitelem spolku FC Vítkovice 1919, z.s., Radovanem Ř., přijal návrh, že jako trenér bude pobírat účelově nadhodnocené odměny pocházející z dotací a jejich část odevzdávat zpět, což i v souladu s původním úmyslem činil, když přijímal účelově nadhodnocené odměny z titulu trenérské smlouvy ve výši 45.000 Kč, ze které si pro svou potřebu ponechal jen menší část 8.000 Kč a zbylou část ve výši nejméně 37.000 Kč, z každé přijaté účelově nadhodnocené odměny, předával v hotovosti Radovanu Ř. a následně od ledna 2019 do srpna 2019 si z odměn totožným způsobem ponechal částku 8.000 Kč a částku nejméně 27.000 Kč předával v hotovosti Radovanu Ř. a to tak, že z účelových dotací Statutárního města Ostravy č. 2386/2018/ŠaS mu předal částku 185.000 Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS mu předal 259.000 Kč a z dotace č. 0566/2019/ŠaS předal částku 189.000 Kč, čímž způsobil Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava - Moravská Ostrava škodu ve výši 633.000 Kč,

tedy

obžalovaný Jiří F.

ad 2)

umožnil jinému, aby použil nikoli v malém rozsahu prostředky získané účelovou dotací na jiný než určený účel a způsobil činem větší škodu,

3. obžalovaný Zdeněk H.

od ledna roku 2017 do června roku 2019 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro fotbalový klub, po předchozí dohodě s předsedou spolku FC Vítkovice 1919, z.s., Radimem H., souhlasil, aby jako trenér na svůj bankovní účet č. xxx přijímal účelově nadhodnocené finanční odměny hrazené z účelových dotací, což i následně v souladu s původním úmyslem činil, když z celkové měsíční odměny ve výši nejméně 50.000 Kč si pro svou potřebu ponechal pouze část odměny a zbylou část ve výši nejméně 32.800 Kč nepravidelně, avšak z každé přijaté nadhodnocené odměny, osobně předával v hotovosti Radimu H., coby předsedovi FC Vítkovice 1919, z.s., vědom si toho, že tyto budou použity na účely nesouvisející s trénováním mládeže, tedy z účelové dotace Statutárního města Ostravy, č. 1731/2016/ŠaS mu předal 98.400 Kč, z dotace č. 2036/2017/ŠaS mu předal částku 360.800 Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS částku 65.600 Kč, z dotace č. 2386/2018/ŠaS mu předal částku 229.600 Kč a z dotace č. 0566/2019/ŠaS předal částku 196.800 Kč, čímž Statutárnímu městu Ostrava, Prokešovo nám. 8, Ostrava - Moravská Ostrava, způsobil škodu ve výši 951.200 Kč,

tedy

obžalovaný Zdeněk H.

ad 3)

umožnil jinému, aby použil nikoli v malém rozsahu prostředky získané účelovou dotací na jiný než určený účel a způsobil činem větší škodu,

4. obžalovaný Oldřich J.

od ledna roku 2018 do října roku 2019 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro fotbalový klub, po předchozí dohodě se sportovním ředitelem spolku FC Vítkovice 1919, z.s., Radovanem Ř., souhlasil s tím, že trenérskou činnost bude pouze simulovat a podepsal trenérskou smlouvu s účelově navýšenou odměnou ve výši 45.000 Kč, ze které by předával Radovanu Ř. částku 37.000 Kč, což i v souladu s původním úmyslem činil, tak, že z každé přijaté nadhodnocené odměny, osobně v hotovosti předával Radovanu Ř. částku 37.000 Kč, a sám si ponechával částku 8.000 Kč jako odměnu, srozuměn s tím, že odevzdané částky budou využity jinak než pro podporu sportu mládeže tak, že z dotací Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS mu předal částku 111.000 Kč z dotace č. 0415/2018/ŠaS předal částku 37.000 Kč, z účelové dotace Fotbalové asociace České republiky ze Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu - Kluby - profi soutěže - rok 2018 mu předal částku 296.000 Kč a z dotace Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy č. 502019_2B_4520 o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu České republiky na rok 2019 mu předal částku 370.000 Kč, čímž způsobil Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava - Moravská Ostrava škodu ve výši 148.000 Kč, Fotbalové asociaci České republiky, Atletická 8, Praha - Břevnov škodu ve výši 296.000 Kč a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, Karmelitská 529/5, Praha 1 škodu ve výši 370.000, celkem tedy škodu ve výši 814.000 Kč,

tedy

obžalovaný Oldřich J.

ad 4)

umožnil jinému, aby použil nikoli v malém rozsahu prostředky získané účelovou dotací na jiný než určený účel a způsobil činem větší škodu,

5. obžalovaný Ing. Radim H.

dne 2.1.2018 v Ostravě, v součinnosti s obžalovaným Romanem G., vedeni záměrem získat neoprávněný prospěch, Radim H. jako předseda představenstva klubu FC Vítkovice 1919, z.s. a Roman G. coby jednatel obchodní korporace TMSV Corporation s.r.o., se sídlem v Ostravě, v úmyslu použít dotační peněžní prostředky na jimi zvolený účel, podepsali účelovou smlouvu, jejímž předmětem bylo „praní prádla“ tedy hráčských dresů dalších pro FC Vítkovice 1919, z.s., které měla dle ujednání provádět firma TSMV Corporation s.r.o., avšak v totožném objektu zařízené prádelny při výkonu práce totožných zaměstnanců, tak, že firma TMSV Corporation s.r.o. fakturovala údajné praní prádla klubu FC Vítkovice 1919 z.s., ačkoliv tato firma ve skutečnosti tuto činnost pro klub neprováděla a „praní prádla“ bylo ve skutečnosti vykonáváno v režii a na náklady klubu FC Vítkovice 1919, z.s., čímž došlo k neoprávněnému čerpání účelové dotace č. 0415/2018/ŠaS Statutárního města Ostravy v částce 441.457,- Kč, a vznikla škoda Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava-Moravská Ostrava, škoda ve výši 441.457,- Kč

tedy

obžalovaný Ing. Radim H.

ad 1), ad 5)

použil v nikoli malém rozsahu prostředky získané účelovou dotací na jiný než určený účel a způsobili činem značnou škodu,

čímž spáchali

obžalovaný Ing. Radim H.

ad 1), ad 5)

zločin dotačního podvodu podle § 212 odstavec 2, odstavec 5 písmeno c) trestního zákoníku,

obžalovaný Radovan Ř.

ad 1)

zločin dotačního podvodu podle § 212 odstavec 2, odstavec 5 písmeno c) trestního zákoníku,

obžalovaný Jiří F.

ad 2)

pomoc k přečinu dotačního podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku k § 212 odstavec 2, odstavec 4 trestního zákoníku,

obžalovaný Zdeněk H.

ad 3)

pomoc k přečinu dotačního podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku k § 212 odstavec 2, odstavec 4 trestního zákoníku,

obžalovaný Oldřich J.

ad 4)

pomoc k přečinu dotačního podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku k § 212 odstavec 2, odstavec 4 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný Ing. Radim H.

podle § 212 odstavec 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře **2 (dvou) roků.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon tohoto trestu do věznice **s ostrahou.**

obžalovaný Radovan Ř.

podle § 212 odstavec 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře **2 (dvou) roků a šesti (6) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) roků.**

obžalovaný Jiří F.

podle § 212 odstavec 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře **1 (jednoho) roku a čtyř (4) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků a šesti (6) měsíců.**

obžalovaný Zdeněk H.

podle § 212 odstavec 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře **1 (jednoho) roku a šesti (6) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků a šesti (6) měsíců.**

obžalovaný Oldřich J.

podle § 212 odstavec 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře **1 (jednoho) roku a pěti (5) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků a šesti (6) měsíců.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný Ing. Radim H. povinen zaplatit na náhradě škody poškozenému Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava částku 441.457,- Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalovaní Ing. Radim H., Radovan Ř. a Jiří F. povinni zaplatit společně a nerozdílně na náhradě škody poškozenému Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava částku ve výši 633.000,- Kč.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalovaní Ing. Radim H., Radovan Ř. a Zdeněk H. povinni zaplatit společně a nerozdílně na náhradě škody poškozenému Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava částku ve výši 951.200,- Kč.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalovaní Ing. Radim H., Radovan Ř. a Oldřich J. povinni zaplatit společně a nerozdílně na náhradě škody poškozenému Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava částku ve výši 148.000,- Kč.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalovaní Ing. Radim H. a Radovan Ř. povinni zaplatit společně a nerozdílně na náhradě škody poškozenému Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava částku ve výši 2.987.548,- Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozené Statutární město Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný Oldřich J. povinen zaplatit na náhradě škody poškozené Fotbalové asociaci České republiky, Atletická 8, Praha - Břevnov částku ve výši 296.000 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená Fotbalová asociaci České republiky, Atletická 8, Praha - Břevnov odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalovaní Ing. Radim H., Radovan Ř. a Oldřich J. povinni zaplatit společně a nerozdílně na náhradě škody poškozenému Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, Karmelitská 529/5, Praha 1 částku ve výši 362.500,- Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozené Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Karmelitská 529/5, Praha 1 odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Oproti tomu se

podle § 226 písmeno a) trestního řádu se obžalovaní

Ing. Radim H.,

narozený xxx v xxx, bytem xxx, adresa pro doručování xxx, v obžalobě po pořadovým číslem 1.,

Radovan Ř.,

narozený xxx v xxx, bytem xxx, adresa pro doručování xxx, v obžalobě po pořadovým číslem 2.,

Lubomír A.,

narozený xxx v xxx, bytem xxx, v obžalobě po pořadovým číslem 3.,

Zdeněk H.,

narozený xxx v xxx, bytem xxx, v obžalobě po pořadovým číslem 8.,

Bc. Michal K.,

narozený xxx v xxx, bytem xxx, adresa pro doručování xxx, v obžalobě po pořadovým číslem 11.,

Jan L.,

narozený xxx v xxx, bytem xxx, v obžalobě po pořadovým číslem 12.,

dílem **zprošťují** obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3.2.2023, sp. zn. 4 KZV 17/2023, a to v rozsahu,

v jakém jim kladla za vinu, že

1. obžalovaný Radovan Ř. a obžalovaný Radim H.:

v době od roku 2016 do roku 2020 v Ostravě, vedeni záměrem získat neoprávněný prospěch, ač věděli, že účelově vázané prostředky lze použít výhradně pro podporu mládežnického sportu, Radim H. jako předseda spolku FC Vítkovice 1919, z.s., IČ: 22881425, se sídlem na ul. 30. dubna č. 11, v Ostravě - část Moravská Ostrava, po předchozí dohodě a rozdělení úloh s Radovanem Ř., sportovním ředitelem klubu, účelově podstatně navýšili měsíční odměny sportovním trenérům s tím, že z navýšené odměny si tito trenéři ponechali pouze část zvýšené měsíční odměny a zbylou, předem dohodnutou část, v souladu s původním úmyslem, předávali v hotovosti Radovanu Ř. nebo

Radimu H., kteří je od nich přijímali, ačkoliv k tomuto nebyli oprávněni a věděli, že se jedná o účelově poskytnuté dotační prostředky od Statutárního města Ostrava, Fotbalové asociace České republiky a od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, určené pro sportovní výchovu mládeže, s čímž byli srozuměni, kdy takto vybrané získané prostředky následně použili na výlohy klubu nespojené s výchovou mládeže a to v těchto případech:

od šéftrenéra Lubomíra A.

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.3.2019 č. 0566/2019/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 7.500.000 Kč, za období roku 2019 v hotovosti obdrželi částku 30.000 Kč představující vratku trenérské odměny za měsíc listopad roku 2019,

od trenéra Zdeňka H.

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.7.2017 č. 2036/2017/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2017 a 2018 v hotovosti obdrželi částku 32.800 Kč představující vratku trenérské odměny za měsíc duben 2017,

od trenéra Bc. Michala K.

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18.7.2017 č. 2036/2017/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 3.500.000 Kč, za období roku 2017 v hotovosti obdrželi částku ve výši 120.000 Kč,

od trenéra Jana L.

- v rozporu s čl. II., III., V., VI Veřejnosprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 30.11.2016 č. 0418/2017/ŠaS, na základě které byla FC Vítkovice 1919, z.s., poskytnuta účelová dotace ve výši 850.000 Kč, za období roku 2017 v hotovosti obdrželi částku 180.000 Kč,

tedy měli

použít v nikoli malém rozsahu prostředky získané účelovou dotací na jiný než určený účel a způsobit činem značnou škodu,

čímž měli spáchat

dílčí útoky pokračujícího zločinu dotačního podvodu podle § 212 odstavec 2, odstavec 5 písmeno c) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíhání,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

2. obžalovaný Lubomír A.

v blíže neučené době měsíce prosince roku 2019 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro svůj klub, po předchozí dohodě s Radimem H. coby předsedou spolku FC Vítkovice 1919, z.s., přijal návrh, že jako trenér bude na svůj bankovní účet č. xxx přijímat účelově nadhodnocené odměny, což v souladu s úmluvou činil, srozuměn s tím, že účelová dotace na rozvoj sportování mládeže bude vynaložena jinak, načež z dotace Statutárního města Ostravy č. 0566/2019/ŠaS obdržel nadhodnocenou odměnu za měsíc listopad roku 2019 v částce 60.000 Kč, ze které si pro svou potřebu část ponechal a zbylou částku nejméně ve výši 30.000 Kč osobně předal v hotovosti Radimu H., čímž Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava způsobil škodu ve výši 30.000 Kč,

tedy měl

umožnit jinému, aby použil nikoli v malém rozsahu prostředky získané účelovou dotací na jiný než určený účel a způsobit činem větší škodu,

čímž měl spáchat

dílčí útok pokračující pomoci k pokračujícímu přečinu dotačního podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku k § 212 odstavec 2, odstavec 4 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán,

3. obžalovaný Zdeněk H.

v blíže neučené době měsíce prosince roku 2017 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro svůj klub, po předchozí dohodě s Radimem H. coby předsedou spolku FC Vítkovice 1919, z.s., přijal návrh, že jako trenér bude na svůj bankovní účet č. xxx přijímat účelově nadhodnocené odměny, což v souladu s úmluvou činil, srozuměn s tím, že účelová dotace na rozvoj sportování mládeže bude vynaložena jinak, načež z dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS obdržel nadhodnocenou odměnu za měsíc duben roku 2017 v částce 50.000 Kč, ze které si pro svou potřebu část ponechal a zbylou částku nejméně ve výši 32.800 Kč osobně předal v hotovosti Radimu H., čímž Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava způsobil škodu ve výši 32.800 Kč,

tedy měl

umožnit jinému, aby použil nikoli v malém rozsahu prostředky získané účelovou dotací na jiný než určený účel a způsobit činem větší škodu,

čímž měl spáchat

dílčí útok pokračující pomoci k pokračujícímu přečinu dotačního podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku k § 212 odstavec 2, odstavec 4 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán,

4. obžalovaný Bc. Michal K.

v blíže neučené době roku 2018 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro svůj klub, po předchozí dohodě s Radimem H. coby předsedou spolku FC Vítkovice 1919, z.s., přijal návrh, že jako trenér bude na svůj bankovní účet č. xxx přijímat účelově nadhodnocené odměny, což v souladu s úmluvou činil, srozuměn s tím, že účelová dotace na rozvoj sportování mládeže bude vynaložena jinak, načež z dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS přijímal tyto nadhodnocené odměny, hrazené z účelových dotací za období roku 2017 v částce 55.000 Kč měsíčně, ze které si pro svou potřebu část ponechal a zbylou částku nejméně ve výši 37.000 Kč měsíčně osobně předával v hotovosti Radimu H., čímž Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava způsobil škodu ve výši 120.000 Kč,

tedy měl

umožnit jinému, aby použil nikoli v malém rozsahu prostředky získané účelovou dotací na jiný než určený účel a způsobit činem větší škodu,

čímž měl spáchat

dílčí útok pokračující pomoci k pokračujícímu přečinu dotačního podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku k § 212 odstavec 2, odstavec 4 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán,

5. obžalovaný Jan L.

v blíže neučené době roku 2017 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro svůj klub, po předchozí dohodě s Radimem H. coby předsedou spolku FC Vítkovice 1919, z.s., přijal návrh, že jako trenér bude na svůj bankovní účet č. xxx přijímat účelově nadhodnocené odměny, což v souladu s úmluvou činil, srozuměn s tím, že účelová dotace na rozvoj sportování mládeže bude vynaložena jinak, načež z dotace Statutárního města Ostravy č. 0418/2017/ŠaS přijímal tyto nadhodnocené odměny, hrazené z účelových dotací za období roku 2017 v částce 75.000 Kč měsíčně, ze které si pro svou potřebu část ponechal a zbylou částku nejméně ve výši 35.000 Kč měsíčně osobně předával v hotovosti Radimu H., čímž Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava způsobil škodu ve výši 210.000 Kč,

tedy měl

umožnit jinému, aby použil nikoli v malém rozsahu prostředky získané účelovou dotací na jiný než určený účel a způsobit činem větší škodu,

čímž měl spáchat

dílčí útok pokračující pomoci k pokračujícímu přečinu dotačního podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku k § 212 odstavec 2, odstavec 4 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán,

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozené Statutární město Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava odkazuje se svým nárokem na náhradu škody, pokud jde o nároky z dotací:

- číslo 0566/2019/ŠaS ve výši 30.000,- Kč za měsíc listopad roku 2019 pohledávané za obžalovanými Radovanem Ř., Radimem H. a Lubomírem A.,
- číslo 2036/2017/ŠaS ve výši 32.800,- Kč za měsíc duben roku 2017 pohledávané za obžalovanými Radovanem Ř., Radimem H. a Zdeňkem H.,
- číslo 2036/2017/ŠaS ve výši 120.000,- Kč období roku 2017 pohledávané za obžalovanými Radovanem Ř., Radimem H. a Bc. Michalem K.,
- číslo 0418/2017/ŠaS ve výši 210.000,- Kč období roku 2017 pohledávané za obžalovanými Radovanem Ř., Radimem H. a Janem L.,

na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

1. Po provedeném dokazování u hlavního líčení, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu podle ustanovení § 2 odstavec 6 trestního řádu, soud zjistil a vzal za prokázaný skutkový stav a vinu obžalovaných tak, jak je popsáno ve výroku I. tohoto rozsudku shora.

2. Předmětná věc napadla ke Krajského soudu v Ostravě dne 15.2.2023 na podkladě obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství Ostrava ze dne 3.2.2023, sp. zn. 4 KZV 3/2023, která byla podána celkem na 15 obžalovaných, a to Ing. Radim H., Radovan Ř., Lubomír A., Radomír D., Leon D., Jiří F., Roman G., Zdeněk H., Oldřich J., Pavel K., Bc. Michal K., Jan L., Jiří N., Jaroslav P. a Robert P. Trestní stíhání bylo původně vedeno i proti Ing. Radimu H. a Josefu U., nicméně jejich trestní věc byla před podáním obžaloby vyloučena do samostatného řízení a následně bylo jejich trestní stíhání rozhodnutím dozorujícího státního zástupce podmíněně zastaveno. Usnesením soudu ze dne 26.7.2023, č.j. 54 T 3/2023–8619 byla věc obžalovaných L. D., P. K., J. N. a R. P., kteří všichni prohlásili svou vinu

postupem podle § 206c trest. řádu, vyloučena ze společného řízení a byla dále projednána u KS Ostrava pod spisovou značkou 54 T 8/2023. Usneseními Krajského soudu v Ostravě ze dne 9.10.2023 (obž. L. D., P. K. a R. P.) a 13.11.2023 (obž. J. N.), sp. zn. 54 T 8/2023 bylo trestní stíhání obžalovaných L. D., P. K., J. N. a R. P. podmíněně zastaveno, tedy jejich trestní stíhání je vedeno samostatně, jejich vinna dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se na nevztahuje. Pokud jde o obžalovaného J. P. nebyla jeho trestní věc vyloučena k samostatnému řízení ačkoliv i tento obžalovaný prohlásil svou vinu postupem podle § 206c trest. řádu, a to s ohledem na jeho původní postoj k náhradě škody. Shodně soud nevyloučil do samostatného řízení věc obžalovaného R. Ř., který rovněž tak postupem podle § 206c trest. řádu prohlásil sovu vinu, a to s ohledem na jeho postavení v trestní věci jako takové.

3. Trestní stíhání pod sp. zn. 54 T 3/2023 tedy nadále probíhalo toliko ve vztahu k obžalovaným Ing. R. H., J. F., Z. H. a O. J., kteří nevyužili konsenzuálního principu a všechny obžalobou tvrzené skutečnosti prohlásil za sporné, dále proti obžalovaným L. A., R. D., M. K., J. L., kteří postupem podle § 206d trest. řádu prohlásili spolu se státním zástupcem nesporné skutečnosti (sporovali výši finančních vratek a dílem osobu s níž ve věci vratek jednali), a dále obžalovaným R. Ř., R. G. a J. P., kteří postupem podle § 206c trest. řádu prohlásili sovu vinu.

4. S ohledem na rozhodovací praxi vyšších soudů považuje soud za důležité zdůraznit, že pokud se v odůvodnění tohoto rozsudku popisuje činnost L. D., P. K., R. P., J. N., Ing. R. H. a J. U., pak se jedná o osoby, jejichž trestní stíhání je vedeno samostatně, jejich vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se na ně nevztahuje.

Obžalovaný Radovan Ř.

5. Obžalovaný R. Ř. v hlavním líčení konaném dne 3.5.2023, po poučení podle § 206a a násl. trestního řádu, postupem podle § 206c trestního řádu, prohlásil, že je vinný spácháním vytýkaného skutku uvedeného v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací tohoto skutku tak, jak je uvedena v obžalobě státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3.2.2023 sp. zn. 4 KZV 17/2021. Státní zástupce tak navrhl soudu přijmout prohlášení viny obžalovaného. Soud tedy postupem podle § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu přijal prohlášení viny obžalovaného R. Ř., když toto je v souladu se zjištěným skutkovým stavem a v předcházejícím řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného (§ 206c odst. 5 trest. řádu). Současně soud rozhodl, že se dokazování, v rozsahu soudem přijatého prohlášení viny obžalovaného, nebude provádět. Obžalovaný pak v rámci hlavního líčení toliko učinil prohlášení, a dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

6. S ohledem na výsledky dokazování, pokud jde o výše fakticky vracených části odměn, když již v průběhu hlavního líčení vyšlo najevo, že částky odměn vyplacené z dotací byly, oproti obžalobě, nižší, bylo usnesením soudu dne 29.2.2024 revidováno usnesení, kterým bylo přijato prohlášení viny obžalovaného dne 3.5.2023. Po upozornění na změnu popisu skutku (výši vratek) a opětovném poučení podle § 206c trest. řádu obžalovaný prohlásil, že je vinný spácháním vytýkaného skutku uvedeného v obžalobě, ve znění jeho úpravy, na kterou byl upozorněn soudem v hlavním líčení konaném dne 29.2.2024, a že souhlasí s právní kvalifikací tohoto skutku tak, jak je uvedena v obžalobě státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3.2.2023 sp. zn. 4 KZV 17/2021. Státní zástupce tak navrhl soudu přijmout prohlášení viny obžalovaného. Soud tedy postupem podle § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu přijal prohlášení viny obžalovaného R. Ř., když toto je v souladu se zjištěným skutkovým stavem a v předcházejícím řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného (§ 206c odst. 5 trest. řádu). Současně soud rozhodl, že se dokazování, v rozsahu

soudem přijatého prohlášení viny obžalovaného, nebude provádět. Obžalovaný pak v rámci hlavního líčení toliko učinil prohlášení, a dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

7. Za podmínek § 207 odstavec 2 trestního řádu tak byla v hlavním líčení čtena výpověď obžalovaného Radovana Ř. z přípravného řízení, ve které uvedl, že aktuálně pracuje druhým rokem jako učitel na xxx. V době před angažováním ve Vítkovickém fotbalovém klubu pracoval na xxx a současně vedl fotbal v Polance nad Odrou. V této době byl osloven panem P., a to někdy v roce 2015 nebo 2016, jež mu nabídl práci sekretáře v ve spolku FC Vítkovice 1919, kterou obžalovaný přijal. Mimo práce sekretáře vykonával i funkci trenéra brankářů. Obžalovaný nebyl členem vedení, spolek řídili jeho vlastníci, resp. zakladatelé tedy P., R., F., spoluobžalovaný H. a spoluobžalovaný G. Současně spolek spolupracoval s mužským fotbalem MFK Vítkovice. Ke konci roku 2017 vznikly ve spolku rozpory mezi vlastníky, jež vyvrcholily odchodem pana P. a D. V důsledku toho došlo k uvolnění místa ve výkonném výboru spolku a obžalovaný byl požádán, zda by mohl být členem výkonného výboru, s čímž souhlasil. Postupem času začal obžalovaný zjišťovat, že spolek má nedostatek finančních prostředků na provozování mužské kopané, tedy MFK Vítkovice, a.s., který v té době hrál 2. fotbalovou ligu. Obžalovaného vyhledal spoluobžalovaný H., jenž byl předsedou spolku a současně faktickým vlastníkem akciové společnosti, a požádal jej, zda by mohl oslovit trenéry mládežnických týmů s žádostí o pomoc. Důvodem proč spoluobžalovaný H. oslovil obžalovaného byla skutečnost, že obžalovaný se znal se všemi trenéry osobně, jelikož většinu z nich do klubu přivedl a denně s nimi spolupracoval. Podle pokynu spoluobžalovaného H. měl s trenéry domluvit, že jim bude navýšena jejich odměna za činnost v klubu (spolku), tuto navýšenou část odměny budou v hotovosti vracet klubu a takto získané peníze budou použity pro provoz dospělého mužstva. Obžalovaný uvedl, že financování a provoz dospělého fotbalu a mládežnického fotbalu fakticky oddělit nešlo, jednalo se o propojené nádoby, neboť podpora FAČR a města Ostravy pro mládež byla odvislá od toho, jaký typ soutěže hraje dospělý fotbal. To znamenalo, že pokud by MFK Vítkovice, a.s. spadly z 2. ligy, došlo by k výraznému snížení dotací a dalších příspěvků na mládež ve spolku. Tedy financování mládežnického fotbalu bylo odvislé od toho, jaký typ soutěže hrálo mužstvo dospělého fotbalu. Podle pokynů spoluobžalovaného H. obžalovaný postupně oslovil některé mládežnické trenéry a takto je požádal o pomoc. Podle instrukcí spoluobžalovaného H. s nimi dohodl jakým způsobem, o jakou část bude jejich odměna navýšena, zda bude uzavřena druhá smlouva nebo bude navýšena odměna ze stávající smlouvy a jakou část odměny budou trenéři spolku vracet. Oslovil pouze trenéry, které znal a s nimiž si vzájemně důvěřovali. U některých trenérů, konkrétně u obžalovaného Zdeňka H., si postup s navýšením odměny dohodl přímo spoluobžalovaný H. Jak byla celá záležitost administrována, tedy zda a jaké smlouvy trenérů mládeže byly uvedeny k jaké žádosti o dotaci, to obžalovaný neví, jelikož podávání a vyřizování žádostí o dotace, dalších příspěvků a financování spolku měl na starosti spoluobžalovaný H. Obžalovaný pak dle domluvy s jednotlivými trenéry, od některých pravidelně a od některých nepravidelně, vybíral dohodnutou část takto navýšené odměny. U některých trenérů došlo ještě následně k nějakým úpravám, když například na konci roku jim byla ponechána nebo vrácena nějaká částka na zaplacení daní, což si většinou s těmito trenéry vyřizoval přímo spoluobžalovaný H. Obžalovaný uvedl, že je přesvědčen o tom, že všichni zúčastnění jednali popsaným způsobem s vnitřní motivací pomoci spolku i klubu. Obžalovaný si v té době neuvědomoval, že dělá něco protiprávního a rovněž jednal s motivací pomoci klubu. Aktuálně svého jednání lituje a snaží se nahradit způsobenou škodu. Dále vypověděl, že si původně vedl záznamy o tom kolik a kdy jednotliví trenéři vraceli finanční prostředky, nicméně následně když se začalo v klubu hovořit o tom, že takové jednání může být trestné a začala se o to zajímat policie, tak zpanikařil a všechny své poznámky zničil. Tyto poznámky si vedl v letech 2018 až 2019 a nyní u některých trenérů již není schopen detailně sdělit jakou částku skutečně vraceli, jelikož si vše nepamatuje. Následně vypovídal k jednotlivým trenérům.

Spoluobžalovaný Lubomír A. – k tomu obžalovaný uvedl, že u něj to probíhalo v době od ledna 2018 do prosince 2019. Spoluobžalovaný vykonával dvojitou funkci, když byl šéftrenérem Sportovního centra mládeže (dále jen SCM) a zároveň byl trenérem kategorie U 19, a to vše v rámci spolku. Celkem pobíral odměnu ve výši cca 55.000,- Kč měsíčně v roce 2018 a v roce 2019 částku 60.000,- Kč měsíčně. Z této částky pravidelně odevzdával částku 25.000,- Kč měsíčně, a to po dobu celých dvou roků. Tyto finanční prostředky předával přímo obžalovanému a obžalovaný je odevzdával do kanceláře vedení klubu, konkr. do skříně, do které mělo přístup celé vedení klubu. K tomu, aby tyto finanční prostředky ukládal do této skříně, jej instruoval spoluobžalovaný H. K navýšení smlouvy z 55.000,- Kč na 60.000,- Kč u spoluobžalovaného A. došlo z důvodu odvodu daní.

Spoluobžalovaný Radomír D. – k tomuto obžalovaný uvedl, že u tohoto trenéra probíhalo vše poměrně krátce, a to v období které je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání. Uvedl, že přesnou částku si již nevybavuje a má za to, že se jednalo o částku 35.000,- Kč měsíčně kterou takto spoluobžalovaný D. vracel. Peníze odevzdával opět obžalovanému a obžalovaný tyto peníze, dle instrukcí spoluobžalovaného H., odevzdával do skříně v kanceláři vedení klubu.

Spoluobžalovaný Leon D. – k tomuto obžalovaný uvedl, že u tohoto trenéra si pamatuje vše, jelikož obžalovanému po dobu dvou let vracel částku 29.000,- Kč měsíčně, a to v letech 2018 až 2019 od ledna až do prosince. Takto vrácené peníze obžalovaných odevzdával do skříně v kanceláři vedení klubu dle instrukcí spoluobžalovaného H.

Spoluobžalovaný Jiří F. – k tomuto obžalovaný uvedl, že odpovídá doba, která je uvedena v usnesení o zahájení trestního stíhání, jakož i doba, po kterou vracel navýšenou odměnu, nikoliv však částka. Spoluobžalovaný F. si ponechával částku 8.000,- Kč nikoliv 5.000,- Kč, navíc má obžalovaný za to, že spoluobžalovaný F. ani nic fakticky nevracel, ale pouze podepisoval příjmové doklady. Po podepsání příjmového dokladu fakticky převzal pouze svou dohodnutou odměnu 8.000,- Kč. Původně měl odměnu pouze 5.000,- Kč, ale požadoval její navýšení, jelikož i ostatní trenéři měli vyšší odměnu. To byl důvod, pro který mu byla odměna v letech 2018 a 2019 navýšena na částku 8.000,- Kč. Obžalovaný má za to, že spoluobžalovaný F. řešil se spoluobžalovaným H. otázku daní samostatně a spoluobžalovaný H. mu pomáhal s vyplněním daňového přiznání.

Svědek Radek H. (původně spoluobviněný) – k tomuto obžalovaný uvedl, že souhlasí s jeho výpovědí. Peníze nosil R. H. obžalovanému zcela nepravidelně, ale částka vždy odpovídala dohodnutému objemu. V roce 2018 vracel měsíčně částku 18.000,- Kč a v roce 2019 pak vyžadoval navýšení své odměny za práci v klubu, jelikož dostal od konkurenčního klubu lepší nabídku a spolek nechtěl o tak zkušeného trenéra přijít. Proto se dohodli na snížení vratky o 3.000,- Kč na částku 15.000,- Kč měsíčně. H. předával vracené finanční prostředky obžalovanému a obžalovaný je pak dával do trezoru v kanceláři vedení klubu dle instrukcí spoluobžalovaného H.

Spoluobžalovaný Zdeněk H. – k tomuto obžalovaný uvedl, že toto šlo mimo jeho osobu. Od spoluobžalovaného H. obžalovaný věděl, že rovněž tak docházelo k vrácení peněz, nicméně obžalovaný nezná výši vratek ani její pravidelnost. Spoluobžalovaný H. dělal pro klub analýzy, připravoval koncepci klubu, sledoval kvalitu trenérů a tréninkového procesu. Jednalo se o zkušeného odborníka a úspěšného trenéra, který dříve trénoval 1. i 2. ligu. Komu předával peníze, obžalovaný neví.

Spoluobžalovaný Oldřich J. – k tomuto obžalovaný uvedl, že má za to, že pracoval ve vedení klubu již od vzniku spolku. Jako trenér byl veden z důvodu, aby měl spolek co nejlepší bodové ohodnocení pro licenční řízení u FAČR, jelikož spoluobžalovaný J. byl dlouholetým a úspěšným trenérem s nejvyšší trenérskou licencí. Fyzicky však trenérskou činnost nevykonával, nicméně vyjadřoval se k celkové koncepci a směřování tréninkového procesu ve spolku. Vracel převážnou část finančních prostředků, nechával si pouze dohodnutou odměnu a paušál na cestování. Pravidelně tedy vracel po dobu, která je uvedena v usnesení o zahájení trestního stíhání, částku 37.000,- Kč měsíčně. Finanční prostředky vracel tak, že je předával zpravidla obžalovanému, který je pak dával do skříně v klubu, nicméně vzhledem k tomu, že J. byl ve vedení klubu, tak měl přístup do této skříně a v některých případech tak finanční prostředky vracel spoluobžalovaný sám.

Spoluobžalovaný Pavel K. – k tomuto obžalovaný uvedl, že měl navýšenou odměnu o 24.000,- Kč a tuto částku pravidelně vracel po dobu 2 let v období 2018 až 2019. Peníze odevzdával přímo obžalovanému, který je pak ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu dle instrukcí spoluobžalovaného H.

Spoluobžalovaný Michal K. – k tomuto obžalovaný uvedl, že si není vědom toho, že by taková praxe (vytýkané jednání) u něj probíhala i v roce 2017, respektive o tomto obžalovaný neví. V roce 2018 se dohodli, že bude vracet měsíčně částku 20.000,- Kč, kterou sice vracel nepravidelně, nicméně celková částka vždy odpovídala jejich dohodě. Již v roce 2018 spoluobžalovaný K. řešil problém s daněmi, tedy požadoval o snížení dohodnuté platby a nakonec se nějak dohodli, že si ponechá nějakou částku pro účely navýšené daně. Jednalo se snad o částku 15.000,- Kč. Bylo to někdy na konci roku 2018. V roce 2019 měl vracet částku 20.000,- Kč po dobu celého roku s tím, že na závěr roku bude tato částka opět ponížena z důvodu odvodu daní. O jakou částku na konci roku došlo ke snížení, obžalovaný neví, jelikož spoluobžalovaný K. to řešil se spoluobžalovaným H. Kolik tedy celkem spoluobžalovaný K. v roce 2019 vrátil, není schopen obžalovaný sdělit, jelikož se jedná o trenéra, který nosil finanční prostředky nepravidelně. Finanční prostředky předával obžalovanému, který je opět stejným způsobem ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu.

Spoluobžalovaný Jan L. – k tomuto obžalovaný uvedl, že jej přesvědčovali, aby přestoupil z Třince do jejich spolku na funkci šéftrenéra sportovního střediska mládeže (dále jen SpSM), tedy sportovního centra zaměřeného na žáky, které patřilo po FAČR, a současně byl trenérem kategorie U 15. Byl to pro spolek klíčový trenér a proto měl i odpovídající finanční ohodnocení. Měl dvě trenérské smlouvy a po dobu dvou let vracel částku 30.000,- Kč měsíčně nikoliv 35.000,- Kč, jak je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání. Bylo to v letech 2018 až 2019 a částku vracel měsíčně. Peníze předával obžalovanému, který je ukládal do trezoru v kanceláři vedení spolku.

Spoluobžalovaný Jiří N. – k tomuto obžalovaný uvedl, že byl držitel profilicence A a působil tam, kde bylo zapotřebí. Usnesení o zahájení trestního stíhání je ve vztahu k jeho osobě přesné, když odměnu měl navýšenou a vracel částku 20.000,- Kč měsíčně. Spoluobžalovaný N. vracel peníze po menších částkách nepravidelně, nicméně vždy celkový objem vrácených finančních prostředků odpovídal. Finanční prostředky vracel obžalovanému, který je pak předával do skříně v kanceláři vedení podle instrukcí spoluobžalovaného H.

Spoluobžalovaný Jaroslav P. – k tomuto obžalovaný uvedl, že je trenérskou i hráčskou legendou vítkovického klubu, ve kterém má obrovskou autoritu. Z důvodu svého věku a postavení už fyzicky netrénoval, byl však držitel nejvyšší trenérské licence a proto s ním spolek spolupracoval. Spoluobžalovaný P. netrénoval žádné družstvo, chodil však na všechny domácí zápasy a většinu venkovních a měl velký přehled o všech hráčích. Trenérům i vedení spolku

radil v otázkách jeho odbornosti, poukazoval na výjimečné hráče, vyjadřoval se k celkové koncepci tréninku a radil jednotlivým trenérům. Dával klubu i trenérům zpětnou vazbu z pozice nejzkušenějšího trenéra. Měl podepsanou trenérskou smlouvu, ale na tréninky chodil jen někdy, aby je sledoval. To vše vykonával za skutečně sjednanou odměnu ve výši 5.000,- Kč měsíčně, přičemž dle smlouvy pobíral částku 45.000,- Kč měsíčně, tedy klubu vracel po dobu dvou let částku 40.000,- Kč měsíčně. Tyto finanční prostředky předával obžalovanému a obžalovaný tyto finanční prostředky ukládal do skříně dle instrukcí spoluobžalovaného H.

Spoluobžalovaný Robert P. – k tomuto obžalovaný uvedl, že obvinění se zakládá zcela na pravdě. V jeho případě to probíhalo od června 2019 do prosince 2019 kdy klubu pravidelně vracel částku 12.000,- Kč měsíčně. Peníze předával obžalovanému, který ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu dle instrukcí spoluobžalovaného H.

Svědek Josef U. (původně spoluobviněný) – k tomuto obžalovaný uvedl, že tento nevykonával pozici trenéra, ale byl vedoucím celé ženské sekce. Tedy sháněl hráčky, trenéry a řešil vše potřebné s obžalovaným. Daně řešil se spoluobžalovaným H., tedy jakou měli domluvu, obžalovaný neví. J. U. nebyly vyplaceny celé částky dle smlouvy, ale jen sjednaná odměna za jeho práci ve výši 1.500,- Kč měsíčně, tedy spolku měsíčně zůstávala částka 28.500,- Kč. Probíhalo to tak, že J. U. podepsal doklad na částku 30.000,- Kč, ale fakticky obdržel pouze 1.500,- Kč. Toto v jeho případě probíhalo po dobu 6 měsíců v druhé polovině roku 2018. J. U. tedy peníze nikomu nevracel, ale zůstávaly přímo v pokladně spolku, jelikož J. U. neměl bankovní účet. Kdo to takhle nastavil, obžalovaný neví, buďto on či spoluobžalovaný H. Shodně to probíhalo i v případě spoluobžalovaného F.

K otázce praní prádla obžalovaný uvedl, že tato problematika šla zcela mimo jeho osobu. Toliko ví, že z nějakých provozních důvodů byly pradleny paní B. a paní D. převedeny ze spolku na společnost TMSV a opět zpět, o čemž rozhodovali spoluobžalovaní H. a G. Zda tam došlo k navýšení objemu prádla, obžalovaný neví, jelikož k účetním podkladům neměl přístup. Byla to záležitost spoluobžalovaných H. a G. Obžalovaný zdůraznil, že z celé záležitosti on ani ostatní trenéři, ani spoluobžalovaný H. neměli žádný prospěch a nedošlo k jejich obohacení. Důvodem byla jejich snaha finančně zabezpečit fungování klubu. Obžalovaný uvedl, že trávil na stadionu celé dny a dělal vše, co bylo potřeba. Spoluobžalovaný H. řídil celý klub a jeho ekonomiku, a to v rámci svého volného času. Obžalovaný uvedl, že si v té době neuvědomoval, že páchá trestnou činnost. Na otázku jakým způsobem byly použity finanční prostředky, které získali od trenérů, obžalovaný uvedl, že byly použity na financování mužského fotbalu, nicméně konkrétně to nedokázal blíže popsat. Cílem tohoto jednání bylo, aby se muži udrželi ve 2. lize a spolek pak měl možnost dosáhnout na vyšší dotace pro mládež. Kdo konkrétně rozhodl o tom na jaký účel budou použity finanční prostředky získané z vratek trenérů, obžalovaný neví. Má za to, že se to používalo na nájem ploch, pronájmy autobusů, sportovní vybavení a platy. Obžalovaný však o tom nerozhodoval. Komunikovali o tom se spoluobžalovaným H., že tyto peníze budou tímto způsobem použity. V době kdy probíhala tato praxe se A mužstvo, tedy muži, zachránili v 2. lize. V další sezoně se pak zachránili administrativně, jelikož se nikdo nepřihlásil o postup z nižší ligy, neboť licenční řízení pro ostatní kluby bylo složité. Další rok pak skončili v 1. polovině tabulky na 6. nebo 7. místě a další rok pak Vítkovice (MFK) sestoupily. V té době už tam obžalovaný nefungoval. Obžalovaný uvedl, že když vypisoval doklady na částky, o kterých hovořil, tak věděl, že nejedná správně, nicméně dělo se to pouze v případě pana U. a spoluobžalovaného F. U ostatních měl za to, že je jejich věc, co dělají se svou výplatou. Vnímal to jako normální situaci, jelikož peníze byly vždy použity pro vítkovický fotbal, tedy aby se udržel mužský fotbal v 2. lize a fungovala mládež. Nepřikládal žádnou váhu tomu, že nebyl vypsán doklad, ani že tyto peníze nebyly zaveden do účetnictví klubu. Obžalovaný uvedl, že při vyúčtování dotací nebyl,

tedy neví z jaké konkrétní dotace finanční prostředky, o které se navyšovaly odměny trenérů byly. Klub FC Vítkovice 1919 byl financován z dotací města, FAČR, kraje a ministerstva školství mládeže a tělovýchovy (dále jen MŠMT), dále z příspěvků od rodičů a měl i finanční prostředky z vlastní činnosti tedy přestupu mládežnických hráčů a výchovného za V. Jaké prostředky byly na co použity, obžalovaný neví. Má za to, že finanční prostředky mimo dotace, by postačovaly na financování vratek. Dále uvedl, že když finanční prostředky uložil do skříně v kanceláři klubu, tak se o tom vždy zmínil vedení klubu, tedy spoluobžalovanému H. Prádlo se po zápasech vozilo do Vítkovic do prádelny do arény. Zda se pralo i někde jinde, obžalovaný neví. Paní D. i paní B. byly většinou na stadioně v aréně Vítkovice. Dále uvedl, že mládežnický fotbal by v takovém rozsahu v jakém fungoval nemohl fungovat bez dotací. Dotace jsou nezbytnou součástí pro fungování mládežnického fotbalu. Závěrem uvedl, že rozběhnout takovýto kolos jen z členských příspěvků není možné.

8. Dále obžalovaný R. Ř. vypovídal v hlavním konaném dne 29.2.2024, když opětovně prohlásil vinu ve smyslu ustanovení § 206c trestního řádu (k upravenému skutku), a dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

Obžalovaný Ing. Radim H.

9. Obžalovaný Ing Radim H. v hlavním líčení konané dne 3.5.2023 ke své osobě vypověděl, že pracuje ve společnosti Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava jako ekonom s průměrným měsíčním příjmem 90.000,- Kč. K věci uvedl, že se cítí být nevinen, když odmítá všechny body obžaloby. Ve spolku FC Vítkovice 1919 působil od jeho založení, tedy od července roku 2011. Při založení se stal předsedou spolku a tuto funkci vykonával až do dne 5.3.2020, tedy cca 8,5 roku, přičemž po celou dobu nepobíral žádnou odměnu. Vše činil v zájmu spolku a pokud by měl dodatečně ohodnotit svou práci pro spolek v postavení osoby samostatně výdělečně činné, tak při měsíční odměně 30.000,- Kč, jde celkem za celé období o částku 3.060.000,- Kč, kterou si nikdy nevyplatil a nikdy ji na spolku nenárokoval. Spolek vznikl z důvodu krachu bývalého fotbalového klubu FC Vítkovice v roce 2011. Insolvenční správce tohoto klubu prodal veškerá práva klubu, tedy práva k soutěžím, k hráčům i práva k druholigové profesionální soutěží, spolku FC Prostějov. Mužský fotbal tedy zanikl a ve spolku FC Vítkovice 1919 se snažili zachránit fotbalovou mládež, což se jim podařilo. Na nový fotbalový spolek byly převedeny práva fotbalové asociace k soutěžím dorosteneckým a žákovským, spolu s mládežnickými hráči. Jednalo se asi o 50 hráčů. Mezi těmito hráči byl i syn obžalovaného a z tohoto důvodu se obžalovaný ujal vedení spolku. Zakládajícími členy spolku, mimo obžalovaného, byl Roman G., Marek P., Radovan F. a Aleš R., nicméně nikdo neměl zájem vykonávat funkci předsedy, proto ji začal vykonávat obžalovaný. Spolek vyžadoval mnoho práce zejména na své stabilizaci a rozvoji. Spolek přijímal finanční plnění, snažil se vychovávat své hráče a realizoval spolupráci s okolními kluby. Docházelo k fluktuaci hráčů, kdy někteří hráči ze spolku odcházeli do jiných spolků a naopak hráči z jiných spolků přicházeli do spolku FC Vítkovice 1919. Za dobu 8,5 roku takto prošli spolkem stovky hráčů a desítky trenérů. Obžalovaný uvedl, že v situaci kdy spolek má toliko děti a nemá návaznost na mužský fotbal, tak je provoz spolku komplikovaný, jelikož FAČR ani město Ostrava jej nevnímají jako perspektivního partnera z hlediska rozdělování dotací. Pokud tedy spolek nemá mužský fotbal, jsou jeho příjmy velmi omezené a jedná se především o členské příspěvky, případně dary od rodičů či externích partnerů a v omezené míře o dotace. Tímto si tedy prošel i spolek FC Vítkovice 1919, který vznikl z nuly a postupně se rozvíjel. Bez návaznosti na mužský fotbal to však bylo velmi komplikované, a proto v roce 2013, 2014 či 2015 začali komunikovat s akciovou společností (mužský fotbal), která hrála soutěž krajský přebor, divizi a pak 3. ligu. Jelikož akciová společnost, tedy mužský fotbal, působila v Porubě, tedy v rámci Ostravy, tak FAČR jim umožnila, aby měl spolek dohodu s akciovou společností o tom, že hráči ze spolku

budou končit v mužském týmu akciové společnosti. Bylo to z důvodu, aby byli vnímáni FAČR jako fotbalový klub, tedy šlo o propojení mládežnického fotbalu s dospělým fotbalem. Vždy se však jednalo o dvě různé entity, tedy o spolek a akciovou společnost, které spolu toliko spolupracovaly. K přelomu došlo v okamžiku, kdy akciová společnost (mužský fotbal) postoupila do 2. fotbalové ligy, tedy do 2. profesionální soutěže. Bylo to v roce 2014 nebo 2015 a v důsledku toho vzrostl význam spolku v očích poskytovatelů dotací, tedy FAČR a Magistrátu města Ostravy. Spolek již v tom okamžiku mohl žádat o vyšší finanční prostředky z dotací, jelikož vychovával mládež pro dospělý fotbal. Původně to bylo koncipováno tak, že i děti působící v rámci spolku byly součástí akciové společnosti, tedy pokud žádal o peníze spolek, tak v podstatě žádala o peníze akciová společnost na děti, jednalo se o roky 2016 a 2017. Tím že akciová společnost hrála 2. profesionální ligu, již se jednalo o jiné (větší) finanční prostředky. Obžalovaný uvedl, že podle jeho výpočtu bylo na účast ve 2. fotbalové lize zapotřebí ročně 8 až 10 milionů Kč, nicméně obžalovaný se o financování akciové společnosti nezajímal. Již v roce 2016 nebyla ekonomika akciové společnosti úplně zdravá, jelikož vykázala ztrátu 1,8 milionů Kč, v roce 2017 pak vykázala ztrátu 4,5 milionů Kč. Akciová společnost nejen že byla ve ztrátě, ale měla i záporný vlastní kapitál, a to v druhé polovině roku 2018 ve výši 7,4 milionů Kč. Členové představenstva akciové společnosti tuto situaci museli nějak řešit. Obžalovaný se těchto jednání příliš neúčastnil, jelikož se soustředil na spolek. Ačkoliv se jedná o dvě entity, tak spolek je svou činností navázán na akciovou společnost a pokud by akciová společnost šla do insolvence, potom by se podstatným způsobem snížily i příjmy spolku, což by mělo vliv i na jeho fungování. Spolek by neměl tolik peněz, aby uhradili veškerou svou činnost, tedy plochy, autobusy, trenéry a podobně. Tedy pokud by se mužský fotbal, na který byl navázány mládežnický fotbal, dostal do insolvence, potom by se spolku opět snížily příjmy pro mládežnický fotbal. Obžalovaný doplnil, že entita ve formě spolku mohla hrát maximálně 3. ligu. Pokud by se spolek posunul do profesionální soutěže, již by se muselo jednat o formu akciové společnosti. Z tohoto důvodu musela existovat akciová společnost a její propojení s mládežnickým fotbalem ve formě spolku, přičemž FAČR pro toto propojení užívá pojem přidružený klub. Měli tedy písemnou dohodu o tom, že tyto dva subjekty budou spolu spolupracovat. K tomuto se vyjádřil i FAČR, který vydal snad v roce 2018 stanovisko, že takovýmto způsobem má vypadat propojení spolku s profesionálním fotbalem, tedy všichni mládežničtí hráči byli převedeni z akciové společnosti do spolku. Akciová společnost se pak starala o mužskou kopanou a spolek se staral o mládežnickou kopanou. Spolek, po převedení hráčů do spolku, pobíral dotace na mládež a akciová společnost si musela shánět finanční prostředky z reklamy, ze sponzoringu, prostřednictvím darů a podobně. Poté co se spolek stal přidruženým spolkem, tedy v roce 2018, pak již dosáhli na dotace z města Ostravy v celkové výši 13,6 milionů Kč v daném roce, což bylo v důsledku toho, že byli přidruženým spolkem akciové společnosti (dospělého mužského fotbalu). Obžalovaný pro příklad uvedl, že fotbalový spolek Odra Petřkovice, jehož muži hráli 3. ligu, obdrželi dotaci toliko ve výši 1.260.000,- Kč. Tedy pokud si chtěli takzvaně sáhnout na vyšší dotace města Ostravy, tak bylo zapotřebí, aby byli přidruženým spolkem klubu, který hraje alespoň 2. ligu, aby spolek na mládežnický fotbal dostal významné dotace. Obžalovaný akcentoval, že takto to vnímali především poskytovatelé dotací. Když již v roce 2020 spolek FC Vítkovice 1919 nebyl přidruženým spolkem z důvodu personálních konfliktů s akciovou společností, tak na dotacích obdržel opět již jen 1,2 miliony Kč. Obžalovaný uvedl, že z těchto příměrů je zřejmé, jakým způsobem nahlíželi FAČR a poskytovatelé dotací, tedy město, na mládežnický fotbal, resp. přihlíželi k tomu, zda mají muže – akciovou společnost, kteří by hráli v rámci akciové společnosti profesionální soutěž či nikoliv. Obžalovaný akcentoval, že proto, aby jim byla poskytnuta dotace, musí vždy splnit řadu podmínek, které si poskytovatel dotace stanoví, jinak by dotaci neobdrželi. Vždy se dávala žádost na město, pak se k tomu vyjadřovala sportovní komise, která rozhodovala i o výši dotace a byla nezávislá. V roce 2019 jim tato sportovní komise přiznala dotaci ve výši 9 milionů Kč, z čehož 1,5 miliónů Kč bylo na sport a 7,5 miliónů

Kč na vrcholový sport, čímž se opět myslel sport v rámci spolku. V rámci každé dotace se musí takzvaně určit rozpočtové určení, tedy jaké části dotace budou na co použity, například na platy trenérů, na nájem ploch, na dopravu a podobně, což musí být definováno již v žádosti o dotaci. O výši a o přiznání dotace pak rozhodovalo zastupitelstvo, přičemž se mohlo stát, že by zastupitelstvo dotaci neschválilo, což se jim i stalo v roce 2020. Poukázal, že jejich spolku již pak dotace nebyla přiznána ačkoliv formálně měli vše v pořádku, zatímco spolku HC Vítkovice Ridera byla dotace přiznávána ačkoliv v jejich žádosti měli nedostatky. Obžalovaný to tedy uzavřel tak, že existenci akciové společnosti a její činnost je významný prvek ovlivňující to, jakou výši dotace dostane spolek na mládež. Obžalovaný uvedl, že pokud jde o výpověď spoluobžalovaného Ř. z přípravného řízení, ve které vypověděl, že jej obžalovaný v roce 2017 oslovil s žádostí, aby oslovil trenéry a následně tito dávali do nějaké skříně nějaké finanční prostředky, tak toto není pravda. Obžalovaný popřel skutečnost, že by s touto žádostí spoluobžalovaného Ř. oslovil. Uvedl, že spoluobžalovaný Ř. pracoval v akciové společnosti, tedy mužském fotbale a byl současně placen spolkem jako sekretář a jako trenér brankářů, zatímco obžalovaný, jakožto člen spolku na tom nijak finančně neparticipoval, tedy pokud by akciová společnost šla do insolvence, tak obžalovaný, co by fyzická osoba, by tímto nebyl nijak ovlivněn. Naopak byli by ovlivněni všichni zaměstnanci a trenéři, kteří ve spolku působili. Obžalovaný zopakoval, že odmítá tvrzení spoluobžalovaného Ř., že by jej k vytýkané trestné činnosti jakkoliv nabádal. Dále obžalovaný uvedl, že spolek sídlil na městském stadionu ve Vítkovicích, kde měl pronajaté kanceláře, kanceláře sekretariátu a šatny pro zaměstnance, trenéry i hráče. Městský stadion byl centrem jejich činnosti a měli tam umístěnou i administrativní část spolku. Veškeré úseky byly řízeny z městského stadionu. Sekretariát představoval velkou kancelář, ve které seděl spoluobžalovaný Ř. jako sekretář, přičemž před ním tam působili i jiní sekretáři. Spoluobžalovaný Ř. nastoupil do spolku snad v roce 2016 a od té doby měli sídlo v městském stadionu. Obžalovaný od této kanceláře klíče neměl, jelikož klíče se nechávaly na recepci. Když jel někdo do kanceláře, tak si na recepci vyzvedl klíče a šel na sekretariát. Obžalovaný odmítl tvrzení spoluobžalovaného Ř. o tom, že jej instruoval k tomu, aby trenéři dávali peníze do nějaké skříně, jelikož na sekretariátu nebyla žádná skříň, ve které by se shromažďovaly peníze. Navíc se jednalo o kancelář volně průchozí, kam chodila řada lidí, včetně ochranky a obžalovaný si tedy nedokáže představit, že by tam byla nějaká skříň, do které by se ukládaly peníze. Nikdy spoluobžalovaného Ř. k této činnosti nijak neinstruoval. Pokladnu na sekretariátě vedla paní B. a jednalo se o pokladnu spolku. V této pokladně byly členské příspěvky, které vybírali trenéři, mimořádné členské příspěvky a vše bylo řádně účetně evidováno v rámci účetnictví spolku FC Vítkovice 1919. Obžalovaný uvedl, že jako předseda spolku se staral o spolek, který měl vždy jenom oficiální finanční prostředky. Měli finanční prostředky z dotací, darů a sponzorských příspěvků. Rovněž obžalovaný poskytl spolku dar ve výši 232.000,- Kč, konkr. v roce 2016 dal spolku dar ve výši 60.000,- Kč, v roce 2017 ve výši 32.000,- Kč, v roce 2018 ve výši 90.000,- Kč a v roce 2019 ve výši 50.000,- Kč. Vše má vykázáno v daňovém přiznání. Obžalovaný ve spolku skončil ke dni 20.3.2020. Obžalovaný uvedl, že za tuto dobu pěti roků, se jim podařilo nad rámce dotací z FAČR a MŠMT získat částku cca 13.000.000,- Kč, když členské příspěvky činily 8.000.000,- Kč, a dále obdrželi solidární příspěvek za hráče V., což je cca 5 % z přestupové částky. V roce 2019 tak přišlo na výchovném za V. do Vítkovického mládežnického fotbalu 1,7 miliónů Kč, a dále přibližně 800 až 900.000,- Kč. Z reklam získali dalších 1.700.000,- Kč a na darech 1.300.000,- Kč, a to vše za 5 let, ve kterých tam obžalovaný vykonával funkci předsedy. Celkem tak šlo o částku cca 13.000.000,- Kč, nad rámec dotací. Dále obžalovaný uvedl, že v městském fotbalovém klubu (MFK), tedy v akciové společnosti, tzv. mužské kopané, nijak angažován nebyl, nicméně spolek vlastnil akcie MFK, konkr. vlastnil 13 z 24 akcií. Obžalovaný se tedy účastnil valných hromad z titulu výkonu předsedy funkce spolku, který držel akcie MFK. Zbývající 4 akcie vlastnil spoluobžalovaný Roman G. a 7 akcií vlastnil FC Poruba, jehož předsedou byl spoluobžalovaný G. Pokud jde o záporné výsledky MFK za roky 2016 a 2017,

o kterých obžalovaný hovořil, k dotazu soudu, zda se na valných hromadách řešilo zlepšení finanční situace MFK formou příplatkové povinnosti akcionářů či vkladů akcionářů, obžalovaný uvedl, že si to nepamatuje, ale má za to, že nikoliv. Obžalovaný si nepamatoval, zda měl MFK nějaké dluhy či mu chyběla likvidita, nicméně zopakoval, že v polovině roku 2018 vykazoval ztrátu – 7,5 miliónů Kč. Neví zda MFK chyběly peníze, obžalovaný se účastnil toliko valných hromad. Pokud se na valných hromadách probíraly ekonomické výsledky MFK, obžalovaný si nevybavil, k čemu valná hromada dospěla. Zopakoval, že do doby než se spolek přidružil k MFK, pobíral velmi nízké dotace oproti následujícímu období, kdy již byli přidruženým klubem MFK. Nevybavil si však jaký byl poměr mezi dotacemi a členskými příspěvky. K dotazu na mimořádné členské příspěvky obžalovaný uvedl, že v minulosti je vybírali v situaci, kdy spolek potřeboval něco dofinancovat. K dotazu, jak na to nahlíželi rodiče hráčů – dětí, obžalovaný uvedl, že má za to, že neměli výrazné problémy s výběrem těchto mimořádných členských příspěvků. Než se stali přidruženým klubem tak členský příspěvek činil měsíčně v roce 2017 částku 200,- Kč a v roce 2018 částku 400,- Kč, což platili rodiče za děti. Tedy v roce 2017 to byla roční částka 2.400,- Kč a následně cca 5.000,- Kč, jedná se o období než se stali přidruženým spolkem MFK. Potom se už členské příspěvky neměnily. Mimořádné členské příspěvky vybírali v situacích, když bylo zapotřebí dofinancovat autobus nebo nějakou plochu, nájem plochy či nějakou ad hoc akci například, když jeli na turnaj a zjistili, že jim chybí nějaké peníze, tak oslovili rodiče dětí, kteří na ten turnaj jeli. Fakticky tyto rodiče oslovili, zda mohou doplatit nějakou částku. Dále obžalovaný uvedl, že ve struktuře příjmů byly dary, sponzorské příspěvky např. z firem rodičů, kteří mohli přispět na turnaj či na pomůcky. Obžalovaný si nevybavil jakou část z celkových příjmů tyto dary činily, nicméně v roce 2015 byly dary přibližně 416.000,- Kč, kdy obžalovaný sám sehnal firmu, která jim poskytla dar. Pak se opravil v tom směru, že dary byly především od externích poskytovatelů. V roce 2015 měli příjmy z darů ve výši 416.000,- Kč, z reklamy 357.000,- Kč z členských příspěvků 1,5 miliónů Kč, tedy v té době tvořily ½ příjmů členské příspěvky a ½ příjmů reklama, dary a sponzorské příspěvky. Dále obdrželi nějaké platby i z České unie sportu. Tedy strukturu příjmů spolku tvořily řádné příspěvky členské, mimořádné členské příspěvky, sponzorské dary, jiné dary, reklama a dotace. V roce 2015 jim poskytovaly dotace snad FAČR, město Ostrava či Česká unie sportu a dále MŠMT, které poskytovalo dotace tzv. na počet hlav. Tedy dotace mohli žádat u města Ostravy, MŠMT a FAČR. Poté co se stali přidruženým spolkem MFK, tak, k dotazu jak se změnila struktura příjmů, obžalovaný uvedl, že rozdíl v množství dotací činil přibližně 90%, tedy o tolik se jim navýšily dotace. Řádné příspěvky se vždy pohybovaly kolem 1,5 – 1,8 milionů Kč. Konkr. v roce 2018 dále měli příjmy z darů 123.000,- Kč, reklama nebo sponzorské příspěvky 70.000,- Kč, členské příspěvky 2.383.000,- Kč a solidární příspěvek na V. 600.000,- Kč, tedy celkem 3,1 miliónů Kč. Dále v roce 2018 obdrželi i dotaci o MŠMT ve výši cca 1 milión Kč a z města Ostravy obdrželi částku 13,6 milionů Kč, vedle toho ještě byly dotace FAČR. Ve vztahu k FAČR se jednalo o dotace na zřízení SCM a SpSM, na které FAČR dodává specifické dotace. Pokud by nebyli přidruženým spolkem MFK, potom by SCM nemohli jistě vybudovat, jelikož toto se vázalo profesionální soutěž, SpSM neví. Obžalovaný uvedl, že neví, kteří ze 13 spoluobviněných trenérů působili ve spolku ještě v době, kdy spolek nebyl přidruženým spolkem MFK. Obžalovaný si nepamatuje kdo tam působil v roce 2016, vybavil si toliko spoluobžalovaného J., který byl členem výkonného výboru a působil na sekretariátě od roku 2017, rovněž tak spoluobžalovaný L. od roku 2017. Pokud jde o odměny trenérů v době kdy ještě nebyli přidruženým spolkem MFK, obžalovaný uvedl, že je odměňovali v rámci možnosti spolku, tedy podle finančních prostředků, o kterých věděl, že do spolku přijdou. Vždy reálně mohli počítat, že obdrží členské příspěvky, pokud jde o mimořádné členské příspěvky tam se jednalo o příspěvky na ad hoc akce, pokud jde o příjmy z reklamy tak ta nebyla trvale napevno nasmlouvaná, ale záleželo to na turnajích, teoreticky mohli počítat se stálým příspěvkem MŠMT tzv. na hlavu, nicméně dopředu se to nikdy nevědělo, zda jej obdrží. Vždy dopředu měli určitý očekávaný příjem,

podle kterého dělali rozpočet. Dotace pak byly průběžné. Vždy na konci roku probíhala určitá schůzka, kde zvažovali jaké obdrží příjmy, o co všechno mohou požádat a kolik bude mít spolek příjmů, s čím mohou počítat do budoucna. Stejně tak to probíhalo někdy v červnu po skončení sezóny, jelikož dotace byly schvalovány průběžně v průběhu roku. Tohoto se účastnili většinou členové výkonného výboru. Než se stali přidruženým spolkem MFK, tak v roce 2017 byl členem výkonného výboru obžalovaný, spoluobžalovaní Ř., H. a J., pan F. a paní B. Z jednání výkonného výboru se vyhotovovala prezenční listina a záznamy z jednání. Jakým způsobem probíhala jednání výboru ohledně zvažování rozpočtu do budoucna, si již obžalovaný nevybavil. Obžalovaný si nevybavil, zda měli po skončení účetního období povinnost svolat členskou schůzi všech členů a seznámit je s výsledky hospodaření spolku. Účetní výkazy jim vyhotovovala firma, které pak obžalovaný pouze podepsal a firma je vložila do obchodního rejstříku. K dotazu, kteří trenéři působili ve spolku předtím než se stali přidruženým spolkem MFK a zda ti to byli informováni o struktuře příjmů, jejich přibližné výši či zda bývala nějaká sezení, kde by se tyto okolnosti probíraly, např. u příležitosti skončení hospodářského roku, obžalovaný uvedl, že nebyli firmou kde by na toto měli pravidla. Tedy nepamatuje si, zda informovali trenéry o dotacích, jejich struktuře apod., navíc trenéři nebyli členy spolku. Trenéři měli vztah ke spolku upraven smlouvou o výkonu trenérské činnosti jako OSVČ. Řádnými členy spolku v té době byl obžalovaný, P., F., R. a spoluobžalovaný G., děti - mládežničtí hráči členy spolku nebyly. Trenéři pro ně pracovali na základě smluvního vztahu. Odměny trenérů byly stanoveny tak, že měli nějaký průběžný rozpočet a na základě tohoto rozpočtu sestavovali odměny pro trenéry tak, aby se vlezli do rozpočtu. K dotazu, jakým způsobem angažovali trenéry a jakým způsobem s nimi vyjednávali o výši odměny, obžalovaný uvedl, že on trenéry nepřijímal. Obžalovaný se podílel na sestavení rozpočtu, ale trenéry nepřijímal. Trenéři mívali nějakou dohodu se sekretářem spolku, navíc ve spolku působili šéfové sportovního úseku, kteří vyhledávali trenéry. Trenéry přijímali vedoucí jednotlivých sekcí a obžalovaný pak pouze podepsal smlouvu, jelikož byl oprávněn jednat za spolek. Smlouvy již byly zpravidla připravené na sekretariátu spolku. Nový trenér se podpisu smlouvy zpravidla již neúčastnil, respektive obžalovaný jej neviděl. Ve spolku působil sportovní úsek, který zodpovídal za výběr trenérů a obžalovaným mu zcela důvěřoval. Obžalovaný trenéry neznal, byť je potkával na sportovištích. Zda je viděl před podpisem smlouvy, neví, navíc jej ani nezajímalo, kdo bude přijat jako trenér, jelikož byl pracovně vytížen a v prostorách spolku nebýval moc často. V prostorách spolku se vyskytoval cca dvakrát v průběhu týdne v období oběda, kdy podepsal listiny, něco vyřešil a pak zase odjel, jelikož vše vykonával ve svém volném čase. Obžalovaný uvedl, že v roce 2016 a 2017, tedy v době než se stali přidruženým členem MFK, měli přibližně 500 hráčů, přičemž tito byli dílem rozděleni do akciové společnosti (MFK) a dílem do spolku. Fakticky to bylo tak, že byli členy ve spolku a současně měli členství podle FAČR v MFK. V té době ještě nebyli přidruženým členem spolku MFK, ale o tyto hráče se již spolek staral. Měli v té době cca 400 dětí a snad 30 trenérů. Trenéři vykonávali funkci placenou, měli smlouvy a dostávali od spolku odměnu. Odměna byla stanovena při přijetí trenéra a při pohovoru s trenérem. Vycházeli z tehdejších finančních možností spolku, trenérovi nabídli nějakou částku a on ji akceptoval či nikoliv. Pokud by tu částku neakceptoval a požadoval by částku vyšší, potom by jej spolek nemohl přijmout, jelikož na něj neměli peníze. V období roku 2016 a 2017, než se stali přidruženým spolkem MFK, vyjednávali s trenéry výši trenérské odměny vedoucí sportovních sekcí a sekretariát, tedy zejména spoluobžalovaný Ř. Kdo v té době působil jako vedoucí sportovní sekce, si obžalovaný nevybavil Obžalovaný uvedl, že v té době se spolek staral o všechny děti, byť část z nich byli členové MFK a část byli členové spolku FC Vítkovice 1919. Upřesnil, že neformální přidruženost spolku vůči MFK byla již dříve, tedy ještě před rokem 2018, nicméně v roce 2018 přidruženost formalizoval FAČR. Do této doby mívali dotaci ve výši cca 1 milion Kč a poté ve výši cca 13 milionů Kč ročně. Tedy předělem ve vztahu k dotacím byla formalizace jejich přidružení k MFK a převod hráčů z MFK na spolek, konkrétně tedy dětí. Tato formalizace přidružení pak měla vliv na výši

dotací. V roce 2017 bral dotace MFK na své děti a spolek v té době bral dotace na své děti. Tehdy se ještě jednalo právě o nižší částky dotací než v roce 2018. Obžalovaný si nevybavil žádnou osobu ze spolku, která by v roce 2016 obstarala nějakého trenéra. Mimo pěti členů spolku působili v sekretariátu ještě zaměstnanci sekretariátu, obžalovaný si však nevybavil kdo to v roce 2016 byl. Jednalo se o 3 až 4 zaměstnance a administrativní pracovnice, které trenéry nesjednávaly. S trenéry mohl domlouvat podmínky výkonu trenérské činnosti kdokoliv z 5 řádných členů, sekretář a vedoucí jednotlivých sekcí. Kdo byl sekretářem v roce 2016, si obžalovaný nevybavil. Obžalovaný nikdy neobstaral žádného trenéra, hlavním trenérem byl vedoucí kategorie U 19, který měl na starost dorost. Obžalovaný si již nevybavil, kdo to byl. Dále mohl trenéry obstarávat vedoucí žákovských družstev a vedoucí přípravky. Obžalovaný si rovněž nevybavil, kdo to byl. Také tyto tři osoby měly toliko trenérské smlouvy a mohly nové trenéry vyhledávat. Výši odměny s novým trenérem mohli projednávat pouze po poradě se sekretářem. To znamená, že vždy potřebovali nějakou informaci od sekretáře ohledně výše peněz. Ve spolku docházelo k určité fluktuaci trenérů. Vždy však byli při přijímání trenérů limitováni finančními možnostmi spolku, které očekávali či které průběžně dostávali. Toto musel sekretář vždy osobě, která vyjednávala nástup nového trenéra, sdělit, aby věděl v jakých finančních možnostech se spolek pohybuje. Řádní členové spolku disponovali informacemi o příjmech spolku, jelikož tyto byly dostupné na sekretariátu, kde byly i trenérské smlouvy. Pokud nějaký trenér odešel, tak se hledala náhrada zhruba v platových poměrech trenéra, který odešel. V době kdy se spolek formálně stal přidruženým spolkem MFK, si ponechal trenéry, kteří tam působili již před tímto formálním přidružením. Trenérské smlouvy byly zpravidla na jeden rok. Pokud se trenérský kádr osvědčil, tak tam pokračoval dále. Nenastala situace, že by se zcela rozpustil trenérský kádr před přidružením k MFK. Smlouvy byly zpravidla na sezónu, případně to byly smlouvy na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou. Na neurčitou dobu měli smlouvy trenéři vedoucí center v době, kdy zřizovali SCM a SpSM, což museli být takzvaně jedničkoví trenéři, kteří pro klub byli velmi cenní. Trenér měl v trenérské smlouvě definovanou výši odměny. Obžalovaný má za to, že se v průběhu platnosti trenérských smluv odměny nenavyšovaly v souvislosti s aktuálními výsledky jednotlivých celků. Trenérské smlouvy měli koncipované v tom duchu, že by se výše odměny navyšovala podle úspěchu jednotlivých kategorií. Cenní trenéři byli trenéři SCM a SpSM, tedy měli odměnu vyšší, navíc zřizování těchto center museli vždy obhajovat rok dopředu v řízení před FAČR a vždy tam potřebovali trenéra s určitým vzděláním. Již v době před zřízením SCM a SpSM potřebovali takzvané jedničkové trenéry, nikoliv však tolik jako po zřízení těchto center. K dotazu zda došlo v souvislosti s dosažením na vyšší dotace od FAČR a města Ostravy k nějakému navyšování trenérských odměn, obžalovaný uvedl, že si myslí že ano, nicméně neví zda takové případné navýšení odměny trenérům takto vysvětlovali, tedy že došlo k situaci, že tzv. dosáhnou na vyšší dotace. V době kdy nebyli přidruženým spolkem MFK, neexistoval ve spolku žádný vnitřní předpis, který by upravoval vyšší odměny trenérů. Vždy se jednalo o vztah nabídky a poptávky. Následně v roce 2018 vznikl nějaký předpis pro odměňování trenérů, ale v roce 2017 ještě neexistoval. Vznikl z toho faktu formalizace přidružení a činnost spolku začala být více formalizovaná. Tedy vnitřní předpis na odměňování trenérů vznikl až v situaci, kdy se spolek dostal k vyšším dotacím v souvislosti s formalizaci své přidruženosti k MFK. Tento předpis vznikl někdy v polovině roku 2018, obžalovaný si již nevybavil kdo vznik tohoto předpisu inicioval, nicméně mohl jeho vznik iniciovat i samotný obžalovaný. Výši částek potom definoval zřejmě výkonný výbor a odvíjely se od doporučení FAČR. Ve výkonném výboru v té době byl spoluobžalovaní Ř. a J. a obžalovaný. Obžalovaný uvedl že i nové smlouvy trenérů, v souvislosti s formalizaci jejich přidružení, podepisoval opět obžalovaný, jelikož navenek jednal za spolek, tedy všechny smlouvy za spolek podepisoval obžalovaný. S trenéry o uzavření nové smlouvy a navýšení odměny jednal vždy sportovní úsek, který i vyhledával nové trenéry. Na sportovním úseku působil spoluobžalovaný Ř. jako se sekretář, a dále vedoucí SCM, vedoucí SpSM, vedoucí přípravek a tito vyhledávali nové trenéry. Pokud by obžalovaný

například chtěl nějakého trenéra doporučit, potom by je poslal na sekretariát. Výběr trenérů byl kontinuální proces, jelikož neustále někteří odcházeli a někteří přicházeli. V klubu působili takzvaní šéf trenéři jednotlivých center a kategorií, kteří i se stávajícími trenéry, v okamžiku kdy jim skončila smlouva, vyjednávali podmínky nové smlouvy. Patřil k nim i spoluobžalovaný Ř. a tito vytvářeli takzvaný sportovní či trenérsky výbor a řešili to. Obžalovaný nebyl členem tohoto výboru, tedy neví, jak to tam probíhalo. Nejednalo se o nějaké formalizované jednání, spoluobžalovaný Ř. a vedoucí sekcí se prostě dohodli. Vše řídil spoluobžalovaný Ř., který osobám, jež vyjednávaly nové trenérské smlouvy rovněž musel sdělit, jak na tom je spolek finančně, tedy jakou výši odměny si mohou dovolit nabídnout stávajícím či novým trenérům. Tedy spoluobžalovaný Ř. to komunikoval se sportovním úsekem a sportovní úsek poté věděl, jaké jsou finanční možnosti ve vztahu k platům trenérů. Obžalovaný uvedl, že se jednalo o směrnici číslo 1 z roku 2018 o odměňování trenérů a rozhodčích a směrnici číslo 2 odměňování rozhodčích a pořadatelů ze dne 27.6.2018, které schválil výkonný výbor. Obžalovaný nevěděl o tom, že spoluobžalovaný Ř. oslovuje trenéry a že dochází k navyšování nějakých trenérských odměn, ze kterých je pak část odměny vrácena zpět na sekretariát do nějaké skříně. Obžalovaný uvedl, že si toto neumí vysvětlit, a neumí si ani vysvětlit z jakého důvodu spoluobžalovaný Ř. ve vztahu k tomuto skutku učinil prohlášení viny. Obžalovaný si to vysvětluje tak, že spoluobžalovaný Ř. měl nějaký plat a v okamžiku, kdy by akciová společnost nefungovala a šla by do insolvence, tak by spolek přestal inkasovat finanční prostředky v takové výši v jaké inkasoval, tedy byl krácen o cca 90% příjmů. Spolek by tedy měl výrazně omezené finanční prostředky, a to i finanční prostředky, které směřovaly na platy trenérů a zaměstnanců klubu. Dále uvedl, že 13 akcí MFK, které spolek vlastnil pořídil původní vlastník spolku. Obžalovaný si nevybavil, kdy tyto akcie spolek nabyl ani za jakou částku. Akciová společnost tehdy nebyla v insolvenci, byla toliko založena a tehdy akciová společnost fungovala bez mládeže v Porubě. Obžalovaný se sešel s panem B. a dohodli se, že by nějakým způsobem fungovali společně a na základě tohoto pak došlo k převodu akcií na spolek. Motivem nabytí akcií byl přístup spolku k dospělému fotbalu. Fotbal Poruba původně vlastnil 20 akcí. 13 akcí bylo přivedeno na spolek FC Vítkovice 1919 a 7 akcí zůstalo Fotbalu Poruba. Další 4 akcie pak vznikly tak, že se navyšoval základní kapitál v roce 2016. Základní kapitál se navýšil zápočtem na pohledávku, která se pak kapitalizovala. Byla to pohledávka za MFK. Spoluobžalovaný G. tehdy tuto pohledávku koupil za 400.000,- Kč a pak se to změnilo na 4 akcie. Spoluobžalovaný G. se stal vlastníkem těchto 4 akcí. Obžalovaný zopakoval, že činnost předsedy spolku vykonával bez nároku na odměnu, jelikož ve spolku působil jako hráč i jeho syn. Pokud jde o zbývající zakládající členy spolku, tak spoluobžalovaný G. vykonával funkci trenéra a pracoval i jako vedoucí technické údržby, P. toliko sháněl sponzorské příspěvky, a to zpravidla pro MFK a pracoval zřejmě také bez nároku na odměnu, obžalovaný připustil, že snad mohl mít nějaké procento z obstarané částky. F. se staral o organizaci turnajů. Obžalovaný, spoluobžalovaný G., P. a F. měli ve spolku také své děti jako hráče. R. se přímo ve fotbalovém prostředí nepohyboval. F. obstarával sponzory pro turnaje spolku. Zda obstarával sponzory i pro MFK, obžalovaný neví. Spolek se skládal ze sportovního úseku a sekretariátu, který měl na starost fungování spolku. Měl pod sebou údržbu hřišť a sportovišť, kterou museli vykonávat, sklad a sklad sportovního materiálu. Od 1.7.2018 vykonávali i činnost praní sportovního oděvu mládeže a trenérů. Sportovní úsek byl rozdělen na dorost, SCM, SpSM a přípravka. Celý sportovní úsek zastřešoval spoluobžalovaný A. Spoluobžalovaný A. koordinoval všechny činnosti sportovních úseků, které souvisely se sportem, včetně dorostenců. Sportovní centrum mládeže bylo pro děti od 16 do 19 let. Vedoucím sportovního střediska mládeže, což je rovněž vrcholové středisko sportu, ale pro děti 12 až 15 let, byl pan spoluobžalovaný L. Pokud jde o přípravku jedná se o děti od 7 do 11 let, přičemž vedoucím přípravky byl R. H. Trenérem brankářů byl spoluobžalovaný Ř. Tyto osoby obstarávaly chod celého sportovního úseku, měly na starost jeho fungování i rozvoj, což bylo nejenom o trénování, ale také o vyhledávání nových hráčů, výměně hráčů apod. Tyto osoby zajišťovali i

výuku na sportovní základní škole ZŠ Klegova, která byla jejich sportovní školou, ve které byli hráči umisťováni do sportovních tříd a měli větší podíl sportovních aktivit. Se žádnou střední školou takovou spolupráci neměli. Trenéři pak zajišťovali i komunikaci s vedením školy a učiteli, působili výchovně na žáky, řešili s nimi prospěch i chování a snažili se, aby chlapci z jiných škol přecházeli na jejich sportovní školu. Dále měli na starosti organizování turnajů a účast na turnajích. Trenér byl i komunikační most s rodičem. Měli i fyzioterapeuta, což zajišťovali rovněž trenéři. Sportovní lékařská prohlídka byla povinnosti v rámci SCM a SpSM, což zajišťoval také spolek prostřednictvím trenérů. Trenéři vykonávali i administrativní činnost, sepisovaly se plány, sledovala se výkonnost hráčů, tedy vykonávali tzv. cauch management, což bylo vyžadováno i v rámci FAČR. Administrativní činnost trenérů nebyla nicotná, byla to podstatná činnost, která jim zabírala čas. Spolek prováděl i výběr nových hráčů, většinou do přípravek, na čemž se podíleli rovněž trenéři, kteří komunikovali s rodiči a sledovali hráče z okolních klubů a snažili se s nimi domluvit přestup do spolku. Tedy i trenéři se snažili nějakým způsobem o to, aby se spolek sportovně rozvíjel. Rovněž plánovali zimní a letní soustředění, přípravná období, technickou kontrolu sportovišť a vyhledávání nových areálů. Do této činnosti obžalovaný nijak nezasahoval, nebýval účastem na tréninku, nicméně s trenéry se příležitostně setkával. Navíc jednou ročně se realizovalo rozloučení se sezónou, kdy se scházeli se všemi trenéry a byli tam i řádní členové spolku, sekretariát a zaměstnanci. Jednalo se o neformální setkání, tedy neprobíraly se tam formální záležitosti. Obžalovaný si nevybavil, že by došlo k nějakému výraznému odchodu trenérů v období před formalizovaným přidružením k MFK nebo poté z důvodu nespokojenosti s trenérskou odměnou. Fluktuace trenérů byla běžná. Navíc obžalovaný se o fluktuaci trenérů přímo nezajímal. Nevybavil si, zda byla důvodem k ukončení trenérské činnosti nějakého trenéra například nespokojenost s výši odměny. Zopakoval, že sekretariát navštěvoval dvakrát až třikrát v týdnu v průběhu oběda, jelikož měl svou práci, tedy nevěnoval spolku tolik času. Mimo sportovního úseku byl další součástí spolku sekretariát, v jehož čele byl sekretář, který zastřešoval zbývající aktivity. Na sekretariátu pracovalo 4 až 5 zaměstnanců na zkrácenou pracovní dobu. Tito měli na starost výběr příspěvků, organizaci pořadatelské služby, pozvánky na zápasy, plánování rozpisu tréninkových hracích ploch, objednávku autobusové přepravy, vedení pokladny, mzdové náklady a veškerou administrativu. Pod sekretariát spadala také údržba nebytových prostor a sportovišť. Údržba měla na starost údržbu travnatých ploch, převozy branek, výrobu sportovních pomůcek, úklid, sklad sportovního oblečení a od 1.7. i praní dresů. Tohle vše zastřešovala vedoucí sportovní údržby, což byl v roce 2018 spoluobžalovaný G., který zaměstnance údržby vybíral a přijímal do spolku, řídil chod údržby a organizoval práci podřízených. Pokud jde o praní prádla obžalovaný uvedl, že v roce 2017 spolek nepral vůbec žádné dresy, tedy neměli s touto činností žádné výdaje, jelikož tuto činnost zajišťovala akciová společnost bez nároku na protiplnění. Akciová společnost, tedy MFK, roce 2018 již neobdržel dotaci na mládež v důsledku formalizovaného přidružení spolku k MFK a mládežničtí hráči přešli do spolku. Formální přidružení nastalo ode dne 28.6.2018. V té době přešlo do spolku zhruba 375 hráčů, kteří byli původně registrováni na MFK. Obžalovaný uvedl, že cena těchto hráčů dle přestupního řádu FAČR činila 8.136.000,- Kč. Tuto částku však spolek MFK neplatil. Dotaci ve výši 13,6 milionů Kč obdrželi v roce 2018. V roce 2017 obdrželi dotaci snad ve výši 3 – 4 miliony Kč. Pokud jde o praní prádla museli si to zajistit sami a diskutovali o tom na výkonném výboru. Rovněž se obžalovaný dotazoval členů akciové společnosti, tedy pana F. a spoluobžalovaných J. a Ř., zda v roce 2017 praní prádla probíhalo v pořádku či tam byly nějaké vady a bylo mu řečeno, že praní sportovního prádla bylo v pořádku. Současně mu sdělili, že společnost TMSV prala dresy i pro Baník Ostrava. Na základě těchto informací tedy uzavřeli smlouvu s TMSV na dobu 6 měsíců, tedy do dne 30.6.2018. O možnosti praní prádla firmou TMSV jej informoval spoluobžalovaný G. e-mailem a stejně tak mu účetní poslala faktury za praní prádla. Do dne 2.1.2018 prala prádlo akciová společnost MFK. Prádelna byla na městském stadionu, tedy praní prádla probíhalo tam. Kdo měl městský stadion v nájmu,

obžalovaný neví, spolek to nebyl. Kdo před rokem 2018 fakticky obsluhoval prádelnu, obžalovaný neví. Obžalovaný pak předložil dva e-maily od spoluobžalovaného G. Jeden ze dne 15.02. kdy mu zaslal zálohovou fakturu za praní prádla za 1. a 2. měsíc roku 2018, a dále obdržel fakturu od Moniky F. opět za praní prádla. Faktury se zakládaly do šanonu na sekretariátu spolku, a to v roce 2018 i 2019. V roce 2017 jim realizovala účetní službu společnost Úspěšný klub, tedy faktury měli k dispozici oni. Obžalovaný uvedl, že jej vůbec nenapadlo, že by váha prádla neodpovídala hmotnosti skutečně vypraného prádla. Obžalovaný nemá představu kolik kilogramů prádla vypral spolek za měsíc či kolik vypere jiný klub za měsíc. Uvedl, že neměl žádné srovnání. Marie D. pracovala ve spolku jako uklízečka, zda pralo prádlo, obžalovaný neví, nicméně má za to, že když spolek ode dne 1.7.2018 převzal praní prádla, tak je možné že tuto činnost vykonávala paní D. Smlouvu s TMSV na praní prádla po dobu 6 měsíců podepsal obžalovaný, přičemž do té doby prádlo prala akciová společnost. Akciová společnost jej oslovila s tím, že neobdržela na tuto činnost dotaci a již ji nebude vykonávat. Kdo konkrétně z akciové společnosti za obžalovaným přišel, si nevybavil. Obžalovaný věděl, že na stadionu jsou pračky pro praní prádla a hovořil o tom s kolegy z výkonného výboru, tedy spoluobžalovanými Ř. a J. s tím, že si musí zabezpečit praní prádla. Dospěli k tomu, že praní prádla pro jejich spolek zajišťovala akciová společnost a pro akciovou společnost to zajišťovala společnostem TMSV. Tedy rozhodli se uzavřít s TMSV smlouvu na půl roku. Kdo mu sdělil, že pro akciovou společnost zajišťovala praní prádla společnost TMSV, si obžalovaný nevybavil, snad to byl spoluobžalovaný G. Společně se spoluobžalovanými Ř. a J. pak došli k závěru, že je třeba uzavřít smlouvu se společností TMSV na praní prádla na půl roku. Kdo to navrhl, si obžalovaný již nevybavil. Tedy uzavřeli smlouvu s TMSV na praní prádla na půl roku, přičemž za společnost TMSV jednal spoluobžalovaný G. Obžalovaný si nevybavil, zda realizoval nějakou analýzu srovnání. Hovořili o tom, že dříve zajišťovala praní prádla společnost TMSV v rámci výkonného výboru. Smlouva byla uzavřena dne 2.1.2018. V té době se uzavíraly i další nájemní smlouvy na městský stadion a obžalovaný měl za to, že prádelnu bude mít v nájmu TMSV, která tam bude zajišťovat praní prádla. Následně zjistili, že prádelnu včetně praček, měl v pronájmu spolek, nikoliv společnost TMSV, která měla zajišťovat praní prádla. Obžalovaný se tedy obrátil na spoluobžalovaného G. s tím, že by mělo dojít k uzavření nějaké podnájemní smlouvy, nicméně v polovině roku si praní prádla začal zajišťovat spolek. Za 6 měsíců, kdy prádlo prala společnost TMSV, platil Vítkovické aréně nájem za pračky a prádelnu spolek. Náklady na pronájem pak od TMSV již nedostali proplaceny, jelikož se na to tzv. zapomnělo. Vyčíslili pohledávku za TMSV a nějakým způsobem jim ji předložili. Obžalovaný neprováděl žádnou analýzu kolik stojí vypraní jednoho kilogramu prádla, a to ani předtím ani poté co si prádlo od 1.7.2018 začal spolek prát sám. Pokud jde o dotace, tak o ty žádal vždy spolek FC Vítkovice 1919. Každá žádost musela splňovat předepsané náležitosti, včetně rozpočtu, tedy popis na jaké výdaje se žádost podává. Tento rozpočet kapitol museli dodržovat, a to i při čerpání dotace. Finanční prostředky z dotací plynuly průběžně na účet spolku, kde se kumulovaly i částky z jiných příjmů jako byly dary, sponzorské příspěvky, členské příspěvky, příjmy z převodu hráčů a podobně. Platby byly realizovány z bankovního účtu na základě faktur a smluv. Doklady do roku 2017 i od roku 2018 by měly být k dispozici na sekretariátě spolku. Pokud jde o vyúčtování dotací, tak účetní připravili návrhy, tedy podklady které souvisely s danou dotací a docházelo k vyúčtování. Účetní firma fakticky zajišťovala pouze formální správnost a přiřazení příslušného dokladu k dané dotaci. Vyúčtování dotace za spolek podepisoval obžalovaný jako jeho předseda. Vyúčtování dotace se odesílaly poskytovatelům a poskytovatel to následně zpětně kontroloval. Pokud našel nějaké pochybení, tak to opravili. Pokud by nějakou dotaci nevyčerpali, tak by její zbytek museli vrátit. Obžalovaný uvedl, že po celou dobu jeho působení ve spolku neměli žádné chyby v dotacích, a to nejen při podávání žádostí, ale ani při jejím vyúčtování. Mívali interní kontroly z magistrátu města na dotace a výsledek byl takový, že v ničem nepochybili. Obžalovaný má za to, že trenérům vypláceli odměny v souladu s vnitřním předpisem, o kterém

hovořil. Výše odměny trenéra je, dle názoru obžalovaného, odvislá od jeho kvalifikace. Pokud jde o trenéry s takzvanou UEFA profil licencí, tak se jedná o trenéra, který vykonává svou činnost jako hlavní výdělečnou aktivitu. Pokud jde o trenéry SCM a SpSM tak v roli hlavního trenéra musel být vždy trenér minimálně s licencí A profi UEFA. FAČR definoval i plat tohoto trenéra, který byl stanoven pro trenéra SCM a SpSM kolem 30.000,- Kč pro každou kategorii. Obžalovaný uvedl, že je nutno vzít v úvahu i konkurenci jiných spolků. Pokud obžalovaný srovná spolek FC Vítkovic a FC Baník Ostrava, tak zatímco FC Vítkovice 1919 v roce 2018 dosáhl na 13 milionů dotaci na mládež, tak Baník Ostrava obdržel přes 30 milionů jako dotaci na mládež, a to s ohledem na skutečnost, že FC Baník Ostrava hráli 1. ligu. Tedy trenéři spolku odcházeli i z důvodu, že dostávali mnohem vyšší nabídku z okolních klubů, protože i MFK Karviná a Opava hráli 1. ligu. Navíc trenéři byli často propojeni s hráči, tedy klub měl zájem na udržení trenérů a nejtalentovanější mládeže. Kdo fakticky vyhotovil změní trenérských smluv, si obžalovaný nevybavil. Je možné, že to vytvořila ještě původní účetní firma Úspěšný klub, která jim na začátku pomáhala. Smlouvy trenérů se v průběhu času trochu upravily. Ve smlouvě jsou zaneseny všechny aktivity trenéra, které by měl vykonávat, a to trenérské, výchovné, manažerské, profesionální a další. Změny smluv zajišťoval sekretariát. Trenér měl povinnost účastnit se tréninkových jednotek, řídit a organizovat tréninkové jednotky, připravovat tréninkové plány, sledovat výkonnost hráčů, vést mužstvo v soutěžích a v přípravných utkáních, dbát pokynů vedení klubu, vést evidenci hráčů, informovat o příchodech a odchodech hráčů a změnách, museli dodržovat etický kodex, vyhledávat nové hráče, komunikovat s rodiči, vybírat řádné a mimořádné příspěvky, výchovně působit na děti, účastnit se kondičních soustředění, pracovat na svém vzdělávání, zlepšovat tréninkové metody a provádět dozor hráčů při cestě na utkání v průběhu utkání i při návratu v utkání. Obžalovaný uvedl, že si není vědom toho, že by poskytovatel dotací definoval rozsah trenérských činností, které by měl trenér vykonávat podle dotačních smluv. Stejně tak v dotačních podmínkách nebyly stanoveny nějaké minimální či maximální výše trenérských odměn. Rovněž se trenérům nekrátily odměny v situacích, kdy skončili v průběhu měsíce. Pokud jde o odměňování trenérů, tak proto existovala směrnice, kterou schválil výkonný výbor tedy jedna směrnice od 1.7.2018 do 30.6.2019 a další trenérské odměny byly schváleny od 1.7.2019 následujícího období. Dále akcentoval, že i samotná smlouva o dotaci na nich vyžadovala reklamu města. Obžalovaný zopakoval, že dotace, pokud je mládežnický spolek přidružen k prvoligovému klubu, je přibližně 30 milionů Kč. Pokud jde o druholigový klub, jednalo se o 13 milionů Kč. Na tyto finanční prostředky není právní nárok, stejně tak jako na sponzoring není právní nárok. K dalším dotazům obžalovaný uvedl, že pokud jde o prádelnu, pak výlohy za spotřebovanou vodu při praní a elektrickou energii v prvním pololetí roku 2018 platil spolek v rámci smlouvy o pronájmu prostor. Pokud jde o pět zakládajících členů spolku, pak na začátku jednali souladným způsobem. Následně tam začalo docházet ke rozporům a pan P. a R. v roce 2016 nebo 2017 ze spolku odešli. Obžalovaný zopakoval, že do roku 2018 spolek fungoval v rámci svých příjmů, které očekával, že získá, tedy spolek nebýval ztrátový oproti MFK. K dotazu zda vybírali i mimořádné členské příspěvky v souvislosti například s cestováním na konkrétní fotbalový zápas a podobně i po roce 2018, kdy se formalizovalo jejich přidružení k MFK, obžalovaný uvedl, že si to již nevybavuje, nicméně nelze to vyloučit. K dotazu jakým způsobem byla upravena spolupráce mezi MFK a spolkem, obžalovaný uvedl, že si to nevybavuje. Bylo tam nějaké rozhodnutí FAČR, že akciová společnost musí převést děti na spolky, ale více si nevybavil. Uvedl že možná měli i nějakou smlouvu s MFK, ale není si jistý. Ve vztahu k FAČR museli oznámit to, že MFK a jejich spolek budou fungovat jako přidružený spolek. To že došlo k převodu dětí z MFK na spolek, spolek nezískal nic. Nicméně bylo to nastaveno tak, že hráči z dorostu pak přecházeli automaticky do MFK hrát za muže. Spolek tedy vychovával hráče, kteří v 19 letech už nemůžou hrát dorostenecké soutěže, a pokud by chtěli odejít, tak odchází v rámci podmínek FAČR, tedy pokud jde do nějakého jiného klubu, tak ten klub za něj musí uhradit nějakou částku. Podmínkou bylo to, že hráči ze spolku, poté co dospějí,

přecházejí do MFK, tedy že spolek vychovává hráče pro dospělý fotbal MFK. Pouze spolek mohl být příjemcem dotace na mládežnické hráče. MFK byla akciová společnost, která nemohla získat žádnou dotaci na tuto činnost, a tak to se k tomu stavělo i město Ostrava. Dospělý hráč byl hodnocen podle svých výsledků. Navíc současně hráč již v dorosteneckém věku mohl hrát i za akciovou společnost 2. ligu. Hráči mohli i hostovat, případně se hráči nakupovali či se směňovali mezi sebou. Spolek byl akcionářem MFK, tedy vykonával práva akcionáře, zejména se účastnil valných hromad akciové společnosti. Před rokem 2018 si MFK uplatňoval své vlastní dotační tituly na své mládežnické hráče a obžalovaný má za to, že z toho bylo i hrazeno praní dresů v roce 2017. K dotazu zda přispěvatelem spolku byla společnost VMI Silesia obžalovaný uvedl, že si to nepamatuje, tedy neví zda poskytla tato společnost nějaký dar nebo nějakou reklamu spolku. Obžalovaný uvedl, že si nevybavuje, zda tato společnost poskytovala nějaký sponzorský příspěvek spolku. Pokud jde o MFK, tak tato společnost byla partnerem MFK roce 2018 a 2019. Viktor M. se dění ve spolku nijak aktivně neúčastnil. Vítězslav M. byl trenérem ve spolku, nicméně následně mu nebyla prodloužena smlouva a odešel do spolku Fotbal Poruba, do kterého si přetáhl i část hráčů spolku. Pan H. měl ve spolku FC Poruba své dvě děti a snažil se pomáhat spoluobžalovanému G. v rámci akciové společnosti. H. poskytl spolku půjčku 70.000,- Kč v roce 2018, která mu byla v roce 2019 vrácena.

10. Dále obžalovaný H. vypovídal v hlavním líčení konaném dne 5.5.2023, když uvedl, že na své předcházející výpovědi trvá. K dotazům dále doplnil, že pokud jde o fungování spolku FC Vítkovice 1919 a její orgány, tak ve spolku působil jako orgán předseda spolku, který spolek zastupoval, výkonný výbor, valná hromada a kontrolní komise. Periodicky se scházel pouze výkonný výbor. Členy výkonného výboru, od poloviny roku 2018 do konce působení obžalovaného ve spolku (3/2020), byl obžalovaný a spoluobžalovaní Ř. a J. Od začátku roku 2017 do poloviny roku 2018 bylo ve výkonném výboru původně šest členů, a to obžalovaný, spoluobžalovaní J., Ř., H., dále pan F. a Marta B. Stanovy neupravovaly způsob jednání výboru ani to, jak často se výbor scházel. K dotazu zda je možné, že se výkonný výbor scházel jedenkrát měsíčně, tedy tak jak je napsáno v písemných stanovách spolku, obžalovaný uvedl, že má za to, že se skutečně scházeli jedenkrát měsíčně, případně jednou za 14 dní dle potřeby. Minimálně se však scházeli jednou za měsíc. Z jednání výboru byly vyhotovovány zápisy. Pokud jde o rozhodování na výboru, rozhodovalo se hlasováním a v zápise pak byly uvedeny výsledky takového hlasování. Předseda spolku byl vázán usnesením výkonného výboru. Důležité věci ohledně fungování spolku rozhodoval výkonný výbor, běžné provozní věci rozhodoval předseda. K dotazu zda výkonný výbor schvaloval žádosti o dotace, obžalovaný uvedl, že výkonný výbor žádosti o dotace neschvaloval, nicméně vždy o tom diskutovali ve výkonném výboru avšak žádný zápis o tomto přímo vyhotoven nebyl. Tedy výkonný výbor přímo neschvaloval žádost o podání nějaké konkrétní dotace, ani nezmocňoval předsedu k podání žádosti o konkrétní dotaci. Výkonný výbor věděl o tom, že se jedná o dotacích, tedy že spolek žádá o dotace, a to i dotace, které jsou předmětem tohoto trestního řízení. K tomuto předseda spolku vždy obdržel, nikoliv hlasováním přijaté stanovisko výboru, ale takzvané požehnání výkonného výboru k tomu, aby tyto konkrétní dotace vyřizoval. Obžalovaný pak tedy vypracoval žádost o dotaci a tuto předložil poskytovateli dotace. Na jednáních výkonného výboru se potom v průběhu vyřizování dotace hovořilo o tom, jak probíhá proces vyřizování dotace. Tedy na úrovni výkonného výboru se diskutovalo o tom, že byla podána žádost o dotaci, jaké jsou konkrétní podmínky dotace, zda jim dotace byla schválena a v jaké výši. Obžalovaný dále uvedl, že dotační politika je pro financování sportu naprosto klíčová otázka, jelikož spolek, aby mohl fungovat, je fakticky na dotacích závislý. Pokud jde o dotace Statutárního města Ostrava, tak poté co jim dotace byla schválena, byli vyzváni k podpisu smlouvy. Obžalovaný tedy navštívil příslušný odbor magistrátu, kde podepsal smlouvu a dotace jim byla přibližně do 14 dnů převedena na účet spolku, a to snad v celé výši. Nevybavil

si, že by jim někdy dotace byla posílána ve více splátkách. Pokud jde o vytýkané dotace od FAČR a MŠMT, obžalovaný uvedl, že po podpisu smlouvy jim dotace od MŠMT i od FAČR byly převedeny v celé výši. Od okamžiku kdy na výkonném výboru diskutovali o nějaké konkrétní dotaci, tedy že budou žádat o dotaci, do okamžiku než se obžalovanému dotaci podařilo vyřídit, tedy do okamžiku než byl vyzván k podpisu smlouvy, tak to zpravidla trvalo 3 až 4 měsíce, u MŠMT 5 až 6 měsíců. Obžalovaný uvedl, že je možné, že na výkonném výboru v průběhu tohoto času vždy informoval o tom, jak probíhá vyřízení konkrétní dotace, tedy zda již byla vyřízena či zda je to v procesu vyřizování. Obstarání dotace z hlediska financování klubu bylo natolik významné, že pokud jim byla nějaká dotace schválena, tak o tom zcela jistě informoval výkonný výbor. K dotazu na vrcholová střediska sportu (SCM a SpSM), obžalovaný uvedl, že se jedná o vrcholová střediska FAČR a zřízení těchto středisek je vázáno na určitá kritéria, jež musí spolek, který o tento status žádá, splňovat. Mezi tyto kritéria náleží sportoviště, kvalitní trenéři a u sportovního centra mládeže je to pak dále vázáno ještě na dospělý fotbal, tedy že jsou přidruženým spolkem nějakého klubu, jež hraje profesionální soutěž, a dále musí splnit celou škálu podmínek. Poté podají žádost na FAČR, která posuzuje pouze prvoligové a druholigové ligové kluby, případně kluby 3. ligy, pokud jde o žádosti těchto spolků, jenž jsou přidruženy k těmto fotbalovým klubům a podle toho jak splní podmínky, tak podle toho jim potom FAČR přidělí statut vrcholového centra, tedy SCM a SpSM. V rámci řízení museli splnit i podmínky na určitou kvalitu vzdělání trenérů, jelikož podle jejich kvalifikace pak byl spolek hodnocen. Tedy pokud měli k dispozici profi trenéry s nejvyšší licencí, obdrželi za to nejvyšší počet bodů, jelikož se fakticky jedná o certifikační řízení. K dotazu jaký mělo pro spolek přínos to, že získal status SCM nebo SpSM, obžalovaný uvedl, že to má určitý finanční efekt, a dále to má i efekt soutěžní, jelikož mimo dorostu pak hrály nejvyšší soutěže i žákovské kategorie. Tyto sportovní střediska SCM a SpSM pak mají nárok na vyšší dotační finanční prostředky z FAČR. Pokud by tyto statusy spolek pozbyl, potom by z FAČR dostávali nižší příspěvky, například na turnaje a podobně. Pokud by tedy pozbyl tyto statusy, pak by i z hlediska dotací obdrželi od FAČR pouze minimální částky na provoz spolku. V okamžiku kdy jim je přiznán status tohoto sportovního centra, tak je s tím spojen benefit, že mohou žádat u FAČR o nějaké dotace. Pokud jde o vytýkané dotace, pak se jednalo právě o dotace, které byly FAČR poskytnuty právě na tyto střediska. Pokud by tyto statusy nezískali či následně neobhájili, tak od FAČR obdrží maximálně nějaké příspěvky na nějaký turnaj, ale jedná se o malé částky řádově desítky tisíc Kč. V době kdy působil obžalovaný ve spolku, tak probíhalo každoroční přezkoumávání podmínek, zda si tento status udrží, jelikož status bylo možno i odejmout. Obžalovaný uvedl, že pokud by nějaký spolek splnil lépe podmínky než jejich spolek, potom by jejich spolek neobdržel tento status a obdržel by jej konkurenční klub, jelikož počet těchto statusů v rámci republiky je omezen. Tyto statusy SCM zpravidla obhajovaly prvoligové a druholigové kluby a statusu SpSM bylo přibližně 50 na celou republiku. Tedy spolky a kluby si vzájemně konkurovaly. Obžalovaný uvedl, že konkurence mezi spolky o tyto statusy je velká. Jedním z kritérií pro přiznání statusu byla i licencovanost trenérů. Podstatná část práce ohledně vyřízení a obhájení statusů vrcholových center leženo na sekretáři a dalších členech výkonného výboru, konkrétně v projednávané věci fungoval spoluobžalovaný J., který byl v kontaktu s FAČR. Dále obžalovaný uvedl, že spolek FC Vítkovice 1919 následně sfúzoval se spolkem FC Poruba. Svědek ze spolku odešel dne 5.3.2020. Aktuálně je zapsán v klubu, který nevykonává žádnou činnost, jedná se o spolek Akademie MFK Vítkovice. Tento spolek fakticky nevykonává žádnou činnost, nemá ani zřízený účet. Nástupnickým spolkem FC Vítkovice 1919 je 1. FC Poruba. Obžalovaný má za to, že veškeré písemné materiály ze spolku FC Vítkovice 1919 byly předány spolku 1. FC Poruba. Dne 5.3.2020 na valné hromadě byl obžalovaný odvolán z funkce a následně rezignoval na členství ve spolku FC Vítkovice 1919. Předsedou spolku se stal Marek P. K dotazu, zda obžalovaný jako předseda spolku připravoval nějaké podklady pro jednání výkonného výboru, obžalovaný uvedl, že v praxi to probíhalo tak, že si nejprve řekli o čem

budou jednat a teprve následně se na místě připravoval zápis. Mohly být předem připraveny i nějaké dokumenty, ale nebývalo to pravidelně. Pokud by nějaký člen výkonného výboru něco vyžadoval, tak by mu to obžalovaný připravil. K tvrzení spoluobžalovaného Zdeňka H., který uvedl, že jako člen výkonného výboru se o finanční stránku fungování spolku vůbec nezajímal, obžalovaný uvedl, že výkonný výbor se scházel a projednávaly důležité věci, k čemuž býval i zápis a někdy se hovořilo i o věcech, které se do zápisu nedávaly. Na výkonném výboru hovořili i o financování spolku a hovořili i o dotacích. Obžalovaný uvedl, že si není vědom situace, že by při jednání výkonného výboru, v okamžiku kdy by začali hovořit o financování spolku a dotacích, že by se spoluobžalovaný H. zvedl a odešel z místnosti pryč a vyčkal až obžalovaný dokončí svůj příspěvek ohledně financování a dotací a teprve poté by se vrátil zpět do místnosti, kde jednal výbor. Obžalovaný uvedl, že takovouto situaci nezažil a není si takovéto situace ani vědom. Rovněž si nevybavil, že by spoluobžalovaný H. vznesl požadavek, že sice bude členem výkonného výboru, ale odmítá hovořit či poslouchat okolnosti, které se týkají financování spolku. Obžalovaný zopakoval, že jako šestičlenný výbor působili někdy do května roku 2018 a zasedali v něm lidé, kteří měli zájem na fungování spolku.

11. Dále obžalovaný Ing. R. H. vypovídal v hlavním líčení konaném dne 26.10.2023, když uvedl, že nevěděl o činnosti, která mu je kladena za vinu, ke které mělo docházet ve spolku FC Vítkovice 1919 v době, kdy tam byl předsedou. Vytýkané jednání nijak nedomlouval a žádným způsobem neřídil. O tom, že se ve spolku něco děje, se dozvěděl až později, když jej kontaktovali jednotliví trenéři, kteří byli pozváni na policii k podání vysvětlení. Má za to, že tuto skutečnost potvrzují i odposlechy telefonů, které jsou založeny ve spise. Tyto odposlechy potvrzují, že obžalovaný nikomu v té době netelefonoval, naopak osoby činné ve spolku telefonicky kontaktovaly obžalovaného, jelikož v té době spolek zastupoval. Jako předseda spolku měl na starosti strategické směřování spolku. Pokud jde o každodenní záležitosti, toto měli na starosti zaměstnanci či placení činovníci spolku. Obžalovaný se vždy snažil, aby spolek fungoval co nejlépe v rámci možností, a to možností ekonomických, technických, organizačních a personálních. Kanceláře spolku byly na stadionu, kam obžalovaný dojížděl toliko sporadicky jednou až třikrát týdně, jelikož byl zaměstnán na plný pracovní úvazek. Neměl ani ponětí o tom, že jsou uzavřeny nějaké dohody mezi trenéry a zaměstnanci spolku. Tyto informace se k němu dostaly až v době, kdy již ve spolku nebyl angažován. Pokud jde o odposlechy uvedl, že jej 14.9. kontaktoval spoluobžalovaný Ř., a tomu co mu sděloval v telefonátu, obžalovaný vůbec nerozuměl. K odposlechu ze dne 16.9., kdy jej opět kontaktoval telefonicky spoluobžalovaný Ř. a hovořil o někom ze Znojma, obžalovaný uvedl, že ve Znojmě nikoho nezná a neví o kom spoluobžalovaný Ř. hovořil. Z odposlechu je rovněž zřejmé, že spoluobžalovaný Ř. byl velmi aktivní expos a komunikoval s řadou lidí. Konečně odposlechy rovněž nepotvrzují skutečnost, že by obžalovaný spoluobžalovaného Ř. k čemukoliv naváděl. Spoluobžalovaný Ř. byl dlouholetým zkušeným funkcionářem a obžalovaný má za to, že si vytýkané jednání organizoval sám po vlastní linii. Důvodem tohoto jednání byly ambice spoluobžalovaného Ř., jelikož ve spolku pobíral odměnu, která nebyla nicotná a měl i přístup k obchodům s hráči a hostováním. Obžalovaný akcentoval, že od nikoho žádné finanční prostředky nepřebíral, což potvrdili i spoluobžalovaní, mimo spoluobžalovaného H. Spoluobžalovaný H. stojí se svou výpovědi osamoceně, když tvrdí, že předával finanční prostředky obžalovanému. Obžalovaný uvedl, že toto je lež. Se spoluobžalovaným H. nic nedomlouval, a žádné finanční prostředky od něj nepřebíral. O tom, aby byl do spolku přijat spoluobžalovaný H., se zasadil spoluobžalovaný G., přičemž obžalovaný neví, jaký je mezi těmito vztah. Spoluobžalovaný G. jej požádal o nárůst odměny pro spoluobžalovaného H. a odůvodňoval to tím, že je (G.) invalidní důchodce a finanční prostředky, které dostává za trénování mu stačí. Obžalovaný je však odkázal na trenérskou radu a sportovní úsek. Rovněž tak když jej žádali, zda by spoluobžalovaný H. mohl na sklonku své kariéry být šéftrenérem mládeže, tak je odkázal na sportovní úsek, když má za to, že ani

nebyly žádné důvody pro výměnu osoby na postu sportovního ředitele. Uvedl, že se k němu dostaly dokumenty z účetnictví společnosti TMSV, na kterých je uvedena Marta H. a nějaká částka, z čehož dovozuje, že spoluobžalovaný G. zaměstnával paní H. Má za to, že se jedná o nějakou snahu o zastření působení spoluobžalovaného H. ve spolku, včetně finančních částek, které byly vyplaceny jeho manželce. Obžalovaný zdůraznil, že spoluobžalovaného H. si váží jako dlouholetého trenéra mládeže, nicméně je zcela zjevné, že měl důvod ve své výpovědi uvádět nepravdu. K osobě spoluobžalovaného G. obžalovaný uvedl, že tento působil ve spolku jako trenér, tedy jako OSVČ, a dále byl zaměstnán jako vedoucí údržby. Byl rovněž spoluvlastníkem společnosti TMSV, ve které byl jednatel. Během svého angažování spoluobžalovaný G. o sobě tvrdil, že je invalidní důchodce, o čemž hovořil i při navýšení platu. Ve spolku rozdával kartičky, které inzerovaly nájem jeho nově pořízeného apartmánu ve Všemině. Pokud jde o vlastnickou strukturu akciové společnosti MFK Vítkovice, obžalovaný uvedl, že není pravdou, že by byl akcionářem, jak uvádí spoluobžalovaný Ř. V té době akciová společnost měla 24 akcií, kdy 4 akcie vlastnil spoluobžalovaný G., 7 akcií vlastnil spolek Fotbal Poruba, ve kterém byl spoluobžalovaný G. předsedou, a zbylých 13 akcí vlastnil spolek FC Vítkovice 1919. Spoluobžalovaný G. byl v té době rovněž předsedou představenstva akciové společnosti, a od roku 2017 vystupoval jako výkonný ředitel akciové společnosti MFK Vítkovice. Obžalovaný má za to, že je zjevné, že spoluobžalovanému G. šlo o to, aby akciová společnost, která byla na hraně insolvence, fungovala. Toto lze potvrdit i skutečností, že spoluobžalovaný G. zapůjčil akciové společnosti statisícové částky. Obžalovaný disponuje kopii smlouvy o zápůjčce mezi spoluobžalovaným G. a MFK, a.s. na částku 450.000,- Kč z roku 2018. Zdůraznil, že ačkoliv MFK byla na hranici insolvence, tak spoluobžalovaný G. ji půjčoval finanční částky. MFK měla obrovské závazky, ke kterým, dle názoru obžalovaného, dopomohl spoluobžalovaný G. prostřednictvím společnosti TMSV, jelikož se tam nakoupily pohledávky za TMSV ve výši 2,6 milionů Kč, které pak spoluobžalovaný G. mohl kapitalizovat díky tomu, že vlastnil akcie a díky tomu, že ovládal spolek Poruba. Tedy vlastnil akcie a přes svou společnostem TMSV se stal majoritním vlastníkem akciové společnosti. Svou pohledávku za MFK kapitalizoval, čímž nabyl akcie. Spoluobžalovaný G. působil ve spolku jako trenér a vedoucí údržby. Měl na starost denní úkolování zaměstnanců, jež vykonávali údržbu, úklid a od druhého pololetí roku 2018 také praní prádla. V roce 2017 zajišťovala praní prádla akciová společnost, pro kterou to vykonávala společnost TMSV, tedy spolek neměl žádné náklady s praním dresů v roce 2017. Smlouvu na praní dresů uzavřeli v první polovině roku 2018. V roce 2017 a v první polovině roku 2018 tedy neměl žádný zaměstnanec spolku tuto činnost vykonávat a obžalovaný nerozumí tomu, proč tu činnost vykonávali a kdo jim to uložil. Výpovědi zaměstnankyň, které praly prádlo považuješ za zmatečné a nepochopil, kdo vlastně dresy pral. K trenérským smlouvám uvedl, že do sídla spolku dojížděl sporadicky, zpravidla tam již byly připravené smlouvy, a to nejen trenérské. Zda byly trenérské smlouvy již podepsané trenéry, si nevybavil. Uvedl, že ještě předtím než ze spolku odešel, tak zaregistroval, že na některých smlouvách není jeho podpis. Prošel si kopie záznamů a našel 28 smluv, na kterých není vůbec jeho podpis. Tyto smlouvy pak předložil soudu a uvedl, že nerozumí tomu, proč ty smlouvy za něj někdo podepsal. K licencím SCM a SpSM uvedl, že se posílá FAČR řada dokumentů, které dokazují skutečnost, že spolek je schopen tuto činnost vykonávat. Jedním z těchto dokumentů je personální obsazení, tedy trenéři a další lidé musí svým podpisem stvrdit, že ve spolku budou fungovat. Obžalovaný uvedl, že má k dispozici personální obsazení SCM pro rok 2019/2020, kde je uvedeno jeho jméno coby ekonoma SCM, nicméně podpis není jeho. Dále uvedl, že když se účastnil soudního jednání, v rámci kterého se soudí 1. FC Poruba s MFK Vítkovice, byla mu předložena smlouva – dohoda o provedení práce, ve které je uvedeno, že měl vykonávat nějakou činnost pro MFK Vítkovice, a.s. v nějakém období. Tuto smlouvu viděl obžalovaný poprvé u soudu a na této smlouvě se rovněž nenachází jeho podpis. Soudní jednání je vedeno pod spisovou značku 22 C 152/2021. Obžalovaný uvedl, že je v šoku, že si někdo dovolil za něj podepisovat dokumenty a zřejmě

měl za to, že to projde. K tvrzení spoluobžalovaného Ř., že za ním obžalovaný přišel a nějakým způsobem jej naváděl, uvedl, že toto je lživé. Se spoluobžalovaným Ř. nic nedomlouval a nic s ním neřešil. Má za to, že je to legrační, jelikož spoluobžalovaný Ř. je zkušený dlouholetý fotbalový funkcionář. Než přišel do spolku FC Vítkovice 1919, dlouhodobě působil ve fotbalovém klubu Polanka, tedy dobře znal prostředí jak funguje fotbalový svět, a to nejen mládežnický, ale i dospělý. I nadále spoluobžalovaný Ř. působí ve fotbalovém klubu Polanka. Spoluobžalovaný Ř. je jedním z nejzkušenějších fotbalových funkcionářů na Ostravsku. Rovněž spoluobžalovaný G. je velmi zkušený, jelikož byl v představenstvech, vlastnil akcie akciové společnosti a není pravdou, že by jej obžalovaný naváděl k tomu, aby navyšoval množství praného prádla v roce 2018. K obžalobě navíc uvedl, že z vyúčtování dotace je zřejmé, že ty stejné objemy dresů se praly i v roce 2017 pro akciovou společnost, přičemž objem vypraných dresů byl shodný a činil cca 1,6 milionů Kč. Má za to, že ceny byly přibližně stejné, tudíž za půl roku to bylo cca 800.000,- Kč. Za spolek je vykazováno, že se vypralo za 500.000,- Kč, tedy to vypadá tak, že se pralo méně. Spoluobžalovaní Ř. a G. fungovali v akciové společnosti a potřebovali zabezpečit milionové částky pro chod společnosti. Obžalovaný má za to, že z jejich strany se jednalo o ochranu své investice, kterou učinili do MFK Vítkovice, respektive které učinil spoluobžalovaný G. do MFK Vítkovice. Současně tam mohly být i nějaké ambice, jelikož oba byli placeni z finančních prostředků spolku. Zejména u spoluobžalovaného Ř. nebyla jeho odměna nízká a navíc tam probíhaly obchody s hráči. Pokud spoluobžalovaný Ř. tvrdil, že se finanční prostředky shromažďovaly někde ve skříni spolku, kde pracovalo 5 lidí a chodili tam i další trenéři a že na základě pokynu obžalovaného tyto finanční prostředky spoluobžalovaný Ř. nějak utrácel, obžalovaný uvedl, že mu není zřejmé kde ty peníze utrácel. Má za to, že je to lež. Jedná se o částku přibližně 5 až 9 milionů Kč a obžalovaný má za to, že utratit černé peníze v takovém rozsahu není jednoduché, někdo by si toho všiml. Za občerstvení takovouto částku nebylo možno utratit. Z výpovědí, které zazněly u soudu se nepotvrdilo, že by na sekretariátu byla nějaká skříň, která by byla plná peněz a že by se tam něco dělalo s černými penězi. Rovněž nezaznělo, že by obžalovaný jakýmkoliv způsobem s touto činností pomáhal spoluobžalovanému Ř., respektive že by mu pomáhal utrácet tyto milionové částky. Obžalovaný poukázal, že svědek P. a svědek H. vypověděli, že nějaké částky měly směřovat do společnosti VMI Silesia, která byla v té době největším sponzorem akciové společnosti. Obžalovaný uvedl, že je mu známo ze sportovního prostředí, že společnosti, které v něm působí, žádají vratky z marketingového plnění, nicméně v době kdy on působil ve spolku, tak se s tímto nesetkal. Pokud jde o dary a sponzorské příspěvky uvedl, že dary peněžní i nepeněžní a sportovní příspěvky získávali pro spolek jak rodiče, tak přátelé spolku a trenéři. Obžalovaný sám získal nějaké dary, přičemž dárce vždy přišel na spolek, vypracovala se s ním smlouva a na základě smlouvy došlo k poskytnutí daru. V období 2016 až 2020 vykonával funkci sportovního ředitele spolku spoluobžalovaný A. a před ním či v roce 2015 a 2016 i svědek D. Obžalovaný zopakoval, že si neumí vysvětlit z jakého důvodu spoluobžalovaný H. tvrdí, že mu vracel nějaké peníze z vyplacených trenérských odměn. Má za to, že je tam nějaká vazba se spoluobžalovaným G. Neví však proč uváděl, že to vracel přímo obžalovanému, když měl spolupracovat se spoluobžalovaným G. Neví, zda mezi nimi byla nějaká osobní vazba, nicméně spoluobžalovaný G. disponoval velkými prostředky, jejichž původ obžalovaný nezná. Měli však spolu úzký vztah a fungovali v rámci spolku i akciové společnosti. Zopakoval, že od spoluobžalovaného H. žádné finanční prostředky nepobíral. Ke své osobě dodal, že pracuje u Severomoravských vodovodů a kanalizací Ostrava jako kontrolor s průměrným měsíčním příjmem 100.000,- Kč.

12. Dále byl obžalovaný Ing. R. H. vyslechnut v hlavním líčení konaném dne 29.2.2024 (po upozornění na změnu popisu skutku), když využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

13. Dále obžalovaný vypovídal v hlavním líčení konaném dne 15.4.2024, když se opakovaně vyjádřil k provedeným důkazům, které dílem hodnotil a konfrontoval s listinami, které soudu k provedení důkazu předložil. V rámci svého přednesu se obžalovaný vyjádřil k výpovědi spoluobžalovaného R. Ř., když uvedl, že to byl obžalovaný Ř., který obstaral významné sponzorské smlouvy se subjekty VMI. Zřejmě se jednalo o reklamní smlouvy, které byly v řádech několika milionů korun ročně, tedy jednalo se smlouvy s nejvyšším plněním za posledních cca 14 let (období 2011-2024). Z tohoto důvodu tedy tvrzení obžalovaného Ř., že akciová společnost MFK Vítkovice měla nedostatek financí na provoz, a proto jej obžalovaný měl oslovit, je vymyšlené. Obžalovaný zdůraznil, že obžalovaný Ř. uvedl, že peníze vybrané od trenérů měly být použity pro financování A mužstva. S tímto však spolek neměl nic společného, jelikož se jednalo o dvě oddělené právnické osoby. Za pozoruhodné považuje obžalovaný skutečnost, že si svědek H. používání těchto finančních prostředků v akciové společnosti nepovšiml, a stejně tak si toho nepovšiml obžalovaný G. Obžalovaný rovněž uvedl, že v rámci řízení před OS Ostrava sp. zn. 22 C 152/2021 byla předložena dohoda o provedení práce mezi obžalovaným a MFK Vítkovice a.s. ze dne 1. 7. 2018 na činnost ekonom klubu, která obsahuje podpis obžalovaného, jenž obžalovaný zpochybnil. Obžalované H. a Ř. přivedl do spolku i akciové společnosti obžalovaný R. G., přičemž obžalovaní G. i Ř., měli příjmy jak ve spolku, tak i v klubu MFK, a.s. Dále se obžalovaný vyjádřil k výpovědi svědka H., ze které lze dovodit, že tento svědek o projednávaných praktikách v klubu věděl, a to již v roce 2019 od p. P. a V. M. Navíc aktuálně působí p. H. a obžalovaný G. ve spolku MFK Vítkovice z.s. IČ 22819347 jako řádní členové a členové výkonného výboru. Současně pan H. a obžalovaný G. stále fungují ve fotbale, a to v právnických osobách: Městský fotbalový klub Vítkovice a.s. IČ 28594193, která má podle účetní závěrky ke dni 30. 6. 2023 záporný vlastní kapitál ve výši -7,2 milionu Kč, pokud je základní kapitál 5 milionů Kč, tak nerozdělená ztráta činí -12,2 milionů Kč; MFK Vítkovice z.s. IČ 22819347, která má dle poslední účetní závěrky ke dni 31. 12. 2022 také záporné vlastní zdroje ve výši -12,7 milionů Kč. Pokud jde o dopravu hráčů na utkání, tak je napříč sportovními spolky běžné, že mladé sportovce dopravují často rodiče na vlastní náklady. K odměnám trenérů a jejich výši obžalovaný uvedl, že podle dostupných informací se platy fotbalových trenérů mládeže v České republice pohybují v širokém rozmezí, což závisí na mnoha faktorech, jako je region, velikost klubu, zkušenosti trenéra a další. Konkrétní údaje o platech trenérů mládeže s profesionální licencí A nenalezl, nicméně obecné informace o platech sportovních trenérů ukazují, že platy se mohou pohybovat v rozmezí od 24.353,- Kč do 62.737,- Kč. Tedy tvrzení svědků H. a M., že maximální plat v Baníku je 30.000,- Kč není pravdivé. Dále obžalovaný provedl srovnání finančního zabezpečení spolků FC Vítkovice 1919 a Akademie FC Baník Ostrava a dospěl k závěru, že spolek FC Vítkovice 1919 měl do roku 2019 více hráčů než konkurenční akademie FC Baník Ostrava a také více hráčů než hokejový spolek HC Vítkovice. K tomuto předložil výsledovku analyticky – přehled nákladů a výnosů spolku FC Vítkovice 1919 za rok 2019, ze které je zřejmé, že spolek Vítkovice měl celkové náklady ve výši 22,7 milionů Kč a z toho odměny trenérům 9,01 milionů Kč. Zatímco spolek Akademie FC Baník Ostrava uvedl ve své žádosti o poskytnutí mimořádných peněžních prostředků z rozpočtu Statutárního města Ostrava v roce 2020 celkové náklady na činnost 41,352 milionů Kč a z toho odměny členům realizačních týmů 19,9 milionů Kč. Dle výročních zpráv akademie FC Baník Ostrava měl spolek celkové příjmy 52,398 milionů Kč v roce 2019 a 53,384 milionů Kč v roce 2018. Tedy náklady na trenéry a organizační pracovníky byly u akademie FC Baník Ostrava více než dvojnásobné, a to i přesto, že měli nižší počet hráčů než spolek FC Vítkovice 1919, tedy výdaje na trenéry spolku FC Vítkovice 1919 nebyly nadhodnocené. Dále se obžalovaný vyjádřil k žádostem o dotace spolku MFK Vítkovice, z.s. v roce 2020 a trestnímu oznámení, které v té věci podal. Závěrem obžalovaný uvedl, že mzdy ve spolku byly různé a byly různé i v jiných klubech, byly i vyšší v jiných klubech, a obžalovaný neměl důvod si myslet, vzhledem k tomu, že je nedomlouval, že jsou nějak účelově navýšené. Měl radost, že trenéři dostanou více peněz

a zlepší se úroveň tréninkového procesu. K dotazu, z jakého zdroje si obžalovaný obstaral analytickou výsledovku FC Vítkovice 1919 z.s. za rok 2019, obžalovaný uvedl, že mu ji zřejmě poslala účetní, a to ještě v době, kdy byl předsedou spolku. Dále uvedl že v době, kdy vítkovický fotbal hrál druhou ligu, tak obžalovaný se o vítkovický mužský fotbal zajímal a příležitostně chodil na jeho zápasy i do VIP prostor.

Obžalovaný Lubomír A.

14. Obžalovaný L. A. v hlavním líčení konaném dne 4.5.2023, po poučení podle § 206a a násl. trestního řádu, se k vytýkanému jednání doznal, když oproti podané obžalobě rozporoval toliko skutečnost, že vytýkané jednání neřešil se spoluobžalovaným Ing. R. H., nýbrž spoluobžalovaným a R. Ř., a dále skutečnost, že ve vytýkaném období nevracel měsíčně částku 30.000,- Kč, nýbrž částku 25.000,- Kč. Obžalovaný a státní zástupce pak ostatní skutkové okolnosti prohlásili za nesporné. Soud tedy postupem podle § 206d trestního řádu upustil od dokazování těch skutečností, které obžalovaný a státní zástupce označili za nesporné.

15. Obžalovaný Lubomír A. v hlavním líčení konaném dne 4.5.2023 ke své osobě vypověděl, že je od září roku 2022 evidován jako nezaměstnaný u úřadu práce. Jeho aktuální měsíční příjem činí částku 9.016,- Kč. Dříve pracoval jako OSVČ. K projednávané věci uvedl, že ve smyslu přednesené obžaloby se cítí být vinen a celá situace jej velmi mrzí. Vytýkané jednání se týká skupiny dobrých lidí, přičemž celá kauza narušila jejich vzájemné vztahy. Všichni pracovali dobře v rámci sportu a obžalovanému je velice líto situace, která nastala. S odstupem času to vnímá jako velkou chybu. V projednávané věci byly jeho úmysly čistě sportovní. Ve spolku fungovali v rámci trenérského úseku. Jejich sportovní spolek byl velmi kvalitní a byli schopni konkurovat obdobným spolkům na celé Moravě. Obžalovaný věřil, že v rámci mládežnického sportu ve Vítkovicích mohou dosáhnout výrazných úspěchů. Zopakoval, že vinu doznává ve smyslu přednesené obžaloby a rozporuje toliko dvě skutečnosti, a to, že vytýkané jednání neřešil se spoluobžalovaným Ing. R. H., nýbrž spoluobžalovaným a R. Ř., a dále skutečnost, že ve vytýkaném období nevracel měsíčně částku 30.000,- Kč, nýbrž částku 25.000,- Kč. Ve zbytku popis skutku ve vztahu k jeho osobě souhlasí a k tomuto se doznává. Dále využil obžalovaný svého práva a k věci odmítl vypovídat.

16. Za podmínek paragrafu 207 odstavec 2 trestního řádu byla dále v hlavním líčení čtena výpověď obžalovaného Lubomíra A. z přípravného řízení. V přípravném řízení (dne 14.12.2021) obžalovaný vypověděl, že byl usnesením o zahájení trestního stíhání překvapen. Má za to, že práci, kterou vykonával ve spolku FC Vítkovice 1919, splňovala veškeré sportovní náležitosti. Jeho práce spočívala v tom, že vykonával sportovní činnost. Byl šéftrenérem mládeže, a zaměřoval se na dorost a přechod do dospělého fotbalu, tedy do klubu MFK Vítkovice. Realizoval každodenní tréninky, a to dopolední i odpolední, dále schůzky s rodiči, komunikaci se školami a ostatními kluby. O víkendech bývaly utkání jeho kategorie U 19 a U 18. Dále pak realizoval vyhodnocení a konzultace s ostatními trenéry všech kategorií. Do spolku FC Vítkovice 1919 nastoupil v roce 2017 a působil tam až do roku 2019. Popisované práci pak odpovídalo i jeho finanční ohodnocení. Dříve působil v Třinci, kde měl podobnou odměnu a vykonával podobnou práci, nicméně zaměřoval se tam na dospělý fotbal. Do spolku FC Vítkovice 1919 šel pracovat z toho důvodu, že je z Ostravy a motivovali jej i nabídnuté finanční podmínky. Pokud jde o odměnu trenéra uvedl, že od roku 2017 pobíral ve spolku měsíční odměnu 40.000,- Kč. Tehdy pracoval jen u A týmu. V roce 2018 převzal celou mládež, na čemž se domluvil se spoluobžalovanými H. a Ř. Vytvořili kvalitní trenérský tým se spoluobžalovanými L., P., D., D. a R. H. a dalšími trenéry a průběžně trenérský kádr doplňovali. Již tehdy měl dvě smlouvy, které zřejmě sepisoval se spoluobžalovaným Ř., ale byl u toho přítomen i spoluobžalovaný H. Jelikož vykonával časově i fyzicky náročnější činnost

došlo k úpravě jeho odměny. Pokud jde o vrácení části odměny uvedl, že to nebylo od počátku roku 2018, ale až v průběhu první poloviny roku, snad v dubnu či květnu. Domluvili se se spoluobžalovaným Ř., resp. tento jej požádal, zda by mohl klubu finančně pomoci, s čímž obžalovaný souhlasil. Vracel tedy nepravidelně částky, které se pohybovaly v rozmezí 5.000 až 6.000,- Kč měsíčně. Nevedl si o tom žádné záznamy, tedy neví přesně kolik za vytýkané období vrátil, má za to že se jedná o částku do 120.000,- Kč. Peníze vracel spoluobžalovanému Ř. pro klub. Upřesnil že od počátku roku 2018 měl u spolku dvě smlouvy, každou na odměnu 30.000,- Kč měsíčně, což vnímal jako adekvátní ohodnocení. Peníze spoluobžalovanému Ř. předával osobně v hotovosti. Většinou u něj v kanceláři nebo v bydlišti obžalovaného. Za předané peníze žádné potvrzení neobdržel a nebyl u toho nikdo přítomen. Tyto finanční prostředky byly dle spoluobžalovaného Ř. určeny pro klub a jelikož má se spoluobžalovaným Ř. dobré vztahy, nepovažoval za nutné ověřovat, jak konkrétně tyto finanční prostředky použijí. Věřil tomu, že jsou určené pro klub. O tom, že vraceli i jiné osoby část odměny, obžalovaný nevěděl. Odměna mu byla vyplácena na jeho bankovní účet číslo xxx. Jak přesně se komunikovalo předání peněz, si již obžalovaný nevybavil. Spoluobžalovaný Ř. mu řekl, aby mu předal nějaké peníze a obžalovaný šel například do bankomatu, peníze vybral a předal mu je. Vrácení peněz skončilo někdy na konci roku 2019, kdy obžalovaný odešel do klubu Petřkovice. V té době již docházelo k rozporům mezi spolkem a FC Vítkovice 1919 a MFK Vítkovice. Závěrem obžalovaný uvedl, že svého jednání lituje, vše dělal pro spolek FC Vítkovice 1919.

17. Dne 22.6.2022 obžalovaný doplnil svou výpověď v přípravném řízení, když uvedl, že chce reagovat na výpověď spoluobžalovaného Ř. Potvrdil svou dřívější výpověď v přípravném řízení a doplnil, že si nevedl žádnou evidenci, pokud jde o vrácené finanční prostředky. Pokud tedy jde o výši finančních prostředků, které vrátil spoluobžalovanému Ř., uvedl, že se přiklání k výpovědi spoluobžalovaného Ř. Přesnou částku si nepamatuje, nicméně nejednalo se o pravidelné vratky. Dělal to v dobré víře, že pomáhá fotbalu ve Vítkovicích. Celá situace jej mrzí. Pokud jde o náhradu škody uvedl, že nemá finanční prostředky a rovněž nemá v úmyslu škodu nahradit, jelikož se nijak neobohatil. Zda takto měli navýšené odměny i jiní trenéři ve vytýkaném období, obžalovaný neví. Kdo realizoval praní prádla ve spolku v první polovině roku 2018, obžalovaný neví. Jakou roli v celé záležitosti hrál spoluobžalovaný H., obžalovaný neví, jsou kamarádi. K důvodům vrácení peněz obžalovaný uvedl, že spoluobžalovaný Ř. mu sdělil, že potřebují pomoci s občerstvením, nákupem věcí do VIP zóny a dalšími věcmi a zda by jim mohl takto pomoci. Co konkrétně však za vrácené peníze bylo nakoupeno, obžalovaný neví. O vrácených finančních prostředcích žádné doklady nepodepisoval. Zopakoval, že spoluobžalovanému Ř. vracel finanční prostředky v dobré víře, chtěl se věnovat práci s mládeží. Nenapadlo jej, že může mít z vrácení části odměny problémy. Pokud jde o období, po které vracel finanční prostředky, uvedl, že období, které ve vztahu k jeho osobě popsal spoluobžalovaný Ř., je pravdivé. O dotacích se spoluobžalovaným Ř. nehovořil. Veškeré vratky řešil se spoluobžalovaným Ř., se kterým se zná řadu let a jsou kamarádi.

18. Dále obžalovaný L. A. vypovídal v hlavním líčení konaném dne 29.2.2024 a vypověděl, že když uzavřel s poškozeným Statutárním městem Ostrava dohodu na výši škody 400.000,- Kč, tak částka vyšla z nějakých výpočtů, které prováděl s úřednicí na magistrátu, přičemž je připraven uzavřít k dohodě dodatek, tak aby mohl využít dobrodiní § 307 tr. řádu. Nejednalo se však o dohodu o narovnání.

Obžalovaný Radomír D.

19. Obžalovaný R. D. v hlavním líčení konaném dne 3.5.2023, po poučení podle § 206a a násl. trestního řádu, se k vytýkanému jednání doznal, když oproti podané obžalobě rozporoval toliko skutečnost, že vytýkané jednání neřešil se spoluobžalovaným Ing. R. H., nýbrž

spoluobžalovaným a R. Ř., a dále skutečnost, že ve vytýkaném období nevracel měsíčně částku 29.000,- Kč, nýbrž částku 25.000,- Kč. Obžalovaný a státní zástupce pak ostatní skutkové okolnosti prohlásili za nesporné. Soud tedy postupem podle § 206d trestního řádu upustil od dokazování těch skutečností, které obžalovaný a státní zástupce označili za nesporné.

20. Za podmínek § 207 odst. 2 trestního řádu byla v hlavním líčení konaném dne 4.5.2023 čtena výpověď obžalovaného R. D. z přípravného řízení z důvodu konaní hlavního líčení v nepřítomnosti obžalovaného. V přípravném řízení obžalovaný využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

21. V hlavním líčení konaném dne 24.7.2023 obžalovaný vypověděl, že je od roku 2018 jednatelem společnosti. Jeho průměrný měsíční příjem činí 10.000,- Kč a dále měl ještě příjmy z výkonu trenérské činnosti, kterou vykonával v MFK Frýdek Místek do 31.7.2021. K věci uvedl, že trvá na tom, co uvedl v rámci svého vyjádření k obžalobě, když rozporuje toliko částku kterou měl vracet. Nevrátil částku 190.000,- Kč, nýbrž částku 125.000,- Kč. V mezidobí uzavřel dohodu se Statutárním města Ostrava o náhradě škody, kdy uznal částku 125.000,- Kč a zavázal se jí splácet v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 2.500,- Kč. K dalším dotazům uvedl, že s odstupem času na to nahlíží tak, že nikdo nic neukradl, nikdo nikoho nezabil, nikdo neumřel. Vše je důsledek konfliktu dvou skupin, které působily v rámci spolku FC Vítkovice 1919. Spoluobžalovaný Ř. mu toliko v obecně rovině řekl, na co budou použity finanční prostředky, které vracel zpět. Měly být použity pro mládežnický fotbal. Obžalovaný uvedl, že nerozlišoval, zda se jedná o spolek či akciovou společnost, jelikož klub fungoval jako celek. Ve věci vrácení části odměny jednal toliko se spoluobžalovaným Ř. Spoluobžalovaného H. zná, ale ve věci vytýkaného jednání s ním nejednal. Poté co začal vracet část trenérské odměny, tak přímo nepostřehl, že by se to projevilo v nějakém lepším v materiálním zabezpečení činnosti spolku. Navíc má za to, že pokud se nenahlédne do účetnictví, tak to ani poznat nelze. Důvěřoval spoluobžalovanému Ř., že finanční prostředky budou vráceny zpět do fotbalu.

Obžalovaný Leon D.

22. Obžalovaný L. D. v hlavním líčení konaném dne 3.5.2023, po poučení podle § 206a a násl. trestního řádu, postupem podle § 206c trestního řádu, prohlásil, že je vinný spácháním vytýkaného skutku uvedeného v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací tohoto skutku tak, jak je uvedena v obžalobě státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3.2.2023 sp. zn. 4 KZV 17/2021. Státní zástupce tak navrhl soudu přijmout prohlášení viny obžalovaného. Soud tedy podle § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu přijal prohlášení viny obžalovaného L. D., když toto je v souladu se zjištěným skutkovým stavem a v předcházejícím řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného (§ 206c odst. 5 trest. řádu). Současně soud rozhodl, že se dokazování, v rozsahu soudem přijatého prohlášení viny obžalovaného, nebude provádět. Obžalovaný pak v rámci hlavního líčení toliko učinil prohlášení, a dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

23. Za podmínek § 207 odst. 2 trestního řádu byla v hlavním líčení konaném dne 4.5.2023 čtena výpověď obžalovaného L. D. z přípravného řízení. V přípravném řízení obžalovaný vypověděl, že pokud jde o vrácení části trenérské odměny v roce 2019 v klubu FC Vítkovice 1919, tak na odměně mu byla vyplácena částka 42.000,- Kč měsíčně, z toho jeho odměna byla 13.000,- Kč a zbytek pravidelně měsíčně vracel spoluobžalovanému Ř. Takhle to probíhalo po dobu 2 let. Bylo mu řečeno, že se jedná o finanční prostředky, které se vrací zpět do spolku. Ačkoliv mu to bylo divné, tak se tomuto přizpůsobil, jelikož mu bylo xxx let a vnímal to jako poslední šanci jak trénovat v profi klubu a současně si chtěl dodělat vzdělání ve vztahu k trenérské činnosti. Dále uvedl, že aktuálně je zaměstnán jako trenér v klubu SK Beskyd

Čeladná, kde pobírá měsíčně odměnu ve výši 15.000,- Kč plus náhradu cestovních výdajů. Jiné zdroje příjmu nemá. Ve spolku FC Vítkovice 1919 začal působit tak, že byl na podzim roku 2018 osloven spoluobžalovaným Ř., zda by byl ochoten ve spolku trénovat. V té době ještě o vrácení části odměny nikdo nehovořil. Trenérskou smlouvu projednával až následně. Při podepisování trenérské smlouvy mu spoluobžalovaný Ř. nabídl částku 13.000,- Kč za trénování a požádal jej o pomoc, která spočívala v tom, že by případně pobíral odměnu vyšší, přičemž rozdíl by vracel zpět spolku. Na smlouvě měl tedy uvedenou odměnu za měsíc 42.000,- Kč a spoluobžalovaný Ř. na něm žádal, aby spolku vracel zpět 29.000,- Kč měsíčně. Obžalovaný na to přistoupil, přičemž vrácení peněz probíhalo tak, že mu na účet byla převedena částka 42.000,- Kč a spoluobžalovaný Ř. jej nepravidelně kontaktoval s žádostí, aby mu vracel dohodnutou částku. Ačkoliv jej kontaktoval nepravidelně, obžalovaný mu vracel peníze z každé takto přijaté odměny, tedy i v případech, kdy obdrželi odměnu například zpětně za dva měsíce či se mu spoluobžalovaný Ř. v předchozím měsíci neozval. Vrácení peněz probíhalo na různých místech, vždy však předával peníze spoluobžalovanému Ř., nikdy u toho nebyl nikdo přítomen. Obžalovaný nikdy nebyl členem sportovního výboru spolku FC Vítkovice 1919. Obžalovaný věděl, že shodně vracejí část odměny i spoluobžalovaní P. a K., ale neví o jak vysokou částku se jednalo. Obžalovaný nevěděl odkud spolek FC Vítkovice 1919 čerpá finanční prostředky na vyplácení odměn trenérům. Finanční prostředky vracel spoluobžalovanému Ř. dva roky a celkem mu vrátil částku cca 800.000,- Kč. Zda o této praxi věděl spoluobžalovaný H., obžalovaný neví, viděl jej toliko jednou na večírku spolku.

Obžalovaný Jiří F.

24. V hlavním líčení konaném dne 4.5.2023 využil obžalovaný svého práva k věci odmítl vypovídat.

25. Za podmínek § 207 odst. 2 trestního řádu byla v hlavním líčení konaném dne 4.5.2023 čtena výpověď obžalovaného J. F. z přípravného řízení. V přípravném řízení obžalovaný vypověděl, že nerozumí tomu pro co je trestně stíhán, jelikož trénoval a za tuto činnost pobíral odměnu trenéra. K dotazům dále uvedl, že je aktuálně starobní důchodce s měsíčním příjmem 15.000,- Kč měsíčně. V letech 2016 až 2020 působil jako fotbalový trenér ve spolku FC Vítkovice 1919. Zpočátku pobíral odměnu 5.000,- Kč měsíčně, která se následně navýšila. V roce 2018 pobíral odměnu 45.000,- Kč měsíčně, v roce 2019 do 7 měsíce pobíral odměnu 35.000,- Kč měsíčně a dokonce roku 2019 pak odměnu 10.000,- Kč měsíčně. V roce 2020 pobíral odměnu 5.000,- Kč měsíčně. V době svého výslechu obžalovaný působil jako trenér v klubu MFK Vítkovice, kde pobíral odměnu trenéra 6.000,- Kč měsíčně. Odměny ve spolku mu byly vypláceny v hotovosti, a to v kanceláři kde byla pokladna a seděl i spoluobžalovaný Ř. Odměnu mu vyplácela paní pokladní a peníze vždy obdržel oproti vývojovému pokladnímu dokladu. Trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919 podepisoval se spoluobžalovanými Ř. a H. Společně s těmito projednali podmínky smlouvy, kterou pak obžalovaný podepsal. K dotazu z jakého důvodu mu byla v FC Vítkovice 1919 navýšena trenérská odměna, obžalovaný uvedl, že k tomuto došlo tak, že mu bylo navrhnuto, že spolek potřebuje, aby obžalovaný jezdil i s dorostem ačkoliv trénoval žáky a docházel vypomáhat k přípravce. Ve spolku bylo mnoho práce, která byla časově náročná. Za odměnu 5.000,- Kč měsíčně byl u jedné kategorie, konkr. kategorie U 10 či U 11. Potom přišli s tím, že potřebují, aby šel i k žákům a jezdili i s dorostem, jelikož tam chyběl trenér s licencí kterou má obžalovaný. Přešel tedy ke kategorii žáků a jezdil i s dorostem. Tedy mimo kategorii U 10 a U 11, trénoval i žáky U 14 a starší dorost U 18. Bylo tam více kategorií a bylo tam více trenérů. Obžalovaný tam docházel na výpomoc. Na zápasy však musel jezdit s dorostem, a to každý týden buď v sobotu nebo v neděli. Stávalo se, že býval na zápase jak v sobotu, tak i v neděli. Tyto týmy trénoval společně s trenérem Janem T., Mirkem D. a dalšími. Obžalovaný má trenérskou licenci A. Neví o nikom kdo by měl takto

vysokou odměnu jako on. Zda se jednalo o běžnou výši odměny, obžalovaný neví, jelikož si výši odměny vzájemně nesdělovali. Nicméně například v Olomouci brali také takové vysoké odměny. V minulosti takto vysokou odměnu nikdy neměl, nicméně odměna za trénování ve výši 15.000,- Kč nebyla výjimkou. K dotazu z jakého důvodu nemá aktuálně takovou odměnu trenéra, obžalovaný uvedl, že se změnily poměry, navíc má opět na starosti pouze jednu kategorii. K dotazu zda vracel část své vyplacené finanční odměny od spolku FC Vítkovice 1919 spoluobžalovaným Ř. či H. či někomu jinému, obžalovaný uvedl, že nikoliv. Obžalovaný se scházel společně s dalšími trenéry, ale platové podmínky se na těchto schůzkách neprojednávaly. Platy se vždy projednávaly individuálně. V období let 2016 až 2020 prošly obžalovanému tzv. přes ruce desítky mladých kluků. Trenérské práci se věnuje, jelikož má fotbal rád a práce s mládeží mu dává smysl.

26. Dále byl obžalovaný J. F. vyslechnut v hlavním líčení konaném dne 29.2.2024 (po upozornění na změnu popisu skutku) kdy využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

27. Dále obžalovaný vypovídal v hlavním líčení konaném dne 15.4.2024, když uvedl, že jeho činnost v klubu byla zaměřena především na přípravu a trénování fotbalové mládeže. Mimo toho prováděl ještě nábory, výběry talentů, účastnil se mistrovských a přátelských utkání a soustředění, což mu zabralo mnoho času. Obžalovaný uvedl, že ve fotbalovém prostředí působí více než 30 let, a to především jako trenér mládeže, nicméně pokud klub potřeboval, vypomáhal i u mužů. Tedy jeho angažování se vztahovalo pouze k přípravě fotbalistů, o administrativu klubu a platy ostatních trenérů se nezajímal. Na školeních trenérů licence A se neustále zdůrazňovalo, jak pozvednout jejich fotbal, mimo jiného vybudováním tréninkových ploch a dobře zaplatit trenéry. Nikdy by obžalovaného nenapadlo, že bude někdy souzen za to, že byl dobře ohodnocen za odvedenou trenérskou práci.

Obžalovaný Roman G.

28. V hlavním líčení konaném dne 4.5.2023 obžalovaný vypověděl, že ve smyslu přednesené obžaloby se cítí být částečně vinen. Uvedl, že je pravdou, že množství prádla, které prala společnost TMSV Corporation, s.r.o. v té době pro spolek FC Vítkovice 1919 bylo, a to podle pokynu spoluobžalovaného H., navyšováno. Míru navyšování objemu vypraného prádla však obžalovaný nebyl schopen specifikovat. Popřel však celkovou výši škody, jak je uvedeno v obžalobě, jelikož společnost TMSV prádlo pro spolek FC Vítkovice 1919 skutečně prala, tedy nejednalo se zcela o fiktivní plnění. Společnost TMSV měla více zaměstnanců, přičemž konkrétně prádlo prala paní B. Společnost rovněž nakupovala prací prostředky a zajišťovala a financovala opravy praček. Obžalovaný akcentoval, že z vytýkaného jednání neměl žádný majetkový prospěch, vše realizoval z důvodu, aby pomohl vítkovickému fotbalu. Takto mu to vždy prezentoval i spoluobžalovaný H., tedy že se vše dělá pro fotbal. S odstupem času to vnímá jako velkou chybu a svého jednání lituje. Dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

29. Za podmínek § 207 odst. 2 trestního řádu byla v hlavním líčení konaném dne 4.5.2023 čtena výpověď obžalovaného R. G. z přípravného řízení. V přípravném řízení obžalovaný využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

30. V hlavním líčení konaném dne 15.4.2024 obžalovaný R. G. spontánně změnil své procesní stanovisko a po poučení podle § 206a a násl. trestního řádu, postupem podle § 206c trestního řádu, prohlásil, že je vinný spácháním vytýkaného skutku uvedeného v obžalobě, ve znění upozornění na změnu výše škody učiněné u hlavního líčení dne 29.2.2024, a že souhlasí s právní kvalifikací tohoto skutku tak, jak je uvedena v obžalobě státního zástupce Krajského

státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3.2.2023 sp. zn. 4 KZV 17/2021. Státní zástupce tak navrhl soudu přijmout prohlášení viny obžalovaného. Soud tedy podle § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu přijal prohlášení viny obžalovaného R. G., když toto je v souladu se zjištěným skutkovým stavem a v předcházejícím řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného (§ 206c odst. 5 trest. řádu). Současně soud rozhodl, že se dokazování, v rozsahu soudem přijatého prohlášení viny obžalovaného, nebude provádět. Obžalovaný dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

Obžalovaný Zdeněk H.

31. V hlavním líčení konaném dne 4.5.2023 obžalovaný ke své osobě uvedl, že je starobním důchodcem. K věci pak přednesl předem připravené písemné prohlášení, které bylo shodné s jeho výpovědí, kterou učinil v přípravném řízení. V rámci přednesu písemného prohlášení obžalovaný uvedl, že když nastoupil do spolku FC Vítkovice 1919, byla mu spoluobžalovaným H. nabídnuta trenérská smlouva. Obžalovaný si povšiml, že je v ní uvedená výše trenérské odměny 50.000,- Kč měsíčně. Když se dotazoval spoluobžalovaného H. proč je částka odměny tak vysoká, tak mu spoluobžalovaný H. odpověděl, že by jej chtěl požádat o jistou výpomoc. Spoluobžalovaný H. obžalovanému vysvětlil, že bude pobírat trenérskou odměnu 12.000,- Kč měsíčně a zbytek, po odečtení zákonných odvodů, by v hotovosti odevzdával spoluobžalovanému H. Obžalovaným měl ve spoluobžalovaného H. velkou důvěru, jelikož vedl klub skvěle, a proto s tímto souhlasil. Měl pouze podmínku, že peníze, které takto vrátí, budou sloužit výhradně pro činnost mládežnického klubu. Spoluobžalovaný H. na něm žádal, aby z každé trenérské odměny měsíčně vrátil částku 32.800,- Kč. Obžalovaný akcentoval, že se na tomto jednání nijak neobohatil, toliko chtěl pomoci fungování klubu. Spoluobžalovaný H. mu slíbil, že peníze budou použity pro mládež, více se o to obžalovaný nezajímal. Zda o této praxi věděl i někdo jiný ve spolku, obžalovaný neví. Spoluobžalovanému H. věřil, nicméně neví na co takto vrácené peníze použil. U jejich dohody, ani u předávání peněz, které vracel v hotovosti, nikdy nebyla přítomna žádná další osoba. Odkud pocházely peníze, kterému mu spolek vyplácel, obžalovaný neví. Byly mu převáděny z účtu spolku FC Vítkovice 1919. Dále uvedl, že pokud svědek P. vypověděl, že se mu obžalovaný svěřil s tím, že vrací peníze z odměn vedení klubu, tak to není pravda, jelikož mu tuto skutečnost nikdy nesdělil. Vše co se týká vrácení části trenérské odměny, řešil vždy se spoluobžalovaným H. Peníze vrátil z každé přijaté odměny, nicméně neměli stanovené konkrétní datum kdy tak bude činit. Spoluobžalovaný H. mu vždy předem zatelefonoval, domluvili se kde se sejdou a obžalovaný mu předal v hotovosti peníze. Nikdy se nescházeli na stejných místech. Spoluobžalovanému H. vracel peníze z každé odměny, a to po celou dobu, co působil ve spolku FC Vítkovice 1919 a pobíral odměnu ve výši 50.000,- Kč, což bylo snad od prosince 2016 či ledna 2017 do června 2019. Přesnou částku, kterou takto vrátil spoluobžalovaného H., nezná. Na vrácené peníze nikdy neobdržel žádný doklad. S touto činností skončil v červnu 2019, jelikož již dále netrénoval. Nezná žádnou další osobu, která by takto také postupovala. Z toho, že spoluobžalovanému H. vracel část své odměny, neměl žádný prospěch.

32. K dalším dotazům obžalovaný vypověděl, že ve fotbale působí 45 let a disponuje nejvyšší kvalifikací, tedy prvního stupně trenérské licence, aktuálně označovaná jako profi licence UEFA, kterou disponuje již 30 let. Ve fotbale působí jako trenér nejméně od roku 2000. Ve spolku FC Vítkovice 1919, respektive v jeho předchůdci, byl obžalovaný angažován od roku 2012 kdy spolek vznikl na základě krachu předcházejícího fotbalového klubu. Byl osloven zástupci spolku, kteří jej znali a měli zájem o zkvalitnění trenérského procesu. Obžalovaný se tedy rozhodl, že jim s trenérským procesem ve spolku pomůže a takto tam působil někdy do roku 2015, kdy své angažováni ukončil, jelikož měl za to, že ve spolku není něco v pořádku. V prosinci 2016 či v lednu 2017 byl znovu osloven předsedou spolku spoluobžalovaným H.,

kterému obžalovaný důvěřoval a proto začal ve spolku znovu působit, a to až do června roku 2019. Obžalovaný chtěl spolku pomoci, diskutoval s trenéry, připravoval metodické materiály a diskutovali o moderní kopané, což chtěl obžalovaný přenést i do přípravy mládeže. Pokud jde o dotace, obžalovaný uvedl, že věděl o tom, že je zapotřebí napojit spolek na profesionální fotbalové mužstvo mužů, což však ale nebylo předmětem jeho zájmu. Obžalovaného vždy zajímalo pouze trénování fotbalu, což bylo i důvodem proč v roce 2015 své angažování ve spolku ukončil. Doplnil, že ve starobním důchodu je od roku 2009, nicméně i poté se dále věnoval trenérské činnosti. Pokud jde o jeho odměnu, kterou pobíral do roku 2015, jednalo se o částku 10.000,- Kč měsíčně. Přibližně půl roku byl i formálním členem zapsaného spolku FC Vítkovice 1919. Ve spolku působili řídící členové, byl tam výbor a právě v tomto výboru obžalovaný působil, což bylo někdy před rokem 2015. V době kdy obžalovaný působil ve výboru spolku, tak se tam probíraly věci kolem fungování fotbalu, nikoli však žádné záležitosti, které by byly spojeny s ekonomikou spolku. K dotazu zda měl představu, co tvoří příjmy spolku, obžalovaný uvedl, že se o to nikdy nestaral, nikdy se nezajímal o peníze spolku, kterému mu vyplácel, tedy nezajímal se odkud tyto peníze plynou. Obžalovaný uvedl, že i v době, kdy působil ve vyšších soutěžích (mimo spolek), tak se o ekonomiku fotbalu nikdy nezajímal, vždy se zajímal pouze o kvalitu sportovního prostředí. K dotazu soudu uvedl, že neměl ani hrubou představu o tom, co tvoří příjmy fotbalového spolku. K dotazu jakou činnost vykonával ve výboru spolku, obžalovaný uvedl, že žádnou, tedy že ve výboru nevykonával žádnou činnost. Předmětem jeho činnosti ve spolku bylo vyhledávání nových trenérů a dával i doporučení k tomu, aby byli trenéři přijati do spolku. Rovněž tak diskutoval s trenéry, kteří již byli činní ve spolku a vyžadoval od nich vysokou kvalitu. Vzhledem ke svým zkušenostem je schopen již poznat kvalitního trenéra. Když se v roce 2016 vrátil do spolku, tak vykonával tutéž činnost jako před svým odchodem v roce 2015. Tedy opětovně měl na starost výběr trenérů, a to i v době, kdy již nebyl formálním členem spolku. Když se v roce 2016 vrátil do spolku, byla struktura spolku trochu jiná, jelikož se již hrály vyšší soutěže a spolek měl i nějaké povinnosti vůči FAČR. Vznikly tam sportovní sekce jako dorost, žáci a přípravka. V těchto sekcích již potom začali působit i profesionální trenéři, se kterými obžalovaný rovněž diskutoval. Obžalovaný navštěvoval tréninky, probíral s trenéry sekcí způsob přípravy jednotlivých kategorií tak, aby se tato zlepšovala. Obžalovaný ve spolcích působil na základě smlouvy o výkonu trenérské práce. Působil tam jako OSVČ, z čehož odváděl zákonné odvody. Nikdy nebyl zaměstnancem spolku. Takto působil ve spolku jak do roku 2015, tak od roku 2016. Obžalovaný neví, zda takto působili ve spolku i ostatní trenéři. Pokud obžalovaný vyhledal nějakého trenéra, tak s ním nediskutoval o formálních náležitostech jeho poměru ke spolku, nýbrž toliko o sportovní stránce jeho činnosti. Své závěry pak přednesl vedení klubu, tedy buď jej doporučil či nedoporučil, nicméně otázku ekonomickou s tímto budoucím trenérem neřešil. Nikdy s ním neřešil výši jeho budoucí odměny. K dotazu zda se jej budoucí trenér někdy dotazoval, jaká bude jeho odměna, obžalovaný zopakoval, že on rozhodoval o jeho sportovní kvalitě, ekonomickou stránku s ním řešil někdo jiný. K opakovanému dotazu, zda se jej někdy takto budoucí trenér dotazoval, jakou bude pobírat odměnu ve spolku FC Vítkovic 1919, obžalovaný uvedl, že ano, nicméně na to mu sděloval, že se jedná o další krok jeho případného angažmá ve spolku, který s ním projednají jiní kompetentní lidé. Obžalovaný zopakoval, že nikdy budoucímu trenérovi žádnou konkrétní částku nesliboval a pokud někdo z takových budoucích trenérů vyjadřoval nějaké své mzdové požadavky, tak se k tomuto nikdy nevyjadřoval, tedy zda se jedná o částku vysokou či adekvátní. Obžalovanému bylo lhostejné jakou odměnu trenér vyžadoval, zajímal se toliko o kvalitu trenéra. Dále doplnil, že samozřejmě kvalitní peníze se mu ne vždy mohly poskytnout, protože možnosti spolku byly různé, nicméně on se k tomu nikdy nevyjadřoval. Nikdy nesděloval budoucímu trenéru v jakých finančních relacích mu jsou schopni vyplácet odměnu. Pokud hovořil o tom, že zná strukturu spolku, tak tím myslel formální strukturu, tedy že tam je nějaký výbor, předseda spoluobžalovaný H. a jsou tam lidé, kteří rozhodují o

ekonomických stránkách spolku. Obžalovaný zopakoval, že se vždy zajímal pouze o trenérské kvality budoucích trenérů. Z této pozice je doporučoval nebo nedoporučoval, nikdy s nimi nediskutoval o jejich budoucí odměně a stejně tak o odměně nediskutoval s vedením spolku. K opakovaným dotazům, zda nastávaly situace, že by se jej někdo z vedení zeptal, zda konkrétní požadavky nějakého konkrétního trenéra jsou vysoké a jak na to nahlíží obžalovaný z hlediska jeho trenérských kvalit, obžalovaný uvedl, že toto se dělo a on na to reagoval tak, že jim například sdělil, dejte mu maximum co můžete. Takto se však vyjadřoval pouze k dotazům vedení. K dotazu, zda je částka o které hovořil, že ji pobíral, tedy částka 10.000,- Kč měsíčně vzhledem k jeho zkušenostem a trenérské licenci dostatečná odměna, obžalovaný uvedl, že se k tomu neumí vyjádřit. Vnímal ji jako odměnu dostatečnou. Výši této odměny si vyjednal se spoluobžalovaným H. Tato částka vyšla jako konsensus jejich jednání, nadto vyšší částku ani nepožadoval. Spoluobžalovaný H. mu nabídl práci a obžalovaný si řekl o výši odměny 10.000,- Kč měsíčně. V dalším roce mu spoluobžalovaný H. nabídl odměnu 12.000,- Kč měsíčně. Obžalovaný uvedl, že do roku 2015 neměl ani představu o tom, jaké jsou odměny ostatních trenérů, jelikož se o to nikdy nezajímal. Do roku 2015 působili ve spolku cca 2–3 trenéři s licencí jako obžalovaný, tedy obžalovaný a spoluobžalovaný J. Od roku 2016 tam s touto licencí působili spoluobžalovaní A. a L. V roce 2015 měl nejvyšší trenérskou licenci obžalovaný. K dotazu podle čeho se stanovovala odměna trenéru, tedy zda to bylo odvislé od trenérské licence, obžalovaný uvedl, že to bylo odvislé od toho jaký typ soutěže trenér trénoval. Obžalovaný uvedl, že trenér ligy může brát 100.000,- Kč, zatímco trenér žáků bude brát 15.000,- Kč, ačkoliv oba budou mít stejnou trenérskou licenci. Pokud šlo o zřízení center SCM a SpSM tak FAČR stanovil jaké licence musí mít trenéři působící v těchto vrcholových centrech a rovněž tak definoval i částky, které mají pobírat v rámci odměny. Dosažené trenérské vzdělání má vliv na výši trenérské odměny, což platilo do roku 2015. Ke své osobě uvedl, že v té době byl tzv. za zenitem, tudíž mu přišla částka odměny 10.000,- Kč dostatečná a chtěl hlavně pomoci fotbalu. Do roku 2015 kdy ve spolku ještě nebylo SCM a SpSM mohl trenéra vykonávat prakticky kdokoliv, respektive s jakoukoliv licencí. Od roku 2016 již to bylo jiné, jelikož se hrála profesionální liga, tedy museli tam být trenéři s nejvyšší licencí. Hráli dorosteneckou ligu, tedy musel tam být i trenér s nejvyšší licencí, což si FAČR hlídal, jinak by nemohl trénovat. Do roku 2015 ve spolku působil spoluobžalovaný H. jako předseda spolku, a to od roku 2011. Spoluobžalovaní Ř., A., D. a D. do spolku nastoupili po roce 2016. Spoluobžalovaný J. tam snad do roku 2015 nebyl, nastoupil tam snad až v souvislosti s dospělou kopanou, tedy až při spolupráci s klubem MFK Vítkovice, a.s., který se původně jmenoval Fotbal Poruba. Následně z toho vzniklo MFK muži. Spoluobžalovaní K., K., L., N., P. a P. tam působili až později. Spoluobžalovaný F. působil ve spolku snad již kolem roku 2015. Obžalovaný zopakoval, že i po roce 2016 měl na starosti trenéry a zabýval se metodikou přípravy. V roce 2016 vyhledal trenéra N. a pak některé trenéry, kteří přišli a pak zase odešli, jména si nevybavil. Ve spolku však zůstali i nějací trenéři poté, co klub zkrachoval a rovněž s těmito trenéry obžalovaný pracoval. Postupně docházelo k obměně trenérského kádru. Působily tam tři mužstva dorostu, tři mužstva žáků a přípravka. Obžalovaný zopakoval, že si není schopen vybavit trenéry, které sám obstaral, nicméně měl trenérský kádr na starosti. Trenérů nebylo mnoho a spolek trenéry potřeboval, tedy i v průběhu spolupráce s konkrétními trenéry tyto sledoval a pak je hodnotil. Mimo obžalovaného kvalitu trenérů hodnotil také spoluobžalovaný G. a pan P. Rovněž tak po roce 2016 se na hodnocení trenérů podílel i spoluobžalovaný G. a pan P. K dotazu zda při pohovorech s budoucími trenéry se jej tito dotazovali na výši odměny, obžalovaný zopakoval, že vždy budoucímu trenéru zdůraznil, že on se s ním baví toliko o odborné stránce a ekonomickou stránku budou muset probrat s někým jiným ze spolku, tedy se spoluobžalovaným H. a G. či panem P. V roce 2016 docházelo k dělení na jednotlivé sekce, existovala již trenérská rada a byli i hlavní trenéři jednotlivých sekcí, tedy přípravky, dorostu a žáků. Obžalovaný nebyl členem trenérské rady, ale byl vždycky přizván a diskutoval s nimi. V trenérské radě byli spoluobžalovaný Ř., spoluobžalovaný A. za

dorost, spoluobžalovaný L. za žáky a za přípravku R. H. Vždy diskutovali o odborné stránce, o kvalitě tréninku a o talentovaných hráčích. K dotazů zda na trenérské radě někdy probírali i otázku odměňování trenérů, obžalovaný uvedl, že u tohoto nikdy nebyl přítomen. V době kdy se účastnil trenérské rady, nikdy se tam neprobíraly finanční odměny trenérů. K dotazu zda se jej zbývající tři členové někdy dotazovali na jeho názor ve vztahu k odměňování trenérů, obžalovaný uvedl, že ho to nezajímalo. K dotazu zda se jej někdy někdo z trenérské rady dotazoval na konkrétního trenéra, zda je třeba tak kvalitní a stálo by za to mu nabídnout vyšší částku či naopak, zda je nějaký trenér toliko průměrný, obžalovaný zopakoval, že se o ekonomiku nikdy nezajímal, tedy nikdy se jej nikdo z trenérské rady nedotazoval na otázku odměňování. Obžalovaný neměl od roku 2016 ani představu, co tvoří příjmy spolku. Zopakoval, že ve fotbale působil 47 let a působil i v profesionálním klubu a nikdy se nikoho nedotazoval odkud má klub peníze. Rovněž tak nenabyl ani poznatky o tom, jak je fotbal, jako sport, financován po roce 2000. Toliko věděl, že pro kluby to bylo těžké, jelikož dříve byly kluby sponzorovány fabrikami jako byly OKD, Vítkovice apod. Má za to, že bylo těžké shánět peníze na financování sportovních klubů. Zopakoval že se po roce 2000 nezajímal o to, jak je fotbal financován. Nikdy když hovořil s trenéry s nimi nediskutoval o ekonomické stránce. Pokud po roce 2016 vybral trenéra, tak to sděloval trenérské radě. Stávalo se, že nějakého konkrétního trenéra na trenérské radě neobhájil avšak neví, co bylo tím důvodem, že jej trenérská rada nepřijala. I trenérská rada hodnotila jeho návrhy trenérů po stránce odborné. K dotazu, zda se někdy stalo po roce 2016, že by navrhl nějakého konkrétního trenéra a trenérská rada jej nepřijala či by nenastoupil, obžalovaný uvedl, že po roce 2016 již mnoho trenérů nenavrhoval, spíš kontroloval trenéry, kteří byli přijati mimo jeho osobu. K dotazu, zda obžalovaný někdy hodnotil trenéry navzájem mezi sebou, vypovídal obžalovaný nejprve neurčitě a k opakovaným dotazům uvedl, že měl takovouto povinnost snad v roce 2017 a 2018. Tedy sledovat tréninkový proces jednotlivých mužstev a informovat vedení klubu, tedy trenérskou radu a vedení spolku, písemnou zprávou, ve které hodnotil jednotlivé tréninky. V závěru zprávy vždy navrhoval jejich zlepšení. Tento materiál obdržela trenérská rada, která se potom rozhodovala, přičemž rozhodovacího procesu se již obžalovaný neúčastnil. Jednalo se vždy o hodnocení tréninkového procesu, včetně hodnocení trenéra, který tento tréninkový proces vedl. K dotazu z jakého důvodu po něm vedení klubu toto požadovalo, obžalovaný uvedl, že zřejmě proto, aby si udělali představu, zda se kopaná ve spolku někam posouvá či nikoliv. K námitce, že by tuto okolnost poznali i z výsledků jednotlivých kategorií, obžalovaný uvedl, že se nesnažili vždy hrát pouze na výsledky, ale chtěli vychovávat fotbalisty. Jednotliví trenéři věděli, že je obžalovaný jako trenéry hodnotí. I po tréninku pak s těmito trenéry analyzoval tréninkovou jednotku a vše pak popsal ve své zprávě. Potvrdil, že na základě jeho analýz byla i ukončena spolupráce s některými trenéry, konkrétně s trenéry, kteří k nim přešli z Baníku. Na základě jeho zprávy byla ukončena spolupráce s více trenéry ve spolku. Po roce 2016 rozhodovala o tom, zda dojde k pokračování spolupráce s nějakým trenérem či ukončení, již jen trenérská rada. Do roku 2015 to realizoval obžalovaný, P. a spoluobžalovaný G. Obžalovaný od roku 2016 nikdy nehovořil do toho, kolik trenérů bude působit v jednotlivých kategoriích, na tomto se podílel pouze do roku 2015. Zopakoval, že v roce 2016 jej opětovně oslovili spoluobžalovaní H. a G. s návrhem, aby vstoupil do spolku a pokračoval s nimi. Obžalovaný se účastnil i fotbalových utkání jednotlivých kategorií, tedy býval přítomen na trénincích 5 dnů v týdnu a dále i v sobotu a neděli, kdy s nimi jezdil na výjezdy. K dotazu zda na fotbalových utkáních bývaly i nějaké reklamní poutače, na kterých by byla reklama Statutárního města Ostrava a FAČR, obžalovaný uvedl, že se o to nikdy nezajímal, ale určitě to tam viděl. Dresy dětí na sobě neměly žádné reklamní nápisy. K dotazu zda v jednotlivých obdobích tedy v období do roku 2015 a následně během období od roku 2016, vnímal při porovnání těchto dvou období nějaké ekonomické rozdíly v zabezpečení spolku, obžalovaný uvedl, že do roku 2015 se jednalo o partu nadšenců, ve které byl obžalovaný, spoluobžalovaní H. a G. a pár trenérů. Následně když MFK, a.s. obdržel statut profesionálního klubu a mládež

se stala zapsaným spolkem, tak se již jednalo o vyšší kvalitu, protože do roku 2015 tam ještě mužský fotbal nebyl. Následně tedy došlo k výraznému zlepšení podmínek. Navíc k nim přišli špičkoví trenéři jako jsou spoluobžalovaní A. a L., a další trenéři, kteří to vykonávali profesionálně. Jelikož do roku 2015 tam mimo obžalovaného profesionální trenéři nepůsobili, tak po roce 2017 šla kvalita nahoru. Obžalovaný se o dospělý fotbal víceméně nezajímal, vždy jej zajímal fotbal dětí a kvalita v dětském fotbale šla prudce nahoru, jelikož se zlepšily podmínky. Došlo ke zlepšení vybavení, hráči byli lépe oblékání, dokonce se nějakou dobu hovořilo, že konkurují Baníku Ostrava pokud jde o kvalitu. K dalším dotazům obžalovaný upřesnil že se spoluobžalovaným G. spolupracoval do roku 2015. Od roku 2016 s ním již nespolupracoval na výběrech trenérů, ale byl součástí vedení. K opakovanému dotazu, že dříve vypověděl, že naopak se spoluobžalovaným G. spolupracoval na výběru trenérů i po roce 2016 obžalovaný doplnil, že se s ním toliko setkával jako s asistentem trenéra. Od roku 2016 tam působila trenérská rada, tedy neměl důvod se se spoluobžalovaným G. setkávat. Spoluobžalovaný G. měl na starost výběr trenérů spolu s obžalovaným do roku 2015. Ke společnosti TMSV Corporation uvedl, že o ní slyšel, že tam nějak fungovala, snad se zabývala praní prádla, nicméně obžalovaného to nezajímalo. K dalším dotazům na jeho spolupráci se spoluobžalovaným G. v roce 2016, obžalovaný doplnil, že nějakou dobu suploval nějakého trenéra a tedy spolupracoval s G. Například přišel na trénink a viděl, že tam chybí trenér, tak pomáhal trénovat spoluobžalovanému G. Dále doplnil že jednu dobu byl po roce 2016 i trenérem patnáctky, tedy měl tam trenéra P. a spoluobžalovaného G. jako asistenta. Tedy je pravdou, že i po roce 2016 trénoval určité kategorie ve spolku. Obžalovaný potvrdil, že spolu se spoluobžalovaným G. trénovali i na vítkovickém učilišti, na ulici Hasičská, kde probíhaly tréninkové hodiny studentů, které trénoval obžalovaný a spoluobžalovaný G. Jednalo se o dohodu s učilištěm, které mělo fotbalový kroužek a nemělo trenéra. Učiliště požádalo jejich spolek, zda by jim nevyhověli. Jednalo se však o zájmový kroužek.

33. Dále obžalovaný Z. H. vypovídal v hlavním líčení konaném dne 29.2.2024 (po upozornění na změnu skutku), když přečetl připravené prohlášení, ve kterém zrekapituloval své dosavadní vyjádření k věci, když uvedl, že bylo jeho chybou souhlasit s požadovanou pomocí, jak uvedl ve své původní výpovědi a lituje toho. S touto pomocí souhlasil, ovšem bez záměru získat neoprávněný prospěch. Měl pouze jedinou podmínku, a to, že peníze, které vrátí, budou sloužit výhradně pro činnost mládežnického klubu, což mu obžalovaný R. H. přislíbil. Obžalovanému toto ujištění postačovalo a více se o to nezajímal. Odkud pocházely peníze, kterými klub obžalovaného financoval, se obžalovaný nikdy nezajímal. Obžalovaný dále zdůraznil, že smlouvy o dotacích nikdy neviděl, neznal je ani nepodepsal a nevěděl o jejich existenci. Odkud byly peníze klubu, se obžalovaný nikdy nezajímal. Obžalovaný zopakoval, že s pomocí klubu souhlasil pod podmínkou, že tyto peníze budou sloužit výhradně pro činnost mládežnického klubu. Obžalovaný nikdy neviděl žádný doklad o prostředcích získaných z účelových dotací, nikdy o nich ani neslyšel a neznal jejich určený účel. Odkud byly peníze, kterými jej klub financoval, se nikdy nezajímal, přicházely mu z účtu klubu FC Vítkovice 1919. Na žádné z listin, které podepsal není zmínka o uvedených účelových dotacích. Svědek zopakoval, že bylo jeho chybou souhlasit s požadovanou pomocí a lituje toho. Ve svém životě žil dosud bezúhonně, nikdy nebyl soudně trestán ani pokutován za přestupek jako řidič nebo jako občan. K dalším dotazům obžalovaný uvedl, že ve výkonném výboru spolku působil, ale už si nevzpomíná na dobu, kdy to bylo. Spolu s ním tam působil předseda obžalovaný R. H., další členy si nevybavil. Uvedl, že výkonný výbor se scházel jednou za půl roku a obžalovaný se jej zúčastnil pouze dvakrát, řešily se tam záležitosti kolem mládeže, financování se tam v přítomnosti obžalovaného neprojednávalo. Dále obžalovaný uvedl, že ve fotbale působí 50 let a nikde se s projednávanou záležitostí nesetkal, jelikož se vždy zajímal výhradně o trénování. Obžalovaný neučinil žádné šetření či dotazy ohledně toho, jakým způsobem bylo s vratkou jeho odměny dále nakládáno. Uvedl, že pro něj bylo důležité to, že vůbec neměl pojem o tom,

že v tom je zainteresováno více lidí. Kdyby věděl, že v tom je více lidí, tak by nikdy do toho nešel. Když obžalovaný nastoupil do klubu v roce 2011-2012, tak jeho heslo bylo – Chceme to dělat jinak, o materiální stránku se vůbec nezajímal, protože byl jako metodik, šéftrenér, ale nikdy neřešil ekonomiku. Obžalovaný zdůraznil, že se o ekonomiku klubu nikdy nezajímal, řešil pouze sportovní záležitosti, a to kvalitu tréninků, vybírání trenérů, způsob trénování, co by se dalo zlepšit, co potřebují trenéři apod. K dotazu, že pokud by obžalovaný věděl, že se vratky odměn týkají více trenérů, tak co by to změnilo na jeho rozhodovacím procesu nevyhovět obžalovanému R. H., obžalovaný uvedl, že jeho pomoc byla určitý malý ekonomický úsek, který se dal možná nějak „tolerovat" jako, že to je malá pomoc klubu, ta jeho část. Ovšem kdyby věděl, že v tom létají třeba i obrovské částky, jak to nakonec dopadlo, tak by s tím nesouhlasil. K opakovanému dotazu obžalovaný uvedl, že on jako člověk má určitě své představy, jak by ta pomoc mohla vypadat. Cítil, že dává něco na pomoc a věděl, že se jedná o jednání neférové a možná i trošku nebezpečné. K dotazu v čem mělo být takové jednání neférové a v čem nebezpečné a pro koho, obžalovaný uvedl, že možná z morálního hlediska, tzn. když byl jediný, což si myslel, tak to mohla být pomoc, která skutečně nezaváněla nakonec nějakým trestným činem, to jej vůbec nenapadlo, akorát by se mu to nelíbilo, protože by nesouhlasil s tím, kdyby věděl, že na začátku, když byl požádán o tu pomoc a že tam pomáhá více těch trenérů, tak by řekl, že ne, protože by s tím nesouhlasil, aby ta pomoc byla v takovém rozsahu. K opakovanému dotazu, jaký by byl tedy důvod nesouhlasu, když větší pomoc znamená větší možnosti pro klub, obžalovaný uvedl, že takto neuvažoval. Uvažoval dílem o té legalitě procesu, protože tehdy se mu to nezdálo, ale byl sám, byl jediný člověk a tak pomohl. Obžalovaný uvedl, že nefér to bylo vůči jeho osobě. Vnímá to tak, že se možná nechoval vůči sobě fér tím, že vracel ty peníze. Vůči klubu by to asi nefér nebylo, protože klubu to je jedno. K dotazu, v čem by spočívala ta špatnost toho, že v tom jede více lidí, obžalovaný doplnil, že to bere ze své strany tak, že to byl z jeho strany malý podvůdek tzn. ještě by ho vůči své osobě toleroval, ale pořád měl tu podmínku, že to je pro mládež, protože kdyby se dozvěděl, že se ty peníze využívají jinak, ale o to se nikdy nezajímal. Dále obžalovaný uvedl, že peníze vracel dobrovolně. K dotazu, zda v případě, že by požadovanou vratku nevrátil, zda by se jednalo o legální odměnu pro jeho osobu, obžalovaný uvedl, že by byl hajzl a určitě by neměl právo si tu částku nechat. V klubu začínal obžalovaný na malé odměně, což mu vůbec nevadilo, protože klubu chtěl pomáhat již od roku 2012. K dotazu, zda vytýkanou odměnu, kterou měl obžalovaný napsanou ve smlouvě vnímal jako příliš vysokou, neadekvátní, obžalovaný uvedl, že byla vyšší, jelikož měl domluvených 12.000,- Kč a argumenty byly na stole celkem jasné, tak s tím souhlasil.

Obžalovaný Oldřich J.

34. V hlavním líčení konaném dne 4.5.2023 obžalovaný ke své osobě vypověděl, že je starobním důchodcem s průměrným měsíčním příjmem ve výši 25.000,- Kč. K věci obžalovaný uvedl, že je pravdou, že dne 22.12.2017 uzavřel trenérskou smlouvu, na základě které mu náležela odměna ve výši 45.000,- Kč měsíčně. Na této smlouvě se dohodl se spoluobžalovaným Ř. a tato odrážela jeho trenérskou licenci a zkušenosti. Obžalovaný měl především pomáhat při zabezpečování trenérské činnosti a pomoci dostudovat a získat potřebnou licenci mladému trenérovi D. Smlouvu naplňoval dle požadavků spolku. Smlouvu vnímal jako standardní smlouvu, kterou uzavíral již v dřívější době i s jinými sportovními kluby. Není pravdou, že by uzavřel dohodu se spoluobžalovaným Ř. o předávání, respektive vrácení jakékoliv finanční částky z vyplacené odměny, jak je uvedeno v obžalobě. Tedy spoluobžalovanému Ř. ze své odměny nic neodváděl. Vytýkané jednání považuje za absurdní, tedy aby někdo vracel na sekretariát nějaké peníze. Uvedl, že když se vešlo do místnosti sekretariátu, byly tam tři stoly, u kterých seděly 2–3 ženy, přičemž pokud sekretariát fungoval, nebyl uzamčen. Byly tam 2 nebo 3 skříně, kolem kterých se procházelo dozadu, kde měl svůj stůl sekretář spoluobžalovaný

Ř. Tedy jednalo se o místnost, která byla veřejně přístupná. Chodili tam všichni trenéři i osoby, které přicházely do klubu cokoliv řešit. Obžalovaný se spoluobžalovaným G. měli své kanceláře na té samé chodbě, nicméně v jiné části. Obžalovaný klíč od sekretariátu neměl, jelikož tyto klíče byly na vrátnici. Ostraha klíče vydávala oproti podpisu. Obžalovaný má za to, že si klíč do sekretariátu nikdy nebral. Pokud tam chodil, tak pouze z důvodu, že potřeboval něco řešit. Tedy není pravdou, že by do jakékoliv skříně dával jakékoliv peníze, jelikož do těchto skříní mohl kdokoliv vstoupit. Pokladna tam měla svůj trezor, a to v jedné ze skříní a tam se dávaly peníze pokud se cokoliv platilo či vybíralo. Uvedl, že nerozumí tomu z jakého důvodu jej spoluobžalovaný Ř. označil jako osobu, s níž byl domluven na vrácení části trenérského odměny. Teprve až z obžaloby zjistil, že jako jediný obdržel část z dotace, která byla poskytnuta MŠMT. Obžalovaný potvrdil, že od spolku dostával pravidelnou měsíční odměnu 45.000,- Kč na bankovní účet. Jednalo se o prostředky spolku, přičemž pokud tyto pocházely z dotace, pak nelze určit jaká část odměny byla vyplacena obžalovanému z jaké dotace. V jeho smlouvě nic takového uvedeno není, tedy není možno říci jaká část jeho odměny pochází z dotace a navíc to obžalovaného ani nezajímalo. Obžalovaný vykonával činnost na základě smlouvy a za to dostával pravidelnou měsíční odměnu. Dále obžalovaný vypovídal k historii vzniku klubu MFK. V rámci tohoto obžalovaný uvedl, že tento fotbal se v jisté době následně přesunul do Poruby a přibližně rok fungoval pod hlavičkou Poruby v Ostravě Porubě. V tomto období současně skončil fotbal ve Vítkovicích. Pak se objevila skupina otců mladších hráčů, jež chtěla zachránit vítkovický fotbal, neboť insolvenční správce prakticky vše rozprodal, nicméně o přípravku a žákovské kategorie nebyl zájem. Tedy v době, kdy MFK působil v Ostravě Porubě, oslovil obžalovaného spoluobžalovaný H., a to někdy na jaře s tím, že by bylo dobré, aby se dali tzv. dohromady tedy s Vítkovicemi. Pak probíhalo nějaké řízení, došlo k převodu akcií a další sezonu již hráli pod hlavičkou MFK Vítkovice. Problém byl v tom, že akciová společnost fotbalového typu nemohla mít pod sebou mládež, tedy domlouvali se na spolupráci tak, že budou fungovat jako z fotbalového hlediska jako jeden celek. Na tuto spolupráci došlo někdy v roce 2015 až 2016. Vzhledem k problematičnosti přestupu z dětských kategorií do dospělých to následně fungovalo tak, že mládež musela být registrována ve spolcích, které byly přidružené k dospělému fotbalu, což mělo zabezpečovat, že děti vychovávány v rámci tohoto spolku, mohou hrát potom v tom klubu, ke kterému je spolek přidružen. Na výši dotací pak mělo vždy vliv to, jakou soutěž kdo hrál. Profesionální 1. a 2. ligu mohly hrát pouze kluby ve formě akciových společností, tedy fungovaly jako akciová společnosti. Tyto akciové společnosti měly přidružené spolky a tyto spolky se staraly o mládež, která mohla nastupovat pouze za svůj spolek, případně potom dorostenci za akciovou společnost, k níž byl spolek přidružen. Obžalovaný uvedl, že ještě předtím než vzniklo MFK, a.s. tak působil MFK v Opavě kde byl obžalovaný 3,5 roku angažován, přičemž fungovali bez finančních prostředků, což bylo náročné. Pak přešli do Vítkovic. Obžalovaný uvedl, že ve vztahu k finančním prostředkům to bylo komplikované, nicméně vždy působil v dospělém fotbalu a podle potřeby vykonával i trenéra. Obžalovaný působil v představenstvu a výkonném výboru, kde se vše řešilo. Následně došlo k tomu, že oba subjekty chtěly být samostatné, nicméně podmínkou obžalovaného bylo to, že se nechce starat o peníze. Tedy když jej obžalovaný Ř. oslovil, že jsou aktuálně ve spolku peníze, tak dospěli k částce 45.000,- Kč, jakožto odměně pro obžalovaného. Obžalovaný uvedl, že měl především dovést mladého trenéra k tomu, aby si obstaral příslušnou licenci. Tedy do října roku 2019 to fungovalo tak, že pomáhal D. a konzultoval věci se spoluobžalovaným P., který trénoval U 16 a se spoluobžalovaným A. Obžalovaný nechodil na tréninky pravidelně, ale pouze když měl čas, tak se přišel podívat, případně chodil říkat své názory na trenérskou radu. Podle smlouvy plnil pokyny vedení klubu, které dostával od sportovního ředitele nebo sekretáře spoluobžalovaného Ř. Pokud je v obžalobě uvedeno, že někomu předával částku 40.000,- Kč měsíčně tak to není pravda. Obžalovaný uvedl, že viděl písemnost, na kterém je napsáno přibližně 10 nebo 8 jmen a finanční částky. Pokud spoluobžalovaný Ř. uvádí, že mu vracel

částku 37.000,- Kč, obžalovaný neví, jakým způsobem k tomu spoluobžalovaný Ř. dospěl. Obžalovaný uvedl, že když obdržel obvinění, tak si prošel své účty, jelikož má chalupu, 7 vnoučat, 2 pravnuky a má mnoho nákladů. Peníze, které získává od klubu relativně lehce utrácel. Pokud měl spoluobžalovanému Ř. předat 880.000,- Kč a dostal celkem 900.000,- Kč tak z výpisu z jeho účtu je zřejmé, že vybral za dané období pouze 584.000,- Kč. Jeho manželka měla důchod toliko 9.000,- Kč měsíčně, tedy ze svého účtu ani nevybral tolik finančních prostředků, které mu jsou kladeny za vinu, že je v hotovosti vracel spoluobžalovanému Ř. Jiné příjmy nemá a od nikoho si finanční prostředky nepůjčoval. K dalším dotazům vypověděl, že měl uzavřenou smlouvu s měsíční odměnou 45.000,- Kč, kterou uzavřel se spolkem FC Vítkovice 1919, přičemž za spolek ji podepsal spoluobžalovaný H. K tomu, aby tam šel trénovat jej oslovil spoluobžalovaný Ř., který za ním přišel a požádal jej, aby jim šel pomoct. K dotazu, zda působil ve spolku FC Vítkovice 1919 ještě před lednem roku 2018, obžalovaný odkázal na to, co již řekl, tedy že se jednalo o propojený spolek s MFK Vítkovice, ve kterém působil. Nicméně smlouvu v té době se spolkem žádnou neměl, tedy formálně ve spolku působil na základě smlouvy od ledna 2018. Pokud měl konkretizovat jakou činnost ve spolku FC Vítkovice 1919 od ledna 2018 do října 2019 fakticky vykonával, obžalovaný uvedl, že nějakou dobu byl i členem spolku avšak již neví přesně. Nikoho však v té době netrénoval, tedy žádnou kategorii. K opakovanému dotazu jakou činnost tedy pro spolek vykonával a na čem byl tedy dohodnutý se spoluobžalovaným H., že bude vykonávat, obžalovaný uvedl, že se nedomlouval se spoluobžalovaným H. Jako držitel své trenérské licence měl předávat své zkušenosti a pomáhat zabezpečovat trenérskou činnost. K opakovanému dotazu jakou tedy konkrétní činnost ve spolku vykonával, obžalovaný uvedl, že konzultoval trenérskou činnost s panem D., který trénoval děti a tomuto radil co, jak a kde má dělat. Na tréninky však obžalovaný nedocházel, toliko příležitostně se byl podívat, když trénovali na učilišti, na průmyslovce či jinde. Nebyl schopen říci, kolikrát v daném období přišel na trénink. Uvedl, že je možné, že tam docházel jednou týdně. Měl povinnosti, které souvisely jak se spolkem, tak s akciovou společností, nicméně trenérskou činnost s dětmi nevykonával. Činnost s panem D. konzultoval často, zpravidla se scházeli dvakrát za týden. Spolek měl sídlo ve stejných prostorách jako MFK. Tam obžalovaný pravidelně docházel a měl tam i svou kancelář. Dále obžalovaný uvedl, že ve spolku ještě vykonával činnost, když byl nějakou dobu členem výkonného výboru. Je možné, že to bylo v době, kdy měl i trenérskou smlouvu. Ve výboru pak projednávali věci související s činností spolku. K dotazu, co konkrétně projednávali, uvedl, že vše možné a není schopen to specifikovat. Ve výboru řešili i financování spolku, nicméně do toho se obžalovaný nepouštěl. Co vše se ohledně financování řešilo, obžalovaný neví, tyto věci řešili především spoluobžalovaní H. a Ř. Kdo ještě byl členem výboru, si nevybavil. Obžalovaný uvedl, že v období od ledna 2018 do října 2019 působil i v MFK, tedy v akciové společnosti, ve které byl nějakou dobu i členem představenstva. V MFK nějakou dobu vykonával činnost trenéra a byl i předsedou představenstva. V době, kdy byl předsedou představenstva, tak dělali společné schůze. Za tuto činnost nepobíral žádnou odměnu. Trenéra v akciové společnosti dělal v létě v sezóně 2016-2017. Tedy v době, kdy již měl trenérskou smlouvu ve spolku, již nebyl trenérem v MFK. K dotazu jakou měl odměnu jako trenér druholigového klubu MFK obžalovaný uvedl, že se jednalo o měsíční částku 10.000,- Kč. K dotazu zda mu to nepřišlo rozporné vůči tomu když nastoupil jako trenér do spolku kde měl částku 45.000,- Kč měsíčně, obžalovaný uvedl, že nikoliv. Uvedl, že se v tomto prostředí pohybuje dlouho a vždy to vše závisí na možnostech klubu. K příkladu uvedl, že když jako ředitel klubu přijímal hráče nebo chtěl nějakého hráče, tak se s ním vždy musel na odměně domluvit. Současně se stávalo že hráč, který měl vysokou odměnu, tak třeba ani nehrál. Stejně to bylo i u trenérů. Tedy z pohledu obžalovaného částka 45.000,- Kč měsíčně nebyla nic moc za to, že bude pomáhat a obdrží nějakým způsobem satisfakci za to, že dlouhou dobu vykonával činnost pro vítkovický fotbal zdarma. Takto to obžalovaný vnímá i v současné době a byť se jedná o dva různé subjekty, tak se jedná jednu entitu. K dotacím obžalovaný uvedl,

že do roku 2015 či 2016, kdy došlo k formální změně a vznikaly formálně přidružené spolky, které sdružovaly mládež, tak do té doby měl mládež i MFK a dotace za MFK vyřizoval obžalovaný. Tedy obžalovaný chodíval na město a žádal za MFK dotace. Za zapsaný spolek již tuto činnost vykonával spoluobžalovaný H. Obžalovaný uvedl že i v době, kdy působil ve výboru spolku tak je možné, že v rámci tohoto výboru projednávali to, o jaké dotace budou žádat. Ve výkonném výboru byli tři, nicméně často se stávalo, že to projednávali pouze spoluobžalovaní H. a Ř. a obžalovaný pak se vším pouze souhlasil. K dotazu zda existují zápisy z jednání výkonného výboru, obžalovaný uvedl, že ano a má je k dispozici spoluobžalovaný H. Obžalovaný zopakoval, že ze své měsíční odměny 45.000,- Kč spoluobžalovanému Ř. nic nevracel. Neví, proč by tak měl činit a nerozumí tomu, proč takto spoluobžalovaný Ř. vypovídal. K dotazu jestli si umí vysvětlit z jakého důvodu někteří trenéři, kteří také vystupují v řízení jako obžalovaní, naopak hovoří o tom, že vraceli nějaké částky, obžalovaný uvedl, že si to neumí vysvětlit. Uvedl, že rozumí tomu, že se mohli domluvit, ale nerozumí tomu na co spoluobžalovaný Ř. tyto finanční prostředky používal. Má za to, že jak hovoří někteří spoluobžalovaní, že se jednalo o finanční prostředky, které šly na zabezpečení mládeže. Obžalovaný uvedl, že finanční prostředky vždy obdržel na účet a potom je utrácel. Vybíral na různé věci, jelikož má chalupu a dokupoval pozemky. Finanční prostředky vybíral i v hotovosti, a to v poměrně velké míře. Shrnul to tak, že když obdržel peníze, tak je vybral a utratil. Částky vybíral různé, někdy větší, někdy menší. Navíc finanční prostředky mu nepřicházely pravidelně každý měsíc, ale stávalo se, že přišly za několik měsíců dohromady, např. za 3 měsíce zpátky. Je i možné, že opakovaně vybíral částky ve vyšších částkách. Vždyť tím důvodem bylo to, že finanční prostředky potřeboval na to, aby je mohl utratit. Někdy vybíral 40.000,- Kč, někdy 50, někdy 70.000,- Kč, někdy zase jenom 22.000,- Kč. Vždy to bylo poté, co mu peníze přišly na účet. Dále obžalovaný uvedl, že v jejich kanceláři nebyl žádný trezor. Pak se opravil, že snad tam nějakou dobu trezor byl, nicméně obžalovaný nikdy nic do trezoru nedával a neměl k němu ani klíče. V kanceláři byly dva stoly proti sobě a s obžalovaným tam seděl spoluobžalovaný G. Byla tam skříň, na které byly umístěny poháry. V této kanceláři dělali schůzi představenstva a nějakou dobu tam byli všichni tři, tedy obžalovaný a spoluobžalovaní H. a Ř. Často to fungovalo tak, že šli na oběd a v průběhu oběda vše domluvili. Obžalovaný má za to, že spoluobžalovaný Ř. do jeho kanceláře nechodil nic ukládat, navíc má za to, že ani neměl klíče od jeho kanceláře. Klíč od své kanceláře měl obžalovaný, spoluobžalovaný G. a snad v té době ještě pan D. Obžalovaný sponzory pro MFK spíše nezískával, získával je spoluobžalovaný H. a snad i spoluobžalovaný G. Pak půjčil nějaké finanční prostředky pan H. a pan F. Obžalovaný uvedl, že se odmítal starat o finanční prostředky MFK. Pro něj bylo důležité, že finanční prostředky jsou k dispozici. Neví kdo konkrétně sháněl sponzory pro MFK, nicméně obstarat sponzora je velmi těžké. Měl zkušenosti se sháněním sponzorů v Opavě, když byl předsedou Slezského fotbalového klubu. K opakovanému dotazu, zda ví kdo v roce 2015 zajišťoval sponzora pro MFK obžalovaný zopakoval, že neví, nezabýval se tím, resp. odmítl se tímto zabývat. Věděl, že tam byl nějaký sponzoring, někdo někoho sehnal, ale více neví. Při utkání mužů bylo více sponzorů, nicméně nebyl schopen jmenovat žádného velkého sponzora MFK.

35. Dále obžalovaný vypovídal v hlavním líčení konaném dne 5.5.2023 když uvedl, že trvá na své předcházející výpovědi a tuto chce toliko doplnit. V rámci doplnění své výpovědi vypovídal k částkám, které vybíral ze svého účtu. Uvedl, že celkem mu přišlo 900.000,- Kč. Z účtu vybral v hotovosti 584.000,- Kč. Desetkrát mu přišla částku 45.000,- Kč, dvakrát 90.000,- Kč a dvakrát 135.000,- Kč, a to vše od spolku. Jedná se o situace, kdy jim odměny nechodily pravidelně každý měsíc, ale někdy jim byly vyplaceny za 2 či za 3 měsíce. Pokud jde o výběry, tak ty to realizoval v částkách 82.000,-, 80.000,-, 76.000,-, 70.000,-, 50.000,-, 43.000,-, 40.000,-, 38.000,-, 35.000,-, 33.000,-, 30.000,-, 28.000,- a 22.000,- Kč. Dále obžalovaný uvedl, že si nevybavuje, ve kterém období byl členem výkonného výboru.

36. Obžalovaný Oldřich J. dále doplnil svou výpověď u hlavního líčení konaném dne 5.1.2024 když uvedl, že má již dost vysoký věk, ve fotbale působí prakticky celý život a má přehled o řadě věcí ve fotbale. Od roku 1964 je členem fotbalového hnutí, přičemž působil v různých funkcích, konkr. jako hráč, trenér, funkcionář, spolumajitel a do současné doby působí v krajské komisi mládeže v Ostravě a Praze jako poradní orgán, tedy má za to, že řadu skutečností umí posoudit, zejména skutečnosti, které se týkají financování a finančních prostředků ve fotbale. Nesouhlasí s výpověďmi některých svědků o standardní výši odměny trenérů, jelikož tyto jsou rozdílné. Nesouhlasí ani s výpovědi svědka H. ohledně výši odměn trenérů, jelikož v jejich trestní věci je uváděná maximální výše trenérské odměny 45.000,- Kč. Obžalovaný neví jaké odměny vyplácí trenérům Baník, nicméně ví, kolik vypláceli když působil v Opavě, Fulneku či Jakubčovicích a následně ve Vítkovicích. Odměna trenéra je odvislá i od jeho znalostí, schopností a jeho požadavků. Tedy musí vždy dojít k nějaké domluvě mezi tím kdo smlouvu nabízí a kdo ji má přijmout. Nikde, mimo krajských akademií, není stanoveno kolik by měli dostávat trenéři za trénování. Je to různé jak u mužů, tak i u mládeže a u přípravek je to obvykle méně. Současně je odměna trenéra odvislá od výše soutěže, kterou klub hraje. Svědek trénoval 11 let doros v Opavě v lize a když netrénoval, tak byl požádán obžalovaným Ř., aby pomohl s mládeží a vyhověl mu. Nabídku dostal již dříve, nicméně dlouhou dobu váhal, jelikož pracoval u mužů a nehnal se do toho. Když mu následně nabídli i nějaké kompenzace vzhledem k tomu, že 10 let dojížděl z Opavy a fungoval na různých pozicích, tak si řekl, že to na chvíli vezme. Smlouvu tedy uzavřel v lednu 2018 na dobu určitou, než dostudují ostatní trenéři. Uzavřel smlouvu, na které se dohodli, neuzavíral žádné navýšení. Obžalovaný vykonával práci, kterou po něm klub vyžadoval a za to byl odměňován. Nikomu nic ze své odměny neodváděl a cítí se být nevinen. Dále doplnil, že když přišel do MFK tak měl nabídku vrátit se do Opavy, nicméně domluvil se s obžalovaným H., že zůstane ve Vítkovicích. Obžalovanému H. však zdůraznil, že nechce mít na starost peníze, zajišťování peněz ani ekonomiku, jelikož za ty desítky let, co ve fotbale působil si této stránku užil dosyta. Obžalovaný uvedl, že fotbalový funkcionář má dvě starosti, a to jednak zajistit výsledky a jednak zajistiti peníze. Toto je pracovní náplň fotbalového funkcionáře 365 dní v roce. Závěrem uvedl, že zatímco v minulosti mělo na zřízení střediska (SCM a SpSM) nárok cca 50 klubů, kteří měli nárok na dotace a jejichž muži hráli 1. a 2. ligu, tak aktuálně je to cca 117 klubů a opět se rozhodlo, že se počet klubů se středisky zredukuje. Tedy vše se vyvíjí v čase.

37. Dále byl obžalovaný O. J. vyslechnut v hlavním líčení konaném dne 29.2.2024 (po upozornění na změnu popisu skutku) kdy využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

38. Dále obžalovaný O. J. vypovídal v hlavním líčení konaném dne 1.3.2024, když uvedl, že oproti obžalovanému Z. H. působí ve fotbale přes 60 let. Obžalovaný pak na podkladě písemných poznámek uvedl, že dne 22. 12. uzavřel trenérskou smlouvu, podle které mu náležela měsíční odměna 45.000,- Kč. Smlouvu naplňoval podle požadavků zaměstnavatele zastoupeného obžalovaným R. Ř. Pokud by byl problém v tom, že smlouvu neplnil doslovně, podle písemného znění smlouvy, byl by to problém mezi klubem a obžalovaným. Práci vykonával podle ústních požadavků zaměstnavatele, čímž mohlo dojít ke změně pracovní smlouvy dohodou a možná tím mohlo dojít k porušení pracovních předpisů zaměstnavatele, ale nedodržení písemné formy nezpůsobuje neplatnost jeho pracovní smlouvy. Částka odměny 45.000,- Kč nebyla nijak účelově navyšována, jelikož předtím žádnou smlouvu neměl. Tedy nesouhlasí se zpochybňováním výše odměny, jelikož výše odměn hráčů a trenérů ve fotbale jsou velmi rozdílné. Obžalovaný uvedl, že není pravdou, že by odevzdával 40.000,- Kč ani 37.000,- Kč a už vůbec ne do nějaké skříně. Navíc v uvedeném období, tolik peněz ze svých třech účtů ani nevybral. Závěrem obžalovaný zdůraznil, že na smlouvě je jako plátce uveden FC Vítkovice 1991, z.s., nikoliv MŠMT, FAČR a SMO.

Obžalovaný Pavel K.

39. Obžalovaný P. K. v hlavním líčení konaném dne 3.5.2023, po poučení podle § 206a a násl. trestního řádu, postupem podle § 206c trestního řádu, prohlásil, že je vinný spácháním vytýkaného skutku uvedeného v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací tohoto skutku tak, jak je uvedena v obžalobě státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3.2.2023 sp. zn. 4 KZV 17/2021. Státní zástupce tak navrhl soudu přijmout prohlášení viny obžalovaného. Soud tedy podle § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu přijal prohlášení viny obžalovaného P. K., když toto je v souladu se zjištěným skutkovým stavem a v předcházejícím řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného (§ 206c odst. 5 trest. řádu). Současně soud rozhodl, že se dokazování, v rozsahu soudem přijatého prohlášení viny obžalovaného, nebude provádět. Obžalovaný pak v rámci hlavního líčení toliko učinil prohlášení, a dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

40. Za podmínek § 207 odstavec 2 trestního řádu byla dále v hlavním líčení čtena výpověď obžalovaného Pavla K. z přípravného řízení. V přípravném řízení obžalovaný vypověděl, že jej oslovil spoluobžalovaný Ř. s tím, zda by mu nepomohl. Bylo to na konci roku 2017 či počátkem roku 2018, kdy obžalovaný sepsal se spoluobžalovaným Ř. novou trenérskou smlouvu, ve které byla uvedena trenérské odměna 38.000,- Kč měsíčně. Obžalovaný měl být asistentem trenéra kategorie U 18 a U 19 ve spolku FC Vítkovice 1919. Obžalovaný tuto smlouvu podepsal s tím, že bude spolu obžalovanému Ř. občas část takto vyplacené odměny vracet. Takto byl domluven se spoluobžalovaným Ř., nikdo jiný u této domluvy nebyl přítomen. Následně nepravidelně vracel spoluobžalovanému Ř. částku 24.000,- Kč podle toho, jak jim byla vyplácená trenérská odměna. Tyto finanční prostředky vracel v období leden 2018 až prosinec 2019 v hotovosti osobně. Žádné doklady k tomuto vystaveny nebyly. Celkem tak spoluobžalovanému Ř. vrátil za celé období přibližně částku, která je uvedená v usnesení o zahájení trestního stíhání. Peníze spoluobžalovanému Ř. předával zpravidla v jeho motorovém vozidle. Vždy se domluvili telefonicky kde se sejdou. Předával mu to po částkách cca 24.000,- Kč. Trenérská odměna mu byla spolkem převáděna na bankovní účet číslo xxx. Finanční prostředky, které vracel spoluobžalovanému Ř. buďto vybíral z účtu, anebo když měl u sebe nějaké hotové finanční prostředky, tak vybral z účtu pouze menší část. Zda takto vraceli odměny spoluobžalovanému Ř. i nějací další trenéři, obžalovaný neví. Teprve následně se dozvěděl, že takto postupoval i spoluobžalovaný D. Obžalovaný ve spolku skončil někdy v polovině roku 2020. Pak ještě nějakou dobu pokračovat v klubu MFK Vítkovice kde skončil 30.6.2021. V roce 2020 již žádné finanční prostředky nevracel. Závěrem obžalovaný uvedl, že nevěděl o jaké finanční prostředky se jedná, které mu byl vyplácený jako trenérská odměna. Nevěděl, že se jedná o dotační finanční prostředky. Věřil tomu, že finanční prostředky, které vracel zpět spoluobžalovanému Ř. budou vloženy opět do fotbalu. Pokud by věděl, že se jedná o finanční prostředky z dotací, pak by takto nepostupoval. Svého jednání lituje.

Obžalovaný Bc. Michal K.

41. Obžalovaný Bc. M. K. v hlavním líčení konaném dne 2.5.2023, po poučení podle § 206a a násl. trestního řádu, se k vytýkanému jednání doznal, když oproti podané obžalobě rozporoval toliko skutečnost, že z dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS vrátil částku 120.000,- Kč. Obžalovaný a státní zástupce pak ostatní skutkové okolnosti prohlásili za nesporné. Soud tedy postupem podle § 206d trestního řádu upustil od dokazování těch skutečností, které obžalovaný a státní zástupce označili za nesporné.

42. Za podmínek paragrafu 207 odstavec 2 trestního řádu byla dále v hlavním líčení konaném dne 4.5.2023, kterého se obžalovaný neúčastnil, čtena výpověď obžalovaného Bc. M. K. z přípravného řízení. V přípravném řízení obžalovaný toliko uvedl, že se doznává k vytýkanému jednání v rozsahu, který uvedl ve svém písemném prohlášení ze dne 25.10.2021. Dále uvedl, že svého jednání lituje, vše dělal v dobré víře a nijak se na vytýkaném jednání neobohatil. Dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

43. Obžalovaný Bc. M. K. k věci vypovídal v hlavním líčení konaném dne 5.5.2023, když se k vytýkanému jednání doznal, mimo výše způsobené škody, když uvedl, že Statutárnímu město Ostrava způsobil škodu ve výši 450.000,- Kč, nikoliv ve výši 570.000,- Kč, jek je uvedeno v obžalobě. Obžalovaný dále uvedl, že vytýkaného jednání lituje a uvědomuje si nesprávnost svého jednání. S poškozeným uzavřel dohodu o náhradě škody, kterou řádně plní a dále jedná s poškozeným o doplnění této dohody o další částku tak, aby náhrada škody odpovídala celkové výši škody 450.000,- Kč. Dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

Obžalovaný Jan L.

44. Obžalovaný J. L. v hlavním líčení konaném dne 2.5.2023, po poučení podle § 206a a násl. trestního řádu, se k vytýkanému jednání doznal, když oproti podané obžalobě rozporoval toliko skutečnost, že vytýkané jednání neřešil se spoluobžalovaným Ing. R. H., nýbrž spoluobžalovaným a R. Ř., a dále skutečnost, že ve vytýkaném období nevracel měsíčně částku 35.000,- Kč, nýbrž částku 30.000,- Kč. Obžalovaný a státní zástupce pak ostatní skutkové okolnosti prohlásili za nesporné. Soud tedy postupem podle § 206d trestního řádu upustil od dokazování těch skutečností, které obžalovaný a státní zástupce označili za nesporné. Dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

45. Za podmínek § 207 odstavec 2 trestního řádu byla dále v hlavním líčení čtena výpověď obžalovaného Jana L. z přípravného řízení. V přípravném řízení dne 26.10.2021 obžalovaný vypověděl, že se fotbalu věnuje od 9 let a od 35 roku svého života se věnuje trenérství mládeže. Trénování se věnuje do současné doby, fotbal je jeho život. Dále obžalovaný vypovídal ke své trenérské historii a úspěchům. V roce 2017 jej opakovaně oslovil spoluobžalovaný Ř., který jej v létě 2017 přesvědčil, aby se vrátil k trénování do spolku FC Vítkovice 1919. Určitou roli v jeho motivaci vrátit se, sehrála i výše nabídnuté odměny, když uvedl, že byl překvapen jakou trenérskou odměnu mu spoluobžalovaný Ř. nabídl. Když se na tyto finanční prostředky dotazoval, tak mu spoluobžalovaný Ř. řekl, že se jedná o finanční prostředky, které jsou určené na odměny trenérů a že je musí tzv. udat trenérům. K vytýkanému jednání obžalovaný uvedl, že pokud nějak jednal, tak nejednal s úmyslem někoho poškodit. První půlrok co trénoval ve spolku bylo vše v pořádku. V únoru 2018 za ním přišel spoluobžalovaný Ř., se kterým byl kamarád, a dotázal se jej, zda by byl ochoten pomoci vítkovickému fotbalu, který se dostával do problémů, a to tak, že by mu přispěl nějakým finančním darem. Obžalovaný s tímto souhlasil, jelikož si byl vědom, že jeho platit není standardní, tedy že může něco učinit pro dobro vítkovického fotbalu. Obžalovaný důvěřoval spoluobžalovaného Ř., že finanční prostředky, které vrací, půjdou na fotbal. Jednalo se řádově o 10.000,- Kč, které nepravidelně vracel. Někdy vrátil 7.000,- Kč, někdy 15.000,- Kč. Tyto finanční prostředky předával spoluobžalovanému Ř. Dále uvedl, že nesouhlasí s výší částek, které jsou uvedeny v usnesení o zahájení trestního stíhání a nesouhlasí ani s celkovou výší způsobené škody. Pokud se něčeho dopustil, je mu to líto, přičemž vše dělal v zájmu vítkovického fotbalu. Výše částek, které předával spoluobžalovanému Ř. hrubě nesouhlasí s tím, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání. Nechtěl, aby jeho manželka věděla jakou odměnu pobírá ve spolku a proto tyto finanční prostředky v hotovosti vybíral a šetřil si je na nové motorové vozidlo. Kdyby totiž manželka věděla jakou výši odměny pobírá, tak by jej nutila k tomu, aby si koupil chatu,

na které by musel o víkendu pracovat. Navíc si byl vědom toho, že finanční prostředky, které pobírá, nebude pobírat až do důchodového věku, jelikož mu bylo sděleno, že jsou z dotací a tyto dotace nebudou pobírat donekonečna. Tedy šetřil si finanční prostředky do budoucna.

46. Dále obžalovaný v přípravném řízení vypovídal dne 22.6.2022, když doplnil svou předchozí výpověď a uvedl, že pokud jde o částky které vracel spoluobžalovanému Ř., tak se jedná přibližně o částky, které popsal spoluobžalovaný Ř. ve své výpovědi. Finanční prostředky však nevracel pravidelně, nýbrž nepravidelně, a to z toho důvodu, že i jeho odměna mu byla vyplácena nepravidelně. Finanční prostředky vracel s úmyslem pomoci vítkovickému fotbalu, konkrétně mužskému fotbalu, jelikož tento byl propojen s mládeží. Propojení spočívá v tom, že pokud muži hrají vyšší soutěž, tak i mládež si může zřídit sportovní centra a střediska a hrají vyšší soutěž. Pak je snazší dostávat žáky do klubu, jelikož v okolí je velká konkurence fotbalových klubů. Obžalovaný uvedl, že z částek které vracel, již nic neměl. Vše vnímal jako pomoc a neměl ponětí o tom, že se dopouští trestného činu. Svého jednání lituje. Má za to, že způsobenou škodu by neměl hradit, jelikož se na této škodě nijak neobohatil. Obžalovaný zopakoval, že byl srozuměn s tím, že částka kterou ze své odměny vrací, bude užita pro mužský fotbal, což mu sdělil spoluobžalovaný Ř. Z jakých zdrojů mu byly vypláceny odměny, neví. Neví nic o tom, že by i další trenéři ve spolku vraceli část své odměny. K praní prádla uvedl, že se dresy praly na stadionu ve Vítkovické aréně, ale kdo praní prádla organizoval, neví. Trenéři do těchto prostor pouze nosili špinavé dresy a vyzvedávali vyprané. Jakou roli ve vytýkané trestné činnosti hrál spoluobžalovaný H., obžalovaný neví. Spoluobžalovaný H. byl předseda fotbalového spolku, byl nadřízeným obžalovaného a vztah měli pracovní. Spoluobžalovaný Ř. mu vysvětlil, že mužský fotbal má problém s penězi a dotázal se jej, zda mu může pomoci, jelikož hrozilo že mužský fotbal sestoupí z 2. ligy. Obžalovaný mu tedy chtěl pomoci. Jak konkrétně spoluobžalovaný Ř. s vrácenými penězi naložil, obžalovaný neví. O vrácených finančních prostředcích se nepořizoval žádný doklad. Pokud spoluobžalovaný Ř. uvedl, že obžalovaný vracel finanční prostředky po celý rok 2018 a 2019, obžalovaný připustil, že se tak dělo. Při vracení peněz nehovořil se spoluobžalovaným Ř. o dotacích. O dotacích pro spolek FC Vítkovice 1919 není obžalovanému nic známo. V letech 2018 a 2019 trénoval kategorii U 15, byl vedoucím SpSM, dále působil na základní škole ZŠ Klegova, kde vedl fotbalové tréninky v rámci výuky a měl na starosti i vyhledávání hráčů. S mužským, tedy dospělým fotbalem, neměl v té době nic společného. Obžalovaný zopakoval, že vše řešil se spoluobžalovaným Ř.

47. Dále obžalovaný J. L. vypovídal v hlavním líčení konaném dne 29.2.2024 když uvedl, že chce doplnit svou výpověď, v rámci které se přihlásil k tomu, že po dobu těch 2 let, tedy 2018-2019 prováděl ty vratky, nikoliv v roce 2017 s tím, že to neřešil s panem H., ale s panem Ř. Obžalovaný R. H. do toho nijak nevstupoval. Když uzavíral smlouvy, jednal s obžalovaným R. Ř., nevybavil si, že by u těchto jednání byl obžalovaný R. H. Peníze vracel s důvěrou, že to pomůže mužskému fotbalu, jelikož dříve byl aktivní hráč, tedy ví, že peníze jsou třeba a byl požádán, tak to v dobré víře udělal. S výši způsobené škody 720.000,- Kč obžalovaný souhlasí a je připraven uzavřít s poškozeným dohodu o náhradě škody, aby naplnil předpoklad postupu podle § 307 trest. řádu.

Obžalovaný Jiří N.

48. Obžalovaný J. N. v hlavním líčení konaném dne 3.5.2023, po poučení podle § 206a a násl. trestního řádu, postupem podle § 206c trestního řádu, prohlásil, že je vinný spácháním vytýkaného skutku uvedeného v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací tohoto skutku tak, jak je uvedena v obžalobě státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3.2.2023 sp. zn. 4 KZV 17/2021. Státní zástupce tak navrhl soudu přijmout prohlášení viny

obžalovaného. Soud tedy podle § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu přijal prohlášení viny obžalovaného J. N., když toto je v souladu se zjištěným skutkovým stavem a v předcházejícím řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného (§ 206c odst. 5 trest. řádu). Současně soud rozhodl, že se dokazování, v rozsahu soudem přijatého prohlášení viny obžalovaného, nebude provádět.

49. Za podmínek paragrafu 207 odstavec 2 trestního řádu byla dále v hlavním líčení konaném dne 4.5.2023, kterého se obžalovaný neúčastnil, čtena výpověď obžalovaného J. N. z přípravného řízení. V přípravném řízení obžalovaný využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

50. Obžalovaný J. N. k věci vypovídal v hlavním léčení konaném dne 5.5.2023, když uvedl, že trvá na své výpovědi z přípravného řízení. Zopakoval, že trenérskou smlouvu podepsal s FC Vítkovice 1919, nicméně nevěděl z jakých zdrojů jsou peníze, které mu oddíl vyplácel. Nerozumí tomu, jakým způsobem byly dovozeny částky, které mu jsou kladeny za vinu. Doplnil, že ani nevěděl, že právě tyto instituce poskytovala jejich spolku peníze. Dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

Obžalovaný Jaroslav P.

51. Obžalovaný J. P. v hlavním líčení konaném dne 2.5.2023, po poučení podle § 206a a násl. trestního řádu, postupem podle § 206c trestního řádu, prohlásil, že je vinný spácháním vytýkaného skutku uvedeného v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací tohoto skutku tak, jak je uvedena v obžalobě státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3.2.2023 sp. zn. 4 KZV 17/2021. Státní zástupce tak navrhl soudu přijmout prohlášení viny obžalovaného. Soud tedy podle § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu přijal prohlášení viny obžalovaného J. P., když toto je v souladu se zjištěným skutkovým stavem a v předcházejícím řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného (§ 206c odst. 5 trest. řádu). Současně soud rozhodl, že se dokazování, v rozsahu soudem přijatého prohlášení viny obžalovaného, nebude provádět.

52. Obžalovaný v přípravném řízení dne 27.10.2021 vypověděl, formou prohlášení, že činnost trenéra začal vykonávat již v roce 1976. V roce 2009 odešel do starobního důchodu, nicméně fotbalu se věnoval i nadále, a to jako předseda komise mládeže krajského fotbalového svazu, kdy vedl mužstva krajského fotbalového svazu kategorii U 13, U 14 a U 15. V roce 2018 mu byla nabídnuta smlouva od spolku FC Vítkovice 1919 na funkci trenéra mládeže, která trvala do dne 31.12.2019. Smlouvu se spolkem podepsal dne 2.1.2018 a byl přiřazen jako trenér k jednotlivým mužstvům, které vedl k utkání a také vedl jejich tréninky. Působil u kategorie U 12 až U 15. Mimo této činnosti obdržel od spoluobžalovaného H. úkol provádět průběžnou analýzu kvality trenérů žákovských mužstev kategorie U 12 až U 15 a taktéž měl analyzovat kvalitu hráčů. Zjištěné nedostatky pak konzultoval se šéftrenérem mládeže, což byl spoluobžalovaný L. Jejich zjištění se pak projednávala na trenérských radách, kde byly trenérům udělovány různé pokyny ke zlepšení a zkvalitnění práce. Dále měl možnost z pozice předsedy komise mládeže krajského fotbalového svazu zařazovat talentované hráče FC Vítkovice 1919 do krajských výběrů, kde se setkávali s kvalitními soupeři, tedy jejich fotbalová úroveň rostla. Jednalo se o velmi talentované hráče, jež pak zpravidla odcházeli do konkurenčního FC Baník Ostrava. Akcí které pořádal pod hlavičkou krajského fotbalového svazu bylo za rok přibližně 12 až 15. Dále z pozice krajského fotbalové svazu pořádali i turnaje pro kategorii U 12 z nižších soutěží, kde opět vybírali talentované hráče do klubu FC Vítkovice 1919. V průběhu letních měsíců vedl fotbalové kempy na fotbalovém hřišti v Ostravici. Tyto kempy bývají dva a v každém kempu bylo přibližně 40 chlapců, což jim rovněž tak sloužilo k výběru nezařazených talentovaných hráčů a možnosti jejich přestupu do spolku FC Vítkovice

1919. Pokud jde o angažování obžalovaného ve spolku FC Vítkovice 1919 v letech 2018 a 2019, tak podle trenérské smlouvy měl nárok na trenérskou odměnu ve výši 45.000,- Kč měsíčně, což byla částka přiměřená vzhledem ke kvalitě obžalovaného a trenérské licenci kterou disponuje. Smlouva byla platná ode dne 1.1.2018. V následujících měsících však nastala situace, kdy po něm sekretář klubu spoluobžalovaný Ř. požadoval vracet určité částky z měsíčních odměn. Částka, kterou vracel byla pravidelná a byla mezi 8.000,- a 10.000,- Kč. Tuto částku vracel v dobré víře, že bude využita ve prospěch fotbalu. Celkem tak mohl vrátit ze svých odměn částku mezi 120.000,- až 150.000,- Kč. Obžalovaný uvedl, že si uvědomuje, že to byla z jeho strany chyba a měl se přesvědčit, zda toto jednání není trestné. Jednal však v dobré víře, že finanční prostředky pomohou fotbalu. Dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

53. Obžalovaný následně doplnil svou výpověď v přípravném řízení dne 22.6.2022, když uvedl, že finanční prostředky vracel za účelem využití ve FC Vítkovice 1919, tedy pro mládežnický fotbal. Akcentoval, že částky které vracel si neznačil, tedy konkrétně neví jakou částku a v jakém období předal spoluobžalovanému Ř., ani neví kolik mu předal celkem peněz. Pokud jde o výpověď spoluobžalovaného Ř., obžalovaný uvedl, že je možné, že částky vracel v takovém rozsahu, v jakém o nich hovořil spoluobžalovaný Ř. ve své výpovědi. V předmětem období působil obžalovaný jako OSVČ, tedy odváděl ze své odměny sociální a zdravotní pojištění a daně. Připustil, že si však přesné částky které vracel, již nepamatuje. Spoluobžalovaným Ř. byl ujištěn, že tyto částky půjdou na podporu mládežnického fotbalu FC Vítkovice 1919. S náhradou škody však nesouhlasí, jelikož vykonával práci pro spolek FC Vítkovice 1919, za kterou byl placen. K dotazu zda v letech 2018 a 2019 skutečně trénoval fotbalisty spolku FC Vítkovice 1919 obžalovaný uvedl, že byl veden jako trenér, zúčastňovala se všech tréninků avšak nikoliv jako trenér, nýbrž jako dozor, a dále se účastnil všech utkání. Jeho účast na utkáních byla důležitá, jelikož FAČR dělala kontroly na těchto utkáních a kontrolovala zda jsou přítomni trenéři. Dále byl spoluobžalovanými H. a Ř. pověřen, aby kontroloval kvalitu a úroveň tréninkových procesů u žáků ve věku 13 až 15 let. Své poznatky pak konzultoval a projednával s šéftrenérem spoluobžalovaným L. Pokud zjistili nějaké nedostatky, projednávali je s konkrétními trenéry. Dále uvedl, že stále pracuje jako trenér krajských výběrů moravskoslezského kraje a stále doporučuje talentované hráče Vítkovic do krajských výběrů. Fyzicky však hráče ve spolku FC Vítkovice 1919 netrénoval, pouze sledoval jejich trénink a zasahoval do tréninkového procesu, jelikož má i nadále platnou trenérskou licenci. Obžalovaný neví nic o tom, že by i jiní trenéři ve spolku vraceli část odměny. Kde bylo v první polovině roku 2018 realizováno praní prádla spolku, obžalovaný neví. Odměna za trenérskou činnost mu byla v roce 2018 a 2019 spolkem vyplácena na jeho bankovní účet. Poměrnou část odměny pak vracel spoluobžalovanému Ř. v hotovosti. O vracení části odměny nebyl vyhotovován žádný doklad. Obžalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že má vystudovanou Karlovu univerzitu a vzhledem ke své praxi na všech fotbalových úrovních má za to, že odměna kterému mu byla vyplácena, byla oprávněná. Doplnil, že se se spoluobžalovaným Ř. dohodl na vrácení části odměny přibližně měsíc poté, co podepsal smlouvu na vyšší odměnu, než kterou dostával předtím. Oslovili jej spoluobžalovaní Ř. a H. s tím, že by potřebovali finance na podporu fotbalu. Zda se jednalo o podporu mládežnického fotbalu či dospělého fotbalu, obžalovaný neví, nicméně dohodli se, že bude přispívat určitou částku na vítkovický fotbal. Část odměny jim vrátil již z první vyplacené odměny v roce 2018. Spoluobžalovaní Ř. a H., v době kdy s ním projednávali vrácení části odměny, měli ve spolku stejné postavení. Nevysvětlili mu na co konkrétně budou vrácené části odměny použity a obžalovaný se na to ani neptal. Když se domlouval se spoluobžalovanými Ř. a H. na vrácení části odměny, tak se domluvili, že bude vracet částku cca 10.000,- Kč měsíčně. K výpovědi spoluobžalovaného Ř., který uvedl, že obžalovaný vracel částku 40.000,- Kč měsíčně, obžalovaný uvedl, že kdyby vracel tuto částku a měl ještě zaplatit sociální a zdravotní pojištění,

byl by na tom ztratný. Větší částku než 10.000,- Kč měsíčně vracet nemohl. Finanční prostředky fyzicky předával spoluobžalovanému Ř., nikdy u toho nebyl žádný svědek. Když se domlouval se spoluobžalovanými H. a Ř. na vrácení části trenérské odměny, nehovořili o dotacích. Vztah ke spoluobžalovaným H. a Ř. měl obžalovaný pracovní.

54. Obžalovaný J. P. k věci vypovídal v hlavním líčení konaném dne 25.10.2016, formou prohlášení, když uvedl, že je starobním důchodcem, přičemž výše jeho důchodu činí 22.000,- Kč měsíčně. Rovněž tak jeho manželka ve starobním důchodu a pobírá důchod ve výši 17.000,- Kč měsíčně. Nevlastní žádný majetek, dluhy nemá. Jeho zdravotní stav není dobrý. K věci uvedl, že v letech 2018 až 2019 působil jako OSVČ jako fotbalový trenér. Ze své trenérské odměny řádně odváděl odvody, tedy daně, zdravotní a sociální pojištění. V předmětem období měsíčně odvedl cca 7.000,- Kč na odvodech. Dále uvedl, že není pravdou, že by předával finanční prostředky z trenérské odměny spoluobžalovanému H. Peníze předával jako vratky z odměn spoluobžalovanému Ř. Dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

Obžalovaný Robert P.

55. Obžalovaný R. P. v hlavním líčení konaném dne 2.5.2023, po poučení podle § 206a a násl. trestního řádu, postupem podle § 206c trestního řádu, prohlásil, že je vinný spácháním vytýkaného skutku uvedeného v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací tohoto skutku tak, jak je uvedena v obžalobě státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3.2.2023 sp. zn. 4 KZV 17/2021. Státní zástupce tak navrhl soudu přijmout prohlášení viny obžalovaného. Soud tedy podle § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu přijal prohlášení viny obžalovaného R. P., když toto je v souladu se zjištěným skutkovým stavem a v předcházejícím řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného (§ 206c odst. 5 trest. řádu). Současně soud rozhodl, že se dokazování, v rozsahu soudem přijatého prohlášení viny obžalovaného, nebude provádět.

56. Obžalovaný Robert P. využil v hlavním líčení konaném dne 4.5.2023 svého práva a k věci odmítl vypovídat.

57. Za podmínek § 207 odstavec 2 trestního řádu byla dále v hlavním líčení čtena výpověď obžalovaného Roberta P. z přípravného řízení. V přípravném řízení obžalovaný vypověděl, že v MFK Vítkovic (správně FC Vítkovice 1919) začala trénovat někdy v roce 2017 na základě dohody o provedení práce. V polovině roku 2019 byl informován spoluobžalovaným Ř. o tom, že je možnost obstarat si dotaci z FAČR na osobu obžalovaného jako na trenéra, jelikož měl licenci a bylo mu řečeno že mohou obdržet až 30.000,- Kč měsíčně. S tímto obžalovaný souhlasil, nicméně spoluobžalovaný Ř. mu sdělil, že by bylo dobré, aby pomohl klubu, který byl v tíživé situaci, a to tak, že by poměrnou část odměny odevzdával zpět do klubu. Když se jej dotazoval z jakého důvodu, tak mu spoluobžalovaný Ř. sdělil, že by takto mohl pomoci mužské kopané, jelikož jejich finanční situace v té době nebyla dobrá. Obžalovaný uvedl, že mu bylo zřejmé, že se nejedná o jednání tzv. košér. Nicméně informace, že peníze půjdou zpět do klubu, byla pro obžalovaného rozhodující. Tedy přistoupil na návrh spoluobžalovaného Ř., tedy z částky 30.000,- Kč měsíčně mu zůstalo 18.000,- Kč měsíčně a 12.000,- Kč měsíčně vracel zpět. Vše probíhalo se spoluobžalovaným Ř., kterému rovněž osobně předával v hotovosti tyto finanční prostředky, a to v době od 1.7.2019 do 31.12.2019. Tak to mu vracel peníze po celých 6 měsíců. Peníze předával spoluobžalovanému Ř. na různých místech v hotovosti. Odměna trenéra mu byla převáděna na účet. Obžalovaný si nevybavil, zda na vrácené peníze obdržel od spoluobžalovaného Ř. nějaký doklad. Na co konkrétně měly být vrácené finanční prostředky použity, mu spoluobžalovaný Ř. nesdělil, ale řekl mu, že to jde na mužský fotbal. Pokud by obžalovaný věděl, že peníze nejdou do fotbalu, potom by na nabídku

spoluobžalovaného Ř. nepřistoupil, jelikož musel ještě zaplatit vyšší daň z příjmu. Uvedl, že z toho nic neměl, tolik měl navýšený plat asi o 1.000,- Kč. Až teprve v průběhu vyšetřování se dozvěděl, že takto vracelo peníze spoluobžalovanému Ř. více trenérů. Obžalovaný trénoval v kategorii U 16, U 17 a U 18, a to po celou dobu s trenérem D., což byl asistent trenéra. Půl roku pak byl trenérem ještě u kategorie U 18 společně s obžalovaným A. a Michalem D. Pokud jde o vrácení peněz, tak se spoluobžalovaným Ř. komunikoval osobně či telefonicky. Se spoluobžalovaným H. nic neřešil, vše řešil se spoluobžalovaným Ř. Spoluobžalovanému H. žádné peníze nevracel, viděl jej asi třikrát v životě. Vrácení peněz skončilo rozkolem mezi spolkem FC Vítkovice 1919 a MFK Vítkovice, a.s. Navíc poté začal covid a přestalo se trénovat. Spoluobžalovaný Ř. odstoupil či byl odvolán a stejně tak spoluobžalovaný H. Při předávání peněz nebyl nikdo přítomen.

Svědecké výpovědi

58. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Ing. R. H., který využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

59. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Josef U., který vypověděl, že byl jednou z osob, které byly v projednávané věci trestně stíhány, jelikož podepsal doklad na částku 30.000,- Kč. Ve spolku FC Vítkovice 1919 působil od roku 2016 do roku 2020. Byl garantem ženského fotbalu, o který se zajímá od roku 2014, kdy ve spolku působil jako sekretář. Trestní stíhání svědka spočívalo v tom, že podepisoval příjmové doklady na částky 30.000,- Kč po dobu půl roku, ačkoliv tyto finanční částky fakticky nepřevzal. Tuto částku podepisoval z důvodu, že mu bylo řečeno, že finanční prostředky půjdou do ženského fotbalu či mládeže, čemuž věřil. Akcentoval, že ženský fotbal se jim podařilo rozjet. Do problematiky dotací nevstupoval a ani nezná zákulisí poskytování dotací. Ačkoliv podepsal trenérskou smlouvu jako trenér, nikdy takto však nepůsobil, což je právě vytýkané pochybení. K dotazu na jeho trestní věc, tedy ohledně toho kdo jej oslovil s návrhem, aby odevzdával nějakou finanční částku zpět, svědek uvedl, že si to již moc dobře nepamatuje. Byl to zřejmě obžalovaný Ř. Svědek uvedl, že spolek útočil, jelikož potřeboval peníze, aby nemuseli neustále žádat peníze na rodičích, když jezdili na turnaje, aby rodiče nemuseli vozit děti svými motorovými vozidly s tím, že spolek nemá finanční prostředky na autobusovou dopravu. Tedy vytýkaný model vzešel zřejmě od obžalovaného Ř. Obžalovaný Ř. mu řekl, aby podepisoval příjmové doklady na částku 30.000,- Kč, jako že tuto částku převzal. Svědek uvedl, že fakticky žádné finanční prostředky neobdržel. Obžalovaný Ř. mu pouze předložil výdajový doklad, který svědek podepsal. K dotazu zda mu obžalovaný Ř. vysvětlil důvod, pro který po něm chce, aby podepisoval tyto doklady, svědek uvedl, že ve fotbale se angažuje 45 let a fotbal se mu dostal pod kůži. Ženský fotbal je o ambicích a velkých penězích. Když tedy naříkal na to, že jim chybí finanční prostředky do ženského fotbalu, tak jednal s vědomím, že finanční prostředky se budou vracet zpět do fotbalu. K dotazu, co by spolek získal jeho jednáním, svědek uvedl, že získal hodně. Uvedl, že dotace pro sport nejsou tak velké, zejména pro středně velké kluby. Proto pak probíhá tzv. žonglování s penězi z dotací. Svědek uvedl, že nepřemýšlel nad tím, co spolek získal tím, že svědek formálně podepsal příjmový doklad na to, že obdržel částku 30.000,- Kč. Věděl, že peníze zůstanou ve spolku a budou určeny pro ženský fotbal. Více nad tím nepřemýšlel. Obžalovaný Ř. s ním nerozebíral otázky dotací, tedy kolik získávají na dotacích a podobně. Jejich snahou bylo postavit výkonnostní pyramidu v ženském fotbalu, tedy od přípravek až po dospělý fotbal, aby dosáhli na dotace. Svědek se nikdy nestaral o to, zda přišly nebo nepřišly nějaké dotace. Nevybavil si, zda diskutoval s obžalovaným Ř. o tom, proč má podepisovat příjmový pokladní doklad na částku 30.000,- Kč. Bylo mu jasné, že spolku chybí legální peníze. Uvedl, že ve fotbale to takhle chodí a dále by se k tomu nerad vyjadřoval.

60. Poté co byl svědek opětovně poučen o svém postavení, uvedl, že si to všechno již moc nepamatuje. Pomoc státu a magistrátu je nedostatečná, což je zřejmé z rozpočtu pro sport. Podle svědka jde tělovýchova takzvaně do kytek. Svědkovi bylo fakticky vytýkáno, že vykazované finanční plnění, na které byly použity dotace, bylo v jeho v případě fiktivní. K opakovanému dotazu na to, co mu tedy sdělil obžalovaný Ř., svědek uvedl, že mu obžalovaný Ř. řekl, aby to podepsal a svědek mu vyhověl. Byl přesvědčen, že tyto finanční prostředky, které jsou takto vykazovány, jdou do ženského fotbalu. Více si nevybavil. Nevěděl o tom, že bylo takto osloveno více trenérů. Osoby, které jsou trestně stíhány zná cca 30 let, jedná se o funkcionáře. Svědek má za to, že důvodem, pro který oslovil obžalovaný Ř. právě jeho osobu byla skutečnost, že si často na sekretariátu stěžoval na nedostatek peněz pro ženský fotbal. Z rozhovoru s obžalovaným Ř. to pochopil tak, že pokud takto bude postupovat, budou peníze pro ženský fotbal. To, že takto podepisoval příjmové doklady, se dle jeho názoru projevilo v ženské fotbale. Rovněž tak vedení spolku drželo ženský fotbal až do roku 2019 a mělo o ženský fotbal zájem. Nadto představoval ženský fotbal licenční podmínku klubu pro účast ve 2. lize, tedy byla tam povinnost klubu mít ženský fotbal. Co by se však stalo, pokud by klub neměl ženský fotbal, svědek neví. Svědek uvedl, že měl ačkovou trenérskou licenci po dobu 23 let, která mu však v roce 2008 skončila. Do spolku FC Vítkovice 1919 se svědek dostal tak, že jej na podzim roku 2013 oslovil pan P., zda by jim mohl dělat po dobu jednoho roku sekretáře. Jako trenér tam svědek nepůsobil, jako sekretář tam působil od prosince roku 2013 do prosince roku 2014. Nábor trenérů v té době byl realizován zcela mimo svědka. Svědek se zabýval pouze administrativními pracemi. Na výběru trenérů se nijak nepodílel. Trenéry v tomto období vybírali obžalovaní H. a G., a pan P. K dotazu jak je pro fotbal důležité financování, svědek uvedl, že financování je základem fotbalu. Jedná se o klíčovou záležitost, pokud klub nemá peníze, tak fakticky nemůže žádnou činnost realizovat. Vše by pak museli platit rodiče angažovaných dětí. Dotace jsou podle svědka žebračenky, které se dávají velkým klubům, jež mají mládež. Naproti tomu malým klubům se ubírají. Dotace jsou dle svědka pro fotbal klíčové, byly klíčové v minulosti a jsou klíčové i v současné době. Pokud nejsou dotace, musí vše hradit rodiče dětí. K dotazu, zda docházelo k nějakým změnám ve vedení spolku, svědek uvedl, že on se o to nijak nezajímal. Věděl kdo je kdo, znal P., který se pak z vedení spolku vytratil. Svědek to nijak neřešil, jelikož byl tzv. zažraný do projektu ženského fotbalu. Obžalovaného Ř. znal z jeho činnosti v klubu v Polance a do Vítkovic přišel snad v roce 2016. Vedení spolku ho nějakým způsobem přesvědčilo. Ohledně ženského fotbalu byl vstřícný, co svědek potřeboval mu splnil. K dotazu zda měl nějakou záruku, že částky které podepisuje, ale neinkasuje, půjdou skutečně do ženského fotbalu, svědek uvedl, že si dělal nějaké laické rozpočty, nicméně nikdy to detailně nepočítal, jelikož klub Vítkovice byl v tehdejší době tzv. klubem na vodě. K dotacím uvedl, že tyto jsou jak státní, tak i z magistrátu a používají se k placení faktur, jelikož jsou v nájmu. Vše museli platit, včetně nájmu ploch, na kterých trénovali. Svědek chtěl věřit tomu, že vedení spolku jej bude v jeho ambicích ženského fotbalu podporovat. V roce 2019 došlo ke sporům mezi členy vedení spolku, pak přišel covid a tím skončilo angažování svědka ve spolku. K rozdělování dotací svědek uvedl, že si to na magistrátu každá strana dělá nějak jinak. V letech 2016 až 2020 měl ve spolku na starost ženský fotbal, který vedl a garantoval. K dotazu zda se domnívá, že by spolek mohl fungovat jen z členských příspěvků rodičů, tedy bez dotací, svědek uvedl, že bez jakýchkoliv dotací to prostě nejde. Rovněž sponzoři se sháněli pro spolky takovéto velikosti velmi těžko. Svědek neví, jaké důsledky by pro fotbal měla situace, pokud by neměli ženský fotbal, snad by nebyly dotace. Neví zda FAČR trval přesně na tom, že takovýto klub musel mít ženský oddíl. Neví zda od FAČR inkasovali nějaké finanční prostředky v souvislosti s tím, že měli ženský fotbal. V roce 2018 již měli postavenou celou pyramidu, jelikož FAČR jim již dříve slibovali, že pokud ji postaví, budou moci žádat o nějaké dotace. Zda však nějaké dotace dostali, svědek neví, dotační politiku neřešil. V rámci ženského fotbalu se jim dařilo vše, pokazilo se to až v roce 2019. Ženy hrály moravskoslezskou ligu, byly na špici a měly šanci postoupit do 2. ligy. Vše je

však o penězích, jelikož bylo nutno jezdit na zápasy do Čech, což představuje velké položky. Žákovská ženská liga byla také na špici a dorostenky měly ambice hrát celostátní ligu. Žákovská liga se hrála na Moravě. Svědek uvedl, že mladší a starší žákyně hrají žákovskou ligu na Moravě, ale měli problém jezdit někam za konkurencí, jelikož to bylo vše o penězích. Z dotací nebyly finanční prostředky na to, aby jezdily na přípravná utkání. Na tyto se musely vždy skládat, což vnímal svědek jako trapné.

61. Dále byla v hlavním líčení vyslechnuta svědkyně Marie D., která vypověděla, že probíhající trestní řízení se týká problému s dotacemi. Ve spolku FC Vítkovice 1919 byla zaměstnána od roku 2015 do roku 2020 a pracovala na Vítku v Hrabůvce jako uklízečka, zdravotník, pořadatel a v prádelně. Veškeré úkoly, které vykonávala ji zadával obžalovaný G. Svědkyně byla invalidní důchodce. Její pracovní úvazek byl nejprve 35 hodin týdně, poté 20 hodin týdně a postupně se snižoval, což jí obžalovaný G. vysvětloval tím, že spolek nemá peníze. V listopadu tedy dostala smlouvu zpětně s účinností od 1.11. s odůvodněním, že nejsou peníze, tedy zkrátil jí plat o 1.900,- Kč. Když vykonávala pořadatelskou službu, tak dílem dostala zaplaceno v hotovosti například 200,- Kč, případně jí bylo řečeno, že se jí ty hodiny vykompenzují v zimě, kdy se tolik nepracuje. Dostávala tedy pouze svůj plat za čtyři hodiny, více ničeho. Pokud jde o prádelnu svědkyně uvedla, že tam pracovala když zaskakovala za paní B., která je již mrtvá. Nejprve pouze zaskakovala a pak tam již zůstala nastálo. Materiál k praní, tedy prací prášek ji předávala paní K., která kupovala ten nejlevnější prášek, jelikož měla šetřit. Byly tam dvě pračky, přičemž jedna velká taška s dresy vážila 7,5 kg, což se dávalo na do dvou praček a malá taška s dresy vážila 3,5 kg a vlezla se do jedné pračky. Následně svědkyně zaznamenala konflikt mezi obžalovaným G. a panem P., kterého se účastnil i pan M. (M.), jež poté sděloval, že trenéři dostávali nějaké finanční prostředky, s čímž nemá nic společného. Pan P. po-té žádal na svědkyni, aby přešla do Poruby (1. FC Poruba). Naopak obžalovaný G. žádal, aby svědkyně přešla do TMSV. Svědkyně nakonec řekla, že zůstane v FC Vítkovice 1919 u obžalovaného H., kde měla smlouvu na dobu neurčitou a neměla s ním žádné problémy. Tedy zůstala ve spolku s tím, že potom už zůstala v prádelně. Někdy začínala v prádelně v 5 hodin ráno, protože se pralo prádlo i pro muže na tréninkové zápasy a skončila třeba až ve 22.00 hodin, když byl zápas. Svědkyně měla mzdu ve výši 6.000,- Kč. Od 1.10.2020 nastoupila do starobního důchodu. Smlouvu u spolku měla na dobu neurčitou a pak bývaly dodatky, kdy se měnila délka odpracovaných hodin a výše mzdy. Na jedné smlouvě dokonce nemá ani podpis obžalovaného H. Původně v prádelně pracovala ještě paní V. a svědky se s ní střídala na směny. V. byla z Baníku a prala prádlo dopoledne. Svědkyně prala prádlo odpoledne. Baník, ale následně obdržel výpověď a řešili si praní prádla někde jinde. Mezitím se vrátila paní B. z nemocenská, nicméně poté nastoupila opět na nemocenskou a svědkyně již zůstala v prádelně nastálo. V roce 2018 a 2019 již svědkyň zcela jistě vykonávala funkci pradleny v prádelně. V této době, mimo svědkyně, obsluhovala prádelnu ještě paní B., která již zemřela. Pak tam byla na 14 dní ještě paní Kateřina, když měla svědkyně nemocenskou, což je další uklízečka. Nad svědkyní byla paní K., která ji vydávala prací prášek, ale funkci pradleny nevykonávala, nicméně vydávala svědkyni i pracovní pokyny. Svědkyně uvedla, že musely dělat čárky, a to podle toho kolik praček vypraly, kolik tedy bylo tašek s prádlem. Po víkendu bývalo 16 až 18 tašek s prádlem. Svědkyně zaznamenala, jak pan M. hovořil o tom, že v roce v letech 2017 až 2018 někdo pobíral nějaké navýšené odměny za trénování. Dokonce hovořil i o konkrétních osobách, a to o panu H. a obžalovaném K. Hovořil o tom veřejně a sděloval, že se pomstí. Pak se nějak domluvil s panem P. M. hovořil o tom, že on sám nic neobdržel. Svědkyně uvedla, že to vše začalo tím, že byla nějaká akce v Dubině, na kterou byly nějaké dotace. Svědkyně obdržela 200,- Kč, zatímco M. hovořil o tom, že on nic nedostal, což mu zřejmě vadilo. Svědkyně však uvedla, že neví nic o tom, že by někdo z trenérů dostával účelově navýšenou odměnu. Svědkyně zná všechny obžalované v této trestní věci. Obžalovaný G. byl jejím nadřízeným a obžalovaný Ř. byl sekretář. Svědkyně ve spolku pracovala 5 let. Obžalovaný P.

pracoval s mládeží, nicméně víceméně prováděl kontrolu a chodil se koukat i na starší hráče. V roce 2018 prala prádlo svědkyně, jelikož paní B. byla na nemocenské. Zopakovala, že nejprve tam byla na záskok za paní B., pak tam byla 14 dní uklízečka Kateřina a pak tam byla svědkyně nastálo. Prádelna byla na stadioně FC Vítkovice ve sklepě. Byly tam dvě pračky, dvě sušičky, sklad, kam se ukládaly věci A týmu a trenérů a sklad, do kterého se dávaly vyprané dresy. Prádlo musela vyprat, vysušit a poslat nahoru. Paní K. jej pak vracela zpět do tašek a posílala to výtahem dolů. Svědkyně pak prádlo dávala do skladu, kde si jej pak vyzvedávali trenéři. Vybavení prádelny vlastnil klub FC Vítkovice 1919. Kapacita jedné pračky byla 7kg prádla a pralo se to cca 30 minut. Jedna velká taška se vždy musela prát ve dvou pračkách. Špinavé prádlo bylo svědkyni přinese po zápase ve velké tašce, do které se vešlo 7,5 kg vypraného prádla. To se však muselo rozdělit do dvou praček. Praly se štulpny, trička někdy bundy, přičemž ta velká taška pak měla 16 kg. Velké tašky byly na kolečkách, jednalo se o cestovní tašku a malé tašky byly od dětí. Z malé tašky se vlezlo prádlo do jedné pračky. Svědkyně uvedla, že když přišla v pondělí do práce, tak tam bývalo 16 - 17 velkých i malých tašek s prádlem. Většinou ty tašky byly velké, jelikož tam byli A muži a mládež U 15 a U 16, kteří měli také velké tašky. Svědkyně musela dělat čárky, aby bylo zřejmé kolik bylo tašek. K písemnosti založené na čísle listu 619 svědkyně uvedla, že to je evidence, kterou vedla. Tuto evidenci vedla už paní B., přičemž podle pokynu museli vždy tašky se špinavým prádlem zvážit. V praxi to již potom nevážily, jelikož věděly kolik která taška váží, již měly zkušenost. V pondělí po víkendu bývalo 16 až 17 tašek, v úterý bylo třeba 6 až 7 tašek, ve středu 5 tašek, ve čtvrtek 6 tašek, záleželo to na tom, zda se hrály zápasy. Mezitím se ještě pralo tréninkové prádlo od A týmu. Dále uvedla, že prali ještě pro dvě firmy futsalové a fussbalové dresy. V pátek bývalo málo tašek 4 až 5. Čárky však do evidence dělala poctivě. Pralo se i pro muže, a to pro A tým, včetně jeho tréninkového oblečení, jelikož i na tréninky museli dostávat čisté oblečení. Svědkyně nedokázala sdělit, kolik kilogramů prádla bývalo za jeden měsíc. Zcela jistě se však nejednalo o hmotnost 2 tun. Zopakovala, že jejím nadřízeným byl obžalovaný G. Obžalovaného H. vídávala většinou ve VIP, když hrálo A nebo když byla nějaká výroční sezení. Svědkyně uvedla, že když měla problémy s obžalovaným G., jelikož odmítla přestup do TMSV, tak šla za obžalovaným H., které mu řekla, že zůstává ve spolku FC Vítkovice 1919. Obžalovaný G. všechny přetahoval do TMSV, což byla jeho firma. Přetahoval tam údržbáře, všichni k němu přešli. Toto nabídl i svědkyni s tím, že by měla tříměsíční zkušební dobu a proto to svědkyně odmítla. Od obžalovaného H. měla totiž smlouvu na dobu neurčitou. Obžalovaný G. jí nabídl, že by v TMSV dělala to samé, co dělala ve spolku. Obžalovaný G. jí to nabídl v roce 2018. Svědkyně uvedla, že ona ani paní K. k němu přejít nechtěly. Obžalovaný G. jim nenabízel vyšší plat, ani žádné jiné lepší podmínky. Svědkyně neví, jaký by mělo dávat smysl to, že by formálně přešla pod akciovou společnost TMSV. K dotazu, kdo formálně řídil spolek FC Vítkovice 1919 svědkyně uvedla, že má za to, že obžalovaný G. K dotazu jakou funkci tam měl obžalovaný H., svědkyně uvedla, že byl majitel. Když měli poradu, tak bývali tito dva obžalovaní spolu, nicméně vše řídil obžalovaný G., smlouvy, práci apod. K písemnostem založeným na čísle listu 411–418 (pracovní smlouvy svědkyně) svědkyně uvedla, že se jedná o její pracovní smlouvy, které předložila policii. Závěrem dodala, že je zklamaná z toho, že se spolek rozpadl. Důvody rozpadu spočívaly v tom, že se P. s obžalovaným G. dohadovali o tom, kdo má větší nárok, kdo tam má větší podíl, kdo to bude ovládat.

62. Za podmínek § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu byla v hlavním líčení čtena výpověď svědkyně z přípravného řízení k odstranění rozporů. V přípravném řízení svědkyně vypověděla, že od roku 2015 byla zaměstnaná jako uklízečka ve spolku FC Vítkovice 1919, později pro spolek pracovala jako pořadatelská služba, a dále pracovala v prádelně. Pracovní poměr ukončila v roce 2020, kdy nastoupila do starobního důchodu. K dotazu zda ji jsou známy nějaké skutečnosti o tom, že by někteří trenéři a další pracovníci spolku FC Vítkovice 1919 pobírali v letech 2017 až 2019 účelově nadšené navýšené odměny za trénování mládeže,

svědkyně uvedla, že trenér M. šířil v klubu takovéto tvrzení. M. sděloval, že R. H. a obžalovaný L. berou velké prémie z dotací. Svědkyni to nezajímalo, důležité pro ni byla její výplata. Odměnu za vykonanou práci vždy obdržela bankovním převodem. M. hovořil o tom, že se jedná o trenéry R. H. a obžalované L. a K., kteří měli pobírat navýšené odměny, více svědkyně neví. Pokud jde o J. U. a obžalované J. a P. svědkyně, k dotazu, zda tito v letech 2017 až 2019 fyzicky trénovali mládež spolku, uvedla, že je všechny tři zná a jedná se o trenéry. J. U. byla vedoucí žen, kterého fyzicky vídávala na hřišti jak komunikoval s trenéry žen. Obžalovaného J. si nevybavila. Obžalovaný P. byl ve spolku jako trenér, chodil po hřišti, ale fyzicky s mládeží netrénoval, komunikoval vždy s trenéry mládeže. Pokud jde o praní prádla spolku, svědkyně uvedla, že v první polovině roku 2018 prala prádlo spolku FC Vítkovice 1919 právě svědkyně, a to jako zaměstnanec spolku. K dotazu zda je možné, aby v tomto období tedy spolek vypral každý měsíc prádlo mládeže o hmotnosti 2 tun, svědkyně uvedla, že to není schopna posoudit. V prádelně to fungovalo tak, že trenéři přinesli tašky s dresy mládeže, tyto dali do prádelny a svědkyně je vyprala. V prádelně byly dvě pračky, každá na 7,5 kilogramu prádla. Počet tašek s použitými dresy byl odvislý od počtu zápasů. Někdy ji přinesli 6 tašek za den někdy i 12 tašek za den. Byly dva druhy tašek velká a malá. Prádlo z malé tašky se vešlo jedné pračky, prádlo z velké tašky se muselo rozkládat do dvou praček. Prádelna byla v aréně Vítkovického stadionu ve sklepě, pod VIP zónu. Prádlo spolku se pralo pouze v této prádelně, přičemž v prádelně se pralo i prádlo pro Městský fotbalový klub Vítkovice. K dotazu kdo řídil spolek FC Vítkovice 1919 v letech 2017 až 2019 svědkyně uvedla, že ve vedení byl obžalovaný H. a pan R. H. Svědkyni však přiděloval práci obžalovaný G. K dotazu zda svědkyně pracovala v letech 2017 až 2019 ve společnosti TMSV Corporation obžalovaného G., svědkyně uvedla, že nikoliv. Svědkyně pak předložila pracovní smlouvy ke svému pracovnímu poměru v FC Vítkovice 1919.

63. K rozporům svědkyně uvedla že se spletla, když uváděla, že obžalovaný P. prováděl kontroly na hřišti. Tyto kontroly neprováděl obžalovaný P., nýbrž obžalovaný H. Pokud v hlavním líčení hovořila o tom, že obžalovaný P. chodil po hřišti a něco kontroloval, tak měla na mysli obžalovaného H. Pokud v hlavním líčení neuvedla to, že tenkrát pan M. hovořil o tom, že mají navýšené odměny, tak svědkyně uvedla, že si to v hlavním líčení nevybavila.

64. K dalším dotazům svědkyně uvedla, že není možné, aby mládež spotřebovala každý měsíc dvě tuny prádla, tedy že by bylo zapotřebí vyprat pro mládež dvě tuny prádla měsíčně. Svědkyně doplnila, že v roce 2018 byla celý rok v prádelně, mimo to dělala i pořadatele, zdravotníka a úklid sekretariátu. Nic se pro ni nezměnilo, vše vykonávala za stejné peníze. Paní B. byla zaměstnána rovněž tak u obžalovaného H., tedy u spolku FC Vítkovice 1919, vykonávala úklid a prala prádlo stejně jako svědkyně. Svědkyně uvedla, že zcela jistě neměla pracovní smlouvu s nějakým jiným subjektem, do společnosti TMSV by určitě nešla, to by se pohádala. V té době se v prádelně pralo i prádlo pro futsal a fussball. Nějakou dobu prali i nějaké montérky, což bylo ještě za paní Kamily V., tedy ženy, která tam prala prádlo z Baníku. Toto opět zajišťoval obžalovaný G., navíc montérkami zašpinily pračky od oleje. Jednalo se o nějakou firmu z Paskova. Svědkyně neví, kdo byl zaměstnavatelem dalších zaměstnanců, kteří pracovali ve spolku, má za to, že stále pracovala pro spolek obžalovaného H. K dotazu zda ví, která firma v roce 2017 prala prádlo uvedla, že na dveřích byl vylepený pan D., ale potom to bylo MFK Vítkovice a pod tím bylo napsáno FC Vítkovice 1919. Uvedla, že když hovoří o 1919, tak má na mysli subjekt MFK. Muži se jmenovali MFK Vítkovice, ale razítka měli všude jako FC Vítkovice, a to i na smlouvách. Zopakovala, že v roce 2018 nejčastěji vykonávaly funkci pradleny svědkyně a paní B., a to rovnoměrně. Pracovaly tam ráno i odpoledne, bylo tam vždy několik tašek, vše se muselo stihnout. V 7 hodin měli muži trénink a prádlo museli mít vyprané. Tedy již v 5 hodin byla v prádelně, prala prádlo, nachystala to a pak šla uklízet. Není schopna říci kdo pral nejvíce v tomto období. Na zápisech by měly být uvedené i jména pradlen. Měli

šichtovnice, ze kterých bylo možné poznat v kolik přišla do práce. Uvedla, že přišli například v 7 ráno a odešla ve 4 hodiny odpoledne. V roce 2018 byl na dveřích prádelny napsán pan D. Vedle na obyčejných dveří bylo napsáno FC 1919 a pak tam bylo MFK Vítkovice muži. Svědkyně uvedla, že neví jakou funkci zastával obžalovaný P., snad byl trenér. Smlouvu, ve které by měla napsán jako předmět činnosti praní prádla, nikdy neobdržela, až teprve následně si ji vykřičela a poté jí to dal obžalovaný Ř. a napsal tam prádelna. Jinak stále měla ve smlouvě napsaný úklid, jako předmět výkonu práce. Svědkyně uvedla, že si sice stěžovala obžalovanému G., nicméně on to vždy bral tak, že vykonává úklid a praní prádla, navíc chodila i na hřiště. Svědkyně uvedla, že placené měla pouze 4 hodiny, nicméně v zimě se netrénuje, zápasy nejsou a mívali volno. Navíc nejprve pracovala 6 hodin a poté až 4 hodiny. Když například začala pracovat ráno a potom byl zápas na umělém trávníku, tak šla na umělý trávník, kde byla ve VIP zóně a skončila třeba až ve 21.30 hodin. Jiný subjekt ji neplatil, a to ani rozdíl za odpracované hodiny. Jednou obdržela navíc částku 200,- Kč.

65. Dále byla v hlavním líčení vyslechnuta svědkyně Marie K., která vypověděla, že ve spolku FC Vítkovice 1919 byla zaměstnána od 1.7.2012 do 9.9.2021. Původně začínala v rekvizitárně, příležitostně vykonávala úklid a skončila v prádelně, ve fanshopu a jako pořadatel. K dotazům uvedla, že v posledních 2 až 3 letech vykonávala práci především v rekvizitárně, dále jako pořadatel a jako záskok v prádelně. V roce 2019 chtěla skončit, jelikož měla problémy se synem a většinu času trávila v práci. Vedení ji pak zvýšilo plat, upravili ji pracovní dobu a nemusela už ani chodit dělat pořadatele, tedy zůstala. Když se ji zvedl plat, tak z ní udělali vedoucí rekvizitárny a prádelny. K dotazu zde je ji známo, že by někteří trenéři ve spolku FC Vítkovice 1919 měli v letech 2017 až 2019 nějak účelově navyšovány odměny, svědkyně uvedla, že o tom nic neví. Neví co tvořilo příjmy spolku, jelikož na sekretariátu nikdy nepracovala. Zná obžalovaného J., P. a Josefa U., přičemž pokud jde o rok 2017 až 2019, tak neví jakou práci ve spolku vykonávali. Byli to trenéři, když byl zápas tak je svědkyně zapisovala do zápisu, byli na hřišti a starali se kolem dětí. Zda trénovali, svědkyně neví. Tréninky byly odpoledne a svědkyně bývala na hřišti většinou dopoledne. Vedoucí prádelny byla od března 2019, jelikož prádelna byla pod rekvizitárnou a pralo se tam prádlo. Pracovali tam různí lidé, konkr. paní D., paní B., paní V. nějaké další dvě kamarádky od paní K., nějaká cikánka z úřadu práce a paní Karla. Pokud jde o rok 2018, tak si svědkyně ve vztahu k prádelně nevybavila, kdo tam pracoval. Nákup pracích prostředků zajišťovala svědkyně a pro prací prostředky si chodívala paní B., paní D. a paní V. Svědkyně si nevybavila jak dlouho tam pracovala paní V. Bylo to v období, kdy se začínalo prát i pro Baník. Klub se rozrůstal, tedy začali se obsazovat lidi i do prádelny. Paní V. prala pro Baník Ostrava. Prádlo pro mládež FC Vítkovice 1919 prala paní B. a paní D. Pokud paní D. vypověděla, že již v roce 2018 byla hlavní pradlenou, svědkyně uvedla, že je to možné. Paní D. si ke svědkyni chodívala pro práci prášek, který se evidoval. Svědkyně nakoupila prací prášek, zaevidovala ho do počítače a potom jej vydávala stejně jako vydávala věci k úklidu, tedy vše se opět evidovalo v počítači. K dotazu, kde se pralo prádlo v roce 2018 svědkyně uvedla, že prádlo se vždy pralo v prádelně, která byla na stadionu. Svědkyně chodila na sekretariát k paní B. pro peníze, nakoupila potřebné věci, přivezla je zpět a zbytek peněz, včetně účtenky, předala paní B. Paní B. pracovala na sekretariátě Vítkovic 1919. Svědkyně neví nic o tom, že by se pralo prádlo i někde jinde. Svědkyně uvedla, že prádlo se mělo vážit a mělo se evidovat. Za každou vypranou pračku se dělala jedna čárka na listině na čísle listu 619. Evidovat prádlo nařídil obžalovaný G., ale nevysvětlil z jakého důvodu. Dříve se prádlo nevážilo ani se nedělaly čárky. Trenéři přivezli tašky s prádlem, dali to do místnosti, pradlena vzala tašku, vložila ji do praček, vypralo se to a vyprané to šlo nahoru do rekvizitárny. Svědkyně měla také svou evidenci, kde si to odškrtávala kolik čeho chybí, apod. a naskládala to do regálu. Pak zase to vše chystali na zápasy, tedy vytáhlo se to, spočítalo a nabalilo do tašek. Svědkyně uvedla, že si nevybavuje důvod, pro který se začalo prádlo evidovat, rovněž si nevybavila odkdy se prádlo evidovalo. K dotazu zda má představu kolik prádla pro mládež se mohlo vyprat,

uvedla, že neví přesně. Jedna pračka byla na 7kg prádla. Uvedla že když se to vynásobí šestihodinovou pracovní dobou tak za den se vypere 10 praček. K dotazu zda je možné že se v 1. pololetí roku 2018 každý měsíc pro mládež spolku FC Vítkovice 1919 vypralo dvě tuny prádla, uvedla, že se domnívá, že to není reálné, jelikož teprve začíná sezóna a je toho méně než v hlavní sezóně. K dotazu zda po celou dobu pracovala pro spolek FC Vítkovice 1919 uvedla, že ano. Potvrdila, že byla obžalovaným G. přesvědčována, aby přešla do firmy TMSV corporation. Údajně ji založili obžalovaný G. a pánové P. a D. Neví, z jakého důvodu byla firma založena, ani k jakému účelu měla sloužit. Vyhledal ji obžalovaný G. a požadoval na ní, aby skončila ve spolku je FC Vítkovice 1919 a přešla do jeho firmy s tím, že by místo výkonu práce a pracovní náplň zůstala stále stejná. Tedy vykonávala by to, co ve spolku toliko pod hlavičkou pracovní smlouvy firmy obžalovaného G. Tuto nabídku obdržela ještě v době, kdy neměla vedoucí postavení. Obžalovaný G. ji nijak nevysvětloval důvody, proč by měla přejít do jeho firmy, nicméně svědkyně do jeho firmy nepřešla. Navrhla mu, aby jí dal výpověď a odstupné a pak napíšou smlouvu novou. Pak to však utichlo. K písemnostem založeným na čísle listu 467 a 468 (pracovní smlouvy svědkyně u společnosti TMSV) svědkyně uvedla, že toto již ji předložil vyšetřovatel a svědkyně má za to, že je to nějaká blbost, jelikož jako zaměstnanec FC Vítkovic 1919 nemohla prát pro společnost TMSV. Soud konstatuje, že svědkyně vypovídala shodně jako v přípravném řízení.

66. Dalším dotazům svědkyně uvedla, že jejím zaměstnavatelem byl subjekt FC Vítkovice, a.s. Neví, zda spolu s ní pracoval někdo, kdo byl zaměstnancem společnosti TMSV. Paní B. prala v prádelně, ale neví, s kým měla pracovní smlouvu. K dotazu zda věděla, kdo je zaměstnavatelem jakého zaměstnance, uvedla, že tam toho bylo tzv. více, jelikož obžalovaný G. chtěl paní D. a ještě jednu paní, která dala výpověď, do své firmy. Pak vše utichlo. Zda však někdo přešel do jeho firmy, svědkyně neví. Prádlo se tam pralo už v roce 2017, a to už tam svědkyně byla. Neví však v jakém objemu a pro koho se pralo prádlo v roce 2017. Uběhla již dlouhá doba. Prádlo se pralo pro Baník a praly se tam montérky pro Paskov. Pokud by vzala v úvahu, že pračka byla na 7kg prádla a byly tam dvě pračky, tak to vychází na nějakou 1,4 nebo 1,5 tun vypraného prádla za měsíc, ale v únoru je to jiné než v březnu či dubnu, a to podle zápasů a podle toho kolik bylo dětí. K dotazu, zda její pracovní odměna odpovídá počtu skutečně odpracovaných hodin, svědkyně uvedla, že neví. Měla stanovený pevný plat, který každý měsíc dostávala. Pak tam byly odměny za to, že dělaly pořadatele. Když se odpracovalo více hodin než bylo požadováno, vybíralo se to formou náhradního volna, protože například dva měsíce bylo mrtvo, zápasy se nehrály a bylo klidněji. Tak si vzaly kromě dovolené i volno za hodiny, které měly nadpracovány. K dotazu, zda jí byla vyplácena nějaká odměna na nějakou dohodu se společností TMSV či někým jiným, svědkyně uvedla, že nic takového nepodepisovala, o ničem takovém neví. V roce 2018 nejčastěji obsluhovala prádelnu paní B. a paní D. Svědkyně však neví, pro jaký subjekt tyto dvě pracovaly. V předmětné době bylo na dveřích prádelny napsáno, a lepila to tam paní B., TMSV corporation. Bylo to na fólii bílými písmenky. Obžalovaný G. potom chtěl, ať to přelepí, jelikož to bylo nalepeno špatně. K dotazu, kdo platil prací prášky, svědkyně uvedla, že si na sekretariátu u paní B. vzala peníze a poté ji vrátila doklady o zakoupení pracího prášku a zbytek peněz. Štítek na dveře s nápisem TMSV se lepil ještě v době, kdy ještě nebyla vedoucí. K dotazu zda si vybavuje, že v březnu či dubnu, býval výrazný nárůst vypraného prádla, a to třikrát až čtyřikrát a zda si vybaví v roce 2018 objem prádla uvedla, že neví, kdy to bylo, ale byl tam nárůst spotřeby vody a řešilo se to se zaměstnanci arény. Řešilo to obžalovaný G. Pralo se prádlo i pro Paskov, ale neví zda to bylo právě v tomto období. Uvedla, že se určitě pralo prádlo pro Paskov a potom se začalo prát prádlo i pro Baník. Když se pralo prádlo pro Paskov, tak v té době svědkyně ještě v prádelně nebyla, byla tam paní V., která řešila s obžalovaným G. nárůst spotřeby vody.

67. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Petr P., který vypověděl, že v roce 2016 až 2020 působil ve spolku FC Vítkovice 1919 jako trenér u různých mládežnických týmů a docházel tam čtyřikrát až pětkrát týdně. K detailům uvedl, že ve spolku FC Vítkovice 1919 působil s různými přestávkami od roku 2005 až do roku 2014. Pak měl dva roky pauzu, kdy působil jinde a poté od roku 2016 do rozdělení spolku v roce 2022 tam opět působil. Od roku 2016 disponoval trenérskou licenci B, kterou má již od roku 2004. Ohledně svého návratu v roce 2016 jednal s obžalovaným G., který jej kontaktoval a dohodli se, jelikož se znali z dřívější doby. Svědek uvedl, že v té době pracoval a pracuje stále v Městské nemocnici Ostrava jako stavební investiční technik. Podmínky svého angažování ve spolku v roce 2016 vyjednával s obžalovanými G. a Ř. Vyjednává se především o tom k jakému týmu půjde, jak často bude trénovat, zda je potřeba tréninky připravit, dojíždět na zápasy a dále se vyjednává i výše odměny. Nelze říct, že by některá z těchto skutečností představovala prioritu pro jednání s trenérem. V roce 2016 mu byl nabídnut post asistenta trenéra u kategorie U 13, kde byl hlavním trenérem obžalovaný H., který se k angažování svědka jako asistenta trenéra nijak nevyjadřoval ani nebyl přítomen. Než jej v roce 2016 angažovali, proběhly dvě schůzky, a rovněž tak svědek neoficiálně hovořil s obžalovaným H. Komunikovali spolu toliko o fotbale. Pokud by jej obžalovaný H. jako asistenta nechtěl, pak by to svědek respektoval. Jako odměna mu byla nabídnuta částka 5.000,- Kč měsíčně. Za tuto odměnu bylo jeho náplní 25 tréninků za měsíc a účast na zápasech. Trénink trval 90 minut, přičemž svědek tam musel být nějakou dobu před tréninkem i po tréninku a rovněž musel realizovat přípravu na trénink. V týdnu se měl svědek účastnit 4 tréninků po 90 minutách. Součástí toho byly i víkendové akce a dojíždění na zápasy. V rámci trenérského týmu kategorie U 13 mívali s obžalovaným H. porady. A to vše za odměnu 5.000,- Kč měsíčně, což byla z pohledu svědka odměna malá, nicméně takováto výše odměny se pohybuje všude v klubech. Tedy svědek o výši odměny nelicitoval, jelikož věděl, že pokud by si řeklo o částku 7.000 až 8.000,- Kč měsíčně, byl by to nesmysl a za tyto peníze by jej neangažovali. Částku 5.000,- Kč měsíčně mu nabídl spolek, nicméně jedná se o částku, která se pohybuje víceméně na této úrovni všude, případně může být i menší. Svědek nabídku přijal. Svědek neví z čeho v roce 2016 plynuly příjmy spolku FC Vítkovice 1919, ale z působení ve fotbale mu je známo, že příjmy tvoří příjmy od sponzorů, dotace a příjmy z města. Detailně strukturu příjmů klubu nezná. Nevybavil si, zda byly nějaké výroční porady spolku, spíše nikoliv. S jeho osobou se ohledně financování klubu nikdy nikdo nebavil. Smlouvu podepsal na jeden rok, jelikož vždy se smlouva dává na jeden rok. Ohledně prodloužení smlouvy to pak probíhá tak, že se s trenérem sejdou a sdělí mu, zda se smlouva prodlouží či nikoliv. Ohledně prodloužení smlouvy se sešel tedy buďto s obžalovaným G. či obžalovaným Ř. K dotazu zda do tohoto jednání vstupoval z pozice hlavního trenéra mužstva obžalovaný H., svědek uvedl, že ten už tam potom nebyl. Potom byl hlavním trenérem obžalovaný K. Svědek neví, zda hlavní trenér vstupoval do jednání, zda bude jako asistent svědek angažován či nikoliv. Spolu se o tom nebavili. Uzavření smlouvy na nový rok probíhá tak, že se jedná o oboustrannou iniciativu, tedy trenér chce pokračovat a spolek mu dá na vědomí, zde se s ním počítá či nikoliv. I v průběhu roku byl svědek hodnocen, což prováděl obžalovaný H., který jej sledoval. Případně se přišel podívat někdo z managementu, například obžalovaný Ř. či obžalovaný G. Porad trenérů se nejprve účastnili obžalovaní G., H. a svědek a poté obžalovaný K., svědek a obžalovaný G. Na těchto poradách se domlouvaly zápasy a turnaje, řešilo se kdo je dlouhodobě nemocný, zda se nebude někdo stěhovat, zda nenajdou nějaké další chlapce v okolí a podobně. Smlouva je vždy uzavřena na jeden rok od června do června. Svědek působil u týmu U 13 jeden rok od června 2016 do června 2017. Potom působil u týmu U 14 od června 2017 a nějakou dobu u týmu U 15, vždy to bylo po půl roce. Odměnu měl stále 5.000,- Kč měsíčně. Tuto odměnu s ním sjednávali obžalovaní G. a Ř. Svědek působil jako asistent trenéra, hlavním trenérem U 13 byl pan H., u U 15 to byl obžalovaný K. Časová dotace byla stejná, tedy 4 tréninky, víkendové akce, přípravy a porady trenérů. Přes léto bývalo soustředění, na kterých musel být svědek přítomen, a to vše za tutéž odměnu. K dotazu zda se již v těchto

kategoriích U 13, U 14 a U 15 nakupují hráči či zda se platí za mládežnické talenty při přestupech, svědek uvedl, že neví. K dotazu zda se někdy potýkali s nedostatkem financí, tedy že by například chtěli na soustředění a vedení spolku jim řeklo, že nejsou peníze, svědek uvedl, že nikoliv. Dodal, že v té době s nikým finance neřešil, šlo to zcela mimo jeho osobu. Pokud jde o rok 2018, tedy o sezónu od června 2018 do června 2019, což byl rok před covidem, působil svědek s trenérem Ch. v kategorii U 11 za stejnou odměnu. Pokud byla svědkovi předložena jeho trenérská smlouva na dobu od 1.8.2018 do 30.6.2019 svědek uvedl, že v této smlouvě je uvedena odměna 4.000,- Kč měsíčně. K dotazu z jakého důvodu tam byla odměna nižší, svědek uvedl, že tak to mu to bylo nabídnuto. Když se dotazoval proč je tam odměna 4.000,- Kč, tak mu bylo sděleno, že tak to prostě je a dále mu řekli, že více mu prostě nemohou dát. Toto mu řekl obžalovaný Ř. K dotazu z jakého důvodu tuto smlouvu podepsal, svědek uvedl, že tým, u kterého působil byl velmi šikovný, tedy chtěl pokračovat. Navíc svědek měl příjmy ze svého zaměstnání, tedy neřešil snížení trenérské odměny o částku 1.000,- Kč. Obžalovaný Ř. mu řekl, že mu více dat nemůže a svědek se tomu nijak nebránil. Toliko se dotázal na důvod snížení odměny, nicméně ostatních trenérů se na to neptal. Mezi trenéry se nikdy neřešila výše jejich odměny, tedy kolik kdo bere. Navíc má svědek za to, že příjem nezdaňoval. Obžalovaný Ř. mu nikdy nesliboval, že v budoucnu mu odměnu navýší. Odměna byla za tutéž práci, kterou vykonával i předtím. K dotazu kolik hodin mu skutečně činnost trenéra zabrala v týdnu, svědek uvedl, že je pravdou, že denně přidával nějakou hodinu, jezdil svým motorovým vozidlem pro dresy do prádelny nebo když nebyla doprava, tak naložil děti a spolu s rodiči je odvezl kde bylo potřeba, přičemž tyto náklady nechtěl proplatit. K dotazu proč tam zůstal i na sezónu od června 2019 od června 2020 uvedl, že pak se to již nějak dělilo a svědek tam zůstal. K dotazu zda ví o tom, že část jeho odměny trenéra v letech 2018–2019 mu byla vyplácena z nějaké dotace, svědek uvedl, že nikoliv. Nic konkrétního ve vztahu dotaci nepodepisoval. K předložené smlouvě za období od 1.8.2019 do 30.6.2020 svědek uvedl, že je tam odměna 5.000,- Kč. V té době již trénoval tým U 11, nicméně nevybavil si, koho to byla iniciativa, že mu byla navýšena trenérská odměna. Jednal s obžalovaným Ř. Kdo vedl spolek FC Vítkovice 1919 od roku 2016 do roku 2020, svědek neví, ale když cokoliv potřeboval, jednal většinou s obžalovaným Ř. Obžalovaného H. z klubu zná, byl předsedou. Znali se, jelikož trénoval jeho syna, nicméně nepotřeboval s ním hovořit. O odměně s obžalovaným H. nejednal, nicméně ohledně potvrzení toho, že svědek chce nastoupit k nim do spolku, tak s tím obžalovaný H. musel souhlasit. Víceméně se nestýkali. V klubu mimo obžalovaných Ř. a H. s nikým nejednal. Od února roku 2023 se již trénování nevěnuje. Do té doby ještě působil v MFK Vítkovice (MFK Vítkovice, z.s.), kde tam trénoval tým U 13 po dobu dvou let a pobíral odměnu 1.500,- Kč měsíčně. V období let 2016 až 2020 nezaznamenal ve spolku FC Vítkovice 1919 nějaké řeči o tom, že by někteří trenéři pobírali výrazně vyšší odměny. Nebyl s tím konfrontován. Obžalovaného Ř. zná pouze oficiálně. K dotazu, zda mu někdy bylo nabídnuto navýšení trenérské odměny uvedl, že nikoliv. Svědek se navýšení odměny nikdy nedomáhal, peníze pro něj nebyly důležité. Pokud jde o materiální zabezpečení v kategorii U 11, U 12 a U 13 v průběhu času, tedy zda došlo k nějakému vylepšení či tam byl nějaký výrazný progres v tomto zabezpečení, svědek uvedl, že mu to přišlo, že to zůstávalo na stejné úrovni. Nicméně vše bylo dostačující. Když sdělil, že potřebují nějaké pomůcky, tak ty pomůcky byly nakoupeny, nebyl v tom problém. K dotazu kdo platil dopravu například na víkendové akce mladých hráčů svědek uvedl, že pokud jely dvě mužstva, tak byl autobus, ale většinou si to řešili sami prostřednictvím automobilů rodičů. Svědek neví, zda jim tyto náklady byly nějak proplaceny, jelikož do toho hlavním trenérům nezasahoval. Bylo tam docela dost bohatších rodičů, kteří neměli problém děti naložit něco zaplatit a nechtěli to proplatit. Svědek akcentoval, že byl asistent, tedy do ničeho se nepletl. K dotazu zda v režii klubu bylo zajišťování občerstvení, nákup dresů, sportovních pomůcek či si to děti hradily samy, svědek uvedl, že dresy na zápasy byly v režii klubu. Občerstvení jak kdy, někdy je dostali na turnaji, někdy bylo od rodičů, bylo to tak půl na půl. K dotazu z jakého důvodu platili rodiče dopravu

na zápasy svědek uvedl, že si myslí, že to tak chodí všude. Bral to tak, že některým rodičům toto nečinilo obtíže, tedy složili se, udělali si svůj fond a z toho se klukům kupovalo občerstvení. Trenéři to často ani nevěděli. K dotazu, jak se tedy řešila otázka dopravy, když neměli objednaný autobus, uvedl, že se na tréninku zeptali rodičů, že potřebují 2 až 3 auta. K dotazu zda tedy někdy šel za obžalovaným Ř. s požadavkem, že potřebují autobus např. pro 20 dětí, svědek uvedl, že takto nečinil a nezajímal se o to. K dotazu kdo jim sdělil, že se mají dotazovat rodičů na dopravu a nechodit za obžalovaným Ř. či H., svědek uvedl, že za obžalovaným Ř. s tímto nikdy nešel, navíc autobus byl dražší než tři automobily, tedy má za to, že to byla otázka peněz. K dotazu, zda na to byla nějaká směrnice, tedy že není možné aby jel z poloviny naplněný autobus, svědek uvedl, že má za to, že žádná směrnice nebyla. Má za to, že pokud by s tím přišel za obžalovaným Ř., tak by autobus nezaplatil. Uvedl, že již od počátku co trénuje, tak to funguje tak, že pokud není počet dětí na to, aby se naplnil autobus, tak se oslovují rodiče k dopravě na zápas. Byl na tuto praxi zvyklý, ať trénoval kdekoliv. Autobusy byly jenom někdy a někam, zbytek vozili rodiče. Svědek nikdy neřešil s obžalovaným Ř. kam se vyšle autobus a kam nikoliv. Řešili to hlavní trenéři, kteří museli s obžalovaným Ř. řešit dopravu, pokud se řešil autobus. Svědek dopravu autobusem s obžalovaným Ř. nikdy neřešil, oslavoval rodiče. K dotazu kolik činily běžné náklady na jednoho žáka při utkání mimo domácí prostřední v letech 2017 až 2018 svědek uvedl, že to byla částka do 500,- Kč na jeden automobil, tedy na jednoho žáka asi 150–200,- Kč. Občerstvení bývalo někdy v rámci turnaje, tedy obdrželi pití, bagetu, oběd. Případně kluci měli svačinu z domu. Šlo především o to se tam nějak dopravit. Nejdále jeli automobily rodičů do Vsetína. Trenérské smlouvy mu předkládal obžalovaný Ř. K dotazu s kým z obžalovaných Ř., G., H. a H. při sjednávání trenérské smlouvy jednal a o čem, svědek uvedl, že se všemi u jednoho stolu nebyl. Postupovalo se tak, že jej oslovil jeden, ten jej pustil do dalšího kola, pak šel za druhým a nakonec mu smlouvu předložil obžalovaný Ř. S obžalovaným H. žádné náležitosti smlouvy nevyjednával.

68. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Robert P., který uvedl, že ve spolku FC Vítkovice 1919 trénoval, jelikož tam měl svého syna. Přešel tam z TJ Horní Suchá, a to ke starší přípravce U 9. V té době byl jeho syn v kategorii U 15. Přišel tam přibližně před 2 až 3 lety, tedy mohl tam působit od roku 2016 do roku 2020. V té době měl trenérskou licenci C. K dotazu jakým způsobem se dostal do spolku FC Vítkovice 1919, svědek uvedl, že byl osloven obžalovaným H., který mu nabídl, že by mohl trénovat kategorii U 9. Domluvili se a svědek přestoupil do FC Vítkovice 1919, což bylo někdy na počátku sezóny. Do té doby obžalovaného H. neznal. Ve fotbale v Horní Suché působil svědek 6 let. Obžalovaný H. mu vysvětlil, že ze spolku odchází trenér, tedy měli volné místo. K dotazu zda jednal i s někým jiným ze spolku, mimo obžalovaným H., uvedl, že si již nepamatuje, nicméně trenérskou smlouvu s ním projednával obžalovaný Ř., kterého také dříve neznal. V Horní Suché měl trenérskou smlouvu a pobíral odměnu 1.500,- Kč měsíčně. Ve spolku FC Vítkovice 1919 mu byla nabídnuta odměna, nicméně nevybavil si s kým ohledně výší odměny jednal. Smlouvu však vyjednával s obžalovaným Ř. Svědek uvedl, že jezdíval trénovat z Havířova do Ostravy čtyřikrát týdně, tedy chtěl pokrýt cestovné. Tedy platili mu takovou odměnu, aby mu pokrývalo cestovní výdaje. Byla ve výši cca 3.000,- Kč měsíčně. K předloženým trenérským smlouvám na období od 1.9.2018 do 30.6.2019 a od 1.7.2017 do 30.6.2018 svědek uvedl, že se jedná o jeho smlouvy a skutečně v obou případech je odměna 3.000,- Kč. V kategorii U 9 byl zpočátku jediný trenér. V dalším roce již trénoval kategorii U 13, kde byl rovněž tak trenér a měl asistenta Honzu L. Funkce trenéra zahrnovala přípravné zápasy, případně tréninky navíc, mimo tréninků čtyřikrát týdně. V průběhu covidu bylo chlapců méně. Pokud nebyl covid trénovali čtyřikrát týdně, přičemž trénink trval 90 minut. Mnoho zápasů nebylo. Pokud byl zápas, musel se jej účastnit a rovněž se musel účastnit porad trenérů. Porady trenérů byly za účasti trenérů všech kategorií. Porady probíhaly na Vítkovickém stadionu. Byly to porady ohledně vedení mládeže jako celku.

Na poradách byl přítomen šéftrenér a další trenéři. V té době byl šéftrenérem obžalovaný H. a trenéři jednotlivých družstev. Za vedení klubu tam býval snad obžalovaný Ř., ale jistě tam býval obžalovaný G. Zda se na poradách řešilo financování klubu, si svědek nevybavil, jednalo se tam především o mládeži a o fotbal. Pokud jde o financování uvedl, že toto řešil osobně ad hoc, když potřebovali někam vyjet, tak se domlouvali, co budou platit rodiče a co bude platit spolek. Svědek neměl takové postavení, aby mohl rozhodnout o finančních prostředcích. Když bylo něco takového zapotřebí řešit, řešil to s obžalovaným Ř. Nicméně svědek to přímo osobně nevyjednával, jelikož na to měl zástupce, který se sešel s obžalovaným Ř. a vyřizoval takové záležitosti. Jeho zástupcem byl Honza L., ale to bylo až v době, kdy trénovali žáky. Svědek uvedl, že o penězích nikdy s obžalovaným Ř. nejednal. Tedy nejednal s ním o tom, co zaplatí spolek a co zaplatí rodiče. Šlo o to, aby vše neplatili rodiče, aby spolek na něco přispěl. K dotazu kdo mu sdělil, že to je takto ve spolku nastaveno, tedy že musí oslovit rodiče, když se bude něco platit, svědek uvedl, že vše bylo o domluvě, zda se přispěje či nikoliv. Svědek uvedl, že se s rodiči domlouval osobně, kdy jim řekl, že zajistí věci ohledně soustředění. K dotazu jak tedy dospěl k myšlence, že musí oslovit rodiče s placením soustředění, uvedl, že to probíhalo tak, že se nejprve dotazoval rodičů, zda s tím budou souhlasit, tedy nejprve to projednal s rodiči. Určitě nešel nejprve za obžalovaným Ř. S obžalovaným H. takové věci vůbec neřešil, řešil to s obžalovaným Ř., který mu vždy sdělil, kolik přispěje spolek. Částka za soustředění byla stanovena dopředu. Vypočetl ji spolek a ten taky rozhodl kolik přispějí rodiče a kolik se přispěje ze spolku. Toto vždy řešil s obžalovaným Ř. Rodičům potom sdělil kolik mají přispět na soustředění. Obžalovaný Ř. mu neřekl, proč to takhle ve spolku probíhá, proč to spolek nezaplatí celé. Svědek byl rád, že spolek něco přispěl. Svědek neví z jakého důvodu se na těchto platbách měli podílet rodiče, byli rádi, že spolek něco přispěl. Má za to, že takhle to probíhá všude. K dotazu zda spolek neměl dostatek finančních prostředků, aby to zaplatil celé svědek uvedl, že neví. Má za to, že klub přispíval větší částkou a rodiče přispívali pouze menší část. Rodiče se nikdy nedotazovali na to, proč by měli přispívat na soustředění. Pokud jde o dopravu na zápasy svědek uvedl, že vždy měli objednaný autobus, ale pokud se jednalo o zápasy v Ostravě, tak se vždy domluvili s rodiči a odvezli je tam rodiče dětí. Stejně tak pokud se jednalo o přípravné zápasy, tak jezdili automobily rodičů. Rodiče oslovovali trenéři a ptali se jich, zda jsou ochotni vzít svůj automobil a jet na zápas. Rovněž tak svědek oslovoval rodiče, nikdy s tím neměl problém. Byly tam cestovní příkazy, tedy rodiče, kteří vezli děti na zápas, si vzali cestovní příkaz, vyplnili jej a dostali to proplaceno. Když se cestovalo na malou vzdálenost, tak bylo výhodnější, aby jeli rodiče a neobjednával se autobus. K dotazu zda o této praxi vědělo vedení klubu, svědek uvedl, že když například jeli do Olomouce na přípravný zápas, tak se s kolegou domluvili vzali 4 až 5 automobilů a spolek to potom proplatil. Svědek si nikdy cestovní příkaz nevypisoval, jelikož to měl již ve své odměně. Sice se mu to finančně nevyplácelo, ale dělal to z dobrého pocitu a byl s chlapci rád. K dotazu, zda v té době někde pracoval, svědek uvedl, že neví, jelikož skončil před 15 lety na šachtě a pak pracoval u nějaké firmy. Na šachtě skončil v roce 2006, nicméně i poté pracoval a v letech 2018 a 2019 také pracoval. Odměnu ve spolku pobíral stále stejnou, tedy 3.000,- Kč měsíčně. Neví, co tvořilo příjmy spolku. Když působil v Horní Suché tak na klub přispívala obec, možná tam byl nějaký sponzor, podrobnosti nezná. Nikdy se o příjmy klubu nezajímal, staral se hlavně o trénink mládeže. Nezaznamenal, že by se ve spolku FC Vítkovice 1919 hovořilo o tom, že tam jsou trenéři, kteří berou výrazně vyšší odměny. K dotazu zda mu někdo nabídl účelové navýšení trenérské odměny, uvedl, že nikoliv. Spoluobžalovaného Ř. zná, jelikož spolu jednali o přestupu jeho syna do spolku FC Vítkovice 1919, ale jinak se neznají. Obžalovaného H. viděl párkrát. Zda někdy jednal s obžalovaným H., si nevybavil. Ve Vítkovicích zcela jistě organizoval přípravné přátelské zápasy, což si vyjednával s jinými kluby. Rovněž jezdili na přátelské utkání např. do Albrechtic. Zda organizace přátelských zápasů nesla pro spolek nějaké zvýšené výdaje, svědek neví, má za to že nikoliv. Nevybavil si, o čem hovořil s obžalovaným H., nebylo to nijak významné. Pokud jde o praxi v Horní Suché, tak když jeli na

zápas někam dál, měli objednaný autobus, pokud to bylo nedaleko, jezdili svými automobily s dětmi. Uvedl, že v jejich klubu děti na zápasy vozili rodiče. Požádali je a rodiče proti tomu nic nenamítali. Rovněž tak jiné kluby k nim na zápasy přijížděli automobily rodičů, nikoliv však z větší dálky. V Horní Suché byli domluveni s rodiči, že je na zápasy, které byly poblíž, vozili vozidly. K dotazu z jakého důvodu se takto s rodiči domlouvali, tedy proč neobjednali autobus, svědek uvedl, že autobus byl zbytečný. Nebylo to však z ekonomických důvodů. Když jeli na zápas do Havířova, do Karviné, což je kousek, tak byl autobus zbytečný a svědkovi ani rodičům nedělalo problém, aby kluky odvezli. Takto se domluvili s předsedou a ten nic nenamítal. K opětovnému dotazu z jakého důvodu nebyl objednán autobus, proč klub své děti neodvezl autobusem, svědek uvedl, že objednání autobusu je cca 3.000,- Kč k tomu, aby jeli kousek do Karviné a zpět, nicméně není to o penězích. Auta od rodičů vyšla levněji než autobus. Rodičům v Horní Suché to propláceli, ale pořád to bylo levnější než objednání autobusu. K přestupu svého syna z Horní Suché do Vítkovic svědek uvedl, že chtěl, aby se jeho syn posunul výš. Spolek FC Vítkovice 1919 byl dle jeho názoru kvalitnější klub než Horní Suchá. Jeho syn pak ve spolku fotbalově rostl. Byla to iniciativa svědka, jelikož chtěl, aby se fotbalově posunul. K dotazu z jakého důvodu mu nepřišlo divné, že i lepší klub typu FC Vítkovice 1919 funguje tak, že tam rodiče vozí děti na zápas, uvedl, že nad tím takto nikdy neuvažoval.

69. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Milan P., který vypověděl, že ve Vítkovicích naposledy působil od 15.7.2017 do 30.6.2018, tedy 11,5 měsíce. Má trenérskou licenci A a celý život se věnuje amatérskému fotbalu. I tehdy měl trenérskou licenci A a trénování bral jako přivýdělek k práci. V době kdy působil ve spolku FC Vítkovice 1919 pracoval u OKD ve středním managementu. Do spolku se dostal tak, že jej kontaktoval obžalovaný Ř., což je odchovanec svědka, a nabídl mu, zda by nechtěl pomoci trénovat mladé kluky jako asistent trenéra, tedy nemusel by se zúčastňovat všech tréninkových jednotek a celého tréninkového procesu. Nejprve nabídku zvažoval a pak s ní souhlasil. K listinám založeným na čísle listu 913 až 915 svědek uvedl, že se jedná o jeho tréninkovou smlouvu. Nastoupil k družstvu A dorostu, které vedl jako trenér obžalovaný D. a svědek mu dělal asistenta. Měl sjednanou měsíční odměnu 6.000,- Kč, a to po celou dobu 11 měsíců. Z pohledu fotbalových zvyklostí má za to, že se jednalo o velkou odměnu. Vzhledem k jeho platu to však byla odměna malá. Trénink býval třikrát až čtyřikrát týdně, případně se v sobotu někam se starším dorostem jelo a vraceli se v noci. Svědek uvedl, že má za to, že peněz asi moc spolek neměl, jelikož dříve zažil dobu, že když se někam jelo, tak se jelo na dva dny a vše bylo proplaceno. V době kdy svědek působil ve spolku, tak se jezdilo pouze na jeden den a hráči si s sebou museli vzít stravu a pití. Tedy nebyly peníze. To že nejsou peníze obžalovanému Ř. nevytýkal. Nikdy do finančních otázek spolku nezasahoval. Svědek tuto praxi vnímal negativně, ale vyhodnotil si to tak, že spolek nemá dost peněz. Co tvoří příjmy fotbalového klubu neví, nikdy se o to nezajímal. Když dělal trenéra, tak se musel vzdělávat. Svědek má licenci A, což znamená, že musí čtyřikrát až pětkrát za rok na nějaké školení, přičemž školení si platí sami a stojí například 600,- Kč. K tomu musí jet ještě do Prahy, kde stráví celý den. Potom, co se seznámil s tím, že probíhá toto řízení, tak předpokládá, že na fotbal přispíval stát, ministerstvo školství a dále sponzoři, kterých ubývá. Nezná žádného sponzora spolku FC Vítkovice 1919. Jako trenér se účastnil porad, které bývaly jednou za 14 dní až 3 týdny. Býval tam hlavní trenér dorostenců, tedy obžalovaný A., dále obžalovaný Ř., trenéři a asistenti. Jednalo se tam o tom jak co hrát, jak to vypadá s hráči, zda hráče povýšit, jak to vypadat do budoucna, tedy řešily se tam pouze fotbalové věci. Svědek nikdy žádné finanční záležitosti neřešil, jelikož byl asistentem. Hlavním trenérem byl obžalovaný D. Chtěli jet v zimě na soustředění, což jim bylo splněno, ale kolik si hráči dopláceli, svědek neví. Takové záležitosti řešil obžalovaný D., jelikož se chtěl stát profesionálním trenérem. Hovořili o tom, že hráči budou přispívat na soustředění, nicméně vše vybíral obžalovaný D. K dotazu zda mu obžalovaný D. řekl, z jakého důvodu budou hráči

přispívat na soustředění, svědek uvedl, že to bylo z důvodu že nebyly peníze, tedy spolek neměl tolik peněz, aby vyslal všechny žákovské a dorostenecké týmy, jelikož jich bylo mnoho a aby vše zaplatil, tedy že to oddíl finančně neutáhne. Toto potom sdělovali i rodičům. Ve fotbale je takovýto přístup podle svědka normální, jelikož vše je otázka peněz. Uvedl, že jezdí hodně po světě, např. byl v maďarsku, přičemž nelze srovnat podmínky tam a tady. Zejména pokud jde o financování. Měsíční odměnu 6.000,- Kč s ním vyjednal obžalovaný Ř., který mu tuto částku nabídl a svědek s tím souhlasil. Obžalovaného H. zná. Jednou obžalovaného H. svědek kontaktoval s tím, že mu nepřišly včas peníze a obžalovaný mu řekl, že se na to podívá. Do dvou dnů měl pak peníze na účtu. Snad se sešli jednou na fotbale na nějakém zápase, kam se obžalovaný H. přišel zeptat, jak to vypadá. Bylo zřejmé, že obžalovaný H. je člen vyššího managementu, a dalo se s ním bavit úplně jinak než s méně inteligentními lidmi. K dotazu zda má za to, že spolek FC Vítkovice 1919 měl, v době kdy tam svědek působil, dostatek finančních prostředků či byl finančně limitován, svědek uvedl, že má za to, že peněz bylo rozhodně málo. Trénovalo se každý den na jiném hřišti, tedy kluci si museli nosit dvě aktovky. V jedné věci školy a ve druhé fotbalové věci a pořád museli jezdit někam jinam. Uvedl, že byli jako cikáni. Toto vše svědek připisoval finanční nedostatečnosti klubu. Svědek neví, kolik např. stojí pronájem hřiště ve Vítkovicích. Když se na toto ptal obžalovaného Ř., tedy proč trénuji neustále někde jinde, tak mu bylo vysvětleno, že Vítkovice už nemají ani vlastní stadion. Když se dotazoval, proč si nepronajmou konkrétně jeden, aby děti nemusely přejíždět, bylo mu řečeno, že na to nejsou peníze. K dotazu zda se k němu dostaly nějaké informace ohledně toho, že někteří trenéři mají navýšené odměny, svědek uvedl, že to nevěděl. Dozvěděl se to až v souvislosti se zahájením trestního řízení, respektive měsíc předtím od neznámého člověka, který mu to sdělil a svědek byl v šoku. Dozvěděl se, že někteří trenéři brali víc peněz a poté museli část těchto peněz spolku vracet. Svědek uvedl, že jej šokovalo, že na to přistoupili. Svědkovi nikdy nic takového nikdo nenabídl. K dotazu, zda z jeho pohledu byla odměna 6.000,- Kč pro trenéra s licencí A dostatečná či málo, svědek uvedl, že to není přímo o licenci, ale o tom kolikrát musí tu práci vykonávat. Vzhledem k tomu, že musel čtyřikrát do týdne na stadion na dvě hodiny, k tomu cesta tam a zpět, což jsou celkem tři hodiny a k tomu celou sobotu strávit mimo domov, tak taková odměna je málo. Uzavřel to tak, že finanční prostředky v mládežnickém fotbalu jsou nedostatečné. Dostávají sice dotace, ale děti musí ještě platit 500,- Kč za to, aby vůbec mohly trénovat. Vždy se přispívalo v mládežnickém fotbale na sport a na to, že rodiče vozí na zápasy či přispívají na soustředění. Pokud jde o odvozy na zápasy svědek uvedl, že je to otázka dohody oddílu a rodičů, jak jsou ochotní tito do svých dětí investovat. Má za to, že sehnat aktuálně peníze na sport je tragédie. Doplnil, že předtím trénoval v Orlové, kde však sponzor udělal 2,5 milionu dluh, který pak spláceli 7 let. Byli v krajském přeboru a jezdili vlastními automobily. Spolek proplatil pouze něco, a to i mužům, kteří měli 300,- až 500,- Kč odměnu za vyhraný zápas. Nicméně sami do toho musí investovat, musí si koupit dres i kopačky. Svědek to uzavřel tak, že peníze na sport nejsou.

70. Dále byla v hlavním líčení vyslechnuta svědkyně Pavla B., která vypověděla, že když došlo k fúzi, tak svědkyně převedla všechny práva a pravomoci na Mgr. Milana D., který ve spolku 1. FC Poruba působí na pozici sportovního ředitele a administrativního pracovníka. Mgr. D. v tomto spolku působí po celou dobu existence tohoto spolku. Svědkyně uvedla, že jejich cílem bylo především zachránit z Vítkovic to, co bylo možné zachránit, tedy žáky a mužstvo, jež tam působilo, nicméně žádné další detailní informace k tomu nemá, vše zařizoval Mgr. Milan D. Jednalo se o fúzi spolků 1. FC Vítkovice 1919 s 1. FC Poruba, v rámci které došlo někdy v létě roku 2021 ke sloučení těchto spolků. Nevybavila si kdo je nástupnickým spolkem této fúze. Pokud se ze spolkového rejstříku podává, že na základě smlouvy o fúzi ze 10.8.2021 mezi spolky 1. FC Poruba a FC Vítkovice 1919 došlo k fúzi sloučením s tím, že zanikající spolek byl FC Vítkovice 1919 a nástupnický spolek byl 1. FC Poruba, jedná se o fúzi, o které hovoří. Svědkyně je ve spolkovém rejstříku zapsaná jako předsedkyně spolku, a to od roku 2020. Před

tím tam byl pan P., který spolek založil s Mgr. D. Předsedkyni spolku je z důvodu, že se velmi dobře zná s Mgr. D., jelikož je její bratr a celý život se zajímají o fotbal. Domluvili se na tom, nicméně svědkyně má i jiné aktivity a proto si to Mgr. D. celé převzal a svědkyně je toliko předsedkyní spolku. Veškerou činnost však vykonává Mgr. D. Pokud jde o převzetí písemností FC Vítkovice 1919 po fúzi, tedy účetnictví, listinné materiály apod., vše přebíral Mgr. D., nicméně řešili především účetnictví a aby na ně byly přivedeny veškeré dokumenty, což se však nestalo. Požádali účetní firmu, jež vedla účetnictví spolku FC Vítkovice 1919, aby jim dodala veškeré dokumenty, nicméně tato jim je nepředala. Dokonce spolek 1. FC Poruba musel podat trestní oznámení. Svědkyně není schopna říct, co všechno si převzali pokud jde o listiny FC Vítkovice 1919. Dokázal by to vysvětlit Mgr. Milan D. Mgr. Milan D. není zapsán ve spolkovém rejstříku, jelikož působí jako sportovní ředitel a administrativní pracovník. Kdo ke dni fúze jednal za FC Vítkovice 1919, svědkyně neví. Za spolek 1. FC Poruba přebíral vše Mgr. D. Svědkyně uvedla, že nějaké listiny převzali, avšak neví jaké, podrobně by se k tomu mohl vyjádřit Mgr. D. Tyto listiny se nacházejí v sídle spolku 1. FC Poruba. K písemnosti založené na čísle listu 8453 svědkyně uvedla, že tuto nevyhotovila ani nepředložila policii. Svědkyně v rámci fúze s nikým přímo nejednala za FC Vítkovice 1919, zařizoval to její bratr Mgr. D. Účel fúze byl splněn, jelikož došlo k záchraně mládežnického fotbalu. Část žáků přešla pod 1. FC Poruba. Jsou tam mužstva od benjamínků a v roce 2023 začali fungovat i muži. Jedná se o veškeré kategorii v rámci fotbalu. Není schopna říci jaká byla úroveň klubů 1. FC Poruba a FC Vítkovice 1919 ve srovnání mezi sebou navzájem. Klub 1. FC Poruba je financován z příspěvků, které hradí rodiče dětí, dále mají sponzoring a dotace. Vše však řeší Mgr. D., včetně dotací.

71. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Marek P., který vypověděl, že pokud jde o předmět trestního řízení byla jeho osoba s vítkovickým fotbalem spojena od roku 2011 do roku 2016, kdy dobrovolně ze všech funkcí spolku odstoupil, jelikož nesouhlasil s tím kam spolek směřuje. Dal si rok přestávku s tím, že se sejdou na valné hromadě, jelikož byl i nadále řádným členem. Toto se však nikdy nestalo, jelikož tehdejší vedení se rozhodlo, že svědek již není řádným členem spolku pro nezaplacení příspěvků. Svědek se tedy od roku 2018 se spolkem soudí. Do spolku se vrátil někdy v březnu v roce 2020 jako předseda, ale okolnosti které jsou předmětem trestního řízení vedly k tomu, že spolek dnes již neexistuje. Hlavním důvodem proč spolek neexistuje, je chování lidí, kteří spolek vedli. Svědek uvedl, že nezná úplně detaily rozhodování spolku v době kdy tam nepůsobil. Projednávaná záležitost zřejmě vznikla tak, že spolek někam směřoval, navíc došlo k situaci, že se nejednalo pouze o spolek, ale byl nějakým způsobem propojen na akciovou společnost a všichni lidé ze spolku a akciové společnosti byli nějakým způsobem provázáni. Všechny osoby, které stojí před soudem jsou osoby, které nějakým způsobem rozhodovaly o tom, jak se bude spolek vést. Svědek uvedl, že z doslechu věděl o věcech, které se dělaly ve spolku, nicméně neměl k dispozici žádné konkrétnosti. Postupně, zejména od člena představenstva H., se o nějakých věcech dozvěděl, když tento jej kontaktoval v době kdy už bylo zřejmé, že se svědek do spolku vrátí na základě soudního rozhodnutí a sděloval mu věci, které se ve spolku děly, a to ve vztahu k financování a vedení spolku. Tedy v první fázi se svědek tyto informace dozvěděl od pana H. Uvedl, že ještě předtím než se do spolku vrátil, tak tam docházelo k navyšování struktury řádných členů tak, aby ti co se vrátí, nemohli nějakým způsobem rozhodovat, aby byli ve spolku v menšině. Obžalovaní se na této činnosti přímo podíleli a byli ve vedení spolku. Ve výsledku se všichni lidé, kteří stojí před soudem a byli ve vedení spolku podíleli na tom, že spolek dnes již neexistuje. Svědek má za to, že obžalovaný H. byl pouhým administrátorem a o ničem moc nerozhodoval, nicméně akcentoval, že se jedná o jeho soukromý názor. Má za to, že o tom rozhodovaly osoby, které z věci profitovaly. Osoby, které mohou vypadat jako oběti, oběťmi nejsou, jelikož z činnosti nemalým způsobem ekonomicky profitovaly. Jedná se o řádné členy spolku, tedy obžalované L., K., J., A., G. a pana R. H. Toto jsou podle svědka lidé, kteří se přímo podíleli na tom, co

se ve spolku dělo a byli za to přímo zodpovědní. Podíleli se na tom a věděli o tom co se děje, tedy že se vyváděly finanční prostředky k někomu dalšímu. K dalším dotazům svědek uvedl, že celý problém je především to, jak je fotbal financován ze strany města Ostravy. Již v době kdy působil v FC Vítkovice 1919 tak byli konkurenceschopní vůči Baníku Ostrava, nicméně finanční prostředky, které jim byly poskytovány, byly výrazně menší než finanční prostředky, které byly městem poskytovány Baníku Ostrava. Bylo jim řečeno, že pokud by chtěli mít více finančních prostředků, tak musí mít profesionální sport. Tedy svědek má za to, že to vše co je aktuálně soudem projednáváno, se dělo z toho důvodu, aby byl ufinancován mužský fotbal. Subjektem mužského fotbalu byl MFK Vítkovice, a.s. Struktura byla taková, že spolek byl většinovým vlastníkem akciové společnosti. Rovněž osoby byly provázané a tyto osoby rozhodovaly o tom, jakým způsobem bude klub fungovat, a to jak ve své mužské struktuře, tak ve své mládežnické struktuře. Za akciovou společnost to tehdy byli obžalovaní G. a J. a pan H. Docházelo tam i k nějakým změnám, nějakou dobu tam byl i obžalovaný Ř. Pokud jde o spolek, ten byl ovládán obžalovanými H., Ř., J. a následně i L., K., A., dále p. H. a F. Strukturu financování ve spolku tvořily příspěvku hráčů, respektive jejich rodičů, a největší částky tvořily dotace města, nyní národní sportovní agentury, dotace jiných městských obvodů, a dále pokud bylo v silách jednotlivých členů, tak i sponzorské peníze. Svědek uvedl, že dotační peníze představovaly více než 80% příjmů spolku, které byly řádově v milionech Kč. Pokud se vedení spolku rozhodlo, že takovým způsobem bude financovat mužský fotbal, tak z jeho pohledu to byla nejhloupější věc, kterou mohli udělat, tedy navyšovat platy trenérů a z tohoto potom inkasovat zpět vratky a financovat mužský fotbal. K dotazu odkud svědek tyto informace má, svědek uvedl, že v roce 2016 kontaktovali obžalovaného L., přičemž se nejednalo o jeho iniciativu, ale o iniciativu obžalovaného G., zda by se nevrátil do jejich klubu a nevykonával trenérskou činnost. Částka za kterou měl vykonávat trenérskou činnost byla 25.000,- Kč a měl působit jako OSVČ. Když však svědek uviděl, že odměna je napsána na částku 70.000,- Kč bylo mu jasné, že se jedná o několikanásobné navýšení. Svědek uvedl, že již tehdy viděl jednotlivé smlouvy trenérů, tedy viděl, že plat obžalovaného L. je napsán na 70.000,- Kč. Prvním momentem byla okolnost, když dostal tabulku s platy trenérů a viděl tam jednotlivé částky. K této tabulce se dostal až když se stal předsedou spolku, což bylo v roce 2020. Nejprve se jednalo o tabulku odměn trenérů pro sezónu 2019/2020 jejichž platy, jak zjistil následně, už byly opraveny ve smyslu toho, že ty smlouvy byly nadstandardní, což bylo již v roce 2017 či 2018 či 2019, kdy tam docházelo k umělému navyšování odměn trenérů. V době kdy se svědek stal předsedou spolku, tak již měli pozastaveny dotace a nějakým způsobem se vrátili do normálních kolejí. V té době již neměli z čeho vyplácet odměny trenérů, které i tak byly dle názoru svědka nadstandardní u obžalovaných L., K., A. a p. H. a procházeli insolvenčním řízením. Návrh na insolvenci podali právě tyto osoby trenérů pro to, že jim nebyla vyplacena trenérská odměna. Svědek uvedl, že již v rámci prvního výslechu odevzdal příslušníkům policie tabulku s odměnami, kde byly platy trenérů, jež nebyly standardní. K písemnosti založen na čísle listu 510 svědek uvedl, že je to písemnost, kterou předal policii. K údajům na písemnosti se dostal tak, že v době kdy nebyl předsedou spolku, tedy někdy v roce 2018 či 2019, obdržel SMS zprávu, kdy jej kontaktoval nějaký člověk, který mu chtěl něco předat. S tímto člověkem se svědek setkal, tento člověk mu předal tento papír a sdělil mu, že mu to snad pomůže. Když z něho chtěl svědek dostat nějaké další informace, tak muž utekl. Svědek jej chtěl ještě kontaktovat telefonicky, ale jeho telefonní číslo již neexistovalo. Svědek tohoto člověka neznal. Tento člověk mu písemnost předal ve Svinově na parkovišti u restaurace Stračena. Předal mu to se sdělením, že mu to snad pomůže v nějakých budoucích záležitostech ve sportu. Na tomto papíře jsou tužkou napsaná jména trenérů a osob, které se podílely na vyvádění finančních prostředků ze spolku. První kolonka byl plat trenéra, k němuž byl smluvně zavázán, druhá kolonka byla částka, kterou měl někomu vracet. Pokud jsou v kolence jména L., A., K., H., H., D., N., Ř. a J. Tak se jedná o jména trenérů, přičemž J. a Ř. byli ve vedení klubu. Pokud je tam napsáno např. L. – trenér SpSM, A. – trenér SCM a ve 3 sloupci jsou nějaké částky, např. u L.

– trenér 35.000, SpSM 40.000, tak 35.000,- byl plat, který měl dostávat, k tomuto dostával za trénování SpSM, což byly dotační peníze z FAČR, tedy měl dvě trenérské smlouvy celkem na částku 75.000,- Kč a poslední sloupec je částka kterou ten trenér odevzdával zpět. Toto řekl svědkovi člověk, který mu tuto písemnost předal. Tento člověk tehdy svědkovi řekl, že tyto osoby předávají část finančních prostředků obžalovanému Ř. Následně se svědek i od dalších lidí dozvěděl, že nějaká taková praktika ve spolku probíhá. Například mu to řekl obžalovaný L., že tam bere 70.000,- Kč a že musí něco vracet. Svědek uvedl, že osobu pana H. zná, tento mu říkal to samé, co ten muž, který svědkovi předal papír založený na čísle listu 510. Svědek si nevybavil, zda mu to H. řekl ještě předtím, než obdržel písemnost na č.l. 510 či potom. Svědek má za to, že muž který mu předal tuto písemnost, tyto informace věděl rovněž tak od pana H. či od pana M. Pan M. byl v určité době mládežnickým trenérem a v době kdy byl odvolán od určitého družstva žáků, ve kterém byly i děti pana H., F. a členů tehdejšího vedení spolku, tak nastal mezi nimi spor a pan M. měl být odejit. Svědek nezná důvod, pro které měl M. odejít ze spolku, nicméně pochopil to tak, že s ním jako s trenérem nepočítali, což však podle svědka byla ve fotbalovém sportu standardní záležitost. K dotazu zda osobně kontaktoval některé trenéry, kteří jsou uvedeni na písemnosti na čísle listu 510 a zda s nimi hovořil o této praxi, svědek uvedl, že hovořil s obžalovaným K., A. a p. H., kterým sdělil, že se dozvěděl, že jsou navýšené trenérské odměny a část z nich se potom vrací klubu, pro který to může dopadnout katastrofou a vyzval je, aby této praxe zanechali a z klubu odstoupili. Obžalovaný K. na to reagoval tak, že mu sdělil, že tyto skutečnosti nemůže nikdy nikdo zjistit. Ostatní mu pouze slovně potvrdili, že se to děje, ale nijak se k tomu nevyjadřovali. Svědek uvedl, že v letech 2017 až 2019 byla odměna trenéra ve spolku FC Vítkovice 1919, respektive obdobnému spolku, například když se v roce 2016 ze spolku odcházel tak šéftrenérem SCM byl pan D. a ten pobíral odměnu 25.000,- Kč měsíčně. Trenéři dorostu pobírali odměnu mezi 5.000 až 8.000,- Kč měsíčně, někteří 10.000,- Kč měsíčně, ale více to nebylo. Asistenti dorostu zpravidla pobírali částku 2.000 až 4.000,- Kč měsíčně. Je pravdou, že trenéři byli trochu podhodnocení, a to s ohledem na financování sportu jako takového. Svědek uvedl, že tím, že se následně dotace navýšily, tak spolek měl možnost toto nedostatečné financování trochu narovnat, ale toto je názor svědka. Někteří trenéři kteří tam byli, tak byli i navzdory tomu nadhodnoceni, nicméně toto je již otázka politiky klubu a jejich možností. Nejedná se tedy o otázku vyvádění peněz. Svědek uvedl, že úplně první kdo mu sdělil, že se finanční prostředky vrací obžalovanému Ř., byl pan H. Pan H. byl tehdy součástí spolku i akciové společnosti. Obžalovaný H. svědkovi sdělil, že peníze vracel obžalovanému H. Svědek uvedl, že neví na co tyto finanční prostředky byly použity, nicméně jednalo se měsíčně o částku cca 300.000,- Kč, kterou kontrolovali jeden až dva lidé. Tedy nelze říci zda někomu zůstaly takzvaně v kapse či byly použity na nějaký rozvoj spolku nebo na financování něčeho jiného. Svědek uvedl, že osoby jako obžalovaní L., K., A. a p. H. i navzdory tomu, že peníze vracely, tak z jeho pohledu z celé situaci po celou dobu profitovaly, jelikož má za to, že jejich odměna i potom co část z ní vraceli, byl nadstandardní. K otázce zda obžalovaní J., P. a Josef U. trénovali v letech 2017 až 2019 mládež, svědek uvedl, že v roce 2017 již ve spolku nebyl, přičemž pokud by to někdo chtěl zjistit, není nic jednoduššího než se zeptat rodičů a hráčů, tedy dětí. Z doslechu však ví, že Josef U. ani obžalovaní P. a J. již netrénovali. Svědek uvedl, že konkrétně v tom ročníku měl svého syna a když viděl na fotografii obžalovaného J. a dotazoval se syna, zda jej trénuje tento člověk, tak mu syn sdělil, že přišel pouze na fotografování. K dotazu zda se obžalovaný J. podílel na vedení A mužstva svědek uvedl, že v době kdy on působil ve spolku, tak bylo jeho snahou eliminovat vliv obžalovaného J. na vedení spolku, jelikož nesouhlasil s tím, jakým způsobem to obžalovaný J. chtěl vést. Nesouhlasil s ním názorově a měl za to, že jeho činnost není spolku ku prospěchu, pokud jde o sportovní stránku věci. Když svědek ze spolku odešel, obžalovaný J. ožil, vrátil se do struktury spolku a akciové společnosti a snad se stal vedoucím mužstva A mužů. V té době tam bylo i družstvo žen, které vedl pan Š. Josef U. byl sekretářem sekce žen. K dotazu kdo v první polovině roku 2018 pral ve spolku prádlo, svědek uvedl, že

prádlo po dobu kdy tam svědek působil, prala společnost TMSV Corporation, která byla zřízena obžalovaným G. Svědek však v roce 2018 již ve spolku nepůsobil, nicméně má za to, že v roce 2018 prala spolku prádlo TMS Corporation, jejímž jednatelem byl obžalovaný G. K dotazu kdo fyzicky pral ve spolku prádlo, svědek uvedl, že určitě to byla paní K., a dále si vybavil paní D., která mu vždy sdělovala věci, které se dějí ve spolku zejména v souvislosti s obžalovaným G. Svědek však neví, koho byli paní K. a D. zaměstnanci, nicméně byla tam provázanost spolku a TMSV Corporation, jelikož zaměstnanci spolku prali pro TMSV Corporation. K dotazu zda je schopen odpovědět na otázku, zda mládežnický spolek FC Vítkovice 1919 mohl v roce 2018 měsíčně vyprat prádlo o hmotnosti 2 tun, svědek uvedl, že podle jeho názoru nikoliv. Uvedl, že toto číslo se již k němu dostalo a podle jeho propočtu to není možné. Svědek uvedl, že se domnívá, že písemnost na čísle listu 510, kterou předal policejnímu orgánu, fyzicky vypracoval obžalovaný G. K dotazu co by tím obžalovaný G. získal, svědek uvedl, že obžalovaný G. se dostal v rámci vedení spolku do defenzivy vůči tehdejšímu vedení, které bylo představováno obžalovanými H., Ř., J., L., A., K. a p. H. a ztratil ve spolku určitý vliv. Tedy má za to, že se právě proto spojil s panem H. a tito se dostali do sporu se zbytkem spolku. K dotazu o co v tom sporu šlo, svědek uvedl, že v prvopočátku šlo o ty kluky s tím, že byl odvolán pan M. Dále to bylo o vlivu, jelikož H. měl motivaci vždy nějakým způsobem klub ovládnout, což se mu však nepovedlo. Pak se zřejmě, podle svědka, vyhrotilo to, že peníze jsou spolku nikoliv akciové společnosti a H. s obžalovaným G. měli problém ufinancovat mužský fotbal. Svědek má za to, že motivací jednání pana H. bylo dostat se k financím spolku a k dotacím. Závěrem zopakoval, že ve spolku působil od srpna roku 2011 do prosince roku 2016, kdy odstoupil na valné hromadě ze všech svých funkcí. Soud konstatuje, že svědek vypovídal v hlavním líčení shodně jako v přípravném řízení.

72. K dalším dotazům svědek uvedl, že lidé, kteří byli ve vedení spolku jsou zodpovědní za to co se stalo, jelikož věděli co dělají. Svědek má za to, že z tohoto všichni ekonomicky profitovali mimo obžalovaného H. Lidé jako obžalovaní H., P. a F. byli sice obětí, nicméně i oni z toho měli něco navíc, nicméně jednalo se o drobné. Svědek uvedl, že má za to, že do roku 2016 se jim dařilo náklady spolku pokrývat, rozpočet byl nastaven tak, aby byli schopni každý měsíc platit odměny trenérům. Občas se stalo, že byl nějaký problém, nicméně nebývalo to pořád. Okolnosti, které souvisely s tím kdo bude pobírat jakou odměnu, měl na starosti svědek, případně se radil se svými kolegy nebo to řešili na klubovém vedení, kde si řekli, že mají nějaký budget, který mohou rozdělit. Spíše se snažili nabídnout trenérům nějakou vizi, jelikož klub od roku 2011 udělal za 5 let velký pokrok a kus práce. V mládežnické skupině se dostali na nejvyšší úroveň na Moravě a dostali se do druhé ligy, jednalo se víceméně o zázrak, že se jim to podařilo. K dotazu zda trenéři měli představu o tom, jak je na tom klub finančně, kolik má peněz, co si můžou dovolit, svědek uvedl, že v podstatě to je vždy obchodní jednání s trenérem. Spolek má o něj zájem a on má nějakou představu o své odměně a buďto se dohodnou či je trenér ochoten akceptovat možnosti spolku anebo jednání končí a trenér jde někam jinam. Svědek má za to, že trenéři měli představu o struktuře příjmů, tedy co tvoří příjmy, nicméně nikdy to nebylo přímo předmětem jednání. Pokud hovořil o nabídnutí určité vize trenérům, svědek uvedl, že jeho největší motivací bylo to, aby vítkovický klub šel nahoru a aby se vrátil na ty pozice, které si všichni pamatují z dob Vítkovic z roku 1985 kdy získali titul. Za těch 5 let vykonával svou práci pro spolek, až na výjimky, zadarmo. Měl vizi a snažil se k sobě navázat lidi, kteří půjdou podobným směrem a budou akceptovat, že peníze nejsou aktuálně tak atraktivní a až se jim podaří dostat na nějaké lepší pozice, že to může být lepší. Tak to fungovali až do roku 2016 a takto to i prezentoval trenérům. Svědek uvedl, že se to může interpretovat jako určitý příslib spočívající v tom, že aktuálně jim dají menší odměnu, ale když se jim bude dařit v dalších sezónách a budou se posouvat výš a budou mít více peněz, tak budou mít trenéři vyšší odměnu. Svědek se však těch dob, kdy už byly vyšší peníze, nedočkal. K dotazu, zda je pro trenéra odměna důležitá svědek uvedl, že ano, a to s ohledem

na to kolik je ochoten tomu obětovat času. Potvrdil, že trenéři tomu věnovali daleko více času, než odpovídalo jejich odměnám. Zda byl pro trenéra plat motivací, bylo individuální. Snažili se eliminovat to, aby otec trénoval své děti, což však dělalo problémy, jelikož se ukazovalo, že velmi často motivaci trenéra je právě to, že může mít dohled nad svým dítětem. Byli trenéři kteří řekli, že budou trénovat, že tomu věří a postačí jim taková částka a na vedení klubu bylo, aby s tím souhlasili či nikoliv. K dotazu, zda při vyjednávání o trenérské smlouvě byla odměna podstatnou částí jednání, svědek uvedl, že nikoliv. Vždy se řešila náplň trenérské činnosti a nějaká představa. Vyjednávání odměny bylo pro některé trenéry na prvním místě, nicméně vždy se snažili nezačínat jednání o výši nabídnuté odměny, jelikož pro spoustu trenérů by to nebylo zajímavé. Vždy se snažili trenéry přesvědčit pro to, aby u nich trénovali a teprve poté přešli k tomu za jakých podmínek bude trenér trénovat. Stávaly se však případy, že jim trenér řekl, že se s nimi bude bavit pouze za situace, že mu bude přislíbena určitá odměna. Výše trenérské licence má vliv na výši trenérské odměny, nicméně pokud klub neměl více peněz, tak i trenéři s trenérskou licencí A se museli spokojit s nižší odměnou či s odměnou jakou měl trenér licence B. Zopakoval, že se jedná v podstatě o obchodní jednání, jelikož klub má určité možnosti, a aby se mohl rozvíjet potřebuje finance. Nejde jen o platy trenérů, musí se platit hřiště, zaměstnance a zabezpečit materiální vybavení. Co se ušetří na jedné složce, o to víc se může investovat do jiné složky. K dotazu zda trenéři měli představu o tom, z čeho to více peněz může být, z jakých zdrojů, svědek uvedl, že tím, že se jim začalo dařit v mužské kopané, to znamená že postoupili do 2. ligy, tak už v té době bylo jasné, že si otevírají možnosti k dosažení na lepší financování spolku v souvislosti s dotacemi města. K dotazu, zda tedy trenéři mají představu, že ten větší tok peněz je spojen s dotacemi, svědek uvedl, že na financování od města to bylo vyloženě postaveno. Pokud byl profesionální klub, tak se dostávají takzvaně do jiné škatulky ve vztahu k dotacím z města. Trenéři zcela jistě tušili, že pak budou výrazně větší finanční možnosti spolku, peněz bude výrazně více v situaci, kdy mužská kopaná bude realizovat profesionální sport, tedy že město navýší své dotace, přičemž primárně město dávalo prostředky pouze na financování mládeže. Svědek dále uvedl, že obžalovaný Ř. v době jeho působení nastupoval jako sekretář klubu a trenér brankářů. Svědek s ním vyjednával trenérskou i sekretářkou smlouvu. S obžalovaným Ř. tehdy přišel obžalovaný G. a svědkovi bylo řečeno, že obžalovaný Ř. bude pobírat odměnu 20.000,- Kč. Tedy na klubovém zasedání se domluvili, že obžalovaného Ř. přijmou s platem 20.000,- Kč. Když však svědek vytahoval smlouvy zpětně pro potřeby policie tak zjistil, že už v roce kdy nastoupil, tak již tenkrát měl smlouvu kde byla částka 45.000,- Kč měsíčně, což bylo pro svědka zpětně velké překvapení. Tehdy když s ním svědek jednal, tak to jednání bylo velmi rychlé a obžalovaný Ř. souhlasil s částkou 20.000,- Kč. Svědek si sice tehdy říkal, že ten plat není adekvátní k tomu co bude pro spolek odvádět, nicméně obžalovaný Ř. se prezentoval tak, že je srdcař Vítkovic. S obžalovanými A., D. a D. svědek smlouvu nevyjednával. Obžalovaného F. svědek přijímal do klubu, jelikož působil ve spolku ještě před pádem Vítkovic v roce 2011. Svědek uvedl, že se několik let snažil přesvědčit obžalovaného F. k tomu, aby se vrátil zpět do Vítkovic, jelikož věřil, že bude pro spolek přínosem. Pokud jde o odměnu, obžalovaný F. si jednoznačně řekl, že požaduje odměnu 5.000,- Kč a takto se domluvili. Obžalovaným G. byl jedním ze zakládajících členů spolku a vykonával trenérskou činnost pouze omezeně. S obžalovaným H. svědek smlouvu sjednával, přičemž odměna pro něj byla důležitá, nicméně jeho požadavky nebyly nijak přehnané a odpovídaly tomu co klub platil. Obžalovaný J. měl trenérskou smlouvu za působení svědka v situaci, kdy trénoval muže v MFK. Pokud jde o význam odměny pro obžalovaného J. svědek uvedl, že má za to že, J. tzv. viděl dál, tedy věděl, že když se bude dařit, tak by to mohlo být s penězi jiné. S obžalovaným K. svědek smlouvu neobjednával. Obžalovaný K. působil ve spolku již za svědka, domluvili se na částce a nastoupil v rámci sportovních tříd a trénoval u přípravek. Částka, na které se domluvili, nebyla závratná pohybovala se v rozmezí 5.000 až 10.000,- Kč. Také u něj to bylo o určité vizi, že by v budoucnu mohl pracovat jako zaměstnanec spolku. Obžalovaný K. vystudoval vysokou školu a peníze pro něj byly důležité.

Pokud jde o obžalovaného L. svědek uvedl, že to je kapitola sama o sobě. Uvedl, že nechce být podjatý, nicméně má s ním osobní zkušenost ve smyslu insolvence, kdy tento obžalovaný je odpovědný za to, že spolek vytuneloval. V roce 2016 s ním jednali, jelikož řešili pozici šéftrenéra SpSM a již tehdy s kolegou D. nebyli přesvědčeni o jeho sportovních ani lidských kvalitách. Nicméně obžalovaný G. tehdy trval na tom, aby s ním promluvili a hovořili o částce 25.000,- Kč měsíčně, s čímž souhlasil. To bylo v roce 2016. Jednalo se o člověka který je ve fotbalovém sportu celý život, nic jiného neumí a byl na tom závislý, tedy tehdy byl rád, že jej vůbec angažovali za tuto částku. Pokud jde o stanovení odměny 25.000,- Kč pro obžalovaného L., tehdy to bylo dáno tím, že mají dotaci z FAČR, kde měli přímo určeno jakou částku v této funkci mohou vyplatit, tedy řídili se tímto doporučením. S obžalovaným N. jednal svědek několikrát v průběhu své kariéry, neví však zda to byl nakonec on, který jej přesvědčil pro vstup do spolku. Peníze však pro obžalovaného N. byly na prvním místě. Obžalovaného P. zná svědek od malička a obžalovaný P. chtěl toliko pomoci klubu. S obžalovaným P. smlouvu neprojednával. Dále svědek vysvětlil, že SCM je dorostenecká kategorie a je pod FAČR a SpSM je také pod FAČR, ale je to pro kategorii 12 až 15 let. Aby mohli zřídit takovéto entity musí splnit určité podmínky FAČR, kdy se v podstatě jedná o licenci. FAČR vyhlásí nějaké podmínky a v rámci tohoto plnění jsou kluby bodovány. Se zřízením těchto center jsou spojeny finanční benefity, jelikož dostávají potom finanční prostředky od FAČR. Je tam striktně definováno jaký trenér jaké kategorie by měl pobírat minimální částku odměny, když se jedná o dotační peníze. Svědek uvedl, že trenéři kteří trénují SCM a SpSM vědí, že trénují tyto entity. Svědek potvrdil, že pro trénování SCM a SpSM je určitý požadavek na trenérskou třídu, aby si tato centra udrželi. Vždy se kontroluje zázemí klubu, jaké mají hřiště, kolik jich mají, jakých rozměrů, jaké mají kabiny, technické zázemí a podobně. Dále to souvisí s tím, že musí mít trenéry, kteří splní určitou licenci na konkrétní funkce. Je tam stanovena minimální trenérská odměna hlavního trenéra a trenéra vedlejšího. Když to naplní, tak se mohou přihlásit do licenčního řízení, FAČR to nějakým způsobem boduje a pak je vyhlášeno kdo ten titul SCM a SpSM získá a kdo nikoliv. Počet licencí SCM a SpSM je FAČR omezen. Svědek má za to, že pokud je mužský fotbal ve 2. lize, tedy v profesionálním sportu, tak automaticky získávají SCM, nicméně musí splnit všechny podmínky, které to licenční řízení vyžaduje. Svědek uvedl, že pokud by se stalo že by konkurenční Baník získal více bodů než jejich spolek, potom by jim FAČR licenci SCM odebral jejich spolku a udělil by ji Baníku. Jednak je omezen počet licencí pro celou republiku a jednak je i určený počet licencí pro kraj. V moravskoslezském kraji je konkurence velká, jelikož je tu Opava, Karviná a Třinec a kluby si vzájemně konkurují. Tedy může se stát, že jeden klub ji dostane na úkor jiného klubu, když bude mít více bodů a lepší podmínky. Toto si uvědomovali i trenéři. K dotazu zda mimo peněz z FAČR na SCM a SpSM má klub možnost dostat i další dotace například z města v souvislosti s tím, že zřizují tyto centra, svědek uvedl, že aktuálně je tam ještě to, že pokud mají licenci SpSM, tak automaticky v rámci jednoho bodu dostávají podle tabulky peníze, což také trenéři věděli. K dotazu zda mívali trenéři poradu v tom smyslu, že by se jim sdělovalo to, že když se dostanou na nějakou úroveň, že dostanou více dotací a klub na tom bude lépe, svědek uvedl, že toto bylo na denním pořádku, standardně se to takto dělávalo. Trenéři byli motivovaní pracovat s dětmi lépe a více, protože tam byl finanční prospěch, tedy to, že si sáhnou na výši dotace. V roce 2016 na tom byl spolek tak, že svým zázemím, počtem a soutěžemi, které hráli by tyto licence měli dostat automaticky, nicméně bylo to období, kdy na FAČR působil p. B. a rozdělování nebylo úplně čisté. V začátcích to nedostávali z nějakých důvodů a dostal to například klub, který na tom byl podstatně hůř než oni. Vždy byl určitý boj, což trenéři věděli. K dotazu, zda pro trenéry to znamená vyšší odměnu v situaci, kdy se dostanou do vyšších soutěží a získají licence SCM a SpSM svědek uvedl, že FAČR měl tabulku kde přesně bylo stanoveno, že trenér SpSM a trenér hlavní trenér SpSM a SCM měli přesně stanovenou tabulkovou odměnu, stejně jako trenéři hlavní a asistenti u těch dalších kategorií. Trenéři tedy věděli, že pokud se dostanou na SCM, tak budou větší dotace a mohou mít odměnu, která je tam doporučena. Výhodou klubu když

měli statut SCM nebo SpSM bylo, že se ty částky mohly kumulovat, tedy jak z dotací z FAČR, tak z dotací města, tak z dotací národní sportovní agentury, což trenéři opět věděli. Rovněž tak pro SCM a SpSM je určitý výběr dětí, tedy nemohlo tam být každý, dítě muselo splňovat určité parametry. Svědek uvedl, že vždy je rozhodující to, jakou soutěž klub hraje. Podle toho se jim dařilo i získávat děti. Pokud však získají statut SCM a SpSM tak se jim uvolní určitý balík finančních prostředků, kdy mohou začít nakupovat hráče a domlouvat se s jinými kluby, že by k nim hráči přišli. Je to současně obchodní jednání s rodiči, aby hráč přešel do jejich klubu, který má větší možnosti. V té době hráli muži 2. ligu, což bylo jednodušší, jelikož těm rodičům mohli nabízet i tu vizi účasti v mužské kopané. K dotazu zda získání licence SCM a SpSM bylo motivační i pro trenéry, jenž u nich těchto licencovaných kategorií nebyli angažování svědek uvedl, že i v době kdy ještě neměli SCM a SpSM, tak již hráli ty soutěže. V soutěži, které hrály SCM byla 16-ti členná tabulka a oni jako jediní v té tabulce se ji účastnili ačkoliv neměli středisko SCM a v tabulce byli 5 nebo 6, tedy kvalitativně na tom byli dobře. Doplnil že je samozřejmě SCM důležité, jelikož je rozdíl jestli mají měsíčně navíc 60.000 nebo 70.000,- Kč či nikoliv. Svědek uved, že v jednom roce Vítkovice postoupily do 2. ligy a SCM jim naskočilo z ničeho nic a obdrželi částku 3,5 miliónu Kč, kterou mohli dál přerozdělovat mezi trenéry. Částka 3,5 miliónu Kč byla rovněž dotací a byl to rok 2018. Svědek uvedl, že finanční prostředky určené na odměny trenéru, představují jednu z nejpodstatnějších položek rozpočtu klubu. To zda mají nebo nemají dobrého trenéra často záleží na finančních možnostech klubu. K dotazu na písemnost na čísle listu 510 svědek uvedl, že když hovořil s obžalovanými K., A. a R. H., tak z jejich rozhovoru vyplynulo, že zcela jistě věděli jaký byl důvod navýšení těch odměn. Svědek zopakoval, že se snažil apelovat na obžalovaného K., aby si uvědomil, že je v podstatě jen nastrčený stejně jako ostatní, na což mu obžalovaný K. sdělil, že to nikdo nikdy nezjistí, tedy nic se mu nemůže stát. Svědek uvedl, že ačkoliv mu to obžalovaný K. výslovně nesdělil, tedy z jakých finančních prostředků plynou peníze na navýšené odměny trenérů, tak z rozhovoru vyplynulo, že část finančních prostředků se shromažďuje obžalovaný Ř. Obžalovaný A. mu řekl, že mu jde o dobro fotbalu a dělá to pro to, aby vítkovický fotbal byl v pořádku. Svědek uvedl, že když se v roce 2020 vrátil do klubu, tak již nemusel snižovat odměny trenérů, jelikož ty už byly ponížené. Nicméně i tehdy věděl, že ponížené odměny jsou nereálné, jelikož spolek neměl finanční prostředky, aby je mohl vyplácet, jelikož tam byly spory mezi vedením akciové společnosti a spolkem. Z tohoto důvodu město dotace pozastavilo. Svědek uvedl, že klub byl tzv. na suchu a nebylo z čeho vyplácet trenérské odměny. Následně došlo k tomu, že skupina trenérů přešla k panu H. do MFK Vítkovice, z.s. a společně potom iniciovali insolvenci proti spolku FC Vítkovice 1919. Na této trenérské schůzce bylo zhruba 40 trenérů od kategorií U 7 až U 19. Svědek trenéry seznámil s možnostmi klubu pokud jde o odměny trenérů, nicméně tu situaci která nastala, všichni znali, tedy věděli, že město pozastavil dotační peníze, tedy věděli, že v okamžiku kdy město zastavilo dotace, tak není z čeho vyplácet trenérské odměny. Ve spolku zbyly v podstatě jen dluhy a závazky, které se musely vyřešit. Trenéry však zajímalo pouze to, kdy dostanou peníze, které jim klub dluží. Nejvíce svědka překvapilo jednání obžalovaného Ř., který se zajímal pouze o výplatu finančních prostředků. Svědek uvedl, že trenéři věděli, že peníze, které jim byly vypláceny v předchozím období byly z dotací. Příjem z dotací pro spolek Vítkovic činil minimálně 80% rozpočtu. Na začátku když svědek ve spolku fungoval, tak poměr nebyl tak vysoký, jelikož začínali v roce 2017 na výši dotace 1,2 milióny Kč, o čemž vyjednávali s městem. Tím jak postupně šli sportovně nahoru a zvyšoval se počet dětí, tak jim město začalo postupně dotace navyšovat. K dotazu zda se do roku 2016 realizovaly nějaké pravidelné výroční schůze, kde by se probíraly výsledky hospodaření a vize na další rok, kde by i seznámili trenéry s čím mohou počítat z hlediska financí, svědek uvedl, že v době kdy působil ve spolku, tak to bylo na denním pořádku, protože peněz měli málo a do toho ještě začali realizovat mužskou kopanou, což opět vyžadovalo finanční prostředky. Neustále tedy denně řešili problém financování. Scházeli se pravidelně a byli v každodenním kontaktu zejména s obžalovanými H. a G. S trenéry, kteří fakticky

trénovali, tak s těmi to neřešili každý den. Pro ně bylo důležité, aby měli určitý den částku na účtu, což se jim dařilo. Trenéři měli představu o částkách, které si mohou dovolit, a to i z hlediska organizování soustředění. Měli vždy omezené možnosti financování, jelikož svědek má za to, že financování v Ostravě je nespravedlivé, neboť je preferován Baník Ostrava. Byli rádi, že byli schopni zabezpečit základní věci jako je hřiště, trenér, autobus. Pomáhali jim rodiče tím, že vozili děti na výjezdy. Co se týče soustředění tak na placení soustředění rovněž tak participovali rodiče a rovněž tak i na materiálním vybavení, tedy rodiče i trenéři věděli, že situace v klubu je taková, že nemají finanční prostředky na rozdávání. K dotazu zda mužský fotbal byl finančně autonomní a soběstačný, zda si na sebe vydělal, svědek uvedl, že v případě mužského vítkovického fotbalu kdy byli úplnými nováčky, tak zásadní příjem, který je v mužském fotbale je vždy prodej hráčů a prodej vstupenek. Svědek působil u mužského fotbalu jednu sezónu, přičemž tento neměl žádné příjmy ani z prodeje hráčů a prodej vstupenek nebyl zásadní. V podstatě bylo to o tom, aby zajistili odpovídající počet sponzorů, aby mohli vůbec hradit platy hráčů. Za působení svědka nebyla sponzorem mužského fotbalu Vítkovic společnost VMI Silesia. Svědek uvedl, že pokud jde o firmu VMI Silesia, tak za touto firmou stojí pan M. a první informaci o této firmě obdržel od pana H. v tom smyslu, že pan M. sponzoruje MFK Vítkovice částkou, která byla poměrně nadstandardní, a mělo se jednat o částku mezi 500.000 a 600.000,- Kč měsíčně. Z hlediska portfolia sponzorů to byl dominantní sponzor a pro financování mužského fotbalu ten nejzásadnější. Svědek uvedl, že když měl následně k dispozici financování mužského fotbalu, tak zjistil, že se jednalo v podstatě o jeho jediný zásadní příjem. Pan H. mu sdělil, že obžalovaný Ř. shromažďoval peníze pravděpodobně pro firmu VMI Silesia, která byla sponzorem vítkovického fotbalu. Tyto finanční prostředky obžalovaný Ř. shromažďoval prostřednictvím trenérů. Doplnil, že vnímá sdělení pana H. vždy s velkou rezervou, jelikož tam cítil určitou zhrzenost z jeho strany, nicméně následně se dozvěděl, že i H. byl řádným členem spolku a postupně byl vyloučen. Svědek má za to, že právě zhrzenost pana H. stála za vznikem celé kauzy. Jelikož s informacemi, které měl šel pravděpodobně ven a svědek následně obdržel písemnost, která je založena na čísle listu 510. Svědek má za to, že to bylo o tom, že H. byl rozzloben, že se nedostal do spolku a neměl finance na financování mužské kopané. S M. se svědek setkal v situaci kdy již byly spory ve vedení spolku a M. se je snažil nějakým způsobem mediovat. Svědek na této schůzce pochopil, že se M. s obžalovaným Ř. znají a jsou mezi nimi nějaké užší vazby, jelikož si tykali. Dále uvedl, že obžalovaného H. do klubu přivedl svědek někdy v roce 2012 či 2013. Velmi si ho vážil, nicméně když v klubu končil, již tam obžalovaný H. angažován nebyl. Poté co svědek odešel, tak se obžalovaný H. vrátil na svou původní pozici. Svědka kontaktoval ve stejné době jako pan H., nicméně motivace obžalovaného H. byla taková, aby se svědek usmířil s obžalovaným G., vrátil se zpět do klubu a aby něco udělali, aby zachránili vítkovický fotbal. Svědek však sdělil obžalovanému H., že pokud budou ve vedeni spolku lidé jako tam jsou, tak se tam svědek vracet nemůže. Svědek se domnívá, že obžalovaný H. věděl, že informace které mu sděluje, svědek rád uslyší. Svědek v mezidobí působil v 1. FC Poruba a když se vracel do FC Vítkovic 1912 v roce 2020, vzdal se své funkci předsedy a stal se předsedou FC Vítkovice 1919. V 1. FC Porubě se stal předsedou pan D. či paní B., respektive předsedkyní se stala paní B. a organizačním pracovníkem byl pan D. Ze zániku vítkovického fotbalu v Ostravě nejvíce profituje FC Baník Ostrava, jelikož se zbavil své největší konkurence. Hloh je aktuálně v područí FC Baník Ostrava v klubu MFK Vítkovice. Pokud jde o sportoviště a vybavení zázemí svědek uvedl, že to základní, tedy vítkovický stadion, byl v majetku města. Svědek v roce 2016 na valné hromadě deklaroval, proč odchází, což bylo z důvodu, že spolek inklinoval ke spolupráci s Baníkem Ostrava a svědkovi se to nelíbilo. V roce 2016 totiž bylo zřejmé, že Baník Ostrava spadne z 2. ligy a vedení města to prezentovalo tak, že jejich klub by měl být ten, kdo nahradí Baník Ostrava. Tehdy měli zázemí 6 až 7 hřišť, měli kabiny pro děti, na základní škole měli sportovní třídy, byli tedy pro Baník hrozbu a velkou konkurencí. Svědek uvedl, že s panem D. byl jediný, kdo to v té době vnímal a snažili se proti tomu bojovat. Jejich

spolupracovníci to však vnímali jinak a měl jinou vizi, což se následně ukázalo jako špatné rozhodnutí. Jméno paní B. svědek nezná. Dále uvedl, že obžalovaný K. byl řádným členem spolku a podílel se na vedení spolku, a to ještě v době do 4.3.2020, snad se stal řádným členem spolku v roce 2019. K dotazu jaký měla vliv na jeho osobu okolnost, že se vrátil do spolku kde byli jako řádní členové obžalovaní K., L. a R. H., svědek uvedl, že v červnu 2019 vyhrál první soud, který rozhodl o tom, že svědek, pana F. a pana R. jsou řádní členové spolku. Spolek však rozhodl, že v rámci nového vedení budou implementovat další členy, na což měl právě obžalovaný K. vliv, a to tak, aby svědek a pan F. a R. neměli žádný vliv na vedení spolku. Tedy řádných členů bylo 9 ačkoliv v minulosti bývalo vedení spolku pětičlenné. Tedy svědek spolu s panem F. a R. prakticky byli v minoritě. Mezitím obžalovaný G. s panem H. ovládli akciovou společnost a svědek již nebyl součástí většinového vlastníka. Tedy pokud by pan obžalovaný K. neučinil to, co učinil, ve spolku bylo by zřejmě vše jinak. K dotazu zda obžalovaný K. měl ve spolku i nějakou jinou práci, mimo výkonu trenéra, svědek uvedl, že pouze z doslechu se dozvěděl, že mimo své trenérské činnosti poskytoval i soukromé individuální tréninky pro hráče Vítkovic, což byl zřejmě jeho vedlejší příjem. Odměna trenéra byla hlavním příjmem trenérů, pokud nevykonávali ještě nějakou jinou činnost mimo fotbal. Pokud jde o množství času, které trenér strávil na tréninku, svědek uvedl, že pokud jde o obžalovaného K., tak tento byl lempl. Konkrétně v rámci SpSM jsou 4 tréninky týdně po 90 minutách, nicméně trenér musí být vždy na tréninku dříve a odcházet mezi posledními. K tomuto patří víkendové zápasy, což je ten základní rozsah práce. Z doslechu svědek ví, že obžalovaný K. absolvoval i nějaké hodiny v rámci ZŠ Klegova, přičemž vždy se snažil nějakým způsobem tyto hodiny neabsolvovat a museli to za něj absolvovat jiní trenéři, kteří byli placeni méně. Pokud jde o financování mužské kopané, resp. zda je nějaký rozdíl mezi tím když se financuje druholigový klub a klub nižší úrovně, svědek uvedl, že je to vždy otázka obchodního jednání. Svědek uvedl, že minimální částka pro hráče byla 10.000,- Kč a byla to vždy otázka dohody, zda je ochoten hráč tuto částku akceptovat a jakou částku je schopen platit klub. Je i možné, že druholigový hráč bude pobírat méně peněz než hráč z 3. ligy nebo divize, pokud se někdo rozhodne, že bude hráčům v nižší lize vyplácet nadstandardní odměny. Svědek uvedl, že v rámci 2. ligy jsou samozřejmě vyšší náklady spočívající například v tom, že se jezdí na zápasy které jsou dál od sídla klubu, jelikož 2. liga působí na celém území ČR stejně jako 1 liga. Tedy jsou tam náklady související s dopravou a ubytováním, které jsou sice vyšší, nicméně fakticky se jedná o marginální částky. Svědek uvedl, že ve spolku FC Vítkovice 1919 v době od 2011 do 2016 tam pracoval prakticky 24 hodin denně, tedy měl velmi hluboký vztah k tomuto spolku a má za to, že dokázali velké věci a klub výrazně posunuli. Bylo velmi pravděpodobné v době jeho působení ve spolku, že z 2. ligy spadnou, což se dalšímu vedení podařilo odvrátit. Uvedl, že to vnímá osobně, jelikož klub vybudoval a následující vedení jej zničilo. K dotazu na trenérskou činnost obžalovaného P. svědek uvedl, že je třeba se opět zeptat rodičů dětí, zda skutečně chodil fyzicky na tréninky či nikoliv, nicméně má za to, že obžalovaný P. chtěl vítkovickému fotbalu pomoci. Svědek nemá informace o tom, že by se na trénování mládeže obžalovaný P. nepodílel.

73. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Vítězslav M., který vypověděl, že trénovat ve spolku FC Vítkovice 1919 začal, když jej oslovil obžalovaný Ř. Svědek trénoval kategorii U12 přibližně jeden rok a ačkoliv měl s touto kategorií výrazné úspěchy, tak za ním přišel obžalovaný Ř. a sdělil mu, že bude muset u týmu skončit. Když se ptal na důvody, tak mu obžalovaný Ř. sdělil, že jim nezapadá do týmu, do jejich trenérské koncepce, že nejede na jejich lodi. S obžalovaným Ř. byli víceméně kamarádi, nicméně obžalovaný Ř. mu sdělil, že již v průběhu roku mu naznačoval nějaké věci, ale všiml si, že svědek není ideální pro to, aby byl na jejich lodi. Svědek si následně začal zjišťovat co se děje a dostaly se k němu informace, že MFK Vítkovice, tedy muži, hrají 2. ligu a jsou navázaní na mládež, tedy na spolek. S ohledem na to, že hráli 2. ligu, tak spolek od města dostával dotace ve výši 10 až 15 milionů Kč ročně.

Rovněž se k němu dostávaly informace, že jsou ve spolku trenéři, kteří berou nadstandardní odměny. Jednoho dne si svědka zavolal obžalovaný G., přičemž jejich rozhovoru byl přítomen i Pavel F. Obžalovaný G. byl v té době předsedou nebo ředitelem akciové společnosti MFK Vítkovice a současně byl zaměstnancem spolku FC Vítkovice 1919. Obžalovaný G. mu sdělil, že už dále nemůže, že jsou na něj ze spolku velké tlaky, že ho nechávají převlékat do montérek a vypadá to, že jej chtějí nějak odvolat. Tato schůzka proběhla na Vítku, kde byl i fanshop. Obžalovaný G. s F. tam měli i nějakou kancelář a počítač. Tehdy mu obžalovaný G. sdělil, že mu chce něco ukázat, že když se jej v průběhu roku svědek ptal na nějaké záležitosti, tak mu to nechtěl sdělit, ale nyní mu to ukáže. Obžalovaný G. otevřel v počítači výpis z banky, snad se jednalo o Fio banku s tím, že mu ukáže určité věci. Vyjmenoval jména trenérů, které si svědek zapsal na papír, mezi těmi to byli obžalování L. a K., a spolu s Pavlem F. se jej dotázali, co by na to svědek řekl, že obžalovaný L. bere 75.000,- Kč měsíčně jako trenérskou odměnu a obžalovaný A. 70.000,- Kč měsíčně. Tomuto se svědek velmi divil, jelikož tito trenéři přicházeli na stadion v 8 hodin a odcházeli ve 14 hodin či někdy chodili pouze na 2 až 3 hodiny. Potom mu sdělili, že je tam i nějaký trenér, který má vyšší trenérskou licenci než svědek a bere 40.000,- Kč měsíčně ačkoliv chodí snad jenom jednou za měsíc podívat se na nějaký zápas. Svědek se tomu podivoval a obžalovaný G. s Pavlem F. mu začali vysvětlovat, že dostávají dotace z města a od různých dalších subjektů, jelikož muži hrají 2 ligu. Obžalovaný Ř. tedy vymyslel to, že se navýší odměny trenérům a tito budou nějakou část ze své odměny vracet zpět. Komu to vraceli svědek neví, ale říkávali, že se to nosí medvědovi. Poznámky si dělal i Pavel F. a oba byli překvapeni. Svědek řekl, že to jsou praktiky nekalé, které se mu nelíbí. Zatímco oni trénují, tak jsou tam i trenéři, kteří chodí na 1 až 2 hodiny, pouze tam sedí a mají takové platy, které nemají ani ve Spartě Praha. Potom vše začalo. Svědka z pozice trenéra odvolali ačkoliv se za svědka postavili i rodiče dětí, které trénoval, dokonce psali i na město, že nesouhlasí s jeho odvoláním. Zatímco děti a rodiče chtěli, aby svědek dál natrénoval, obžalovaný Ř. dělal všechno pro to, aby svědek ze spolku odešel. Svědek se potom jednou nebo dvakrát sešel se skupinou, která chtěla, aby ze spolku odešel, tedy sešel se s obžalovaným L., a svědek mu řekl, že si jej nahrává, jelikož v té době již dával pozor a nevěděl co se v budoucnu stane. Byli tam tedy obžalovaní L. a Ř., kteří mu řekli, že jej odvolávají, jelikož jej rodiče nechtějí. Svědek jim oponoval, nicméně obžalovaní mu řekli, že jim nezapadá do jejich systému. Svědek sdělil obžalovanému Ř., že to respektuje a současně mu sdělil, že to nenechá jen tak, že již má nějaké informace ohledně odměn trenérů, na což se ho obžalovaný Ř. dotazoval, odkud tyto informace má. Svědek mu pouze sdělil, že tyto informace má, a že to nenechá jen tak být. Svědek potom začal činit úkony, aby tyto osoby u vítkovického fotbalu nezůstaly. Chtěl vědět pravdu, nikdy nechtěl, aby někoho zavřeli a výsledkem toho všeho je aktuální trestní řízení. Svědek je zarytý vítkovičák a nechce, aby obžalovaní působili u mládežnického fotbalu. Má za to, že takhle vydělávat na dětech není možné. K dotazu, zda někdy obdržel nabídku na machinace s trenérskou odměnou svědek uvedl, že několikrát se stalo, že si jej obžalovaní Ř., A. a L. předvolali na trenérskou schůzku, která probíhala na městském stadionu. Vždy se ptali na tréninky, pochválili jej, že je dobrý trenér a dotazovali se ho, zda by nechtěl vydělávat více peněz. Svědek jim na to sděloval, že to dělá jen pro zábavu a nemá čas na to, aby byl v klubu od rána do večera. Tedy má za to, že obžalovaní dovodili, že není tím typem, aby dělal machinace s odměnami. Navíc obžalovaný Ř. znal i jeho povahu a věděl, že by s tím zřejmě nesouhlasil. Konkrétně mu tedy navýšení platu a vratky nenabídli. Dále svědek uvedl, že se domnívá, že se jednou obžalovaného Ř. dotazoval na to, že se hovoří o tom, že tam někteří trenéři mají nadstandardní podmínky, tedy co by musel svědek učinit pro to, aby mohl také takto trénovat, tedy zda má trénovat ještě nějakou další kategorii a obžalovaný mu sděloval, že to není pro něj, jelikož s nimi nechce být na jedné lodi a byl velmi opatrný. Mezi trenéry, kteří měli mít nadstandardní odměny, byl obžalovaný L. jednalo se o částku kolem 75.000,- Kč měsíčně, obžalovaný A. částka kolem 70.000,- Kč měsíčně, R. H. a obžalovaný K., kteří měli mít částku mezi 40.000 a 50.000,- Kč měsíčně. K dotazu jakým

způsobem zareagoval obžalovaný Ř. na sdělení svědka, že ví o trenérech jež mají nadstandardní odměny, svědek uvedl, že obžalovaný Ř. se jej dotazoval, odkud tyto informace má. Svědek mu tuto informaci neřekl. Řekl mu, že to tak nenechá a že si to vše musí rozmyslet. Doplnil, že v té době trénoval za odměnu 15.000,- Kč měsíčně a jeho kamarád obžalovaný D. mu sdělil, že má odměnu 25.000,- Kč měsíčně. Svědek obžalovaným navrhl, ať jej tedy z funkce odvolají. Dále svědek uvedl, že obžalovaného H. za svého působení potkal toliko dvakrát, a to jednou na obědě kde byli všichni trenéři a potom jej jednou obžalovaný H. telefonicky kontaktoval a sdělil mu, že mu zaplatí peníze, ať nedělá problémy, že mu tedy zaplatí 2 nebo 3 měsíční výplaty hned. Svědek mu na to sdělil, že nepotřebuje peníze, že nepodepíše výpověď a že chce dokončit daný ročník u dané kategorie. Více s obžalovaným H. nekomunikoval. Porady trenérů mívali každé úterý, nicméně často je dělali bez svědka. Volávali jej zpravidla pouze dopoledne, když tam bývali obžalovaní L., A. a Ř. Tito jej na porady často nezvali, jelikož se obávali, že by mohl do jejich koncepce tzv. rýpat. Zpočátku býval na poradách trenérů kde bývali všichni trenéři, ale poté už málo častěji. Řešily se tam všechny ročníky a trenéři. Hovořili tam o obžalovaném H., že jim do toho tzv. moc mluví. Obžalovaný H. měl chodit sledovat tréninky a radit trenérům, zda to dělají dobře či špatně, což obžalovaný H. skutečně dělal a trenérskému vedení se to nelíbilo. I na obědě kde byl obžalovaný H. si stěžovali na obžalovaného H., že by bylo dobré, aby ve spolku nebyl, že jim vadí. Stěžoval si R. H. a obžalovaní L. a A. hovořili, že je to neúnosné, ať jej odvolají, nicméně obžalovaný H. je nevyslyšel. K dotazu zda někde řešili na těchto poradách otázky financování, tedy zda budou nějaké pomůcky, soustředění, tedy co si mohou dovolit nakoupit, svědek uvedl, že toto řešili především obžalovaní A., Ř. a L., kteří měli společnou kancelář. Obžalovaný Ř. měl sice jinou kancelář, ale vždy se sešli. Když chtěli jet na nějaké soustředění, tak jim vždy řekli, že se pojede tam a tam, bude to stát tolik a tolik a je nutno vybrat od rodičů konkrétní finanční částky. Nakonec i lidé z města se jich dotazovali, jak je to možné, že město toto proplácelo a nevěděli, že platí i rodiče. K dotazu zda měli trenéři představu kolik má klub finančních prostředků k dispozici, co všechno si mohu dovolit naplánovat s dětmi, svědek uvedl, že když například měli turnaj v Praze, tak věděli, že buď se pojede autobusem nebo vlakem, věděli že na jednoho hráče to vychází na částku 2.500,- Kč, tak vybrali od rodičů na každého 2.500,- Kč a mohlo se jet. Klub jim však nikdy neřekl tady máte nějakou konkrétní částku na tento turnaj. K dotazu z jakého důvodu vybírali finanční prostředky od rodičů, svědek uvedl, že to bylo z toho důvodu, že jim řeklo vedení, že mají takto postupovat, konkrétně obžalovaný Ř. jim sdělil, že musí vybrat peníze od rodičů. Svědek však má za to, že spolek ty peníze měl, jelikož dostával dotace především na mládež, nicméně fungovalo to tak, že vedení přišlo a sdělilo jim, že musí vybrat peníze od rodičů. Vždy to takto fungovalo, ať se jednalo o soustředění či turnaje. Všude kam se jelo, tak to platili rodiče a trenéři to od rodičů vybírali, což mu vždy přišlo zvláštní. Rodiče však byli bezmocní když chtěli, aby děti trénovaly a jezdily na turnaje. Rodiče se báli do toho mluvit, jelikož i mezi chlapci bývala konkurence, neboť vždy se z určitého týmu z určité kategorie vybíral konkrétní tým na turnaj. Děti byly vždy šťastné a těšily se, ať už na turnaje, na zájezdy či na soustředění. Vedení to vždy chtělo zaplatit od rodičů a takto to bylo ve spolku nastavené. Rodiče to respektovali. Svědek tam působil přibližně jeden rok, tedy nevěděl, jak vše funguje a vždy si říkal, že klub zřejmě nemá peníze. Následně však zjistil, že klub dostával ročně 15 milionů na dotacích na mládež ačkoliv vše platili rodiče. V minulosti svědek působil i u jiných sportovních klubů u trénování mládeže a byl i v zahraničí, kde však rodiče nic neplatili. Dříve působil jako trenér v Bílovci a pokud jde o představu z čeho mají takovéto fotbalové spolky příjem, svědek uvedl, že když se platilo soustředění, tak se platilo z klubových prostředků a pouze se doplácelo například na dopravu a zbytek platil klub. Svědek uvedl, že všude kde působil, tak nikde děti neplatily celou částku. Například i v Baníku vždy dopláceli pouze určitou část. Obecně příjmy klubu tvoří sponzoring, dotace a platby od rodičů. Někdy sponzoři přispěli na autobus, kupovali míče a občerstvení na celou sezonu, vždy se někdo takový našel. V mládežnickém sportu zas tak málo peněz nebylo, hlavně když se

dostávaly dotace na mládež. Nikdy se ve spolku FC Vítkovice 1919 nezúčastnil nějaké výroční schůze, kde by se řešil rozpočet na budoucí rok a podobně. Toliko věděli, že pokud se bude hrát 2. liga, tak na dotacích dostanou přibližně 15 milionů Kč, což věděli i trenéři. Věděli to i z toho, že se veřejně hovořilo i tom, kolik bere konkurenční Baník, který dostával přibližně 40 milionů Kč, přičemž Vítkovice, tím že hráli 2. ligu, tak dostávali 10 nebo 15 milionů Kč. Byla to informace, která byla v prostředí fotbalového sportu v Ostravě obecně známa v období, kdy tam svědek působil. Věděli i to, že je to určené na mládež. Zda se tyto prostředky používaly i na muže, svědek neví. K dotazu zda má představu kolik v té době brali trenéři mládeže v jiných klubech, svědek uvedl, že obžalovaný D. bral částku 25.000,- Kč. Ve Frýdku-Místku měli trenéři částku okolo 10.000 až 15.000,- Kč měsíčně, v Bílovci 5.000 až 10.000,- Kč měsíčně podle toho zda dělali hlavního trenéra nebo asistenta. Asistent má vždy méně, navíc je to odvislé od toho kolik času tam tráví. V případě mládežnického fotbalu je částka 20.000 až 25.000,- Kč trenérský strop, více nemají ani ve Spartě Praha. K dotazu zda svědek věděl, jak se pere v klubu prádlo, svědek uvedl pouze to, že věděl, že se to pralo na Vítku, kam vždy odevzdávali dresy. Byla tam nějaká zaměstnankyně, která to prala a pralo se to na vítkovickém stadionu. Každý ročník co dohrál, tak tam ty dresy odnesl. K dotazu zda má představu kolik těch dresů mohlo být, svědek uvedl, že když mají například 15 týmů, mají jednu sadu dresů a hraje se za týden jen 15 zápasů, tak by to mohl být kolem 300 kg za měsíc. K písemnosti založené na čísle listu 510 svědek uvedl, že tuto písemnost nepsal, nicméně psal něco podobného a shodně si to tam také psal svědek Pavel F. Svědek uvedl, že se nejedná o jeho písmo. K písemnosti založení na čísle listu 5408 svědek uvedl, že tuto psal on, psal to podle počítače, který mu zpřístupnil obžalovaným G. Jednotlivé kolonky znamenají odměnu trenéra, tedy obžalovaný L. 75.000,- Kč, dále 35.000,- Kč má tedy snad základní plat na jednu smlouvu, údajně měl dvě smlouvy a na tu druhou dostával navíc, tedy 75.000,- Kč dostával na účet a zbytek zase posílal, což je ta částka v závorce, tedy u obžalovaného A. 32.000,- Kč, u obžalovaného K. 16.000,- Kč, což byly částky, které měli vracet.

74. Za podmínek § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu byla v hlavním líčení čtena výpověď svědka z přípravného řízení k odstranění rozporů. V přípravném řízení svědek uvedl, že ve spolku FC Vítkovice 1919 působil jako trenér mládeže od srpna roku 2018 až do jeho odvolání, které proběhlo na konci roku 2019. Trénoval mládež kategorie U 12. V tomto ročníku působil jako hlavní trenér a jako asistenty měl obžalovaného G. a Petra B. Jeho odvolání proběhlo přibližně po ročním působení ve spolku, kdy mu na schůzi obžalovaní Ř. a L. sdělili, že jej odvolávají. Důvod odvolání mu vysvětlil obžalovaný Ř., který mu sdělil, že ho odvolává, jelikož jim tzv. nezapadá do systému. K propojení mezi spolkem FC Vítkovic 1919 a MFK Vítkovice, a.s. v letech 2017 až 2019 svědek uvedl, že Vítkovice hrály 2. profesionální ligu a mládež byla pod spolkem FC Vítkovice 1919, přičemž aby tyto dva subjekty mohly fungovat a pobírat dotace, tak spolu musely spolupracovat. Pokud jde o chod spolku FC Vítkovice 1919 v letech 2017 až 2019 svědek uvedl, že předsedou spolku byl obžalovaný H. a sekretářem byl obžalovaný Ř., který jednal se svědkem ve věci jeho angažování coby trenéra mládeže. Svědek tedy vše řešil s obžalovaným Ř. V době kdy svědek působil ve spolku, tak spolek byl příjemcem dotací od FAČR a Statutárního města Ostravy. Od obžalovaného Ř. svědek ví, že celkově na dotacích spolek dostával přibližně 15 milionů korun ročně. K dotazu zda je svědkovi něco známo o tom, že by v letech 2017 až 2019 měli trenéři či další pracovníci spolku FC Vítkovice 1919 účelově navýšené odměny za trénování mládeže, svědek uvedl, že toto se dozvěděl až po svém odvolání, kdy si jej na fotbalové hřiště Vítek pozval obžalovaný G., přičemž schůzky se účastnil i Pavel F. Obžalovaný G. jim sdělil, že již dál nemůže, že mu stále vyhrožují obžalovaní Ř. a H. ohledně akcií, jelikož oba obžalovaní se chtěli zmocnit akcií, aby mohli ovládat MFK Vítkovice, a.s. Obžalovaný G. sdělil svědkovi, že mu je známo co mu obžalovaní, zejména obžalovaný Ř., udělali a že to je vůči osobě svědka nespravedlivé. Sdělil mu, že mu chce něco rozkrýt, jelikož má vůči jeho osobě důvěru. Obžalovaný G. seděl u počítače, po chvíli otočil

počítač směrem na svědka a pana F. a ukázal jim, že má přístup do Fio banky, jež obsahovala bankovní výpisy spolku FC Vítkovice 1919 nebo MFK, a.s. Obžalovaný G. jim sdělil, aby si z tohoto výpisu pro svoje potřeby udělali poznámky, respektive vypsali částky a k tomu jim sdělil, že někteří trenéři mají vysoké měsíční odměny za trénování. Obžalovaný G. jim vysvětlil, že někteří trenéři ve spolku mají navýšené platy, například obžalovaný L. měl pobírat měsíčně částku 75.000,- Kč, obžalovaný A. měl pobírat měsíčně částku 70.000,- Kč, obžalovaný K. a R. H. měli měsíčně pobírat odměny kolem 40.000 nebo 50.000,- Kč a obžalovaný P. měl pobírat měsíční odměnu 40.000,- Kč. Svědek uvedl, že jej to udivilo, jelikož obžalovaný P. byl v měsíci přibližně jednu hodinu na hřišti, což i obžalovanému G. sdělil. Svědek se dotázal obžalovaného G., jak je možné, že tito trenéři berou tak vysokou trenérskou odměnu, na což mu obžalovaný sdělil, že je to v důsledku toho, že Vítkovice jsou v 2. lize a proto spolek FC Vítkovice 1919 dostává dotace na mládež, přičemž obžalovaní Ř. a H. vymysleli chobotnici ve věci navýšení platů trenérům spolku. Na to svědek reagoval tak, že sdělil obžalovanému G., že již asi rozumí tomu, proč byl odvolán. Vysvětlil, že přibližně 2 až 3 měsíce před jeho odvoláním se jej obžalovaný Ř. dotázal, zda by chtěl dostávat vyšší odměnu za trénování mládeže. Svědek na to obžalovanému Ř. sdělil, že by musel být v práci od rána do odpoledne, nicméně v té době měl v plánu rekonstruovat dům a tedy neměl tolik času. Na to mu obžalovaný Ř. sdělil, že by pracovní doba byla stejná jako dosud, tedy 2 hodiny denně a 4 hodiny o víkendu na zápase a řekl mu, že by za stejnou práci mohl mít jednou tak vyšší odměnu, což svědka udivilo. Obžalovaný Ř. navýšení platu podmínil tím, že by musel nějakou částku z navýšené odměny nosit zpět. Jako příklad mu obžalovaný Ř. sdělil, že aktuálně má odměnu 15.000,- Kč. Tato jeho odměna by byla zvýšena na 25.000,- Kč, kterou by si svědek ponechával, ale fakticky by mu na bankovní účet jako odměna za trénování každý měsíc byla převáděná částka 50.000,- Kč, čemuž se svědek podivil. Obžalovaný Ř. mu dále sdělil, že by tedy svědkovi zůstalo 25.000,- Kč a zbylých 25.000,- Kč by osobně vracel obžalovanému Ř. Svědek se tomu zasmál a řekl obžalovanému Ř., že není hloupý, že pokud jsou to peníze z dotací, tak ať to před jeho osobou vůbec nevyslovuje. Dále sdělil obžalovanému Ř., že trénuje kvůli dětem, nikoliv kvůli businessu. Nakonec to dopadlo tak, že tuto nabídku odmítl a asi dva měsíce poté byl odvolán, jelikož obžalovaný Ř. mu sdělil, že jim nezapadá do systému. K dotazu na výši odměn fotbalových trenérů v letech 2017 až 2019 svědek uvedl, že v tomto období například ti nejlepší trenéři Baníku Ostrava, tedy klub vyšší úrovně ligy než FC Vítkovice, za osmihodinovou pracovní dobu měli odměnu měsíčně maximálně 30.000,- Kč, což se týkalo tzv. licencovaných trenérů a hlavních trenérů. Asistenti v té době pobírali v Baníku Ostrava měsíčně částku 3.000 až 5.000,- Kč. Klub na úrovni FC Vítkovice, například Frýdek Místek tak nejlepší trenéři pobrali měsíčně odměnu do 20.000,- Kč a asistenti částku od 3.000 do 5.000,- Kč měsíčně. Svědek uvedl, že pokud jde o trenéry, kterým byla ve spolku účelové navýšená odměna, tak mimo již zmiňovaných trenérů, měla být navýšena odměna také obžalovanému Ř., který měl brát částku 60.000,- Kč, ačkoliv sekretáři v jiných klubech pobírají částku 30.000,- Kč, dále obžalovanému L., který měl pobírat 75.000,- Kč, obžalovanému A., který měl pobírat 70.000,- Kč, obžalovaný P. měl pobírat 40.000,- Kč, obžalovaný D. kolem 50.000 a obžalovaných K. kolem 40.000,- Kč. Obžalovaný G. na schůzce vyjmenoval přibližně 10 osob, přičemž následně se svědek dozvěděl, že celkem mělo být trenérů, kterým byla navýšena odměna, přibližně 15. Navýšenou odměnu měl i obžalovaný J., a to asi na 40.000,- Kč. Jakým způsobem příjemci takto navýšených odměn s odměnou naložili, svědek neví. Pokud jde o obžalované J. a P. a Josefa U. a jejich činnost ve spolku v letech 2017 až 2019, tedy zda trénovali mládež ve spolku, svědek uvedl, že tyto osoby zná. Obžalovaný J., po celou dobu co působil svědek ve spolku, mládež fyzicky netrénoval, toliko pomáhal sekretáři a mezi trenéry nechodil. Obžalovaný P. se v klubu objevil jednou za čas, nicméně byl veden v zápise na každém utkání, ale nedocházel tam a byl tam veden proto, jelikož disponoval A licencí, kterou svědek neměl, tedy obžalovaný P. to tzv. zastřešoval. Obžalovaný P. fyzicky mládež netrénoval. Josef U. v daném období realizoval něco s ženským fotbalem, svědek jej na hřišti neviděl. Kde trénovaly

ženy svědek neví, tedy není schopen se vyjádřit k tomu, zda je J. U. fyzicky trénoval. Svědek uvedl, že když jej obžalovaný G. na schůzce vyzval, aby si učinil poznámky, tak si napsal poznámky. Napsal si jména trenérů a částky. Obžalovaný G. jim nejprve ukázal na monitoru počítače odměny trenérů ve výpise z účtu a poté si svědek psal výpisky o jednotlivých osobách a částkách podle toho, co jim sděloval obžalovaný G. Svědek uvedl, že poznámky má možná ještě k dispozici a pokud by je dohledal, tak je předloží policejnímu orgánu. K dotazu zda mu bylo sděleno z jakých finančních prostředků by šly finanční prostředky navýšené odměny, svědek uvedl, že obžalovaný Ř. mu sděloval, že navýšení jeho odměny by nebylo tzv. z kapsy Ř., ale tím že klub hraje 2. ligu, tak by to bylo z dotací. Obžalovaný Ř. mu sdělil, že jsou kamarádi a že tyto peníze by šly z dotací. Pokud jde o řízení spolku FC Vítkovice 1919 letech 2017 až 2019 a rozhodování o odměnách trenérů a pracovníků, svědek uvedl, že on vše řešil s obžalovaným Ř., a to jak ohledně fotbalu, tak i ohledně peněz. S obžalovaným H. se setkal maximálně dvakrát, jednou na obědě s trenéry a jednou na společné schůzi, kde se řešilo vyhození některých fotbalistů. K dotazu, jak měli trenéři naložit s navýšenou odměnou, svědek uvedl, že při svém odvolání se dotázal obžalovaného Ř., zda důvodem jeho odvolání je to, že nesouhlasil s navýšením platu tak jako ostatní trenéři, na což se jej obžalovaný Ř. dotázal, odkud tu informaci svědek má. Svědek tuto skutečnost obžalovanému Ř. nesdělil, toliko mu sdělil, že tyto informace má. Obžalovaný Ř. na to svědkovi sdělil, že nechce aby mezi sebou měli problémy, že jsou kamarádi a navrhl mu, že mu hned na místě vyplatí tříměsíční odstupné, aby z klubu hned odešel, ať nedělá problémy, nicméně požadoval za to jméno osoby, která mu to sdělila. Svědek sdělil obžalovanému Ř., že z klubu hned neodejde a že dotrénuje svůj ročník, ať mu zašlou písemnou výpověď. Obžalovaný Ř. mu na to sdělil, že 29. v měsíci si převezme výpověď s tím, že výpověď je od 1. v následujícím měsíci. Svědek uvedl, že ví, že uvedené osoby vracely část odměny, přičemž některé dostávaly odměny na bankovní účet a některé i v hotovosti. Část z těchto odměn pak nosily obžalovanému Ř. Svědek uvedl, že údajně to fungovalo tak, že obžalovaný Ř. zatelefonoval konkrétní osobě telefonicky a sdělil jí, že mu poslal výplatu. Někdy to prý fungovalo i tak, že zmíněné osoby nedostaly navýšenou výplatu každý měsíc, ale dostaly ji najednou za několik měsíců, což bylo odvislé od toho, kdy byly vyplaceny spolku dotace. Svědek uvedl, že odmítá sdělit policejnímu orgánu osobu, která mu sdělila tyto informace, že to takto v klubu probíhá. Doslechl se, že tyto osoby měly vracet částku, o kterou byla navýšena odměna, přičemž současně si měly i část peněz ponechat na úhradu daní. Toto se dozvěděl i při rozhovorech mezi trenéry, kteří měli strach a mezi sebou o tomto hovořili. Například o tom hovořil obžalovaný D. Jak bylo naloženo s finančními prostředky, které obžalovaní trenéři vraceli, svědek neví, nicméně uvedl, že se doslechl, že obžalovaný H. rekonstruoval chalupu. K otázce na praní prádla spolku v první polovině roku 2018, svědek uvedl, že k tomu konkrétně nic neví. Obecně praní prádla probíhalo tak, že trenéři po zápase či tréninku dali prádlo do tašek a toto odvezli na městský fotbalový stadion do Vítkovic, kde se ve sklepě nacházela prádelna a prádlo předali paní, jejíž jméno si svědek nevybavil. Svědek se nebyl schopen vyjádřit k tomu, zda spolek mohl každý měsíc mít potřebu vyprat prádlo o hmotnosti 2 tun. K písemnosti na čísle listu 510 svědek uvedl, že má za to, že se jednalo o písemnost, kterou vyhotovil pan F. na schůzce s obžalovaným G. V prvním sloupci je výše platu trenéra, kterou obdržel na účet a ve druhém sloupci jsou částky, které trenéři vybrali a vrátili zpět do rukou obžalovaného Ř. K dotazu zda je svědkovi známo, jakou část v letech 2017 až 2019 z příjmů spolku činily dotace, svědek uvedl, že z veřejných zdrojů ví, že celkové dotace byly 15 milionů Kč za rok, přičemž 10 milionů Kč obdržel od Statutárního města Ostrava z dotace a zbytek bylo od sponzorů. Pokud jde o ukončení pracovního poměru svědka ve spolku, tak obžalovaný Ř. mu zaslal poštou písemnou výpověď, kterou si svědek přebral až 2. nebo 3. května a pak mu běžela dvouměsíční výpovědní lhůta, tedy dotrénoval svůj ročník. Svědek uvedl, že má ve svém mobilním telefonu nahrávku schůzky ohledně jeho odvolání, na které byli přítomní obžalovaní L. a Ř. Před schůzkou obžalovaný sdělil, že si tuto schůzku bude nahrávat, jelikož obžalovaný Ř. si vše také nahrával.

Obžalovaní Ř. a L. mu řekli, že v tom nemají problém. Svědek se jich na schůzce dotázal, zda ví, že to jsou peníze z dotací, na což se jej obžalovaný Ř. dotázal, odkud svědek tyto informace má. Obžalovaný L. dodal, že jej mohou odvolat například proto, že nemá licenci. Svědek uvedl, že zná sekretáře z Frýdku Místku i z Frenštátu, přičemž ve Frýdku Místku na této pozici je pan Š., který současně i trénuje a jeho plat nepřesahuje částku 30.000,- Kč měsíčně. Sekretář Baníku Ostrava pan H. mu sdělil, že rovněž jeho plat není vyšší než 30.000,- Kč měsíčně. Obžalovaný Ř. měl pobírat měsíčně částku 60.000,- Kč. Spolek měl sídlo i kancelář na městském fotbalovém stadionu ve Vítkovicích v prvním patře. V prvním patře seděly sekretářky či asistentky, dole byly šatny, v jedné místnosti měl základnu obžalovaný A. a L., kde měli počítače a konaly se zde i schůze s trenéry. Nahoře seděl obžalovaný Ř. Svědek trénoval víceméně na hřišti Vítek a ZŠ Klegova v jarním a letním období, přičemž v zimním období navštěvoval městský stadion, kde trénovali na umělé trávě. Když mu například obžalovaní Ř., A. či L. zatelefonovali, že s ním chtějí hovořit, tak přijel na stadion kde proběhlo jednání. Uvedl, že dále museli odvážet nebo dovážet dresy na zápasy a rovněž tak využívali na stadionu tělocvičnu. Svědek vždy ohledně svých smluv jednal s obžalovaným Ř. a rovněž tak jednal s obžalovaným Ř. pokud jde o peníze. Obžalovaný Ř. mu vždy sdělil, že mu smlouvu přinese podepsanou od obžalovaného H. druhý den, jelikož obžalovaný H. byl předsedou spolku, nicméně svědek vše řešil s obžalovaným Ř. K dotazu kdo realizoval platby z účtu spolku svědek uvedl, že když se například obžalovaného Ř. dotázal, proč ještě neobdržel odměnu, tak mu obžalovaný Ř. sdělil, aby vydržel, že ještě nepřišly dotace, že mu to pak pošle. Svědek uvedl, že jako první se uskutečnila schůzka s obžalovanými Ř. a L., která proběhla na vítkovickém stadionu, a dále si pořadí schůzek svědek již nepamatoval. K rozvázání pracovního poměru svědek uvedl, že obžalovaný L. mu na schůzce sdělil, že jako důvod si může vymyslet například to, že svědek nemá trenérskou licenci. Obžalovaný Ř. mu naopak sdělil, aby se šli domluvit, že jim nezapadá do systému, nicméně svědek uvedl, že schůzek bylo více. Svědek závěrem uvedl, že je v šoku z toho s jakými trenéry, sekretářem a předsedou pracoval, jelikož v předmětné věci šlo o děti.

75. K rozporům svědek vypověděl, že se čtenou výpovědí souhlasí, rozpory jsou dány časovým odstupem. Tříměsíční odstupné mu nabídl osobně obžalovaný Ř., aby svědek nedělal problémy. Telefonicky mu to nabídl i obžalovaný H. Svědek si nevybavil, kdo mu to nabídl jako první, zda obžalovaný H. či obžalovaný Ř. Snad mu to jako první nabídl obžalovaný Ř. osobně a následně mu telefonoval obžalovaný H., že taková je nabídka, aby svědek nedělal problémy. Svědek to odmítl s tím, že kategorii dotrénuje.

76. K dalším dotazům svědek uvedl, že aktuálně působí v klubu MFK Vítkovice, z.s. (dříve fotbalová akademie), jelikož jej oslovil pan H., který tento klub sponzoruje ze své firmy, zda by nechtěl vést 10 chlapců, jež nechtějí zůstávat v FC Vítkovice 1919. Nedostávají žádné dotace ve výši 15 milionů Kč, jelikož mají divizní mužstvo 4. ligy a obdrží maximálně 50.000,- Kč za rok. Mají příspěvky a spolupracují s Baníkem. Předsedou MFK Vítkovice, které má hlavně mužský fotbal, je pan H. Pokud jedou na nějaké soustředění či turnaj, tak vybírají peníze, aby mohli někam jet. Přispívají jim tedy i rodiči na tyto ad hoc akce, jelikož nemají žádné dotace. V kategorii U 19 mají aktuálně 20 chlapců. K dotazu zda v mezidobí trénoval i v jiných klubech a zda tam jsou nějaké rozdíly vůči MFK, a.s. nebo FC Vítkovice 1919 z hlediska příspěvku rodičů, svědek uvedl, že působil i v Bílovci, kde se vždy něco doplácelo. Například klub zaplatil 1.500,- Kč a rodiče doplatili 500,- nebo 1000,- Kč. Když jeli někam daleko cestovali autobusy. Aktuálně působí pouze v MFK. Opětovně uvedl, že když odcházel z FC Vítkovice 1919, byl osloven obžalovanými Ř. a H., kteří mu nabídli, že jej vyplatí, což svědek odmítl a trénoval tam až do léta, tedy do konce sezony, kdy mu vypršela smlouva. Po prázdninách tedy potom začal v Akademii Vítkovice kde trénoval 10 dětí, přibližně 400 jich zůstalo v FC Vítkovice 1919. Původně jich do Akademie Vítkovice přešlo 10 a za rok přešlo

dalších 250 dětí. V době kdy trénovali pouze 10 chlapců měli velké problémy, nikdo jim nechtěl pronajmout hřiště, jelikož vedení klubu FC Vítkovice 1919 obvolala ostatní kluby a házelo jim klacky pod nohy. Rovněž zjistili že spolek FC Vítkovice 1919 bez souhlasu rodičů zaevidoval mládež, což napadli u FAČR, který pak rozhodl, že to bylo nezákonné. Tedy přibližně 250 chlapců přešlo do akademie kterou vytvořil svědek s panem H. Zbytek chlapců zůstal v FC Vítkovice 1919 a pak se to přejmenovalo na 1. FC Poruba. Spolek FC Vítkovice 1919 fakticky bránil přestupu mládežnických hráčů do akademie svědka. Největší problémy jim způsoboval obžalovaný Ř., který i přemlouval chlapce, aby netrénovali v akademii svědka. Vedení spolku převedlo hráče z akciové společnosti do spolku, což nevěděli ani rodiče hráčů. Svědek to uzavřel tak, že aktuálně mají 400 dětí a 1. FC Poruba si jde svou cestou, kde to organizuje pan D. Zopakoval, že ve spolku trénoval do 30.6., kdy skončila sezona a začínaly prázdniny. Zbavit se ho chtěli v polovině sezony, když mu předali výpověď někdy v dubnu. K dotazu zda v Bílovci využívali i dopravy rodičů na turnaje, svědek uvedl, že pokud jich jelo hodně například do Frýdku na mistrovské zápasy, tak vždy objednávali autobus, někdy se jelo i automobily. Bylo to o tom, že někteří trenéři či rodiče řekli, že děti vezmou a odvezou je. Bylo to často i z důvodu, že vždy jedou dva ročníky hráčů a když se jeden odehraje, tak tito již nechtěli potom čekat na to, až odehraje další ročník. Jinak se jezdilo na větší vzdálenosti v Bílovci autobusem. Pokud však jely dva ročníky vypravoval se autobus. Aktuálně u MFK je to tak, že vypravují autobusy. Pokud jedou v rámci Ostravy, jedou tramvají. Rovněž využívají automobil rodičů. Hloh má vozidlo pro 9 až 10 lidí, tedy je schopen vzít do vozidla 10 hráčů. K písemnosti na čísle listu 5408, konkrétně na údaj u obžalovaného L. v závorce, tedy částku 32.000,- Kč, svědek uvedl, že když seděl s obžalovaným G., kterým jim ukazoval výpis z účtu, tak si to zapsal, přičemž do závorky si zapsal částku, kterou měl obžalovaný L. zřejmě vracet. K dotazu zda jim obžalovaný G. sdělil odkud má tu informaci, že takovou částku měl obžalovaný L. vracet, svědek uvedl, že se potom nijak nepídil, nicméně má za to, že obžalovaný G. věděl o všem co se tam děje. Sdělil jim, že vidí všechny transakce v bance, že pokud přijde dotace, např. uvedl, že jim na konci prosince přišly 4 miliony, přičemž za týden už na účtu nebyly. Čtrnáct dní potom jim řekl, že už do banky přístup nemá. Odkud však měl obžalovaný G. informaci kolik kdo z trenérů vrací, svědek neví. Svědek uvedl, že tyto informace mu sdělily dvě osoby, přičemž jednou z nich byl obžalovaný G. K dotazu zda poté co obdržel informaci o tom, že dochází k vyplácení nadstandardních odměn a k vrácení části odměn, zda toto téma řešil s obžalovaným L., svědek uvedl, že mu toliko v kanceláři řekl, že má nadstandardní plat. K dotazu zda se obžalovaný P. účastnil nějakých zápasů, ať již na tribuně či na hřišti či dojížděl na zápasy, svědek uvedl, že obžalovaný P. zaštiťoval svou A licencí, jelikož svědek měl v té době pouze B licenci. Obžalovaný P. přijel na Vítek snad jednou, když hráli zápas, přišel za svědkem a řekl mu, že je všechno v pořádku. Byl tam přibližně 5 minut. Dále ho svědek jednou viděl v Třinci, což bylo asi dva měsíce poté, kdy se opět podíval a odjel. Svědek byl trenérem kategorie U 12. Obžalovaný P. nebyl činný u jiných zápasů jiné kategorie mimo U 12. Přišel se pouze podívat na zápas a pak odešel. Možná byl napsán ve více kategoriích, nicméně nikde jinde nepůsobil ani nikde netrénoval, což mu potvrdil i obžalovaný Ř. Když přijel obžalovaný P. na zápas, byl tam 5 minut.

77. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Radek V., který vypověděl, že v minulosti působil jako hráč ve Vítkovicích a potom i jako trenér. K trénování se dostal skrze pana H., který se jej dotázal, zda by tuto činnost nechtěl dělat. Působil vždy jako trenér mládeže ve Vítkovicích, klub se jmenoval FC Vítkovice 1919. Mládež trénoval v období let 2016 až 2017, tedy po dobu tří let. Měl sepsanou trenérskou smlouvu, kde měl snad odměnu 2.000,- Kč měsíčně není si jistý. Po dobu těch tří let působil u družstva U 9 a postupoval s nimi jednotlivými kategoriemi. Vždy byl jako asistent. Hlavní trenéři byl obžalovaný K. první rok a poté pan Ch. V té době svědek nikde nepracoval, byl studentem VOŠ a vnímal to jako přivýdělek. Výši odměny a vše sjednával přes pana H. Ohledně výše trenérské odměny nijak nediskutoval, bylo mu to

lhostejno. Šlo mu hlavně o to, aby zůstal v klubu, jelikož se jako hráč cítil odkopnutý. Následně ze spolku odešel, jelikož nastoupil do práce. Skončil ve škole, chtěl do práce a odměna kterou pobíral ve spolku, by jej nedokázala uživit. Co tvořilo příjmy spolku, o tom představu nemá. O tom co se dělo ve spolku se dozvěděl prostřednictvím médií, sám to nevnímal.

78. Dále byla v hlavním líčení vyslechnuta svědkyně Marta B., která vypověděla, že ve spolku FC Vítkovice 1919 působila zhruba 6 let, a to od roku 2013 do roku 2019. V důsledku své nemoci si však již na to působení moc nepamatuje. Uvedla, že trpí agorafobií a má panickou poruchu. Ve spolku pracovala po celou dobu na pozici administrativního pracovníka. Náplní práce byla pokladna, tedy vybírání příspěvků, kontaktování rodičů, tvorba trenérských smluv, e-mailová komunikace, faktury a komunikace ohledně úhrady faktur. Pokud jde o strukturu příjmů spolku v letech 2016 až 2020, tyto tvořily členské příspěvky a dotace, které se řešily zřejmě jednou ročně, ale tohoto se svědkyně neúčastnila. Občas nějaký rodič poskytl sponzorský dar, jednalo se však o částky řádově 5 – 10.000,- Kč, když byl nějaký turnaj, vždy to bylo na nějakou konkrétní takovou akci. Co bylo dominantním příjmem spolku, zda dotace či členské příspěvky, svědkyně neví. Neví v jaké výši byly dotace či příspěvky. Nikdy se neúčastnila jednání spolku, kde by se řešily dotace. V době kdy ve spolku byla zaměstnána, spolek vedl obžalovaný H. Svědkyně zná i obžalovaného Ř., ale neví jaké měl postavení ve spolku. Uvedla, že tam byly tři spolky nejprve Vítkovice, potom MFK, přičemž svědkyně byla zaměstnancem spolku FC Vítkovice 1919, který se zabýval mládežnickým fotbalem a předsedou byl obžalovaný H. K dotazu, jak na tom byl spolek finančně, svědkyně uvedla, že se snažili. Vždy když se dělalo soustředění, tak trenéři domlouvali s rodiči, aby rodiče část soustředění zaplatili. Svědkyně neví, zda spolek měl nebo neměl peníze na to, aby soustředně zaplatil celé. Vnímala to tak, že když dá dítě na tábor, tak musí dát peníze nehledě na to, zda spolek peníze má nebo nemá. K dotazu zda byla svědkyně i nějak jinak angažována v nějakém orgánu tohoto spolku, svědkyně uvedla, že zhruba po roce pracovního poměru ji požádal obžalovaný H., zda by mohla být členem představenstva, a to z důvodu doplnění počtu osob. Svědkyně tedy byla angažována v kontrolní komisi. Připustila, že její členství v tomto orgánu bylo v letech 2019 až 2020. Jako člen kontrolní komise však nic fakticky nekontrolovala. Neví, kdo dále byl členem kontrolní komise v době kdy tam byla angažovaná. Kontrolní komise se scházela a někdy byla svědkyně i přítomna. Nevybavila si však, kdo se účastnil setkání kontrolní komise. Svědkyně tam byla pouze do počtu, nikdy o ničem nehlasovala. Ani si nepamatuje, jak se rozhodovalo. Z kontrolních komisí byly určitě nějaké zprávy, něco se tam psalo. Býval tam obžalovaný H. Vždy se sešli všichni z Vítkovic, tedy obžalovaný H. a obžalovaný H. Počet lidí se tam střídal. Snad byl kdysi v kontrolní komisi i P. Na zasedání, kterého se účastnila, bylo více lidí, tak 5 až 6. Nevybavila si konkrétně kdo tam byl v jakém období. Vybavila si toliko jedno zasedání, na kterém byla a podepisovala tam i nějakou písemnost, že tam bylo něco schváleno, ale nevybavila si co konkrétně bylo schváleno. Za účast v orgánech nepobírala žádnou odměnu. Ve spolku fungoval zřejmě výkonný výbor, nicméně jeho členem svědkyně nebyla. Pokud bylo svědkyni předestřen záznam ze zasedání mimořádné valné hromady ze dne 4.3.2020, bod 4. – odvolání členů výkonného výboru, kde bylo navrhováno odvolání členů výkonného výboru, mimo jiné i svědkyně, svědkyně uvedla, že měla pouze jednu funkci a byla v té funkci z důvodu počtu osob. Pokud tedy byla členkou výkonného výboru, tak na žádná zasedání nechodila, ani si nepamatuje kdo byl dále členem výkonného výboru. K dotazu kdo ji angažoval do výkonného výboru a kdo jí tedy pozval, že má přijít na schůzi výkonného výboru, uvedla, že si to nevybavuje. Nevybavuje si, že měla dvě funkce, tedy že byla členem kontrolní komise a výkonného výboru. K dotazu kdo ji angažoval ve funkcích spolku FC Vítkovice 1919 mimo pracovní poměr, svědkyně uvedla, že to byl vždy obžalovaný H., nicméně neuvědomuje si, že by tam vykonávala dvě funkce. K dotazu zda si vybavuje co se projednávalo na výkonném výboru, kdo tam byl přítomen, jak často se scházel výkonný výbor, svědkyně uvedla, že si to nepamatuje. Uvedla že ví, že tam byl obžalovaný H., ale sama ani

neví co je to výkonný výbor a kontrolní komise. Je možné, že zpočátku, když začala pracovat ve Vítkovicích, že teda byla ve výkonném výboru a na své druhé angažování již potom zapomněla. Neví, zda byla nejprve ve výkonném výboru a pak v kontrolní komisi, nepamatuje si to. K dotazu zda v době kdy pracovala ve spolku FC Vítkovice 1919, zda se pravidelně účastnila nějakých schůzek kde by bývali obžalovaní H., G., Ř., J., K., L., A., H. a pánové H., Č. a F., svědkyně uvedla, že na některých takových zasedáních byla. Neví, jak často tyto schůze byly, zda byli jednou měsíčně či každý týden. Byla tam několikrát. Nepamatuje si však, co se tam řešilo, moc to neposlouchala, byla tam pouze do počtu. Schůze řídil zřejmě obžalovaný H. a vždy řešili fotbal. Řešilo se tam i nějaké odvolání, neustále se tam střídali. Nevybavila si, zda se tam řešily i peníze. S nikým z osob, které pracovaly ve spolku FC Vítkovice 1919 neměla žádný bližší vztah, ani intimní poměr. Do spolku se dostala na základě toho, že hledala práci. Potřebovala práci na částečný úvazek pro invalidy, jelikož byla v invalidním důchodu. K dotazu, zda je svědkyni známo, že ve spolku mělo docházelo k umělému navyšování trenérských odměn a část odměny se potom vracela, svědkyně uvedla, že odcházela z klubu když celá aféra začala, navíc se tam všichni hádali a vzájemně se vyhazovali. Nikdy se jí nestalo, že by za ní přišel některý z trenérů a dotazoval se na to, že by některý z trenérů pobíral odměnu 70.000,- Kč měsíčně. Při práci na sekretariátu se setkávala s pracovními smlouvami. Obžalovaný Ř. ji vždy sdělil jakou smlouvu a komu připravit, ale svědkyně si to už moc nepamatuje. Smlouvu fyzicky připravil ten kdo byl aktuálně v kanceláři. Vždycky jim zadali nacionále trenéra, výši trenérské odměny a podle toho vytvořili smlouvu. K dotazu zda částky trenérských odměn byly přibližně stejné či tam byly rozdíly, svědkyně uvedla, že tam byly zřejmě rozdíly podle trenérských licencí. Některé rozdíly byly určitě v 10.000,- Kč, navíc někdo tam docházel pouze občas, tedy měl menší odměnu. Tyto rozdíly se tam začaly objevovat až když tam působila delší dobu. V letech 2018 a 2019 byl jejím přímým nadřízeným nejprve pan S., potom pan U. a obžalovaný Ř. Peníze, které přebírala z titulu své funkce vždy dávala do pokladny, která byla uzavřena a uložena v uzamykatelné skříni. Nebyly tam žádné jiné prostory, mimo pokladny, do kterých by se ukládaly peníze. Nikdy se ji nestalo, že by někdo přinesl na sekretariát peníze v hotovosti a chtěl je nechat na sekretariátě mimo pokladnu. Neví, který orgán ji zvolil, do kterých funkcí, volební proceduře nerozumí.

79. Dále byla v hlavním líčení vyslechnuta svědkyně Dana K., která vypověděla, že byla zaměstnancem spolku FC Vítkovice 1919, a to od ledna 2016, kde měla na starosti hlavně plochy, tedy rozdělení toho, kdo kde trénuje a podobně. Když pak klub převzal pan P., tak někdy do března roku 2020 pokračovala u pana P. Aktuálně pracuje v Porubě. Spolek FC Vítkovice 1919 se zabýval mládežnickým fotbalem. Svědkyně rozdělovala kdo, kde a kdy bude trénovat, vytvářela něco jako rozvrh, jelikož tam bylo 13 či 16 mládežnických družstev. Sportovišť bylo hodně, přičemž každé družstvo mělo určeno svůj čas a prostor, kde budou trénovat. Ve spolku pracovala na částečný úvazek. V době kdy tam působila vedl spolek obžalovaný H., obžalovaný Ř. byl sekretář. Svědkyně seděla na sekretariátu spolu s paní B. a Gabrielou M. Svědkyně působila i v orgánech spolku FC Vítkovice 1919. Dostala se k tomu tak, že za ní přišel buďto obžalovaný Ř. nebo obžalovaný H., že by potřebovali dodat členy, kteří jim chybí. Tedy chtěli po svědkyni, zda bude v nějaké radě nebo v něčem podobném. Chtěli po ní, aby podepisovala podpisové právo, tedy podepsala se na nějaký papír, což bylo vše. Nevybavila si, jak se orgán, ve kterém působila, jmenovala. Bylo to v roce 2017 nebo 2018. V tomto orgánu nedělala vůbec nic a znala tam pouze paní B. Neví kdo tento orgán vedl. V rámci činnosti v tomto orgánu nic nevykonávala. Byla toliko na jedné schůzi, kde něco podepsala. Bylo to v období, kdy ve spolku pracovala dva roky, více si nevybavuje. Pokud ji bylo předestřeno, že z výpisu z obchodního rejstříku je zřejmé, že byla zapsaná jako člen kontrolní komise, uvedla, že to odpovídá tomu co si pamatuje. Zopakovala že byla pouze na jedné schůzi, kde je uvedli jako členy kontrolní komise a více neví. S paní B. nehovořily o tom, kde se budou scházet či co budou kontrolovat, nic takového. Fakticky žádnou činnost

nevykonávaly, nebyla to placená funkce. Zda v FC Vítkovice 1919 existoval výkonný výbor, svědkyně neví, měla svou práci. K dotazu na trenérské odměny, zda zaznamenala, že by se hovořilo o tom, že jsou u některých trenérů nadstandardní odměny, že by za ni někdo chodil a chtěl to vědět, uvedla, že nic takového nezaznamenala. Pracovní dobu měla od 8 do 13 hodin. Na fotbaly jako pořadatelská služba nechodila. Chodívala jako divák do VIP, když hráli muži MFK mistrovské utkání a měla to tam na starost jako obsluha. K dotazu jaký byl vztah mezi FC Vítkovice 1919 a mužským fotbalem svědkyně uvedla, že to bylo nějak propojeno, více neví. Pokud jde o hospodaření spolku FC Vítkovice 1919 svědkyně uvedla, že se vybíraly členské příspěvky, jelikož chodili platit rodiče, což procházelo přes pokladnu. Rovněž svědkyně někdy vybírala členské příspěvky. Pokud jde o otázku dotací pro spolek, tak toto šlo zcela mimo svědkyni. K praní prádla svědkyně uvedla, že sekretariát byl v jiné budově než prádelna. V prádelně byla paní K. a snad paní D. V roce 2018 tam jistě byla paní K. avšak více svědkyně neví. Spolek si určitě pral prádlo sám. Svědkyně žádný doklad do pokladny ohledně praní prádla nezaúčtovala. Kdo fakticky ve spolku, který byl veden obžalovaným H. a Ř. rozhodoval, svědkyně neví, měla na starosti svou práci. Pokud potřebovala něco zařídit či schválit, šla za obžalovaným Ř. Jejím bezprostředním nadřízeným byl obžalovaný Ř., který ji i zadával pracovní úkoly. Pokud přijímala hotovost probíhal to tak, že vypsala příjmový pokladní doklad a když něco vydávala z pokladny, tak zase vypisovala výdajový pokladní doklad, vše se zapisovalo do pokladní knihy. Hotovost se umístila do pokladny, kterou měli uloženou ve skříni v kanceláři. Svědkyně neví o tom, že by se na sekretariátě nacházely nějaké finanční prostředky mimo pokladnu. Oni dávali všechny finanční prostředky do pokladny. Pokladna byla malá pokladnička, která byla umístěna ve skříni, kde měli různé šanony. Nikdy si nevšimla, že by byly peníze i mimo pokladnu. Klíče od sekretariátu měli všichni co tam pracovali, respektive klíče se vždy vyzvedly na vrátnici. Tedy ten kdo došel jako první, vzal klíče a odemkl. Klíče jako takové neměl nikdo k dispozici, že by si je brával domů. Při příchodu na stadion je vrátnice, kde si vždycky klíč vyzvedla. Kdo odcházel jako poslední, tak klíč opět odevzdával na vrátnici. Zda by na vrátnici klíče vydali komukoliv, svědkyně neví. Nevybavila si, že by nastala situace, že by vrátnice vydala někdy klíče někomu kdo tam neměl co dělat. Podepisování dokumentů a smluv šlo zcela mimo svědkyni. Žádné úhrady za klub nerealizovala, fakturace šla rovněž mimo svědkyni. Paní B. tam prováděla úklid. K dotazu pod jakým zaměstnavatelem pracovala paní K., svědkyně uvedla, že má za to, že patřila pod obžalovaného G., tedy společnost TMSV, jelikož i svědkyně nejprve začínala ve firmě TMSV Corporation a za 2 až 3 měsíce přestoupila do FC Poruba. Když přestoupila tak dělala tutéž práci. Nejprve tedy byl zaměstnancem TMSV a potom FC Poruba. Nikdo jí neřekl proč to tak je. Neví zda prádelna patřila pod FC Poruba. Kdo byl zaměstnavatelem paní B., svědkyně neví.

80. Dále byla v hlavním líčení vyslechnuta svědkyně Gabriela M., která vypověděla, že ve spolku FC Vítkovice 1919 pracovala od roku 2015 do roku 2018 či 2019. Pracovala jako asistentka sekretáře, kterým byl obžalovaný Ř. Nejprve ve spolku pracovala jako uklízečka a když se paní B. seznámila s jejím životopisem a zjistila, že má maturitu, tak dostala pozici asistentky. Její pracovní náplní bylo vyřizovat požadavky obžalovaného Ř., tedy tvoření různých tabulek ohledně mistrovských a přátelských utkání. Vyřizovala konkrétní stálou agendu a dále to co jí obžalovaný Ř. zadal. Pravidelně objednávala autobusy, měla na starost pokladnu a přijímala platby v hotovosti. Příjmy spolku tvořily různé dotace, ale tyto přes pokladnu neprocházely. Ohledně vyřizování dotací vyplňovala různé formuláře, neví však, zda to bylo v souvislosti s vyřizováním dotace nebo čerpáním dotace. Práci ohledně dotací ji zadával obžalovaný Ř. Ve vedení spolku byl obžalovaný H. Zcela jistě nějakou práci zadal svědkyni i obžalovaný H., nicméně svědkyně si tuto konkrétní práci již nevybavila, zřejmě se týkala dotací. Místnost sekretariátu se zamykala. Klíče od sekretariátu si vyzvedávali na vrátnici a opět se tam odevzdávaly. Vrátný věděl komu mohou klíče vydat, byl tam seznam oprávněných osob, které vrátní znali. K dotazu zda se k ní dostala nějaká informace ohledně toho, že ve spolku působili

trenéři, kteří pobírali nadstandardní odměny a část jich potom nějakým způsobem vraceli, uvedla, že nikoliv. Za doby jejího působení ve spolku se nestalo, že by na sekretariát přišel nějaký trenér a chtěl vidět trenérské smlouvy jiných trenérů právě s argumentací, že se dozvěděl, že někdo pobírá nějak výrazně vyšší odměny za trénování. Trenéři chodili na sekretariát s různými požadavky, například za paní K., které říkali trenérské plány či potřebovali objednat autobus či jiné věci spojené s tréninkem. Zpravidla se vždy snažili trenérům jejich požadavky splnit, má za to, že se nikdy nestalo, že by jim nevyhověli. K dotazu zda byla účastna nějaké schůzi kde by se řešilo financování spolku, dotace apod. svědkyně uvedla, že nikoliv. Prádlo se pralo v prádelně, která byla na stadionu. V roce 2018 fyzicky prala prádlo paní K., nicméně svědkyně si tím není jistá. Pokud jde o společnostem TMSV Corporation, svědkyně uvedla, že tato firma tam také nějak fungovala, nicméně svědky neví, jak ani kdo stál za toto firmou, ale zřejmě to byl obžalovaný G. Proč a jak tam firma TMSV byla angažovaná, svědkyně neví. Na sekretariátě vedli pro firmu TMSV nějaké pokladní knihy. S touto firmou však pracovní poměr svědkyně neměla. To, že má vést nějaké pokladní knihy pro TMSV, ji řekl obžalovaný G. Žádnou jinou práci pro firmu TMSV nedělali. Svědkyně si nevybavila, co konkrétně do pokladní knihy společnosti TMSV zapisovali. Její pracovní doba byla od 8 do 14 hodin. Na sekretariátu se nejčastěji setkávala s obžalovaným Ř., paní B., paní K. a panem F. Zápisy z jednání spolku nevyhovovala. K dotazu, jak se přijímaly finanční prostředky do pokladny spolku, svědkyně uvedla, že vždy byl vystaven příjmový doklad. Nikdy se nestalo, že by došlo k přijetí peněz bez dokladu. Pokladna byla uložena ve skříni. Svědkyně si nikdy nevšimla, že by se v kanceláři nacházely nějaké finanční prostředky mimo pokladnu. Paní B. byla uklízečka.

81. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Stanislav F., který vypověděl, že ve spolku FC Vítkovice 1919 působil na zkrácený úvazek a dělal administrátora webových stránek. Nevybavil si od kdy tam působil, bylo to zřejmě v roce 2019 před covidovou krizí. Pracoval tam 2 roky. Tuto práci si našel na internetových stránkách, kde byla nabídka. Do práce jej přijímal obžalovaným G. a byl zaměstnancem obžalovaného H. ve spolku FC Vítkovice 1919. K dotazu zda mu něco říká společnost TMSV Corporation svědek uvedl, že ano, něco zaslechl. Má za to, že tato firma souvisela s obžalovaným G., nicméně více si nevybavil. Jeho pracovní doba byla od 8 do 14 hodin, jednalo se o zkrácený pracovní úvazek, takzvané chráněné místo. Fakticky spravoval webové stránky v rámci mládeže, to znamená tréninky, novinky a podobně. Vedení spolku se měnilo, jelikož měli mezi sebou nějaké problémy. Schůzek spolku se svědek neúčastnil. Ve vedení spolku byli obžalovaní Ř. a H. a snad i obžalovaný G., nicméně potom již tam obžalovaný G. nepůsobil a ještě předtím tam působil pan P. Pracovní pokyny mu dával obžalovaný Ř. a když byli ve vedení za dobře, tak mu pracovní pokyny dával i obžalovaný G. Pak mu však bylo řečeno, že je zaměstnancem spolku FC Vítkovice 1919 a obžalovaného G. nemá poslouchat. Příjmy spolku předpokládá, že tvořily dotace. K žádným listinám ohledně vyřizování či čerpání dotací se svědek nedostal, navíc pracoval na chráněném místě, tedy předpokládá, že dotace šla na jeho pracovní poměr. Nikdo po něm nechtěl vytvářet žádné tabulky či cokoliv vyhledávat k tabulkám. Spolek se zabýval trénováním mládeže, konkrétně fotbalu. S trenéry se znal od vidění. Nejprve seděl v kanceláři s paní D. a obžalovaným G. a poté se přestěhoval do kanceláře k obžalovanému Ř., paní M. a paní B. K dotazu zda se k němu dostaly nějaká informace v době kdy působil ve spolku, že někteří trenéři měli čerpat nějaké nadstandardní odměny a pak část z nich vracet, svědek uvedl, že toto četl asi tři týdny před svou výpovědí na stránkách TN.cz. Když tam pracoval, tak nic takového nezaznamenal. Tyto informace šly zcela mimo svědka, zabýval se pouze webovými stránkami. Navíc hodně pracoval v rámci home office. Na webových stránkách snad byla nějaká zmínka o dotacích, ale více si nepamatuje. S obžalovaným H. se viděl pouze párkrát, a to tehdy když byl nějaký zápas, kde obžalovaný pomáhal s A týmem mužů. Pak jej několikrát zahlédl v kanceláři. Nebyl

účasten žádné pracovní porady za účasti obžalovaného H. Svědek si nevybavil, kde byla umístěna pokladna spolku.

82. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Mgr. Milan D., který vypověděl, že ve spolku FC Vítkovice 1919 působil od poloviny roku 2015 a skončil v roce 2016. Působil ve funkci hlavního sportovního trenéra SCM dorostenecké kategorie. Jako odměnu pobíral částku 25.000,- Kč měsíčně a nikdy se nesetkal s tím, že by za ním někdo přišel s tím, že by mu navyšoval odměnu. V roce 2016 byl ze spolku vyhozen a založil vlastní klub 1. FC Poruba. Přes peripetie, které prožíval Vítkovický fotbal, tedy akciová společnost versus zapsaný spolek, se na svědka obrátil pan P. s tím, že jim odejmout status přidruženého klubu k MFK Vítkovice, a.s. a ještě to souviselo s vypovězením ze ZŠ Klegova, což pro ně znamenalo, že nebudou mít nárok na dotace a SpSM. Jelikož 1. FC Poruba měla smlouvu se ZŠ v Ostravě Porubě a splňovali poměrně dost kritérií na udělení statusu SpSM, toliko jim chyběla dorostenecké a žákovské kategorie v nejvyšších ligách, tak se dohodli, že kdyby se propojili, jsou schopni udržet část mládeže z Vítkovic a pomůže to i porubskému fotbalu. S tím souviselo i to, že museli převzít veškeré nároky a závazky, tedy fúze byla řízena fotbalovým svazem, kdy museli dokladovat to, že převezmou veškeré závazky za FC Vítkovice 1919. Od spolku FC Vítkovice 1919 však obdrželi pouze část účetnictví, jelikož zbytek účetnictví zadržovala účetní firma. Ačkoliv podali trestní oznámení, tak dosud nic neobdrželi. Svědek potvrdil, že od 1.7.2015 vykonával funkci vedoucího trenéra SCM, nicméně ke konci roku 2016 dostal výpověď. Sportovní centrum mládeže bylo zaštítěno FAČR. Trenérská odměna svědka byla nejprve 30.000,- Kč měsíčně a poté 25.000,- Kč měsíčně. Odměna klesla z důvodu, že se domluvil s obžalovaným H., který byl tehdy předsedou spolku. K dotazu zda bylo standardní, že by obžalovaný H. řešil s trenéry výše jejich odměny, svědek uvedl, že určitě ano. Neví zda v té době tam byl vůbec i někdo jiný, kdo by řešil odměny trenérů, neví ani jak to řešili jiní trenéři, nicméně se svědkem to řešil obžalovaný H. K dotazu jak mu obžalovaný H. odůvodnil snížení odměny, svědek uvedl, že se na tom domluvili, jelikož obžalovaný H. mu sdělil, že potřebují nějakým způsobem zabezpečit to, aby klub fungoval. Spolek v té době měl nedostatek peněz, což bylo i důvodem ponížení odměny, což mu i řekl obžalovaný H. Svědek si nevybavil jak dlouho pobíral odměnu 30.000,- Kč. Měl trenérskou licenci UEFA profi, což je nejvyšší dosažená licence. První licence je C, potom B a licence A, mezitím jsou ještě licence trenérů mládeže. Potom je ještě UEFA profi a pod nimi UEFA A a UEFA B. Licence UEFA mládež a FAČR profi jsou licence, které jsou nad licencí A. K dotazu zda vedoucí SCM měl nějaké asistenty či podřízené trenéry svědek uvedl, že ano. Byli tam podřízení trenéři, a to jak hlavní trenéři žáků, tak hlavní trenéři přípravek, kteří měli pod sebou své kategorie. Hlavní trenér přípravek měl vést hlavní trenéry přípravkových mužstev U 7, U 8, U 9, U 10 a U 11. Hlavní trenér žákovské kategorie měl vést trenéry U 12, U 13, U 14 a U 15. Pod svědka spadali přímo trenéři U 16, U 17 a U 19. Asistent trenéra U 19 obžalovaný F. pod svědka nespadal, jelikož takového trenéra jako byl obžalovaný F., by si tam svědek nevzal. Obžalovaný F. na to neměl erudici a neměl na to ani kompetenci, pokud jde o kvalitu trénování. Svědek nemá vůbec představu jaké příjmy měli trenéři, jenž mu byli podřízeni. Zcela jistě však nemohli mít vyšší odměnu než svědek, měli odměnu jistě nižší. K dotazu zda svědek měl představu o tom, jak na tom byl spolek s financemi, zda to řešili na nějakých poradách, svědek uvedl, že na poradách řešili věci, které se týkaly sportovního vybavení hráčů, tréninkové plochy a podobně. Nic jiného tam neřešili. Byl tam sekretář obžalovaný Ř. a za akciovou společnost tam byli obžalovaní G., J. a Marek P. Za spolek tam byli obžalovaní H. a H. To bylo vedení spolku a prolínalo se to s akciovou společnosti. Na poradách se řešily především hřiště, dresy a podobně, neřešilo se tam financování. Obecně měli informaci, že chybí peníze a vždy se muselo počkat na to, až dostanu nějaký sponzorský dar nebo dotaci, jelikož svědek chtěl, aby trenéři byli spokojení a vždy dostávali svou odměnu nejpozději 15 měsíce, případně aby se jim nestalo, že nemohou jet na zápas, jelikož nemají na platbu v hotovosti či nemají zaplacené

faktury za pronájem hřišť apod. Uvedl, že v minulosti je upozorňovali partneři na to, že třeba nemají zaplaceno, stalo se to jednou až dvakrát za půl roku. Rovněž trenéři občas čekali na výplatu odměny, kterou dostávali se zpožděným 3 až 4 měsíců, jelikož se čekalo až klub dostane nějaké peníze a pak se to zaplatilo. Zda to bylo v důsledku toho, že měli málo peněz či někdo s penězi neuměl hospodařit, svědek neví. Bylo tam několik zdrojů příjmů od sponzorství, členské příspěvky až po dotace z Ostravy a FAČR. Ke struktuře příjmů svědek uvedl, že někdo měl velký zdroj příjmů z města tedy dotace jako Baník Ostrava, tedy jejich členské příspěvky jsou minimální. V Porubě naopak představují členské příspěvky 60% příjmů, neboť mají málo dotací. Jak to bylo v té době ve spolku, svědek nevěděl. Má však za to, že největším zdrojem příjmů byly dotace z města Ostravy, poté následovaly dotace z FAČR, potom členské příspěvky a sponzoring. Uvedl, že trenéři když nedostali 15 odměnu, tak byli nespokojení, což se projevovalo zejména verbálně a upozorňovali na to. Svědek uvedl, že tato problematika se neustále řešila s obžalovaným H., který byl finanční ředitele klubu a vždy se vše po nějaké době uhradilo. SCM zřizoval FAČR a dostávali na to výhradně prostředky z FAČR. Mimo SCM tam ještě bylo sportovní středisko mládeže – SpSM. SCM zabezpečuje dorost a SpSM zabezpečovalo žáky a přípravku, vše měl pod sebou FAČR. O tom zda se zřídí SCM či SpSM rozhodoval FAČR a musely být splněny určitá kritéria, které pak kontrolovali a poté poskytli prostředky. Tyto prostředky byly striktně určeny na provoz těchto center. Je pravdou, že prostředky z FAČR nepokryly zcela provoz těchto center a spolek do toho musel dávat své další finanční prostředky. K dotazu k čemu tedy tato střediska byla pro spolek výhodná, když dotace z FAČR nepokryla jejich provoz, svědek uvedl, že kdyby neměli tyto střediska, nedostali by dotace z FAČR a byli by ještě více ztrátoví, protože tak jako tak museli mít angažované trenéry a tyto platit. Navíc další přidaná hodnota spočívala v tom, že měli snadnější přístup na dotace města oproti jiným klubům. V té době byla kvalita pro dotace města důležitá. Největší roli hrálo to, zda klub nastupuje v mužských soutěžích v 1. či 2. lize. V letech 2015 a 2016 podle svědka neprobíhaly schůzky trenérů či asistentů s vedením spolku. Problémy s výplatou odměn se týkaly jak trenérů, tak jejich asistent, bylo to napříč spolkem. Ti co nedostali odměnu věděli, že to je způsobeno tím, že klub nemá peníze a čeká na to, až mu peníze přijdou. Stejnými problémy trpěly i ostatní kluby v okolí. Trenéři měli představu o tom, že fotbal jako takový je podfinancován. K dotazu zda se někdy stávalo, že by měli v plánu například něco navíc jako je soustředěný či nakoupit vybavení mimo plánovaných výdajů a musel jít za vedením spolku žádat o peníze, svědek uvedl, že ano a stávalo se, že jim bylo sděleno, že na to peníze nejsou. Takovéto věci právě s trenéry řešil. Trenéři dávali požadavky svědkovi, svědek potom tyto požadavky konzultoval s vedením spolku a dával zpětnou vazbu. Například, pokud jde o soustředění navíc, výjezdy, zájezdy na zápasy do Čech apod. Uvedl, že se stávalo, že mu bylo i nevyhovělo z důvodu nedostatku peněz ve spolku. Tyto požadavky řešil vždy s obžalovaným Ř. a pak s obžalovaným H. Následně trenérům výsledek tlumočil ve smyslu máme – nemáme peníze, dostaneme – nedostaneme peníze. Svědek uvedl, že v té době hráli například turnaj, který probíhal v Čechách a na Moravě s tím, že vždy jeden tým musel zrealizovat jeden turnaj a bylo zapotřebí několikrát vyjet do Čech či na jižní Moravu. Vše se muselo nějakým způsobem plánovat, aby to byli schopni ufinancovat. Bylo to finančně komplikované, což trenéři věděli. Často se jelo pouze takzvaně na otočku, tedy nepřespávalo se tam. Pokud šlo o přípravná a pohárová utkání tak oslovovali i rodiče, zda by jim pomohli hráče odvézt. Svědek toto však nedomlouval, vždy to domlouvali s rodiči trenéři. Na dojezd například do Hlučína, do Karviné na přípravné utkání se neobjednávaly autobusy. Pokud někam chtěli cestovat na zápas, museli dopředu s vedením konzultovat ubytování, stravu, dopravu autobusem a potřebovali to mít schválené. Z klubu byl vyhozen, jelikož nesouhlasil se spoluprací s Baníkem Ostrava. Měli záměr ve Vítkovicích udělat samostatně fungující klub, který bude čerpat ze své líhně mládeže, který v té době měl. Obžalovaný G. se tehdy spojil s Baníkem Ostrava, snad v tom byli angažováni i obžalovaní H. a Ř., a začali s nimi kooperovat s tím, že by hráči byli až do mužů ve spolku a potom by přecházeli do Baníku. Baník měl

naopak finančně pomáhat spolku, tedy že by se spolek stal líhní pro Baník, s čímž svědek nesouhlasil. K dotazu v čem byla tato myšlenka špatná či naopak dobrá, svědek uvedl, že v tom neviděl nic pozitivního, jelikož hráče si mohli zhodnocovat sami. Uvedl, že je pravdou, že když se hraje 1. a 2. liga je to finančně náročné, přičemž klubu se nedostávalo finančních prostředků právě v té mužské sekci. Pokud by však z jejich spolku odešli hráči zadarmo do Baníku, tak pro klub to žádná bonita není, jelikož jeho provozní kapitál je představován právě formou dobrých hráčů, a to i v mládežnickém fotbale. Svědek tedy měl za to, že by to pro jejich klub nemělo žádný přínos. Svědek následně založil spolek 1. FC Poruba a pak došlo k fúzi s FC Vítkovice 1919. Aktuálně jejich spolek nedisponuje žádnými písemnosti FC Vítkovice 1919, které by se týkaly jednání kontrolního orgánu spolku, z porad (výboru) spolku či cokoliv podobného. Svědek se dosud nesetkal ve své praxi s obdobným případem, pro který jsou obžalovaní stíháni. Toliko slyšel, že se to dělo i v Baníku Ostrava. Dále svědek doplnil, že jeho odměna byla snížena z 30.000 na 25.000,- Kč někdy na konci roku 2015 a pak už to byl setrvalý stav. Svědek upřesnil, že spolek neměl finanční problémy jako takové, nicméně vždy tam byl nedostatek financí, který je ve fotbalovém životě ve všech klubech. Bylo to o tom, že si klub nemohl dovolit větší rozvoj, jelikož na to neměli finance. Vždy museli vyčkávat než přijdou další peníze, tedy další dotace. Jinak klub byl finančně v pořádku. Svědek uvedl, že dříve působil i v jiných klubech a pokud by tyto kluby porovnal, tak má za to že Vítkovice byl standardní klub, tedy byl dobře zabezpečený, toliko nastávaly situace, že trenéři nedostávali občas odměnu včas, ale to se děje ve všech klubech. Dříve svědek působil v Karviné, Frýdku Místku a Hlučíně. Uvedl, že si nepamatuje na konkrétní případ kdy by jim vedení klubu zamítlo nějakou akci. Na mistrovská utkání vždy jezdili autobusy, to bylo zabezpečeno. Jeho vztah se spolkem skončil písemnou výpovědí ze strany klubu a uplynutím výpovědní doby. Nedomlouvali se na dalším pokračování spolupráce, jelikož se nedohodli na tom, kam by měl klub dále pokračovat.

83. Dále byla v hlavním líčení vyslechnuta svědkyně Eva D., která vypověděla, že zná společnost TMSV Corporation. Uvedla, že je možné, že v období let 2016 až 2020 v této společnosti pracovala. Rovněž je možné, že v tom období pracovala i někde jinde. Měla pracovní smlouvu s FC Vítkovicemi, TMSV nebo MFK Vítkovice. Název společnosti Sport Care ji něco říká, avšak neví zda v ní pracovala. K tomu kdo za těmito společnostmi stál, svědkyně uvedla, že když začínala tak je možné, že se jednalo o společnost Spor Care, nicméně pohovor měla u pana P. Potom s obžalovanými H., G. a Ř. Jednalo se o společnosti FC Vítkovice, MFK Vítkovice a TMSV, kde byl právě obžalovaný G. Jako práci vykonávala administrativu. Spravovala webové stránky, starala se o marketing, o týmy a zajišťovala veškeré potřeby. Její práce se celkově vztahovala k fotbalu, buď to byl klub FC Vítkovice nebo MFK Vítkovice, jednalo se o fotbal dětí i dospělých. Uvedla, že mezi těmito subjekty jako zaměstnanec přecházela. Když přecházela mezi subjekty, tak její náplň práce byla stále stejná. K dotazu z jakého důvodu tedy měnila svého zaměstnavatele ačkoli vykonávala stále stejnou práci, svědkyně uvedla, že neví. Prostě jim změnili smlouvy z jednoho zaměstnavatele na druhého zaměstnavatele. Zpravidla za ní někdo přišel a řekl ji, že bude nová pracovní smlouva. Její mzda byla pořád stejná, tato se nesnižovala ani nezvyšovala. Nebylo ji nijak vysvětlováno proč k tomu dochází, navíc svědkyni to bylo lhostejné, jelikož pořád vykonávala stejnou práci pro klub, tedy neřešila to. Nevybavila si kdo konkrétně za ní chodil se změnami smluv, zřejmě někdo z vedení. Za společnost TMSV Corporation to byl obžalovaný G. Svědkyně v tom neviděla problém, vždy se to týkalo fotbalu. Práci vykonávala po celou v kanceláři na městském stadionu Vítkovice. V kanceláři s ní seděla paní K., pan D., paní M. a B. Netuší, zda v některých případech měl některý ze subjektů, který ji zaměstnával, charakter chráněné dílny. Prádelna fungovala v prostorách městského stadionu v suterénu. V prádelně pracovala paní K., paní B. a snad i paní D., která tam byla později. Kdo však prádelnu provozoval, svědkyně neví. Toliko ví, že nějakou dobu ji provozovala společnost TMSV, jelikož nahoře měli i fanshop a předtím

zřejmě FC Vítkovice. Fanshop tam byl 2 až 3 roky. K dotazu co se v prádelně dělalo po dobu kdy ji provozovala TMSV Corporation, svědkyně uvedla, že se zřejmě pralo, netuší však co se pralo, asi dresy. Aktuálně tam svědkyně stále pracuje, toliko se ji změnila smlouva na jinou společnost na MFK Vítkovice. Společnost TMSV Corporation měla pod sebou fanshop, ale čím se zabývala, svědkyně neví.

84. Dále byla v hlavním líčení vyslechnuta svědkyně Jana D., která vypověděla, že pokud jde o fungování FC Vítkovice 1919, měla tam svého syna, který chodil na tréninky hrát fotbal, a to asi od první třídy. Vodili jej tedy na stadion a platili poplatky. Ke konci roku 2017 přestal fotbal navštěvovat a pak nastoupil zase až v polovině roku 2018, jelikož měl mezitím zdravotní problémy. Její syn se jmenuje Jan D., nar. xxx. K dotazu zda si vybavuje, ve kterém soutěžním ročníku byl v kategorii U 16 svědkyně uvedla, že to zřejmě byl rok 2019 až 2020. Kdo trénoval kategorii U 16 si svědkyně nevybavila, byli tam 3 trenéři, ale více se o to nezajímala. Byl tam pan P., pan T. a pan D. Svědkyně uvedla, že její syn už má xxx let, tedy nechce, aby s tím svědkyně jezdila. Vybavila si trenéra obžalovaného P., o kterém snad syn doma hovořil. Její syn jezdíval na zápasy i mimo Ostravu, kam je vozili rodiče svými vozidly nebo měli autobus. Svědkyně neví, z jakého důvodu se někdy jezdívalo autobusem a někdy soukromými vozidly rodičů. Syn to podával tak, že buďto sehnali autobus nebo nesehnali autobus a pojedou soukromými vozidly. Vozil je manžel svědkyně, přičemž pohonné hmoty mu nikdo neproplácel, nicméně probíhalo tam snad něco mezi dětmi, tedy že rodiče těch dětí, které se vozily by měli přispět rodiči, který vezl. Bylo to však dobrovolné. Jméno obžalovaného J. svědkyně nezná, nehovořil o něm ani její syn. Svědkyně neví, zda byly v klubu nějaké problémy ohledně financí či odměn trenérů, nezajímala se o to. Pokud jde o výši členských příspěvků, tak zpočátku to bylo 300,- Kč na měsíc a následně 600,- Kč na měsíc, platili to co půl roku převodem na účet. Zda v průběhu roku něco dalšího dopláceli, například na soustředění apod., uvedla, že dopláceli, což bylo normální. Nevybavila si, zda platili celé soustředění anebo pouze půlku a druhou půlku klub. Svědkyně se o to blíže nezajímala, tedy neví zda se autobusem jezdilo na soustředění či na zápasy. Když byl syn malý, jezdívala svědkyně. Když byl větší, pak jezdíval její manžel. Na mistrovské zápasy měli určitě i autobusy.

85. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Roman S., který vypověděl, že v letech 2016 až 2020 pracoval pro fotbalový klub Vítkovice. Jednalo se o pracovní poměr konkrétně pro spolek FC Vítkovice 1919. Ve společnosti TMSV pracoval jeden rok, ale neví zda to bylo také v tomto období. Nejednalo se o souběžné pracovní poměry. Nevybavil si, zda se po pracovním poměru v TMSV vrátil znovu do Vítkovic nebo skončil. Za firmou TMSV stál obžalovaný G., který mu zadává pracovní úkoly. Práce, kterou vykonával pro FC Vítkovice 1919 i pro TMSV byla naprosto stejná, jeho pracovní náplní bylo chystání sportovišť. Byl zaměstnán jako údržbář sportoviště. Fakticky sekal trávu, vykonával práce kolem hřiště jako lajnování apod. Měl zkrácený pracovní úvazek 4 hodiny denně. K dotazu z jakého důvodu chvíli vykonával práci pod hlavičkou TMSV a chvíli pod FC Vítkovice 1919 uvedl, že to nedokáže vysvětlit. Plat měl stále stejný. Rovněž práce byla stále stejná. Pracovní pomůcky a technika byly pořád stejné. Když se změnila hlavička zaměstnavatele, neměnil se způsob práce ani místo výkonu práce, vše bylo stále shodné. Nikdo mu nevysvětloval proč se tak děje. Kdo za ním přišel s tím, že přejde do TMSV či se vrátí pod někoho jiného, si nevybavil. Svou základnu měl pořád stejnou, tedy na Vítku. To se nezměnilo ani když byl pod TMSV. Na údržbě jich pracovalo zhruba sedm. Kdo byl zaměstnavatelem ostatních kolegů z údržby, svědek neví, nehovořili o tom. Mzda mu byla řádně vyplácena v obou společnostech. K dotazu z jakých finančních prostředků se nakupoval spotřební materiál, například osivo na hřiště apod., svědek neví. Zda TMSV provozovalo chráněnou dílnu, svědek neví. Svědek je osobou zdravotně znevýhodněnou a byl i v době, kdy byl zaměstnán u TMSV a FC Vítkovice 1919. Nevybavil si, zda tam bylo více takových osob se zdravotní znevýhodnění.

86. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Michal Č., který vypověděl, že ve spolku FC Vítkovice 1919 působil ve funkci člena dozorčí rady, a to v období od roku 2016 až 2018 či 2016 až 2019. Je možné, že byl členem kontrolní komise s tím, že členství mohlo vzniknout 23.12.2016 a zaniknout 14.5.2018. Oslovil jej pan F., který působil v jejich advokátní kanceláři a v zásadě šlo o to, že potřebovali dokooptovat do orgánů společnosti další členy. Svědek hraje fotbal, ale nevěnuje se tomu profesionálně. Se spolkem do té doby neměl žádnou pracovní zkušenost. K dotazu zda se účastnil nějakých zasedání uvedl, že se snažil vzpomenout a má za to, že jednou ročně nějaké zasedání dozorčí rady bylo, nicméně nemá žádný záznam. K dotazu kdo tehdy vedl tento kontrolní orgán, tedy kdo zval na to zasedání svědek uvedl, že si to již nevybavuje. Nevybavil si kolika zasedání se zúčastnil. Vybavil si, že probíhaly v malé kanceláři, která bývala plná, tedy odhadem tam bylo 5 až 6 lidí. Funkce těchto lidí si nevybavil, byla to pro něj marginální záležitost a funkce nebyla placená. K dotazu zda předtím než šel na zasedání dostal program zasedání či nějaké listiny k prostudování uvedl, že má za to, že program byl asi přímo až na tom zasedání a všechny věci se řešily vždy až na místě. Má za to, že se nestalo, že by tam například zašel týden před zasedáním či by mu v průběhu roku někdo něco posílal. Probíhalo to tak, že se přečetl program a schválil se. Nevybavil si, o čem se tam jednalo, ani zda se tam projednávalo hospodaření spolku. Nevybavil si, zda se tam o něčem hlasovalo, ani zda byl vyhotovován nějaký zápis. Svědek nemá nic k dispozici a nepamatuje si, že by něco podepisoval. Obžalovaného H. zná, nicméně nevybavil si, zda se účastnil zasedání jako svědek. Vídali se zcela jistě na fotbalovém stadionu, jelikož se znají a tykají si. Okolnosti jejich seznámení si nevybavil. Seznámili se zhruba v tomto období či kousek před tím než svědek ve spolku začal působit. Nepamatuje si vůbec nic z výkonu funkce ve spolku. Následně na funkci rezignoval, jelikož neměl časový prostor se jí věnovat. Řešilo to vše s kolegou F. Zda se F. účastnil zasedání spolku, svědek neví.

87. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Miroslav D., který vypověděl, že předmět hlavního líčení mu je znám z veřejných médií. Svědek uvedl, že ve spolku FC Vítkovice 1919 pracoval v době od 2015 do 2020 jako trenér přípravek. Vše bylo ukončeno covidem. Vzhledem k výši odměny, která mu byla vyplácena, to vnímal jako svůj koníček. Měl normální zaměstnání, které mu obstarávalo živobytí. Svědek disponuje trenérskou licenci UEFA A. Trénoval kategorii U 9, ze které pokračoval až do kategorie U 11, tedy 3 roky. Potom znovu převzal kategorii U 9 a opět s ní pokračoval, jednalo se o dva tříleté cykly. Začínal jako asistent trenéra F. a poté byl hlavní trenér. Mimo svědka, trénovali v jeho skupině obžalovaní F., K. a p. Libor G. První rok pobíral měsíční odměnu 1.500,- Kč, druhý rok 2.500,- Kč a 3-4 rok 5.000,- Kč. Končil s odměnou 5.000,- nebo 6.000,- Kč měsíčně. Působil jako hlavní trenér v kategorii U 10 či U 11. Když působil jako hlavní trenér, měl odměnu maximálně 6.000,- Kč měsíčně. Nikdy neměl větší odměnu. Neví jaké odměny pobírali ostatní trenéři, tedy obžalovaní F. a K. Obžalovaný K. byl hlavní trenér v jiné kategorii. Jeden rok působili spolu, kdy obžalovaný K. byl hlavní trenér a svědek asistent. Další ročníky již působil obžalovaný K. jako hlavní trenér u jiných kategorií. Pokud jde o vyjednávání trenérské odměny, svědek uvedl, že o penězích vždy diskutoval s obžalovaným Ř. Vždy mu před sezonou řekli, že na následující sezónu bude mít odměnu 5.000,- Kč, zda s tím souhlasí. Tím vyjednávání končilo, nebyl tam prostor pro diskuzi. Svědek uvedl, že by si mohl říci o větší odměnu, nicméně i v jiných klubech měli mládežničtí trenéři napříč malými kategoriemi částku od 2.000,- do 5.000,- Kč. Nezná nikoho z okolí Třince či z Baníku a podobně, kdo by bral podstatně více, pokud jde o trenéry přípravek. Svědek neví, zda výše odměny byla sjednávána s ohledem na finanční možnosti klubu. Má za to, že každý by chtěl reálně více, nicméně reálně věděl kolik brávají trenéři v těchto kategoriích. Vnímal to tak, že to dělá jako koníček ve svém volném čase, tedy částka 5.000,- Kč byla adekvátní odměna. Na trénink chodíval třikrát až čtyřikrát týdně a o víkendu bývaly turnaje, tedy trenérství mu zabralo extrémně mnoho času. Nicméně když hovořil s

trenéry napříč kluby, tak zjistil, že berou přibližně všichni stejně. Neví, čím je daná výše této odměny. Nezná nikoho, kdo by bral pěti nebo dvacetinásobek takovéto odměny. Smlouvu podepisoval vždy s obžalovaným Ř. Smlouvu obdržel, zkontroloval si své údaje jako bydliště, rodné číslo, částku odměny a smlouvu podepsal. S obžalovaným H. nikdy přímo nejednal, potkával se s ním jednou ročně na stadionu, nicméně nijak s ním nejednal. Svědka jako trenéra kontroloval šéftrenér přípravek, což byl Radek H., který přípravku zastřešoval. Ze začátku tam byly ještě obžalovaný H., který měl nejvyšší vzdělání i licenci a měl to zastřešovat po stránce odborné. Potkával jej na hřišti nebo na Vítku v prvním roce. V rámci klubu bývaly pravidelné trenérské porady, kde se zvažoval další rozvoj, nicméně měli to rozdělené na sekce. Tedy trenéři přípravek měli svoje porady, kterých se účastnili hlavní trenéři kategorie U 7, U 8, U 9, U 10 a U 11 a Radek H. jako šéf trenér. Řešily se tam především počty, tedy kolik mají dětí, tréninková náplň jednotky, jaké turnaje hrávají, které z dětí jsou nadějné apod. Financování se tam nikdy neřešilo. Bývalý i výjezdy. Pravidelně mívali soustředění před začátkem sezóny o prázdninách v srpnu. Nikdy si nevymysleli nějaké vlastní soustředění, jelikož soustředění byly vždy naplánované, a to od nejstarší kategorie až po ty kategorie nejmenší. Turnusy se měnily, tedy když se vrátila starší kategorie, odjížděla mladší kategorie, a tak to bylo po dobu téměř celých prázdnin. K dotazu zda se někdy stalo, že by si třeba vymysleli nějaké sportovní pomůcky, nějaké cestování někam, co by museli konzultovat s vedením klubu z hlediska financí, svědek uvedl, že si nic takového nevybavuje. Přípravky jezdí na turnaje tak, že je vozí vlastní rodiče. K dotazu zda to rodičům někdo proplácí tyto cestovní náklady, svědek uvedl, že to neví, ale má za to, že asi nikoliv, jelikož vozí své děti. Rovněž tak svědek vozil své děti zadarmo. Dále svědek uvedl, že přípravka jezdívala jednou až dvakrát do roka na turnaj minirepublika, což bývalo v Českých Budějovicích a v Praze. Jezdilo se rovněž automobily, jelikož v přípravce nejsou autobusy, svědek však neví proč. Obecně platilo, že žáci jezdí na mistrovská utkání autobusem, ale přípravka nikoliv. Pokud si přípravka domluví turnaj, musí se vždy domluvit s rodiči, ať je tam rodiče přivezou. Tak to to platilo již v době, kdy svědek začal trénovat v přípravce. V přípravce obecně platilo, že mohou jet kam chtějí, ale musí se tam sami dopravit. Například v Třinci na to mají autobus, ve Vítkovicích nikoliv. Svědek neví čím to bylo, že jim nebyl poskytován autobus. Pokud jde o přepravu do Českých Budějovic a do Prahy na turnaje, vždy se dopředu ptali rodičů, kdo by byl ochoten je tam odvézt, s tím že tam mají možnost hrát kvalitní turnaj se Spartou, Slávií a dalšími týmy. Tedy vždy to probrali s rodiči dopředu, aby tam ty děti přivezli a odvezli zpět. Má za to, že rodičům nic nepropláceli, ani si nevybavil, že by někdo z rodičů tyto náklady požadoval proplatit. Pokud by chtěl někdo z rodičů tyto náklady proplatit, poslal by jej svědek za R. H. nebo obžalovaným Ř. Svědek nikdy nebyl přítomen na žádné schůzi, kde by se řešilo financování klubu. Toto trenéři neřešili, řešilo si to vedení klubu samostatně. Jako trenéři se například sešli někde v restauraci, pobavit se, nicméně nejednalo se o oficiální akci. Financování klubu neřešili. Svědek uvedl, že neví, jak na tom byl klub finančně. Stávalo, že neobdržel odměnu v daném měsíci, což na něj působilo tak, že klub nemá peníze, nicméně potom dostal odměny vyplaceny jednorázově. Tedy docházelo k tomu, že například 5 měsíců v řadě nedostali odměnu a dostali ji potom najednou. Svědek to vnímal tak, že klub neměl peníze. Prodlení s výplatou mzdy bývalo ze začátku sezony často, jelikož je vše se zpožděním. Když nedostal odměnu včas, tak se dotazoval R. H. nebo obžalovaného Ř., případně napsal obžalovanému H., proč nepřišla odměna včas. Po této urgenci pak již odměnu obdržel. Když měl například odměnu dostat 20. a neobdržel ji, tak vyčkal do 30. a teprve když ji nedostal, tak se potom ptal kolegů a zjišťoval, že i ostatní kolegové třeba neměli odměnu a teprve poté psal například SMS obžalovanému H. Bylo to zpočátku roku 2015 a 2016. Když se dotazoval proč není vyplacena odměna, bylo mu sdělováno, ať se obrátí na obžalovaného H. Nepátral po důvodu, proč mu nebyla zaslána odměna. Když zaslal SMS obžalovanému H., obdržel odměnu dodatečně najednou. Když už se to stávalo opakovaně tak věděl, že stačí zaslat sms obžalovanému H. Nikdo mu nevysvětloval co je důvodem z prodlení výplaty odměn. Svou činnost ve spolku ukončil, jelikož

přišel covid a došlo k uzavření sportovišť. Navíc tam byly nějaké nesrovnalosti mezi FC Vítkovicemi a osobami, jež to ovládaly a svědek již pokračovat nechtěl. Chtěl někam do klidného prostředí, kde bude řešit pouze fotbal. Aktuálně trénuje v Polance nad Odrou. V Polance nad Odrou tomu šéfuje obžalovaný Ř., svědek tam trénuje mladší žáky U 13 a pobírá odměnu 6.000,- Kč měsíčně. Dále svědek uvedl, že mimo výdaje na cestování na turnaje jsou ještě i výdaje s placením startovného, například když bylo startovné 1.500,- Kč tak se rozpočítávalo na počet hráčů v mužstvu a vybíralo se to od rodičů. Pokud jde například o občerstvení v rámci tréninku či turnajích, tak toto bývá součástí startovného. Svědek se nebyl schopen vyjádřit k ekonomické situaci spolku v letech 2015 až 2020. Po celou dobu, co ve spolku působil, tak v přípravce to bylo stejné pokud jde o financování výjezdů a turnajů. Veškeré informace o projednávané věci má pouze z tisku, v době kdy tam trénoval, tak se o něčem takovém nehovořilo. Jeho osobě nikdy neučinil nikdo žádnou nabídku, že by mu navýšili odměnu trenéra a část peněz by vracel. K dotazu zda odměna trenéra v té době 25.000,- či 30.000,- Kč je velká nebo malá, svědek uvedl, že je nutno se na to dívat z toho pohledu, zda to člověk dělá po práci a chodí na tréninky až například v 15:30 anebo je to člověk jako pan H., který byl ve škole a býval tam celý den. Svědek uvedl, že on jako trenér to přímo neřešil, nicméně pro trenéry, kteří to mají jako hlavní pracovní poměr, tak to není nijak velká odměna. Svědek uvedl, že na trenérskou smlouvu jako měl svědek, by měsíční odměna 25.000,- Kč byla příliš vysoká. Nezná v republice trenéra na úrovní přípravek, který by pobíral takovouto měsíční odměnu.

88. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Libor G., který vypověděl, že ve spolku FC Vítkovice 1919 trénoval, jelikož tam dříve působil jako hráč. Začínal tam v roce 2015 a trénoval tam přibližně 7 let, tedy skončil v roce 2020. Když začínal trénovat měl trenérskou licenci C a pak si udělat trenérskou licenci B. V letech 2016 až 2020 vždy působil jako asistent trenéra. Začínal u přípravky U 7 a potom byl u starších U 9 a U 10. Začínal s obžalovaným K., potom byl s Miroslavem D. Pobíral měsíčně odměnu v rozmezí 2.500 až 4.500,- Kč. Trenérskou odměnu s ním vyjednával obžalovaný Ř. Jméno obžalovaného H. zná, snad spolu někdy i mluvili, nicméně neví, zda se jednalo o jeho trenérskou odměnu. Častěji svědek jednal s obžalovaným Ř. Svědek míval trenérskou smlouvu na jeden rok a každý rok s ním projednával podmínky obžalovaný Ř. Vždy obdržel papír, na kterém bylo napsáno jaká je výše odměny a tento podepsal. Kdo stanovoval výši odměny, svědek neví. Vždy mu něco předložili a svědek to podepsal. Pokud mu odměnu navyšovali, tak dopředu mu to zřejmě řekl obžalovaný Ř. Pokud někdy sám vyjednával svědek o navýšení odměny, vždy jednal s obžalovaným Ř. Svědek se nebál říci si o větší odměnu, nicméně vnímal to tak, že mu tam trénuje syn a svědek šel takzvaně s ním. Svědek neví jaké odměny měli ostatní trenéři, nikdy o tom mezi sebou nehovořili. Pokud jde o včasnost vyplacení trenérské odměny, svědek uvedl, že na konci již bývali v prodlení. Na konci bývalo prodlení již větší, nedostali zaplaceno například půl roku. K dotazu co si svědek o této situaci myslel, svědek uvedl, že se domníval, že klub nemá peníze. Uvedl, že se stejnými problémy se setkal i v hokejovém klubu. Pokud mu nepřišla včas odměna, měl za to, že je to dáno tím, že klub nemá aktuálně peníze. Dotazoval se i ostatních trenérů, zda i oni nedostali odměnu a rovněž tito mu potvrzovali, že také ještě neobdrželi odměnu. Řekli mu, že to dostane zpětně, že se čeká na peníze. Mezi trenéry se o tom normálně bavili. Trenéři mívali schůzky ohledně trénování, tedy jak trénovat a podobně, schůzky ohledně peněz nebývaly. Hlavní trenér domlouval turnaje s dalšími kluby. Svědek soustředění či nákup sportovního materiálu neřešil. Rovněž s ním nikdo neřešil finanční možnosti klubu, vše řešili s hlavními trenéry. Na turnaje se dopravovali vozidly rodičů, pokud se jednalo o přípravku. Když jeli na turnaj do Prahy, cestovali vlakem, což rovněž platili rodiče. Určila se nějaká částka, podle toho kolik mělo stát ubytování a další věci, a tato se pak vybrala od rodičů. Pokud jde o náklady jeho osoby, coby trenéra, na ubytování a cestování, fungovalo to tak, že tyto náklady byly součástí nákladů na celou akci, tedy rozpočítávaly se na rodiče. Zda se někdy

někdo z rodičů dotazoval, zda nějakou část platí i klub, svědek neví. Pokud se jednalo o hráče ze sociálně slabších rodin, tak ti nejeli. Jinými slovy pokud na to někdo neměl finanční prostředky, tak nejel, což se však stávalo ojediněle. Zda se řešili sociálně slabí, ale výkonnostně dobří hráči, a jejich účast na takovýchto turnajích s vedením klubu, svědek neví. Svědkovi nikdy nebylo nabídnuto něco takového pro co jsou obžalovaní trestně stíhání, ani o takových praktikách neslyšel. Aktuálně již trenérskou činnost nevykonává. Z Vítkovic přešel trénovat svědek do Baníku, jelikož chtěl zkusit něco nového. Navíc ve vítkovickém klubu byly neshody. V Baníku pobíral odměnu 5.000,- Kč měsíčně. K dotazu zda byl rozdíl ve finančním zabezpečení Vítkovic a Baníku svědek uvedl, že z médií ví, že ano, nicméně on jako trenér to nijak nepozoroval. K dotazu zda svědek ví, odkud bral klub Vítkovice peníze na jeho trenérskou odměnu, svědek uvedl, že neví, že má za to, že se jednalo o finanční prostředky z města či finanční prostředky sponzorů. Nikdy nehovořili o tom, odkud klub bere peníze na svůj provoz.

89. Za podmínek § 211 odstavec 1 trestního řádu byl v hlavním líčení čten protokol o výslechu svědka Mgr. Pavla F. z přípravného řízení. Svědek vypověděl, že v letech 2016 až 2019 působil v Městském fotbalovém klubu Vítkovice, a.s. na pozici předsedy představenstva. Spolek FC Vítkovice 1919 byl majoritním akcionářem Městského fotbalového klubu, a to do roku 2018. Do roku 2018 byly tyto kluby i personálně propojené, jelikož dva členové představenstva společnosti byli současně členy výkonného výboru spolku FC Vítkovice 1919. Svědek má za to, že spolek FC Vítkovice 1919 poskytl MFK Vítkovice, a.s. finanční půjčku, přičemž tato byla poskytnuta akciové společnosti ještě předtím, než se svědek stal předsedou představenstva a půjčka je zřejmě stále nesplacena. Předsedou spolku FC Vítkovice 1919 byl obžalovaný H., členy výkonného výboru byli obžalovaní H., Ř. a J. Svědek má za to, že příjmy spolku tvořily zejména dotace a členské příspěvky. K otázce zda mu je známo, že by někteří trenéři spolku či pracovníci spolku měli letech 2017 až 2019 pobírat účelově navýšené odměny za trénování s mládeží, svědek uvedl, že někdy v roce 2019 takovéto informace slyšel. Údajně ve spolku měly být účelově vypláceny peníze trenérům, které pak tito trenéři měli vracet předsedovi spolku. Tuto informaci svědek získal od obžalovaného G. Svědek uvedl, že obžalovaný G. je někdy v roce 2019 pozval na schůzku, které se účastnil i pan M. Obžalovaný G. měl v té době již špatné vztahy se členy spolku, přičemž právě obžalovaný G. jim na schůzce prezentoval informace o navýšených odměnách. Svědek obžalovanému G. oponoval, že má za to, že je to nesmysl, jelikož mezi členy spolku byly špatné vztahy a ostatní členové spolku se chtěli obžalovaného G. zbavit. Obžalovaným G. tehdy seděl u počítače a vypisoval si na papír nějaká čísla. Tak tato schůzka skončila. O tři měsíce později, když byl svědek přítomen na fotbalovém stadionu na mládežnickém zápase, tak jej obžalovaný G. vyhledal s nějakými listinnými dokumenty a vyzval svědka, aby si tyto listiny prostudoval. V těchto dokumentech se nacházely smlouvy, tabulky a nějaké dokumenty, které se poskytovaly FAČR. Když svědek sdělil obžalovanému G., že v tom nic zvláštního není, tak mu obžalovaný sdělil, že tam jsou smlouvy a tabulky s trenéry. Svědek v tom okamžiku pochopil, že se jednalo o smlouvy a tabulky v souvislosti s odměnami trenérů. Obžalovaný G. mu řekl, že je to tak, že ve spise jsou smlouvy a tabulky dvakrát, že se dablují. Svědek mu na to tehdy řekl, že tomu nerozumí a že to nedává smysl, tím schůzka skončila. K dalším dotazům svědek uvedl, že pokud jde o běžný plat fotbalového trenéra mládeže v letech 2017 až 2019 ve spolku, který je obdobný spolku FC Vítkovice 1919, případně v klubu, který hraje vyšší úroveň ligy, svědek uvedl, že plat trenéra se odvíjí od pozice trenéra, což znamená zda je hlavní trenér či asistent a dále jakou věkovou kategorii trénuje. Svědek má za to, že u trenérů mládeže se plat pohyboval v rozmezí 10.000 až 30.000,- Kč měsíčně, přičemž tento plat byl odvislý i od počtu odpracovaných hodin. Dále je odměna trenéra odvislá o úrovně jeho licence. K dotazu zda mu je známo o jakou částku měly být odměny trenérů ve spolku FC Vítkovice 1919 navýšeny a kterým trenérům, svědek uvedl, že konkrétní jména nezná. Vzpomněl si, že mu obžalovaný G. ukázal nějakou tabulku,

nicméně jména z této tabulky si svědek nevybavil. Z doslechu, zřejmě od obžalovaného G., svědek věděl, že tito trenéři měli pravděpodobně část odměn vracet vedení klubu. Pokud jde o osoby J. U. a obžalovaných J. a P., tedy zda působili ve spolku v letech 2017 až 2019 jako trenéři mládeže, svědek uvedl, že všechny tři zná. Obžalovaný J. byl členem představenstva MFK, a.s. a současně členem výkonného výboru spolku FC Vítkovice 1919, svědek však neví, zda ve spolku fyzicky trénoval. Obžalovaného P. párkrát viděl na hřišti, nosil balony a byl oblečený v trenérském oděvu. Zda fyzicky trénoval s dětmi, svědek neví. J. U. měl ve spolku FC Vítkovice 1919 a starost ženy. Jelikož J. U. domlouval přestupy žen a komunikoval věci z ženského fotbalu, tedy svědek usoudil, že i trénoval, nicméně fyzicky jej na hřišti trénovat neviděl. Svědek neví, kde spolek v první polovině roku 2018 pral prádlo. Rovněž se nebyl schopen vyjádřit k množství vypraného prádla. K předloženému písemnému dokumentu z čísla listu 427 svědek uvedl, že má za to, že je to ta písemnost, kterou si psal obžalovaný G. v roce 2019, když je pozval na první schůzku a seděl u počítače. Svědek uvedl, že v letech 2017 až 2019 nebyl MFK, a.s. příjemcem žádných finančních prostředků od spolku FC Vítkovice 1919, ani od jeho členů. K dotazu zda mu je známo jaká část finančních příjmů spolku FC Vítkovice 1919 v letech 2017 až 2019 představovaly dotace, svědek uvedl, že má za to, že většina příjmů spolku byly dotace od Magistrátu města Ostravy a od FAČR. Toto usuzuje z toho, že pokud je mu známo, tak spolek měl pouze dva příjmy, a to příjmy z dotací a příjmy z členských příspěvků, přičemž příjmy z členských příspěvků byly nižší než příjmy z dotací.

90. Za podmínek § 211 odstavec 1 trestního řádu byl v hlavním líčení čten protokol o výslechu svědka Antonína H. z přípravného řízení. Svědek vypověděl, že od ledna roku 2013 do roku 2019 pracoval pro spolek FC Vítkovice 1919 na pozici trenéra. V letech 2017 až 2019 současně trénoval děti kategorie U 15, tedy zastával pozici asistenta trenéra. Hlavním trenérem byl obžalovaný L. Dalšího asistenta trenéra vykonával Dominik Š. Svědek uvedl, že v té době pobíral plat 5.000,- Kč měsíčně, přičemž byl čtyřikrát týdně na tréninku po 90 minutách a o víkendech absolvoval zápasy. Důvodem ukončení jeho angažování ve spolku byla epidemie covidu a jeho přestup do 1. FC Poruba. Svědkovi není známo nic o tom, že by někteří trenéři či další pracovníci spolku v letech 2017 až 2019 pobírali účelové navýšené odměny za trénování mládeže. Pokud jde o J. U. a obžalované J. a P., svědek uvedl, že všechny tři osobně zná. Zda tito v letech 2017 až 2019 fyzicky trénovali mládež ve spolku, svědek neví. Svědek uvedl, že mu nikdy nebylo nabídnuto navýšení odměny za trénování mládeže spolku, které by bylo podmíněno tím, že bude část tohoto navýšení vracet. Kdo v letech 2017 až 2019 řídil chod spolku, svědek neví. Když se setkal s obžalovaným H. tak tento mu řekl, že je šéfem spolku. Když se setkal s obžalovaným Ř., tak ten mu naopak řekl, že on je šéfem spolku. Kde pral spolek FC Vítkovice 1919 v první polovině roku 2018 prádlo mládeže, svědek neví. Oni jako trenéři vozili dresy v taškách na městský fotbalový stadion, přičemž tyto tašky nechávali ve sklepě stadionu v prázdné místnosti. Před zápasem chodili opět do této místnosti, kde si převzali tašky s vypranými dresy.

91. Za podmínek § 211 odstavec 1 trestního řádu byl v hlavním líčení čten protokol o výslechu svědka Jaromíra K. z přípravného řízení. Svědek vypověděl, že od roku 2016 či 2017 do roku 2020 pracoval pro spolek FC Vítkovice 1919 na pozici údržbáře hřišť a jako trenér trénoval malé děti, konkrétně kategorie U 8, U 9 a U 10. Při trénování mu vypomáhali asistenti Jakub C., obžalovaný F. a Daniel Š. Svědek pro spolek pracoval jako zaměstnanec, přičemž důvodem rozvázání jeho pracovního poměru byly spory mezi spolkem FC Vítkovice 1919 a MFK Vítkovice, a.s. Co bylo předmětem sporu, svědek neví. K dotazu zda slyšel, že by někteří trenéři či zaměstnanci spolku FC Vítkovice 1919 měli v letech 2017 až 2019 pobírat účelové navýšené trenérské odměny, svědek uvedl, že slyšel, že někteří trenéři brali velké částky, nicméně více k tomu neví. Co bylo zdrojem příjmů spolku v letech 2017 až 2019, svědek neví. Ke své měsíční odměně za trénování ve spolku v letech 2017 až 2019 svědek uvedl, že pobíral jednu mzdu, a

to částku 15.000,- Kč, ve které byla zahrnuta jak odměna trenéra, tak i odměna za výkon funkce údržbáře hřiště. Má však za to, že výše odměny za výkon trenérské činnosti byla 6.000,- Kč měsíčně. Pokud jde o odměny jeho asistentů, svědek uvedl, že pan Š. pobíral odměnu kolem 3.000,- Kč měsíčně. Jak to bylo u obžalovaného F., svědek neví. Každý trenér bral individuální odměnu, přičemž tato odměna je odvislá od licence, kterou trenér disponuje, od věkové kategorie mládeže kterou trénuje, a dále od dohody se spolkem. Svědek uvedl, že z doslechu slyšel, že účelově navýšené odměny měl mít R. H. a obžalovaní L., K. a další osoby, které si však již nevybavil. Pokud jde o obžalovaného J., P. a J. U. svědek uvedl, že pokud jde o roky 2017 až 2019, tak tyto zná, nicméně neví, zda v tomto období tyto osoby fyzicky trénovaly mládež. Pokud jde o praní prádla v první polovině roku 2018 svědek uvedl, že veškeré prádlo, co je mu známo, se pralo na stadionu ve Vítkovice aréně. Špinavé dresy nosili v taškách do prádelny, kde je předali k vyprání paní K. nebo paní D. Pokud jde o účelově navýšené odměny trenérů, svědek k tomuto nic bližšího neví.

92. Za podmínek § 211 odstavec 1 trestního řádu byl v hlavním líčení čten protokol o výslechu svědkyně Petry K. z přípravného řízení. Svědkyně vypověděla, že od roku 2016 do období před prázdninami roku 2018 pracovala pro společnost TMSV Corporation, kde vykonávala administrativu a marketing ohledně vstupenek. Jejím nadřízeným byl obžalovaný G. Důvodem rozvázání pracovního poměru byly neshody ohledně finančního ohodnocení svědkyně. K dotazu zda někdy vykonávala nějakou činnost pro spolek FC Vítkovice 1919 svědkyně uvedla, že má za to, že nikoliv, nicméně s odstupem času již přesně neví. Název spolku FC Vítkovice 1919 ji něco říká, nicméně má za to, že pro tento spolek nikdy nepracovala. K dotazu zda společnost TMSV Corporation někdy obchodovala se spolkem FC Vítkovice 1919 svědkyně uvedla, že je možné, že TMSV pralo pro spolek FC Vítkovice 1919 prádlo, jelikož ženy, které toto prádlo praly, byly zaměstnankyně společnosti TMSV. Konkrétně ve skladu s oblečením byla paní K. a prádlo prala paní D. Prádelna byla ve Vítkovicích v městském stadionu. Svědkyně má za to, že TMSV pralo prádlo pro více firem a vykonávalo rovněž tak náhradní plnění, jelikož TMSV byla chráněnou dílnou. Svědkyně má za to, že paní D. i paní K. byly zaměstnankyně TMSV, jelikož tyto byly invalidní a proto pracovaly pro chráněnou dílnu TMSV. K dotazu zda je reálné, aby společnost TMS Corporation v první polovině roku 2018 pro spolek FC Vítkovice 1919 vyprala každý měsíc prádlo mládeže o hmotnosti 2 tun, svědkyně uvedla, že asi ano. Společnost TMSV Corporation řídil fakticky obžalovaný G. Spolek FC Vítkovice 1919 se zabýval výchovou fotbalové mládeže. Svědkyni není nic známo o tom, zda někteří trenéři spolku FC Vítkovice 1919 či zaměstnanci brali v letech 2017 až 2019 nějaké účelové navýšené odměny za trénování mládeže. Ke svému pracovnímu zařazení ve společnosti TMSV Corporation svědkyně uvedla, že vyhovovala smlouvy k darům, případně reklamní smlouvy, jejichž příjemcem byl MFK, a.s., dále dělala tikety pro MFK, a.s. Uvedla, že sice pracovala pro TMSV, ale veškerou práci mi jí zadával obžalovaný G., přičemž jedním z těchto úkolů byly i tikety a smlouvy pro MFK, a.s.

93. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Viktor M., který uvedl, že předmětem hlavního líčení je nějaká kauza kolem fotbalu. Jedná se o vítkovický fotbal, ze kterého zná obžalované H. a Ř. Dále svědek požádal aby mu byly kladeny otázky. Svědek uvedl, že v letech 2017 až 2019 pracoval v několika rodinných společnostech, ve kterých byl angažován na různých pozicích. Pracoval zejména ve firmě GX Corfin jako předseda představenstva. Ke společnostem VMI Silesia Interactive, VMI Silesia, s.r.o. a VMI Silesia Group uvedl, že všechny jsou vlastněny jeho otcem Jiřím M. V předmětném období působil v orgánech společnosti VMI Silesia Interactive. Ve společnosti VMI Silesia, s.r.o. a VMI Silesia Group, s.r.o. nepůsobil a nedisponoval ani žádným zmocnění či prokurou k těmto společnostem. Společnost VMI Silesia Interactive se zabývala vývojem mobilních aplikací pro sportovní události a pro prezentaci sportu v rámci měst. Svědek si již nevybavil jakým způsobem

fungoval vítkovický fotbal. Společnost Městský fotbalový klub, a.s. mu něco říká, má za to, že se jednalo o dceřinou společnost spolku FC Vítkovice 1919. Některá ze společností VMI Silesia byla partnerem vítkovického fotbalu, jelikož chodívali na fotbal, nicméně nevybavil si která, jelikož společností s tímto počátkem názvu mají přibližně deset. Jedna z nich byla zcela jistě partnerem vítkovického fotbalu, jelikož měli VIP vstupenky a chodívali na A mužstvo. Tyto vstupenky měli v důsledku sponzoringu na základě nějaké reklamní smlouvy. Společnost VMI Silesia Interaktiv měla rovněž tak smlouvu o reklamě s Městským fotbalovým klubem, nicméně svědek má za to, že to nezařizoval ani nepodepisoval. Principiálně smlouva o reklamě spočívá v tom, že fotbalový klub propaguje za úplatu společnost. Mimo obžalovaných Ř. a H. se seznámil i s některými trenéry, jelikož chodíval na zápasy. Svědek neví s kým z MFK, a.s. společnosti VMI jednaly o reklamě. Svědek nemohl jednat za společnost VMI Silesia, s.r.o., mohl jednat toliko za společnost VMI Silesia Interactive, ale již si nevybavil, zda vyjednával nějakou reklamní smlouvu. K osobě jménem Adam V. uvedl, že se jedná o jeho švagra, který působil ve společnostech VMI Silesia, s.r.o. a VMI Silesia Group, s.r.o. Svědek zná obžalovaného G., přičemž obžalovaní G., H. a Ř. mu sdělovali, že jsou ve vedení vítkovického fotbalu. Svědek neví, zda s některým z těchto obžalovaných jednal či zda s nimi jednal A. V. Má za to, že smlouvy o reklamě byly standardně na jeden rok a následně se tyto smlouvy prodlužovaly, příp. se vytvořila nová smlouva. Svědek neví kolik společnosti platily za reklamu, jednalo o stovky tisíc korun. Neví zda se v letech 2017 až 2019 jednalo o jednotky milionů korun. Společnost VMI Silesia Interactive je aktuálně spící společnost, tedy neprovozuje žádnou činnost. Předsedou spolku FC Vítkovice 1919 byl obžalovaný H., obžalovaný Ř. byl sekretář, jakou funkci měl obžalovaný G., svědek neví. K dotazu ohledně navýšení odměn z trenérských smluv svědek uvedl, že tuto kauzu zná pouze z médií, s nikým o tom nehovořil. Svědek v letech 2017 až 2019 neinkasoval od obžalovaných H. či Ř. žádné finanční prostředky. Ke společnosti AstrumQ uvedl, že se jednalo o programátorskou firmu, jež vyvíjí mobilní a webové aplikace. V této společnosti svědek působil jako zaměstnanec v letech 2018 až 2022. Tato společnost rovněž spolupracovala s vítkovickým fotbalem a svědek má za to, že tam rovněž měli nějakou reklamní smlouvu. Svědek uvedl, že obžalovaní H., G. ani Ř. neměli žádné závazky vůči společnostem VMI či vůči osobě svědka. Reklamní smlouvy společnosti VMI a AstrumQ skončily přibližně před 2 až 4 lety. Vítkovický klub se rozpadl a svědek má za to, že od rozpadu vítkovického klubu již žádné reklamní slovy nemají. Svědek zná osobu Martina H., seznámili se před 20 lety když spolu hráli squash. H. mu sdělil, že byl angažován ve vítkovickém fotbale. Zcela jistě se svědek bavil s H. o fotbale, když se potkali na různých akcích. Nevybavil si, zda spolu hovořili o sponzoringu či reklamě. K dotazu, zda si mu někdy H. stěžoval na nějaké okolnosti, které se dějí ve vítkovickém fotbale svědek uvedl, že je to možné, ale nic konkrétního si nevybavil. Obžalovaný Ř. si aktuálně od svědka pronajímá byt. Za byt řádně platí, tedy nemá žádné dluhy vůči svědkovi. Svědek má za to, že jeho otec za společností MVMI Silesia nevyjednával smlouvy o reklamě. Svědek neví, kteří lidé by za společnosti VMI mohli jednat o reklamních smlouvách. Všechny společnosti VMI vlastní otec svědka a ve společnostech by tedy měli být lidé, kteří vyjednávali smlouvy o reklamě. Svědek neví ničeho o tom, že by některé ze společností VMI Silesia či jakékoliv fyzické osobě, která by byla angažovány ve společnostech VMI Silesia, byly vráceny nějaké finanční prostředky z částek, které tyto společnosti zaplatily za reklamu ve vítkovickém fotbale. Dále svědek uvedl, že zná pana P., nicméně s tímto nikdy nejednal ohledně reklamy či spolupráce s vítkovickým fotbalem. Stýkali se pouze kamarádsky.

94. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Ing. Leo U. Svědek vypověděl, že v minulosti byl angažován v kontrolnímu orgánu spolku FC Vítkovice 1919. V roce 2011 nebo 2012 do spolku přestoupil z Baníku Ostrava jeho syn, tedy hrál za Vítkovice, a po nějaké době byl svědek požádán, aby vstoupil do kontrolního orgánu. Pokud z výpisu z rejstříku vyplývá, že svědek byl angažován v kontrolní komisi, svědek uvedl, že to je pravda. Nejprve byl členem kontrolní

komise a poté i předsedou kontrolní komise. V kontrolní komisi působil od roku 2015 do roku 2018 či 2019. Pokud je ve spolkovém rejstříku uveden vznik funkce 10/2015 a zánik funkce 03/2020 svědek uvedl, že je to možné. K dotazu jak se to stalo, že byl angažován v orgánech spolku, svědek uvedl, že si to již nevybavuje. Pravidelně se účastnil zápasů svého syna a byl někým osloven, jelikož má ekonomické vzdělání, zda by tuto funkci nevykonával. Svědek zná obžalovaného H., který byl předsedou spolku a pokud bylo zasedání kontrolní komise, tak tam obžalovaný H. býval přítomen. Svědek zná i další osoby, které se podílely na organizaci a řízení spolku, a to obžalované H., J. a G. Dále zná i p. P. Nevybavil si však, kdo jej oslovil k angažování v kontrolní komisi spolku. Zasedání kontrolní komise probíhaly jednou za čtvrt roku či za půl roku, a to podle potřeby. Jednání se svědek účastnil. Víceméně se tam probíralo hospodaření klubu, zda je vše tak jak má být, zda jsou zajištěny peníze na provoz klubu, jelikož dřívější Vítkovice zkrachovaly. Snažili se kontrolovat to, aby nenastala opět tato situace. K dotazu jakým způsobem bylo zajištěno financování spolku, svědek uvedl, že z členských příspěvků, dotací od města a dotací od Českého fotbalového svazu. Už si nevybavil, kdo na komisi informoval o finančních záležitostech. Svědek pouze dostával informace o tom, že do spolku chodily peníze. Nevybavil si však, kdo informace o penězích spolku na zasedáních prezentoval. Na zasedáních bývaly předloženy i nějaké podklady, tedy např. kolik bylo dotací, ale kdo tu tabulku sestavoval, svědek neví. V tabulce bývaly uvedeny částky, tedy jaké jsou příjmy a jaké jsou výdaje tak, aby bylo možno hospodaření spolku nějakým způsobem hrubě zkontrolovat. Jednalo se vždy o hospodaření za kalendářní rok. V průběhu roku se jednalo dle potřeby. Na jednáních se hovořilo i o dotacích, tedy vždy se řeklo o jaké dotace mají požádáno, kolik bude chybět peněz a podobně. Na zasedáních se tedy vždy hrubě informovalo o tom, že se požádá o dotaci či jaké jsou možnosti v rámci SpSM či SCM, jaké jsou možnosti financování, co je potřeba udělat pro to, aby se ty a ty dotace dostaly, tedy aby mládežnický klub měl zajištěnou nějakou perspektivu. Svědek neví, jaký byl poměr mezi výši dotací a výší členských příspěvků. Svědek si nevybavil, že se tam řešily částky, tedy jak velká dotace může být. Kontrolní komise o ničem nerozhodovala, pouze brávala informace na vědomí. Kdo se účastnil zasedání kontrolní komise, si svědek nevybavil. Vybavil si, že některých zasedání se účastnil obžalovaný H. Na schůzi se svolávali telefonicky. Nevybavil si, zda dostávali předem nějaké podklady. O schůzi snad býval zápis, nicméně svědek neví kdo jej vyhovoval. K dotazu zda se někdy účastnil valných hromad spolku, svědek uvedl, že se určitě účastnil jedné valné hromady, na které se p. P. vzdal své funkce, jelikož nesouhlasil se směřováním fotbalového klubu, což bylo v roce 2015–2016. Později se už valných hromad svědek neúčastnil. Jediný spor, který v tomto období, tedy v roce 2015–2016, svědek ve spolku zaznamenal, byl spor v souvislosti s tím, že rezignoval pan P. Důvodem ukončení angažování svědka byla skutečnost jeho syn přestoupil do jiného klubu a navíc svědek již neměl čas na výkon funkce v kontrolní komisi. Svědek uvedl, že zná i subjekt Městský fotbalový klub Vítkovice, a.s., ve kterém byl angažován v dozorčí radě. Jednalo o klub, který shromažďoval profesionální fotbalisty, tedy muže a v té době hrál 2. ligu, respektive postoupil do 2. ligy a spolupracoval se spolkem mládeže tedy s FC Vítkovice 1919. K dotazu jakým způsobem byl svědek angažován v MFK Vítkovice, a.s., svědek uvedl, že se k tomu dostal podobně jako ke svému angažování ve spolku. Neví, zda jej oslovily ty samé osoby jako k angažování ve spolku, ale má za to, že to byly podobné osoby. V akciové společnosti byl angažován snad od roku 2015 nebo 2016 do roku 2019 či 2020. Od roku 2017 byl dokonce předseda dozorčí rady akciové společnosti. K dotazu jaké osoby byly v představenstvu akciové společnosti si svědek již nevybavil, jelikož se tam osoby střídaly. Svědek komunikoval v akciové společnosti především s obžalovaným G. a s panem H. Osob, které jednaly za akciovou společnost bylo více a když byla dozorčí rada, tak se setkávala s představenstvem. Dozorčí rada se scházela přibližně co 4 měsíce, a předmětem bylo něco velmi podobného jako na jednáních kontrolní komise ve spolku, tedy kontrola hospodaření, aby nedošlo k podhodnocení vlastního kapitálu vůči základnímu kapitálu, tedy aby nenastaly podmínky pro vyhlášení insolvence. K dotazu o čem se jednalo na dozorčích

radách, resp. zda se jednalo o financování akciové společnosti, svědek uvedl, že rozpočet akciové společnosti byl napjatý. Příjmy tvořily především sponzorské dary, a proto řešili jak oslovovat sponzory. Příjmy akciové společnosti tvořily sponzorské dary či reklamní smlouvy, vstupné, dotace z fotbalového svazu a příjmy z prodeje hráčů, nicméně příjmy ze vstupného nebyly nijak závratné. Příležitostně se nějaký zajímavý hráč prodal či se vyměnil. Kdo patřil mezi větší sponzory společnosti si svědek nevybavil. K dotazu zda mezi sponzory byly subjekty s názvem VMI Silesia svědek uvedl, že mu to něco říká, nicméně jak velký sponzor to byl, si svědek nevybavil. Pana Viktora M. ze společnosti VMI Silesia si svědek nevybavil. Kdo byl největším sponzorem mužského fotbalu, si svědek rovněž nevybavil. Nebylo jednoduché zajistit sponzora pro akciovou společnost. V té době byl rozpočet víceméně vyrovnaný, nedocházelo ke ztrátám. V průběhu jeho angažování tam došlo ke kapitalizaci nějaké pohledávky. Koho to byla pohledávka, si svědek nevybavil, řešilo se to navýšením základního kapitálu, tedy vydaly se nové akcie. Kdo to vymyslel, si svědek nevybavil. Jeho funkce v akciové společnosti ani ve spolku nebyly placené. K dotazu, zda mezi akciovou společností a spolkem probíhaly nějaké finanční toky, svědek uvedl, že tam probíhaly nějaké půjčky mezi spolkem a akciovou společností. Peníze se přelévaly, jednou půjčil spolek akciové společnosti a jednou akciová společnost spolku, vše dle potřeby. Svědek uvedl, že tyto dvě entity byly víceméně propojené nádoby. Propojení těchto subjektů spočívalo v tom, že ve spolku byly mládežnické kategorie, tedy přípravka, žáci a dorost. V akciové společnosti byli muži a předpokládalo se, že hráči spolku automaticky budou přestupovat k hráčům můžu do akcií ve společnosti**.** To že muži hráli 2. ligu mělo za následek, že zcela jistě měli větší dotace z fotbalového svazu. U mládežnického spolku byly žákovská a dorostenecká družstva zařazena do tréninkových středisek, jednalo se o střediska vrcholového sportu, která pak rovněž dostávaly větší peníze pro trenéry. Navíc se jednalo o prestižní záležitost, tedy žáci byli motivováni odborně růst. Svědek znal pouze trenéry, kteří trénovali jeho syna, což byl S., Č. a K. Svědek se nesetkal s tím, že by v průběhu jeho angažování, docházelo k účelovému navýšení odměn trenérů, které se pak nějakým způsobem vracely. Svědek zná p. P., nicméně o této problematice spolu nehovořili, navíc p. P. v roce 2016 skončil ve své funkci a od té doby jej svědek neviděl. Svědek zná pana H., ale ani s tím nehovořil o něčem takovém. Navíc v době kdy svědek končil své angažování v akciové společnosti, tak tam znovu p. H. nastoupil. Po angažování p. H. došlo k obměně dozorčí rady. Své angažování v dozorčí radě svědek ukončil ze stejných důvodů jako ve spolku, tedy neměl čas se tomu věnovat a ztratil o to zájem. Svědek je vzděláním ekonom. Z pohledu ekonoma svědek uvedl, že mládežnický fotbal byl ekonomicky hodně závislý na dotacích, jelikož když byly mládežnické kluby ve střediscích, tak mohli zaplatit trenéry daleko lépe, než když střediska zřízena nebyla. Byla větší kvalita tréninků, což bylo i pro ty chlapce zajímavější. Trenéři pak měli i vyšší trenérské licence. Svědek si nevybavil, že by někdy na zasedání kontrolní komise řešili nějaké otázky ohledně požadavku trenérů na finanční prostředky.

95. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Aleš R., který uvedl, že se z doslechu dozvěděl, že předmětem hlavního líčení je nějaký daňový podvod, kterého se měli dopustit funkcionáři FC Vítkovice 1919 a trenéři. Svědek ve spolku FC Vítkovice 1919 působil do roku 2021 jako člen výkonného výboru, nicméně v roce 2016 přerušil své aktivní působení v klubu. Byl angažován v revizní komisi klubu až do roku 2016, od té doby už aktivně v klubu nepůsobil. Pokud je ve spolkovém rejstříku zapsán den vzniku funkce svědka rok 2015 a zánik funkce 05/2018 svědek uvedl, že to je možné, nicméně fakticky v klubu od roku 2016 nepůsobil. Byl sice i po roce 2016 evidován v klubu, ale již se žádných úkonů neúčastnil. Po celou dobu byl i ve výkonném výboru spolku, a to přibližně od té doby kdy se stal členem kontrolní komise. V klubu působil od jeho založení, kdy jej v roce 2011 zachránili z insolvence a působil tam aktivně do roku 2016. Do klubu se potom vrátil až v roce 2020. Od roku 2011 do roku 2016 byl členem výkonného výboru a od roku 2015 do roku 2018 let byl členem kontrolní komise, byť aktivně

jen do roku 2016. V letech 2015 až 2020 byl spolek veden obžalovanými H., G., panem P. a F. a následně i obžalovaným J., kdy ti to všichni byli ve výkonném výboru. Svědek si nevybavil, zda obžalovaný J. byl v zapsaném spolku nebo v akciové společnosti, protože to byly dvě společnosti, přičemž zapsaný spolek byl matkou akciové společnosti. Svědek zná i obžalovaného Ř., který byl za angažování svědka ve spolku sekretářem spolku. Zpočátku se obžalovaný Ř. jednání výkonného výboru spolku neúčastnil, nicméně svědek si tím není jistý. Výbor byl výkonná složka spolku, tedy to na čem se na výboru domluvili měl obžalovaný Ř. zrealizovat. Svědek si nevybavil, zda byl někdy obžalovaný Ř. přítomen jednání valné hromady či výkonného výboru. Za doby angažování svědka, resp. do roku 2016 se výkonný výbor scházel každý týden v pátek, případně i častěji podle situace, jelikož v té době se vítkovickému fotbalu dařilo, byl na vzestupu, tedy bylo pořád co řešit. Na výkonném výboru se nejprve řešila nutnost zřízení mužského fotbalu. Mužský fotbal na počátku vítkovického fotbalu, tedy v období o kterém svědek hovoří, vůbec nebyl, jelikož spolek se transformoval z Fotbalu Poruba. Tedy na počátku řešili, že si musí obstarat dospělé mužstvo. Toto byl na počátku klíčový krok, tedy to jak se mužskému fotbalu dařilo a poté řešili věci jako je zabezpečení klubu, hráčů a podobně. Zapsaný spolek byl v té době především pro mládež. Pokud jde o výbor zapsaného spolku jednalo se o dvě spojené nádoby. Když řešili mužský fotbal, řešili současně i mládežnický fotbal, přičemž prioritou byl fotbal mužský. Stejní lidé byli v té době v zapsaném spolku i v akciové společnosti, nijak to nerozlišovali. Svědek se tak fakticky v té době i podílel na řízení akciové společnosti. K dotazu k čemu mládežnický fotbal potřeboval dospělý fotbal, svědek uvedl, že je k tomu tlačil zejména fotbalový svaz České republiky, jelikož byly určité předpisy a bez mužského fotbalu by se dále jejich mládežnický fotbal neposunul. Hráči z mládežnických kategorií by jim odcházeli do klubů kde je mužský fotbal a jejich spolek by nedostával různé granty, dotace a podobně. Tedy dle svědka byl mužský fotbal pro dětský a mládežnický fotbal stěžejní, a to zejména z hlediska obstarávání financí pro mládežnický fotbal. Svědek uvedl, že i kdyby neměli mužský fotbal, tak by sice dotace na mládež dostali, ale nikoliv v takové výši jako v situaci, kdy měli mužský fotbal v nějaké soutěži. Navíc výše dotací byla i odvislá podle toho, jakou soutěž hrál mužský fotbal. Bylo to důležité od divize nahoru. Zlom nastal v roce 2016, kdy se mužský fotbal dostal do profesionálního fotbalu, jelikož postoupili do 2. ligy. Svědek však neví zda to mělo nějaký finanční efekt na výši dotací ve vztahu k mládežnickému fotbalu. Svědek uvedl, že na výkonném výboru spolku se řešilo financování, resp. financování bylo důležité téma. V té době byl navíc Baník Ostrava před insolvencí, tedy měli obavy, aby se do takovéto situace nedostali. Navíc Vítkovice si již touto zkušeností prošly. Tedy financování řešili a bylo to často téma na řešení i na jednání výkonného výboru spolku. Příjmy spolku tvořily členské příspěvky a dále dotace z města, kraje a snad nějaké sponzorské peníze od nějakých partnerů. Svědek nedokázal procentuálně vyjádřit kolik činily členské příspěvky a kolik dotace. Na výkonném výboru řešili i konkrétní věci ve vztahu k dotacím, tedy ve vztahu k tomu zda mohou získat nějaký dotační titul, co pro to musí udělat apod. Svědek uvedl, že každý z členů tam přišel s nějakou možností a ty možnosti se potom řešily, protože peněz na fotbal nebylo nikdy dost. Právě dotační financování bylo pro spolek důležité. Spolek byl poměrně velký, měli srovnatelnou mládež jako Baník. V každých kategoriích bylo určité množství dětí a náklady s tím spojené byly dle svědka obrovské, např. platby na autobusy, soustředění apod. Tedy zajištění finančních prostředků bylo klíčové a financování se pravidelně řešilo na výkonném výboru. Svědek si nevybavil, zda na výkonný výbor docházeli i trenéři. Rovněž si nevybavil, zda na výkonném výboru někdy řešili například nějaké připomínky trenérů ve vztahu k soustředěním, nákupu nějaké techniky a podobně. Důvodem ukončení angažování svědka ve výkonném výboru v roce 2016 bylo jednak jeho časové zaneprázdnění a jednak měl jiný náhled na vývoj klubu. V té době tam skončil i pan P. a F. Svědek spíše inklinoval k názoru pana P. pokud jde o vývoj klubu, který chtěl, aby byl vítkovický klub samostatný a nebyl závislý na jiném subjektu, konkrétně na Baníku Ostrava. Zatímco zbytek výboru chtěl hrát za každou cenu 2. ligu a více to propojit s Baníkem Ostrava.

Důvodem měla být skutečnost, že muži Vítkovic hráli 2. ligu, přičemž sehnat hráče do 2. ligy je jinak finančně náročné než do 3. ligy. Tedy zbytek výboru měl představu, že hráči, kteří by se nedostali do výběru Baníku Ostrava, by mohli hrát za Vítkovice. Nicméně mezi kluby byla rivalita a každý měl jiné zájmy. Vize pana P. byla, aby Vítkovice byly samostatným klubem a pouze na nějaké bázi spolupracovali s Baníkem. Nikoliv aby byly Baníku podřízeni a vychovávali pro Baník hráče. Svědek si nevybavil kdo jej přímo oslovil k angažován v kontrolní komisi zapsaného spolku. Uvedl, že to nějak vyplynulo z návrhu na valné hromadě. Kontrolní komise se více nescházela než scházela, jelikož nebyl důvod, aby se kontrolní komise scházela, jelikož vše fungovalo a pravidelně se scházel výkonný výbor, tedy neměli důvod, aby se tytéž osoby, které byly ve výkonném výboru a současně i v kontrolní komisi scházely i na dalších schůzích jako kontrolní komise. V kontrolní komisi a výkonném výboru byly tytéž osoby, mimo pan U., který nebyl ve výkonném výboru. Konkrétní jednání kontrolní komise si svědek nevybavil. Pokud jde o to zda mívala kontrolní komise nějaké účetní výsledky nebo něco podobného svědek uvedl, že o tom hovořili, nicméně byl aktivní výkonný výbor a tedy neměli důvod něco dál prověřovat v rámci kontrolní komise. K dotazu, zda svědek byl řádným členem spolku FC Vítkovice 1919 a zda se účastnil valných hromad, svědek, uvedl, že ano, a to od roku 2011 do nedávné doby, byť od roku 2016 tam již aktivně nepůsobil. Když pak v roce 2018 chtěl vědět v jaké kondici je klub a zažádal o určité doklady, tak mu bylo sděleno, že pozbyl práva člena spolku, že již není členem spolku. Totéž se stalo i panu P. a F. Na sdělení spolku zareagovali tak, že se obrátili na soud, který rozhodl, že jsou členy spolku. Svědek tedy uzavřel, že jeho aktivní působení ve spolku probíhalo do roku 2016 a pak došlo k názorovému nesouhlasu. Pokud jde o zápis z jednání valné hromady spolku v roce 2019 kde byl přítomen jako host a byl tam i přítomen pan P., přičemž svědek byl zastoupen panem D., svědek uvedl, že se jedná o období kdy žádali nějaké podklady a řešilo se, zda jsou nebo nejsou členy spolku. Do roku 2016 se scházela valná hromada jednou za rok, případně když bylo zapotřebí provést nějaké změny. Řádnými členy spolku byly tytéž osoby, jež byly angažovány ve výkonném výboru. Tedy to co si dohodli na výkonném výboru, to se poté interpretovalo do všech ostatních orgánů, jelikož osoby v nich angažované věděly o co se jedná. Svědek si nevybavil, zda v mládežnickém fotbale došlo k vybudování střediska vrcholové přípravy SpSM a SCM. Dále svědek vypověděl, že byl angažován i v mužském fotbale, tedy v Městském fotbalovém klubu Vítkovice, a.s. do roku 2015 či 2016, a to jako vedoucí mužstva. Současně byl v akciové společnosti členem dozorčí rady od září roku 2012 do dubna 2016. V době, kdy byl členem dozorčí rady, tak se účastnil i nějakých zasedání. Do té doby to normálně fungovalo jako od roku 2011. Na dozorčí radě se projednával vývoj a směrování klubu. Rovněž se na dozorčí radě neustále řešilo financování akciové společnosti, jelikož neměli žádného silného partnera. Na začátku byli parta nadšenců, přičemž každý měl své zaměstnání a začali se věnovat fotbalu. Pak se to dostalo do fáze, že se dostali do profesionálního fotbalu a musel jim někdo začít pomáhat, konkrétně město, kraj apod., pokud jde o financování mužského fotbalu, šlo tam o peníze. Rovněž bylo zapotřebí najít silného partnera, který by byl schopen mužský fotbal zastřešit sponzoringem. Ve výsledku se jim podařilo najít pár silných partnerů, ale nebyl tam žádný stěžejní silný partnery jako to třeba má Baník Ostrava v osobě pana B. Jako sponzor tam byl firma Timex, což byla nějaká sázková kancelář, Vítkovická radnice apod. Jméno VMI Silesia ani jméno M. svědek nezná. K dotazu zda probíhaly nějaké finanční toky mezi akciovou společností a spolkem svědek uvedl, že ano. Jednalo se o půjčky kdy věřitelem byl spolek a dlužníkem akciová společnost, částka byla kolem 1 milionu korun a důvodem půjčky byla nutnost rozběhnout mužský fotbal. Příjmy mužského fotbalu tvořil nějaký sponzoring. Svědek uvedl, že finanční prostředky, které do té doby měli na mládež, potřebovali zdvojnásobit i na ten mužský fotbal. Tedy oslovovali partnery a hledali se noví partneři. Nějaké partnery našli, ale nebylo to tzv. na vyskakování. V té době to dělali ještě amatérsky, neměli peníze na rozhazování. Akciová společnost byla ekonomicky čistý nepopsaný list. Bylo to amatérsky fotbal až teprve až v roce 2016 se to překlopilo na fotbal profesionální, když postoupili do 2.

ligy a byl tam již větší tlak na finance. Akciovou společnost formálně vedl statutární orgán, což byl snad obžalovaný G., nicméně všichni na tom spolupracovali a G. vykonával to, na čem se dohodli. Obžalovaný G. byl rovněž angažován i ve spolku. V době kdy byl svědek angažován ve spolku a akciové společnosti, tak se k němu nedostaly žádné informace ohledně skutku, který je předmětem trestního řízení. K dotazu zda je schopen se vyjádřit k výši průměrné odměny hlavního trenéra, případně asistence v době kdy byl angažována ve spolku, svědek uvedl, že se jednalo o částku od 3 do 10.000,- Kč. Byli tam trenéři, kteří měli své zaměstnání či důchod a k tomu dostávali nějakou odměnu. Svědek uvedl, že byli limitováni penězi pokud jde o odměny trenérů. Měli ve spolku malý rozpočet, kterého se snažili držet a nějakým způsobem se v rámci toho pohybovali. Mohl být jeden trenér, který bral odměnu třeba 7.000,- Kč, druhý třeba 10.000,- Kč, ale víceméně to bylo v relacích, které uvedl. Jméno pana H. svědek zná, nicméně v době kdy působil ve spolku a akciové společnosti, tak tam pan H. ještě nepůsobil.

96. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek Martin H., který uvedl, že do Městského fotbalového klubu přišel někdy v srpnu roku 2018 a byl členem představenstva. Dále svědek uvedl, že má za to, že byl i členem i spolku, nicméně přibližně po roce se dozvěděl, že vlastně není člen spolku a teprve v té době pochopil, že ve fotbale, když se hraje profesionální soutěž, tak jsou dva subjekty, což tehdy vůbec nechápal. Mládež vítkovického klubu byla ve spolku FC Vítkovice 1919, byť část mládeže se teprve převáděla z akciové společnosti. Následně svědek zjistil, že teprve v polovině roku 2018 si spolek převedl přibližně 180 až 250 mládežnických hráčů z akciové společnosti do spolku, jelikož obžalovaný Ř. měl k tomuto administrátorské oprávnění. Svědek to v té době vůbec nechápal a až teprve následně pochopil, že to byl malý podvůdek. Svědek uvedl, že v rámci vítkovického fotbalu existovala skupina lidí, která rozhodovala o vítkovickém fotbalu jako takovém. V této skupině byl obžalovaný H., svědek, obžalovaný G., Ř. a J. a Pavel F. Tato skupinka lidí rozhodovala jak o mužském fotbale, tak i o mládežnickém fotbale, tedy jak o akciové společnosti, tak o spolku. Svědek tomu původně nerozuměl. Nastoupil tam s určitým entusiasmem a lidským přístupem a následně zjistil, že to hlavně ovládaly dvě osoby, a to obžalovaní Ř. a H. Svědek má za to, že obžalovaný Ř. byl před jeho nástupem do akciové společnosti v představenstvu buď předsedou nebo členem představenstva. Tedy osoby, které ovládaly vítkovický fotbal, si funkce rozdělil. Svědek byl zvolen do statutárního orgánu akciové společnosti, přičemž obžalovaní Ř. a H. fakticky působili v obou subjektech ačkoliv to tak správně být nemělo a fakticky tito dva o všem rozhodovali. Papírově to sice vypadalo tak, že to pravda není, ale materiálně obžalovaní Ř. a H. rozhodovali o celém vítkovickém fotbalu. Rovněž hráči v akciové společnosti vnímali obžalovaného H. jako šéfa klubu a obžalovaného Ř. jako sekretáře obou klubů, jelikož s ním pravidelně probírali všechny záležitosti. K dotazu zda byl svědek řádným členem spolku FC Vítkovice 1919 svědek uvedl, že se jednalo o zvláštní situaci. Svědkovi bylo nabídnuto, aby byl řádným členem spolku a byl vyzván k platbě členského příspěvku, což bylo 20.000,- Kč za rok. Svědek tedy v roce 2018 a v roce 2019 zaplatil 2 x 20.000,- Kč. V roce 2019 vznikly spory mezi spolkem a akciovou společností a svědek, jelikož se vnímal jako řádný člen spolku, poslal žádost, jelikož obžalovaní H. a Ř. již v půlce roku nekomunikovali, tedy požádal je, aby mu předložili nějaké doklady z účetnictví a další záležitosti. Nicméně na základě této žádosti zjistil, že není řádným členem spolku, jelikož nikdo nerozhodl o tom, že se stal členem spolku. Svědek tedy požádal o vrácení členských vkladů, což učinili a 40.000,- Kč mu vrátili. Pro svědka to bylo překvapení a nerozuměl tomu. Rok a půl se všichni tvářili, že svědek je řádným členem spolku, platil i členský poplatek, a když něco po spolku požadoval, tak mu nevyhověli s tím, že není řádný člen spolku a vrátili mu peníze. Tedy svědek má za to, že zřejmě řádným členem spolku nikdy nebyl, nicméně cítil se být řádným členem spolku, jelikož řádně zaplatil dva členské příspěvky vždy po 20.000,- Kč v každém roce. Svědek uvedl, že si to zřejmě obžalovaní H. a Ř. následně rozmysleli, jelikož jim

členství svědka ve spolku nevyhovovalo. Dále svědek uvedl, že obžalovaný G., P. F. a svědek byli ve statutárním orgánu akciové společnosti a obžalovaný Ř. byl sekretář. Obžalovaný H. byl předsedou spolku a obžalovaní Ř. a J. byli řádnými členy spolku. Tedy v tomto obsazení se všichni ze spolku a akciové společnosti scházeli. Takhle to bylo svědkovi vysvětleno, že toto je vedení Vítkovického fotbalu. Tato skupinka lidí řídila jak akciovou společnost, tak i spolek. Svědek měl za to, že je řádným členem spolku a následně zjistil, že není řádným členem spolku, nicméně původně s ním jako s řádným členem zacházeli, jelikož jim přinesl peníze. Vedle této skupiny osob již neexistovaly žádné jiné osoby, které by řídily akciovou společnost či spolek, respektive svědek neví, že by takové jiné osoby existovaly. Obžalovaný H. byl u FAČR veden jako ekonomický ředitel akciové společnosti, jelikož muži hráli 2. ligu a tak museli každý rok na FAČR předkládat listiny, ve kterých byla funkce finančního ředitele. Rovněž obžalovaný Ř. neustále působil u akciové společnosti, a to každodenně. Chodil za hráči, byl i trenér brankářů v akciové společnosti. Navíc když muži vyhráli zápas, tak obžalovaný H., ačkoliv teoreticky s akciovou společností neměl nic společného, tak v důsledku toho, že byl akcionářem, tak spolu s obžalovaným Ř. chodili do kabin, gratulovali hráčům a tvářili se tak, že to vše ovládají. V tomto období nikdo ani nepochyboval, že by tomu bylo jinak. Přestupy hráčů a jejich výplaty v akciové společnosti řešil převážně obžalovaný Ř. s obžalovaným H. Svědek v akciové společnosti působí do současné doby. V letech 2018-2020 byly dle názoru svědka příjmy akciové společnosti tvořeny dotacemi z FAČR, z přestupu hráčů a sponzorských smluv, resp. ze smluv na reklamu. Příjmy spolku v letech 2016-2020 tvořily dotace, příjmy z FAČR, dotace od města, dotace od kraje a od ministerstva školství a tělovýchovy. Dále tam byly příjmy z příspěvků rodičů hráčů. Podle odhadu svědka činily v té době dotační příjmy spolku přibližně 70 až 80% veškerých příjmů spolku. K dotazu zda se na schůzkách vyjmenovaných osob řešila problematika dotací, svědek uvedl, že dotace byly vždy důležité a jsou důležité, tedy řešily i neřešily. Dotace chodívaly v určitých sadách, tedy nechodily každý měsíc. Svědek ví, že se o tom ta skupinka osob bavila. Dotace dělal hlavní ekonom tedy obžalovaný H. a obžalovaný Ř. mu připravoval podklady. Svědek uvedl, že na schůzkách, když měly přijít dotace, nebo se zpozdily a řešili, že jim chybí peníze, byly dotace důležité téma. Svědek uvedl, že když nastoupil do akciové společnosti tak byl překvapen, že tam nebyla účetní a neměl kdo účtovat. Nikdo neúčtoval DPH, na sekretariátu nebyl počítač apod. Dále svědek uvedl, že dotace představovaly jak pro akciovou společnost, tak pro spolek velkou část příjmu, tedy pro fungování spolku i akciové společnosti byly klíčové. Dotace byly vždy klíčové a jsou stále klíčové. Svědek uvedl, že si nedokáže představit, že se takovýto druh sportu dělá s nějakým výdělkem, tedy když tam nastoupil tak měl za to, že majiteli akciové společnosti byli ti, jež tam nosili peníze. Když pak někomu dlužili peníze a svědek ostatním sdělil, že by bylo dobré, aby každý donesl 50 nebo 100.000,- Kč na úhradu dluhu akciové společnosti, tak obžalovaný Ř. to odmítl a všichni ostatní na tuto výzvu mlčeli. Svědek to uzavřel větou, že pár strejdů vlastnilo klub a byli zvyklí na dotace, na nic jiného, sami tam nikdy nevložili žádné finanční prostředky. Propojení mládežnického a dospělého fotbalu bylo důležité, jelikož platily pravidla, že profesionální soutěž, tedy 1. a 2. ligu, může hrát pouze akciová společnost a bylo podmínkou oddělit mužskou část od mládežnické části. Z tohoto důvodu se zřizovala akciová společnosti pro muže. Svědek uvedl, že v polovině roku 2018 měly Vítkovice drtivou část mládeže zapsanou na akciové společnosti a pak během 3 dnů tyto hráče, bez souhlasu jejich rodičů, přepsali na spolek. Již v té době měli tito mládežničtí hráči hodnotu necelých 10 milionů Kč. Dále svědek uvedl, že důležité bylo jakou profesionální soutěž hraje mužský tým, jelikož podle toho byly nastavené i výše dotací. Takto to má nastaveno jak FAČR, tak i město Ostrava pokud jde o dotační programy. Tedy když se hraje 1. liga, dostane mládež větší dotace oproti klubu, jehož mužská část nehraje profesionální soutěž. Tedy čím vyšší je mužská soutěž, tím větší jsou dotační tituly pro mládež. K otázce projednávané v této trestní věci, tedy navýšení trenérských odměn, svědek uvedl, že ze začátku o tom nevěděl. Dozvěděl se to až v průběhu svého působení. Když nastoupil do společnosti tak se v ní opakovaně hovořilo o

panu P. a D., jelikož s P. vedli nějaký soudní spor. Svědek si tedy na počátku roku 2019, jelikož měl pochybnosti o tom co slyšel ve v klubu od obžalovaných H. a Ř., domluvil s p. P. schůzku, aby zjistil okolnosti soudního sporu. Spor p. P. se týkal jeho řádného členství ve spolku, přičemž p. P. tento spor následně vyhrál. Právě p. P. sdělil na této schůzce svědkovi okolnosti, které jsou předmětem trestního řízení a současně sdělil svědkovi i nějaká konkrétní jména trenérů, kteří měli mít navýšenou odměnu. Svědek tomu nejprve nevěřil, jelikož nebylo možné, aby trenér bral odměnu 50 až 70.000,- Kč, měl za to, že ta částka je nesmyslná částka. Toto byla pro svědka první informace. Následně došlo k tzv. šuškandě a pak už to ve fotbalovém prostoru bylo známo a hovořili o tom mezi sebou i trenéři. K dotazu zda svědek ví, kdo měl z trenérů kolik vracet, svědek uvedl, že to lze odvodit podle toho, kolik kdo má normálně plat. Svědek uvedl, že když někdo nastupoval a měl dostávat odměnu 7.000,- Kč, ale při podpisu smlouvy mu obžalovaný H. řekl ať podepíše 30.000,- Kč, tak právě těch 23.000,- Kč je ten rozdíl. Svědek uvedl, že když tyto částky slyšel, tak se domníval, že je to nesmysl, nicméně všichni to věděli. V roce 2019 pak vygradovaly spory mezi skupinou, která byla v představenstvu akciové společnosti na straně jedné a obžalovanými H. a Ř. na straně druhé. Počátek tohoto sporu byl v tom, že při nástupu jednoho trenéra došlo k tomu, že dostal seznam 11 nebo 12-ti letých, které měl z klubu vyhodit. Svědek se tehdy s domluvil s obžalovaným G., jelikož jim to nedávalo smysl, že by tyto vyhozené hráče převzali a budou je trénovat. Předtím však nastala situace, kdy se obžalovaný H. pokusil vyvést na valné hromadě akcie a svědek si uvědomil, že jsou tam různé zájmy různých lidí a došlo tam k vyhrožování směrem k obžalovanému G. a ke svědku, kdy jim naznačovali, že bez nich (spolku) tzv. nepřežijí (akciová společnost). Následně pak docházelo ke schválnostem, když jim spolek odmítal půjčovat mladé hráče, kteří by pomáhali při profesionálních zápasech sbírat balony apod. Tehdy tam začalo nepřátelství, kdy ze spolku jim sdělovali my máme peníze a vy bez nás skončíte. Svědek uvedl, že měl za to, že skupina kolem obžalovaných H. a Ř. chtěla zdarma ovládnout akciovou společnost. Dále svědek uvedl, že ve vztahu k trenérům, kteří brali navýšené odměny a měli část z nich vracet, tak začalo docházet k tomu, že tyto peníze odmítali vracet, což svědkovi sdělil Viktor M. Navíc lidé, kteří ovládali vítkovický fotbal, o tomto hovořili i na společných schůzkách dokud tyto schůzky probíhaly. Nejprve tam docházelo k tomu, že trenérům neposílali odměnu pravidelně, jelikož neměli peníze, ve druhé polovině roku 2019 přestali trenéři vracet peníze a následně došlo k nějakému oznámení na policii. Svědek uvedl, že má za to, že pak se trenéři lekli a finanční prostředky, které pobírali přestali vracet a na toto si stěžovali, jak obžalovaní H. a Ř. a tak i Viktor M. Pokud jde o peníze, které měli trenéři vracet, svědek uvedl, že se dozvěděl že tyto měly pomáhat akciové společnosti, nicméně v účetnictví se neobjevily. Svědek neví o žádné černé nebo neevidované účetní platbě či o nějakém vkladu, tedy svědek neví, zda tyto finanční prostředky skutečně vstupovaly do akciové společnosti a nějakým způsobem akciové společnosti pomáhaly. Naopak má za to, že se tomu tak nedělo. Teprve následně když měl svědek jednání s Viktorem M. tak pochopil, že tyto peníze vraceli právě Viktoru M. Svědek doplnil, že když nastoupil do akciové společnosti, tak se tam často hovořilo o nějakém M. a svědek si tehdy vůbec neuvědomil, že se jedná o Viktora M., kterého znal a se kterým se cca 15 let neviděl. Následně se dozvěděl že nějaký M. sponzoruje akciovou společnost přes svou firmu, která má zaplacenou reklamu. Jednalo se o firmu VMI Silesia a nějaký dovětek, snad group. Ještě v roce 2018 svědek vůbec nevěděl, že Viktor M. je součástí této záležitosti. Toto zjistil až v roce 2019. Rovněž svědek nevěděl, že obžalovaný Ř. je kamarádem Viktora M. Pouze na těch společných schůzkách poslouchal, že Viktor ještě neposlal peníze nebo že mu nedali peníze, ale svědek nevěděl o co se jedná. A hybatelem v tomto směru a ten kdo o tom hovořil nejčastěji, byl právě obžalovaný Ř. Obžalovaný H. u toho býval, jelikož s Ř. jednali shodně, nicméně obžalovaný Ř. byl právě spojnicí mezi Viktorem M. a fotbalem. Svědek se s V. M. následně potkal na jednom turnaji a hovořil s ním o tom. Když pak ve druhé polovině roku 2019 došlo k tomu, že VMI Silesia zastavila platby za sponzorskou smlouvu, tak s ním začal jednat. V. M. mu vysvětlil, že

obžalovaní H. a Ř. mu neodevzdali peníze a proto jim V. M. nepošle částku, kterou jim podle smlouvy měl každý měsíc posílat v rámci smlouvy o reklamě. Svědek byl z toho velmi překvapený a dotazoval se ho, co má společného nějaké vracení peněz s akciovou společností, když spolek i akciová společnost mají každé své IČO. Svědek mu sdělil, že potřebuje, aby smlouvu dodržel, V. M. mu naopak sdělil, že trenéři nechtějí odevzdávat peníze. Svědek tomu na počátku nerozuměl a teprve následně zjistil, že šlo o nějaké čištění peněz, nicméně žádné doklady v akciové společnosti o tom nebyly. V. M. mu sdělil, že částka, kterou má dostávat zpět ze spolku měla být přes 300.000 Kč měsíčně. K jednotlivým trenérům uvedeným v obžalobě svědek uvedl, že obžalovaný A. byl jeden z trenérů, kteří měli vracet část odměny; obžalovaný D. neví, nevybavuje si ho; obžalovaný D. měl vracet peníze; obžaloby F. nikoliv; obžalovaný H. snad měl také vracet peníze; obžalovaný J. měl vracet peníze; obžalovaný K. také; obžalovaného K. si svědek nepamatuje; obžalovaný L. měl vracet peníze; obžalovaný N. mě vracet peníze; obžalovaného P. si nevybavuje; o obžalovaném P. slyšel až když začala celá kauza. Pokud jde U. a H., svědek si nepamatuje. Svědek uvedl, že roce 2016-2020 byly platy trenérů u mládeže ve srovnatelných klubech takové, že výplata asistenta nebyla vyšší než 7.000,- Kč, spíše to bylo 5.000,- Kč, u hlavního trenéra bylo třeba rozlišit zda jde o přípravku či dorost, nicméně maximální výplata je cca 20.000,- Kč. Platy trenérů domlouval obžalovaný Ř. Svědek má za to, že obžalovaný H. platy trenérů nedomlouval, bylo mu to toliko předkládáno k podpisu. Svědek doplnil, že maximální plat ve srovnatelném klubu byl 20.000,- Kč. Aktuálně v prvoligovém Baníku bere trenér odměnu 35.000,- Kč a asistent přibližně 10.000,- Kč. Pokud jde o obžalované J., P. a svědka Josefa U. a jejich činnost ve spolku, svědek uvedl, že obžalovaného P. nezná, tedy nemůže se k němu vyjádřit. J. U. měl na starosti ženskou sekci, byl angažován a zapojen. Pokud jde o obžalovaného J. tak ten mládež netrénoval. Obžalovaný J. seděl v kanceláři a tzv. tahal za nitky, znal rozhodčí. Svědek uvedl, že není schopen rozlišit, zda byl obžalovaný J. angažován ve spolku nebo v akciové společnosti. Když tam svědek nastupoval, tak obžalovaný J. nebyl vůbec v představenstvu akciové společnosti, jelikož tam byl p. F., svědek a obžalovaný G. V roce 2019 odešel p. F. z představenstva a byl tam navolen obžalovaný J. Pokud jde o praní prádla spolku FC Vítkovice 1919 v roce 2018 k tomuto svědek nic neví. Svědek uvedl, že má za to, že akciová společnost nikdy nebyla příjemce finančních prostředků, které by poskytoval spolek FC Vítkovice 1919 nebo členové spolku. Teprve když se svědek následně se dostal k podkladům z účetnictví akciové společnosti tak zjistil, že obžalovaný H. ovládal účet akciové společnosti a docházelo tam k přeposílání peněz mezi spolkem a akciovou společností, a to oboustranně. Nejprve to vypadal tak, že před převodem mládežnických hráčů do spolku bylo převáděno více peněz z akciové společnosti do spolku a následně, po převodu mládežnických hráčů ze společnosti do spolku, tak bylo více peněz převáděno ze spolku do akciové společnosti. Nakonec bylo ve prospěch akciové společnosti převedeno více o 1,1 milionů Kč a aktuálně o tom vedou soudu spor. Mládežničtí hráči měli při převodu hodnotu přibližně do 10 milionů Kč a byli během 3 dnů převedeni z akciové společnosti do spolku. Vede se tedy spor o 1,1 milionu Kč, kdy obžalovaný H. to v záznamech vedl jako půjčku. K dotazu zda se někdy hovořilo o tom, zda se mají V. M. dávat všechny peníze z vratek od trenérů či si z vratek něco nechávali, svědek uvedl, že následně když byla schůzka v hotelu Clarion, které se zúčastnil svědek a Viktor M., což bylo to v situaci kdy akciová společnost výrazně pociťovala nedostatek finančních prostředků a svědek s obžalovaným G. do ní museli vkládat vlastní finanční prostředky, tak mu V. M. na schůzce sdělil, že přibližně 20% nějaké částky, kterou snad dává do akciové společnosti, si má spolek nechat a zbytek mu má vrátit. Pak toto tvrzení V. M. zopakoval ještě na schůzce v prosinci, kde byl už přítomen i obžalovaný G. Svědek zná i Jiřího M., což je otec Viktora M., nicméně naposled jej potkal před řadou let. Svědek pochopil že Jiří M. je v jejich firmách tou hlavní osobou. Jméno Adam V. snad zaslechl, nicméně v souvislosti se sponzorskými smlouvami se svědkem nikdy nejednal. K dalším dotazům svědek uvedl, že ve spolku měl své syny, kteří tam hráli fotbal. Pokud jde o otázku ekonomickou situaci spolku, tedy zda byla setrvalá či se měnila,

svědek uvedl, že je třeba rozlišit to, že svědek tam nastoupil v polovině roku 2018 a už v polovině roku 2019 byli rozhádaní. Svědek neměl pocit, že by v tomto období došlo ke změně v úrovni materiálního zabezpečení. Svědek se v tomto období snažil zorientovat a pochopit jak spolek a akciová společnost fungují. Dále svědek vypovídal k činnosti obžalovaného Ř. v ve fotbalovém klubu Polanka. K dotazům na výjezdy mladších dětí a mládežnický fotbalistů na turnaje svědek uvedl, že má zkušenost jako otec i jako funkcionář, že od rodičů dětí se vybíraly finanční prostředky a v některých případech jim nedávali ani doklady, respektive doklady o těchto příjmech nebyly v účetnictví. Když měl jeho syn například turnaj v Mladé Boleslavi a Liberci, tak za tyto dvě utkání, přespaní a cestu přispíval cca 2.000,- Kč. Část platil spolek a část šlo z finančních prostředků rodičů. Svědek má za to, že víc jak 50% těchto finančních prostředků, které dávali rodiče již potom neprošlo účetnictvím spolku. K dotazu z jakého důvodu vybíral klub finanční prostředky od rodičů na tyto turnaje, svědek uvedl, že když následně viděl faktury, které vystavoval obžalovaný Ř. vůči spolku, kdy za funkci sekretariát pobíral měsíčně odměnu 60 až 80.000,- Kč ačkoliv v aktuální době má sekretář prvoligového Baníku toliko 50.000,- Kč, tak má za to, že to je ten důvod, proč ve spolku neustále chyběly peníze. K dotazu zda příjmy městského fotbalového klubu stačily na pokrytí jeho činnosti svědek uvedl, že má za to, že nikoliv, jelikož když skončili a pohádali se, což bylo období po covidu tedy rok 2020–2021, tak přibližně se 100 subjekty musel svědek osobně jednat a vypořádat závazky akciové společnosti. K dotazu zda by mohl upřesnit časový sled schůzek s Viktorem M. svědek uvedl, že si vybavuje, že jej telefonicky kontaktoval Viktor M. s tím, že by se chtěl setkat a že by bylo dobré, aby tam byl i obžalovaný G. Setkali se tenkrát v prosinci v Porubě v objektu bývalého labužníka. Jednalo se o hodinovou schůzku, na které jim Viktor M. vysvětloval, že jim nebude platit, protože nedostává peníze od obžalovaných H. a Ř. Svědek již dříve pochopil, že je Viktor M. dlouholetým kamarádem obžalovaného Ř. a že to byl právě obžalovaný Ř., který obžalovanému H. doporučil Viktora M. a firmy jeho otce. Tedy původcem myšlenky spolupráce s VMI Silesia či Viktorem M. byl obžalovaný Ř. Pokud jde o platy trenérů svědek má osobní zkušenost s platy trenérů z Baníku, jelikož s Baníkem spolupracuje a nad 35.000,- Kč se tam trenéři s odměnou nedostanou. Dále uvedl, že snad v kategorii U 19 může mít trenér 40.000,- Kč když je na plný úvazek, nicméně trenéři ve spolku nebyli na plný úvazek s výjimkou několika osob. Tedy aktuální platy jsou do 15.000,- Kč. Pokud je v Baníku trenér na hlavní pracovní poměr, tak je to 30-35.000,- Kč, asistent aktuálně bere tak 10.000,- Kč, přičemž v tehdejší době se jednalo o výrazně nižší částku. Ve Vítkovicích měli snad 2 profesionální trenéry, zbývajících 90% trenérů vykonávali tuto činnost po svém zaměstnání, tedy jejich plat mohlo být tak 10-15.000,- Kč. K dotazu, kteří trenéři hovořili o tom, že ve spolku jsou vyplácené nesmyslné trenérské odměny, svědek uvedl, že všichni hovořili o tom, že tam mají navýšené platy. Fotbalová veřejnost už v roce 2019 věděla, že ve Vítkovicích jsou trenérům vypláceny úplně jiné částky než jim správně měly být vyplaceny a že se vrací peníze. Aktuálně si konkrétní osobu trenéra, který o tom hovořil, již svědek nevybavil. Pokud jde o převod mládežnických hráčů z akciové společnosti na spolek, svědek uvedl, že to realizoval obžalovaný Ř., ale musel o tom vědět i obžalovaný H., jelikož obžalovaný Ř. by bez souhlasu obžalovaného H. toto určitě neudělal. Za působení svědka v akciové společnosti v roce 2018-2019 ovládal pokladnu obžalovaný Ř., nicméně o všem musel vědět obžalovaný H. Účty v akciové společnosti ovládal obžalovaný H. a obžalovaný Ř. Určitě k nim měl přístup i obžalovaný G., jelikož ve 2. polovině roku 2019 již byl na účtu aktivní. Nejhlavnější byl však obžalovaný Ř. V roce 2018 až 2019 dojednával přestupy hráčů v akciové společnosti obžalovaný Ř., resp. obžalovaný Ř. nejčastěji dojednával přestupy hráčů. K dotazu zda obžalovaný H. reálně nakládal s účtem akciové společnosti, svědek uvedl, že pokud nezadával konkrétní příkazy, tak dával pokyny obžalovanému G., což dělali oba obžalovaní H. i Ř. Toto svědek dovozuje z toho, že když byli na jednání, tak jim obžalovaný H. sděloval, že je třeba zaplatit to nebo ono. Obžalovaný H. byl hlavní ekonom a sděloval jim, jak se mají přesunovat peníze. Takovýchto jednání bylo velké množství, scházeli se skoro každý týden,

tedy nejednalo se o ojedinělý pokyn obžalovaného H. kam poslat peníze z akciové společnosti. Svědek uvedl, že neví jaké byly měsíční náklady akciové společnosti, jednalo se o stovky tisíc či spíše k milionové částce. Když svědek nastoupil, tak hlavním ekonomem, tedy tím kdo řídil ekonomickou stránku celého klubu, byl obžalovaný H. Největší položkou v akciové společnosti byly podle svědka platy hráčů. Má za to, že se hráčům platilo převodem na účet, případně v hotovosti oproti dokladu. Výplaty mohli provádět zřejmě pouze obžalovaní H. a G., snad i obžalovaný Ř. Svědek neměl přístup na bankovní účet akciové společnosti a má za to, že ani sekretářky. Pokud se vyplácelo v hotovosti má svědek za to, že hráče akciové společnosti vyplácel v hotovosti obžalovaný Ř., jelikož s hráči neustále komunikoval a prakticky každý den chodil na tréninky. Shodně aktivně s hráči A mužstva komunikoval i obžalovaný J. a vystupoval často jako vedoucí mužstva. Svědek se v akciové společnosti snažil udělat pořádek a snažil se sehnat nějaké sponzory, což se od něj zřejmě i očekávalo, rovněž vyjednával ve věci přestupu jednoho hráče. Svědek doplnil, že když v roce 2018 nastupoval do vítkovického klubu, tak absolvovat cestu s obžalovaným H. do Ústí nad Labem a zpět, při které mu obžalovaný H. sdělil, že v celém klubu dohromady ročně chybí částka přibližně 800.000,- Kč, což svědek vnímal pozitivně, jelikož se nejednalo o vysokou částku a svědek obžalovanému H. slíbil, že takovou částku je schopen obstarat, případně doplatit ze svých prostředků. Následně však zjistil, že se nejednalo o roční částku, ale o dluh přibližně za 2 měsíce. Svědek uvedl, že neměl dobrý přístup k podkladům, když něco žádal, trvalo to dlouho. Sice byl součástí týmu, ale neustále si něco musel zjišťovat a měl pocit, že pořád něco neví. Svědek uvedl, že ve fotbale se pohybuje od doby kdy nastoupil do vítkovického klubu, před tím se ve fotbale nepohyboval. (Soud konstatoval, že svědek vypovídal shodně jako v přípravném řízení).

97. Dále byl v hlavním líčení konaném dne 29.2.2024 vyslechnut svědek Ing. Jiří M., který vypověděl, že v minulosti jménem svých firem VMI Silesia uzavřel reklamní smlouvy s Vítkovickým fotbalovým klubem. Uzavřením smluv mu navrhli jeho podřízení, ale už si nevybavil jak se jmenovali. Svědek pak obdržel permanentky na mužský fotbal, kde i na stadionu viděl banery s reklamou jejich firem. Smyslem bylo jejich firmy zviditelnit. Jaké konkrétní firmy svědka smlouvy uzavřeli, svědek neví, jelikož vlastní 14 firem s názvem VMI Silesia a dodatek, a ačkoliv je svědek jediný vlastník firem, tak svým podřízeným důvěřuje natolik, že když mu smlouvu předloží, tak ji svědek nečte a přímo ji podepíše. Smlouvy o reklamě svědek nevyjednával, před podpisem nic neověřoval a podepsal. Uvedl, že je to pod jeho rozlišovací schopnost, protože peníze, které podnikáním vydělává není schopen ani utratit. Svědek věděl, že smlouva se týká Vítkovického klubu, ale neví kdo jej vybral, svým podřízeným důvěřuje. K předloženým smlouvám svědek uvedl: ke smlouvě na č.l. 438 uvedl, že obsahuje jeho podpis; na č.l. 442 je smlouva na VMI Silesia a uveden syn svědka Ing. Viktor M., nicméně podpis na č.l. 445 je podpis svědka; pokud jde o smlouvu na firmu VMI Silesia Interactive bylo jednáno s Ing. Viktorem M. a svědek zaznamenal, že hráči měli na dresech Interactive; ke smlouvě na č.l. 451 na firmu VMI Silesia Group svědek uvedl, že obsahuje jeho podpis. Svědek uvedl, že pro něj bylo důležité, že měl VIP vstupenky a viděl na stadionu reklamu svých firem. Svědek uvedl, že jeho obchodní strategii je nezasahovat podřízeným do jejich rozhodovací činnosti a vždy jim sděluje „vy musíte utrácet, vy tu firmu musíte rozvíjet a já, když mi bude chybět, tak já vám řeknu ne a tím se dostanu dopředu“. Smlouvy byla na období let cca 2017, 2018 a 2019. V té době si jeho firmy nepronajímaly reklamní plochu nikde jinde, ani nespolupracovaly s žádnou reklamní agenturou. Svědek uvedl, že konkrétní výši plnění dle smluv nezná, ale jednalo se v součtu o miliony korun. Svědek nevyhodnocoval, zda jim zaplacená reklama přinesla nějaký přínos, např. navýšení obratu, větší množství zákazníků apod., jelikož to fakticky není možné. Jeho firmy mají různý předmět zájmu. Dříve měli lyžařský vlek, penzion, dělají věci pro dopravní podniky, dělají mazníky, mají 100 bytů, komerční plochy, které pronajímají, apod. Nedotazovali se např. potencionálních nájemníků,

odkud se o jeho firmách dozvěděli, tedy zpětně efekt reklamy nevyhodnocovali. Svědek uvedl, že jeho syn Ing. Viktor M. vystupuje za společnost minimálně, tedy je překvapený, že jednal ve věci reklamy za konkrétní firmu. K dotazu, kdo více z firem svědka by soudu byl schopen k předloženým smlouvám něco sdělit, svědek uvedl že nejvíce jeho zeď pan V., který je ředitelem ve firmě VMI Silesia, všechno řídí a svědkovi předkládá věci k podpisu. Svědek zopakoval, že do reklamy nikdy nic nedával nebo úplně minimum, projednávaná věc byla nějaká první reklama. Svědek chodil do stříbrné VIPky, tam se mu to zalíbilo a peníze jej netrápily. Na konci má zisk a už teď počítá, že má xxx let a jestli z toho je schopen setinu utratit, ani ne. K dotazu, zda aktuálně něco firmy svědka sponzorují, když mají tak velké zisky, například neziskovou organizaci, sportovní klub či spolek, svědek uvedl, že nikoliv. Svědek obžalované nezná, a to ani obžalovaného Ing. R. H., kterého si prohlédl v jednací síni. Svědek doplnil, že sport má rád, ale není vyhraněným fanouškem fotbalu. K dalším dotazům svědek uvedl, že příkazy k platbám nezadává on, ale jeho dcera, která je ekonomka, vše šlo přes banku. Svědek uvedl, že to má nastavené tak, že majitelem je svědek, všechno vlastní a jeho děti to budou dědit a podle toho se musí chovat, protože kdyby se tak nechovaly, tak nebudou dědit. Svědek doplnil, že pravidla tvoří ti, co mají to zlato. K dotazu, zda svědek zná jméno p. Ř., svědek uvedl, že to jméno snad slyšel, je možné, že jej i viděl, ale nikdy s ním nemluvil, nikdy s ním neměl žádný kontakt a neví, kdo to je. Pan Ř. měl mít něco společného s vítkovickým fotbalem, což svědek zaznamenal buď na fotbale nebo ve firmě. Jiné osoby z vítkovického fotbalu si nevybavil. Mgr. V. je neskutečně pracovitý, chytrý, schopný, ale introvert, tedy společné kontakty mají minimální. Svědek uvedl, že nedokázal při podpisu smluv rozlišit, zda se jednalo o reklamu nebo dar, bylo to pod jeho rozlišovací schopnost, nicméně v té chvíli chtěl spíše reklamu. Když pak seděl v té VIPce a viděl, že tam je billboard, tak si řekl, konečně je moje firma někde vidět, jelikož do té doby nebyla vidět nikde. Svědek si nevybavil, kdo konkrétně přišel s tím, že uzavřou smlouvu o reklamě s vítkovickým fotbalem. K dotazu, zda svědek ví o tom, že by někdo z vítkovického fotbalu vracel nějaké finanční prostředky do některé z firem zpět, svědek uvedl, že to se jistě nedělo. K osobě M. H. svědek uvedl, že cca před 15 lety spolu hrávali squash, neví, zda měl něco společného s vítkovickým fotbalem. P. P. svědek nezná.

98. V hlavním líčení konaném dne 1.3.2024 byl vyslechnut svědek Mgr. Adam V., který uvedl, že je ředitelem firmy VMI Silesia, která měla s Vítkovickým fotbalem uzavřenou od roku 2016 nebo 2017 po dobu 2–3 let smlouvu o reklamě na plnění v řádech jednotek milionů korun. Tuto smlouvu za VMI Silesia vyjednával svědek. K předloženým smlouvám svědek uvedl: na č.l. 428 je založená smlouva, kterou svědek poznal; č.l. 442 svědek uvedl, že je tam sice uvedený jako jednající Ing. Viktor M., ale nebyl jednatelem, nicméně tuto smlouvu zřejmě také vyjednával svědek, jelikož na č.l. 444 poznal svůj podpis; č.l. 448 je na subjekt VMI Silesia Interactive; č.l. 451 je na subjekt VMI Silesia Group, která všechny firmy VMI Silesia zastřešuje, ale svědek v ní v letech 2016-2020 nepůsobil. Svědek uvedl, že k těmto smlouvám se dostali tak, že dostali nabídku na reklamu na vítkovickém fotbale, a protože to bylo v době, kdy už firmy vydělávaly nějaké peníze a svědek celý život hrál fotbal, tak si řekl, že by mohli podpořit místní fotbalový klub – Vítkovice. Od koho dostali nabídku, si svědek nevybavil, ale podmínky smlouvy vyjednával s obžalovaným R. Ř., kterého do té doby neznal. Jméno F. svědek nezná. Parametry smlouvy vyjednával svědek sám, s nikým ve firmě to nekonzultoval, toliko o smlouvě informoval Ing. J. M. Objem reklamy i poskytnutou částku za reklamu určil svědek. Do té doby žádnou takovou smlouvu uzavřenou neměli, fotbal nesponzorovali, ale chtěli pomoci Vítkovicím. Svědek uvedl, že zpětně nevyhodnocovali, zda reklama měla nějaký vliv na jejich obchodní výsledky, nicméně je přesvědčen o tom, že to nemělo vliv na podnikání firmy. Uvedl, že několik let vydělávali slušné peníze a ty peníze jim nechyběly, otázka navýšení obratu nebyla jejich priorita. Důvodem k ukončení spolupráce byla skutečnost, že Vítkovický klub neplnil řádně smlouvu. K firemní struktuře svědek uvedl, že Ing. Jiří M. vlastní skupinu

firem VMI Silesia a svědek se stará o část firem a Ing. Viktor M. se také stará o část firem, včetně VMI Silesia Interactive. Svědek má za to, že podnět k uzavření reklamních smluv s vítkovickým klubem nevzešel od Ing. V. M., jelikož je odpůrce fotbalu. Okolnost, že i firma VMI Silesia Interactive sponzorovala MFK svědek nevěděl. J. M. chodil na fotbal Vítkovic a snad o tom hovořil i s V. M. Následně ještě jejich firmy sponzorovaly FC Baník Ostrava, aktuálně sponzorují jen menší akce. K dalším dotazům svědek uvedl, že za reklamu jin chodily faktury, které hradila účetní přes účet. Naopak firmy vítkovickému klubu nic nefakturovaly. Obžalovaného Ing. Radima H. svědek nezná a nezná ani obžalované R. G. a O. J. K dotazu, zda svědek něco ví o tom, že by byla jakákoliv finanční částka ze zaplacených reklam vrácena někomu z firmy VMI Silesia nebo jakémukoliv člověku, který se pohyboval kolem této firmy, svědek uvedl, že o tom neví vůbec nic a má za to, že pokud by bylo cokoliv vráceno někomu z M., tak by to věděl, jelikož finanční věci týkající se firmy má na starosti svědek. Plnění poskytované FC Baník Ostrava bylo v obdobné výši jako u vítkovického fotbalu. Text smlouvy snad připravily Vítkovice a oni pak doplnili pouze finanční částku, kterou chtěli fotbal sponzorovat. Z vítkovického fotbalu svědek zná pouze obžalovaného R. Ř., se kterým byl v kontaktu 2x v životě. V. M. občas hovořil o obžalovaném R. Ř.

99. Za podmínek § 213 trestního řádu byly v hlavním líčení prováděny listinné důkazy, ze kterých soud zjistil následující skutečnosti. Z úředního záznamu o získání poznatku (č.l. 2, 3) soud zjistil, že dne 20.8.2019 zjistil policejní orgán operativně pátrací činností poznatky k projednávané věci.

100. Z usnesení o zahájení trestního stíhání (č.l. 17), jakož i z usnesení o rozšíření trestního stíhání (č.l. 88) si soud učinil představu jednak o trestně stíhaných osobách v projednávané věci a jednak o popisu skutků, který jim byly v rámci těchto usnesení vytýkány. Z trenérské smlouvy (obv. Michal K.), (č.l. 156) soud zjistil, že dne 6.1.2020 uzavřel obžalovaný M. K. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající jménem obžalovaného Ing. R. H., a to na dobu neurčitou s výši měsíční odměny 40.000,- Kč. Ze smlouvy o výkonu činnosti trenéra ve fotbalové akademii FAČR (obv. Michal K.), (č.l. 159) soud zjistil, že dne 1.9.2018 uzavřel obžalovaný M. K. smlouvu o výkonu činnosti trenéra ve fotbalové akademii FAČR se subjektem Fotbalová asociace ČR, a to na dobu určitou od 1.9.2018 do 30.6.2019 s výši měsíční odměny 15.000,- Kč. Z dohody o ukončení spolupráce (č.l. 169) soud zjistil, že ke dni 29.2.2020 ukončil obžalovaný M. K. spolupráci s FC Vítkovice 1919, z.s.; podepsáno dne 9.4.2020. Z výdajového pokladního dokladu (č.l. 170) soud zjistil, za měsíc 10/2019 obdržel obžalovaný M. K. od FC Vítkovice 1919, z.s. dne 30.10.2019 trenérskou odměnu ve výši 55.000,- Kč, která mu byla vyplacena v hotovosti. Z výpisu z bankovního účtu (obv. Michal K.), (č.l. 171-339) soud zjistil, že obžalovaný v jednotlivých měsících činil dílem výběry v hotovosti ze svého účtu, nicméně vzhledem ke skutečnosti, že fakticky všechny položky na výpisy jsou začerněny – nečitelné, nelze ověřit, zda nezačerněné položky představují skutečně všechny výběry v hotovosti z účtu obžalovaného za daný měsíc; výpisy jsou za období od 1/2017 až 12/2019.

101. Z pracovní smlouvy (Marie D.), (č.l. 411) soud zjistil, že svědkyně M. D. uzavřela dne 1.10.2015 pracovní smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s. na pracovní pozici údržbář; den nástupu do práce 1.10.2015; pracovní poměr na dobu neurčitou; týdenní délka pracovní doby 25 hodin; měsíční mzda 6.000,- Kč. Z dodatků pracovní smlouvy M. D. (č.l. 413 – 418) soud zjistil, že tato uzavřela dne 1.3.2016 dodatek, kdy došlo ke změně délky týdenní pracovní doby na délku 20 hodin, za nezměněné výši mzdy; dne 1.4.2016 uzavřela dodatek, kdy došlo ke změně délky týdenní pracovní doby na délku 30 hodin a navýšení mzdy na částku 8.000,- Kč měsíčně; dne 1.11.2016 uzavřela dodatek, kdy došlo ke změně délky týdenní pracovní doby na délku 20 hodin a snížení mzdy na částku 6.000,- Kč měsíčně; dne 2.1.2018 uzavřela dodatek, kdy došlo

k navýšení mzdy na částku 6.100,- Kč měsíčně; dne 1.1.2019 uzavřela dodatek, kdy došlo k navýšení mzdy na částku 6.680,- Kč měsíčně; dne 1.1.2020 uzavřela dodatek, kdy došlo k navýšení mzdy na částku 7.300,- Kč měsíčně. Z ručně psaných poznámek založených na (č.l. 427 a, 509, 510) soud zjistil, že tato písemnost obsahuje poznámky: „L., trenér SPSM, 35.000, 40.000“, poslední sloupec „32.000“; „A., trenér SCM, 30.000, 40.000“, poslední sloupec „32.000“; „K., trenér, 37.000“, poslední sloupec „16.000“; „H., trenér, VT přípravka, 25.000, 30.000“, poslední sloupec „24.000“; „H., trenér, 50.000“, poslední sloupec „35.000“; „D., trenér, 42.000“, poslední sloupec „16.000“; „N., trenér, 45.000“, poslední sloupec „28.000“; „Ř., trenér, org. pracovník, 30.000, 30.000“, poslední sloupec „24.000“; „J., trénování, 45.000“, poslední sloupec „30.000“.

102. Ze smluv o pronájmu reklamní plochy (č.l. 438 – 453,) soud zjistil, že dne 1.9.2017 uzavřel Městský fotbalový klub Vítkovice, a.s., jednající Mgr. P. F. a obžalovaným R. Ř., jako pronajímatel, s VMI Silesia s.r.o. jednající Ing. Jiřím M., jako nájemce, smlouvu o pronájmu reklamní plochy na umístění firemního loga nájemce jako Hlavního partnera klubu MFK Vítkovice na TC Vítek a na Městském stadionu Aréna v Ostravě Vítkovicích při utkáních klubu v rámci Fotbalové národní ligy, smlouva byla sjednána do dne 30.6.2018, platba nájemce byla sjednaná částkou 300.000,- Kč plus DPH; dne 1.1.2018 uzavřel Městský fotbalový klub Vítkovice, a.s., jednající Mgr. P. F. a obžalovaným R. Ř., jako pronajímatel, s VMI Silesia s.r.o. jednající Ing. Viktorem M., jako nájemce, smlouvu o pronájmu reklamní plochy na umístění firemního loga nájemce jako Generálního partnera klubu MFK Vítkovice na Městském stadionu Aréna v Ostravě Vítkovicích při utkáních klubu v rámci Fotbalové národní ligy, smlouva byla sjednána na dobu ode 1.1.2018 do 31.12.2018, měsíční platba nájemce byla sjednaná částkou 375.000,- Kč plus DPH; dne 7.1.2019 uzavřel Městský fotbalový klub Vítkovice, a.s., jednající Mgr. P. F. a obžalovaným R. Ř., jako pronajímatel, s VMI Silesia s.r.o. jednající Ing. Jiřím M., jako nájemce, smlouvu o pronájmu reklamní plochy na umístění firemního loga nájemce jako Generálního partnera klubu MFK Vítkovice na Městském stadionu Aréna v Ostravě Vítkovicích při utkáních klubu v rámci Fotbalové národní ligy, smlouva byla sjednána na dobu ode 1.1.2019 do 31.12.2019, měsíční platba nájemce byla sjednaná částkou 375.000,- Kč plus DPH; dne 1.9.2017 uzavřel Městský fotbalový klub Vítkovice, a.s., jednající Mgr. P. F. a obžalovaným R. Ř., jako pronajímatel, s VMI Silesia Interactive, a.s. jednající Ing. Viktorem M., jako nájemce, smlouvu o pronájmu reklamní plochy na umístění firemního loga nájemce jako Hlavního partnera klubu MFK Vítkovice na Městském stadionu Aréna v Ostravě Vítkovicích při utkáních klubu v rámci Fotbalové národní ligy, smlouva byla sjednána do dne 30.6.2018, platba nájemce byla sjednaná částkou 100.000,- Kč plus DPH; dne 1.9.2017 uzavřel Městský fotbalový klub Vítkovice, a.s., jednající Mgr. P. F. a obžalovaným R. Ř., jako pronajímatel, s VMI Silesia Group s.r.o. jednající Ing. Jiřím M., jako nájemce, smlouvu o pronájmu reklamní plochy na umístění firemního loga nájemce jako Hlavního partnera klubu MFK Vítkovice na TC Vítek a na Městském stadionu Aréna v Ostravě Vítkovicích při utkáních klubu v rámci Fotbalové národní ligy, smlouva byla sjednána do dne 30.6.2018, platba nájemce byla sjednaná částkou 200.000,- Kč plus DPH.

103. Ze sdělení magistrátu města Ostravy (č.l. 514) soud zjistil, že v roce 2018 bylo spolku FC Vítkovice 1919, z.s. ze strany Magistrátu města Ostravy poskytnuto celkem 5 dotací v celkovém finančním objemu 13.650.000,- Kč, a to dotace: č. 2386/2018/ŠaS, Sportovní příprava a účast v soutěžích dětí a mládeže od 4 do 26 let 2018-2019, částka 3.500.000,- Kč; č. 0834/2018/ŠaS, Systematická celoroční činnost fotbalového klubu FC Vítkovice 1919, částka 600.000,- Kč; č. 0398/2018/ŠaS, Systematická podpora výchova sportovní mládeže v SpSM a SCM, částka 900.000,- Kč; č. 0415/2018/ŠaS, Systematická výchova dětí a mládeže a jejich příprava na vrcholový sport, částka 8.000.000,- Kč; č. 0731/2018/ŠaS, Turnaje fotbalového klubu FC Vítkovice 1919, částka 650.000,- Kč.

Dotace 1731/2016/ŠaS

104. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 1731/2016 ŠaS, včetně dodatku č. 1 (č.l. 522, č.l. 530) soud zjistil, že dne 29.7.2016 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí účelové neinvestiční dotace k účelu „Celoroční sportovní činnost a výchova mládeže ve fotbalovém klubu FC Vítkovice 1919" (čl. II., čl. III), ve výši 3.000.000,- Kč splatnou ve dvou splátkách, kdy první byla splatná do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy a druhá po doložení prohlášení o bezdlužnosti, které měl příjemce předložit do dne 13.1.2017; v rámci podmínek použití dotace (čl. V. čl. VI) byla stanovena povinnost příjemce použít dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů pro děti a mládež; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z transferu k vyúčtování – poskytnutá záloha 2016 (č.l. 532) soud zjistil, že část dotace č. 1731/2016 ŠaS ve výši 1.500.000,- Kč byla realizována poskytovatelem dne 9.11.2016, a to na podkladě čestného prohlášení o bezdlužnosti ze dne 31.10.2016 (č.l. 533), které poskytovateli dotace předložil obžalovaný Ing. R. H. Z výpisu ze spolkového rejstříku FC Vítkovice 1919, z.s. (č.l. 535), soud zjistil, že předsedou spolku byl v předmětném období obžalovaný Ing. R. H.

105. Z žádost o poskytnutí peněžních prostředků z odvodů z loterií a jiných podobných her rok 2016 (č.l. 538) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. požádal o poskytnutí finanční podpory (1731/2016) na „Celoroční sportovní činnost a výchovu mládeže ve fotbalovém klubu FC Vítkovice 1919" na rok 2016, konkr. na období od 1.7.2016 do 30.6.2017; v rámci uplatněné žádosti bylo zažádáno i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů pro děti a mládež, přičemž celková výše nákladů na tuto položku klubu činila 15.000.000,- Kč a z dotace požadované náklady na tuto položku činily 15.000.000,- Kč; za FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H. Z čestného prohlášení (č.l. 542) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. byl v roce 2016 propojen s podniky: Městský fotbalové klub, a.s., IČ: 28594193 a Sport Care, s.r.o., IČ: 29451396. Z popisu projektu (č.l. 545) si soud učinil představu o projektu jako takovém, dále soud zjistil, že výše členského příspěvku činila v roce 2016 u dětí částku 3.600,- Kč ročně a u mládeže 4.800,- Kč ročně; celkem činil počet hráčů 474, počet osob ve spolku 526. Ze záznamu o provedení předběžné veřejnosprávní kontroly z 4.9.2017 (č.l. 551) soud zjistil, že poskytovatel dotace provedl dne 9.8.2016 předběžnou kontrolu dotace č. 1731/2016 ŠaS a neshledal závady. Ze záznamu o provedení následné veřejnosprávní kontroly ze dne 23.1.2017 (č.l. 553) soud zjistil, že poskytovatel dotace provedl dne 23.1.2017 následnou kontrolu dotace č. 1731/2016 ŠaS a neshledal závady. Z vyhodnocení projektu (č.l. 554), vyúčtování poskytnuté účelové dotace za rok 2016 (č.l. 557-566) soud zjistil, že spolek FC Vítkovice, z.s., jednající obžalovaným Ing. R. H. provedl zhodnocení dotace č. 1731/2016 ŠaS, v rámci něhož popsal sportovní činnost spolku FC Vítkovice 1919, z.s. Z vyúčtování poskytnuté účelové dotace za rok 2016 č. 1731/2016 ŠaS soud zjistil, že z celkové poskytnuté částky dotace 3.000.000,- Kč bylo na odměny a služby trenérů vynaloženo celkem v roce 2016 částka 546.900,- Kč a v roce 2017 celkem 812.400,- Kč; z přílohy si pak soud učinil představu, kterým trenérům, v jaké výši a v jakém období byla z uvedené dotace hrazena odměna; současně je z přílohy zřejmé, že odměny trenérům nebyly vypláceny měsíčně pravidelně, ale dílem za více měsíců na jednou; rovněž je z přílohy zřejmé, že z dotace 1731/2016/ŠaS byla vyplacena obžalovanému Z. H. trenérská odměna za 1 – 3/2017 v celkové výši 140.000. Z výsledku kontroly poskytnuté veřejnosprávní dotace magistrátu města Ostravy (č.l. 567) a protokolu o kontrole (č.l. 568) soud zjistil, že dne 2.2.2018 provedl poskytovatel dotace kontrolu dotace 1731/2016 ŠaS, přičemž neshledal

neoprávněné použití peněžních prostředků dotace ani porušení dalších sjednaných podmínek a povinností.

106. Ze smlouvy o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (obv. Zdeněk H.), (č.l. 571) soud zjistil, že dne 2.1.2017 uzavřel obžalovaný Z. H., jako trenér, s FC Vítkovice 1919, z.s., za který jednal obžalovaný Ing. R. H., smlouvu o výkonu trenérské činnosti se zařazením jako vedoucí trenér; měsíční odměna 50.000,- Kč; přičemž z dotace 1731/2016 ŠaS bylo na tuto odměnu vyplaceno za době od 1-3/2017 celkem 140.000,- Kč (viz č.l. 565). Ze smlouvy o výkonu činnosti trenéra brankářů a organizačního pracovníka (obv. Radovan Ř.), (č.l. 573 a č.l. 577) soud zjistil, že dne 1.9.2015 a dne uzavřel obžalovaný R. Ř. smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., za který jednal obžalovaný Ing. R. H., ve které měl sjednanou měsíční odměnu ve výši 20.000,- Kč, která byla s účinnosti od 1.7.2016 navýšena na částku 45.000,- Kč; přičemž z dotace 1731/2016 ŠaS bylo na tuto odměnu vyplaceno za měsíce 7, 8, 9, 10, 11/2016 částka 5 * 45.000,-; za měsíce 1, 2, 3/2017 částka 3 * 45.000,- Kč; shodné zjištění za rok 2016 učinil soud i výpis z účtu (č.l. 583-586).

Dotace 0418/2017/ŠaS

107. Z žádost o poskytnutí peněžních prostředků z rozpočtu Statutárního města Ostrava na rok 2017, dotace č. 0418/2017/ŠaS (č.l. 587) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. požádal o poskytnutí finanční podpory na „Systematickou podporu a výchovu sportovní mládeže v SpSM a SCM“ na rok 2017, konkr. na období od 1.1.2017 do 31.12.2017; v rámci uplatněné žádosti bylo zažádáno i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů, přičemž celková výše nákladů na tuto položku klubu činila 3.600.000,- Kč a z dotace požadované náklady na tuto položku činily 3.600.000,- Kč; za FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H.; požadovaná výše dotace 7.840.000,- Kč, zbývající financování projektu – zdroje FAČR celkem 400.000,- Kč, členské příspěvky 320.000,- Kč. Z popisu projektu (č.l. 591) si soud učinil představu o projektu jako takovém, dále soud zjistil, že výše členského příspěvku činila v roce 2017 u dětí částku 3.600,- Kč ročně a u mládeže 4.800,- Kč ročně, dospělý 200,- Kč ročně; celkem činil počet hráčů 598, počet osob ve spolku 642. Z výsledku certifikačního řízení FAČR (č.l. 593) soud zjisti, že dne 2.5.2016 udělila FAČR spolku FC Vítkovice 1919, z.s. statut Sportovního centra mládeže (SCM) pro soutěžní ročník 2016/2017, a dále dne 2.5.2016 udělila FAČR spolku FC Vítkovice 1919, z.s. statut Sportovního střediska mládeže (SpSM) pro soutěžní ročník 2015/2016. Z čestného prohlášení (č.l. 595) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. byl v roce 2016 propojen s podnikem Městský fotbalové klub, a.s., IČ: 28594193. Ze záznamu o provedení následné veřejnosprávní kontroly ze dne 28.3.2018 (č.l. 597) soud zjistil, že poskytovatel dotace provedl dne 28.3.2017 následnou kontrolu dotace č. 0418/2017/ŠaS, která byla poskytnuta ve výši 850.000,- Kč a neshledal závady. Z průběžného vyúčtování poskytnuté účelové dotace za rok 2017 (0418/2017/ŠaS), (č.l. 598) ve výši 850.000,- Kč soud zjistil, že z celkové poskytnuté částky dotace 850.000,- Kč bylo na odměny a služby trenérů vynaloženo celkem 240.000, a to na odměnu trenéra obžalovaného L. za dobu 7, 8, 9, 10, 11, 12/2017, jemuž byly odměny vyplaceny na základě výdajového pokladního dokladu, a dále na odměny dalších trenérů částka 235.850,- Kč; z přílohy si pak soud učinil představu, kterým trenérům, v jaké výši a v jakém období byla z uvedené dotace hrazena odměna; současně je z přílohy zřejmé, že odměny trenérům nebyly vypláceny měsíčně pravidelně, ale dílem za více měsíců na jednou. Z výsledku veřejnosprávní kontroly poskytnutých účelových dotací z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 0418/2017/ŠaS, 0522/2017/ŠaS a 0451/2017/ŠaS (č.l. 602) soud zjistil, že dne 20.7.2017 provedl poskytovatel dotace kontrolu čerpání shora uvedených dotací a neshledala neoprávněné použití peněžních prostředků dotace ani porušení dalších sjednaných podmínek a povinností. Z vyhodnocení projektu „Systematická podpora a výchova sportovní mládeže v

SpSM a SCM (č.l. 611) soud zjistil, že spolek FC Vítkovice, z.s., jednající obžalovaným Ing. R. H. provedl zhodnocení tohoto projektu, v rámci něhož popsal sportovní činnost spolku FC Vítkovice 1919, z.s. Z faktury – daňového doklad (TMSV Corporation s.r.o.), (č.l. 615) soud zjistil, že na údržbu hřiště na ul. Provaznická bylo vynaloženo z dotace č. 0418/2017/ŠaS částka 72.600,- Kč z dotace č. 2036/2017/ŠaS částka 508.200,- Kč.

108. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 0418/2017/ŠaS (č.l. 616) soud zjistil, že dne 18.4.2017 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí účelové dotace k účelu „Systematická podpora a výchova sportovní mládeže v SpSM a SCM“ (čl. II., čl. III) ve výši 850.000,- Kč splatnou do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy; v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost (čl. V., čl. VI.) příjemce použít dotaci v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů pro děti a mládež, a dále úklidové služby, platby energií, vodního a stočného; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Ze smlouvy o provádění údržby a drobných oprav (TMSV Corporation s.r.o.), (č.l. 625) soud zjistil, že dne 2.1.2017 uzavřel FC Vítkovice 1919, z.s., jako objednatel, s TMSV Corporation s.r.o., jako dodavatel, jednající obžalovaným R. G., smlouvu o údržbě hřiště na ul. Provaznická. Z trenérské smlouvy (obv. Jan L.), (č.l. 629) soud zjistil, že dne 3.7.2017 uzavřel obžalovaný J. L., jako trenér, s FC Vítkovice 1919, z.s., za který jednal obžalovaný Ing. R. H., smlouvu o výkonu trenérské činnosti se zařazením jako trenér U 15; měsíční odměna 40.000,- Kč; smlouva uzavřena na dobu od 1.7.2017 do 31.12.2017. Z výdajových pokladních dokladů (č.l. 631-636) soud zjistil, že obžalovanému J. L. bylo za dobu 7, 8, 9, 10, 11, 12/2017 vyplaceno celkem 240.000,- Kč jako trenérská odměna, a to z dotace č. 0418/2017/ŠaS. Z trenérských smluv ostatních trenérů (č.l. 638-743) soud zjistil, že z dotace č. 0418/2017/ŠaS byly vypláceny trenérské odměny trenérům: P. A., měsíční odměna 2.500,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 7.500,- Kč; J. H., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; J. H., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; P. B., měsíční odměna 1.500,- Kč; z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 4.500,- Kč; Z. B., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; J. D., měsíční odměna 12.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč a 24.000,- Kč; K. B., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 3.000,- Kč a z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 4.000,- Kč; K. B., měsíční odměna 1.800,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 5.400,- Kč; T. D., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 2.000,- Kč; P. D., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč; L. G., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; L. G., měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč; A. H., měsíční odměna 2.500,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 7.500,- Kč; P. Ch., měsíční odměna 7.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 14.000,- Kč a z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 21.000,- Kč; P. K., měsíční odměna 3.500,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 5.250,- Kč a z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 7.000,- Kč; P. M., měsíční odměna 1.600,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 6.600,- Kč; P. M., měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 4.500,- Kč a z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; M. M., měsíční odměna 1.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 3.000,- Kč; J. N., měsíční odměna 8.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 40.000,- Kč; J. N., měsíční odměna 8.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 40.000,- Kč; Z. N., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; D. P., měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 9.000,- Kč; J. P., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; R. P., měsíční odměna 15.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč a 15.000,- Kč; R. P., měsíční odměna 2.000,- Kč, z

dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; F. R., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; K. S., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 4.000,- Kč; J. V., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; J. V., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 7.000,- Kč; P. Z., měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0418/2017/ŠaS vyplaceno 3.000,- Kč.

Dotace 2036/2017/ŠaS

109. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS (č.l. 744) soud zjistil, že dne 19.7.2017 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí účelové dotace k účelu „Celoroční sportovní činnost a výchova mládeže ve fotbalovém klubu FC Vítkovice 1919“ (č.l. II., čl. III.) ve výši 3.500.000,- Kč splatnou ve dvou splátkách, kdy první byla splatná do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy a druhá po doložení prohlášení o bezdlužnosti, které měl příjemce předložit do dne 11.12.2017; v rámci podmínek použití dotace (čl. V. VI.) byla stanovena povinnost příjemce použít dotaci v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů pro děti a mládež; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z žádosti o poskytnutí peněžních prostředků z rozpočtu Statutárního města Ostrava na rok 2017, dotace č. 2036/2017/ŠaS (č.l. 753) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. požádal o poskytnutí finanční podpory na „Celoroční sportovní činnost a výchova mládeže ve fotbalovém klubu FC Vítkovice 1919“ na rok 2017, konkr. na období od 1.6.2017 do 31.5.2018; v rámci uplatněné žádosti bylo zažádáno i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů pro děti a mládež, přičemž celková výše nákladů na tuto položku klubu činila 6.000.000,- Kč a z dotace požadované náklady na tuto položku činily 6.000.000,- Kč; za FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H.; požadovaná výše dotace 9.990.000,- Kč, zbývající financování projektu – členské příspěvky 960.000,- Kč. Z popisu projektu (č.l. 757) si soud učinil představu o projektu jako takovém, dále soud zjistil, že výše členského příspěvku činila v roce 2017 u dětí částku 3.600,- Kč ročně a u mládeže 4.800,- Kč ročně; celkem činil počet hráčů 520, počet osob ve spolku 530. Z transferu k vyúčtování – poskytnutá záloha 2017 (č.l. 759, 761) soud zjistil, že první část dotace č. 2036/2017/ŠaS ve výši 1.750.000,- Kč byla realizována poskytovatelem dne 14.12.2017, druhá část dotace ve výši 1.750.000,- Kč, a to na podkladě čestné prohlášení o bezdlužnosti ze dne 11.12.2017 (č.l. 765), které poskytovateli dotace předložil obžalovaný Ing. R. H., byla realizována dne 3.8.2017. Z čestného prohlášení (č.l. 765) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. byl v roce 2017 propojen s podnikem: Městský fotbalové klub, a.s., IČ: 28594193. Ze záznamu o provedení následné veřejnosprávní kontroly dotace č. 2036/2017/ŠaS (č.l. 772, 773) soud zjistil, že dne 14.2.2018 a 30.10.2018 provedl poskytovatel dotace kontrolu dotace 2036/2017/ŠaS, která neshledala neoprávněné použití peněžních prostředků dotace ani porušení dalších sjednaných podmínek a povinností. Z průběžného vyúčtování poskytnuté účelové dotace (2036/2017), (č.l. 774, 777) soud zjistil, že finanční prostředky z dotace č. 2036/2017/ŠaS byly využity na odměny trenérů, které byly dílem vyplaceny v hotovosti a dílem bankovním převodem v roce 2017, a to mimo jiné obžalovaný Z. H., za dobu od 7-9/2017, částka 150.000,- Kč, za dobu od 10-12/2017 částka 150.000,- Kč a za dobu 5-6/2017 částka 100.000,- Kč; obžalovanému L. A. za dobu 10/2017 částka 30.000,- Kč, za dobu 11-12/2017 částka 60.000,- Kč; obžalovaný J. L. za dobu 7-12/2017 částka 6 * 20.000,- Kč; obžalovanému M. K. za dobu 7-12/2017, částka 6 * 40.000,- Kč v hotovosti, a dále dne 24.12.2017 trenérská odměna – částka 115.000; svědek R. H. za dobu 8 – 10/2017 částka 3 * 23.000,- Kč, a dále byly z této dotace realizován platby na odměny trenérů v roce 2018 ve výši 1.440.000,- Kč dle přílohy, a to: obžalovaný L. A. za dobu 1,2/2018

částka 2 * 30.000,- Kč, obž. J. L. za dobu 1,2/2018 částka 2 * 40.000,- Kč, obž. R. D. za 1, 2/2018 částka 2 * 55.000,- Kč, obž. J. P., za dobu 1 – 3/2018 částka 135.000,- Kč, obž. P. K. za dobu 1 – 3/2018 částka 3 * 38.000,- Kč, Ing. R. H. za dobu 1 – 3/2018 částka 3 * 55.000,- Kč, obž. L. D. za dobu 1,2/2018 částka 2 * 42.000,- Kč, obž. O. J. za dobu 1 – 3/2018 částka 135.000,- Kč, obž. Z. H. za dobu 1 – 3/2018 částka 3 * 50.000,- Kč. Z faktury – daňový doklad (užívání sportoviště), (č.l. 781), ze smlouvy o podnájmu nebytových prostor (Sareza), (č.l. 783, 789), ze smlouvy o pronájmu hřiště (č.l. 795, 798) z faktur – daňový doklad (pronájem hřiště), (č.l. 799, 801, 803, 805, 807, 809, 811) neučinil soud žádné relevantní zjištění k věci. Z trenérských smluv ostatních trenérů (č.l. 816-826) soud zjistil, že z dotace č. 2036/2017/ŠaS byly vypláceny trenérské odměny trenérům: J. C., měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 7.500,- Kč; P. D., měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 7.000,- Kč; R. G., měsíční odměna 18.000,- Kč, z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 36.000,- Kč.

110. Z trenérské smlouvy (R. H.), včetně dodatku, (č.l. 831, 834) a výpisu z účtu (č.l. 835) soud zjistil, že R. H. uzavřel dne 30.6.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na dobu neurčitou počínaje dnem 1.7.2017, resp. do dne 31.12.2017 na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 184.000,- Kč za dobu 7 – 12/2017. Z trenérské smlouvy (R. H.), (č.l. 839) soud zjistil, že R. H. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na dobu neurčitou počínaje dnem 1.1.2018 na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 165.000,- Kč za dobu 1 – 3/2018. Ze smlouvy o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (obv. Zdeněk H.), (č.l. 841, 844, 848) soud zjistil, že obžalovaný Z. H. uzavřel dne 2.1.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 50.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 100.000,- Kč a z dotace 1731/2016/ŠaS vyplaceno 140.000,- Kč; dne 30.6.2017 uzavřel obžalovaný Z. H. s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 50.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno celkem 300.000,- Kč a následně z dotace 2036/2017/ŠaS vyplaceno 150.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Michal K.), (č.l. 856, 865) soud zjistil, že obžalovaný M. K. uzavřel dne 3.7.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 40.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 240.000,- Kč; dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný M. K. s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 37.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 81.000,- K za období 1, 2, 3/2018. Z výdajových pokladních dokladů – trenérská odměna (obv. Michal K.), (č.l. 859-864) soud zjistil, že obžalovanému M. K. byly z dotace 2036/2017/ŠaS vyplaceny trenérské odměny v hotovosti za dobu 7, 8, 9, 10, 11, 12/2017 částka 6 * 40.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Lubomír A.), (č.l. 883, 885, 887) soud zjistil, že obžalovaný L. A. uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici šéftrenér mládeže na dobu od 1.10.2017 do 30.6.2018 s měsíční trenérskou odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 60.000,- Kč a 90.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Radomír D.), (č.l. 888) soud zjistil, že obžalovaný R. D. uzavřel dne 1.1.2018 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 110.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Leon D.), (č.l. 891) soud zjistil, že obžalovaný L. D. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s

měsíční trenérskou odměnou 42.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 84.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Jan L.), (č.l. 893) soud zjistil, že obžalovaný J. L. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 40.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 80.000,- Kč, a to dne 6.2.2018 za 1/2018 a dne 4.4.2018 za 2/2018,- Kč. Ze smlouvy o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (obv. Jan L.), (č.l. 895) soud zjistil, že obžalovaný J. L. uzavřel dne 1.7.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici vedoucí trenér SpSM s měsíční trenérskou odměnou 35.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 120.000,- Kč. Z faktury (č.l. 897) a výpisu z účtu (č.l. 898) soud zjistil, že touto fakturou obžalovaný J. L. vyúčtoval trenérskou činnost spolku FC Vítkovice 1919, z.s. za měsíc červenec 2017 ve výši 35.000,- Kč, která mu byla dílem proplacena z dotace 2036/2017/ŠaS, a to co do částky 20.000,- Kč. Z fakturu (č.l. 899, 901, 903, 905, 906) a z výpisu z účtu (č.l. 900, 902, 904) soud zjistil, že obž. J. L. byly na podkladě faktury vyplaceny trenérské odměny za 8, 9, 10, 11, 12/2017, přičemž z dotace 2036/2017/ŠaS bylo na tyto odměny proplaceno 5 * 20.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Pavel K.), (č.l. 907) soud zjistil, že obžalovaný P. K. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 38.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 114.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Jiří N.), (č.l. 911) soud zjistil, že obžalovaný J. N. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 10.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 20.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Jaroslav P.), (č.l. 929) soud zjistil, že obžalovaný J. P. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 45.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 135.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Oldřich J.), (č.l. 931) soud zjistil, že obžalovaný O. J. uzavřel dne 22.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 45.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 135.000,- Kč. Ze smlouvy o výkonu činnosti organizačního pracovníka (obv. Radovan Ř.), (č.l. 941) soud zjistil, že obžalovaný R. Ř. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., smlouvu na pozici organizačního pracovníka s měsíční odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 90.000,- Kč. Ze smlouvy o provádění údržby a drobných oprav (TMSV Corporation s.r.o.), (č.l. 992), z faktury – daňový doklad (č.l. 994), z objednávka údržby hřiště (č.l. 995-1002) a z výpis z účtu (č.l. 1003) soud zjistil, že spolek FC Vítkovice 1919, z.s., jednající obž. Ing. J. H., si objednal u subjektu TMSV Corporation s.r.o., jednající obžalovaným R. G., údržbu hřišť na dobu od 1.4.2017 do 30.11.2017, na kterou bylo z dotace 2036/2017/ŠaS vynaloženo 508.200,- Kč.

Dotace 0451/2017/ŠaS

111. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 0451/2017/ŠaS (č.l. 1004), včetně dodatku č. 1 (č.l. 1015) soud zjistil, že dne 18.4.2017 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí účelové neinvestiční dotace k účelu „Turnaje fotbalového klubu FC Vítkovice 1919“ (čl. II., čl. III.) ve výši 650.000,- Kč splatnou do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy; v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost (čl. V., č. VI.) příjemce použít dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z popisu projektu

(č.l. 1009) si soud učinil představu o projektu jako takovém, dále soud zjistil, že výše členského příspěvku činila v roce 2017 u dětí částku 3.600,- Kč ročně, u mládeže 4.800,- Kč ročně a u dospělé osoby 200,- Kč ročně; celkem činil počet hráčů 598, počet osob ve spolku 642. Z žádost o poskytnutí peněžních prostředků z rozpočtu Statutárního města Ostrava na rok 2017, dotace č. 0451/2017/ŠaS (č.l. 1011) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. požádal o poskytnutí finanční podpory na „Turnaje fotbalového klubu FC Vítkovice 1919" na rok 2017, konkr. na období od 1.1.2017 do 31.12.2017; v rámci uplatněné žádosti bylo zažádáno i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů pro děti a mládež, přičemž celková výše nákladů na tuto položku klubu činila 100.000,- Kč a z dotace požadované náklady na tuto položku činily 50.000,- Kč; za FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H.; požadovaná výše dotace 650.000,- Kč, zbývající financování projektu – ostatní zdroje 650.000,- Kč. Ze záznamu o provedení následné veřejnosprávní kontroly dotace č. 0451/2017/ŠaS (č.l. 1018) soud zjistil, že dne 30.1.2018 provedl poskytovatel dotace kontrolu dotace 0451/2017/ŠaS, která neshledala neoprávněné použití peněžních prostředků dotace ani porušení dalších sjednaných podmínek a povinností. Z vyúčtování poskytnuté účelové dotace (0451/2017), (č.l. 1019) soud zjistil, že finanční prostředky z dotace č. 0451/2017/ŠaS nebyly využity na odměny trenérů. Z hodnotící zprávy 2017 (č.l. 1022) neučinil soud žádné relevantní zjištění k věci. Z protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly (č.l. 1078) soud zjistil, že ve využití dotací č. 0418/2017/ŠaS, 0522/2017/ŠaS, 0451/2017/ŠaS neshledala poskytovatel dotace neoprávněné použití peněžních prostředků dotace ani porušení dalších sjednaných podmínek a povinností.

Dotace 2386/2018/ŠaS

112. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 2386/2018/ŠaS (č.l. 1087) soud zjistil, že dne 6.9.2018 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí účelové neinvestiční dotace k účelu „Sportovní příprava a účast v soutěžích dětí a mládeže od 4 do 26 let v letech 2018-2019" (čl. II., čl. III.) ve výši 3.500.000,- Kč splatnou ve dvou splátkách, kdy první byla splatná do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy a druhá po doložení prohlášení o bezdlužnosti a průběžného vyúčtování, které měl příjemce předložit do dne 30.11.2018; v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost (čl. V., VI.) příjemce použít dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z popisu projektu (č.l. 1092) si soud učinil představu o projektu jako takovém, dále soud zjistil, že výše členského příspěvku činila v roce 2018 u dětí částku 3.600,- Kč ročně, u mládeže 4.800,- Kč ročně a u dospělé osoby 200,- Kč ročně; celkem činil počet hráčů 610. Z čestného prohlášení (č.l. 1096) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. byl v roce 2018 propojen s podnikem Městský fotbalový klub, a.s., IČ: 28594193. Z žádost o poskytnutí peněžních prostředků z rozpočtu Statutárního města Ostrava na rok 2018, dotace č. 2386/2018/ŠaS (č.l. 1099) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. požádal o poskytnutí finanční podpory na „Sportovní příprava a účast v soutěžích dětí a mládeže od 4 do 26 let v letech 2018-2019" na rok 2018, konkr. na období od 7.3.2018 do 30.5.2019; v rámci uplatněné žádosti bylo zažádáno i na úhradu odměn z dohod a služby OSVČ trenérů, a dalších, přičemž celková výše nákladů na tuto položku klubu činila 9.000.000,- Kč a z dotace požadované náklady na tuto položku činily 9.000.000,- Kč; za FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H.; požadovaná výše dotace 12.000.000,- Kč, zbývající financování projektu – členské příspěvky 560.000,- Kč. Z čestného prohlášení (č.l. 1103) soud zjistil, že spolek FC Vítkovice 1991, z.s. v roce 2018, ani v předcházejících třech letech neuskutečnil úplatný přestup hráče do či z jiného klubu působící na území EU, na základě kterého by obdržel peněžité plnění; ani v roce 2018 a dvou předcházejících letech

neměl uzavřenou reklamní, sponzorskou či jinou smlouvu se subjekty z EU a neobdržel žádné peněžité či věcné plnění. Z výroční zprávy FC Vítkovice 1919 z.s. za rok 2016 (č.l. 1120) soud zjistil, ž v roce 2016 působilo ve spolu 420 dětí do 15 let, 110 dětí ve věku 15 – 18 let a 57 dospělých osob. Z finančního vypořádání poskytnuté účelové dotace 2386/2018 (č.l. 1125, 1129) soud zjistil, že dotace č. 2386/2017/ŠaS byla použita, mimo jiné, i na vyplácení odměn trenérům, a to: obž. J. F. za dobu 8 – 12/2018 částka 5 * 45.000,- Kč, svědek J. U. za dobu 11, 12/2018 částka 2 * 30.000,- Kč, obž. M. K. za dobu 8 – 12/2018 částka 5 * 37.000,- Kč, svědek R. H. za dobu 6 – 12/2018, 1/2019 částka 8 * 55.000,- Kč, obžalovaný Z. H. za dobu 5 – 10, 12/2018 částka 1 * 100.000,- Kč a 5 * 50.000,- Kč, obžalovaný L. A. za dobu 5 – 12/2018 částka 8 * 30.000,- Kč, obžalovaný L. D. za dobu 8 – 12/2018 částka 5 * 42.000,- Kč, obžalovaný J. L. za dobu 5/2018 – 2/2019 částka 10 * 40.000,- Kč. Ze záznamu o provedení následné veřejnosprávní kontroly dotace č. 2386/2018 (č.l. 1130) soud zjistil, že dne 3.12.2018 provedl poskytovatel dotace kontrolu průběhu čerpání dotace 2386/2018/ŠaS, přičemž nedostatky neshledal. Z trenérské smlouvy (R. H.), (č.l. 1131) a faktur (č.l. 1133) soud zjistil, že R. H. uzavřel dne 1.7.2018 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018 s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplaceno 165.000,- Kč za dobu 8 – 10/2018. Z trenérské smlouvy (R. H.), (č.l. 1136) soud zjistil, že R. H. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018 s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplaceno 55.000,- Kč za dobu 6/2018. Ze smlouvy o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (R. H.), (č.l. 2076) soud zjistil, že R. H. uzavřel dne 1.7.2018 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018 s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplaceno 165.000,- Kč za dobu 8 – 10/2018 a 220.000,- Kč za dobu 7, 11, 12/2018 a 1/2019. Z trenérské smlouvy (obv. Leon D.), (č.l. 1139) soud zjistil, že obžalovaný L. D. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 42.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplaceno 126.000,- Kč za dobu 8 – 10/2018. Z trenérské smlouvy (obv. Lubomír A.), (č.l. 1141) soud zjistil, že obžalovaný L. A. uzavřel dne 28.6.2018 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici šéftrenér mládeže s měsíční trenérskou odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplaceno 90.000,- Kč za dobu 8 – 10/2018. Ze smlouvy o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (obv. Zdeněk H.), (č.l. 1144) soud zjistil, že obžalovaný Z. H. uzavřel dne 29.6.2018 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 50.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplaceno 150.000,- Kč za dobu 8 – 10/2018. Ze smlouvy o výkonu činnosti organizačního pracovníka (obv. Radovan Ř.), (č.l. 1146) soud zjistil, že obžalovaný R. Ř. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., smlouvu na pozici organizační pracovník s měsíční odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplaceno 90.000,- Kč za dobu 8 – 10/2018. Z výpisu z účtu (č.l. 1148-1154) soud zjistil, konkrétní dny výplat trenérských odměn za dobu 9 – 11/2018. Z transferu k vyúčtování – poskytnutá záloha 2386/2018 (č.l. 1155, 1158) soud zjistil, že první část dotace ve výši 1.750.000,- Kč byla spolku FC Vítkovice 1919, z.s. poukázána dne 11.9.2018 a druhá část ve výši 1.750.000,- Kč dne 4.12.2018. Ze záznamu o provedení následné veřejnosprávní kontroly dotace č. 2386/2018 (č.l. 1156, 1159) soud zjistil, že dne 29.5.2018 a 4.12.2018 provedl poskytovatel dotace kontrolu průběhu čerpání dotace 2386/2018/ŠaS, přičemž nedostatky neshledal. Z trenérské smlouvy (obv. Jan L.), (č.l. 1161), z faktur (č.l. 1166, 1168, 1170, 1171) a z výpisu z účtu (č.l. 1169) soud

zjistil, že obžalovaný J. L. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 40.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplaceno 40.000,- Kč za dobu 10/2018 a za dobu od 5 – 9/2018, 11/2018 – 2/2019 částka 360.000,- Kč. Ze smlouvy o užívání sportoviště (č.l. 1175) a ze smlouvy o pronájmu hřiště (č.l. 1194) neučinil soud žádné relevantní zjištění. Z trenérské smlouvy (obv. Lubomír A.), (č.l. 1208, 1211), z faktury (č.l. 1214) a z výpisu z účtu (č.l. 1215 – 1217) soud zjistil, že obžalovaný L. A. uzavřel trenérské smlouvy, a to na výkon funkce v době od 1.10.2017 do 30.6.2018 a od 1.7.2018 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérské smlouvy na pozici šéftrenér mládeže s měsíční trenérskou odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplaceno 60.000,- Kč za dobu 5, 6/2018 a za dobu od 7 – 12/2018 částka 180.000,- Kč. Ze smlouvy o výkonu činnosti organizačního pracovníka (obv. Radovan Ř.), (č.l. 1218) soud zjistil, že obžalovaný R. Ř. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici organizační pracovník s měsíční odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplaceno 90.000,- Kč a 150.000,- Kč. Z trenérských smlouvy ostatních trenérů (č.l. 1225, 1228) soud zjistil, že P. Ch. uzavřel dne 18.6.2018 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 8.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplaceno 8.000,- Kč; D. J. uzavřel dne 8.8.2018 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 3.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč za dobu 10/2018 – 1/2019. Ze závěrečné zprávy o zhodnocení poskytnuté dotace (č.l. 1275) soud zjistil, že obžalovaný Ing. R. H. dne 29.4.2019 provedl vyhodnocení dotace 2386/2018/ŠaS, ve kterém konstatoval, že cíl dotace byl naplněn. Z výpisu z firemního účtu Fio banka č. xxx (č.l. 1288-1372) si soud učinil představu o jednotlivých platbách trenérských odměn jednotlivým trenérům v době od 6/2018 do 2/2019.

Dotace 0415/2018/ŠaS

113. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 0415/2018/ŠaS (č.l. 1384) soud zjistil, že dne 9.3.2018 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí účelové dotace k účelu „Systematická výchova dětí a mládeže a jejich příprava na vrcholový sport“ (čl. II., čl. III.) ve výši 8.000.000,- Kč splatnou ve dvou splátkách, kdy první byla splatná do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy a druhá po doložení prohlášení o bezdlužnosti, které měl příjemce předložit do dne 29.6.2018; v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost (čl. V, čl. VI.) příjemce použít dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Ze záznamu o provedení následné veřejnosprávní kontroly dotace č. 0415/2018 (č.l. 1388) soud zjistil, že dne 19.3.2018 provedl poskytovatel dotace kontrolu průběhu čerpání dotace 0415/2018/ŠaS, přičemž nedostatky neshledal. Z žádost o poskytnutí peněžních prostředků z rozpočtu Statutárního města Ostrava na rok 2018 (č.l. 1393) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. požádal o poskytnutí finanční podpory na „Systematická podpora a výchova sportovní mládeže v SpSM a SCM“ na rok 2018, konkr. na období od 1.1.2018 do 31.12.2018; v rámci uplatněné žádosti nebylo zažádáno i na úhradu odměn z dohod a služby OSVČ trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H.; požadovaná výše dotace 1.000.000,- Kč, zbývající financování projektu – členské příspěvky 1.100.000,- Kč a dotaze z FAČR 1.000.000,- Kč. Z žádosti o poskytnutí peněžních prostředků z rozpočtu Statutárního města Ostrava na rok 2018, dotace č. 0415/2018/ŠaS (č.l. 1397) soud zjistil, že

FC Vítkovice 1919, z.s. požádal o poskytnutí finanční podpory na „Systematická výchova dětí a mládeže a jejich příprava na vrcholový sport“ na rok 2018, konkr. na období od 1.1.2018 do 31.12.2018; v rámci uplatněné žádosti bylo zažádáno i na úhradu odměn z dohod a služby OSVČ trenérů, a dalších, přičemž celková výše nákladů na tuto položku klubu činila 4.200.000,- Kč a z dotace požadované náklady na tuto položku činily 2.200.000,- Kč; za FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H.; požadovaná výše dotace 12.000.000,- Kč, zbývající financování projektu – členské příspěvky 1.600.000,- Kč, dotace MŠMT 2.000.000,- Kč, dotace kraj 400.000,- Kč, prodej vstupenek 400.000,- Kč. Z popisu projektu (č.l. 1402, 1410) si soud učinil představu o projektu jako takovém, dále soud zjistil, že výše členského příspěvku činila v roce 2018 u dětí částku 3.600,- Kč ročně, u mládeže 4.800,- Kč ročně a u dospělé osoby 200,- Kč ročně; celkem činil počet hráčů 597, celkový počet osob 660. Z čestného prohlášení (č.l. 1406) soud zjistil, že spolek FC Vítkovice 1991, z.s. v roce 2017, ani v předcházejících dvou letech neměl uzavřenou reklamní, sponzorskou či jinou smlouvu se subjekty z EU a neobdržel žádné peněžité či věcné plnění; současně prohlásil, že v tomto období neposkytl úplatně marketingová, reklamní, vysílací, merchandisigová práva či jakákoliv jiná práva obchodní povahy subjektu se sídlem v EU. Z čestného prohlášení (č.l. 1407) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. byl v roce 2017 propojen s podnikem Městský fotbalové klub, a.s., IČ: 28594193. Ze závěrečné zprávy o zhodnocení poskytnuté dotace (č.l. 1409) soud zjistil, že obžalovaný Ing. R. H. dne 18.1.2018 provedl vyhodnocení dotace 0415/2018/ŠaS, ve kterém konstatoval, že cíl dotace byl naplněn. Z výsledku certifikačního řízení udělený FC Vítkovice 1919, z.s. FAČR (č.l. 1414, 1415) soud zjistil, že dne 5.5.2017 udělila FAČR spolku FC Vítkovice 1919, z.s. statut Sportovního centra mládeže (SCM) pro soutěžní ročník 2017/2018, a dále dne 5.5.2017 udělila FAČR spolku FC Vítkovice 1919, z.s. statut Sportovního střediska mládeže (SpSM) pro soutěžní ročník 2017/2018. Z vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0415/2018 (č.l. 1416, 1420) soud zjistil, že dotace 0415/2018/ŠaS byla, mimo jiné, použita i na úhradu praní prádla v době 2, 3, 4/2018 v částce 281.797,- Kč a v době 5, 6/2018 v částce 159.660,- Kč, jakož i na odměny trenérů, mimo jiné, i: obžalovaný J. F. za dobu 1 – 7/2018 částka 7 * 45.000,- Kč, svědek J. U. za dobu 7 – 10/2018 částka 4 * 30.000,- Kč, obžalovaný L. A. za dobu 2,4/2018 částka 2 * 30.000,- Kč, obžalovaný R. D. za dobu 3(2),4,5,6/2018 částka 4 * 55.000,- Kč, obžalovaný L. D. za dobu 2, 4 – 7/2018 částka 5 * 42.000,- Kč, obžalovaný J. L. za dobu 2,4/2018 částka 2 * 40.000,- Kč, a to dne 25.3.2018 za 2/2018 a dne 6.5.2018 za 4/2018; obžalovaný M. K. za dobu 1 – 3/2018 částka 3 * 10.000,- Kč a 4 – 7/2018 částka 4 * 37.000,- Kč, svědek R. H. za dobu 4, 5/2018 částka 2 * 55.000,- Kč, obžalovaný Z. H. za dobu 4, 11/2018 částka 2 * 50.000,- Kč, obžalovaný O. J. za dobu 4/2018 částka 45.000,- Kč.

114. Z trenérských smluv ostatních trenérů (č.l. 1643, 1652, 1660, 1670, 1675, 1679, 1687, 1692, 1704, 1723, 1727, 1731, 1734, 1761, 1768, 1771, 1778) a z výpisu z účtu (č.l. 1646, 1655, 1663, 1673, 1678, 1682, 1690, 1695, 1708, 1726, 1730, 1738, 1764, 1774, 1781) soud zjistil, že z dotace č. 0415/2018/ŠaS byly vypláceny trenérské odměny trenérům na základě smluv uzavřených za FC Vítkovice 1919, z.s. obžalovaným Ing. R. H.: P. A., smlouva ze dne 5.1.2018, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 3.000,- Kč za dobu 1/2018; K. B., smlouva na dobu od 1.9.2017 do 30.6.2018, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč za dobu 1 – 6/2018; P. B., smlouva ze dne 27.12.2017, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč za dobu 1 – 10/2018; Z. B., smlouva ze dne 2.2.2018, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč za dobu 1, 10 – 12/2018; E. B., smlouva ze dne 8.8.2018, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 8.000,- Kč za dobu 8 – 11/2018; J. C., smlouva ze dne 31.8.2018, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 3.000,- Kč za dobu 1 – 6/2018; O. C., smlouva ze dne 27.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč za dobu 8 –

10/2018; R. Č., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 4.000,- Kč za dobu 1 – 2/2018; T. D., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 2.000,- Kč, resp. od 1.7.2018 měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 20.000,- Kč za dobu 1 – 8/2018; M. D., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 5.000,- Kč za dobu 8/2018; R. F., smlouva ze dne 13.6.2018, odměna 100,- Kč z každou tréninkovou jednotku, zápas a turnaj, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 1.800,- Kč za dobu 7 – 9/2018; L. G., smlouva ze dne 12.6.2017, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 24.000,- Kč; L. G., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč, a to za dobu 1 – 10/2018; A. H., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 25.000,- Kč za dobu 3 – 7/2018; A. H., smlouva ze dne 28.2.2018, měsíční odměna 8.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 32.000,- Kč za dobu 3 – 6/2018; A. H., smlouva ze dne 29.6.2018, měsíční odměna 9.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 18.000,- Kč za dobu 7 – 8/2018; R. H., smlouva ze dne 30.7.2018, odměna 300,- Kč z každou tréninkovou jednotku, zápas a turnaj, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 6.900,- Kč za dobu 7 – 9/2018;

115. Z trenérské smlouvy (R. H.), (č.l. 1745) a výpisu z účtu (č.l. 1748) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel R. H. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 55.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno 110.000,- Kč za dobu 4,5/2018, které mu byly poukázány na bankovní účet. Z trenérské smlouvy (obv. Lubomír A.), (č.l. 1647), výdajového pokladního dokladu (č.l. 1650) a výpisu z účtu (č.l. 1651) soud zjistil, že v blíže neuřčené době uzavřel obžalovaný L. A. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.10.2017 do 30.6.2018, na pozici šéftrenér mládeže, měsíční odměna 30.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno 60.000,- Kč za dobu 2, 4/2018, přičemž částka 30.000,- Kč mu byla vyplacena v hotovosti a částka 30.000,- Kč mu byla poukázána na bankovní účet. Z trenérské smlouvy (obv. Radomír D.), (č.l. 1697), výdajového pokladního dokladu (č.l. 1700) a výpisu z účtu (č.l. 1701) soud zjistil, že dne 1.1.2018 uzavřel obžalovaný R. D. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 55.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno 220.000,- Kč za dobu 2, 4, 5, 6/2018, přičemž částka 55.000,- Kč mu byla vyplacena v hotovosti a částka 165.000,- Kč mu byla poukázána na bankovní účet. Z trenérské smlouvy (obv. Leon D.), (č.l. 1715), výdajového pokladního dokladu (č.l. 1718) a výpisu z účtu (č.l. 1719) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný L. D. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 42.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno 210.000,- Kč za dobu 2, 4 – 7/2018, přičemž částka 42.000,- Kč mu byla vyplacena v hotovosti a částka 168.000,- Kč mu byla poukázána na bankovní účet. Ze smlouvy o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (obv. Zdeněk H.), (č.l. 1751, č.l. 1759) soud zjistil, že dne 30.6.2017 uzavřel obžalovaný Z. H. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.7.2017 do 30.6.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 50.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu byla vyplacena částka 50.000,- Kč za dobu 4/2018, která mu byla poukázána na bankovní účet. Ze smlouvy o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (obv. Zdeněk H.), (č.l. 1755, č.l. 1759) soud zjistil, že dne 29.6.2018 uzavřel obžalovaný Z. H. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.7.2018 do 30.6.2019, na pozici trenér, měsíční odměna 50.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu byla vyplacena částka 50.000,- Kč za dobu 11/2018, která mu byla poukázána na bankovní účet. Z trenérské smlouvy (obv. Oldřich J.), (č.l. 1782) a výpisu z účtu (č.l. 1785) soud zjistil, že dne 22.12.2017 uzavřel obžalovaný O. J. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.1.2018 do

30.6.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 45.000,- Kč za dobu 4/2018, která mu byla poukázána na bankovní účet.

116. Z trenérských smluv ostatních trenérů (č.l. 1786, 1789, 1794, 1808, 1812, 1821, 1831, 1836, 1842, 1847, 1850, 1863, 1869, 1873, 1883, 1891, 1896, 1904, 1909, 1953, 1965, 1971, 1974, 1977, 1980, 1983, 1986, 1989, 1992, 1995, 2001, 2004, 2007, 2010, 2013, 2025, 2028, 2031, 2034, 2037, 2040, 2043, 2046, 2049, 2079, 2089, 2092) a z výpisu z účtu (č.l. 1792, 1797, 1815, 1824, 1834, 1886) soud zjistil, že z dotace č. 0415/2018/ŠaS byly vypláceny trenérské odměny trenérům na základě smluv uzavřených za FC Vítkovice 1919, z.s. obžalovaným Ing. R. H.: D. J., smlouva ze dne 1.5.2018, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; D. J., smlouva ze dne 8.8.2018, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč, za dobu 8 – 9/2018; M. K., smlouva ze dne 22.6.2017, měsíční odměna 2.500,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 2.500,- Kč, za dobu 1/2018; T. K., smlouva ze dne 1.8.2017, odměna 200,- Kč z každou tréninkovou jednotku, zápas a turnaj, resp. ode dne 1.9.2017 měsíční odměna 3.500,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 21.000,- Kč; T. K., smlouva na dobu od 1.7.2018 do 30.6.2019, odměna 200,- Kč z každou tréninkovou jednotku, zápas a turnaj, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 7.600,- Kč za dobu, 7 – 9/2018; J. K., smlouva ze dne 27.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč; T. M., smlouva ze dne 27.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč, za dobu 8 – 10/2018; T. O., smlouva ze dne 2.1.2018, měsíční odměna 8.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 32.000,- Kč, za dobu 3 – 6/2018; M. P., smlouva ze dne 1.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč, za dobu 7 – 9/2018; P. P., smlouva ze dne 10.1.2018, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 20.000,- Kč; P. P., smlouva ze dne 31.5.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč; R. P., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 7.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 28.000,- Kč; R. P., smlouva ze dne 29.8.2018, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 3.000,- Kč; A. R., smlouva na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč; K. S., smlouva ze dne 29.1.2018, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 18.000,- Kč; J. Š., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 1.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 2.000,- Kč; J. Š., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč; R. V., smlouva na dobu od 1.8.2017 do 30.6.2018, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; R. V., smlouva ze dne 18.12.2017, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 40.000,- Kč; J. K., smlouva ze dne 1.12.2017, měsíční odměna 7.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; T. K., smlouva na dobu od 1.7.2018 do 30.6.2019, měsíční odměna 200,- Kč z každou tréninkovou jednotku, zápas a turnaj, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; J. K., smlouva ze dne 27.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč; P. M., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; D. M., smlouva ze dne 27.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; V. M., smlouva ze dne 27.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; V. M., smlouva ze dne 1.7.2018, měsíční odměna 20.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; T. M., smlouva ze dne 27.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč; M. P., smlouva ze dne 1.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč; P. P., smlouva ze dne 31.5.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč; R. P., smlouva ze dne 29.8.2018, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 3.000,- Kč; M. P., smlouva

ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 6.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; A. R., smlouva na dobu neurčitou počínaje dnem 1.7.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč; P. S., smlouva ze dne 27.9.2018, měsíční odměna 2.500,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; I. S., smlouva ze dne 28.8.2018, měsíční odměna 6.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; R. V., smlouva ze dne 21.5.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; P. Z., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; K. B., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; L. B., smlouva ze dne 8.8.2018, měsíční odměna 500,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; P. B., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč, za dobu 1 – 10/2018; E. B., smlouva ze dne 8.8.2018, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 8.000,- Kč, za dobu 8 – 11/2018; J. C., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; O. C., smlouva ze dne 27.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč, za dobu 8 – 10/2018; T. D., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 20.000,- Kč, za dobu 1 – 8/2018; R. H., smlouva ze dne 29.6.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; A. H., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic; R. H., smlouva ze dne 30.7.2018, odměna 200,- Kč z každou tréninkovou jednotku, zápas a turnaj, z dotace č. 0415/2018/ŠaS nevyplaceno nic.

117. Z trenérské smlouvy (obv. Michal K.), (č.l. 1798, 1968) a výpisu z účtu (č.l. 1801) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný M. K. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 37.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 178.000,- Kč za dobu 1 – 7/2018, která mu byla poukázána na bankovní účet. Z trenérské smlouvy (obv. Jan L.), (č.l. 1826), výdajového pokladního dokladu (č.l. 1829) a výpisu z účtu (č.l. 1830) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný J. L. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 40.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 80.000,- Kč za dobu 2, 4/2018, přičemž částka 40.000,- Kč mu byla vyplacena v hotovosti a částka 40.000,- Kč mu byla poukázána na bankovní účet. Z trenérské smlouvy (obv. Robert P.), (č.l. 1858) a výpisu z účtu (č.l. 1861, 1998) soud zjistil, že dne 9.5.2018 uzavřel obžalovaný R. P. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 10.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu byla vyplacena částka celkem 30.000,- Kč za dobu 7 – 9/2018, která mu byla poukázána na bankovní účet. Ze smlouvy o výkonu činnosti organizačního pracovníka (obv. Radovan Ř.), (č.l. 1878) a z výpisu z účtu (č.l. 1882) soud zjistil, že obžalovaný R. Ř. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., smlouvu na pozici organizační pracovník s měsíční odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč za dobu 4/2018. Ze smlouvy o nájmu prostorů, místností a movitých věcí (Vítkovice aréna), (č.l. 1915) soud zjistil, že dne 1.1.2018 uzavřela Vítkovice Aréna, a.s., jako pronajímatel, a FC Vítkovice 1919, z.s., jako nájemce, smlouvu o nájmu objektů střediska Městský stadion v Ostravě Vítkovicích, včetně všech prostor/místnosti kanceláří, šaten a zázemí, včetně věcí movitých, a to na dobu od 1.1.2018 do 31.12.2018; dle článku VIII. odst. 4 nájemce nebyl, bez písemného souhlasu pronajímatele, oprávněn přenechat předmětné prostory dle této smlouvy nebo jejich části do podnájmu či jinému užívání třetí osobě; za spolek FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H. Z nájemní smlouvy (Vítkovická SPŠ), (č.l. 1920) a smlouvy o pronájmu hřiště (č.l. 1946) neučinil soud žádné relevantní zjištění k projednávané věci. Ze smlouvy o pronájmu nebytových

prostor městského stadionu (č.l. 1951) soud zjistil, že dne 2.1.2018 uzavřelo Sdružení sportovních klubů Vítkovice, z.s., jako pronajímatel, a FC Vítkovice 1919, z.s., jako nájemce, smlouvu o nájmu šatny č. 2 v nebytových prostorech v přízemí administrativní budovy, a to na dobu od 1.1.2018 do 31.3.2018; za spolek FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H. Z trenérské smlouvy (J. U.), (č.l. 2016) a výdajových pokladních dokladů (č.l. 2019) soud zjistil, že dne 28.6.2018 uzavřel J. U. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.7.2018 do 30.6.2019, na pozici trenér, měsíční odměna 30.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno 120.000,- Kč za dobu 7 – 10/2018, a to v hotovosti. Z trenérské smlouvy (obv. Leon D.), (č.l. 2052) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný L. D. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 42.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Jiří F.), (č.l. 2061, 2505) a výdajových pokladních dokladů č.l. (2064-2075) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný J. F. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno 7 * 45.000,- Kč, celkem 315.000,- Kč za dobu 1 – 7/2018, která mu byla vyplacena v hotovosti, a dále z dotace 2386/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno 5 * 45.000,- Kč, celkem 225.000,- Kč za dobu 8 – 12/2018. Ze smlouvy o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (obv. Zdeněk H.), (č.l. 2082) soud zjistil, že obžalovaný Z. H. uzavřel trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.7.2017 do 30.6.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 50.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 50.000,- Kč za dobu 4/2018. Ze smlouvy o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (obv. Zdeněk H.), (č.l. 2085) soud zjistil, že dne 29.6.2018 uzavřel obžalovaný Z. H. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.7.2018 do 30.6.2019, na pozici trenér, měsíční odměna 50.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 50.000,- Kč za dobu 11/2018.

118. Ze soupisek hráčů, výdajových pokladních dokladů za ubytování, výdajových dokladů za stravu, výplatních listiny rozhodčích (č.l. 2107-2200) si soud učinil představu o aktivitách hráčů FC Vítkovice 1919, z.s. a jejich trenérů v roce 2018, které byly hrazeny z dotace 0415/2018/ŠaS; z výdajového pokladního dokladu (č.l. 2197) soud zjistil, že obžalovanému L. A. byla dne 25.3.2018 vyplacena v hotovosti trenérská odměna za 2/2018 ve výši 30.000,- Kč z dotace 0415/2018/ŠaS; z výdajového pokladního dokladu (č.l. 2198) soud zjistil, že obžalovanému R. D. byla dne 25.3.2018 vyplacena v hotovosti trenérská odměna za 2/2018 ve výši 55.000,- Kč z dotace 0415/2018/ŠaS; z výdajového pokladního dokladu (č.l. 2199) soud zjistil, že obžalovanému L. D. byla dne 25.3.2018 vyplacena v hotovosti trenérská odměna za 2/2018 ve výši 42.000,- Kč z dotace 0415/2018/ŠaS; z výdajového pokladního dokladu (č.l. 2200) soud zjistil, že obžalovanému J. L. byla dne 25.3.2018 vyplacena v hotovosti trenérská odměna za 2/2018 ve výši 40.000,- Kč z dotace 0415/2018/ŠaS. Z výpisu z účtu FC Vítkovice 1919 (č.l. 2201-2312, 2345-2426) si soud učinil představu o příjmech a výdajích spolku FC Vítkovice 1919, z.s. za rok 2018; dále soud zjistil, že spolek FC Vítkovice vyplatil, mimo jiné, následující mzdy: za 1/2018 dne 20.2.2018 p. B. částka 19.015,- Kč, p. K. částka 10.044,- Kč, p. K. částka 8.777,- Kč, p. D. částka 5.703,- Kč; za 3/2018 dne 20.4.2018 p. B. částka 19.009,- Kč, p. K. částka 10.044,- Kč, p. K. částka 8.777,- Kč, p. D. částka 5.703,- Kč; za 4/2018 p. B. částka 19.009,- Kč, p. K. částka 10.044,- Kč, p. K. částka 8.765,- Kč, p. D. částka 5.703,- Kč; za 5/2018 dne 19.6.2018 p. B. částka 19.009,- Kč, p. K. částka 10.044,- Kč, p. K. částka 8.931,- Kč, p. D. částka 5.703,- Kč; za 6/2018 dne 20.7.2018 p. B. částka 18.954,- Kč, p. K. částka 9.996,- Kč, p. K. částka 8.777,- Kč, p. D. částka 5.703,- Kč; za 7/2018 dne 20.8.2018 p. B. částka 19.015,- Kč, p. K. částka 10.044,- Kč, p. K. částka 8.784,- Kč, p. D. částka 5.819,- Kč, p. B. částka 8.143,- Kč; za 8/2018 dne 21.9.2018 p. B. částka 19.090,- Kč, p. K. částka 10.044,- Kč, p. K. částka 8.868,- Kč, p. D. částka 5.703,- Kč, p. B. částka 8.777,-

Kč; za 9/2018 dne 18.10.2018 p. B. částka 19.009,- Kč, p. K. částka 10.044,- Kč, p. K. částka 8.518,- Kč, p. D. částka 5.703,- Kč, p. B. částka 8.777,- Kč; za 10/2018 dne 19.11.2018 p. B. částka 19.019,- Kč, p. K. částka 10.044,- Kč, p. K. částka 8.777,- Kč, p. D. částka 5.703,- Kč, p. B. částka 8.777,- Kč; za 11/2018 dne 18.12.2018 p. B. částka 19.009,- Kč, p. K. částka 7.510,- Kč, p. K. částka 8.777,- Kč, p. D. částka 5.703,- Kč, p. B. částka 8.777,- Kč. Z dohod o pracovní činnosti, mzdové listy (č.l. 2313-2344) soud zjistil, že dne 2.1.2018 uzavřela M. B., jako trenér, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako zaměstnavatel, dohodu o provedení práce na dobu neurčitou ode dne 2.1.2018, rozsah 300 hodin ročně, odměna max. 10.000,- Kč měsíčně, na kterou bylo z dotace 0415/2018/ŠaS vyplaceno 110.000,- Kč; dne 28.2.2018 uzavřel J. T., jako zaměstnanec, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako zaměstnavatel, dohodu o pracovní činnosti na dobu neurčitou ode dne 1.3.2018 na pozici trenér, odměna max. 6.200,- Kč měsíčně, na kterou bylo z dotace 0415/2018/ŠaS vyplaceno 74.862,- Kč; dne 20.7.2018 uzavřel J. A., jako trenér, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako zaměstnavatel, dohodu o provedení práce na dobu od 1.8.2018 do 30.6.2019, rozsah 300 hodin ročně, odměna 300,- Kč za každou tréninkovou jednotku, turnaj a zápas, na kterou bylo z dotace 0415/2018/ŠaS vyplaceno 23.400,- Kč; dne 29.12.2017 uzavřel J. K., jako zaměstnanec, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako zaměstnavatel, dohodu o provedení práce na dobu od 1.1.2018 do 31.12.2018, rozsah 300 hodin ročně, odměna 3.900,- Kč měsíčně, na kterou bylo z dotace 0415/2018/ŠaS vyplaceno 42.900,- Kč; v blíže neurčené době uzavřel M. Ž., jako zaměstnanec, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako zaměstnavatel, dohodu o provedení práce na dobu od 1.8.2017 do 30.6.2018, rozsah 300 hodin ročně, odměna 8.000,- Kč měsíčně, na kterou bylo z dotace 0415/2018/ŠaS vyplaceno 32.000,- Kč; dne 30.5.2018 uzavřel M. Ž., jako zaměstnanec, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako zaměstnavatel, dohodu o provedení práce na dobu od 1.8.2018 do 30.6.2019, rozsah 300 hodin ročně, odměna 8.000,- Kč měsíčně, na kterou bylo z dotace 0415/2018/ŠaS vyplaceno 32.000,- Kč.

119. Z přehledu mezd zaměstnanců FC Vítkovice 1919 a výpisy z účtů (č.l. 2428-2497) si soud učinil představu o mzdách zaměstnanců FC Vítkovice 1919, z.s., a to M. B., J. T., J. K., M. Ž. v roce 2018. Ze smlouvy o dílo o poskytování služeb – praní prádla (č.l. 2498) soud zjistil, že dne 2.1.2018 uzavřela společnost TMSV Corporation, s.r.o., jako dodavatele, jednající obžalovaným R. G. s FC Vítkovice 1919, z.s., jako objednatel, jednající obžalovaným Ing. R. H., smlouvu i dílo o poskytování služeb – praní prádla, na dobu určitou od 1.1.2018 do 30.6.2018, jehož předmětem bylo provádění služeb – praní, sušení a skládání fotbalových dresů a dalšího oblečení podobného charakteru (bundy, tepláky, štulpny apod.) dle pokynů objednatele; sjednaná cena 35,- Kč za 1 kg prádla; smlouva neobsahuje žádné ujednání ohledně toho, kde a bude předmět smlouvy vykonáván, resp. neobsahuje ujednání o nájmu prostředků a prostor k výkonu předmětu smlouvy; dle č.l. 4.6 smlouvy musel dodavatel předmět smlouvy realizovat svými zaměstnanci. Z trenérské smlouvy ostatní trenéři (č.l. 2508) soud zjistil, že dne 5.1.2018 uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s. trenérskou smlouvu L. Ž., měsíční odměna 7.000,- Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS vyplaceno 36.036,- Kč. Z protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly (č.l. 2511) soud zjistil, že ve využití dotací č. 0398/2018/ŠaS, č. 0415/2018/ŠaS a č. 0834/2018/ŠaS neshledal poskytovatel dotace neoprávněné použití peněžních prostředků dotace ani porušení dalších sjednaných podmínek a povinností.

120. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 0731/2018/ŠaS (č.l. 2537), včetně dodatku (č.l. 2541) soud zjistil, že dne 9.3.2018 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí neinvestiční účelové dotace k účelu „Turnaje fotbalového klubu FC Vítkovice 1919“ ve výši 650.000,- Kč splatnou do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy; v rámci podmínek použití dotace nebylo možné použít dotaci na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové

dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 0398/2018/ŠaS (č.l. 2542) soud zjistil, že dne 9.3.2018 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí neinvestiční účelové dotace k účelu „Systematická podpora a výchova sportovní mládeže v SpSM a SCM“ ve výši 900.000,- Kč splatnou do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy; v rámci podmínek použití dotace nebylo možné použít dotaci na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 0834/2018/ŠaS (č.l. 2546) soud zjistil, že dne 12.3.2018 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí neinvestiční účelové dotace k účelu „Systematická celoroční činnost fotbalového klubu FC Vítkovice 1919“ ve výši 600.000,- Kč splatnou do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy; v rámci podmínek použití dotace nebylo možné použít dotaci na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 2386/2018/ŠaS (č.l. 2550) soud zjistil, že dne 6.9.2018 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí účelové dotace k účelu „Sportovní příprava a účast v soutěžích dětí a mládeže od 4 do 26 let v letech 2018-2019“ (čl. II., čl. III) ve výši 3.500.000,- Kč splatnou ve dvou splátkách, kdy první byla splatná do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy a druhá po doložení prohlášení o bezdlužnosti a průběžném financování, které měl příjemce předložit do dne 30.11.2018; v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost příjemce (čl. V., VI.) použít dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z vyúčtování poskytnuté účelové dotace č. 0398/2018 (č.l. 2555) soud zjistil, že dotace č. 0398/2018/ŠaS nebyla použita na odměny trenérů. Z vyúčtování poskytnuté účelové dotace č. 0834/2018 (č.l. 2556) soud zjistil, že dotace č. 0398/2018/ŠaS nebyla použita na odměny trenérů. Z vyúčtování poskytnuté účelové dotace č. 0415/2018 (č.l. 2557) soud zjistil, že z této dotace bylo hrazeno praní sportovního prádla spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době 1 – 6/2018 v částce 441.457,- Kč. Z finančního vypořádání/vyúčtování poskytnuté účelové dotace č. 2386/2018 (č.l. 2562) soud zjistil, že z této dotace byly, mimo jiné, hrazeny odměny trenérů v letech 2018/2019, mimo jiné i obžalovaný L. D. za dobu 8 – 12/2018 ve výši 5 * 42.000,- Kč. Ze seznamu hráčů, soustředění, faktur-daňových dokladů o úhradách za ubytování a výpisy z účtů s platbami (č.l. 2566-2773, č.l. 467, 468) si soud učinil představu o aktivitách FC Vítkovice 1991, z.s., které byly hrazeny z dotace č. 0415/2018/ŠaS, a to, mimo jiné, faktura č. 1817002 vystavitel TMSV Corporation, s.r.o., odběratel FC Vítkovice 1919, z.s. za praní prádla v době 2 – 4/2018 za částku 281.797,- Kč, která byla uhrazena z dotace č. 0415/2018/ŠaS; faktura č. 1817003 vystavitel TMSV Corporation, s.r.o., odběratel FC Vítkovice 1919, z.s. za praní prádla v době 5, 6/2018 za částku 159.660,- Kč, která byla uhrazena z dotace č. 0415/2018/ŠaS.

121. Z faktur-daňových dokladů za pronájem sportovišť, za dopravu, zápisy o utkání, výpisy z účtů (č.l. 2774-3098) si soud učinil představu o aktivitách FC Vítkovice 1991, z.s., které byly hrazeny z dotace č. 0415/2018/ŠaS. Z faktury-daňového dokladu vystavenou k úhradě FC Vítkovice 1919 za dodávku vody vč. prádelny za měsíc červenec 2018, vč. vodného a stočného (č.l. 3007) soud zjistil, že touto fakturou byla spolku FC Vítkovice 1919, z.s. vyfakturována spotřeba elektrické energie a vodné a stočné za prostory prádelny za 7/2018, jenž byla minimálně dílem uhrazena z dotace č. 0415/2018/ŠaS.

Dotace 0566/2019/ŠaS

122. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 0566/2019/ŠaS (č.l. 3099) soud zjistil, že dne 19.3.2019 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí účelové dotace k účelu „Podpora systematická výchova dětí a mládeže a jejich příprava na vrcholový sport“ (čl. II., čl. III.) ve výši 7.500.000,- Kč; v rozsahu částky 7.200.000,- Kč neinvestiční dotace, splatnou do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy; v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost (čl. V., VI.) příjemce použít dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z žádost o poskytnutí peněžních prostředků z rozpočtu Statutárního města Ostrava na rok 2019 (č.l. 3108) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. požádal o poskytnutí finanční podpory na „Systematická sportovní výchova dětí a mládeže a jejich příprava na vrcholový sport“ na rok 2019, konkr. na období od 1.1.2019 do 31.12.2019; v rámci uplatněné žádosti bylo zažádáno i na úhradu odměn z dohod a služby OSVČ trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H.; požadovaná výše dotace 16.400.000,- Kč, zbývající financování projektu – členské příspěvky 1.600.000,- Kč, příjmy ze vstupenek 400.000,- Kč, dotace kraj 400.000,- Kč, dotaze z MŠMT 2.000.000,- Kč. Z popisu projektu (č.l. 3113) si soud učinil představu o projektu jako takovém, dále soud zjistil, že příjmy spolku v roce 2018 činily 14.682.000,-Kč a výdaje 14.399.000. Z čestného prohlášení (č.l. 3116) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. nebyl v roce 2018 propojen s žádným subjektem. Ze záznamu o provedení předběžné veřejnosprávní kontroly dotace 0566/2019 (č.l. 3121) soud zjistil, že poskytovatel dotace provedl dne 22.2.2019 předběžnou kontrolu dotace č. 0566/2019/ ŠaS a neshledal závady. Z vyúčtování poskytnuté účelové dotace č. 0566/2019 (č.l. 3122, 3125) soud zjistil, že dotace č. 0566/2019/ŠaS byla použita, mimo jiné, i platby odměn trenérů, a to: obžalovaný P. K. za dobu 1-3/2019 částka 69.000,- Kč, za dobu 4,5,6/2019 částka 3 * 23.000,- Kč, za dobu 8,9,10/2019 částka 3 * 38.000,- Kč; obžalovaný J. P. za dobu 1 – 3/2019 částka 135.000,- Kč, za dobu 4,5,6/2019 částka 3 * 45.000,- Kč, za dobu 7,8,9,10,11/2019 částka 5 * 15.000,- Kč; obžalovaný J. N. za dobu 7 – 11/2019 částka 5 * 45.000,- Kč; obžalovaný L. A. za dobu 1 – 3/2019 částka 90.000,- Kč, za dobu 4 – 10/2019 částka 7 * 30.000,- Kč; obžalovaný Z. H. za dobu 1 – 3/2019 částka 150.000,- Kč, za dobu 4 – 6/2019 částka 3 * 50.000,- Kč; R. H. za dobu 3/2019 částka 20.000,- Kč, za dobu 4 – 6/2019 částka 3 * 25.000,- Kč, za dobu 7 – 12/2019 částka 6 * 40.000,- Kč; obžalovaný M. K. za dobu 1/2019 částka 22.000,- Kč, za dobu 2,3/2019 částka 44.000,- Kč, za dobu 4,5/2019 částka 2 * 40.000,- Kč; obžalovaný J. L. za dobu 3 – 5/2019 částka 3 * 40.000,- Kč, za dobu 8 – 12/2019 částka 5 * 40.000,- Kč; obžalovaný J. F. za dobu 1 – 7/2019 částka 7 * 35.000,- Kč; obžalovaný L. D. za dobu 1 – 3/2019 částka 126.000,- Kč, za dobu 4/2019 částka 42.000,- Kč. Z daňového dokladu-faktury (č.l. 3133, 3135), ze smlouvy o poskytování služeb (Vítkovice aréna), (č.l. 3137), z faktury-daňový doklad (doprava), (č.l. 3140) a z faktury-daňové doklady za ubytování, pronájmy sportoviště, dopravu (č.l. 3141-3179) si soud učinil představu o aktivitách FC Vítkovice 1991, z.s., které byly hrazeny z dotace č. 0566/2019/ŠaS.

123. Z trenérské smlouvy (obv. Jan L.), (č.l. 3180, 3183), z faktur (č.l. 3186, 3188, 3190, 3192, 3194, 3197, 3199), výdajového pokladního dokladu (č.l. 3196) a výpisy z účtů (č.l. 3187, 3189, 3191, 3193, 3195, 3198, 3200) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný J. L. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 40.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 80.000,- Kč za dobu 4, 5/2019 a 240.000,- Kč za dobu 3, 8 – 12/2019, které mu byly poukázána na bankovní účet, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti; Z trenérské smlouvy (obv. Lubomír A.), (č.l. 3201, 3204), výdajový pokladní doklad (č.l. 3214) a výpisy z účtů (č.l. 3207 - 3213) soud zjistil, že dne 28.6.2018 uzavřel obžalovaný L. A. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H.,

na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, na pozici šéftrenér mládeže, měsíční odměna 30.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 180.000,- Kč za dobu 1 – 6/2019 a 120.000,- Kč za dobu 7 – 10/2019, které mu byly poukázána na bankovní účet, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti; Ze smlouvy o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (obv. Zdeněk H.), (č.l. 3215, 3219), výdajového pokladního dokladu (č.l. 3224-3226) a výpis z účtu (č.l. 3223) soud zjistil, že dne 29.6.2018 uzavřel obžalovaný Z. H., jako trenér, s FC Vítkovice 1919, z.s., za který jednal obžalovaný Ing. R. H., smlouvu o výkonu trenérské činnosti jako trenér na dobu od 1.7.2018 do 30.6.2019, měsíční odměna 50.000,- Kč; přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS bylo na tuto odměnu vyplaceno za době od 1-3/2019 celkem 150.000,- Kč, které mu byly poukázány bankovním převodem a za dobu 4 – 6/2019 celkem 150.000,- Kč, které mu byly vyplaceny v hotovosti. Z trenérské smlouvy (obv. Pavel K.), (č.l. 3227, 3230), výdajový pokladní doklad (č.l. 3239) a výpisy z účtů (č.l. 3233 - 3238) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný P. K. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 38.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 114.000,- Kč za dobu 1 – 3/2019 a 228.000,- Kč za dobu 4, 5, 6, 8 – 10/2019, které mu byly poukázána na bankovní účet, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti; Z trenérské smlouvy (obv. Michal K.), (č.l. 3240, 3243) a výpisu z účtů (č.l. 3246 - 3249) soud zjistil, že dne 29.3.2019 uzavřel obžalovaný M. K. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.4.2019, na pozici trenér, měsíční odměna 55.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 146.000,- Kč za dobu 1 – 5/2019, které mu byly poukázána na bankovní účet; Z trenérské smlouvy (obv. Jaroslav P.), (č.l. 3250) a výpisu z účtů (č.l. 3256 - 3264) soud zjistil, že v blíže neurčené době uzavřel obžalovaný J. P. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 270.000,- Kč, které mu byly poukázána na bankovní účet; Z trenérské smlouvy (obv. Jaroslav P.), (č.l. 3253) a výpisu z účtů (č.l. 3256 - 3264) soud zjistil, že dne 1.7.2019 uzavřel obžalovaný J. P. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.7.2019 do 30.6.2019, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 75.000,- Kč, které mu byly poukázána na bankovní účet; Ze smlouvy o výkonu činnosti organizačního pracovníka (obv. Radovan Ř.), (č.l. 3265, 3269) a výpisu z účtu (č.l. 3273-3279soud zjistil, že obžalovaný R. Ř. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., smlouvu na pozici organizačního pracovníka s měsíční odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 0566/2019/ŠaS vyplaceno 180.000,- Kč, a dále 90.000,- Kč; Z trenérské smlouvy (R. H.), (č.l. 3280, 3283), výdajového pokladního dokladu (č.l. 3291) a výpisy z účtů (č.l. 3286 – 3290, 3292) soud zjistil, že dne 1.7.2018 uzavřel R. H. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 55.000,- Kč, dne 1.7.2019 uzavřel trenérskou smlouvu na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2019, měsíční odměna 55.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 95.000,- Kč a 240.000,- Kč za dobu 3, 4, 7 – 12/2019, které mu byly poukázána na bankovní účet, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti; Z trenérské smlouvy (obv. Leon D.), (č.l. 3294) a výpisu z účtů (č.l. 3297) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný L. D. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 42.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 168.000,- Kč za dobu 1 – 4/2019, které mu byly poukázány na bankovní účet; Z trenérské smlouvy (obv. Jiří N.), (č.l. 3299), výdajového pokladního dokladu (č.l. 3307) a výpisy z účtů (č.l. 3302 – 3306, 3308) soud zjistil, že dne 28.2.2018 uzavřel obžalovaný J. N. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.3.2018, na pozici

trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 315.000,- Kč za dobu 1 – 4, 7 – 11/2019, které mu byly poukázána na bankovní účet, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti; Z trenérské smlouvy (obv. Jiří F.), (č.l. 3309 – 3311) a výdajových pokladních dokladů (č.l. 3312 – 3318) soud zjistil, že dne 21.12.2018 uzavřel obžalovaný J. F. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2019, na pozici trenér, měsíční odměna 35.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 245.000,- Kč za dobu 1 – 7/2019, které mu byly vyplaceny v hotovosti. Z faktury-daňové doklady (Eurogreen-travní směs) (č.l. 3319-3336), z dohody o užívání sportovišť (č.l. 333), z nájemní smlouvy (Vítkovická SPŠ), (č.l. 3340), ze smlouvy o nájmu nebytových prostor (č.l. 3348, 3351), z nájemní smlouvy-sportovní gymnázium (č.l. 3353) ze smlouvy o pronájmu hřiště (č.l. 3356), ze smlouvy o poskytování služeb – Vítkovice aréna (č.l. 3360) si soud učinil představu o pronájmech, které spolek FC Vítkovice 1919, z.s. hradil z dotace 0566/2019/ŠaS. Z faktury-daňové doklady, ubytování, pronájmy sportovišť (č.l. 3402-3495) si soud učinil představu o aktivitách FC Vítkovice 1991, z.s., které byly hrazeny z dotace č. 0566/2019/ŠaS.

124. Z faktur-daňových dokladů (Vítkovice aréna), (č.l. 3496, 3498, 3500, 3502, 3508, 3514, 3529, 3542, 3549, 3571, 3577, 3581, 3591, 3615, 3618, 3622), z faktur-daňových dokladů (sportovní gymnázium), (č.l. 3504, 3626), z faktur-daňových dokladů (Green Silesia), (č.l. 3506) a z faktur-daňových dokladů (úhrada ubytování), (č.l. 3516, 3521, 3524, 3533, 3536, 3539, 3544, 3546, 3551, 3555, 3557, 3559, 3562, 3565, 3568, 3583, 3585, 3595, 3597, 3599, 3601, 3603, 3605, 3607, 3609, 3611, 3613, 3620, 3630, 3632, 3634) si soud učinil představu o aktivitách FC Vítkovice 1991, z.s., které byly hrazeny z dotace č. 0566/2019/ŠaS. Z výdajového pokladního dokladu (TMSV Corporation), (č.l. 3662) soud zjistil, že v 9/2019 dodal TMSV Corporation, s.r.o. spolku FC Vítkovice 1919 tréninkové oblečení za částku 15.165,- Kč, která byla rozsahu částky 10.000,- Kč uhrazena z dotace č. 0566/2019/ŠaS.

125. Z trenérské smlouvy ostatní trenéři (č.l. 3717, 3725, 3728, 3731, 3734, 3737, 3740, 3743, 3749, 3752, 3755, 3758, 3761, 3764, 3767, 3770, 3773, 3776, 3779, 3782, 3785, 3788, 3795, 3798, 3802, 3805, 3808, 3811, 3814, 3817, 3820, 3823, 3826, 3829, 3832) soud zjistil, že z dotace č. 0566/2019/ŠaS byly vypláceny trenérské odměny trenérům na základě smluv uzavřených za FC Vítkovice 1919, z.s. obžalovaným Ing. R. H.: J. P., smlouva ze dne 14.1.2019, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 8.000,- Kč; P. K., smlouva na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, měsíční odměna 3.500,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 7.000,- Kč za dobu 2, 4/20019; V. M., smlouva ze dne 3.1.2019, měsíční odměna 15.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč za dobu 7, 8/2019; J. V., smlouva ze dne 17.8.2018, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 8.000,- Kč; J. V., smlouva ze dne 2.9.2019, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 20.000,- Kč; R. F., smlouva ze dne 28.7.2019, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 15.000,- Kč; P. Z., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 8.000,- Kč; P. Z., smlouva ze dne 9.7.2019, měsíční odměna 9.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 36.000,- Kč; M. M., smlouva ze dne 12.12.2017, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 40.000,- Kč; O. C., smlouva ze dne 27.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 34.800,- Kč; O. C., smlouva ze dne 28.6.2019, měsíční odměna 7.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 13.000,- Kč; P. Ch., smlouva ze dne 18.6.2018, měsíční odměna 8.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč; P. Ch., smlouva ze dne 31.7.2019, měsíční odměna 8.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 16.000,- Kč; J. K., smlouva ze dne 1.12.2017, měsíční odměna 7.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 16.000,- Kč; Z. B., smlouva ze dne 2.2.2018, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; M. P., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 6.000,- Kč, z dotace

0566/2019/ŠaS vyplaceno 18.000,- Kč; M. D., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 6.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč; H. A., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 15.000,- Kč; P. P., smlouva ze dne 31.5.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 16.000,- Kč; L. G., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 16.000,- Kč; P. B., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 9.000,- Kč; J. C., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč; P. M., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 9.000,- Kč; T. D., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 2.000,- Kč, od 1.7.2018 odměna 4.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč; M. D., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 20.000,- Kč; R. V., smlouva ze dne 21.5.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč; E. B., smlouva ze dne 8.8.2018, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč; D. J., smlouva ze dne 8.8.2018, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 9.000,- Kč; R. P., smlouva na dobu od 1.9.2018 do 30.6.2019, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 9.000,- Kč; A. R., smlouva na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 16.000,- Kč; D. Š., smlouva ze dne 31.7.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč; D. Š., smlouva ze dne 20.4.2018, měsíční odměna 2.500,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 10.000,- Kč; P. S., smlouva ze dne 27.9.2017, měsíční odměna 2.500,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 5.000,- Kč; D. P., smlouva ze dne 18.3.2019, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 14.000,- Kč; D. P., smlouva ze dne 11.7.2019, odměna 300,- Kč za každou tréninkovou jednotku, zápas a turnaj, z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 5.400,- Kč.

126. Z trenérské smlouvy (obv. Roman G.), (č.l. 3746 – 3748) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný R. G. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 18.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 144.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Robert P.), (č.l. 3791) soud zjistil, že dne 9.5.2018 uzavřel obžalovaný R. P. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 10.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 60.000,- Kč.

Dotace 1920/2019/ŠaS

127. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí neinvestiční účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 1920/2019/ŠaS (č.l. 3836) soud zjistil, že dne 15.7.2019 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí neinvestiční účelové dotace k účelu „Fotbalová příprava a účast v soutěžích dětí a mládeže od 4 do 26 let v letech 2019-2020“ (čl. II., čl. III.) ve výši 2.000.000,- Kč; splatnou ve dvou splátkách, kdy první byla splatná do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy a druhá po doložení prohlášení o bezdlužnosti a průběžného vyúčtování, které měl příjemce předložit do dne 31.12.2019; v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost (čl. V., čl. VI.) příjemce použít dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z žádost o poskytnutí peněžních prostředků z rozpočtu Statutárního města Ostrava na rok 2019 (č.l. 3841) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. požádal o poskytnutí finanční podpory na „Fotbalová příprava a účast v soutěžích dětí a mládeže od 4 do 26 let v letech 2019-2020“ na

rok 2019, konkr. na období od 1.1.2019 do 31.5.2020; v rámci uplatněné žádosti bylo zažádáno i na úhradu odměn z dohod a služby OSVČ trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H.; požadovaná výše dotace 11.990.000,- Kč, zbývající financování projektu – členské příspěvky 610.000,- Kč; počet členů 402, z toho 292 dětí a 110 mládež; členské příspěvky 292 x 3.600,- Kč + 110 x 4.800,- Kč, celkem 924.000,- Kč. Z popisu projektu (č.l. 3846) si soud učinil představu o projektu jako takovém, dále soud zjistil, že výše členského příspěvku činila v roce 2019 u dětí částku 3.600,- Kč ročně, u mládeže 4.800,- Kč ročně a u dospělého 200,- Kč ročně; celkem činil počet hráčů 402. Z čestného prohlášení (č.l. 3851) soud zjistil, že FC Vítkovice 1919, z.s. nebyl v roce 2019 propojen s žádným podnikem. Ze stanov občanského sdružení FC Vítkovice 1919 (č.l. 3854) soud zjistil, že původní složení výkonného výboru bylo: obž. R. H., M. P., A. R., obž. R. G., R. F. a M. S. Z notářského zápisu (č.l. 3862) soud zjistil, že dne 26.10.2015 proběhlo zasedání valné hromady spolku FC Vítkovice 2919, z.s., na které byl, mimo jiné, zvolen nový výbor spolku ve složení: obž. R. H., M. P., obž. O. J., obž. R. G., R. F. a M. D.; dále soud zjistil, že řádnými členy spolku byli: obž. R. H., M. P., A. R., obž. R. G., R. F.; do kontrolní komice byli zvoleni: A. R., L. U. a P. F. Z transferu k vyúčtování – poskytnutá záloha 1920/2019 (č.l. 3880) soud zjistil, že první část dotace ve výši 1.000.000,- Kč byla spolku FC Vítkovice 1919, z.s. poukázána dne 16.12.2019. Z finančního vypořádání poskytnuté účelové dotace č. 1920/2019 (č.l. 3881) soud zjistil, že dotace č. 1920/2019/ŠaS byla použita na odměny trenérů, a to: obžalovaný J. L. za dobu 6, 7/2019 částka 2 * 40.000,- Kč; obžalovaný L. D. za dobu 5 – 10/2019 částka 6 * 42.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Jan L.), (č.l. 3883) a výpisu z účtu (č.l. 3886) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný J. L. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 40.000,- Kč, přičemž z dotace 1920/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 80.000,- Kč za dobu 6, 7/2019, které mu byly poukázána na bankovní účet. Z trenérské smlouvy (obv. Leon D.), (č.l. 3888), výpisu z účtu (č.l. 3891) a výdajového pokladního dokladu (č.l. 3896) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný L. D. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 42.000,- Kč, přičemž z dotace 1920/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 252.000,- Kč za dobu 5 – 10/2019, které mu byly poukázány na bankovní účet, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti. Ze záznamu o provedení předběžné veřejnosprávní kontroly dotace 1920/2019 (č.l. 3897) soud zjistil, že poskytovatel dotace provedl dne 5.8.2019 předběžnou kontrolu dotace č. 1920/2019/ŠaS a neshledal závady.

128. Ze sdělení magistrátu města Ostravy (č.l. 3898) a ze seznamu veškerých poskytnutých dotací FC Vítkovice 1919 (č.l. 3899) soud zjistil, že v době od 2016 do 2020 bylo FC Vítkovice 1919, z.s. ze strany Magistrátu města Ostravy poskytnuto celkem 22 dotací v celkovém finančním objemu 36.654.000,- Kč, a to dotace: č. 0498/2016/ŠaS, Turnaje fotbalového klubu FC Vítkovice 1919, částka 650.000,- Kč; č. 0361/2016/ŠaS, Systematická celoroční činnost fotbalového klubu, částka 368.000,- Kč; č. 0473/2016/ŠaS, Systematická výchova sportovní mládeže v SpSM a SCM, částka 650.000,- Kč; č. 1731/2016/ŠaS, Celoroční sportovní činnost a výchova mládeže ve fotbalovém klubu FC Vítkovice 1919, částka 3.000.000,- Kč; č. 2036/2017/ŠaS, Celoroční sportovní činnost a výchova mládeže ve fotbalovém klubu FC Vítkovice 1919, částka 3.500.000,- Kč; č. 0451/2017/ŠaS, Turnaje fotbalového klubu FC Vítkovice 1919, částka 650.000,- Kč; č. 0522/2017/ŠaS, Systematická celoroční činnost fotbalového klubu, částka 383.000,- Kč; č. 0418/2017/ŠaS, Systematická podpora a výchova mládeže v SpSM a SCM, částka 850.000,- Kč; č. 2386/2018/ŠaS, Sportovní příprava a účast v soutěžích dětí a mládeže od 4 do 26 let 2018-2019, částka 3.500.000,- Kč; č. 0834/2018/ŠaS, Systematická celoroční činnost fotbalového klubu FC Vítkovice 1919, částka 600.000,- Kč; č. 0398/2018/ŠaS, Systematická podpora výchova sportovní mládeže v SpSM a SCM, částka 900.000,- Kč; č. 0415/2018/ŠaS, Systematická výchova dětí a mládeže a jejich příprava na

vrcholový sport, částka 8.000.000,- Kč; č. 0731/2018/ŠaS, Turnaje fotbalového klubu FC Vítkovice 1919, částka 650.000,- Kč; č. 0594/2019/ŠaS, Systematická podpora a výchova sportovní mládeže v SpSM a SCM, částka 100.000,- Kč; č. 0566/2019/ŠaS, Systematická sportovní výchova dětí a mládeže a jejich přípravu na vrcholový sport, částka 7.500.000,- Kč; č. 0621/2019/ŠaS, Turnaje fotbalového klubu FC Vítkovice 1919, částka 400.000,- Kč; č. 0879/2019/ŠaS, Pravidelná celoroční činnost FC Vítkovice 1919, částka 587.000,- Kč; č. 1920/2019/ŠaS, Fotbalová příprava a účast v soutěžích dětí a mládeže od 4 do 26 let v letech 2019-2020, částka 2.000.000,- Kč; č. 1921/2019/ŠaS, 100 let založení fotbalového klubu Vítkovice, částka 100.000,- Kč; č. 0139/2020/ŠaS, Pravidelná celoroční činnost klubu FC Vítkovice 1919, částka 266.000,- Kč; č. 1615/2020/ŠaS, Turnaje fotbalového klubu FC Vítkovice 1919, částka 100.000,- Kč; č. 0237/2020/ŠaS, Systematická podpora a výchova sportovní mládeže v SpSM a SCM v roce 2020, částka 900.000,- Kč.

129. Ze záznamu o provedení následné veřejnosprávní kontroly dotace č. 1920/2019 (č.l. 3901) soud zjistil, že dne 10.9.2020 provedl poskytovatel dotace kontrolu průběhu čerpání dotace 1920/2019/ŠaS, přičemž nedostatky neshledal. Z finančního vypořádání poskytnuté účelové dotace č. 1920/2019 (č.l. 3902) soud zjistil, že z této dotace byly, mimo jiné, hrazeny odměny trenérů v letech 2019/2020, a to mimo jiné: obžalovaný L. D. v době 11, 12/2019 částka 2 * 42.000,- Kč; obžalovaný M. K. za dobu 6 – 12/2019 částka 7 * 40.000,- Kč; obžalovaný P. K. za dobu 11, 12/2019 částka 2 * 38.000,- Kč; obžalovaný J. P. za dobu 12/2019 částka 15.000,- Kč; obžalovaný J. N. za dobu 12/2019 částka 45.000,- Kč. Ze závěrečné zprávy a zhodnocení poskytnuté dotace (č.l. 3908) soud zjistil, že obžalovaný Ing. R. H. dne 2.3.2020 provedl vyhodnocení dotace 1920/2019/ŠaS, ve kterém konstatoval, že cíl dotace byl naplněn. Ze smlouvy o nájmu nebytových prostor (č.l. 3915), ze smlouvy o užívání sportoviště (č.l. 3917) a z faktur-daňových dokladů, objednávek zboží, ubytování (č.l. 3919-3988) si soud učinil představu o aktivitách FC Vítkovice 1991, z.s., které byly hrazeny z dotace č. 1920/2019/ŠaS. Ze smlouvy o výkonu činnosti organizačního pracovníka (obv. Radovan Ř.), (č.l. 4001) soud zjistil, že obžalovaný R. Ř. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., smlouvu na pozici organizační pracovník s měsíční odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 1920/2019/ŠaS vyplaceno 30.000,- Kč za dobu 11, 12/2019. Z trenérské smlouvy (obv. Michal K.), (č.l. 4005), z výpisů z účtů (č.l. 4008 – 4009, 4011 - 4014) a z výdajový pokladní doklad (č.l. 4010) soud zjistil, že dne 29.3.2019 uzavřel obžalovaný M. K. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.4.2019, na pozici trenér, měsíční odměna 55.000,- Kč, přičemž z dotace 1920/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 280.000,- Kč za dobu 6 – 12/2019, které mu byly poukázána na bankovní účet, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti. Z trenérské smlouvy (obv. Leon D.), (č.l. 4015) a z výpisů z účtů (č.l. 4018 – 4019) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný L. D. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 42.000,- Kč, přičemž z dotace 1920/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 252.000,- K č a dále 84.000,- Kč za dobu 11 – 12/2019, které mu byly poukázány na bankovní účet. Z trenérské smlouvy (obv. Pavel K.), (č.l. 4020) a z výpisů z účtů (č.l. 4023 – 4024) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný P. K. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 38.000,- Kč, přičemž z dotace 1920/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 76.000,- Kč za dobu 11 – 12/2019, které mu byly poukázány na bankovní účet. Z trenérské smlouvy (obv. Lubomír A.), (č.l. 4025) a z výpisů z účtů (č.l. 4028 – 4029) soud zjistil, že dne 28.6.2018 uzavřel obžalovaný L. A. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 30.000,- Kč, přičemž z dotace 1920/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 60.000,- Kč za dobu 11 – 12/2019, které mu byly poukázány na bankovní účet. Ze smlouvy o

spolupráci při výkonu trenérské činnosti (obv. Jaroslav P.), (č.l. 4030) a z výpisu z účtu (č.l. 4031) soud zjistil, že z dotace 1920/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno 15.000,- Kč za dobu 12/2019. Z trenérské smlouvy (obv. Jiří N.), (č.l. 4032) a z výpisů z účtu (č.l. 4035) soud zjistil, že dne 28.2.2018 uzavřel obžalovaný J. N. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.3.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž z dotace 1920/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 45.000,- Kč za 12/2019, které mu byly poukázány na bankovní účet. Z trenérské smlouvy (obv. Jiří F.), (č.l. 4154), z výpisů z účtu (č.l. 4158) a z výdajového pokladního dokladu (č.l. 4156) soud zjistil, že dne 1.8.2019 uzavřel obžalovaný J. F. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.8.2019, na pozici trenér, měsíční odměna 10.000,- Kč, přičemž z dotace 1920/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 40.000,- Kč za dobu 11 – 12/2019, které mu byly poukázány na bankovní účet, a dále 30.000,- Kč za dobu 8, 9, 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti. Z trenérských smluv ostatních trenérů (č.l. 4036, 4040, 4046, 4051, 4055, 4066, 4072, 4080, 4084, 4092, 4104, 4111, 4116, 4125, 4130, 4138, 4150, 4159, 4164, 4173, 4178, 4186, 4191, 4196, 4201, 4208, 4219, 4229, 4236, 4244, 4254, 4262, 4267, 4272) soud zjistil, že z dotace č. 1920/2019/ŠaS byly vypláceny trenérské odměny trenérům na základě smluv uzavřených za FC Vítkovice 1919, z.s. obžalovaným Ing. R. H.: D. Š., smlouva ze dne 28.4.2019, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 50.000,- Kč; P. M., smlouva ze dne 11.7.2019, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 15.000,- Kč; P. M., smlouva ze dne 2.9.2019, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 9.000,- Kč za dobu 9 – 11/2019; O. C., smlouva ze dne 28.6.2019, měsíční odměna 7.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 4.000,- Kč; J. K., smlouva ze dne 1.12.2017, měsíční odměna 7.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 31.000,- Kč; J. C., smlouva ze dne 2.9.2019, měsíční odměna 4.500,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 13.500,- Kč; A. H., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 25.000,- Kč, za dobu 8 – 12/2019; D. J., smlouva ze dne 8.8.2019, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 3.000,- Kč; D. J., smlouva ze dne 5.7.2019, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 15.000,- Kč, za dobu 7 – 11/2019; M. P., smlouva ze dne 1.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 101.373,- Kč za dobu 5 – 11/2219; E. B., smlouva ze dne 5.7.2019, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 12.000,- Kč, za dobu 8 – 11/2019; L. G., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 8.000,- Kč, za dobu 5 – 6/2019 a dále 24.000,- kč, za dobu 7 – 12/219; M. D., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 3.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 6.000,- Kč, za dobu 5, 6/2019; M. D., smlouva ze dne 25.6.2019, měsíční odměna 6.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 18.000,- Kč, za dobu 7 – 12/2019; P. B., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 3.000,- Kč, resp. 5.000,- Kč ode dne 1.8.2019, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 29.000,- Kč, za dobu 5 – 11/2019; P. Ch., z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 24.000,- Kč, za dobu 10 – 12/2019; M. M., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 20.000,- Kč, za dobu 5, 6/2019; M. M., smlouva ze dne 28.6.2019, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 60.000,- Kč, za dobu 7 – 12/2019; P. P., smlouva ze dne 1.8.2019, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 25.000,- Kč, za dobu 8 – 12/2019; P. Z., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 4.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 8.000,- Kč, za dobu 5, 6/2019; J. V., smlouva ze dne 17.8.2018, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 4.000,- Kč, za dobu 5, 6/2019; J. V., smlouva ze dne 2.9.2019, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 4.000,- Kč, za dobu 9, 12/2019; L. B., smlouva ze dne 8.8.2018, měsíční odměna 500,- Kč, resp. od 1.1.2019 odměnu 2.500,- Kč měsíčně, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 5.000,- Kč, za dobu 5, 6/2019; A. R., smlouva ze dne 1.7.2018, měsíční odměna 4.000,- Kč, resp. 5.000,- Kč ode dne 1.7.219, z dotace 1920/2019/ŠaS

vyplaceno 33.000,- Kč, za dobu 5 – 11/2019; D. Š., smlouva ze dne 20.4.2018, měsíční odměna 2.500,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 17.500,- Kč, za dobu 5 – 11/2019; P. K., smlouva ze dne 1.7.2018, měsíční odměna 3.500,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 12.250,- Kč, za dobu 9 – 12/2019; T. D., smlouva ze dne 29.12.2017, měsíční odměna 2.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 16.000,- Kč, za dobu 8 – 11/2019; M. D., smlouva ze dne 17.5.2018, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 35.000,- Kč, za dobu 5 – 11/2019; D. P., smlouva ze dne 11.7.2019, odměna 300,- Kč za každou tréninkovou jednotku, zápas, turnaj, resp. 400,- kč od 1.9.2019, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 12.100,- Kč, za dobu 8 – 11/2019; I. Ch., smlouva ze dne 1.9.2018, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 15.000,- Kč, za dobu 9 – 11/2019; J. K., smlouva ze dne 1.7.2019, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 20.000,- Kč, za dobu 11, 12/2019; R. F., smlouva ze dne 28.7.2019, měsíční odměna 5.000,- Kč, z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 5.000,- Kč.

Další dotace Magistrátu města Ostravy

130. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 1921/2019/ŠaS (č.l. 4276) soud zjistil, že v blíže neurčené době roku 2019 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí účelové neinvestiční dotace k účelu „100 let založení fotbalového klubu Vítkovice“ (čl. II., čl. III.) ve výši 100.000,- Kč splatnou do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy; v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost příjemce (čl. V., čl. VI.) použít dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 0621/2019/ŠaS (č.l. 4280) soud zjistil, že v blíže neurčené době roku 2019 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí účelové neinvestiční dotace k účelu „Podpora sportovních akcí významně reprezentujících statutární město Ostravu“ ve výši 400.000,- Kč splatnou do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy; v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost příjemce použít dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 0594/2019/ŠaS (č.l. 4284) soud zjistil, že v blíže neurčené době roku 2019 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí účelové neinvestiční dotace k účelu „Podpora akreditovaných sportovních center mládeže“ ve výši 1.100.000,- Kč splatnou do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy; v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost příjemce použít dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu Statutárního města Ostravy č. 0879/2019/ŠaS (č.l. 4288) soud zjistil, že v blíže neurčené době roku 2019 uzavřelo Statutární město Ostrava, jako poskytovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce, smlouvu o poskytnutí účelové neinvestiční dotace k účelu „Podpora pravidelné činnosti sportovních klubů – registrováni sportovci“ ve výši 587.000,- Kč splatnou do 15 dnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy; v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost příjemce použít dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu odměn z dohod (OON – DPP, DPČ, vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H.

131. Z připojení poškozeného Statutárního města Ostrava s nárokem na náhradu škody ze dne 28.7.2022 (č.l. 4295) soud zjistil, že Statutární město Ostrava se připojilo k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 6.109,536,50 Kč, a to v souvislosti s poskytnutím dotací č. 1731/2016/ŠaS, 0418/2017/ŠaS, 2036/2017/ŠaS, 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS, 0566/2019/ŠaS, 1920/2019/ŠaS spolku FC Vítkovice 1919, z.s., a to vůči všem obžalovaným a osobám R. H. a J. U., přičemž nárok je uplatněn formou společnou a nerozdílnou vůči všem obžalovaným a v podílech vůči: obžalovanému L. A. ve výši 690.000,- Kč, R. D. ve výši 190.000,- Kč, L. D. ve výši 696.000,- Kč, J. F. ve výši 690.000,- Kč, Z. H. ve výši 983.400,- Kč, O. J. ve výši 180.000,- Kč, M. K. ve výši 570.000,- Kč, J. L. ve výši 1.050.000,- Kč, J. N. ve výši 120.000,- Kč, J. P. ve výši 495.000,- Kč, J. U. ve výši 171.000,- Kč, P. K. ve výši 330.000,- Kč a R. H. ve výši 390.000,- Kč.

Dotace MŠMT 502017_8_2905

132. Ze sdělení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (č.l. 4300) soud zjistil, že MŠMT poskytlo spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v letech 2017–2019, mimo jiné, dotaci na základě rozhodnutí 502019_2B_4520. Z žádosti o neinvestiční dotaci na rok 2017 z programu státní podpory sportu (č.l. 4301) soud zjistil, že spolek FC Vítkovice 1919, z.s., jednající obžalovaným R. H., podal dne 26.11.2016 u MŠMT žádost o neinvestiční dotaci na rok 2017 z programu státní podpory sportu; ke dni 31.12.2015 měl spolek 455 mládežnických členů, od kterých vybral na členských příspěvcích 1.216.670,- Kč a 113 dospělých členů; celkem vybral za rok 2015 na členských příspěvcích částku 1.517.690,- Kč; ke dni 26.11.2016 měl spolek 485 mládežnických členů, od kterých vybral na členských příspěvcích 1.128.300,- Kč a 113 dospělých členů; celkem vybral ke dni 26.11.2016 na členských příspěvcích částku 1.391.200,- Kč. Z rozhodnutí MŠMT č. 502017_8_2905 o poskytnutí neinvestiční dotace ze státního rozpočtu ČR na rok 2017 (č.l. 4308) a z účelového určení a podmínek použití neinvestiční dotace (č.l. 4314) soud zjistil, že rozhodnutím MŠMT ze dne 4.8.2017 byla spolku FC Vítkovice 1919, z.s. přiznána dotace ve výši 970.000,- Kč, kterou bylo možné použít v době od 1.1.2017 do 31.1.2018, mimo jiné i na mzdové náklady – ostatní osobní náklady – DPČ, DPP a náklady na služby trenérů (OSVČ) s limitem do 45.000,- Kč na osobu a měsíc; podmínky použití dotace bylo zabezpečení sportovní, pohybové, tělovýchovné činnosti dětí a mládeže. Z vyúčtování příspěvků za rok 2017 (č.l. 4316, 4321) soud zjistil, že z uvedené dotace byla na odměny trenérů čerpána částka 485.000,- Kč. Ze závěrečné zprávy k čerpání státní neinvestiční dotace (č.l. 4328) soud zjistil, že dne 12.2.2018 vyhotovil obžalovaný Ing. R. H. závěrečnou zprávu k čerpání dotace, ze které se podává, že částka ve výši 485.000,- Kč byla použita na odměny trenérů.

Dotace MŠMT 502018_2B-4088

133. Z žádosti o neinvestiční dotaci na rok 2018 z programu státní podpory sportu (č.l. 4330) soud zjistil, že spolek FC Vítkovice 1919, z.s., jednající obžalovaným R. H., podal dne 29.12.2017 u MŠMT žádost o neinvestiční dotaci na rok 2018 z programu státní podpory sportu; ke dni podání žádosti měl spolek 587 dětských a mládežnických členů, od kterých vybral na členských příspěvcích 1.399.220,- Kč. Z rozhodnutí MŠMT č. 502018_2B_4088 o poskytnutí neinvestiční dotace ze státního rozpočtu ČR na rok 2018 (č.l. 4342) a z povinnosti příjemce dotace (č.l. 4345) soud zjistil, že rozhodnutím MŠMT ze dne 31.8.2018 byla spolku FC Vítkovice 1919, z.s. přiznána dotace ve výši 1.259.000,- Kč, kterou bylo možné použít v době od 1.1.2018 do 31.12.2018, mimo jiné i na mzdové náklady – ostatní osobní náklady – DPČ, DPP a náklady na služby trenérů (OSVČ) s limitem do 25.000,- Kč na osobu a měsíc; podmínky použití dotace bylo zabezpečení sportovní, pohybové, tělovýchovné činnosti dětí a

mládeže. Z vyúčtování příspěvků za rok 2018 (č.l. 4350, 4355 a 4359) a z účetního deník (č.l. 4365) soud zjistil, že z uvedené dotace byla na odměny trenérů čerpána částka 1.150.100,- Kč. Ze závěrečné zprávy k čerpání státní neinvestiční dotace (č.l. 4370) soud zjistil, že dne 13.2.2019 schválil obžalovaný Ing. R. H. závěrečnou zprávu k čerpání dotace, ze které se podává, že částka ve výši 1.150.100,- Kč byla použita na odměny trenérů.

Dotace MŠMT 50209_2B-4520

134. Z žádosti o neinvestiční dotaci na rok 2019 z programu státní podpory sportu (č.l. 4372) soud zjistil, že spolek FC Vítkovice 1919, z.s., jednající obžalovaným R. H., podal dne 23.10.2018 u MŠMT žádost o neinvestiční dotaci na rok 2019 z programu státní podpory sportu; ke dni podání žádosti měl spolek 587 dětských a mládežnických členů, od kterých vybral na členských příspěvcích za rok 2018 částku 1.401.600,- Kč. Z rozhodnutí MŠMT č. 502019_2B_4520 o poskytnutí neinvestiční dotace ze státního rozpočtu ČR na rok 2019 (č.l. 4383) a z povinnosti příjemce dotace, článek II. (č.l. 4385) soud zjistil, že rozhodnutím MŠMT byla spolku FC Vítkovice 1919, z.s. přiznána dotace ve výši 1.575.200,- Kč, kterou bylo možné použít v době od 1.1.2019 do 31.1.2020, mimo jiné i na odměny a mzdové náklady trenérů s limitem do 50.000,- Kč na osobu a měsíc; podmínky použití dotace bylo zabezpečení sportovní, tělovýchovné, organizační a servisní funkce spolku, dle registrovaných stanov. Z vyúčtování příspěvků za rok 2019 (č.l. 4392, 4396) a z účetního deník (č.l. 4397) soud zjistil, že z uvedené dotace byla na odměny trenérů čerpána částka 975.200,- Kč., mimo jiné, i na odměnu obžalovaného O. J. za dobu 1 – 3/2019 částka 135.000,- Kč, za dobu 4 – 8/2019 částka 5 * 45.000,- Kč, za dobu 9, 10/2019 částka 90.000,- Kč. Ze sdělení FC Vítkovice 1919 ze dne 9.12.2020 (č.l. 4398) soud zjistil, že obžalovaný O. J. působil v letech 2016 – 2020 ve vedení klubu; k obžalovanému J. P. nemají informace o jeho faktickém působení v kubu; obžalovaný Jiří N. v roce 2016 v klubu nepůsobil; spolek měl uzavřené trenérské smlouvy s hráči A mužstva, kteří však trenérskou činnost fakticky nevykonávali, a to J. K., D. M. a V. M.; z trenérských smluv (č.l. 4400, 4402, 4404, 4406, 4408) soud zjistil, že z dotace č. 502019_2B_4520 byly vypláceny trenérské odměny trenérům na základě smluv uzavřených za FC Vítkovice 1919, z.s. obžalovaným Ing. R. H.: J. K., smlouva ze dne 27.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace 502019_2B_4520 vyplaceno 60.000,- Kč; D. M., smlouva ze dne 27.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace 502019_2B_4520 vyplaceno 60.000,- Kč; V. M., smlouva ze dne 27.7.2018, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace 502019_2B_4520 vyplaceno 60.000,- Kč; V. C., smlouva ze dne 28.6.2019, měsíční odměna 15.000,- Kč, z dotace 502019_2B_4520 vyplaceno 90.000,- Kč; M. M., smlouva ze dne 28.6.2019, měsíční odměna 10.000,- Kč, z dotace 502019_2B_4520 nebylo vyplaceno žádné plnění.

135. Z připojení se poškozeného MŠMT ČR s nárokem na náhradu škody ze dne 16.7.2021 (č.l. 4410) soud zjistil, že MŠMT se podáním ze dne 16.7.2021 připojilo k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 3.804.200,- Kč, představující součet všech vyplacených dotací spolku FC Vítkovice 1919, z.s. za roky 2017 – částka 970.000,- Kč, 2018 – částka 1.259.000,- Kč a 2019 – částka 1.575.200,- Kč, a to vůči všem obžalovaným.

Dotace FAČR, smlouva ze dne 3.10.2017

136. Z předávacího protokol FAČR (č.l. 4419), ze smlouvy o finanční podpoře ze dne 3.10.2017 – program V - (FAČR), (č.l. 4421) a z účelového určení dotace (č.l. 4424) soud zjistil, že dne 3.10.2017 uzavřela Fotbalová asociace ČR, jako podporovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako podporovaný, smlouvu o finanční podpoře – činnost sportovních svazů ve výši 1.750.000,- Kč pro období od 1.1.2017 do 31.12.2017; označení dotace „MŠMT č. 502017_5_029 Program V.“ v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost příjemce použít

dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu mzdových nákladů zaměstnanců a nákladů na služby trenérů (OSVČ) s limitem do 45.000,- Kč na osobu a měsíc; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Ze závěrečné zprávy k čerpání finanční podpory z FAČR za rok 2017 (č.l. 4426) soud zjistil, že dne 31.12.2017 vyhotovil obžalovaný Ing. R. H. závěrečnou zprávu k čerpání dotace, ze které se podává, že dotace byla použita v souladu se smlouvou a podmínkami dotace. Ze smlouvy o výkonu činnosti trenéra brankářů a organizačního pracovníka (obv. Radovan Ř.), (č.l. 4428) soud zjistil, že obžalovaný R. Ř. uzavřel dne 1.9.2015 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., smlouvu na pozici trenéra brankářů a organizačního pracovníka s měsíční odměnou 20.000,- Kč, resp. ode dne 1.7.2016 odměnu 45.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. MŠMT č. 502017_5_029 Program V. vyplaceno 315.000,- Kč.

Dotace FAČR, smlouva ze dne 2.11.2017

137. Ze smlouvy o finanční podpoře ze dne 3.11.2017 – program II - (FAČR), (č.l. 4436) soud zjistil, že dne 2.11.2017 uzavřela Fotbalová asociace ČR, jako podporovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako podporovaný, smlouvu o finanční podpoře – činnost sportovních svazů ve výši 420.060,- Kč pro období od 1.1.2017 do 31.12.2017; označení dotace „MŠMT č. 50_02_0014/2017 Program II“ v rámci podmínek použití dotace byla stanovena povinnost příjemce použít dotace v souladu s účelem smlouvy a předloženým projektem, a to mimo jiné, i na úhradu mzdových nákladů zaměstnanců a nákladů na služby trenérů s limitem do 45.000,- Kč na osobu a měsíc; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Ze závěrečné zprávy k čerpání finanční podpory z FAČR za rok 2017 (č.l. 4439) soud zjistil, že dne 31.12.2017 vyhotovil obžalovaný Ing. R. H. závěrečnou zprávu k čerpání dotace, mimo jiné k úhradě odměn trenérů SCM, SpSM a přípravek, ze které se podává, že dotace byla použita v souladu se smlouvou a podmínkami dotace. Ze seznamu odměn (obv. Jiří N.), (č.l. 4445) soud zjistil, že z dotace MŠMT č. 50_02_0014/2017 obžalovanému J. N. vyplaceno 92.000,- Kč za dobu 9 – 12/2017. Ze seznamu odměn (obv. Michal K.), (č.l. 4446) soud zjistil, že z dotace MŠMT č. 50_02_0014/2017 obžalovanému M. K. vyplaceno 60.000,- Kč za dobu 7 – 12/2017. Ze seznamu odměn (obv. Jan L.), (č.l. 4453) a z faktur-daňových dokladů (obv. Jan L.), (č.l. 4447-4452) soud zjistil, že z dotace MŠMT č. 50_02_0014/2017 obžalovanému J. L. vyplaceno 90.000,- Kč za dobu 7 – 12/2017.

Dotace FAČR, smlouva ze dne 25.9.2018 – Kluby – profi soutěže - rok 2018

138. Ze smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice (FAČR), (č.l. 4460) soud zjistil, že dne 25.9.2018 uzavřela Fotbalová asociace ČR, jako podporovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako podporovaný, smlouvu o spolupráci na rozvoji fotbalu a výchově mládeže, za což spolku náležela odměna ve výši 1.866.666,- Kč pro období od 1.1.2018 do 31.12.2018, v rámci podmínek použití odměny byla stanovena povinnost příjemce (čl. III.) použít odměnu v souladu s účelem smlouvy, a to mimo jiné, i na úhradu mzdových nákladů zaměstnanců a nákladů na služby trenérů s limitem do 45.000,- Kč na osobu a měsíc; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z výsledovky (č.l. 4462) soud zjistil, že z poskytnuté částky 1.866.666,- Kč bylo na odměny trenérů použito 1.587.000,- Kč. Ze závěrečné zprávy k čerpání finanční podpory z FAČR za rok 2018 (č.l. 4463) soud zjistil, že dne 31.12.2018 vyhotovil obžalovaný Ing. R. H. závěrečnou zprávu k čerpání podpory, ze které se podává, že podpora byla použita v souladu se smlouvou. Z trenérské smlouvy (obv. Oldřich J.), (č.l. 4464) a daňového dokladu (obv. Oldřich J.), (č.l. 4466-4473) soud zjistil, že dne 28.6.2018 uzavřel obžalovaný O. J. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž mu bylo z dotace FAČR, profi soutěže 2018, za dobu 5 – 12/2018

vyplaceno 8 * 45.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Pavel K.), (č.l. 4474) a daňového dokladu (obv. Pavel K.), (č.l. 4479-4487) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný P. K. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 38.000,- Kč, přičemž mu bylo z dotace FAČR, profi soutěže 2018 za dobu 4 – 12/2018 vyplaceno 9 * 38.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Jiří N.), (č.l. 4488) a daňového dokladu (obv. Jiří N.), (č.l. 4490-4499) soud zjistil, že dne 28.2.2018 uzavřel obžalovaný J. N. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.3.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž mu bylo z dotace FAČR, profi soutěže 2018 za dobu 3 – 12/2018 vyplaceno 10 * 45.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Jaroslav P.), (č.l. 4500) a daňového dokladu (obv. Jaroslav P.), (č.l. 4502-4510) soud zjistil, že v blíže neurčené době uzavřel obžalovaný J. P. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž mu bylo z dotace FAČR, profi soutěže 2018 za dobu 4 – 12/2018 vyplaceno 9 * 45.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Radovan Ř.), (č.l. 4511) a daňového dokladu (obv. Radovan Ř.), (č.l. 4513-4519) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný R. Ř. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 30.000,- Kč, přičemž mu bylo za dobu 1 – 7/2018 vyplaceno 210.000,- Kč.

139. Ze smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice (FAČR) ze dne 25.9.2018, (č.l. 4520) soud zjistil, že dne 25.9.2018 uzavřela Fotbalová asociace ČR, jako podporovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako podporovaný, smlouvu o spolupráci na rozvoji fotbalu a výchově mládeže, za což spolku náležela odměna ve výši 630.059,- Kč pro období od 1.1.2018 do 31.12.2018, v rámci podmínek použití odměny byla stanovena povinnost příjemce použít odměnu v souladu s účelem smlouvy, a to mimo jiné, i na úhradu mzdových nákladů zaměstnanců a nákladů na služby trenérů s limitem do 45.000,- Kč na osobu a měsíc; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Ze závěrečné zprávy k čerpání finanční podpory z FAČR za rok 2018 (č.l. 4522) soud zjistil, že dne 31.12.2018 vyhotovil obžalovaný Ing. R. H. závěrečnou zprávu k čerpání podpory, ze které se podává, že podpora byla použita v souladu se smlouvou. Ze smlouvy o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (obv. Jan L.), (č.l. 4523) a faktur (obv. Jan L.), (č.l. 4525-4536) soud zjistil, že dne 1.7.2017 uzavřel obžalovaný J. L. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2017, na pozici trenér, měsíční odměna 35.000,- Kč, přičemž mu bylo za dobu 1 – 12/2018 vyplaceno 420.000,- Kč. Ze smlouvy o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (obv. Lubomír A.), (č.l. 4537) a faktur (obv. Lubomír A.), (č.l. 4539-4540) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný L. A. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.8.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 30.000,- Kč, přičemž mu bylo za dobu 1 – 2/2018 vyplaceno 60.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Radovan Ř.), (č.l. 4541) a daňového dokladu (č.l. 4543) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný R. Ř. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 30.000,- Kč, přičemž mu bylo za dobu 8/2018 vyplaceno 30.000,- Kč.

Dotace FAČR, smlouva ze dne 23.8.2019 – Talentovaná mládež 2019

140. Ze smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice (FAČR) ze dne 23.8.2019, (č.l. 4544) soud zjistil, že dne 23.8.2019 uzavřela Fotbalová asociace ČR, jako podporovatel, s FC Vítkovice 1919, z.s., jako podporovaný, smlouvu o spolupráci na rozvoji fotbalu a výchově mládeže – Talentovaná mládež, za což spolku náležela odměna ve výši 3.264.000,- Kč pro období od 1.1.2019 do 31.12.2019, v rámci podmínek použití odměny byla stanovena

povinnost příjemce (čl. III.) použít odměnu v souladu s účelem smlouvy, a to mimo jiné, i na úhradu mzdových nákladů zaměstnanců a nákladů na služby trenérů; za FC Vítkovice 1919, z.s. smlouvu podepsal obžalovaný Ing. R. H. Z daňových dokladů (obv. Radovan Ř.), (č.l. 4557-4581) soud zjistil, že za výkon trenérské činnosti v době 1 – 12/2019 mu bylo vyplaceno z titulu Talentovaná mládež celkem 300.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti. Z daňových dokladů (obv. Lubomír A.), (č.l. 4582-4601) soud zjistil, že za výkon trenérské činnosti v době 1 – 12/2019 mu bylo vyplaceno z titulu Talentovaná mládež celkem 360.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem, mimo odměny za 9, 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti. Z daňových dokladů (obv. Jiří N.), (č.l. 4602-4611) soud zjistil, že za výkon trenérské činnosti v době 1 – 6/2019 mu bylo vyplaceno z titulu Talentovaná mládež celkem 180.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem. Z daňových dokladů (obv. Robert P.), (č.l. 4612-4623) soud zjistil, že za výkon trenérské činnosti v době 7 – 12/2019 mu bylo vyplaceno z titulu Talentovaná mládež celkem 180.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti. Z faktur a daňových dokladů (obv. Jan L.), (č.l. 4624-4645) soud zjistil, že za výkon trenérské činnosti v době 1 – 12/2019 mu bylo vyplaceno z titulu Talentovaná mládež celkem 360.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti. Z daňových dokladů (obv. Pavel K.), (č.l. 4646-4655) soud zjistil, že za výkon trenérské činnosti v době 1 – 6/2019 mu bylo vyplaceno z titulu Talentovaná mládež celkem 90.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem. Z faktur a daňových dokladů (obv. Michal K.), (č.l. 4656-4678) soud zjistil, že za výkon trenérské činnosti v době 1 – 12/2019 mu bylo vyplaceno z titulu Talentovaná mládež celkem 180.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti.

141. Z faktur a daňových dokladů (Ing. R. H.), (č.l. 4679-4701) soud zjistil, že za výkon trenérské činnosti v době 2 – 12/2019 mu bylo vyplaceno z titulu Talentovaná mládež celkem 270.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti, konkr. odměna za 2/2019 částka 55.000,- Kč; odměna za 3/2019 částka 35.000,- Kč; odměna za 4, 5, 6/2019 částka 3 * 30.000,- Kč; odměně za 7 – 12/2019 částka 6 * 15.000,- Kč. Z faktur a daňových dokladů (Jaroslav P.), (č.l. 4702-4713) soud zjistil, že za výkon trenérské činnosti v době 7 – 12/2019 mu bylo vyplaceno z titulu Talentovaná mládež celkem 180.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem. Ze zprávy FAČR ze dne 19.2.2020 (č.l. 4894) soud zjistil, že do roku za roky 2018 – 2019 poskytl FAČR spolku FC Vítkovice 1919, z.s. finanční prostředky na základě smluv o poskytnutí služeb; dále si soud učinil představu o osobách angažovaných v FC Vítkovice 1919, z.s., jejich fotbalové kvalifikaci a době angažování v FC Vítkovice 1919, z.s.. pokud jde o střediska SpSM a SCM, a to od roku 2013; jako ekonom SpSM a SCM je uveden v jednotlivých obdobích obžalovaný Ing. R. H. Ze zprávy FAČR ze dne 6.2.2020 (č.l. 4926) soud zjistil druh požadavku FAČR na charakter trenérské licence pro zřízení SCM a SpSM; střediska SCM a SpSM jsou typem licencovaných středisek, na které rozděluje FAČR podporu pro mládež, přičemž příslušný klub musí vždy splnit podmínky licenčního řízení, přičemž tyto podmínky definují u některých pozic v členském klubu i minimální požadavek na odměnu; FAČR finančně podporuje členské kuby, které získají některou z licencí, jedná se o tzv. Talentovanou mládež; finanční podporu pro kluby držící některou z licencí je možné použít na odměny trenérům; z přílohy vyjádření soud zjistil, že pro SCM a SpSM určuje FAČR odměnu pro rok 2019 u následujících kategorií: trenér brankářů U16 – U19 částka 30.000,- Kč; šéftrenér U16 – U19 nebo hlavní trenér U17, U19 částka 30.000,- Kč; hlavní trenér U17 a U16 částka 30.000,- Kč; trenér brankářů U10 – U15 částka 15.000,- Kč; vedoucí trenér U12 – U15 nebo hlavní trenér U15 částka 30.000,- Kč; hlavní trenér U12, U13, U14, U12-13 částka 15.000,- Kč; vedoucí přípravek U6 – U11 částka 30.000,- Kč; hlavní trenér U7, U8 a U9 částka 3.000,- Kč. Z vyčíslení škody FAČR ze dne 16.8.2022 (č.l. 5034) soud zjistil, že FAČR se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu

škody v celkové výši 1.739.000,- Kč, a to konkrétně proti: obž. L. A. s částkou 30.000,- Kč; svědkovi R. H. s částkou 150.000,- Kč; obž. O. J. s částkou 360.000,- Kč; obž. P. K. s částkou 222.000,- Kč; obž. J. N. s částkou 320.000,- Kč; obž. J. P. s částkou 585.000,- Kč; obž. R. P. s částkou 72.000,- Kč.

142. Ze zprávy Vítkovické SPŠ (č.l. 5039), z nájemní smlouvy (č.l. 5041), z dodatku (č.l. 5047), z dohody o ukončení nájemní smlouvy (č.l. 5056), ze smlouvy o výpůjčce (č.l. 5057), z výzvy k úhradě (č.l. 5066), z odpovědi (č.l. 5067), z listin předložené firmou EUROGREEN CZ s.r.o. (č.l. 5079-5084), z daňových dokladů o dodávce travní směsi a údržbě trávníku (č.l. 5085-5098), z listin předložené firmou TOP4SPORT (č.l. 5100-5190) neučinil soud žádná relevantní zjištění k projednávané věci.

143. Ze zprávy Vítkovice aréna (praní prádla), (č.l. 5191) soud zjistil, že společnost Vítkovice aréna, a.s. evidují toliko jednu objednávku společnosti TMSV Corporation s.r.o. (ze dne 7.10.2016) na praní prádla v prádelně umístěné ve Sport aréně, přičemž za společnost TMSV Corporation jednal obžalovaný G.; společnost Vítkovice aréna, a.s. neeviduje žádné faktury, které by byly vystaveny společnosti TMSV Corporation s.r.o.; společnost Vítkovice aréna, a.s. neeviduje praní prádla; společnost Vítkovice aréna, a.s. eviduje smlouvu týkající se užívání prádelny za dobu od 2016 do 2020 na subjekt FC Vítkovice 1919, z.s., za který jednal obžalovaný R. H., a od 2.4.2020 Ing. M. P.; společnost Vítkovice aréna, a.s. eviduje faktury, které byly subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. v souvislosti s užíváním prádelny vystaveny. Z faktury TMSV Corporation (praní prádla), (č.l. 5192) soud zjistil, že dne 7.10.2016 učinil subjekt TMSV Corporation s.r.o. u společnost Vítkovice aréna, a.s. objednávku praní dresů České fotbalové reprezentace 10. a 11.2016 za částku 5.600,- Kč. Ze smlouvy o nájmu prostorů (č.l. 5193, 5196, 5200, 5203) soud zjistil, že dne 1.1.2018 uzavřela Vítkovice Aréna, a.s., jako pronajímatel, a FC Vítkovice 1919, z.s., jako nájemce, smlouvu o nájmu objektů střediska Městský stadion v Ostravě Vítkovicích, včetně všech prostor/místnosti kanceláří, šaten a zázemí, včetně věcí movitých, a to na dobu od 1.1.2018 do 31.12.2018; dle článku VIII. odst. 4 nájemce nebyl, bez písemného souhlasu pronajímatele, oprávněn přenechat předmětné prostory dle této smlouvy nebo jejich části do podnájmu či jinému užívání třetí osobě; za spolek FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H.; dále soud zjistil, že dne 8.1.2019 uzavřela Vítkovice Aréna, a.s., jako pronajímatel, a FC Vítkovice 1919, z.s., jako nájemce, smlouvu o nájmu objektů střediska Městský stadion v Ostravě Vítkovicích, včetně všech prostor/místnosti kanceláří, šaten a zázemí, včetně věcí movitých, a to na dobu od 1.1.2019 do 31.12.2019; dle článku VIII. odst. 4 nájemce nebyl, bez písemného souhlasu pronajímatele, oprávněn přenechat předmětné prostory dle této smlouvy nebo jejich části do podnájmu či jinému užívání třetí osobě; za spolek FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H.; dále soud zjistil, že dne 13.3.2020 uzavřela Vítkovice Aréna, a.s., jako pronajímatel, a FC Vítkovice 1919, z.s., jako nájemce, smlouvu o nájmu prostor/místnosti kanceláří, šaten, prádelny a zázemí, včetně věcí movitých sportovního areálu Městský stadion v Ostravě Vítkovicích, a to na dobu od 1.1.2020 do 31.12.2020; dle článku VIII. odst. 3 nájemce nebyl, bez písemného souhlasu pronajímatele, oprávněn přenechat předmětné prostory dle této smlouvy nebo jejich části do podnájmu či jinému užívání třetí osobě; za spolek FC Vítkovice 1919, z.s. jednal obžalovaný Ing. R. H.

144. Z faktury-daňového dokladu (prádelna, vodné, stočné), (č.l. 5207-5312) soud zjistil, že fakturou číslo 181100121 ze dne 2.3.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. nájem místností, včetně služeb a movitých věcí za měsíc leden 2018; a dále fakturou číslo 181100148 ze dne 6.3.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. spotřebu el. energie, spotřebu tepla, včetně TUV a spotřebu pitné vody, mimo jiné i v objektu prádelny, za měsíc leden 2018; fakturou číslo 181100185 ze dne 15.3.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s.

nájem místností, včetně služeb a movitých věcí za měsíc únor 2018; a dále fakturou číslo 181100262 ze dne 30.3.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. spotřebu el. energie, spotřebu tepla, včetně TUV a spotřebu pitné vody, mimo jiné i v objektu prádelny, za měsíc únor 2018; fakturou číslo 181100314 ze dne 18.4.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. nájem místností, včetně služeb a movitých věcí za měsíc březen 2018; a dále fakturou číslo 181100397 ze dne 30.4.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. spotřebu el. energie, spotřebu tepla, včetně TUV a spotřebu pitné vody, mimo jiné i v objektu prádelny, za měsíc březen 2018; fakturou číslo 181100448 ze dne 17.5.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. nájem místností, včetně služeb a movitých věcí za měsíc duben 2018; a dále fakturou číslo 181100449 ze dne 30.5.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. spotřebu el. energie, spotřebu tepla, včetně TUV a spotřebu pitné vody, mimo jiné i v objektu prádelny, za měsíc duben 2018; fakturou číslo 181100532 ze dne 15.6.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. nájem místností, včetně služeb a movitých věcí za měsíc květen 2018; a dále fakturou číslo 181100571 ze dne 28.6.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. spotřebu el. energie, spotřebu tepla, včetně TUV a spotřebu pitné vody, mimo jiné i v objektu prádelny, za měsíc květen 2018; fakturou číslo 181100621 ze dne 16.7.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. nájem místností, včetně služeb a movitých věcí za měsíc červen 2018; a dále fakturou číslo 181100690 ze dne 31.7.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. spotřebu el. energie, spotřebu tepla, včetně TUV a spotřebu pitné vody, mimo jiné i v objektu prádelny, za měsíc červen 2018; fakturou číslo 181100720 ze dne 15.8.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. nájem místností, včetně služeb a movitých věcí za měsíc červenec 2018; a dále fakturou číslo 181100755 ze dne 28.8.2018 vyúčtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. spotřebu el. energie, spotřebu tepla, včetně TUV a spotřebu pitné vody, mimo jiné i v objektu prádelny, za měsíc červenec 2018; dále soud zjistil, že shodně účtovala společnost Vítkovice aréna, a.s. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. nájem místností, včetně služeb a movitých věcí a spotřebu el. energie, spotřebu tepla, včetně TUV a spotřebu pitné vody, mimo jiné i v objektu prádelny za dobu 8/2018 až 8/2020. Ze sdělení Vítkovice arény, a.s. (č.l. 5273) soud zjistil, že subjekt Vítkovice aréna, a.s. neeviduje žádný závazkový vztah se subjektem Městský fotbalový klub Vítkovice, a.s., jehož předmětem by bylo užívání prádelny v objektu Městského fotbalového stadionu v Ostravě Vítkovicích v roce 2018. Ze sdělení Vítkovice arény, a.s. (č.l. 5274) soud zjistil, že subjekt Vítkovice aréna, a.s. neeviduje žádný závazkový vztah se subjektem Městský fotbalový klub Vítkovice, a.s., jehož předmětem by bylo užívání prádelny v objektu Městského fotbalového stadionu v Ostravě Vítkovicích v roce 2015, 2018, 2019 a 2020; MFK Vítkovice, a.s. měly předmětnou prádelnu v pronájmu v roce 2016, kdy MFK Vítkovice, a.s. jednal prostřednictvím obž. O. J. a v roce 2017, kdy jednal prostřednictvím P. F. Ze sdělení subjekt Vítkovice aréna, a.s. (č.l. 5275) soud zjistil, že subjekt Vítkovice aréna, a.s. neeviduje žádnou žádost MFK Vítkovice, a.s. o přenechání předmětu nájmu (prádelny) třetí osobě za dobu od 1.1.2016 do 31.12.2018. Ze smlouvy o nájmu prostorů (č.l. 5276) soud zjistil, že dne 1.1.2016 uzavřela Vítkovice Aréna, a.s., jako pronajímatel, a MFK Vítkovice, a.s., jako nájemce, smlouvu o nájmu objektů střediska Městský stadion v Ostravě Vítkovicích, včetně všech prostor/místnosti kanceláří, šaten a zázemí, včetně věcí movitých, a to na dobu od 1.1.2016 do 31.12.2016; dle článku VIII. odst. 4 nájemce nebyl, bez písemného souhlasu pronajímatele, oprávněn přenechat předmětné prostory dle této smlouvy nebo jejich části do podnájmu či jinému užívání třetí osobě; za MFK Vítkovice, a.s. jednal obžalovaný O. J.; z daňových dokladů (č.l. 5282 verte až 5296) soud zjistil, že společnost Vítkovice aréna, a.s. účtovala subjektu MFK Vítkovice, a.s. nájem místností, včetně služeb a movitých věcí a spotřebu el. energie, spotřebu tepla, včetně TUV a spotřebu

pitné vody, mimo jiné i v objektu prádelny za dobu 1 – 12/2016. Ze smlouvy o nájmu prostorů (č.l. 5297) soud zjistil, že dne 30.1.2017 uzavřela Vítkovice Aréna, a.s., jako pronajímatel, a MFK Vítkovice, a.s., jako nájemce, smlouvu o nájmu objektů střediska Městský stadion v Ostravě Vítkovicích, včetně všech prostor/místnosti kanceláří, šaten a zázemí, včetně věcí movitých, a to na dobu od 1.1.2017 do 31.12.2017; dle článku VIII. odst. 4 nájemce nebyl, bez písemného souhlasu pronajímatele, oprávněn přenechat předmětné prostory dle této smlouvy nebo jejich části do podnájmu či jinému užívání třetí osobě; za MFK Vítkovice, a.s. jednal obžalovaný R. Ř.; z daňových dokladů (č.l. 5300 verte až 5312) soud zjistil, že společnost Vítkovice aréna, a.s. účtovala subjektu MFK Vítkovice, a.s. nájem místností, včetně služeb a movitých věcí a spotřebu el. energie, spotřebu tepla, včetně TUV a spotřebu pitné vody, mimo jiné i v objektu prádelny za dobu 1 – 12/2017.

145. Ze sdělení TMSV Corporation (č.l. 5313-5314) soud zjistil, že tato dne 9.11.2020 sdělila policejnímu orgánu, že praní prádla na adrese Závodní 2992/86D, Ostrava Vítkovice realizovala společnost svými zaměstnanci, a to O. B., nar. xxx a p. B., nar. xxx, přičemž prala prádlo zejména FC Vítkovice 1919, z.s., MFK Vítkovice, a.s., FC Baník Ostrava, a.s., přičemž spolu FC Vítkovice 1919, z.s. za praní prádla vystavili faktury: č. 1817001 ze dne 5.2.2018, č. 1817002 ze dne 16.5.2018 a č. 1817003 ze dne 20.7.2018. Ze smlouvy o pronájmu nebytových prostor (TMSV Corporation), (č.l. 5315) soud zjistil, že dne 5.8.2016 uzavřel MFK Vítkovice, a.s., jednající obž. R. G., jako pronajímatel, a TMSV Corporation, s.r.o., jednající M. D., jako nájemce, smlouvu o nájmu nebytových prostor na adrese Závodní 2992/86D, Ostrava Vítkovice (objekt Městského stadionu v Ostravě Vítkovicích), a to mimo jiné, prostor Tribuny A 1.PP: sušárna – 0.01, prádelna – 0.02, prádelna – 0.06, které byly ve vlastnictví subjektu Vítkovice aréna, a.s., a to na dobu neurčitou počínaje dnem 5.8.2016.

146. Z faktury-daňového dokladu vystavené za praní prádla a (č.l. 5317-5319) soud zjistil, že fakturou číslo 1817001 ze dne 5.2.2018 vyúčtovala společnost TMSV Corporation, s.r.o. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. praní prádla za leden 2018 o hmotnosti 2.450 kg za částku 103.758,- Kč; fakturou číslo 1817002 ze dne 16.5.2018 vyúčtovala společnost TMSV Corporation, s.r.o. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. praní prádla za únor 2018 o hmotnosti 1.989 kg za částku 84.234,15 Kč, za březen 2018 o hmotnosti 2.015 kg za částku 85.335,25 Kč a duben 2018 o hmotnosti 2.650 kg za částku 112.227,50 Kč; fakturou číslo 1817003 ze dne 20.7.2018 vyúčtovala společnost TMSV Corporation, s.r.o. subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. praní prádla za květen 2018 o hmotnosti 2.220 kg za částku 94.017,- Kč, za červen 2018 o hmotnosti 1.550 kg za částku 65.642,50 Kč.

147. Z faktury za údržbu hřiště a dodání materiálu (č.l. 5320-5322), jakož i faktur vystavené za dodávku dresů (č.l. 5323-5370) neučinil soud žádné relevantní zjištění k věci. Ze seznamu trenérů (č.l. 5384-5397) si sud učinil představu o zařazení jednotlivých trenérů FC Vítkovice 1919, z.s. k jednotlivým kategoriím, jakož i o jejich trenérské kvalifikaci v letech 2016–2020. Ze smlouvy o dílo o poskytování služeb-praní prádla (č.l. 5399) soud zjistil, že dne 2.1.2018 uzavřela společnost TMSV Corporation s.r.o., jako dodavatel, jednající obž. R. G., a FC Vítkovice 1919, z.s., jako odběratel, jednající obž. Ing. R. H., smlouvu o dílo o poskytování služeb – praní prádla na dobu od 1.1.2018 do 30.6.2018, jejímž předmětem bylo provádění služeb – praní, sušení a skládání fotbalových dresů a dalšího oblečení podobného charakteru (bundy, tepláky, štulpny apod.) dle pokynů objednatele; sjednaná cena 35,- Kč za 1 kg prádla; smlouva neobsahuje žádné ujednání ohledně toho, kde a bude předmět smlouvy vykonáván, resp. neobsahuje ujednání o nájmu prostředků a prostor k výkonu předmětu smlouvy; dle č.l. 4.6 smlouvy musel dodavatel předmět smlouvy realizovat svými zaměstnanci. Z protokolu o vydání věci (audio nahrávka, písemné poznámky Vítězslava M.), (č.l. 5406) soud zjistil, že dne 7.8.2022 zajistil policejní orgán postupem podle § 78 trest. řádu od V. M., nar. xxx,

audionahrávku a písemné poznámky s jmény trenérů a výši jejich odměn. Z ručně psaných poznámek o odměnách trenérů zajištěných od V. M. (č.l. 5408) soud zjistil, že tato písemnost obsahuje poznámky: „trenéři spolku FC 1919; L., 35 + 40 = 75 tis. měs. (32 tis); A., 30 + 40 = 70 tis. měs. (32 tis); K., 37 tis. měs. (16 tis); H., 25 + 30 = 55 tis. měs. (24 tis); H., 50 tis. měs. (35 tis); D., 42 tis. měs. (16 tis); N., 45 tis. měs. (28 tis); Ř., 30 + 30 = 60 tis. měs. (24 tis); J., 45 tis. měs. (30 tis); !!! Peníze z dotací !!!“. Z audiozáznamu vydaný Vítězslavem M. viz. CD (č.l. 5408) soud zjistil, že se jedná o nahrávku rozhovoru V. M. s další osobou ve věci mládežnického Vítkovického fotbalu, kdy předmětem je ukončení trenérské činnosti V. M. ve Vítkovickém fotbalu; v čase 06.58 V. M. sděluje, že má informace, že jej kontaktovala kriminálka kvůli pár trenérům, sděluje, že nevěděl, že tam mají takové platy, že P. pobírá plat, ačkoliv fakticky netrénuje, že asistent tam má plat jako hlavní trenér, že se jedná o šílené částky; v čase 10:35 hovoří o tom, že se to rozplete, že medvěd, který dostává peníze každý měsíc, V. M. sděluje, že také měl kdysi firmu a ví jak to chodí… tady to tak funguje…máš obrovský plat tady; v čase 21:55 sděluje, že tam informace se k němu neměla vůbec dostat, tedy to, že se z Vítkovice (tady) vyvádějí peníze, že mají trenéři obrovské platy A. 62, další po 50 a „medvědovi se to odevzdává, dejme tomu medvěd tomu budem říkat“, dále sděluje, že je to šílené, jelikož jsou to dotace.

148. Ze sdělení Statutárního města Třinec (č.l. 5412) a z protokolu o výsledku kontroly FOTBAL TŘINEC z.s. (č.l. 5415) neučinil soud žádné relevantní zjištění k projednávané věci. Z úřední záznam o vyhodnocení zjištěných účtů (č.l. 5576), ze sdělení ČSOB a.s. (č.l. 5621, 5625, 5631), ze sdělení mBank S.A. (č.l. 5639, 5665), ze sdělení KB a.s. (č.l. 5674, 5679), ze sdělení České spořitelny a.s. (č.l. 5686, 5694, 5698), ze sdělení Raiffeisenbank a.s. (č.l. 5705, 5723), ze sdělení Raiffeisen stavební spořitelny a.s. (č.l. 5765), ze sdělení ING (č.l. 5783, 5784, 5789), ze sdělení Wüstenrot (č.l. 5793), ze sdělení Moneta Money bank (č.l. 5841), ze sdělení Českomoravské stavební spořitelny a.s. (č.l. 5845), z výpisu z firemního účtu Fio banka č. xxx (č.l. 1288-1372, 5852-5920; ze sdělení Fio Banky, a.s. (č.l. 5852-5920), vždy včetně CD soud zjistil, že obžalovaný R. Ř. užíval v zájmovém období, mimo jiné, bankovní účet u ČSOB, a.s., číslo xxx, č. xxx – na kterých nebyl realizován zájmový pohyb a č. xxx – ze kterého si učinil představu o příjmech a výběrech v hotovosti z tohoto účtu, bankovní účet u Fio Banky, a.s. číslo xxx – na který obdržel plnění od FC Vítkovice 1919, z.s. následovně: 6.3.2018 částka 100.000,- Kč, 7.3.2018 částka 50.000,- Kč, 2.5.2018 částka 110.000,- Kč, 11.7.2018 částka 1.000.000,- Kč, 3.10.2018 částka 500.000,- Kč, 21.12.2018 částka 100.000,- Kč a 15.5.2019 částka 900.000,- Kč, číslo xxx – na který obdržel plnění od FC Vítkovice 1919, z.s. následovně: 19.2.2018 částka 103.758,- Kč, 19.2.2018 částka 60.000,- Kč, 20.3.2018 částka 30.000,- Kč, 17.4.2018 částka 2.426,- Kč, 18.4.2018 částka 17.000,- Kč, 18.5.2018 částka 221.797,- Kč, 21.9.2018 částka 159.660,- Kč, 9.4.2019 částka 3.136,- Kč, 15.4.2019 částka 483,- Kč, 15.4.2019 částka 2.772,- Kč, 15.4.2019 částka 4.000,- Kč, 15.4.2019 částka 7.000,- Kč, 15.4.2019 částka 35.946,- Kč, 28.6.2019 částka 29.862,- Kč, 4.7.2019 částka 1.240,- Kč, 5.9.2019 částka 1.656,- Kč. Obžalovaný L. A. užíval v zájmovém období bankovní účet u ČSOB, a.s., číslo xxx – ze kterého si soud učinil představu o příchozích a odchozích platbách a výběrech v hotovosti, když je zřejmé, že příjmy účtu byly tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., v zájmové období realizoval obžalovaný, mimo nižší výběrů, následující výběry: dne 16.2.2018 částka 19.000,- Kč, dne 20.2.2018 částka 10.000,- Kč, dne 12.2.2018 částka 29.000,- Kč, dne 11.4.2018 částka 30.000,- Kč, dne 11.5.2018 částka 30.000,- Kč, dne 25.7.2018 částka 29.000,- Kč, dne 1.8.2018 částka 29.000,- Kč, dne 23.8.2018 částka 30.000,- Kč, dne 15.10.2018 částka 20.000,- Kč, dne 16.10.2018 částka 20.000,- Kč, dne 24.10.2018 částka 25.000,- Kč, dne 9.11.2018 částka 15.000,- Kč, dne 13.11.2018 částka 20.000,- Kč, dne 17.12.2018 částka 16.000,- Kč, dne 18.12.2018 částka 15.000,- Kč, dne 15.1.2019 částka 28.000,- Kč, dne 12.4.2019 částka 15.000,- Kč, 16.4.2019 částka 20.600,- Kč, dne 25.4.2019 částka 27.000,- Kč, dne 30.4.2019 částka 27.000,- Kč, dne 17.6.2019 částka 20.000,- Kč, dne 18.6.2019 částka

10.000,- Kč, dne 1.7.2019 částka 17.000,- Kč, dne 30.7.2019 částka 30.000,- Kč a dne 19.9.2019 částka 20.000,- Kč. Z. H. užíval v zájmovém období, mimo jiné, bankovní účet u Fio banky, a.s., číslo xxx – ze kterého si soud učinil představu o příchozích a odchozích platbách a výběrech v hotovosti, když je zřejmé, že příjmy účtu byly tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., v zájmové období realizoval obžalovaný, mimo nižších výběrů řádově v jednotkách tisíc korun, následující výběry: dne 12.12.2017 částka 100.000,- Kč, dne 21.12.2017 částka 100.000,- Kč, dne 23.7.2018 částka 100.000,- Kč, dne 2.10.2018 částka 100.000,- Kč, dne 13.11.2018 částka 100.000,- Kč, dne 11.1.2019 částka 300.000,- Kč, dne 7.2.2019 částka 200.000,- Kč, dne 12.4.2019 částka 200.000,- Kč; příjmy 2 – 5/2018 měsíčně částka 50.000,-Kč, 7/2018 částka 100.000,- Kč, 8/2018 částka 50.000,- Kč, 10/2018 částka 100.000,- Kč, 11/2018 částka 2 * 50.000,- Kč, 1/2019 částka 50.000,- Kč, 4/2019 částka 150.000,- Kč. O. J. užíval v zájmovém období, mimo jiné, bankovní účet u Fio banky, a.s., číslo xxx – ze kterého si soud učinil představu o příchozích a odchozích platbách a výběrech v hotovosti, když je zřejmé, že příjmy účtu byly tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., v zájmové období realizoval obžalovaný, mimo nižší výběrů, následující výběry: 16.4.2018 částka 70.000,- Kč, 25.4.2018 částka 50.000,- Kč, 23.5.2018 částka 40.000,- Kč, 24.7.2018 částka 80.000,- Kč, 23.8.2018 částka 38.000,- Kč, 12.10.2018 částka 76.000,- Kč, 7.11.2018 částka 30.000,- Kč, 18.12.2018 částka 22.000,- Kč, 4.1.2019 částka 28.000,- Kč, 12.4.2019 částka 82.000,- Kč, 21.6.2019 částka 35.000,- Kč 27.6.2019 částka 33.000,- Kč; příjmy: 13.4.2018 částka 135.000,- Kč, 16.5.2018 částka 45.000,- Kč, 18.7.2018 částka 90.000,- Kč, 15.8.2018 částka 45.000,- Kč, 1.10.2018 částka 90.000,- Kč, 6.11.2018 částka 45.000,- Kč, 17.12.2018 částka 45.000,- Kč, 28.12.2018 částka 45.000,- Kč, 9.4.2019 částka 135.000,- Kč, 16.5.2019 částka 45.000,- Kč, 17.6.2019 částka 45.000,- Kč, 26.6.2019 částka 45.000,- Kč, 10.9.2019 částka 45.000,- Kč, 23.10.2019 částka 45.000,- Kč; z výpisů z dalších účtů obžalovaného O. J., konkr. z běžného účtu č. xxx je zřejmé, že rovněž tento bankovní účet byl obžalovaným v zájmovém období používá, kdy z tohoto byly realizovány výběry v době od 5 – 9, 11, 12/2018 vždy částka 3.000,- Kč, v době 2, 3, 5, 6, 8/2019 vždy částka 3.000,- Kč, 7/2019 částka 1.000,- Kč, 11/2019 částka 6.000,- Kč, současně byly z uvedeného účty realizovány pravidelné splátky kreditní karty č. xxx v intervalu od 7.000,- Kč do 50.000,- Kč měsíčně; dále vlastnil obžalovaný ve vytýkaném období kreditní kartu u Raiffeisen Bank, a.s., č. xxx, interní identifikátor účtu xxx; dále v uvedeném období obžalovaný disponoval vkladovým účtem u ING číslo xxx, kdy v období let 2012 až 2016 realizoval obžalovaný bezhotovostní převody na a z ze svého běžného účtu xxx. J. L. užíval v zájmovém období, mimo jiné, bankovní účet u České spořitelny, a.s., číslo xxx – ze kterého si soud učinil představu o příchozích a odchozích platbách a výběrech v hotovosti, když je zřejmé, že příjmy účtu byly tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., v zájmové období realizoval obžalovaný, mimo nižší výběrů, následující výběry: 15.2.2018 částka 30.000,- Kč, 14.3.2018 částka 35.000,- Kč, 12.4.2018 částka 35.000,- Kč, 12.5.2018 částka 35.000,- Kč, 19.7.2018 částka 35.000,- Kč, 24.7.2018 částka 35.000,- Kč, 17.8.2018 částka 35.000,- Kč, 3.10.2018 částka 35.000,- Kč, 4.10.2018 částka 35.000,- Kč, 29.10.2018 částka 35.000,- Kč, 11.12.2018 částka 35.000,- Kč, 9.1.2019 částka 35.000,- Kč, 13.4.2019 částka 35.000,- Kč, 25.4.2019 částka 35.000,- Kč, 4.5.2019 částka 35.000,- Kč, 23.5.2019 částka 10.000,- Kč, 26.5.2019 částka 15.000,- Kč, 30.5.2019 částka 10.000,- Kč, 12.7.2019 částka 22.000,- Kč, 17.7.2019 částka 20.000,- Kč, 19.7.2019 částka 20.000,- Kč, 10.9.2019 částka 10.000,- Kč, 12.9.2019 částka 20.000,- Kč, 16.9.2019 částka 30.000,- Kč, 23.12.2019 částka 35.000,- Kč, 30.12.2019 částka 20.000,- Kč. J. P. užíval v zájmovém období, mimo jiné, bankovní účet u Komerční banky, a.s., číslo xxx – ze kterého si soud učinil představu o příchozích a odchozích platbách a výběrech v hotovosti, když je zřejmé, že příjmy účtu byly tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., v zájmové období realizoval obžalovaný, mimo nižší výběrů, následující výběry, které, ponížené o částku 5.000,- Kč z každé odměny, časově navazovaly na převody odměny od FC Vítkovice 1919, z.s.: 12.4.2018 částka 135.000,- Kč

navazující výběr dne 13.4.2018 částka 120.000,- Kč; 16.5.2018 částka 45.000,- Kč navazující výběr dne 17.5.2018 částka 40.000,- Kč; 18.7.2018 částka 90.000,- Kč navazující výběr dne 23.7.2018 částka 80.000,- Kč; 15.8.2018 částka 45.000,- Kč navazující výběr dne 20.8.2018 částka 40.000,- Kč; 1.10.2018 částka 90.000,- Kč navazující výběr dne 2.10.2018 částka 80.000,- Kč; 6.11.2018 částka 45.000,- Kč navazující výběr dne 7.11.2018 částka 40.000,- Kč; 17.12.2018 částka 45.000,- Kč navazující výběr dne 19.12.2018 částka 40.000,- Kč; 28.12.2018 částka 45.000,- Kč navazující výběr dne 28.1.2018 částka 40.000,- Kč; 9.4.2019 částka 135.000,- Kč navazující výběr dne 11.4.2019 částka 100.000,- Kč; 17.5.2019 částka 45.000,- Kč navazující výběr dne 10.6.2019 částka 45.000,- Kč; 17.6.2019 částka 45.000,- Kč a dne 26.6.2019 částka 45.000,- Kč (celkem 90.000,- Kč) navazující výběr dne 8.7.2019 částka 80.000,- Kč; 10.9.2019 částka 45.000,- Kč navazující výběr dne 13.9.2019 částka 30.000,- Kč; 24.9.2019 částka 45.000,- Kč navazující výběr dne 7.10.2019 částka 46.000,- Kč; 16.10.2019 částka 45.000,- Kč a dne 27.11.2019 částka 45.000,- Kč (celkem 90.000,- Kč) navazující výběr dne 25.11.2019 částka 10.000,- Kč, dne 29.11.2019 částka 10.000,- Kč, dne 9.12.2019 částka 10.000,- Kč a dne 11.12.2019 částka 35.000,- Kč (celkem 65.000,- Kč). R. P. užíval v zájmovém období, mimo jiné, bankovní účty u České spořitelny, a.s., číslo xxx – ze kterého si soud učinil představu o příchozích a odchozích platbách a výběrech v hotovosti, když je zřejmé, že příjmy účtu byly, mim jiné, tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., v zájmové období realizoval obžalovaný, mimo nižší výběrů, i převody na svůj další účet č. xxx, a to bezprostředně po obdržení platby od FC Vítkovice 1919, z.s., ze kterého pak realizoval výběry; obžalovaný obdržel od FC Vítkovice 12919, z.s. následující platby: dne 9.9.2019 částka 30.000,- Kč, dne 10.9.2019 odeslána částka ve výši 18.000,- Kč na účet č. xxx, ze kterého byly realizovány výběry v hotovosti; dne 23.9.2019 částka 30.000,- Kč, dne 24.9.2019 odeslána částka ve výši 6.000,- Kč na účet č. xxx, ze kterého byly realizovány výběry v hotovosti; dne 15.10.2019 částka 30.000,- Kč, dne 16.10.2019 odeslána částka ve výši 36.000,- Kč na účet č. xxx, ze kterého byly realizovány výběry v hotovosti; dne 18.12.2019 částka 30.000,- Kč, dne 19.12.2019 odeslána částka ve výši 28.000,- Kč na účet č. xxx, ze kterého byly realizovány výběry v hotovosti; dne 22.12.2019 částka 30.000,- Kč, dne 24.12.2019 odeslána částka ve výši 28.000,- Kč na účet č. xxx, ze kterého byly realizovány výběry v hotovosti. J. N. užíval v zájmovém období, mimo jiné, bankovní účet u České spořitelny, a.s., číslo xxx – ze kterého si soud učinil představu o příchozích a odchozích platbách a výběrech v hotovosti, když je zřejmé, že příjmy účtu byly tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., v zájmové období realizoval obžalovaný, mimo nižší výběrů, následující výběry: 24.4.2018 částka 10.000,- Kč, 12.6.2018 částka 50.000,- Kč, 13.10.2018, 14.10.2018, 23.10.2018, 25.10.2018, 30.10.2018, 7.11.2018, 8.11.2018, 10.11.2018, 15.11.2018, 22.11.2018 vždy částka 10.000,- Kč, 20.12.2018 částka 28.000,- Kč, 4.1.2019, 10.1.2019, 21.3.2019 vždy částka 10.000,- Kč, 12.4.2019, 7.5.2019, 20.5.2019 vždy částka 20.000,- Kč, 21.5.2019 částka 10.000,- Kč, 22.5.2019 částka 26.000,- Kč, 7.6.2019 částka 20.000,- Kč, 8.7.2019 částka 20.000,- Kč, 18.9.2019 částka 11.000,- Kč, 12.10.2019 částka 11.000,- Kč, 31.10.2019 částka 10.000,- Kč, 4.11.2019 částka 30.000,- Kč, 5.11.2019 částka 18.000,- Kč. P. K. užíval v zájmovém období, mimo jiné, bankovní účet u Moneta Money Bank, a.s., číslo xxx – ze kterého si soud učinil představu o příchozích a odchozích platbách a výběrech v hotovosti, když je zřejmé, že příjmy účtu byly tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., v zájmové období realizoval obžalovaný, mimo nižší výběrů, následující výběry, které časově navazovaly na převody odměny od FC Vítkovice 1919, z.s.: 23.5.2018 částka 20.000,- Kč, 13.7.2018 částka 24.000,- Kč, 25.7.2018 částka 25.000,- Kč, 30.8.2018 částka 25.000,- Kč, 8.10.2018 částka 25.000,- Kč, 2.11.2018 částka 25.000,- Kč, 12.11.2018 částka 25.000,- Kč, 21.12.2018 částka 24.000,- Kč, 16.1.2019, 29.4.2019, 6.5.2019 vždy částka 24.000,- Kč, 24.5.2019 částka 25.000,- Kč, 10.6.2019 částka 20.000,- Kč, 11.7.2018 částka 24.000,- Kč, 1.8.2019 částka 24.000,- Kč, 30.9.2019 částka 25.000,- Kč, 31.10.2019 částka 25.000,- Kč, 1.11.2019 částka 20.000,- Kč. L. D. užíval v zájmovém období, mimo jiné, bankovní účet u České spořitelny, a.s., číslo xxx –

ze kterého si soud učinil představu o příchozích a odchozích platbách a výběrech v hotovosti, když je zřejmé, že příjmy účtu byly tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., v zájmové období realizoval obžalovaný, mimo nižší výběrů, následující výběry: 17.5.2018 částka 15.000,- Kč a 14.200,- Kč, 30.6.2018, 1.7.2018, 26.7.2018 vždy částka 15.000,- Kč, 26.7.2018 částka 14.000,- Kč, 5.8.2018 částka 10.000,- Kč, 28.8.2018 částka 15.000,- Kč, 6.9.2018 částka 126.000,- Kč, 9.10.2018 částka 60.000,- Kč, 15.11.2018 částka 20.000,- Kč, 23.11.2018 částka 15.000,- Kč, 19.12.2018 částka 15.000,- Kč a 14.000,- Kč, 22.12.2018 částka 10.000,- Kč, 17.1.2019 částka 15.000,- Kč a 14.000,- Kč, 17.4.2019 částka 20.000,- Kč, 18.4.2019 částka 20.500,- Kč, 24.4.2019 částka 23.000,- Kč a 20.000,- Kč, 30.4.2019 částka 20.500,- Kč, 22.5.2019 částka 25.000,- Kč, 6.6.2019 částka 10.800,- Kč, 8.7.2019 částka 20.000,- Kč, 10.7.2019 částka 20.000,- Kč, 7.8.2019 částka 15.000,- Kč, 5.9.2019 částka 30.000,- Kč, 6.9.2019 částka 21.900,- Kč, 20.9.2019 částka 22.500,- Kč, 8.10.2019 částka 21.000,- Kč, 25.10.2019 částka 17.000,- Kč, 30.10.2019 částka 30.000,- Kč, 28.12.2019 částka 10.000,- Kč. R. H. užíval v zájmovém období, mimo jiné, bankovní účet u ČSOB, a.s., číslo xxx – ze kterého si soud učinil představu o příchozích a odchozích platbách a výběrech v hotovosti, když je zřejmé, že příjmy účtu byly tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., v zájmové období realizoval obžalovaný, mimo nižší výběrů, následující výběry: 15.1.2018 částka 20.000,- Kč, 2.2.2018 částka 25.000,- Kč, 19.2.2018 částka 27.000,- Kč, 5.3.2018 částka 21.000,- Kč, 12.3.2018, 22.3.2018, 27.3.2018, 3.4.2018 vždy částka 10.000,- Kč, 9.4.2018 a 26.4.2019 vždy částka 12.000,- Kč, 9.5.2019 částka 25.000,- Kč, 22.5.2018 částka 10.000,- Kč, 29.5.2018 částka 10.000,- Kč, 20.6.2018 částka 17.770,- Kč, 16.7.2018 částka 10.000,- Kč, 20.7.2018 částka 21.000,- Kč, 25.7.2018 částka 12.000,- Kč, 30.7.2018 částka 18.000,- Kč, 3.8.2018 částka 18.000,- Kč, 22.8.2018 částka 12.000,- Kč, 27.8.2018 částka 6.000,- Kč, 29.8.2018, 7.9.2018, 1.10.2018 vždy částka 12.000,- Kč, 3.10.2018 částka 25.000,- Kč, 10.10.2018 částka 15.000,- Kč, 22.10.2018 částka 15.000,- Kč, 15.11.2018 částka 30.000,- Kč, 29.11.2018 částka 12.000,- Kč, 14.12.2018 částka 20.000,- Kč, 4.3.2019 částka 30.000,- Kč, 18.4.2019 částka 30.000,- Kč, 26.4.2019 částka 20.000,- Kč, 30.4.2019 částka 10.000,- Kč, 24.5.2019 částka 20.000,- Kč, 7.6.2019 částka 10.000,- Kč, 17.6.2019, 26.6.2019, 12.7.2019 vždy částka 20.000,- Kč, 29.7.2019 částka 18.000,- Kč, 5.8.2019, 12.8.2019, 2.9.2019, 19.9.2019, 26.9.2019, 14.10.2019, 21.10.2019, 29.10.2019, 4.11.2019 vždy částka 10.000,- Kč, 6.12.2019 částka 25.000,- Kč, 27.12.2019 částka 10.000,- Kč. Dále je z účtu zřejmé, že přijímal od FC Vítkovice, z.s. bezhotovostní platby následovně: dne 18.7.2018 odměna trenéra za 6/2018 ve výši 55.000,- Kč, 15.8.2018 odměna trenéra za 7/2018 ve výši 55.000,- Kč, 24.9.2018 odměna trenéra za 8/2018 ve výši 55.000,- Kč, 1.10.2018 odměna trenéra za 9/2018 ve výši 55.000,- Kč, 2.11.2018 odměna trenéra za 10/2018 ve výši 55.000,- Kč, 7.12.2018 odměna trenéra za 11/2018 ve výši 55.000,- Kč, dne 14.1.2019 odměna trenéra za 12/2018 ve výši 55.000,- Kč a dne 27.2.2019 odměna trenéra za 1/2019 ve výši 55.000,- Kč. Obžalovaný M. K. užíval v zájmovém období, mimo jiné, bankovní účet u České spořitelny, a.s., číslo xxx – ze kterého si soud učinil představu o příchozích a odchozích platbách a výběrech v hotovosti, když je zřejmé, že příjmy účtu byly tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., v zájmové období realizoval obžalovaný, mimo nižší výběrů, i výběry částek ve výši řádově od vyšších jednotek tisíc Kč až po desetitisícové částky Kč. Obžalovaný R. D. užíval v zájmovém období bankovní účet u Fio Banky, a.s., číslo xxx – ze kterého si soud učinil představu o příchozích a odchozích platbách a výběrech v hotovosti, když je zřejmé, že příjmy účtu byly tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., v zájmové období realizoval obžalovaný, mimo nižší výběrů, i následující výběry: dne 16.2.2018 částka 38.000,- Kč, dne 9.4.2018 částka 38.000,- Kč, dne 10.5.2018 částka 40.000,- Kč, dne 27.6.2018 částka 39.000,- Kč a dne 25.7.2018 částka 37.000,- Kč.

149. Ze sdělení FÚ pro Moravskoslezský kraj (č.l. 6233, 6256, 6261, 6265, 6272) soud zjistil, že: obžalovaný J. N. podal u místně příslušného správce daně daňová přiznání za roky 2016, 2017

a 2018, ve kterých uvedl jako hlavní ekonomickou činnost – sportovní činnost, přičemž za rok 2016 měl z této činnosti příjem 90.000,- Kč, za rok 2017 příjem 160.000,- Kč a za rok 2018 příjme 465.000,- Kč; obžalovaný J. P. podal u místně příslušného správce daně daňové přiznání za rok 2018, ve kterém uvedl jako hlavní ekonomickou činnost – trénování, přičemž za rok 2018 měl z této činnosti příjem 542.000,- Kč; obžalovaný Z. H. podal u místně příslušného správce daně daňové přiznání za rok 2017 a 2018 k dani příjmu fyzických osob, přičemž jako hlavní činnost je v daňových přiznáních uvedena trenérská činnost, přičemž za rok 2017 dosáhl z trenérské činnosti příjem 600.000,- Kč a v roce 2018 příjem 600.000,- Kč; obžalovaný J. L. podal u místně příslušného správce daně daňové přiznání za rok 2016, 2017 a 2018 k dani příjmu fyzických osob, přičemž jako hlavní činnost je v daňových přiznáních uvedena sportovní a rekreační vzdělávání, přičemž za rok 2016 dosáhl z této činnosti příjem 372.000,- Kč. Ze sdělení FÚ pro hlavní město Prahu č.l. (6335) si soud učinil představu o charakteru a výši příjmů obžalovaného Ing. R. H. v letech 2016–2020.

150. Ze sdělení centrální evidence účtů (obv. Michal K.), (č.l. 6397-6400, 6453-6490) soud zjistil jakými bankovními účty obžalovaný ve vytýkaném období disponoval. Ze sdělení centrální evidence účtů (obv. Radovan Ř.), (č.l. 6401-6425) soud zjistil jakými bankovními účty obžalovaný ve vytýkaném období disponoval. Ze sdělení centrální evidence účtů (obv. Jaroslav P.), (č.l. 6438-6442) soud zjistil jakými bankovními účty obžalovaný ve vytýkaném období disponoval. Ze sdělení centrální evidence účtů (obv. Pavel K.), (č.l. 6443-6452) soud zjistil jakými bankovními účty obžalovaný ve vytýkaném období disponoval. Ze sdělení centrální evidence účtů (obv. Jan L.), (č.l. 6491-6501) soud zjistil jakými bankovními účty obžalovaný ve vytýkaném období disponoval. Ze sdělení centrální evidence účtů (obv. Jiří N.), (č.l. 6503-6506) soud zjistil jakými bankovními účty obžalovaný ve vytýkaném období disponoval. Ze sdělení centrální evidence účtů (obv. Radim H.), (č.l. 6516-6552) soud zjistil jakými bankovními účty obžalovaný ve vytýkaném období disponoval. Ze sdělení centrální evidence účtů (obv. Zdeněk H.), (č.l. 6553-6558) soud zjistil jakými bankovními účty obžalovaný ve vytýkaném období disponoval. Ze sdělení centrální evidence účtů (obv. Oldřich J.), (č.l. 6559-6586) soud zjistil jakými bankovními účty obžalovaný ve vytýkaném období disponoval. Ze sdělení centrální evidence účtů (obv. Lubomír A.), (č.l. 6587-6595) soud zjistil jakými bankovními účty obžalovaný ve vytýkaném období disponoval. Ze sdělení centrální evidence účtů (obv. Leon D.), (č.l. 6596-6604) soud zjistil jakými bankovními účty obžalovaný ve vytýkaném období disponoval. Ze sdělení centrální evidence účtů (FC Vítkovice 1919), (č.l. 6605-6612) soud zjistil jakými bankovními účty FC Vítkovice 1919 z.s. ve vytýkaném období disponoval.

151. Z pracovní smlouvy Marie D. (praní prádla), (č.l. 6895) soud zjistil, že dne 1.10.2015 uzavřel spolek FC Vítkovice 1919, z.s., jako zaměstnavatel, s Marií D., nar. xxx, jako zaměstnancem, pracovní smlouvu na dobu neurčitou na pozici údržbář, den nástupu do práce 1.10.2015, týdenní délka pracovní doby 25 hodin. Z evidence praní (č.l. 6897-6919) soud zjistil, že spolek FC Vítkovice 1919, z.s. vypral následující množství prádla, mimo jiné zakázky: v květnu/2018 (od 15.5.2018) 1.083 kg, v 6/2018 množství 837 kg, v 7/2018 množství 873 kg, v 8/2018 množství 1.512 kg, v 9/2018 množství 1.809 kg, v 10/2018 množství 2.046 kg, v 11/2018 množství 1.485 kg, v 12/2018 množství 639 kg, v 1/2019 množství 1.305 kg, v 2/2019 množství 1.539 kg, v 3/2019 množství 1.999 kg, přičemž od 3/2019 již z evidence nelze poznat, zda se pralo prádlo i pro jiný subjekt než j spolek FC Vítkovice 1919, z.s., v 4/2019 množství 1.962 kg, v 5/2019 množství 1.962 kg a v 6/2019 množství 1.188 kg, v 7/2019 množství 873 kg, v 8/2019 množství 1.494 kg, v 9/2019 množství 1.845 kg, v 10/2019 množství 1.674 kg, v 11/2019 množství 1.278 kg, v 12/2019 množství 369 kg, v 1/2020 množství 909 kg, v 2/2020 množství 1.440 kg, v 3/2020 množství 468 kg, v 4/2020 množství 72 kg, v 5/2020 množství 279 kg, v 6/2020 množství 306 kg, v 7/2020 množství 342 kg, v

8/2020 množství 765 kg. Z trenérské smlouvy (obv. Jiří F.), (č.l. 7041) soud zjistil, že dne 13.6.2016 uzavřel obžalovaný J. F. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.7.2016 do 30.6.2017, na pozici trenér, měsíční odměna 5.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Jiří F.), (č.l. 7043) soud zjistil, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný J. F. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž mu bylo na tuto smlouvu z dotace 0415/2018/ŠaS vyplaceno 315.000,- Kč a z dotace 2386/2018/ŠaS vyplaceno 225.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Jiří F.), (č.l. 7045) soud zjistil, že dne 21.12.2018 uzavřel obžalovaný J. F. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou počínaje dnem 1.1.2019, na pozici trenér, měsíční odměna 35.000,- Kč, přičemž mu bylo na tuto smlouvu z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno 245.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Jiří F.), (č.l. 7047) soud zjistil, že dne 1.8.2019 uzavřel obžalovaný J. F. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou počínaje dnem 1.8.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 10.000,- Kč, přičemž mu bylo na tuto smlouvu z dotace 1920/2019/ŠaS vyplaceno 40.000,- Kč. Z trenérské smlouvy (obv. Jiří F.), (č.l. 7049) soud zjistil, že dne 6.1.2020 uzavřel obžalovaný J. F. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou počínaje dnem 1.1.2020, na pozici trenér, měsíční odměna 6.000,- Kč.

152. Z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu zaznamenané na CD nosičích na (č.l. 7120, 7122, 7126, 7128, 7130, 7134, 7136, 7138, 7142, 7144, 7146, 7178), z úředního záznamu o vyhodnocení prováděného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu (č.l. 7179) a z protokolu o záznamu telekomunikačního provozu (č.l. 7204, 7205, 7207, 7208, 7210, 7211, 7213, 7214, 7216-7217) soud zjistil, že ve věci byl realizován odposlech a záznam telekomunikačního provozu zájmových telekomunikačních stanic obžalovaných a R. H. v době od 9.9.2020 do 4.1.2021; soud poukazuje zejména na záznamy o odposlechu z akce TRENER_02_OV ze dne 11.9.2020, čas 13:51:50 a 14:49:03, ve kterých komunikuje obžalovaný L. D. se svou manželkou a popisuje i okolnosti vytýkaného jednání s tím, že všichni zúčastnění věděl o co se jedná, dále uvádí, že hlavními osobami byli obžalovaní Ř. a H., přičemž obžalovaný D. jednal ve víře, že ty peníze půjdou zpět do fotbalu; TRENER_11_OV ze dne 11.9.2020, čas 13:55:00, obž. N. kontaktuje obž. L. a sděluje mu, že jej navštívila policie a doručili mu předvolání ve věci dotačního podvodu, jak tehdy měli Ř., H. a takové ti…; TRENER_02_OV, ze dne 11.9.2020, čas 15:04:39, kdy komunikoval obžalovaný L. D. s obžalovaným R. P., kdy v rámci rozhovoru sdělil obž. P. obž. D., policie nic vědět nemůže, jelikož se peníze vybíraly v hotovosti, ledaže by „Ř." byl kretén a dělal si nějaký seznam; obž. P. navrhl, aby policii sdělili, že žádné peníze nevraceli a dále uvedl, že je mohl naprášit Ř., jelikož jim to dával podepisovat, dále se domlouvali, jak budou vypovídat; TRENER_13_OV ze dne 11.9.2020, čas 16:28:42, kdy komunikuje obž. Ř. s obž. D., který mu sděluje, že za ním byla policie a dotazovala se na financování spolku na obž. Ř. a H., dále obž. D. sdělil, že policie ví, kolik odevzdávali, obž. Ř. to po telefonu nechce řešit; TRENER_05_OV ze dne 11.9.2020, čas 16:41:11, kdy obž. L. kontaktoval obž. H. a domluvili si schůzku v parku, kdy se sejít chtěl i obž. L. A.; TRENER_05_OV ze dne 11.9.2020, čas 18:05:03, kdy obž. L. A. kontaktoval obž. H. s tím, že za ním jede na schůzku; TRENER_02_OV ze dne 11.9.2020, čas 19:39:36, kdy obž. Ř. kontaktoval obž. D. s žádosti o schůzku a dotázal se jej, zda mu může věřit; TRENER_13_OV ze dne 12.9.2020, čas 12:58:23, kdy obž. Ř. kontaktoval obž. H. a požádal jej o schůzku; TRENER_13_OV ze dne 12.9.2020, čas 18:55:02, kdy obž. Ř. domlouvá schůzku s obž. A.; TRENER_13_OV ze dne 13.9.2020, čas 12:04:21, kdy obž. J. komunikuje s obž. Ř., domlouvají si schůzku, přičemž na navržený termín sdělil obž. J., že je to pozdě, ale že mu Radim všechno v kanclu řekne; TRENER_13_OV ze dne 13.9.2020, čas 12:09:12, TRENER_13_OV ze dne 13.9.2020, čas 17:57:49, 18:11:32, 18:14:01, 18:17:19, 18:38:34 – domluva schůzek mezi obž. Ř. a obž. D., K., L., H., A.; TRENER_02_OV ze dne 13.9.2020,

čas 18:44:56, kdy obž. D. hovoří se svou manželkou, kdy mu manželka sděluje, že byl bílý kůň a naskočil do nějakého zaběhnutého systému; TRENER_13_OV ze dne 13.9.2020, čas 19:56:05, kdy obž. J. zaslal obž. Ř. SMS-zprávu „zítra jsem u Radima v 10"; TRENER_13_OV ze dne 14.9.2020, čas 12:10:34, kdy obž. Ř. komunikuje s obž. A., pomocí zastřeného označení pro obžal. D. (Čeladná), K. (Rychvald) a P. (Vítkovice) mu sděluje, že již tam byli (vypovídat na policii) a že se posrali, mimo P. a Rychvald a Čeladná sestoupí, oba jsou nalomeni; TRENER_13_OV ze dne 14.9.2020, čas 12:20:58, kdy obž. Ř. hovoří s obž. H. a informuje jej o obsahu telefonátu s A. v 12:10:34, Oldřišek je v pohodě; TRENER_13_OV ze dne 14.9.2020, čas 13:43:49, kdy obž. L. komunikuje s obž. Ř., který u sděluje, že Rychvald a Čeladná sestoupí, jelikož si nevěří, uvidí, zda vydrží Vítkovice; TRENER_13_OV ze dne 14.9.2020 v 14:13:40, kdy obž. Ř. kontaktuje obž. J., a dotazuje se jej, co říká na to, co říkal Radim, na obž. J. sděluje, že jim Ř. musí říci, aby neblbli a byli v klidu, ať stebana (STB) pošlou do prdele…jsou sami proti sobě; TRENER_13_OV ze dne 14.9.2020 v 19:44:49 a 19:51:18 domluva schůzek mezi obž. Ř., H. a L.; TRENER_02_OV ze dne 15.9.2020, čas 9:56:52, kdy obž. D. komunikuje s obž. P. a sdělují si, že vypovídali pravdu, dále hovoří o tom, že za všechno může Ř. a sdělují si, že neví, kde peníze skončily, dále P. sděluje, že to musí Ř. pochopit, že mu to říkali, když nepřišly dotace, ač je Ř. ujišťoval, že to bude v pohodě; TRENER_13_OV ze dne 16.9.2020, čas 10:47:00, kdy obž. Ř. kontaktoval obž. A. a hovoří o tom, že ti co byli na výslechu (D., P., K.) tak nikdo nesplnil to, na čem se domluvili; TRENER_13_OV ze dne 16.9.2020, čas 14:02:53, obž. Ř. kontaktuje obž. J., J. se dotazuje, zda už tam byli ti kluci někteří s tím, že mu již volali (policie) a chtějí mu něco předat (předvolání), Ř. jej vyzývá ke schůzce a J. se jej dotazuje, zda už někdy byl předvolaný, J. se dotazuje, zda už tam někdo byl a Ř. mu sděluje, že ano; TRENER_13_OV ze dne 16.9.2020, čas 16:18:53, kdy obž. Ř. komunikoval s obž. A. a dělil mu, že obž. K. to celé vystřelil, má s ním domluvenou schůzku, uzavírají to tak že (ti co do doznali) jdou proti sobě; TRENER_13_OV ze dne 16.9.2020, čas 16:35:28, kdy obž. Ř. komunikuje s obž. H. a dotazuje se jej, zda je možnost, pokud by si sedli s borcem co pochází ze Znojma a celou věc uhasili, obž. H. uvádí, že popřemýšlí, obž. Ř. doplňuje, zda by mohl (borec ze Znojma) to odvolat, nebo ať se na to vysere, protože jim to ublíží, všem to ublíží, ukončují to tak, že se s ním zkusí sejít; TRENER_13_OV ze dne 16.9.2020, čas 18:42:26a 20:04:41, kdy komunikují obž. Ř. a A. o tom, kdo všechno již na policii přiznal pravdu; TRENER_05_OV ze dne 17.9.2020, čas 15:18:22, kdy obž. Ř. kontaktoval obž. H. a dotazoval se jej, zda byl A. za klukama, H. neví; TRENER_13_OV ze dne 18.9.2020 v 15:34:44, obž. Ř. domlouvá schůzku s obž. H.; TRENER_03_OV ze dne 24.9.2020, čas 16:29:48, kdy obž. F. kontaktoval obž. H. a sdělil mu, že tam byl dopoledne, ptali se jej od kdy trénuje, s kým podepsal smlouvu a dále mu obž. H. sdělil, že si popovídají na fotbale, obž. F. se dotázal, zda si měl vzít kopii svého výslechu; TRENER_02_OV ze dne 31.10.2020, čas 17:04:57, kdy obž. K. komunikuje s obž. D. o trestní věci, doufají, že to pro ně dopadne dobře, obž. K. sděluje, že s ním obž. A., Ř. a H. přestali komunikovat, hovoří o tom, že z toho nic neměli a že v tom jelo mnoho trenérů, K. říká, že zásadní jsou dvě věci: a to, že se to dostalo ven a druhá, pokud si Ř. s H. z toho nějaké prachy ulili, hovoří o tom, že v tom jedou D., H., A., jely v tom snad celé Vítkovice, jelikož potřebovali peníze do fotbalu, obž. D. sděluje, že potkal G., kterému nadal, že jim chtěli pomoc a tak dopadli. Z úředního záznam o ustanovení osob (č.l. 7219), že policejní orgán operativně pátracím způsobem ustanovil osoby, které byly podezřelé v projednávané věci, a to: Jan L., Lubomír A., Radova Ř., Radek H., Jan T., Jiří N., Zdeněk H., Michal K., Leon D., Jaroslav P., Pavel K., Oldřich J. a Radim H.

153. Z úředního záznamu policejního orgánu o vyhodnocení trenérských odměn (obv. Lubomír A.), (č.l. 7249) soud zjisti, že této obsahuje úvahy policejního orgánu ohledně hodnocení skutkového stavu věci ve věci tohoto obžalovaného. Z úředního záznamu policejního orgánu o vyhodnocení trenérské odměny (obv. Radomír D.), (č.l.7252) soud zjisti, že této obsahuje

úvahy policejního orgánu ohledně hodnocení skutkového stavu věci ve věci tohoto obžalovaného. Z úředního záznamu policejního orgánu o vyhodnocení trenérské odměny (obv. Leon D.), (č.l. 7253) soud zjisti, že této obsahuje úvahy policejního orgánu ohledně hodnocení skutkového stavu věci ve věci tohoto obžalovaného. Z úředního záznamu policejního orgánu o vyhodnocení trenérské odměny (obv. Jiří F.), (č.l. 7255) soud zjistil, že této obsahuje úvahy policejního orgánu ohledně hodnocení skutkového stavu věci ve věci tohoto obžalovaného. Z úředního záznamu policejního orgánu o vyhodnocení trenérské odměny (obv. Zdeněk H.), (č.l. 7259) soud zjisti, že této obsahuje úvahy policejního orgánu ohledně hodnocení skutkového stavu věci ve věci tohoto obžalovaného. Z úředního záznamu policejního orgánu o vyhodnocení trenérské odměny (obv. Oldřich J.), (č.l. 7261) soud zjisti, že této obsahuje úvahy policejního orgánu ohledně hodnocení skutkového stavu věci ve věci tohoto obžalovaného. Z úředního záznamu policejního orgánu o vyhodnocení trenérské odměny (obv. Pavel K.), (č.l. 7263) soud zjisti, že této obsahuje úvahy policejního orgánu ohledně hodnocení skutkového stavu věci ve věci tohoto obžalovaného. Z úředního záznamu policejního orgánu o vyhodnocení trenérské odměny (obv. Michal K.), (č.l. 7265) soud zjisti, že této obsahuje úvahy policejního orgánu ohledně hodnocení skutkového stavu věci ve věci tohoto obžalovaného. Z úředního záznamu policejního orgánu o vyhodnocení trenérské odměny (obv. Jan L.), (č.l. 7267) soud zjisti, že této obsahuje úvahy policejního orgánu ohledně hodnocení skutkového stavu věci ve věci tohoto obžalovaného. Z úředního záznamu policejního orgánu o vyhodnocení trenérské odměny (obv. Jiří N.), (č.l. 7270) soud zjisti, že této obsahuje úvahy policejního orgánu ohledně hodnocení skutkového stavu věci ve věci tohoto obžalovaného. Z úředního záznamu policejního orgánu o vyhodnocení trenérské odměny (obv. Jaroslav P.), (č.l. 7272) soud zjisti, že této obsahuje úvahy policejního orgánu ohledně hodnocení skutkového stavu věci ve věci tohoto obžalovaného. Z úředního záznamu policejního orgánu o vyhodnocení trenérské odměny (obv. Robert P.), (č.l. 7274) soud zjistil, že této obsahuje úvahy policejního orgánu ohledně hodnocení skutkového stavu věci ve věci tohoto obžalovaného. Z výpisu z katastru nemovitostí (č.l. 7312) soud zjistil, že obž. R. Ř. nebyl ke dni 4.6.2021 vlastníkem žádné nemovitosti. Z finančního šetření (č.l. 7313-7467) soud zjistil, že ke dni 4.6.2021 vlastnil obžalovaný R. H. byt xxx na adrese xxx, LV xxx pro k.ú. Moravská Ostrava; podíl o velikosti ½ na nemovitostech zapsaných na LV xxx pro k.ú. Pržno; nemovitosti zapsané na LV xxx pro k.ú. Pržno; byt xxx na adrese xxx, LV xxx pro k.ú. Chodov. Ze sdělení obhájce obv. Pavla K. o sjednání dohody o náhradě škody (č.l. 7541, 7544, 7547) soud zjistil, že obž. P. K. oslovil poškozené Statutární město Ostrava v 12/2021 a FAČR v 1/2022 s žádostí uzavření dohody o náhradě škody. Z dohody o náhradě škody ve splátkách (obv. Pavel K.), (č.l. 7549) soud zjistil, že 8.6.2022 uzavřel obž. P. K. s poškozeným Statutárním městem Ostrava dohodu o náhradě škody ve výši 330.000,- Kč, kterou se zavázal splácet v pravidelných měsíčních splátkách po 5.500,- Kč počínaje dnem 25.7.2022. Ze sdělení (č.l. 7554) soud zjistil, že obž. K. sdělil v 9/2022 policejními orgánu, že se opakovaně snaží dohodnout s FAČR na dohodě na náhradě škody, nicméně FAČR je nečinný a na návrhy obžalovaného nereaguje. Ze sdělení o provedení částečných úhrad poškozeným (obv. Radovan Ř.), (č.l. 7555) soud zjistil, že obž. R. Ř. ke dni 26.9.2022 plnil na náhradu škody následovně: dne 14.6.2022, poškozený MŠMT, částka 7.500,- Kč; dne 3.6.2022, poškozený SMO, částka 112.500,- Kč; dne 27.5.2022, poškozená FAČR, částka 30.000,- Kč.

154. Z dohody o náhradě škody ve splátkách (obv. Michal K.), (č.l. 7857) soud zjistil, že obžalovaný M. K. uzavřel dne 24.11.2022 s poškozeným Statutárním městem Ostrava dohodu o náhradě škody ve splátkách, v rámci které, se zavázal uhradit Statutárnímu městu Ostrava z důvodu škody, která mu vznikla jednáním, které je obžalovanému M. K. vytýkáno, škodu ve výši 378.000,- Kč, a to v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 6.300,- Kč, počínaje dnem 25.11.2022. Z vyjádření poškozeného MŠMT ke škodě (č.l. 7890) soud zjistil, že podáním ze dne 8.12.2022 se Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy připojilo k trestnímu řízení s

nárokem na náhradu škody v celkové výši 3.804.200,- Kč, se stávající ze součtu všech dotací, které MŠMT poskytlo v letech 2017, 2018 a 2019 spolu FC Vítkovice 1919, z.s., konkr. z dotace č. 502017_8_2905 ze dne 4.8.2017 s částkou 970.000,- Kč, z dotace č. 502018_2B_4088 ze dne 31.8.2018 s částkou 1.259.000,- Kč a z dotace č. 502019_2B_4520 ze dne 29.10.2019 s částkou 1.575.200,- Kč; k odůvodnění svého nároku uvedli, že pokud by ministerstvo při posuzování jednotlivých žádostí o dotace vědělo, že předmětné aktivity, na které je dotace žádána, nebudou v předmětném rozsahu vykonány, potom dotace vůbec neposkytlo; dále je z podání zřejmé, že obžalovaný R. Ř. na náhradu škody uhradil dne 15.6.2022 částku 7.500,- Kč, tedy tuto částku ministerstvo započetlo na náhradu škody a nadále požaduje škodu ve výši 3.796.700,- Kč, a to vůči všem osobám uvedeným v usnesení o zahájení trestního stíhání, tedy R. H., R. Ř., L. A., R. D., L. D., J. F., R. H., Z. H., O. J., P. K., M. K., J. L., J. N., J. P., R. P., J. U. a R. G. formou společnou a nerozdílnou. Z usnesení KSZ Ostrava sp. zn. 4 KZV 17/2021 o vyloučení trestní věci obv. Ing. Radka H. a obv. Josefa U. (č.l. 7925) soud zjistil, že usnesením KSZ Ostrava, č.j. 4 KZV 17/2021-248 ze dne 23.1.2023 byla věc obviněných Ing. R. H. a J. U. vyloučena do samostatného řízení a nadále byla vedena pod sp. zn. 3 KZV 5/2023.

155. Ze sdělení Statutárního Města Ostravy (č.l. 7926) soud zjistil, že podáním ze dne 9.2.2023 sdělilo Statutární město Ostrava, že ve vztahu k obžalovanému. K. trvá na náhradě škody ve výši 570.000,- Kč. Z písemností postoupených z KSZ Ostrava ve vztahu k obž. Bc. K. a K. (č. l. 8063 – 8067) soud zjistil, že ve vztahu k obžalovanému M. K. uplatňuje Statutární město Ostrava na náhradě škody částku ve výši 570.000,- Kč; dále soud zjistil, že dne 7.2.2023 uhradil svědek P. K. na náhradě škody FAČR částku 20.000,- Kč. Z usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání obv. H., J. U. (č. l. 8106 – 8110) soud zjistil, že usnesením státního zástupce KSZ Ostrava ze dne 26.1.2023, č.j. 3 KZV 5/2023-7, které nabylo právní moci dne 11.2.2023, bylo trestní stíhání svědka (původní obviněný) Ing. R. H. podle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastaveno a obviněnému byla současně stanovena zkušební doba ve výměře 20 měsíců; Ing. R. H. byl trestně stíhán pro jednání spočívající v tom, že od ledna roku 2018 do prosince roku 2019 v Ostravě, veden záměrem pro jiného získat neoprávněný prospěch, po předchozí dohodě se sportovním ředitelem spolku FC Vítkovice 1919, z.s., Radovanem Ř., souhlasil, aby jako trenér na svůj bankovní účet č. xxx přijímal účelově nadhodnocené finanční odměny hrazené z účelových dotací, což i následně v souladu s původním úmyslem činil, kdy z celkové měsíční nadhodnocené odměny nejméně ve výši 55.000 Kč si pro svou potřebu ponechal pouze část a další její část, v průběhu roku 2018 ve výši 15.000 Kč a v průběhu roku 2019 ve výši 30.000 Kč z každé přijaté nadhodnocené odměny, osobně předal v hotovosti Radovanu Ř., coby sportovnímu řediteli FC Vítkovice 1919, z.s., různě vysoké sumy, a to z dotace Statutárního města Ostrava č. 2036/2017/ŠaS mu předal částku 135.000 Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS částku 30.000 Kč, z dotace č. 2386/2018/ŠaS mu předal částku 45.000 Kč, z dotace č. 0566/2019/ŠaS částku 180.000 Kč a z dotace Fotbalové asociace České republiky Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice s názvem Talentovaná mládež 2019 mu předal částku 150.000 Kč, čímž způsobil Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava - Moravská Ostrava způsobil škodu ve výši 390.000 Kč a Fotbalové asociaci České republiky, se sídlem Atletická 8, Praha-Břevnov způsobil škodu 150.000 Kč, v čemž byla spatřována pomoc k trestnému činu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 212 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku. Z usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání obv. J. U. (č. l. 8106 – 8110) soud zjistil, že usnesením státního zástupce KSZ Ostrava ze dne 8.2.2023, č.j. 3 KZV 5/2023-13, které nabylo právní moci dne 21.2.2023, bylo trestní stíhání svědka (původní obviněný) J. U. podle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastaveno a obviněnému byla současně stanovena zkušební doba ve výměře 18 měsíců; J. U. byl trestně stíhán pro jednání spočívající v tom, od srpna do prosince roku 2018 v Ostravě po předchozí dohodě se sportovním ředitelem spolku FC Vítkovice 1919, z.s., Radovanem Ř., veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro fotbalový klub, přijal nabídku, aby jako trenér

odevzdával jmenovanému klubu část nadhodnocených odměn, pocházejících z dotací, což i v souladu s původním úmyslem činil, neboť stanovenou odměnu v částce nejméně 28.500 Kč, osobně v hotovosti předával Radovanu Ř., coby sportovnímu řediteli FC Vítkovice 1919, z.s., a to tak, že z účelové dotace Statutárního města Ostrava, č. 0415/2018/ŠaS, odevzdal částku 114.000 Kč a z dotace č. 2386/2018/ŠaS částku 57.000 Kč, aniž by trenérskou činnost fakticky vykonával, čímž způsobil škodu Statutárnímu městu Ostrava se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava-Moravská Ostrava, ve výši 171.000 Kč, v čemž byla spatřována pomoc k trestnému činu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 212 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku.

156. Z vyjádření k obžalobě obž. J. (č.l. 8111) soud zjistil, že obžalovaný nehodlal využít v hlavním líčení konsensuální princip. Z vyjádření k obžalobě obž. Ř. (č.l. 8123) soud zjistil, že obžalovaný R. Ř. byl připraven v hlavním líčení prohlásit vinu a jednat se státním zástupcem o dohodě o vině a trestu. Z vyjádření obž. P. (č.l. 8127-8128) soud zjistil, že původně obžalovaný R. P. měl zájem prohlásit v hlavním líčení vinu. Z vyjádření obž. Bc. K. (č. l. 8133 – 8136) soud zjistil stanovisko obžalovaného k věci. Z vyjádření poškozeného Statutární město Ostrava (č. l. 8154 – 8165) soud zjistil, že ke dni 19.4.2023 uhradil R. H. na náhradě škody částku 390.000,- Kč, obžalovaný R. Ř. uhradil na náhradě škody částku 112.500,- Kč, J. U. uhradil na náhradě škody částku 171.000,- Kč, svědek P. K. uhradil na náhradě škody částku 55.000,- Kč a obžalovaný M. K. uhradil na náhradě škody částku 25.200,- Kč; dále soud zjistil, že dne 8.6.2022 uzavřel svědek P. K. s poškozeným Statutárním městem Ostrava dohodu o náhradě škody ve výši 330.000,- Kč, kterou se zavázal splácet v pravidelných měsíčních splátkách po 5.500,- Kč počínaje dnem 25.7.2022; dále soud zjistil, že dne 10.10.2022 uzavřel svědek J. U. s poškozeným Statutárním městem Ostrava dohodu o náhradě škody ve výši 171.000,- Kč, kterou se zavázal splácet v pravidelných měsíčních splátkách po 7.125,- Kč počínaje dnem 25.11.2022; dále soud zjistil, že dne 24.11.2022 uzavřel obž. M. K. s poškozeným Statutárním městem Ostrava dohodu o náhradě škody ve výši 378.000,- Kč, kterou se zavázal splácet v pravidelných měsíčních splátkách po 6.300,- Kč počínaje dnem 25.12.2022. Z vyjádření FAČR (č. l. 8167) soud zjistil, že ke dni 17.4.2023 uhradil svědek Ing. R. H. na náhradě škody FAČR částku 150.000,- Kč; svědek P. K. uhradil na náhradě škody částku 20.000,- Kč, obžalovaný R. Ř. uhradil částku 30.000,- Kč, přičemž FAČR za tímto obžalovaným žádnou škodu nepohledávala. Z vyjádření FAČR (č. l. 8169 – 8213) ze dne 16.8.2022 soud zjistil, že FAČR se připojil k trestnímu řízen s nárokem na náhradu škody v celkové částce 1.739.000,- Kč, a to konkrétně vůči obviněným: L. A. s částkou 30.000,- Kč, dotace Talentovaná mládež 2019; R. H. s částkou 150.000,- Kč, dotace Talentovaná mládež 2019; O. J. s částkou 360.000,- Kč, dotace Profi soutěže 2018; P. K. s částkou 216.000,- Kč, dotace Talentovaná mládež 2019 a s částkou 6.000,- Kč, dotace Profi soutěže 2018; J. N. s částkou 120.000,- Kč, dotace Talentovaná mládež 2019 a s částkou 200.000,- Kč, dotace Profi soutěže 2018; J. P. s částkou 180.000,- Kč, dotace Talentovaná mládež 2019 a s částkou 405.000,- Kč, dotace Profi soutěže 2018; R. P. s částkou 72.000,- Kč, dotace Talentovaná mládež 2019.

157. Z vyjádření poškozeného MŠMT ke škodě (č.l. č. l. 8180 – 8213, 8215 – 8360) soud zjistil, že podáním ze dne 25.4.2023 se Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy připojilo k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody v celkové výši 3.804.200,- Kč, se stávající ze součtu všech dotací, které MŠMT poskytlo v letech 2017, 2018 a 2019 spolu FC Vítkovice 1919, z.s., konkr. z dotace č. 502017_8_2905 ze dne 4.8.2017 s částkou 970.000,- Kč, z dotace č. 502018_2B_4088 ze dne 31.8.2018 s částkou 1.259.000,- Kč a z dotace č. 502019_2B_4520 ze dne 29.10.2019 s částkou 1.575.200,- Kč; k odůvodnění svého nároku uvedli, že pokud by ministerstvo při posuzování jednotlivých žádostí o dotace vědělo, že předmětné aktivity, na které je dotace žádána, nebudou v předmětném rozsahu vykonány, potom dotace vůbec neposkytlo; dále je z podání zřejmé, že obžalovaný R. Ř. na náhradu škody uhradil dne

15.6.2022 částku 7.500,- Kč, tedy tuto částku ministerstvo započetlo na náhradu škody a nadále požaduje škodu ve výši 3.796.700,- Kč, a to vůči všem osobám uvedeným v usnesení o zahájení trestního stíhání, tedy R. H., R. Ř., L. A., R. D., L. D., J. F., R. H., Z. H., O. J., P. K., M. K., J. L., J. N., J. P., R. P., J. U. a R. G. formou společnou a nerozdílnou. Dále MŠMT uvedlo, že se připojuje k trestnímu řízení i v souvislosti s dotací poskytnuté FAČR, když uvedlo, že MŠMT poskytlo FAČR dotaci č. 502018_2A_072 na rok 2018 ve výši 680.059,- Kč a dotaci č. 502019_2A_010 na rok 2019 ve výši 3.436.000,- Kč; tyto finanční prostředky byly následně poskytnuty FAČR jako dotace spolku FC Vítkovice 1919, z.s. a jsou předmětem trestního stíhání; MŠMT dále uvedlo, že má za to, že vzhledem ke skutečnosti, že finanční prostředky z dotace 502018_2A_072 a 502019_2A_010 byly čerpány ze státního rozpočtu MŠMT, jež je poskytlo FAČR, která je pak poskytla jako dotaci spolku FC Vítkovice 1919, z.s., že je to MŠMT, které je aktivně legitimováno k uplatnění nároků na náhradu škody z těchto dvou dotací; MŠMT tak původní nárok na náhradu škody ve výši 3.796.700,- Kč, rozšířilo o částku 4.116.059,- Kč (součet dotací 502018_2A_072 a 502019_2A_010) a uplatnilo v řízení nárok na náhradu škody v celkové výši 7.912.759,- kč, a to společně a nerozdílně vůči všem obžalovaným. Z vyjádření obhájce obž. D. (č.l. 8362) soud zjistil, že obžalovaný R. D. byl připraven v hlavním líčení prohlásit vinu v rozsahu, že obžalovanému R. Ř. vracel částku 25.000,- Kč měsíčně, tedy celkem 125.000,- Kč.

158. Z výpisu ze spolkového rejstříku subjektu 1. FC Poruba, z.s. (č. l. 8424, 8942) soud zjistil, že spolek 1. FC Poruba, z.s. vznikl dne 6.4.2017, od 30.6.2020 je předsedou spolku Pavla B., nar. xxx; na základě smlouvy o fúzi sloučením ze dne 7.7.2021 mezi 1. FC Poruba, z.s. a FC Vítkovice 1919, z.s. došlo k fúzi sloučením těchto dvou spolku, přičemž nástupnickým spolkem je 1. FC Poruba, z.s. Z výpisu ze spolkového rejstříku subjektu FC Vítkovice 1919, z.s. (č. l. 8425) soud zjistil, že subjekt vznikl dne 25.7.2011, přičemž ode dne 1.1.2014 má právní formu spolku, předsedou představenstva byl v době od 18.12.2015 do 4.3.2020 obžalovaný Ing. R. H., ode dne 4.3.2020 byl předsedou spolku Ing. M. P.; členy kontrolní komise byli Mgr. P. F. v době od 26.10.2015 do 23.12.2016, Leo U. v době od 26.10.2015 do 4.3.2020, Aleš R. v době od 26.10.2015 do 14.5.2018, Michal Č. v době od 23.12.2016 do 14.5.2018, Marta B. v době od 14.5.2018 a Dana K. v době od 14.5.2018. Z vyjádření obžalovaného Ing. H. (č. l. 8433-8441) soud zjistil, že se jedná o vyjádření, které obžalovaný přečetl v hlavním líčení po přednesu obžaloby. Z vyjádření policie o snaze obstarat podle pokynu soudu důkaz (č. l. 8450-8456) soud zjistil, že se policejnímu orgánu nepodařilo zajistit relevantní písemnosti spolku FC Vítkovice 1919, z.s. z období let 2016 až 2020 dle pokynu soudu, konkr. protokoly o jednání výkonného výboru spolku; seznam členů výkonného výnoru spolku; protokoly o jednání trenérské rady spolku, hlavních trenérů či asistentů; seznam členů spolku; písemnosti obsahující záznamy o organizační činnosti spolku; písemnosti obsahující záznamy o jednání o zajištění financování spolku (mimo dokladů účetní povahy a žádostí o dotace), když z vyjádření na č.l. 8453 (vypracované Mgr. M. D.) je zřejmé, že FC Vítkovice 1919, z.s. nástupnickému spolku 1. FC Poruba, z.s. tyto listiny nikdy nepředal. Ze sdělení o dodatku ke smlouvě u obž. Michala K., jakož i dodatku k dohodě o náhradě škody obž. K. (č. l. 8470-8471, 8472-8473) soud zjistil, že obžalovaný M. K. uzavřel dne 5.6.2023 dodatek č. 1 k dohodě o náhradě s poškozeným Statutárním městem Ostrava, v rámci kterého došlo ke změně původní dohody o náhradě škody tak, že se obžalovaný uznal škodu ve výši 450.000,- Kč z titulu vytýkaného jednání a tuto se zavázal splácet v původně dohodnutých měsíčních splátkách ve výši 6.250,- Kč. Z vyjádření Statutárního města Ostrava (č. l. 8474) soud zjistil, že poškozené Statutární město Ostrava souhlasí s podmíněným zastavením trestního stíhání obž. M. K. Z dokladu o úhradě náhrady škody svědka Roberta P. (č. l. 8477-8479) soud zjistil, že svědek R. P. uhradil dne 29.5.2023 poškozené FAČR způsobenou škodu ve výši 72.000,- Kč. Ze sdělení Statutárního města Ostrava (č. l. 8491-8495) soud zjistil, že ke dni 12.7.2023 byla situace ohledně plnění náhrady škody vůči poškozenému Statutárnímu

městu Ostrava následující: svědek R. H. uhradil poškozené částku 390.000,- Kč; obžalovaný R. Ř. uhradil částku 112.500,- Kč; svědek P. K. uzavřel dohodu o náhradě škody ve výši 330.000,- Kč s měsíční splátkou 5.500,- Kč, ke dni 12.7.2013 uhradil 13 * 5.500,- Kč, tedy 71.500,- Kč; svědek J. U. uhradil poškozené částku 171.000,- Kč; obžalovaný M. K. uzavřel dohodu o náhradě škody ve výši 450.000,- Kč s měsíční splátkou 6.250,- Kč, ke dni 12.7.2023 uhradil 7 * 6.300,- Kč, tedy 44.100,- Kč; obžalovaný R. D. uzavřel dohodu o náhradě škody ve výši 125.000,- Kč s měsíční splátkou 2.500,- Kč; dále soud zjistil, že dne 11.7.2023 uzavřel obžalovaný R. D. s poškozeným Statutárním městem Ostrava dohodu o náhradě škody ve výši 125.000,- Kč, kterou se zavázal splácet v pravidelných měsíčních splátkách po 2.500,- Kč počínaje dnem 25.7.2023; dále soud zjistil, že ke dni 12.7.2023 probíhalo jednání o uzavření dohody o náhradě škody s obžalovaným L. A. Z vyjádření MŠMT ze dne 14. 7. 2023 (č.l. 8517) soud zjistil, že na náhradu škody poškozené FAČR bylo kde dni 14.7.2023 splněno následovně: svědek Ing. R. H. částka 150.000,- Kč, svědek P. K. částka 40.000,- Kč, svědek R. P. částka 72.000,- Kč, obžalovaný R. Ř. částka 30.000,- Kč.

159. Z návrhu dohody o náhradě škody ve splátkách Pavla K. ve vztahu k FAČR, včetně dokladu o doručení, z uznání dluhu vůči FACŘ ze strany Pavla K. a z 3x potvrzení o platbě Pavla K. ze dne 24. 4. 2023, 22. 5. 2023 a 22. 6. 2023 (č.l. 8565 – 8573) soud zjistil, že svědek P. K. podáním ze dne 6.6.2023 oslovil poškozenou FAČR s návrhem na uzavření dohody o náhradě škody, na což FAČR nereagovala; dále soud zjisti, že P. K. dne 24.7.2023 jednostranně uznal vůči poškozené FAČR svůj dluh ve výši 222.000,- Kč; z potvrzení o provedených platbách soud zjistil, že P. K. plnil na náhradu škody vůči poškozené FAČR následující plnění: dne 7.2.2023 částka 20.000,- Kč, dne 26.4.2023 částka 20.000,- Kč, dne24.4.2023 částka 5.500,- Kč, dne 22.5.2023 částka 5.500,- Kč a dne 22.6.2023 částka 5.500,- Kč. Z vyúčtování poskytnuté účelové dotace – příjemce MFK Vítkovice a.s. pro rok 2017 (č.l. 8574) soud zjistil, že MFK Vítkovice, a.s. obdržel v roce 2017 od Statutárního města Ostravy účelovou dotaci č. 2894/2017/ŠaS v celkové výši 1.300.000,- Kč, která byla použitá na vyúčtování služby praní prádla, doklady ze dne 13.12.2017.

160. Z výpisu ze spolkového rejstříku FAČR (č.l. 8577), jakož i stanov FAČR (č.l. 8581) soud zjistil, že FAČR vznikla dne 13.9.1990, zapsaná jako spolek byla dne 1.1.2014; právní formou je spolkem. Ze stanov FAČR soud zjistil, že FAČR existuje jako právní subjekt, přičemž předmětem její činnosti je organizování fotbalu a aktivit s tím souvisejících, mimo jiné, i podporu amatérského fotbalu se zvláštním zaměřením na rozvoj fotbalu mládeže. Podle článku 3. stanov vykonána FAČR tuto činnost svým jménem, na vlastní účet a odpovědnost. Zdroje pro pořízení majetku FAČR představují, dle článku 7 odst. 2 stanov, příjmy z: a) vlastní sportovní činnosti; členských příspěvků; příspěvků a dotací od FIFA a UEFA; příspěvků a dotací od Českého olympijského výboru a od České unie sportu; vedlejší hospodářské činnosti Asociace; zisku obchodních korporací a dalších právnických osob, v nichž má Asociace účast, včetně podílu na výtěžku loterijních společností; příspěvků ze státního rozpočtu nebo z jiných veřejných rozpočtů; darů.

161. Ze zápisu ze zasedání řádné valné hromady FC Vítkovice 1919 ze dne 14. 5. 2018, 23. 10. 2019, 4. 3. 2020 (č.l. 8600 – 8615) soud zjistil, že dne 14.5.2018 proběhlo zasedání řádné valné hromady spolku FC Vítkovice 1919, z.s., které se zúčastnili obžalovaní R. H., R. G., R. Ř. a p. P. F., jako hosté se zúčastnili obžalovaný O. J. a p. M. B. a D. K., předmětem jednání byla, mimo jiné, zpráva o řádné účetní závěrce za rok 2016, návrh na vypořádání hospodářského výsledku za rok 2016, zpráva kontrolní komise o přezkoumání řádné účetní závěrky za rok 2016 a návrh na vypořádání hospodářského výsledku za rok 2016, schválení řádné účetní závěrky za rok 2016 a návrh na vypořádání hospodářského výsledku za rok 2016, v rámci bodu 6. byli z výkonného výboru odvolání Mgr. P. F., M. B. a obžalovaný Z. H., v rámci bodu 7.

byli odvolání z kontrolní komise A. R. a M. Č. a nově zvoleni do kontrolní komise M. B. a D. K., dále byly projednávány změny stanov, podle kterých byly výkonným orgánem spolku výkonný výbor který byl 3 členný, funkční období 4 roky, schůze výkonného výboru nejméně jednou měsíčně, dále si soud učinil představu o kompetencích výkonného výboru; dále soud zjistil, že dne 23.10.2019 proběhlo zasedání řádné valné hromady spolku FC Vítkovice 1919, z.s., které se zúčastnili obžalovaní R. H., R. G., R. Ř., O. J., M. K., J. L., L. A. a p. R. H., jako hosté se zúčastnili M. P. a A. R., předmětem jednání byla, mimo jiné, v rámci bodu 3. byl opětovně zvolen předsedu spolku obžalovaný R. H., v rámci bodu 4 byli zvoleni členy výkonného výboru obžalovaný R. H. a O. J.; dále soud zjistil, že dne 4.3.2020 proběhlo zasedání řádné valné hromady spolku FC Vítkovice 1919, z.s., které se zúčastnili obžalovaní R. H., R. G. a p. M. P., A. R., R. F., předmětem jednání bylo, mimo jiné, odstoupení obžalovaného R. H. z funkce předsedy spolku, dále pod bodem 4. odvolání členů výkonného výboru z funkce, a to obžalovaných R. H., O. J., R. Ř., Z. H. a Mgr. P. F. a M. B., ke dni 4.3.2020 byli řádnými členy spolku obžalovaní R. H. a R. G. a Mgr. M. P., R. F., A. R.

162. Z písemností doručených na KSZ (dohody o náhradách škody Stat. město Ostrava a obž. A., dohoda o splátkách s FAČR), (č.l. 8695-8699) soud zjistil, že obžalovaný L. A. uzavřel dne 25.9.2023 s poškozeným Statutárním městem Ostrava dohodu o náhradě škody ve splátkách, v rámci které, se zavázal uhradit Statutárnímu městu Ostrava z důvodu škody, která mu vznikla jednáním, které je obžalovanému L. A. vytýkáno, škodu ve výši 400.000,- Kč, a to v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 2.000,- Kč, počínaje dnem 25.10.2023; dále soud zjistil obžalovaný L. A. uzavřel dne 1.8.2023 s poškozenou FAČR dohodu o náhradě škody ve splátkách, v rámci které, se zavázal uhradit FAČR z důvodu škody, která ji vznikla jednáním, které je obžalovanému L. A. vytýkáno, škodu ve výši 20.000,- Kč, a to v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 2.000,- Kč, počínaje dnem 15.8.2023. Z vyjádření poškozeného Statutárního města Ostrava (č.l. 8700-8709) soud zjistil, že ke dni 11.10.2023 bylo na náhradu škody plněno následovně: R. H. částka 390.000,- Kč, obžalovaný R. Ř. částka 112.500,- Kč, J. U. částka 171.000,- Kč, obžalovaný R. D. částka 7.500,- Kč, obžalovaný M. K. částka 62.950,- Kč. Z vyjádření MŠMT (č.l. 8711) soud zjistil, že ke dni 13.10.2023 byla na náhradu škody poškozené FAČR plněna částka 292.000,- Kč. Ze sdělení FAČR (č.l. 8713-8715, 8717-8739) soud zjistil, že ke dni 13. 10. 2023 bylo plněno na náhradu škody způsobené FAČR toliko obžalovaným L. A., který splnil, dle dohody o splátkách, splátky za měsíce 8 – 10/2023, tedy celkem částka 3.000,- Kč; obžalovaný O. J. na náhradu škody neplnil ničeho, obžalovaný J. P. na náhradu škody neplnil ničeho; dále se poškozená FAČR vyjádřila v tom směru, že je aktuálně ochotna uzavírat s jednotlivými obžalovanými dohody o náhradě škody v rozsahu jimi uznaných způsobených škod; dále si soud učinilo představu o v jakém sportovním centru (SCM, SpSM) spolku FC Vítkovice 1919, z.s. působil v jakém období jaký trenér a jakou měli jednotliví trenéři kvalifikaci, dále soud zjistil, že u těchto vrcholových centrem byl obžalovaný R. H. zapsán jako ekonom SpS a SCM pro sezónu 2015/2016, 2016/2017, 2017/2018, a dále od 1.1.2018.

163. Z výpisů z osobního účtu obž. Jana L. za období 2018 – leden, únor, březen, duben, květen, červen, červenec, srpen, září, říjen, listopad, prosinec a období 2019 - leden, únor, březen, duben, květen, červen, červenec, srpen, září, říjen, listopad a prosinec (č.l. 8776 – 8835) si soud učinil představu pohybech na účtu č. xxx obžalovaného J. L. v letech 2018 a 2019, když učinil shodné zjištění jako je popsáno v odstavci 147.

164. Ze listin předložených obžalovaným L. H. u hlavního líčení konaného dne 26.10.2023 soud zjistil následující: Ze smlouvy o zápůjčce (p. G. a MFK 450 000 Kč ze dne 7. 9. 2018), (č.l. 8836) soud zjistil, že obžalovaný R. G., jako věřitel uzavřel dne 7.9.2018 s MFK Vítkovice, a.s., jako dlužníkem, smlouvu o zápůjčce částky 450.000,- Kč, kterou měl dlužník vrátit do dne

31.10.2018. Z výsledovky subjektu TMSV Corporation za rok 2019 (č.l. 8837) soud zjistil, že MFK Vítkovice, a.s. vyplatila Martě H. na základě dohody dne 31.12.2018 částku 120.000,- Kč. Z personální soupisky FC Vítkovice 1919 z.s. příloha č. 6 za rok 2018 (č.l. 8837v, 8838) soud zjistil, že se jedná o soupis personálního obsazení střediska SCM na dobu od 1.1.2018, kde je jako ekonom střediska uveden obžalovaný R. H. (obžalovaný R. H. v rámci své výpovědi uvedl, že podpis na soupisce není jeho podpisem). Z trenérských smluv předložených obžalovaným R. H. (č.l. 8839 – 8898) soud, že obžalovaný R. H. zpochybnil svůj vlastnoruční podpis na následujících trenérských smlouvách: trenérská smlouva p. B. ze dne 2. 9. 2019, trenérská smlouva p. B. ze dne 29. 12. 2017 včetně dodatku z 1. 8. 2019, trenérská smlouva E. B. ze dne 5. 7. 2019, trenérská smlouva J. C. ze dne 2. 9. 2019, trenérská smlouva O. C. ze dne 28. 6. 2019, trenérská smlouva M. D. ze dne 25. 6. 2019, trenérská smlouva M. D. ze dne 6. 1. 2020, trenérská smlouva R. F. ze dne 28. 7. 2019, trenérská smlouva R. F. ze dne 10. 1. 2020, trenérská smlouva J. F. ze dne 21. 12. 2018, trenérská smlouva L. G. ze dne 15. 7. 2019, trenérská smlouva Ing. H. ze dne 1. 7. 2018, trenérská smlouva Ing. H. ze dne 1. 7. 2019, trenérská smlouva Bc. Ch. ze dne 31. 7. 2019, trenérská smlouva D. J. ze dne 5. 7. 2019, trenérská smlouva P. K. ze dne 1. 1. 2020, trenérská smlouva M. K. ze dne 29. 3. 2019, trenérská smlouva P. K., trenérská smlouva P. M. ze dne 2. 9. 2019, trenérská smlouva V. M. ze dne 3. 1. 2019, trenérská smlouva P. M. ze dne 11. 7. 2019, trenérská smlouva D. P. ze dne 11. 7. 2019, trenérská smlouva J. P. ze dne 1. 7. 2019, trenérská smlouva P. P. ze dne 1. 8. 2019, trenérská smlouva A. R. – dodatek ze dne 1. 7. 2019, trenérská smlouva D. Š. ze dne 20. 4. 2018, trenérská smlouva J. V. ze dne 2. 9. 2019, trenérská smlouva P. Z. ze dne 9. 7. 2019.

165. Ze zápisů o zápasu z utkání ze dnů 18. 8. 2019, 21. 8. 2019, 24. 8. 2019, 28. 8. 2019, 1. 9. 2019, 7. 9. 2019, 15. 9. 2019, 21. 9. 2019, 29. 9. 2019, 8. 10. 2019, 13. 10. 2019, 20. 10. 2019, 26. 10. 2019, 3. 11. 2019, 28. 4. 2019, 14. 4. 2019, 12. 5. 2019 (předložené obžalovaným O. J. při hlavním líčení konaném dne 25.10.2023), (č.l. 8899 – 8915) soud zjistil, že se jedná o zápisy o fotbalových utkáních, přičemž v těchto zápisech je obžalovaný O. J. veden jako asistent trenéra 1, dílem 2, u mužstva FC Vítkovice 1919, z.s. Z fotografie U16 rok 2019/2020 (8916) soud zjistil, že na této fotografii je s týmem U 16 vyobrazen i obžalovaný O. J.

166. Z výpisu z OR Městský fotbalový klub a.s. (č. l. 8929-8935) soud zjistil, že tento klub vznikl 10.7.2009 pod názvem Fotbal Mokré Lazse 2004, a.s., následně se přejmenoval na Fotbal Opava 2004, a.s., následně na Fotbal Poruba 2011, a.s. a od 9.7.2012 se jmenuje Městský fotbalový klub Vítkovice, a.s.; v představenstvu společnosti působili v letech 2016 až 2020 obžalovaný R. G. – předseda představenstva v době 21.4.2016 až 16.12.2016; Mgr. P. F. – předseda představenstva v době 16.12.2016 až 1.8.2019; obžalovaný O. J. – člen představenstva v době 15.4.2016 až 3.8.2018; Mgr. M. D. – člen představenstva v době 15.4.2016 až 16.12.2016; obžalovaný R. Ř. – člen představenstva v době 16.12.2016 až 3.8.2018; M. H. – člen představenstva v době 3.8.2018 až 1.4.2021; obžalovaný R. G. – člen představenstva v době od 3.8.2018 a v době od 1.9.2019 do 1.4.2021 – předseda představenstva; obžalovaný O. J. – předseda představenstva v době 1.8.2019 až 1.11.2019; v dozorčí radě působili v letech 2016 až 2020 obžalovaný R. G. – předseda dozorčí rady v době 5.9.2012 až 15.4.2016; Aleš R. – člen v době 5.9.2012 až 15.4.2016; Libor H. – člen v době 5.9.2012 až 15.4.2016; Radovan F. – předseda dozorčí rady v době 21.4.2016 do 16.12.2016; Ing. L. U. – člen v době od 15.4.2016 a v době od 9.2.2017 do 6.1.2020 předseda dozorčí rady; Leonardo W. – člen v době 15.4.2016 až 1.8.2019; M. Č. – člen v době 16.12.2016 až 1.8.2019; Ing. R. G. – člen v době 1.8.2019 až 31.3.2021; M. Š. – člen v době od 1.8.2019 do 31.3.2021.

167. Z výpisu z OR MFK Vítkovice z.s. (č. l. 8938-8939) soud zjistil, že tento klub vznikl 1.1.2014 pod názvem Fotbal Poruba, následně se přejmenoval na Fotbal Poruba, z.s., následně na Akademie MFK Vítkovice, z.s. a od 1.7.2021 se jmenuje MFK Vítkovice, z.s.; v době od

27.7.2017 do 18.9.2019 byl předsedou spolku obžalovaný R. G.; v době od 18.9.2019 do 8.4.2020 byl předsedou spolku M. H. Z výpisu z OR TMSV Corporation s.r.o. (č. l. 8940-8941) soud zjistil, že tato společnost vznikla 5.8.2016; předmět činnosti, mimo jiné, čištění a praní textilu a oděvů zapsáno od 5.8.2016, v době od 5.8.2016 do 16.7.2021 byl jednatelem obžalovaný R. G.; v době od 5.8.2016 do 30.3.2017 byl jednatelem Mgr. Milan D., každý z jednatelů jednal za společnost samostatně.

168. Z vyjádření poškozeného MŠMT (č. l. 8944) soud zjistil, že kde ni 18.12.2023 obdrželo MŠMT od FAČR plnění ve výši 292.000,- Kč představující plnění, které obdržela FAČR od ve věci trestně stíhaných osob. Z dohody o náhradě škody mezi Statutárním městem Ostrava a obž. P. (č. l. 8946) soud zjistil, že obžalovaný J. P. uzavřel dne 14.12.2023 s poškozeným Statutárním městem Ostrava dohodu o náhradě škody ve splátkách, v rámci které, se zavázal uhradit Statutárnímu městu Ostrava z důvodu škody, která mu vznikla jednáním, které je obžalovanému J. P. vytýkáno, škodu ve výši 439.998,- Kč, a to v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 2.000,- Kč, počínaje dnem 25.1.2023. Ze sdělní pošk. Statutární město Ostrava (č. l. 8948) soud zjistil, že ke dni 21.12.2023 obdrželo na náhradu škody v projednávané věci následující plnění: obžalovaný L. A. částka 6.000,- Kč, obžalovaný R. D. částka 12.500,- Kč, obžalovaný M. K. částka 75.450,- Kč, obžalovaný J. P. v 12/2023 uzavřena dohoda, R. H. částka 390.000,- Kč, obžalovaný R. Ř. částka 112.500,- Kč, J. U. 171.000,- Kč; dále soud zjistil, že v související věci KS Ostrava 54 T 8/2023 (vyloučení L. D., P. K., J. N.) obdržel poškozený ke dni 21.12.2023 následující plnění: P. K. částka 99.000,- Kč, L. D. 20.000,- Kč, J. N. 2.000,- Kč.

169. Ze sdělení ČSSZ pracoviště Ostrava (č. l. 8950-8951) soud zjistil, že O. B. byla v době od 19.10.2018 do 31.1.2017 a v době od 2.7.2018 do 31.8.2019 zaměstnancem FC Vítkovice 1919, z.s. a v době od 1.2.2017 do 30.6.2018 byla zaměstnancem TMSV Corporation s.r.o.; M. B. byla v době od 1.7.2013 do 30.4.2020 zaměstnancem FC Vítkovice 1919, z.s., v době od 1.1.2016 do 31.12.2020 nebyla zaměstnancem TMSV Corporation s.r.o.; M. D. byla v době od 1.10.2015 do 30.9.2020 zaměstnancem FC Vítkovice 1919, z.s., v době od 1.1.2016 do 31.12.2020 nebyla zaměstnancem TMSV Corporation s.r.o.; E. D. byla v době od 1.7.2016 do 30.9.2016 a v době od 2.7.2018 do 30.4.2020 zaměstnancem FC Vítkovice 1919, z.s. a v době od 1.10.2016 do 30.6.2018 byla zaměstnancem TMSV Corporation s.r.o.; M. K. byla v době od 1.7.2012 do 22.7.2021 zaměstnancem FC Vítkovice 1919, z.s., v době od 1.1.2016 do 31.12.2020 nebyla zaměstnancem TMSV Corporation s.r.o.; D. K. byla v době od 1.7.2016 do 30.6.2021 zaměstnancem FC Vítkovice 1919, z.s., v době od 1.1.2016 do 31.12.2020 nebyla zaměstnancem TMSV Corporation s.r.o.; dále soud zjistil, že v době od 1.1.2016 do 31.1.2020 nebyl subjekt MFK Vítkovice, a.s. evidován jako zaměstnavatel. Ze sdělení pošk. FAČR (č. l. 8953) soud zjistil, že ke dni 21.12.2023 obdržela poškozená na náhradě škody v projednávané věci následující plnění: obžalovaný L. A. částka 1.000,- Kč; obžalovaný O. J. neprovedl žádné plnění ani neprojevil vůli k uzavření dohody o náhradě škody; obžalovaný J. P. neprovedl žádné plnění, vede jednání o uzavření dohody o náhradě škody, nicméně k dohodě dosud nedošlo. Ze sdělení ČSSZ (č.l. 8955 – 8960) učinil soud shodné zjištění jako z č.l. 8950-8951.

170. Z listin předložených obžalovaným R. G. u hlavního líčení konaném dne 4.1. – 5.1.2024 soud zjistil následující. Z výkazu pracovních směn v roce 2018 subjektu TMSV Corporation (č.l. 8998 – 9002) soud zjistil, že za měsíc únor/2018 odpracovala O. B. 19 směn a E. D. 19 směn; v březnu 2018 odpracovala O. B. 20 směn a E. D. 21 směn; v dubnu 2018 odpracovala O. B. 20 směn a E. D. 20 směn; v květnu 2018 odpracovala O. B. 21 směn a E. D. 21 směn; v červnu 2018 odpracovala O. B. 13 směn a E. D. 12 směn. Z faktury Ing. K. na školení BOZP zaměstnanci (č.l. 9003, 9003v) soud zjistil, že subjekt Ing. Pavel K. provedl pro subjekt TMSV Corporation, s.r.o. základní školení BOZP v rozsahu 2x 8 zaměstnanců v ceně 3.200,- Kč, z

dokladu není zřejmé kdo byl školen, ani kdy školení proběhlo, doklad vystaven dne 30.1.2018. Z výdajového pokladního dokladu ze dne 13. 4. 2018 na opravu pračky (č.l. 9004) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation, s.r.o. uhradil dne 13.4.2018 částku 7.479,- Kč za opravu pračky subjektu Alliance Laundry CE, s.r.o. Z žádosti o výplatu z pokladny na prací prášky (č.l. 9005 – 9006) soud zjisti, že M. K. obdržela v blíže neurčené době částku 3.000,- Kč na nákup pracích prášků, dne 30.4.2018 částku 2.000,- Kč na nákup pracích a úklidových prostředků. Z paragonu (č.l. 9007) soud zjistil, že se jedná o paragon za nákup pracích prostředků v částce 2.539,- Kč u subjektu HRUŠKA spol. s.r.o., přičemž není zřejmé, jaký subjekt kdo tyto prací prostředky nakoupil. Z faktury, daňový doklad č. 33879 nákup pohonných hmot (č.l. 9008) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 1.2. – 11.2.2018 benzín Natural 95 v množství 33,9 l. Z faktury, daňový doklad č. 33991 nákup pohonných hmot (č.l. 9009) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 19.3. – 25.3.2018 benzín Natural 95 v množství 34,6 l. Z faktury, daňový doklad č. 34007 nákup pohonných hmot (č.l. 9010) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 26.3. – 31.3.2018 benzín Natural 95 v množství 80,0 l. Z faktury, daňový doklad č. 34053 nákup pohonných hmot (č.l. 9011) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 9.4. – 15.4.2018 benzín Natural 95 v množství 33,45 l. Z faktury, daňový doklad č. 34076 nákup pohonných hmot (č.l. 9012) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 16.4. – 20.4.2018 benzín Natural 95 v množství 113,45 l. Z faktury, daňový doklad č. 34094 nákup pohonných hmot (č.l. 9014) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 21.4. – 30.4.2018 benzín Natural 95 v množství 32,80 l. Z faktury, daňový doklad č. 34123 nákup pohonných hmot (č.l. 9016) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 1.5. – 6.5.2018 benzín Natural 95 v množství 80,0 l. Z faktury, daňový doklad č. 34144 nákup pohonných hmot (č.l. 9017) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 7.5. – 13.5.2018 benzín Natural 95 v množství 32,68 l. Z faktury, daňový doklad č. 34170 nákup pohonných hmot (č.l. 9018) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 14.5. – 20.5.2018 benzín Natural 95 v množství 47,97 l. Z faktury, daňový doklad č. 34191 nákup pohonných hmot (č.l. 9019) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 21.5. – 27.5.2018 benzín Natural 95 v množství 105,32 l. Z faktury, daňový doklad č. 34246 nákup pohonných hmot (č.l. 9020) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 1.6. – 10.6.2018 benzín Natural 95 v množství 80,0 l. Z faktury, daňový doklad č. 34272 nákup pohonných hmot (č.l. 9021) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 11.6. – 17.6.2018 benzín Natural 95 v množství 30,86 l. Z faktury, daňový doklad č. 34287 nákup pohonných hmot (č.l. 9022) soud zjistil, že subjekt TMSV Corporation nakoupil v době od 18.6. – 24.6.2018 benzín Natural 95 v množství 90,88 l. Z kopií dokladu na pohonné hmoty (č.l. 9013, 9023) soud zjistil, že se jedná o kopie dokladů o nákupu pohonných hmot Natural 95 subjektem TMSV Corporation ze dne 17.4.2018 v 9:13 hod. množství 33,45 l vozidlo 069-012398, dne 17.4.2018 v 9:21 hod. množství 80,0 l vozidlo 069-012399, dne 19.6.2018 v 8:56 množství 30,47 l vozidlo 069-012397, dne 19.6.2018 v 9:01 hod. množství 60,01 l vozidlo 069-012399.

171. Z výpisu z obchodního rejstříku VMI Silesia Invest, a.s. (č. l. 9027) soud zjistil, že od 7.12.2015 je zapsán jako předseda představenstva Ing. Jiří M. a od 9.9.2014 je zapsán jako člen představenstva Ing. Viktor M. Z výpisu z obchodního rejstříku VMI Silesia Interactive a.s. (č. l. 9030) soud zjistil, že od 3.12.2015 je zapsán jako předseda představenstva Ing. Viktor M. Z výpisu z obchodního rejstříku VMI Silesia Electronics s.r.o. (č. l. 9033) soud zjistil, že v době od 9.5.2017 do 15.1.2019 byl jednatelem společnosti Mgr. Adam V., od 15.1.2019 je jednatelem Ing. Viktor M.; každý z jednatelů zastupuje společnost samostatně, a to do výše plnění 500.000,- Kč. Z výpisu z obchodního rejstříku VMI Silesia s.r.o. (č. l. 9036) soud zjistil, že od 5.9.2014 je jednatelem společnosti Ing. Jiří M.; každý z jednatelů zastupuje společnost samostatně. Z výpisu z obchodního rejstříku VMI Silesia Group s.r.o. (č. l. 9041) soud zjistil,

že od 16.12.2015 je jednatelem společnosti Ing. Jiří M. Z výpisu z obchodního rejstříku VMI Silesia Mosev s.r.o. (č. l. 9042) sud zjistil, že společnost vznikla dne 1.8.2018, přičemž ode dne 24.8.2018 je jednatelem Mgr. Adam V.; každý z jednatelů zastupuje společnost samostatně. Z výpisu z katastru nemovitostí (č.l. 9096 a násl.) soud zjistil, že k 2/2024 vlastnil obžalovaný R. H. byt xxx na adrese xxx, LV xxx pro k.ú. Moravská Ostrava; podíl o velikosti ½ na nemovitostech zapsaných na LV xxx pro k.ú. Pržno; nemovitosti zapsané na LV xxx pro k.ú. Pržno; byt xxx na adrese xxx, LV xxx pro k.ú. Chodov. Ze sdělení subjektu Alliance Laundry CE, včetně příloh (č. l. 9107) soud zjistil, že tento subjekt provedl dne 13.4.2018 na adrese Závodní 2992/86D, Ostrava-Vítkovice (Vítkovice aréna) opravu průmyslové pračky FS7 spočívající ve výměně vypouštěcího ventilu MDBRA-3; objednatelem opravy byl subjekt MFK Vítkovice, a.s.; celková výše plnění 7.479,- Kč, které bylo přijato od subjektu TMSV Corporation s.r.o. Ze správního informačního systému základních registrů (č.l. 9113) soud zjistil, že Olga B., nar. xxx zemřela dne 27.6.2021. Ze sdělení poškozeného Statutárního města Ostravy ze dne 22.2.2024 (č.l. 9116) soud zjistil, že ke dni 22.2.2024 bylo na náhradu škody u poškozeného plněno následující plnění: obž. L. A. částka 10.000,- Kč, obž. R. D. částka 20.000,- Kč, obž. M. K. částka 87.950,- Kč, obž. J. P. částka 2.000,- Kč, R. H. částka 390.000,- Kč, obžalovaný R. Ř. částka 112.500,- Kč, J. U. částka 171.000,- Kč, P. K. částka 110.000,- Kč, L. D. částka 40.000,- Kč, J. N. částka 5.000,- Kč. Z vyjádření poškozeného MŠMT (č. l. 9118) soud zjistil, že kde ni 21.2.2024 obdrželo MŠMT od FAČR plnění ve výši 292.000,- Kč představující plnění, které obdržela FAČR od ve věci trestně stíhaných osob. Z uznání dluhu obž. J. P. (č.l. 9145) soud zjistil, že obžalovaný J. P. jednostranným právním jednáním ze dne 23.1.2024 uznal svůj dluh ve výši 519.996,- Kč vůči FAČR z titulu náhrady škody způsobené jeho jednáním v projednávané věci a zavázal se jej splácet v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 2.500,- Kč; z podacího lístku a sledování zásilky soud zjistil, že uznání dluhu bylo FAČR doručeno dne 26.1.2024.

172. Z podnájemní smlouvy ze dne 3.1.2023 obž. J. P. a D. P. (č.l. 9024) soud zjistil, že obž. J. P. a D. P. jsou uživatelé družstevního bytu č. xxx na adrese xxx. Z oznámení o výši dávky – výše důchodu (č.l. 9024v) soud zjistil, že obžalovaný J. P. pobírá starobní důchod, jehož výše činí od 6/2023 částku 21.484,- Kč měsíčně. Z ústřižku SIPO červen 2019 (č.l. 9025) soud zjistil že obžalovaný J. P. na elektřinu, nájem, odvoz odpadu a poplatky ČRo a ČT měsíčně vynaloží částku 5.347,- Kč.

173. Z vyjádření poškozeného MŠMT ze dne 3.4.2023 (č.l. 9213) soud zjistil, že kde ni 3.4.2024 obdrželo MŠMT od FAČR plnění ve výši 292.000,- Kč představující plnění, které obdržela FAČR od ve věci trestně stíhaných osob. Ze sdělní pošk. Statutární město Ostrava (č. l. 9230-9239) soud zjistil, že ke dni 10.4.2024 obdrželo na náhradu škody v projednávané věci následující plnění: obžalovaný L. A. částka 12.000,- Kč, obžalovaný R. D. částka 22.000,- Kč, obžalovaný M. K. částka 100.450,- Kč, obžalovaný J. P. částka 6.000,- Kč, R. H. částka 390.000,- Kč, obžalovaný R. Ř. částka 112.500,- Kč, J. U. 171.000,- Kč, obžalovaný J. L. částka 28.000,- Kč, obžalovaný R. G. dohoda na náhradu škody uzavřena dne 4.4.2024; dále soud zjistil, že v související věci KS Ostrava 54 T 8/2023 (vyloučení L. D., P. K., J. N.) obdržel poškozený ke dni 10.4.2024 následující plnění: P. K. částka 121.000,- Kč, L. D. 60.000,- Kč, J. N. 6.000,- Kč; Z dodatku č. 1 k dohodě o náhradě škody mezi Statutárním městem Ostrava a obž. L. A. (č. l. 9232) soud zjistil, že obžalovaný L. A. uzavřel dne 2.4.2024 s poškozeným Statutárním městem Ostrava dodatek č. 1 k dohodě o náhradě škody ve splátkách, v rámci které, se zavázal uhradit Statutárnímu městu Ostrava z důvodu škody, která mu vznikla jednáním, které je obžalovanému L. A. vytýkáno, škodu ve výši 550.000,- Kč, a to v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 3.000,- Kč; Z dodatku č. 1 k dohodě o náhradě škody mezi Statutárním městem Ostrava a obž. R. D. (č. l. 9234) soud zjistil, že obžalovaný R. D. uzavřel dne 8.4.2024 s poškozeným Statutárním městem Ostrava dodatek č. 1 k dohodě o

náhradě škody ve splátkách, v rámci které, se zavázal uhradit Statutárnímu městu Ostrava z důvodu škody, která mu vznikla jednáním, které je obžalovanému R. D. vytýkáno, škodu ve výši 150.000,- Kč, a to v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 2.500,- Kč; z dohody o náhradě škody mezi Statutárním městem Ostrava a obž. J. L. (č. l. 9236) soud zjistil, že obžalovaný J. L. uzavřel dne 4.4.2024 s poškozeným Statutárním městem Ostrava dohodu o náhradě škody ve splátkách, v rámci které, se zavázal uhradit Statutárnímu městu Ostrava z důvodu škody, která mu vznikla jednáním, které je obžalovanému J. L. vytýkáno, škodu ve výši 720.000,- Kč, a to v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 3.000,- Kč, počínaje dnem 25.5.2024; z dohody o náhradě škody mezi Statutárním městem Ostrava a obž. R. G. (č. l. 9238, č.l. 9274) soud zjistil, že obžalovaný R. G. uzavřel dne 4.4.2024 s poškozeným Statutárním městem Ostrava dohodu o náhradě škody ve splátkách, v rámci které, se zavázal uhradit Statutárnímu městu Ostrava z důvodu škody, která mu vznikla jednáním, které je obžalovanému R. G. vytýkáno, škodu ve výši 441.457,- Kč, a to v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 5.000,- Kč, počínaje dnem 25.5.2024. Z vyjádření FAČR ze dne 12. 4. 2024 (č.l. 9242) soud zjistil, že dne 1.8.2023 uzavřel FAČR jako poškozený s obžalovaným L. A., jako škůdcem, dohodu o náhradě škody, která vznikla vytýkaným jednáním, ve výši 20.000,- Kč, kterou se obžalovaný L. A. zavázal splácet v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 1.000,- Kč, kterou řádně plní; dále soud z vyjádření zjistil, že obžalovaný O. J. neučil žádný projev vůle směrem k FAČR; dále soud zjistil, že písemným projevem vůle ze dne 23.1.2024 uznal obžalovaný J. P. závazek k náhradě škody vůči FAČR, z titulu vytýkaného jednání, ve výši 519.996,- Kč, kterou se zavázal splácet v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 2.500,- Kč počínaje lednem 2024, což obžalovaný plní.

174. Z listin předložených obžalovaným R. H. u hlavního líčení konaném dne 15.4.2024 (č.l. 9285) soud zjistil následující. Z vyúčtování poskytnuté účelové dotace MFK Vítkovice a.s. za rok 2017 soud zjistil, že MFK Vítkovice, a.s. obdržela v roce 2017 od Statutárního města Ostrava dotaci číslo 0386/2007/ŠaS v celkové výši 8.00.000,- Kč; v rámci vyúčtování je vykázána odměna trenéry p. B. Z dohody o provedení práce mezi MFK Vítkovice a.s. a obž. Ing H. ze dne 1. 7. 2018 (č.l. 9291) soud zjistil, že se jedná o dohodu o provedení práce, podle které měl obžalovaný R. H. vykonávat pro MFK Vítkovice, a.s. činnost Ekonoma klubu, a to bezúplatně (obž. R. H. uvedl, že podpis na dohodě není jeho pravým podpisem). Ze zápisu z jednání valné hromady MFK Vítkovice z.s. ze dne 17. 6. 2022 (č.l. 9292) soud zjistil, že M. H. a obžalovaný R. G. byli angažováni v tomto spolku. Ze zápisu z jednání výkonného výboru Fotbalový klub SK Polanka nad Odrou z.s. ze dne 1. 9. 2022 (č.l. 9294), jakož i ze zápisu z jednání valné hromady Fotbalový klub SK Polanka nad Odrou z.s. ze dne 1. 9. 2022 (č.l. 9295) soud zjistil, že obžalovaný R. Ř. byl angažován v tomto spolku. Z neschválené účetní závěrky MFK Vítkovice a.s. ze dne 11. 12. 2023 (č.l. 9297) neučinil soud žádné relevantní zjištění k věci. Z analytické výsledovka spolku FC Vítkovice 1919 z.s. rok 2019 (č.l. 9300) soud zjistil, že spolek v roce 2019 obdržel: na členských příspěvcích částku 1.609.626,50 Kč, dotace z úřadu práce částka 1.551.208,- Kč, dotace z Magistrátu města Ostravy částka 4.187.000,- Kč, dotace z Moravskoslezského kraje částka 1.575.200,- Kč, provozní dotace 7.992.027,- Kč, dotace MSK ČUS 100.000,- Kč, přijaté příspěvky – dary částka 230.000,- Kč; výnosy – tržby z prodeje služeb částka 682.462,- Kč, startovné částka 134.600,- Kč, tržby z prodeje služeb částka 7.897,50 Kč, reklama částka 557.000,- Kč, FAČR – rozvoj fotbalu částka 3.436.000,- Kč, tržba za příměstský tábor částka 44.080,- Kč, přestup hráče částka 35.000,- Kč, tržby za prodané zboží částka 2.400,- Kč, celkem příjmy 22.144.501,- Kč; výdaje na platy trenérů 9.013.845,- Kč, výdaje celkem 22.783.785,46 Kč. Z žádosti o poskytnutí mimořádných peněžních prostředků z rozpočtu Statutárního města Ostravy ze dne 18. 5. 2020 (č.l. 9301), z rozvahy ve zkráceném rozsahu akademie FC Baník Ostrava z.s. ke dni 31. 12. 2019 (č.l. 9320), z žádosti o mimořádnou dotaci ze dne 7. 5. 2020 (č.l. 9307), z důvodové zpráva a návrhu na poskytnutí mimořádné dotace spolku Akademie MFK Vítkovice z.s. roky 2020, 2021 (č.l. 9311), z

trestního oznámení ze dne 25. 1. 2024 (č.l. 9313), z vyrozumění PČR ze dne 27. 3. 2024 (č.l. 9315) a vyrozumění KSZ Ostrava ze dne 15. 2. 2024 (č.l. 9316) soud zjistil, že dne 25.1.2024 učinil obžalovaný R. H. trestní oznámení ve věci činnosti spolku Akademie MFK Vítkovice, z.s. ve věci čerpání dotací od Statutárního města Ostrava, které policejním orgánem uloženo ad acta; postup policejního orgánu byl následně přezkoumám KSZ Ostrava.

175. Ze spisu OS Ostrava sp. zn. 4 T 126/2020 soud zjistil, že s jedná o trestní věc obž. G., ve které byl rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.1.2020, č.j. 4 T 126/2020-69, který nabyl právní moci dne 21.10.2020, odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 40.000,- Kč a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ve výměře 1 roku.

176. Ze spisu KS Ostrava sp. zn. 54 T 8/2023 soud zjistil, že usnesením KS Ostrava ze dne 9.10.2023, č.j. 54 T 8/2023 – 413, které nabylo právní moci dne 24.10.2023, bylo trestní stíhání původně obžalovaného L. D. (v obžalobě uveden pod číslem 5) podle § 307 odst. 1 trest. řádu podmíněně zastaveno; usnesením KS Ostrava ze dne 9.10.2023, č.j. 54 T 8/2023 – 416, které nabylo právní moci dne 24.10.2023, bylo trestní stíhání původně obžalovaného P. K. (v obžalobě uveden pod číslem 10) podle § 307 odst. 1 trest. řádu podmíněně zastaveno; usnesením KS Ostrava ze dne 9.10.2023, č.j. 54 T 8/2023 – 419, které nabylo právní moci dne 24.10.2023, bylo trestní stíhání původně obžalovaného R. P. (v obžalobě uveden pod číslem 15) podle § 307 odst. 1 trest. řádu podmíněně zastaveno; usnesením KS Ostrava ze dne 13.11.2023, č.j. 54 T 8/2023 – 465, které nabylo právní moci dne 21.11.2023, bylo trestní stíhání původně obžalovaného J. N. (v obžalobě uveden pod číslem 13) podle § 307 odst. 1 trest. řádu podmíněně zastaveno.

177. Z rejstříkového spisu Městský fotbalový klub Vítkovice a.s. soud zjistil, že společnost vznikla rozdělením odštěpením ze společnosti Fotbal Fulnek, a.s. a vznikla pod názvem Fotbal Mokré Lazce 2004, a.s., přičemž členem představenstva byl od počátku obžalovaný O. J., a to vše ke dni zápisu do OR dne 10.7.2009; usnesením rejstříkového soudu ze dne 21.7.2009 došlo ke změně názvu na název Fotbal Opava 2004, a.s.; z rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady ze dne 22.6.2011 soud zjistil, že předsedou představenstva subjektu Fotbal Opava 2004, a.s. se stal obžalovaný O. J.; usnesením rejstříkového soudu ze dne 19.7.2011 došlo ke změně jména na Fotbal Poruba 2011, a.s.; usnesením rejstříkového soudu ze dne 9.7.2012 došlo ke změně jména na Městský fotbalový klub Vítkovice, a.s.; ze smlouvy o úplatném převodu cenných papírů soud zjistil, že dne 21.9.2012 úplatně převedl subjekt KST Robot Mokré Lazce, občanské sdružení (vlastník 100% akcí MFK Vítkovice, a.s.), jednající Ing. A. B., na subjekt FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., jako nabyvatel, celkem 9 kusu akcií, z celkového počtu 20 kusu akcí, obchodní společnosti Městský fotbalové klub Vítkovice, a.s.; ze smlouvy o bezúplatném převodu cenných papírů soud zjistil, že dne 7.9.2012 bezúplatně převedl subjekt KST Robot Mokré Lazce, občanské sdružení (původní vlastník 100% akcí MFK Vítkovice, a.s.), jednající Ing. A. B., na obžalovaného O. J., jako nabyvatel, celkem 2 kusy akcií, z celkového počtu 20 kusu akcí, obchodní společnosti Městský fotbalové klub Vítkovice, a.s.; ze smlouvy o bezúplatném převodu cenných papírů soud zjistil, že dne 21.9.2012 bezúplatně převedl subjekt KST Robot Mokré Lazce, občanské sdružení (původní vlastník 100% akcí MFK Vítkovice, a.s.), jednající Ing. A. B., na subjekt Fotbal Poruba, občanské sdružení, jako nabyvatel, celkem 9 kusy akcií, z celkového počtu 20 kusu akcí, obchodní společnosti Městský fotbalové klub Vítkovice, a.s.; ze zápisu z řádné valné hromady konané dne 16.12.2016 soud zjistil, že usnesením č. 5 byla schválená řádná účetní závěrka společnosti za rok 2015, kdy společnost skončila ve ztrátě 18.621,- Kč, ze seznamu akcionářů soud zjistil, že ke dni 16.12.2019 vlastnil FC Vítkovice 1991, z.s. 13 ks akcií MFK Vítkovice,

a.s., Fotbal Poruba, z.s. 7 ks akcií MFK Vítkovice, a.s., obžalovaný R. G. 4 ks akcií MFK Vítkovice, a.s., současně na této valné hromadě vzalo představenstvo na vědomí informace podané obžalovaným O. J. o komunikaci se zástupci a orgány FAČR; ze zápisu č. 6 ze zasedání představenstva MFK Vítkovice, a.s. ze dne 1.11.2019 sud zjistil, že na tomto zasedání předal obžalovaný O. J. svou rezignaci na funkci předsedy představenstva MFK Vítkovice, a.s.

178. Z rejstříkového spisu FC Vítkovice 1919 z.s. soud zjistil, že prvními členy výkonného výboru byli (od roku 2011) obžalovaní R. H. a R. G., a dále Ing. M. P., A. R., R. F. a M. S., přičemž dle čl. III. odst. 3 – výkonný výbor, mimo jiné, koordinoval a zajišťoval činnost (tehdy ještě) sdružení mezi zasedáním valné hromady, četnost schůze dle potřeby nejméně však jednou ročně (následně pak již jednou za měsíc); dále z prezenční listiny valné hromady spolku ze dne 26.10.2015 soud zjistil, že nejméně ke dni 26.10.2015 byl obžalovaný O. J. řádným členem spolku, když se dne 26.10.2015 zúčastnil valné hromady spolku; ze zápisu z řádné valné hromady spolku konané dne 23.12.2016 soud zjistil, že usnesením č. 5 byli z výkonného výboru spolku odvolání R. F., M. D., R. G. a M. P. a usnesením č. 6 byli do výkonného výboru spolku zvoleni obžalovaní R. Ř. a Z. H. a dále Mgr. P. F. a M. B., dále z usnesení č. 7 soud zjistil, že spolek hospodařil v roce 2015 se ztrátou ve výši 37.607,- Kč, dále soud zjistil, že na valné hromadě vyjádřil M. P. nesouhlas s dalším směřováním spolku a jeho spolupráci s FC Baník Ostrava, jakož i s angažováním obžalovaného O. J. v představenstvu MFK Vítkovice, a.s., dále vyjádřil obavu ohledně zadlužování klubu v souvislosti s udržením A mužstva v druhé lize a vyjádřil naději ohledně toho, že doufám, že dotační tituly budou v co největší míře využity na rozvoj mládeže; ze zápisu z valné hromady spolku konané dne 14.5.2018 soud zjistil, že této se zúčastnil, mimo jiné, obžalovaný O. J., v rámci usnesení č. 2 bylo konstatováno, že spolek dosáhl v roce 2016 zisku ve výši 332.155,76 Kč, usnesením č. 3 byl odvolán z funkce člena výkonného výboru obžalovaný Z. H., a dále Mgr. P. F. a M. B., ze změny stanov spolku pak soud zjistil, že výkonný výbor byl tříčlenný a mimo jiné, koordinoval a zajišťoval činnost spolku mezi zasedáním valné hromady, četnost schůze dle potřeby, nejméně však jednou za měsíc, z usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.1.2020, č.j. 28 Cm 195/2019 – 55, které nabylo právní moci dne 7.3.2020, soud zjistil, že usnesením soudu bylo rozhodnuto, že usnesení přijatá valnou hromadou spolku konanou dne 14.5.2018 nejsou rozhodnutím valné hromady a hledí se na ně, jako by nebyla přijata (jsou nicotná); ze zápisu z valné hromady spolku konané dne 23.10.2019 soud zjistil, že této se zúčastnil, mimo jiné, obžalovaný O. J., usnesením č. 3 byli zvoleni členy výkonného výboru spolku obžalovaní R. H. a O. J., z usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19.5.2021, č.j. 7 Cm 43/2020 – 81, které nabylo právní moci dne 2.7.2021, soud zjistil, že usnesením soudu bylo rozhodnuto, že usnesení přijatá valnou hromadou spolku konanou dne 23.10.2019 nejsou rozhodnutím valné hromady a hledí se na ně, jako by nebyla přijata (jsou nicotná); ze zápisu z mimořádné valné hromady spolku konané dne 4.3.2020 soud zjistil, že usnesením č. 3 byli z funkce člena výkonného výboru odvolání, mimo jiné, obžalovaní O. J. a Z. H.

179. Soud zamítl důkazní návrh obžalovaného Ing. R. H., na provedení důkazu spisem OS Ostrava sp. zn. 22 C 152/2021 ohledně prokázání skutečnosti, že dohoda o provedení práce mezi MFK Vítkovice a.s. a obž. Ing H. ze dne 1. 7. 2018 (č.l. 9291) neobsahuje jeho pravý podpis, když soud má za to, že tento důkaz je nadbytečný. Personální zastoupení ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. a MFK Vítkovice, a.s. je prokazováno řadou dalších důkazů, nikoliv jen výpovědí svědka M. H., ale i výpověďmi dalších svědků a obžalovaných, jakož i listinnými důkazy dokumentující jednání orgánů obou subjektů. Shodně je také uvedenými důkazy prokazováno, jaké osoby fakticky ovládaly oba subjekty a určovaly charakter jejich vzájemné spolupráce.

180. Soud zhodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu tak, aby byl zjištěn skutkový stav

věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí (§ 2 odstavec 5, odstavec 6 trestního řádu), kdy dospěl k jednoznačným závěrům, které jsou popsány ve výrocích tohoto rozsudku shora.

Rozbor skutkových zjištění, úvahy soudu a právní posouzení projednávané věci, výrok I)

181. Pokud jde o odsuzující výrok (výrok I), pak úvahy soudu je nutno rozdělit podle taktiky obhajoby jednotlivých obžalovaných. Obžalovaní Ing. R. H., J. F. a O. J. vytýkané jednání zcela popřeli. Obžalovaný Z. H. toliko doznal, že byl osloven obž. R. H. a dohodli se, že na smlouvě bude uvedena částka 50.000,- Kč, ze které si obžalovaný Z. H. ponechá původně dohodnutou odměnu a částku 32.800,- Kč bude pravidelně měsíčně vracet obž. R. H., což i obž. Z. H. činil, nicméně popřel, že by věděl, že se jedná o finanční prostředky z dotací. Obžalovaní L. A., R. D., M. K. a J. L. vytýkané jednání doznali, toliko namítli, že částky, které vraceli byly, oproti částkám uvedeným v obžalobě nižší, a dále všichni, mimo obž. M. K. uvedli, že ve věci vytýkaného jednání nejednali s obž. R. H., nýbrž toliko R. Ř. Obžalovaní R. Ř., L. D., P. K., J. N., J. P. a R. P. prohlásili svou vinu, přičemž soud jejich prohlášení přijal. Obž. G., po upozornění na opravu výše škody, vytýkané doznal a prohlásil svou vinu. S ohledem na skutečnost, že obž. R. H. vytýkané jednání zcela popřel je na místě provést detailní rozbor skutkového stavu, na kterém je vybudován závěr soudu o vině obž. R. H., ve vztahu ke všem původně trestně stíhaným trenérům, včetně svědků Ing. R. H. a J. U., bez zřetele na okolnost, zda vytýkané jednání tito trenéři popřeli, prohlásili nesporné skutečnosti či učinili prohlášení viny.

182. Pokud jde o závěry soudu, ve vztahu k jednotlivým trenérům a vratkám části trenérských odměn, které jim byly vyplaceny z dotací, dospěl soud k následujícím závěrům.

Svědek (původně obžalovaný) Leon D., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se na něj nevztahuje.

183. Skutek ve vztahu ke svědkovi L. D. je prokazován především výpovědí obžalovaného R. Ř. a svědka L. D., listinnými důkazy, výpisy z účtu svědka a spolku FC Vítkovice 1919, z.s., realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. ke svědkovi L. D. vypověděl, že si ve vztahu k jeho osobě pamatuje vše. Tento svědek vracel obžalovanému R. Ř. po dobu dvou roků, konkr. v roce 2018 a 2019 měsíčně částku 29.000,- Kč, kterou obžalovaný R. Ř. ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu, a to podle instrukcí obžalovaného R. H. Shodně skutek doznal i svědek (v postavení obžalovaného) L. D., který postupem podle § 206c trestního řádu prohlásil svou vinu. Ačkoliv v hlavním líčení L. D. odmítl vypovídat, k vytýkanému jednání se doznal již v rámci přípravného řízení, když v rámci své výpovědi realizované po zahájení trestní stíhání uvedl, že v klubu FC Vítkovice 1919 pobíral jako trenér měsíční odměnu 42.000,- Kč měsíčně, přičemž jeho faktická odměna byla toliko 13.000,- Kč a zbytek, tedy částku 29.000,- Kč, pravidelně měsíčně vracel obžalovanému R. Ř., a to po dobu 2 roků. Svědek rovněž potvrdil, že tento model mu představil obžalovaný R. Ř. s tím, že vrácená částka bude používána opět ve spolku jako pomoc pro financování fotbalu, což mu bylo vysvětleno při podpisu smlouvy. V praxi to pak probíhalo tak, že jej po vyplacení odměny nepravidelně, tedy nikoliv každý měsíc, a to i s ohledem, že odměny se někdy vypláceny se zpožděním za několik měsíců, kontaktoval obžalovaný R. Ř., se kterým se svědek sešel a v hotovosti mu předal domluvenou finanční vratku. Svědek potvrdil, že shodně vraceli část své trenérské odměny i trenéři P. K. a R. P. Vždy v této věci jednal s obžalovaným Ř., nikoliv s obžalovaným H.

184. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních trenérských smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena, včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě svědka L. D. se jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS, 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS, 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS.

185. Pokud jde o dotaci č. **2036/2017/ŠaS** vrátil svědek L. D. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1, 3/2018 (policejní orgán ve svém vyhodnocení č.l. 7253 sice uvedl, že se jednalo o měsíce 1, 2/2018, nicméně z listin je zřejmé, že se jednalo o odměnu za měsíc březen, která byla svědkovi vyplacena dne 4.4.2018); soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2036/2017/ŠaS, (č.l. 774, 777), ze kterého je zřejmé, že svědkovi L. D. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1, 2 (správně 3)/2018, částka 2 * 42.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu svědka (č.l. 891) ze dne 29.12.2017, kterou uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 42.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 84.000,- Kč (ačkoliv je ve vyúčtování dotace uveden měsíc 2/2018, je shodně uvedena odměna za měsíc 2/2018 u obžalovaného i v případě dotace č. 0415/2018/ŠaS, tedy soud má za to, že se jedná o formální chybu vzniklou při vyúčtování dotace, která nemá vliv na rozhodné skutkové okolnosti; vzhledem k tomu, že druhá odměna z dotace 2036/2017/ŠaS označena jako odměna 2/2018 byla svědkovi vyplacena dne 4.4.2018, zatímco z dotace 0415/2018/ŠaS byla svědkovi vyplacena odměna označena jako 2/2018 dne 25.3.2018 v hotovosti, přičemž v listinných materiálech se již nenachází žádný další doklad vykazující vyplacení odměny za měsíc 3/2018 svědkovi, ačkoliv jinak vyplacené odměny na sebe navazují v číselné řadě 1/2018, 2/2018, 2/2018, 4/2018 až 12/2018, vyhodnotil to soud způsobem popsaným shora, tedy, že z dotace 2036/2017/ŠaS byla svědkovi vyplacena odměna za měsíce 1, 3/2018). Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 2 * 29.000,- Kč, tedy částku 58.000,- Kč.

186. Pokud jde o dotaci č. **0415/2018/ŠaS** vrátil svědek L. D. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 2, 4 – 7/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0415/2018/ŠaS (č.l. 1416, 1420), ze kterého je zřejmé, že svědkovi L. D. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 2, 4 – 7/2018, částka 5 * 42.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu svědka (č.l. 1715), výdajový pokladní doklad (č.l. 1718) a výpis z účtu (č.l. 1719), když trenérskou smlouvu svědek uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 42.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace 0415/2018/ŠaS vyplacena odměna 210.000,- Kč za měsíce 2, 4 – 7/2018, přičemž částka 42.000,- Kč mu byla vyplacena v hotovosti a částka 168.000,- Kč mu byla poukázána na bankovní účet (policejní orgán ve svém vyhodnocení č.l. 7253 sice uvedl, že z dotace 0415/2018/ŠaS byla svědkovi vyplacena i odměna za 12/2018, nicméně z provedeného dokazování je zřejmé, že tato odměna mu byla proplacena z dotace 2386/2018/ŠaS, viz dále). Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 5 * 29.000,- Kč, tedy částku 145.000,- Kč.

187. Pokud jde o dotaci č. **2386/2018/ŠaS** vrátil svědek L. D. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 8 – 11/2018 a 12/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2386/2018/ŠaS (č.l. 1125, 1129), ze kterého je zřejmé, že svědkovi L. D. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 8 – 12/2018, částka 5 * 42.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu svědka (č.l. 1139) ze dne 29.12.2017, kterou svědek uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 42.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 0415/2018/ŠaS vyplacena odměna za měsíce 8 – 10/2018, tedy částka 126.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 5 * 29.000,- Kč, tedy částku 145.000,- Kč.

188. Pokud jde o dotaci č. **0566/2019/ŠaS** vrátil svědek D. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 4/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0566/2019/ŠaS (č.l. 3122, 3125), ze kterého je zřejmé, že svědkovi L. D. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 3/2019, částka 5 * 42.000,- Kč a za měsíc 4/2019 částka 42.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu svědka (č.l. 3294) a výpis z účtu (č.l. 3297), když trenérskou smlouvu svědek uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 42.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 0566/2019/ŠaS vyplacena odměna za měsíce 1 – 4/2019, tedy částka 168.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 4 * 29.000,- Kč, tedy částku 116.000,- Kč.

189. Pokud jde o dotaci č. **1920/2019/ŠaS** vrátil svědek L. D. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 12/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 1920/2019/ŠaS (č.l. 3902), ze kterého je zřejmé, že svědkovi L. D. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 11, 12/2019, částka 2 * 42.000,- Kč; dále na finanční vypořádání poskytnuté účelové dotace č. 1920/2019 (č.l. 3881), ze kterého je zřejmé, že svědkovi L. D. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 5 – 10/2019, částka 6 * 42.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu svědka (č.l. 3888), výdajový pokladní doklad (č.l. 3896) a výpis z účtu (č.l. 3891), když trenérskou smlouvu svědek uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 42.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 1920/2019/ŠaS vyplacena odměna za měsíce 5 – 10/2019, tedy částka 252.000,- Kč, přičemž částka 42.000,- Kč mu byla vyplacena v hotovosti a částka 210.000,- Kč mu byla poukázána na bankovní účet. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 8 * 29.000,- Kč, tedy částku 232.000,- Kč.

190. Svědek L. D., tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS, 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS, 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 1/2018 do 12/2019 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 696.000,- Kč. Ve vztahu ke skutku svědka L. D. soud upravil popis skutkové věty, když odměna za 12/2018 nebyla obžalovanému vyplacena z dotace 0415/2018/ŠaS, nýbrž z dotace 2386/2018/ŠaS.

191. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti svědka (původně obžalovaného) L. D. považuje soud jeho výpověď za věrohodnou, když tato je jednak konzistentní již od přípravného řízení, v rámci kterého se svědek k vytýkanému jednání doznal a v hlavním líčení pak prohlásil svou vinu a jednak je konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména výpovědi obžalovaného R. Ř., listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, výpisů z účtů svědka i spolku, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterého byly zajištěny záznamy hovorů svědka L. D. s dalšími osobami, např.

jeho manželkou či svědkem (původně obžalovaný) R. P., ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se oba aktivně podíleli. Pokud jde o skutečnost, že na trenérské odměně svědka ze dne 29.12.2017 není vyznačeno celé období hrazení trenérské odměny z dotace 1920/2019/ŠaS soud uvádí, že se nejedná o ojedinělý případ, když příjemce dotace sice měl povinnost na všech písemnostech, které vznikly v souvislosti s čerpáním dotace toto vyznačit, nicméně není zřejmé, zda zajištěná smlouvy byla podkladem k průběžnému vyúčtování dotace či ke konečnému vyúčtování dotace; v těchto případech soud vychází z konečného vyúčtování poskytnuté dotace (jedná se o situaci, která se ojediněle opakovala i u jiných trenérů a dotací).

Svědek (původně obžalovaný) Robert P., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se na něj nevztahuje.

192. Skutek ve vztahu ke svědkovi R. P. je prokazován především výpovědí obžalovaného R. Ř. a svědka R. P., listinnými důkazy, výpisy z účtu svědka a spolku FC Vítkovice 1919, z.s., realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. ke svědkovi R. P. vypověděl, že tento pravidelně v době od června 2019 do prosince 2019 obžalovanému R. Ř. vracel částku 12.000,- Kč měsíčně, kterou obžalovaný R. Ř. ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu, a to podle instrukcí obžalovaného R. H. Shodně skutek doznal i svědek (v postavení obžalovaného) R. P., který postupem podle § 206c trestního řádu, prohlásil svou vinu. Ačkoliv v hlavním líčení R. P. odmítl vypovídat, k vytýkanému jednání se doznal již v rámci přípravného řízení, když potvrdil, že v polovině roku 2019 mu sdělil obžalovaný Ř., že je možnost obstarat si dotaci z FAČR na osobu svědka jako na trenéra až 30.000,- Kč měsíčně. Svědek potvrdil, že obžalovaný R. Ř. jej současně požádal o pomoc mužské kopané klubu spočívající ve vratkách části takto vyplacené odměny, tedy dohodli se, že z odměny z dotace od FAČR bude měsíčně vracet částku 12.000,- Kč, což svědek v době od 1.7.2019 do 31.12.2019 i činil. Peníze vracel obžalovanému R. Ř. v hotovosti a o vratkách odměny jednal toliko s obžalovaným R. Ř.

193. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena, včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě svědka R. P. se jedná o dotaci Fotbalové asociace ČR, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019.

194. Pokud jde o dotaci Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – **Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019** vrátil svědek R. P. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 7 – 12/2019; soud poukazuje zejména na daňové doklady (č.l. 4612-4623), ze kterých je zřejmé, že za výkon trenérské činnosti v době 7 – 12/2019 bylo svědkovi vyplaceno z titulu dotace Talentovaná mládež 2019 jako odměna trenéra celkem 180.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v

hotovosti. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 6 * 12.000,- Kč, tedy částku 72.000,- Kč.

195. Svědek R. P., tak z dotace Fotbalové asociace ČR, Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019, která byla vyplacena spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v roce 2019 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 72.000,- Kč.

196. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti svědka (původně obžalovaného) R. P. považuje soud jeho výpověď za věrohodnou, když tato je jednak konzistentní již od přípravného řízení, v rámci kterého se svědek k vytýkanému jednání doznal a v hlavním líčení pak prohlásil svou vinu a jednak je konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména výpovědi obžalovaného R. Ř., listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, výpisů z účtů svědka i spolku, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterého byly zajištěny záznamy hovorů svědka s dalšími osobami, např. svědkem (původně obžalovaný) L. D., ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se oba aktivně podíleli.

Svědek (původně obžalovaný) Pavel K., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se na něj nevztahuje.

197. Skutek ve vztahu ke svědkovi P. K. je prokazován především výpovědí obžalovaného R. Ř. a svědka P. K., listinnými důkazy, výpisy z účtu svědka a spolku FC Vítkovice 1919, z.s., realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. ke svědkovi P. K. vypověděl, že tento měl navýšenou měsíční odměnu o 24.000,- Kč, jež pak pravidelně po dobu dvou roku, v letech 2018 – 2019, vracel obžalovanému R. Ř., které obžalovaný R. Ř. ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu, a to podle instrukcí obžalovaného R. H. Shodně skutek doznal i svědek (v postavení obžalovaného) P. K., který postupem podle § 206c trestního řádu, prohlásil svou vinu. Ačkoliv v hlavním líčení P. K. odmítl vypovídat, k vytýkanému jednání se doznal již v rámci přípravného řízení, když potvrdil, že jej na konci roku 2017 či počátkem roku 2018 oslovil obžalovaný R. Ř., zda by nepomohl klubu, a to tak, že se mu navýší odměna, ze které pak bude pravidelně měsíčně vracet částku 24.000,- Kč, s čímž svědek souhlasil. Potvrdil, že pak skutečně v době od 1/2018 do 12/2019 v hotovosti vracel obžalovanému R. Ř. dohodnutou částku 24.000,- Kč měsíčně. O vratkách odměny jednal toliko s obžalovaným R. Ř.

198. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena, včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě svědka P. K. se jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS, 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS, a dále dotace Fotbalové asociace ČR, Smlouva o spolupráci při rozvoji

fotbalu v ČR – Klub profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018 a Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019.

199. Pokud jde o dotaci č. **2036/2017/ŠaS** vrátil svědek P. K. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 3/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2036/2017/ŠaS, (č.l. 774, 777), ze kterého je zřejmé, že svědkovi P. K. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 3/2018, tedy částka 3 * 38.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu svědka (č.l. 907) ze dne 29.12.2017, kterou uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 38.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 114.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 3 * 24.000,- Kč, tedy částku 72.000,- Kč.

200. Pokud jde o dotaci Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – **Kluby profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018** vrátil svědek P. K. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 4 – 12/2018; soud poukazuje zejména na trenérskou smlouvu svědka (č.l. 4474) a daňové doklady (č.l. 4479-4487), ze kterých je zřejmé, že dne 29.12.2017 uzavřel svědek trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 38.000,- Kč, přičemž z této dotace mu byla vyplacena odměna za měsíce 4 – 12/2018, tedy vyplaceno 9 * 38.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 9 * 24.000,- Kč, tedy částku 216.000,- Kč.

201. Pokud jde o dotaci č. **0566/2019/ŠaS** vrátil svědek P. K. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 6/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0566/2019/ŠaS (č.l. 3122, 3125), ze kterého je zřejmé, že svědkovi P. K. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 3/2019, částka 69.000,- Kč a za měsíce 4 – 6/2019, částka 7 * 23.000,- Kč a za měsíce 8 – 9/2019 částka 3 * 38.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu svědka (č.l. 3227, 3230), výdajový pokladní doklad (č.l. 3239) a výpisy z účtů (č.l. 3233 – 3238), když trenérskou smlouvu svědek uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, s měsíční trenérskou odměnou 38.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno celkem 114.000,- Kč za měsíce 1 – 3/2019 a 228.000,- Kč za měsíce 4, 5, 6, 8 – 10/2019, které mu byly poukázány na bankovní účet, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 6 * 23.000,- Kč a 3 * 24.000, tedy částku 210.000,- Kč (svědek P. K. v době 1 – 6/2019 pobíral pouze 23.000,- Kč z dotace 0533/2019 a zbývajících 15.000 dobíral z dotace FAČR Talentovaná mládež 2019, tedy z dotace 0566/2019 vracel celých 23.000,- Kč a z dotace Talentovaná mládež 2019 v době 1 – 6/2019 doplácel dalších 1.000,- Kč).

202. Pokud jde o dotaci Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – **Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019** vrátil obžalovaný P. K. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 6/2019; soud poukazuje zejména na daňové doklady (č.l. 4646-4655), ze kterých je zřejmé, že za výkon trenérské činnosti v době 1 – 6/2019 bylo obžalovanému vyplaceno z titulu Talentovaná mládež 2019 celkem 90.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 6 * 1.000,- Kč, tedy částku 6.000,- Kč.

203. Pokud jde o dotaci č. **1920/2019/ŠaS** vrátil svědek P. K. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 11, 12/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 1920/2019/ŠaS (č.l. 3902), ze kterého je zřejmé, že svědkovi P. K. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 11, 12/2019, tedy částka 2 *

38.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 2 * 24.000,- Kč, tedy částku 48.000,- Kč.

204. Svědek P. K. tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS, 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS, a dotací Fotbalové asociace ČR, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Klub profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018 a Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 1/2018 do 12/2019 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 552.000,- Kč.

205. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti svědka (původně obžalovaného) P. K. považuje soud jeho výpověď za věrohodnou, když tato je jednak konzistentní již od přípravného řízení, ve rámci kterého se svědek k vytýkanému jednání doznal a v hlavním líčení pak prohlásil svou vinu a jednak je konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména výpovědi obžalovaného R. Ř., listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, výpisů z účtů svědka i spolku, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterého byly zajištěny záznamy hovorů zejména svědků L. D. a R. P. mezi sebou a s dalšími osobami a trenéry, ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se aktivně podílelo více osob. Rovněž je z těchto záznamů zřejmé, že svědek P. K. byl jednou z osob, která se k vytýkanému jednání doznala již v přípravné řízení, o čemž rovněž odposlouchávané osoby v hovorech hovořily. Dále je z uvedených záznamů zřejmé, že jakmile začala ve věci realizovat úkony Policie ČR, které směřovaly k osobám trenérů, vedlo to k jejich výrazné telekomunikační aktivitě, v rámci které si sdělovaly rozhodné okolnosti vztahující se k vytýkanému jednání, a to právě osoby, které se na tomto jednání aktivně podílely.

Svědek (původně obžalovaný) Jiří N., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se na něj nevztahuje.

206. Skutek ve vztahu ke svědkovi J. N. je prokazován především výpovědí obžalovaného R. Ř. a svědka J. N., listinnými důkazy, výpisy z účtu svědka a spolku FC Vítkovice 1919, z.s., realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. ke svědkovi J. N. vypověděl, že ve vztahu k jeho osobě bylo přesné usnesení o zahájení trestního stíhání. Tento svědek vracel obžalovanému R. Ř. po vytýkané období (3/2018 až 12/2019) měsíčně částku 20.000,- Kč, o kterou měl navýšenou svou odměnu trenéra, kterou obžalovaný R. Ř. ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu, a to podle instrukcí obžalovaného R. H. Vratky realizoval po menších částkách, nicméně součet těchto částek vždy odpovídal částce, kterou měl svědek J. N. vrátit. Shodně skutek doznal i svědek (v postavení obžalovaného) J. N., který postupem podle § 206c trestního řádu, prohlásil svou vinu.

207. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena, včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě svědka J. N. se

jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS, a dále dotace Fotbalové asociace ČR, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Klub profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018 a Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019.

208. Pokud jde o dotaci Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – **Kluby profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018** vrátil svědek J. N. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 3 – 12/2018; soud poukazuje zejména na trenérskou smlouvu svědka (č.l. 4488) a daňové doklady (č.l. 4490-4499), ze kterých je zřejmé, že dne 28.2.2018 uzavřel svědek trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.3.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž z této dotace mu byla vyplacena trenérská odměna za měsíce 3 – 12/2018, tedy vyplaceno 10 * 45.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 10 * 20.000,- Kč, tedy částku 200.000,- Kč.

209. Pokud jde o dotaci Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – **Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019** vrátil svědek J. N. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 6/2019; soud poukazuje zejména na daňové doklady (č.l. 4602-4611), ze kterých je zřejmé, že za výkon trenérské činnosti v době 1 – 6/2019 byla svědkovi vyplacena trenérská odměna z titulu Talentovaná mládež 2019 v celkové výši 180.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 6 * 20.000,- Kč, tedy částku 120.000,- Kč.

210. Pokud jde o dotaci č. **0566/2019/ŠaS** vrátil svědek J. N. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 7 – 11/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0566/2019/ŠaS (č.l. 3122, 3125), ze kterého je zřejmé, že svědkovi J. N. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 3/2019, částka 90.000,- Kč a za měsíce 4 – 10/2019 částka 7 * 30.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvy svědka (č.l. 3299), výdajový pokladní doklad (č.l. 3307) a výpisy z účtů (č.l. 3302 – 3306, 3308), když trenérskou smlouvu svědek uzavřel dne 1.3.2018 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 45.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace 0566/2019/ŠaS vyplaceno celkem 315.000,- Kč za měsíce 1 – 4, 7 – 11/2019, které mu byly poukázány na bankovní účet, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 5 * 20.000,- Kč, tedy částku 100.000,- Kč.

211. Pokud jde o dotaci č. **1920/2019/ŠaS** vrátil svědek J. N. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíc 12/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 1920/2019/ŠaS (č.l. 3902), ze kterého je zřejmé, že svědkovi J. N. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíc 12/2019, tedy částka 45.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 20.000,- Kč.

212. Svědek J. N., tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS a dotací Fotbalové asociace ČR, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Klub profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018 a Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 1/2018 do 12/2019 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 440.000,- Kč.

213. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti svědka (původně obžalovaného) J. N. považuje soud jeho výpověď za věrohodnou, když svědek vytýkané jednání doznal a prohlásil svou vinu. Výpověď svědka je konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména výpovědi obžalovaného R. Ř., listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích,

trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, výpisů z účtů svědka i spolku, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterého byly zajištěny záznamy hovorů zejména svědků L. D. a R. P. mezi sebou a s dalšími osobami a trenéry, ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se aktivně podílelo více osob. Dále je z uvedených záznamů zřejmé, že jakmile začala ve věci realizovat úkony Policie ČR, které směřovaly k osobám trenérů, vedlo to k jejich výrazné telekomunikační aktivitě, v rámci které si sdělovali rozhodné okolnosti vztahující se k vytýkanému jednání, a to právě osoby, které se na tomto jednání aktivně podílely. Pokud jde o sdělení svědka (v postavení obžalovaného) J. N., že nevěděl z jakých zdrojů a od jakých konkrétních institucí pocházely finanční prostředky, které jim byly vypláceny, a které následně vraceli, poukazuje soud na obsah záznamu o odposlechu dalších trenérů, z čehož je zřejmé, že trenéři věděli, že se jedná o peníze z dotací. Dále soud uvádí, že svědek v postavení obžalovaného byl před prohlášením viny řádně poučen a jeho prohlášení viny bylo ve vztahu k vytýkanému skutku bezvýhradné, tedy soud tomuto sdělní svědka nepřipisuje takový význam, který by bránil soudu přijmout jeho prohlášení viny.

Svědek (původní obviněný) Josef U., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se na něj nevztahuje.

214. Skutek ve vztahu ke svědkovi J. U. je prokazován především výpovědí obžalovaného R. Ř. a svědka J. U., listinnými důkazy a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. ke svědkovi J. U. vypověděl, že tento nevykonával pozici trenéra, ale byl vedoucím celé ženské sekce. Trenérská odměna mu nebyla vyplácená celá, jelikož nedisponoval bankovním účtem, nýbrž v hotovosti obdržel svou faktickou měsíční odměnu 1.500,- Kč, ačkoliv podepsal příjmový doklad na částku 30.000,- Kč, tedy fakticky takto vracel částku, resp. zůstávala spolku částka 28.500,- Kč, a to po dobu 6 měsíců ve druhé polovině roku 2018. Kdo to takto nastavil, si obžalovaný R. Ř. nevybavil, buď to on nebo obžalovaný H. Shodně vypovídal i svědek J. U., který potvrdil, že toliko podepisoval příjmové doklady na částky 30.000,- Kč, a to po dobu půl roku, ačkoliv tyto finanční částky fakticky nepřevzal. Tuto částku podepisoval z důvodu, že mu bylo řečeno, že finanční prostředky půjdou do ženského fotbalu či mládeže, čemuž věřil. Potvrdil, že s tímto model jej oslovil zřejmě obžalovaný R. Ř., ale nebyl si již jistý. Dále doplnil, že sám byl v této věci trestní stíhán, nicméně jeho trestní stíhání bylo rozhodnutím státního zástupce podmíněně zastaveno.

215. Dále soud poukazuje na usnesení státního zástupce KSZ Ostrava ze dne 8.2.2023, č.j. 3 KZV 5/2023-13, které nabylo právní moci dne 21.2.2023, kterým bylo trestní stíhání svědka (původní obviněný) J. U. podle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastaveno a obviněnému byla současně stanovena zkušební doba ve výměře 18 měsíců; J. U. byl trestně stíhán pro jednání spočívající v tom, od srpna do prosince roku 2018 v Ostravě po předchozí dohodě se sportovním ředitelem spolku FC Vítkovice 1919, z.s., Radovanem Ř., veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro fotbalový klub, přijal nabídku, aby jako trenér odevzdával jmenovanému klubu část nadhodnocených odměn, pocházejících z dotací, což i v souladu s původním úmyslem činil, neboť stanovenou odměnu v částce nejméně 28.500 Kč, osobně v hotovosti předával Radovanu Ř., coby sportovnímu řediteli FC Vítkovice 1919, z.s., a to tak, že z účelové dotace Statutárního města Ostrava, č. 0415/2018/ŠaS, odevzdal částku 114.000 Kč a z dotace č. 2386/2018/ŠaS částku 57.000 Kč, aniž by trenérskou činnost fakticky vykonával, čímž způsobil škodu Statutárnímu městu Ostrava se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava-Moravská Ostrava, ve výši 171.000 Kč, v čemž byla spatřována pomoc k trestnému činu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 212 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku.

216. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena, včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě svědka J. U. se jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 0415/2018/ŠaS a 2386/2018/ŠaS.

217. Pokud jde o dotaci č. **0415/2018/ŠaS** vrátil svědek J. U. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 7 – 10/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0415/2018/ŠaS (č.l. 1416, 1420), ze kterého je zřejmé, že svědkovi J. U. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 7 – 10/2018, částka 4 * 30.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu svědka (č.l. 2016) a výdajové pokladní doklady (č.l. 2019), ze kterých je zřejmé, že dne 28.6.2018 uzavřel svědek s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 0415/2018/ŠaS vyplacena trenérská odměna 120.000,- Kč za měsíce 7 – 10/2018, a to v hotovosti. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 4 * 28.500,- Kč, tedy částku 114.000,- Kč.

218. Pokud jde o dotaci č. **2386/2018/ŠaS** vrátil svědek J. U. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 11, 12/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2386/2018/ŠaS (č.l. 1125, 1129), ze kterého je zřejmé, že svědkovi J. U. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 11, 12/2018, tedy částka 2 * 30.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 2 * 28.500,- Kč, tedy částku 57.000,- Kč.

219. Svědek J. U., tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 0415/2018/ŠaS a 2386/2018/ŠaS, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v roce 2018 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 171.000,- Kč.

220. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti svědka (původně obviněného) J. U. považuje soud jeho výpověď, v rozsahu v jakém vypovídal k relevantním skutkovým okolnostem, za věrohodnou, když svědek vytýkané jednání doznal již v přípravném řízení. Výpověď svědka je konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména výpovědi obžalovaného R. Ř., listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, výpisů z účtů svědka i spolku, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterého byly zajištěny záznamy hovorů zejména svědků L. D. a R. P. mezi sebou a s dalšími osobami a trenéry, ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se aktivně podílelo více osob. Dále je z uvedených záznamů zřejmé, že jakmile začala ve věci realizovat úkony Policie ČR, které směřovaly k osobám trenérů, vedlo to k jejich výrazné telekomunikační aktivitě, v rámci které si sdělovali rozhodné okolnosti vztahující se k vytýkanému jednání, a to právě osoby, které se na tomto jednání aktivně podílely. Z provedeného dokazování je rovněž zřejmé, že svědek J. U. se fakticky na trenérské činnosti nepodílel, jeho angažování ve spolku bylo spojeno se zajištěním ženské sekce fotbalu, jak uvedl obžalovaný R. Ř. a shodně i svědek

J. U. Tuto skutečnost potvrdil i svědek M. P., který ji znal z doslechu a rovněž potvrdil, že J. U. působil u ženské sekce jako sekretář. Rovněž svědek V. M. potvrdil, že svědek fakticky nikoho netrénoval a realizoval nějakou činnost ve věci ženského fotbalu. Svědek Mgr. P. F. uvedl, že J. U. měl ve spolku na starost ženy, ale fyzicky jej trénovat neviděl.

Svědek (původní obviněný) Ing. Radek H., jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, jeho vina dosud nebyla zákonným způsobem prokázána a tento rozsudek se na něj nevztahuje.

221. Skutek ve vztahu ke svědkovi R. H. je prokazován především výpovědí obžalovaného R. Ř., listinnými důkazy, výpisy z bankovního účtu svědka a spolku FC Vítkovice 1919, z.s., realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. ke svědkovi R. H. vypověděl, že mu vracel části odměn sice nepravidelně, ale částka vždy odpovídala dohodnutému objemu. Potvrdil, že v roce 2018 vracel měsíčně částku 18.000,- Kč a v roce 2019 pak částku 15.000,- Kč, kterou obžalovaný R. Ř. ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu, a to podle instrukcí obžalovaného R. H. Obžalovaný R. Ř. potvrdil, že svědek R. H. v roce 2019 vyžadoval navýšení své odměny, jelikož dostal od konkurenčního klubu lepší nabídku a spolek nechtěl o tak zkušeného trenéra přijít.

222. Dále soud poukazuje na usnesení státního zástupce KSZ Ostrava ze dne 26.1.2023, č.j. 3 KZV 5/2023-7, které nabylo právní moci dne 11.2.2023, kterým bylo trestní stíhání svědka (původní obviněný) Ing. R. H. podle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastaveno a obviněnému byla současně stanovena zkušební doba ve výměře 20 měsíců; Ing. R. H. byl trestně stíhán pro jednání spočívající v tom, že od ledna roku 2018 do prosince roku 2019 v Ostravě, veden záměrem pro jiného získat neoprávněný prospěch, po předchozí dohodě se sportovním ředitelem spolku FC Vítkovice 1919, z.s., Radovanem Ř., souhlasil, aby jako trenér na svůj bankovní účet č. xxx přijímal účelově nadhodnocené finanční odměny hrazené z účelových dotací, což i následně v souladu s původním úmyslem činil, kdy z celkové měsíční nadhodnocené odměny nejméně ve výši 55.000 Kč si pro svou potřebu ponechal pouze část a další její část, v průběhu roku 2018 ve výši 15.000 Kč a v průběhu roku 2019 ve výši 30.000 Kč z každé přijaté nadhodnocené odměny, osobně předal v hotovosti Radovanu Ř., coby sportovnímu řediteli FC Vítkovice 1919, z.s., různě vysoké sumy, a to z dotace Statutárního města Ostrava č. 2036/2017/ŠaS mu předal částku 135.000 Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS částku 30.000 Kč, z dotace č. 2386/2018/ŠaS mu předal částku 45.000 Kč, z dotace č. 0566/2019/ŠaS částku 180.000 Kč a z dotace Fotbalové asociace České republiky Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v České republice s názvem Talentovaná mládež 2019 mu předal částku 150.000 Kč, čímž způsobil Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava - Moravská Ostrava způsobil škodu ve výši 390.000 Kč a Fotbalové asociaci České republiky, se sídlem Atletická 8, Praha-Břevnov způsobil škodu 150.000 Kč, v čemž byla spatřována pomoc k trestnému činu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 212 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku.

223. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena,

včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě svědka R. H. se jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS, 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS a 0566/2019/ŠaS, a dále dotace Fotbalové asociace ČR, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019.

224. Pokud jde o dotaci č. **2036/2017/ŠaS** vrátil svědek R. H. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 3/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2036/2017/ŠaS, (č.l. 774, 777), ze kterého je zřejmé, že svědkovi R. H. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 3/2018, částka 3 * 55.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu svědka (č.l. 839) ze dne 29.12.2017, kterou uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér na dobu neurčitou počínaje dnem 1.1.2018 s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplacena trenérská odměna 165.000,- Kč za měsíce 1 – 3/2018. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 3 * 15.000,- Kč, tedy částku 45.000,- Kč (policejní orgán ve svém vyhodnocení na č.l. 7256, ze kterého vycházela i skutková věta podané obžaloby, k této dotaci přiřadil platby trenérské odměny ve výši 55.000,- Kč ze dne 17.7.2018, 15.8.2018, 24.9.2018, 1.10.2018, 2.11.2018 a 7.12.2018, které jsou vykazovány i ve výpisech z bankovních účtů, z vyúčtování dotace č. 2386/2018/ŠaS (č.l. 1126 a č.l. 1129) je však zřejmé, že platby v těchto dnech byly realizovány z dotace č. 2386/2018/ŠaS nikoliv 2036/2017/ŠaS).

225. Pokud jde o dotaci č. **0415/2018/ŠaS** vrátil svědek R. H. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 4, 5/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0415/2018/ŠaS (č.l. 1416, 1420), ze kterého je zřejmé, že svědkovi R. H. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 4, 5/2018, částka 2 * 55.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu svědka (č.l. 1745) a výpisy z účtu (č.l. 1748), ze kterých je zřejmé, že dne 29.12.2017 uzavřel svědek s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér na dobu neurčitou počínaje dnem 1.1.2018 s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 0415/2018/ŠaS vyplacena trenérská odměna 110.000,- Kč za měsíce 4, 5/2018, které mu byly poukázány na bankovní účet. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 2 * 15.000,- Kč, tedy částku 30.000,- Kč.

226. Pokud jde o dotaci č. **2386/2018/ŠaS** vrátil svědek R. H. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 6 – 12/2018 a 1/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2386/2018/ŠaS (č.l. 1125, 1129), ze kterého je zřejmé, že svědkovi R. H. byla vyplacena z této dotace odměna za dobu 6 – 12/2018, 1/2019 částka 8 * 55.000,- Kč; na výpisy z bankovního účtu spolku a svědka, ze kterých je zřejmé, že od spolku FC Vítkovice, z.s. ve prospěch účtu svědka, byly realizovány bezhotovostní převody následovně: dne 18.7.2018 odměna trenéra za 6/2018 ve výši 55.000,- Kč, 15.8.2018 odměna trenéra za 7/2018 ve výši 55.000,- Kč, 24.9.2018 odměna trenéra za 8/2018 ve výši 55.000,- Kč, 1.10.2018 odměna trenéra za 9/2018 ve výši 55.000,- Kč, 2.11.2018 odměna trenéra za 10/2018 ve výši 55.000,- Kč, 7.12.2018 odměna trenéra za 11/2018 ve výši 55.000,- Kč, dne 14.1.2019 odměna trenéra za 12/2018 ve výši 55.000,- Kč a dne 27.2.2019 odměna trenéra za 1/2019 ve výši 55.000,- Kč; a dále soud poukazuje na trenérskou smlouvu (č.l. 1131) a faktury (č.l. 1133), ze kterých je zřejmé, že R. H. uzavřel dne 1.7.2018 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018 s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplacena trenérská odměna 165.000,- Kč za měsíce 8 – 10/2018; na trenérskou smlouvu (č.l. 1136), ze které je zřejmé, že R. H. uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou

smlouvu na pozici trenér na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018 s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplacena trenérská odměna 55.000,- Kč za měsíc 6/2018; na smlouvu o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (č.l. 2076), ze které je zřejmé, že R. H. uzavřel dne 1.7.2018 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018 s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace č. 2386/2018/ŠaS vyplacena trenérská odměna 165.000,- Kč za měsíce 8 – 10/2018 a 220.000,- Kč za měsíce 7, 11, 12/2018 a 1/2019. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 8 * 15.000,- Kč, tedy částku 120.000,- Kč.

227. Pokud jde o dotaci č. **0566/2019/ŠaS** vrátil svědek R. H. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 3 – 12/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0566/2019/ŠaS (č.l. 3122, 3125), ze kterého je zřejmé, že svědkovi R. H. byla vyplacena z této dotace za měsíc 3/2019 částka 20.000,- Kč, za měsíce 4 – 6/2019 částka 3 * 25.000,- Kč, za měsíce 7 – 12/2019 částka 6 * 40.000,- Kč, jakož i na trenérské smlouvy obžalovaného (č.l. 3280, 3283), výdajový pokladní doklad (č.l. 3291) a výpisy z účtů (č.l. 3286 – 3290, 3292), ze kterých je zřejmé, že dne 1.7.2018 uzavřel R. H. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 55.000,- Kč, resp. dne 1.7.2019 uzavřel trenérskou smlouvu na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2019, měsíční odměna 55.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu byly vyplaceno na tyto dvě trenérské smlouvy vyplaceny trenérské odměny v celkové výši 95.000,- Kč a 240.000,- Kč.

228. Pokud jde o dotaci Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – **Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019** vrátil svědek R. H. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 2 – 12/2019; soud poukazuje zejména na daňové doklady (č.l. 4679-4701), ze kterých je zřejmé, že za výkon trenérské činnosti v době 2 – 12/2019 byly svědkovi vyplaceny trenérské odměny z titulu Talentovaná mládež 2019 ve výši celkem 270.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti, konkr. odměna za měsíc 2/2019 částka 55.000,- Kč; odměna za měsíc 3/2019 částka 35.000,- Kč; odměna za měsíce 4, 5, 6/2019 částka 3 * 30.000,- Kč; odměna za měsíce 7 – 12/2019 částka 6 * 15.000,- Kč.

229. Pokud tak jde o dotace č. **0566/2019/ŠaS a Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019** byla odměna svědka R. H. ve výši 55.000,- Kč představována součtem dílčích částek z těchto dvou dotací, a to konkr. 2/2019 částka 55.000,- vyplacena z dotace Talentovaná mládež 2019; 3/2019 částka 20.000,- Kč dotace 0566/2019/ŠaS a částka 35.000,- Kč dotace Talentovaná mládež 2019, celkem 55.000,- Kč; 4/2019 částka 25.000,- Kč dotace 0566/2019/ŠaS a částka 30.000,- Kč dotace Talentovaná mládež 2019, celkem 55.000,- Kč; 5/2019 částka 25.000,- Kč dotace 0566/2019/ŠaS a částka 30.000,- Kč dotace Talentovaná mládež 2019, celkem 55.000,- Kč; 6/2019 částka 25.000,- Kč dotace 0566/2019/ŠaS a částka 30.000,- Kč dotace Talentovaná mládež 2019, celkem 55.000,- Kč; 7/2019 částka 40.000,- Kč dotace 0566/2019/ŠaS a částka 15.000,- Kč dotace Talentovaná mládež 2019, celkem 55.000,- Kč; 8 - 12/2019 částka 40.000,- Kč dotace 0566/2019/ŠaS a částka 15.000,- Kč dotace Talentovaná mládež 2019, celkem 55.000,- Kč. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný vracel v tomto období částku 15.000,- Kč měsíčně, a to ze součtu obou dotací, tedy tuto částku je nutno rozpočítat na obě dotace. Trenérská odměna za 2/2019 celá vyplacena z dotace Talentovaná mládež 2019, tedy vratka ve výši 15.000,- Kč škodě dotace Talentovaná mládež 2019. Trenérská odměna za 3/2019, částka 20.000,-Kč z dotace 0566/2019/ŠaS, částka 35.000,- Kč z dotace Talentovaná mládež 2019, tedy poměr 20.000:35.000, je jako 2:3,5, tedy 15.000/5,5=2727,27, tedy 2 * 2727,27 = 5.454,- Kč škoda z dotace 0566/2019/ŠaS, 3,5 *

2727,27 = 9.546,- Kč škoda z dotace Talentovaná mládež. Trenérská odměna za měsíce 4 – 6/2019, částka 25.000,-Kč z dotace 0566/2019/ŠaS, částka 30.000,- Kč z dotace Talentovaná mládež 2019, tedy poměr 25.000:30.000, je jako 2,5:3, tedy 15.000/5,5=2727,27, tedy 2,5 * 2727,27 = 6.818,- Kč za jeden měsíc škoda z dotace 0566/2019/ŠaS, 3 * 2727,27 = 8.182,- Kč škoda za jeden měsíc z dotace Talentovaná mládež. Trenérská odměna za měsíce 7 – 12/2019, částka 40.000,-Kč z dotace 0566/2019/ŠaS, částka 15.000,- Kč z dotace Talentovaná mládež 2019, tedy poměr 40.000:15.000, je jako 4:1,5, tedy 15.000/5,5=2727,27, tedy 4 * 2727,27 = 10.909,- Kč škoda za jeden měsíc z dotace 0566/2019/ŠaS, 1,5 * 2727,27 = 4.091,- Kč škoda za jeden měsíc z dotace Talentovaná mládež. Celkem tak z dotace 0566/2019/ŠaS vrátil svědek částku 5.454 + 3 * 6.818 + 6 * 10.909, tedy 5.454 + 20.454 + 65.454, tedy celkem částku 91.362,- Kč. Celkem tak z dotace Talentovaná mládež vrátil svědek částku 15.000 + 9.546 + 3 * 8.182 + 6 * 4.091, tedy 15.000 + 9.546 + 24.546 + 24.546, tedy celkem částku 73.638,- Kč (zkouška 91.362 + 73.638 = 165.000,- Kč; 165.000 / 11 měsíc = 15.000,- Kč).

230. Svědek R. H., tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS, 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS a 0566/2019/ŠaS, a dále dotace Fotbalové asociace ČR, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v roce 2018 a 2019 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 360.000,- Kč.

231. Pokud jde o doplnění hodnocení skutkového stavu ve vztahu ke skutku, na kterém se podílel svědek (původně obviněný) R. H. je nutno poukázat, že tento svědek odmítl v hlavním líčení vypovídat. Soud tedy vycházel z výpovědi obžalovaného R. Ř. a listinných důkazů (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, výpisů z účtů svědka i spolku, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, v rámci kterých byly zajištěny záznamy hovorů zejména svědků L. D. a R. P. mezi sebou a s dalšími osobami a trenéry, ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se aktivně podílelo více osob. Dále je z uvedených záznamů zřejmé, že jakmile začala ve věci realizovat úkony Policie ČR, které směřovaly k osobám trenérů, vedlo to k jejich výrazné telekomunikační aktivitě, v rámci které si sdělovali rozhodné okolnosti vztahující se k vytýkanému jednání, a to právě osoby, které se na tomto jednání aktivně podílely. Pokud jde o výpis z bankovního účtu svědka xxx pak z tohoto je zřejmé, že příjmy účtu ve vytýkaném období byly tvořeny i bezhotovostními platbami z účtu FC Vítkovice 1919, z.s., přičemž je zřejmé, že svědek tento bankovní účet používal k běžnému hospodaření, tedy přijímal platby, mimo jiné i odměny z trenérské činnosti, a realizoval platby v rámci běžného hospodaření s účtem za účelem uspokojení svých potřeb. Pokud jde o zájmové výběry, pak je pravdou, že obžalovaný ve vytýkaném období realizoval výběry v částkách, které drobně převyšovaly částku 10.000,- Kč, tedy nelze jednoznačně dovodit, zda se jednalo o běžné hospodaření s účtem či o výběry za účelem vratek části trenérské odměny. Soud tedy vycházel především z výpovědi obžalovaného R. Ř., který vypověděl, že svědek R. H. vracel ve vytýkaném období měsíčně částku 15.000,- Kč, resp. s ohledem na zásadu v pochybnostech ve prospěch obžalovaného vzal soud za prokázanou částku 15.000,- Kč měsíčně na celé vytýkané období, nikoliv částku 18.000,- Kč pro rok 2018. Nadto soud poukazuje, že policejní orgán ve svém vyhodnocení skutkového stav, které bylo převzato i do obžaloby dovodil, že v době 2 – 12/2019 vracel svědek 15.000,- Kč jak z dotace 0566/2019/ŠaS, tak i z dotace FAČR Talentovaná mládež 2019, což však prokázáno nebylo.

232. S ohledem na provedené dokazování soud upravil skutkovou větu ve vztahu ke skutku, na kterém se podílel svědek R. H., když bylo prokázáno, že vratky z trenérských odměn, které realizoval svědek R. H. byly jednak ve výši 15.000,- Kč a jednak byly jinak rozprostřeny pokud jde o dotace Statutárního města Ostravy č. 2386/2018/ŠaS a 0566/2019/2019 oproti

vyhodnocení skutkového stavu tak, jak jej provedl policejní orgán na č.l. 7256. Z tohoto důvodu došlo k úpravě skutkové věty ve vztahu ke skutku, na kterém se podílel svědek R. H., kdy škoda způsobena na dotaci č. 2036/2017/ŠaS činí 135.000,- Kč, škoda z dotace č. 0415/2018/ŠaS činí 30.000,- Kč, škoda z dotace č. 2386/2018/ŠaS činí 30.000,- Kč, škoda z dotace č. 0566/2019/ŠaS činí 91.362,- Kč a škoda z dotace FAČR, Talentovaná mládež 2019 činí 73.638,- Kč.

Obžalovaný Jaroslav P.

233. Skutek ve vztahu k obžalovanému J. P. je prokazován především výpovědí obžalovaných R. Ř. a J. P., listinnými důkazy, výpisy z účtu obžalovaného a spolku FC Vítkovice 1919, z.s., realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. k obžalovanému J. P. vypověděl, že tento byl trenérskou a hráčskou legendou, fakticky sice nikoho netrénoval, ale chodíval na zápasy a tréninky, pomáhal trenérům. Měl sjednanou faktickou odměnu 5.000,- Kč měsíčně, přičemž na smlouvě měl uvedenou odměnu 45.000,- Kč měsíčně, ze které po dobu dvou roků vracel obžalovanému R. Ř. částku 40.000,- Kč měsíčně, kterou obžalovaný R. Ř. ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu, a to podle instrukcí obžalovaného R. H. Shodně skutek doznal i obžalovaný J. P., který postupem podle § 206c trestního řádu, prohlásil svou vinu, a dále k věci odmítl vypovídat. Ačkoliv v hlavním líčení obžalovaný J. P. odmítl vypovídat, k vytýkanému jednání se doznal již v rámci přípravného řízení, když v rámci své výpovědi realizované po zahájení trestní stíhání uvedl, že v klubu FC Vítkovice 1919 pobíral jako trenér měsíční odměnu 45.000,- Kč měsíčně, ze které skutečně vracel o dobu dvou roků část odměny ve výši cca 8 -10.000,- Kč. Následně pak doplnil svou výpověď v přípravném řízení (po výpovědi obž. R. Ř.), když potvrdil, že je možné, že vracel částku ve výši tak, jak ji popsal obž. R. Ř. Rovněž potvrdil, že jej k této praxi oslovili obžalovaní R. Ř. a R. H. s tím, že potřebovali tyto vratky na podporu vítkovického fotbalu. V další části své výpovědi pak uvedl, že má za to, že vracel pouze 10.000,- Kč, které předával obž. R. Ř., nikoliv obž. R. H.

234. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena, včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě obžalovaného J. P. se jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS, 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS, a dále dotace Fotbalové asociace ČR, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Klub profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018 a Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019.

235. Pokud jde o dotaci č. **2036/2017/ŠaS** vrátil obžalovaný J. P. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 3/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2036/2017/ŠaS, (č.l. 774, 777), ze kterého je zřejmé, že obž. J. P. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 3/2018, tedy částka 135.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 929) ze dne 29.12.2017, kterou uzavřel s FC

Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 45.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplacena trenérská odměna v celkové výši 135.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 3 * 40.000,- Kč, tedy částku 120.000,- Kč.

236. Pokud jde o dotaci Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – **Kluby profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018** vrátil obžalovaný J. P. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 4 – 12/2018; soud poukazuje zejména na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 4500) a daňové doklady (č.l. 4502-4510), ze kterých je zřejmé, že obžalovaný uzavřel trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž z této dotace mu byl vyplacena trenérská odměna za měsíce dobu 4 – 12/2018, tedy 9 * 45.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 9 * 40.000,- Kč, tedy částku 360.000,- Kč.

237. Pokud jde o dotaci č. **0566/2019/ŠaS** vrátil obžalovaný J. P. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 11/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0566/2019/ŠaS (č.l. 3122, 3125), ze kterého je zřejmé, že obž. J. P. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 3/2019 částka 135.000,- Kč a za měsíce 4 – 6/2019 částka 3 * 45.000,- Kč a za měsíce 7 – 11/2019 částka 5 * 15.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 3250) a výpisy z účtů (č.l. 3256 – 3264), ze které je zřejmé, že trenérskou smlouvu obžalovaný uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, s měsíční trenérskou odměnou 45.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 0566/2019/ŠaS vyplacena trenérská odměna v částce 270.000,- Kč, které mu byly poukázány na bankovní účet, jakož i na trenérskou smlouvy obžalovaného (č.l. 3253) a výpisy z účtů (č.l. 3256 – 3264), ze které je zřejmé, že obžalovaný uzavřel trenérskou smlouvu dne 1.7.2019 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér na dobu určitou od 1.7.2019 do 30.6.2019, s měsíční trenérskou odměnou 45.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 0566/2019/ŠaS vyplacena trenérská odměna v částce 75.000,- Kč, které mu byly poukázány na bankovní účet. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 6 * 40.000,- Kč a částku 66.665, tedy celkem částku 306.665,- Kč (obž. J. P. za měsíce 7 – 11/2019 pobíral z této dotace odměnu pouze 15.000,- Kč měsíčně a za 12/2019 obdržel odměnu pouze 15.000,- Kč z dotace č. 1920/2019/ŠaS, a dále částku 30.000,- Kč měsíčně do celkové odměny 45.000,- Kč měsíčně, za dobu 7 – 12/2019 pobíral z dotace FAČR – Talentovaná mládež 2019, tedy na dotace č. 0566/2019/ŠaS, 1920/2019/ŠaS a Talentovaná mládež 2019 je nutno provést poměrný rozpočet vratky 40.000,- Kč měsíčně takto: 45.000,- představuje 100%, tedy 100/45000=2,22222; 2.22222*4=8.888888; 8.88888*15000=13.333; tedy poměrná část vrácené odměny z částky 15.000 činí částku 13.333,- Kč; za dobu 7 – 11/2019, kdy byla z dotace 0566/2019/ŠaS placena měsíční odměna 15.000,- Kč, činí výše vratky 13.333 * 5= 66.665,- Kč + 240.000 (vratky 1 – 6/2019, tedy 6 * 40.000), celkem tak z této dotace 306.665,- Kč).

238. Pokud jde o dotaci Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – **Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019** vrátil obžalovaný J. P. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 7 – 12/2019; soud poukazuje zejména na daňové doklady (č.l. 4702-4713), ze kterých je zřejmé, že za výkon trenérské činnosti v době 7 – 12/2019 bylo obžalovanému vyplaceno na trenérských odměnách z titulu Talentovaná mládež 2019 celkem 180.000,- Kč, 6 * 30.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 6 * 26.666,- Kč, tedy částku 159.996,- Kč (opět se jedná o poměrný rozpočet škody na jednotlivé dotace při jejich souběžném čerpání, viz předchozí odstavec; na

částku 15.000,- Kč vyplacené dotace vychází poměrná vratka obžalovaného ve výši 13.333,- Kč, tedy z částky 30.000,- Kč vyplacené odměny za dotace činí vratka částku 26.666,- Kč).

239. Pokud jde o dotaci č. **1920/2019/ŠaS** vrátil obžalovaný J. P. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíc 12/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 1920/2019/ŠaS (č.l. 3902), ze kterého je zřejmé, že obž. J. P. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 12/2019, částka 15.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 13.333,- Kč (opět se jedná o poměrný rozpočet škody na jednotlivé dotace při jejich souběžném čerpání, viz předchozí odstavec).

240. Obžalovaný J. P., tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS, 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS, a dotací Fotbalové asociace ČR, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Klub profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018 a Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 1/2018 do 12/2019 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 959.994,- Kč.

241. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti obžalovaného J. P. považuje soud jeho výpověď v rozhodných skutečnostech za věrohodnou, když obžalovaný vytýkané jednání doznal a prohlásil svou vinu. Výpověď obžalovaného je konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména výpovědi obžalovaného R. Ř., listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, výpisů z účtů obžalovaného i spolku, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterého byly zajištěny záznamy hovorů zejména svědků L. D. a R. P. mezi sebou a s dalšími osobami a trenéry, ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se aktivně podílelo více osob. Dále je z uvedených záznamů zřejmé, že jakmile začala ve věci realizovat úkony Policie ČR, které směřovaly k osobám trenérů, vedlo to k jejich výrazné telekomunikační aktivitě, v rámci které si sdělovali rozhodné okolnosti vztahující se k vytýkanému jednání, a to právě osoby, které se na tomto jednání aktivně podílely. Pokud jde o sdělení obžalovaného v přípravném řízení a následně i v hlavním líčení, že si myslí, že nevracel tak velkou částku, vycházel soud z výpovědi obžalovaného R. Ř., který si jednak původně vedl přehled o vratkách jednotlivých trenérů, tedy soud má za to, že jeho výpověď je oproti výpovědi obžalovaného J. P. přesvědčivější, navíc sám obžalovaný J. P. uváděl opakovaně různé částky, tedy je zjevné, že si výši vratky nebyl zcela jist. Nadto obžalovaný po řádném poučení prohlásil vinu a jeho prohlášení viny bylo ve vztahu k vytýkanému skutku bezvýhradné. Z provedeného dokazování je rovněž zřejmé, že obžalovaný J. P. se fakticky na trenérské činnosti nepodílel, jeho angažování ve spolku, jakož i část odměny, kterou si fakticky ponechával bylo spojeno s jeho postavením bývalé trenérské a hráčské legendy, kdy z této pozice radil ostatním trenérům, jak uvedl obžalovaný R. Ř. Tuto skutečnost pak potvrdil i svědek M. P., který ji znal z doslechu. Rovněž svědek V. M. potvrdil, že obžalovaný J. P. ve spolku nikoho netrénoval, ale byl veden v každém zápise z utkání, jelikož měl licenci A a vše zastřešoval. Svědek Mgr. P. F. potvrdil, že obžalovaného J. P. viděl svědek několikrát na hřišti sbírat míče, ale neví, zda trénoval mládež.

Obžalovaný Radomír D.

242. Skutek ve vztahu k obžalovanému R. D. je prokazován především výpovědí obžalovaných R. Ř. a R. D., listinnými důkazy, výpisy z účtu obžalovaného a spolku FC Vítkovice 1919, z.s., realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. k obžalovanému R. D. vypověděl, že ve vztahu k jeho osobě probíhalo

vrácení části odměny poměrně krátce, a to v období, které je vymezeno v usnesení o zahájení trestního stíhání (2 – 6/2018). Přesnou částku, kterou obžalovaný R. D. vracel si obžalovaný R. Ř. nevybavil, snad se jednalo o částku 35.000,- Kč měsíčně, kterou obžalovaný R. Ř. ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu, a to podle instrukcí obžalovaného R. H. Shodně skutek dílem doznal i obžalovaný R. D., který vytýkané jednání doznal, mimo skutečnosti, že vytýkané jednání neřešil se spoluobžalovaným Ing. R. H., nýbrž toliko spoluobžalovaným a R. Ř., a dále skutečnost, že ve vytýkaném období nevracel měsíčně částku 29.000,- Kč, nýbrž částku 25.000,- Kč; obžalovaný i státní zástupce pak vytýkané skutkové okolnosti, mimo výhrady popsané shora, prohlásili za nesporné a soud upustil od jejich dokazování (§ 206d trest. řádu) ve vztahu k obžalovanému R. D. K detailům pak obžalovaný vypověděl, že na vratkách nevrátil částku 190.000,- Kč, nýbrž částku 125.000,- Kč. Potvrdil, že ve věci jej takto angažoval obžalovaný R. Ř., který mu vysvětlil, že takto vrácené peníze budou použity pro vítkovický fotbal. Ve věci vrácení části odměny jednal toliko se spoluobžalovaným Ř., nikoliv spoluobžalovaným H.

243. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena, včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě obžalovaného R. D. se jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS a 0415/2018/ŠaS.

244. Pokud jde o dotaci č. **2036/2017/ŠaS** vrátil obžalovaný R. D. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíc 1, 2/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2036/2017/ŠaS, (č.l. 774, 777), ze kterého je zřejmé, že obž. R. D. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1, 2/2018, částka 55.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 888) ze dne 1.1.2018, kterou uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno na trenérských odměnách celkem 110.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 50.000,- Kč.

245. Pokud jde o dotaci č. **0415/2018/ŠaS** vrátil obžalovaný R. D. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 3 – 6/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0415/2018/ŠaS (č.l. 1416, 1420), ze kterého je zřejmé, že obžalovanému R. D. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 3 – 6/2018 částka 4 * 55.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 1697), výdajový pokladní doklad (č.l. 1700) a výpis z účtu (č.l. 1701), ze kterých je zřejmé, že ze dne 1.1.2018 uzavřel obžalovaný s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace 0415/2018/ŠaS vyplaceno na trenérských odměnách 220.000,- Kč za měsíce 3 – 6/2018, přičemž částka 55.000,- Kč mu byla vyplacena v hotovosti a částka 165.000,- Kč mu byla poukázána na bankovní účet. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 4 * 25.000,- Kč, tedy částku 100.000,- Kč (na trenérské smlouvě je vyznačeno, že z dotace byla

vyplacena odměna mimo jiné i za měsíc 2/2018, nikoliv 3/2018, s ohledem na skutečnost, že z provedeného dokazování je zřejmé, že odměna za měsíc 2/2018 byla obžalovanému vyplacena z dotace č. 2036/2017/ŠaS má soud za to, že se jedná o formální chybu při vyúčtování dotace, jinak řečeno podle dokladů k vyúčtování dotace by jinak obžalovaný obdržel dvě odměny každou ve výši 55.000,- Kč za měsíc 2/2018 a za měsíc 3/2018 by neobdržel odměnu žádnou).

246. Obžalovaný R. D., tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS a 0415/2018/ŠaS, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v roce 2018 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 150.000,- Kč.

247. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti obžalovaného R. D. považuje soud jeho výpověď v rozhodných skutečnostech za věrohodnou, když obžalovaný vytýkané jednání dílem doznal a učinil popis skutku nesporným, mimo skutečnosti, že vytýkané jednání neřešil se spoluobžalovaným Ing. R. H., nýbrž toliko spoluobžalovaným R. Ř., a dále skutečnost, že ve vytýkaném období vracel měsíčně částku 25.000,- Kč, nikoliv 38.000,- Kč jak je uvedeno v obžalobě. Výpověď obžalovaného je konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména výpovědi obžalovaného R. Ř., listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, výpisů z účtů obžalovaného i spolku, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterého byly zajištěny záznamy hovorů zejména svědků L. D. a R. P. mezi sebou a s dalšími osobami a trenéry, ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se aktivně podílelo více osob. Dále je z uvedených záznamů zřejmé, že jakmile začala ve věci realizovat úkony Policie ČR, které směřovaly k osobám trenérů, vedlo to k jejich výrazné telekomunikační aktivitě, v rámci které si sdělovali rozhodné okolnosti vztahující se k vytýkanému jednání, a to právě osoby, které se na tomto jednání aktivně podílely. Pokud jde o disproporci ve výpovědích obžalovaného R. Ř. a R. D. ohledně výše měsíční vratky, vyšel soud z výpovědi R. D., když obžalovaný R. Ř. si sice vybavil, že obžalovaný R. D. vracel část trenérské odměny, nicméně nevybavil si přesně její výši, avšak vybavil si, že se jednalo o částku, která na pozici tisícikorun měla číslo 5. Soud rovněž poukazuje na výpisy z bankového účtu č. xxx obžalovaného R. D. z vytýkaného období, ze kterého je zřejmé, že obžalovaný tento bankovní účet používal k běžnému hospodaření, tedy přijímal platby, mimo jiné i odměny z trenérské činnosti, a realizoval platby v rámci běžného hospodaření s účtem za účelem uspokojení svých potřeb. Pokud jde o zájmové výběry, pak je pravdou, že obžalovaný ve vytýkaném období realizoval následující výběry, které se vymykaly dalším výběrům z účtu, konkr. dne 16.2.2018 částka 38.000,- Kč, dne 9.4.2018 částka 38.000,- Kč, dne 10.5.2018 částka 40.000,- Kč, dne 27.6.2018 částka 39.000,- Kč a dne 25.7.2018 částka 37.000,- Kč, nicméně např. v 3/2018 takovýto výběr nerealizoval, tedy soud má za to, a to i při zachování zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, že nelze jednoznačně prokázat, že by obžalovaný vracel částku 38.000,- Kč měsíčně, jak je uvedeno v obžalobě, a proto soud vyšel při určení výše vratek, při zohlednění výpovědi obžalovaného R. Ř., z výpovědi obžalovaného R. D.

248. Oproti vyhodnocení policejního orgánu č.l. 7252, ze kterého vycházel popis skutku obsažený v obžalobě je z provedeného dokazování zřejmé, že vratky, které realizoval obžalovaný R. D. byly ve výši 25.000,- Kč, nikoliv 38.000,- Kč. Z tohoto důvodu došlo k úpravě skutkové věty ve vztahu ke skutku, na kterém se podílel obžalovaný R. D., kdy škoda způsobena na dotaci č. 2036/2017/ŠaS činí 50.000,- Kč a škoda z dotace 0415/2018/ŠaS činí 100.000,- Kč.

Obžalovaný Lubomír A. ve vztahu k výroku I)

249. Skutek ve vztahu k obžalovanému L. A. je prokazován především výpovědí obžalovaných R. Ř. a L. A., listinnými důkazy, výpisy z účtu obžalovaného a spolku FC Vítkovice 1919, z.s., realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. k obžalovanému L. A. vypověděl, že tento pobíral v roce 2018 měsíční odměnu 55.000,- Kč a v roce 2019 měsíční odměnu 60.000,- Kč, ze kterých po dobu dvou roků vracel měsíčně částku 25.000,- Kč. Obžalovaný L. A. předával vratku obžalovanému R. Ř., kterou obžalovaný R. Ř. ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu, a to podle instrukcí obžalovaného R. H. Shodně skutek dílem doznal i obžalovaný L. A., který vytýkané jednání doznal, mimo skutečnosti, že vytýkané jednání neřešil se spoluobžalovaným Ing. R. H., nýbrž toliko spoluobžalovaným a R. Ř., a dále skutečnost, že ve vytýkaném období nevracel měsíčně částku 30.000,- Kč, nýbrž částku 25.000,- Kč; obžalovaný i státní zástupce pak vytýkané skutkové okolnosti, mimo výhrady popsané shora, prohlásili za nesporné a soud upustil od jejich dokazování (§ 206d trest. řádu) ve vztahu k obžalovanému L. A. Obžalovaný se k vytýkanému jednání doznal již v rámci přípravného řízení, když v rámci své výpovědi realizované po zahájení trestní stíhání uvedl, že z odměny, kterou pobíral v klubu FC Vítkovice 1919 jako trenér vracel část odměny ve výši cca 5 - 6.000,- Kč. Potvrdil, že u sepisu smluv byl přítomen nejen obžalovaný R. Ř., ale i obžalovaný R. H., byť vratky odměn projednával s obžalovaným R. Ř., který jej požádal, aby takto pomohl klubu. Následně pak doplnil svou výpověď v přípravném řízení (po výpovědi obž. R. Ř.), když potvrdil, že pokud jde o vrácené finanční prostředky a období, ve kterém je vracel, přiklání se k výpovědi obž. R. Ř., jelikož sám si žádnou evidenci nevedl. Rovněž potvrdil, že jej k této praxi oslovil obžalovaný R. Ř.

250. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena, včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě obžalovaného L. A. se jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS, 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS a 0566/2019/ŠaS, a dále dotace Fotbalové asociace ČR, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019.

251. Pokud jde o dotaci č. **2036/2017/ŠaS** vrátil obžalovaný L. A. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1, 3/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2036/2017/ŠaS, (č.l. 774, 777), ze kterého je zřejmé, že obž. L. A. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1, 3/2018, částka 2 * 30.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 883, 885, 887), kterou uzavřel obžalovaný s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici šéftrenér mládeže s měsíční trenérskou odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu byly z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceny, jako trenérská odměna, částky 60.000,- Kč a 90.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 2 * 25.000,- Kč, tedy částku 50.000,- Kč.

252. Pokud jde o dotaci č. **0415/2018/ŠaS** vrátil obžalovaný L. A. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 2, 4/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0415/2018/ŠaS (č.l. 1416, 1420), ze kterého je zřejmé,

že obžalovanému L. A. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 2, 4/2018 částka 2 * 30.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 1647), výdajový pokladní doklad (č.l. 1650) a výpis z účtu (č.l. 1651), ze kterých je zřejmé, že obžalovaný uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici šéftrenér mládeže s měsíční trenérskou odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 0415/2018/ŠaS vyplacena trenérská odměna 60.000,- Kč za měsíce 2, 4/2018, přičemž částka 30.000,- Kč mu byla vyplacena v hotovosti a částka 30.000,- Kč mu byla poukázána na bankovní účet. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 2 * 25.000,- Kč, tedy částku 50.000,- Kč.

253. Pokud jde o dotaci č. **2386/2018/ŠaS** vrátil obžalovaný L. A. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 5 – 12/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2386/2018/ŠaS (č.l. 1125, 1129), ze kterého je zřejmé, že obž. L. A. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 5 – 12/2018, částka 8 * 30.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 1208, 1211), faktury (č.l. 1214) a výpisy z účtu (č.l. 1215 – 1217), ze kterých je zřejmé, že obžalovaný uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici šéftrenér mládeže s měsíční trenérskou odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 0415/2018/ŠaS vyplacena trenérská odměna 60.000,- Kč za měsíce 5, 6/2018 a částka 180.000,- Kč jako trenérská odměna za měsíce 7 – 12/2018. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 8 * 25.000,- Kč, tedy částku 200.000,- Kč.

254. Pokud jde o dotaci č. **0566/2019/ŠaS** vrátil obžalovaný L. A. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 10/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0566/2019/ŠaS (č.l. 3122, 3125), ze kterého je zřejmé, že obž. L. A. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 3/2019 částka 90.000,- Kč, za měsíce 4 – 10/2019 částka 7 * 30.000,- Kč, jakož i na trenérské smlouvy obžalovaného (č.l. 3201, 3204), výdajový pokladní doklad (č.l. 3214) a výpisy z účtů (č.l. 3207 - 3213), ze které je zřejmé, že trenérskou smlouvu obžalovaný uzavřel dne 28.6.2018 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici šéftrenér mládeže na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, s měsíční trenérskou odměnou 30.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 0566/2019/ŠaS vyplacena trenérská odměna 180.000,- Kč za měsíce 1 – 6/2019 a částka 120.000,- Kč jako trenérská odměna za měsíce 7 – 10/2019, které mu byly poukázána na bankovní účet, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 10 * 25.000,- Kč, tedy celkem částku 250.000,- Kč.

255. Pokud jde o dotaci Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – **Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019** vrátil obžalovaný L. A. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 11, 12/2019; soud poukazuje zejména na daňové doklady (č.l. 4582-4601), ze kterých je zřejmé, že za výkon trenérské činnosti v měsících 1 – 12/2019 byl obžalovanému vyplacena trenérská odměna z titulu Talentovaná mládež 2019 celkem 360.000,- Kč, 12 * 30.000,- Kč, a to bezhotovostním převodem, mimo odměny za 9, 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti. Z provedeného dokazování je však zřejmé, že předmětem trestního stíhání obžalovaného L. A., včetně podané obžaloby byla částka vrácené odměny ve výši 30.000,- Kč, tedy dle úvahy policejního orgánu popsané na č.l. 7249 vratka odměny za jeden měsíc, konkrétně za měsíc 12/2019. Z tohoto důvodu je nutno vzít v úvahu toliko vratku za měsíc 12/2019, tedy částku ve výši 25.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 2 * 25.000,- Kč, tedy částku 50.000,- Kč, nicméně předmětem trestního stíhání je toliko částka vratky za měsíc 12/2019, tedy částku 25.000,- Kč.

256. Obžalovaný L. A., tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS, 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS a 0566/2019/ŠaS, a dotace Fotbalové asociace ČR, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 1/2018 do 12/2019 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 575.000,- Kč.

257. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti obžalovaného L. A. považuje soud jeho výpověď v rozhodných skutečnostech za věrohodnou, když obžalovaný vytýkané jednání dílem doznal a učinil popis skutku nesporným, mimo skutečnosti, že vytýkané jednání neřešil se spoluobžalovaným Ing. R. H., nýbrž toliko spoluobžalovaným a R. Ř., a dále skutečnost, že ve vytýkaném období vracel měsíčně částku 25.000,- Kč, nikoliv 30.000,- Kč, jak je uvedeno v obžalobě. Výpověď obžalovaného je konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména výpovědi obžalovaného R. Ř., listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, výpisů z účtů obžalovaného i spolku, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterého byly zajištěny záznamy hovorů zejména svědků L. D. a R. P. mezi sebou a s dalšími osobami a trenéry, ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se aktivně podílelo více osob. Dále soud poukazuje na záznam o odposlechu obžalovaného L. A., který ve věci aktivně komunikoval s dalšími osobami trenérů o vytýkaném jednáním, když nelibě nesl, že trenéři L. D., P. K. a R. P. vytýkané jednání v rámci úkonů policejního orgánu doznali. Dále je z uvedených záznamů zřejmé, že jakmile začala ve věci realizovat úkony Policie ČR, které směřovaly k osobám trenérů, vedlo to k jejich výrazné telekomunikační aktivitě, v rámci které si sdělovali rozhodné okolnosti vztahující se k vytýkanému jednání, a to právě osoby, které se na tomto jednání aktivně podílely. Pokud jde o disproporci ve vztahu k podané obžalobě, pak soud má za to, že v řízení bylo prokázáno, že výše vratky z trenérské odměny činila částku 25.000,- Kč měsíčně, když tuto částku přiznal nejen samotný obžalovaný, ale potvrdil i obžalovaný R. Ř. Jejich výpovědi jsou v tomto směru tak shodné. Soud rovněž poukazuje na výpisy z bankovního účtu č. xxx obžalovaného L. A. z vytýkaného období, ze kterého je zřejmé, že obžalovaný tento bankovní účet používal k běžnému hospodaření, tedy přijímal platby, mimo jiné i odměny z trenérské činnosti, a realizoval platby v rámci běžného hospodaření s účtem za účelem uspokojení svých potřeb. Pokud jde o zájmové výběry, pak je pravdou, že obžalovaný ve vytýkaném období realizoval měsíční výběry v rozmezí 10.000 až 30.000,- Kč, a to v některých měsících i opakovaně, což zjevně souvisí se skutečností, že trenérské odměny byly často trenérům vypláceny za několik měsíců najednou, kdy naopak v některých měsících z vytýkaného období žádný výběr z účtu neprovedl, např. 1, 6, 9/2018 a 2, 3, 5, 8 – 12/2019. Soud má za to, a to i při zachování zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, že nelze jednoznačně prokázat, že by obžalovaný vracel částku 30.000,- Kč měsíčně, jak je uvedeno v obžalobě, a proto soud dovodil, že obžalovaný měsíčně vracel částku 25.000,- Kč, jako konečně potvrdili i obžalovaní L. A. a R. Ř. a v tomto směru i upravil popis skutku.

258. Oproti vyhodnocení policejního orgánu na č.l. 7249, ze kterého vycházel popis skutku obsažený v obžalobě je z provedeného dokazování zřejmé, že vratka za 11/2019 nebyla vyplacena z odměny vyplacené z dotace 0566/2019/ŠaS, nýbrž z dotace Talentovaná mládež 2019, která však není nejen předmětem usnesení o zahájení trestního stíhání, ale ani podané obžaloby a současně ani neodpovídá výše tvrzené škody. V usnesení o zahájení trestního stíhání, jakož i v podané obžalobě je definována výše škody v případě obžalovaného L. A. z dotace Talentovaná mládež 2019 částkou 30.000,- Kč. Celková výše vratek za 11, 12/2019 z této dotace činila částku 50.000,- Kč. Je tak zřejmé, při zohlednění zastíhané vratky za měsíc 12/2019 ve výši 25.000,- Kč, tak i zbývající částka 5.000,- Kč, která je v uvedená v usnesení a

v obžalobě u tohoto skutku je výrazně nižší než skutečně vrácena odměna za 11/2019 ve výši 25.000,- Kč. S ohledem na shora uvedené skutečnosti nezbylo, než dílčí útok spočívající ve vratce části odměny za měsíc 11/2019 zprostit, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku.

Obžalovaný Michal K. ve vztahu k výroku I)

259. Skutek ve vztahu k obžalovanému M. K. je prokazován především výpovědí obžalovaných R. Ř. a M. K., listinnými důkazy, výpisy z účtu obžalovaného a spolku FC Vítkovice 1919, z.s., realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. k obžalovanému M. K. vypověděl, že si není vědom toho, že by vytýkané jednání u něj probíhalo i v roce 2017. Potvrdil, že se v roce 2018 dohodli, že bude obžalovaný M. K. vracet měsíčně částku 20.000,- Kč. Tuto částku pak obžalovaný M. K. nepravidelně vracel, nicméně suma vratek vždy odpovídala tomu, na čem se dohodli, a to po dobu let 2018 a 2019. Potvrdil, že na konci kalendářního roku byla vratka vždy ponížena o navýšení na daních, což obžalovaný M. K. řešil s obžalovaným R. H. Obžalovaný M. K. předával vratku obžalovanému R. Ř., kterou obžalovaný R. Ř. ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu. Shodně skutek dílem doznal i obžalovaný M. K., který vytýkané jednání doznal, rozporoval toliko skutečnost, že z dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS vrátil částku 120.000,- Kč; obžalovaný i státní zástupce pak vytýkané skutkové okolnosti, mimo výhrady popsané shora, prohlásili za nesporné a soud upustil od jejich dokazování (§ 206d trest. řádu) ve vztahu k obžalovanému M. K. Obžalovaný se k vytýkanému jednání se doznal jak v přípravném řízení, s výhradami k výši vratek z některých dotací, tak i v řízení před soudem, když se doznal k celkově způsobené škodě ve výši 450.000,- Kč, nikoliv 570.000,- Kč jak je uvedeno v obžalobě (částka 120.000,- Kč z dotace 2036/2017/ŠaS).

260. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena, včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě obžalovaného M. K. se jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS, 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS.

261. Pokud jde o dotaci č. **0415/2018/ŠaS** vrátil obžalovaný M. K. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 3/2018 vždy po částce 10.000,- Kč a 4 – 7/2018 vždy po částce 20.000,- Kč; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0415/2018/ŠaS (č.l. 1416, 1420), ze kterého je zřejmé, že obžalovanému M. K. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 3/2018 částka 3 * 10.000,- Kč a za měsíce 4 – 7/2018 částka 4 * 37.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil svědek částku 3 * 10.000,- Kč a 4 * 20.000,- Kč, tedy částku 110.000,- Kč.

262. Pokud jde o dotaci č. **2386/2018/ŠaS** vrátil obžalovaný M. K. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 8 – 12/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2386/2018/ŠaS (č.l. 1125, 1129), ze kterého

je zřejmé, že obž. M. K. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 8 – 12/2018, částka 5 * 37.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 5 * 20.000,- Kč, tedy částku 100.000,- Kč.

263. Pokud jde o dotaci č. **0566/2019/ŠaS** vrátil obžalovaný M. K. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 8 – 5/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0566/2019/ŠaS (č.l. 3122, 3125), ze kterého je zřejmé, že obž. M. K. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíc 1/2019 částka 22.000,- Kč, za měsíce 2,3/2019 částka 44.000,- Kč, za měsíce 4,5/2019 částka 2 * 40.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 3240, 3243) a výpisy z účtů (č.l. 3246 – 3249), ze kterých je zřejmé, že trenérskou smlouvu obžalovaný uzavřel dne 29.3.2019 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici šéftrenér mládeže na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.4.2019, s měsíční trenérskou odměnou 55.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 0566/2019/ŠaS vyplacena na trenérských odměnách částka 146.000,- Kč za měsíce 1 – 5/2019, která mu byla poukázána na bankovní účet. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 5 * 20.000,- Kč, tedy celkem částku 100.000,- Kč.

264. Pokud jde o dotaci č**. 1920/2019/ŠaS** vrátil obžalovaný M. K. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 6 – 12/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 1920/2019/ŠaS (č.l. 3902), ze kterého je zřejmé, že obž. M. K. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 6 – 12/2019, částka 7 * 40.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 7 * 20.000, tedy částku 140.000,- Kč.

265. Obžalovaný M. K., tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS, 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 1/2018 do 12/2019 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 450.000,- Kč.

266. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti obžalovaného M. K. považuje soud jeho výpověď v rozhodných skutečnostech za věrohodnou, když obžalovaný vytýkané jednání dílem doznal a učinil popis skutku nesporným, mimo skutečnosti, že nevracel žádné částky v roce 2017, jak je uvedeno v obžalobě. Výpověď obžalovaného je konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména výpovědi obžalovaného R. Ř., listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, výpisů z účtů obžalovaného i spolku, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterých byly zajištěny záznamy hovorů zejména svědků L. D. a R. P. mezi sebou a s dalšími osobami a trenéry, ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se aktivně podílelo více osob. Dále je z uvedených záznamů zřejmé, že jakmile začala ve věci realizovat úkony Policie ČR, které směřovaly k osobám trenérů, vedlo to k jejich výrazné telekomunikační aktivitě, v rámci které si sdělovali rozhodné okolnosti vztahující se k vytýkanému jednání, a to právě osoby, které se na tomto jednání aktivně podílely. Obžalovaný R. Ř. i obžalovaný M. K. shodně vypověděli, že výše vratky z trenérské odměny činily částku 20.000,- Kč měsíčně. Jejich výpovědi jsou v tomto směru tak shodné. Soud rovněž poukazuje na výpisy z bankového účtu č. xxx obžalovaného M. K. z vytýkaného období, ze kterého je zřejmé, že obžalovaný tento bankovní účet používal k běžnému hospodaření, tedy přijímal platby, mimo jiné i odměny z trenérské činnosti, a realizoval platby v rámci běžného hospodaření s účtem za účelem uspokojení svých potřeb. Pokud jde o zájmové výběry, pak je pravdou, že obžalovaný ve vytýkaném období realizoval, mimo nižších výběrů, i výběry částek ve výši řádově od vyšších jednotek tisíc Kč až po desetitisícové částky Kč.

267. Oproti vyhodnocení policejního orgánu na č.l. 7265, ze kterého vycházel popis skutku obsažený v obžalobě, je z provedeného dokazování zřejmé, že obžalovaný vracel část odměn proplacené z dotací toliko za roky 2018 a 2019, nikoliv v roce 2017. S ohledem na shora uvedené skutečnosti nezbylo, než dílčí útoky spočívající ve vratce části odměny za měsíc 7 – 12/2017 zprostit, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku.

Obžalovaný Jan L. ve vztahu k výroku I)

268. Skutek ve vztahu k obžalovanému J. L. je prokazován především výpovědí obžalovaných R. Ř. a J. L., listinnými důkazy, výpisy z účtu obžalovaného a spolku FC Vítkovice 1919, z.s., realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. k obžalovanému J. L. vypověděl, že to byl jejich klíčový trenér, kterým k nim přestoupil z Třince na funkci šéftrenéra sportovního střediska mládeže (dále jen SpSM), tedy sportovního centra zaměřeného na žáky, které patřilo po FAČR, a současně byl trenérem kategorie U 15. Potvrdil, že měl dvě trenérské smlouvy, jak je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání a po dobu dvou let, tedy v roce 2018 a 2019, pravidelně měsíčně vracel částku 30.000,- Kč, nikoliv 35.000,- Kč, kterou obžalovaný R. Ř. ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu. Shodně skutek dílem doznal i obžalovaný J. L., který vytýkané jednání doznal, rozporoval toliko skutečnost, že vytýkané jednání neřešil se spoluobžalovaným Ing. R. H., nýbrž spoluobžalovaným a R. Ř., a dále skutečnost, že ve vytýkaném období nevracel měsíčně částku 35.000,- Kč, nýbrž částku 30.000,- Kč; obžalovaný i státní zástupce pak vytýkané skutkové okolnosti, mimo výhrady popsané shora, prohlásili za nesporné a soud upustil od jejich dokazování (§ 206d trest. řádu) ve vztahu k obžalovanému J. L. V hlavním líčení pak obžalovaný odmítl vypovídat. Obžalovaný se k vytýkanému jednání se doznal již v rámci přípravného řízení, když v rámci své výpovědi realizované po zahájení trestní stíhání uvedl, že jej oslovil obžalovaný Ř., že má finanční prostředky, které se tzv. musí udat na odměny trenérů. Z odměny, kterou pobíral v klubu FC Vítkovice 1919 jako trenér vracel nepravidelně částky odměny ve výši cca 7 - 15.000,- Kč. Potvrdil, že mu obžalovaný Ř. sdělil, že tímto pomůže mužskému fotbalu ve Vítkovicích. Vratky odměn projednával s obžalovaným R. Ř., který jej požádal, aby takto pomohl klubu, navíc obžalovaný potvrdil, že věděl, že jedná o finanční prostředky z dotací. Následně pak doplnil svou výpověď v přípravném řízení (po výpovědi obž. R. Ř.), když potvrdil, že pokud jde o vrácené finanční prostředky a období, ve kterém je vracel, přiklání se k výpovědi obž. R. Ř. Rovněž potvrdil, že jej k této praxi oslovil obžalovaný R. Ř.

269. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena, včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě obžalovaného J. L. se jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS, 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS, 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS.

270. Pokud jde o dotaci č. **2036/2017/ŠaS** vrátil obžalovaný J. L. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1, 3/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2036/2017/ŠaS, (č.l. 774, 777), ze kterého je zřejmé, že obž. J. L. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1, 2 (správně 3)/2018, tedy částka 2 * 40.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 893), kterou uzavřel obžalovaný dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 40.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 80.000,- Kč jako trenérské odměny, a to dne 6.2.2018 za 1/2018 a dne 4.4.2018 za 3/2018,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 2 * 30.000,- Kč, tedy částku 60.000,- Kč. (na vyúčtování dotace je vyznačeno, že z dotace byla vyplacena odměna mimo jiné i za měsíc 2/2018, nikoliv 3/2018, a to dne 4.4.2018, s ohledem na skutečnost, že z provedeného dokazování je zřejmé, že odměna za měsíc 2/2018 byla obžalovanému vyplacena z dotace č. 0415/2018/ŠaS dne 25.3.2018 má soud za to, že se jedná o formální chybu při vyúčtování dotace, jinak řečeno podle dokladů k vyúčtování dotace 2036/2017/ŠaS a 0415/2018/ŠaS by jinak obžalovaný obdržel dvě odměny každou ve výši 40.000,- Kč za měsíc 2/2018 a za měsíc 3/2018 by neobdržel odměnu žádnou).

271. Pokud jde o dotaci č. **0415/2018/ŠaS** vrátil obžalovaný J. L. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 2, 4/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0415/2018/ŠaS (č.l. 1416, 1420), ze kterého je zřejmé, že obžalovanému J. L. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 2, 4/2018 částka 2 * 40.000,- Kč, a to dne 25.3.2018 za 2/2018 a dne 6.5.2018 za 4/2018. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 2 * 30.000,- Kč, tedy částku 60.000,- Kč.

272. Pokud jde o dotaci č. **2386/2018/ŠaS** vrátil obžalovaný J. L. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 5 – 12/2018 a 1, 2/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2386/2018/ŠaS (č.l. 1125, 1129), ze kterého je zřejmé, že obž. J. L. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 5 – 12/2018, částka 8 * 40.000,- Kč a za měsíce 1, 2/2019, částka 2 * 40.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 1161), faktury (č.l. 1166, 1168, 1170, 1171) a z výpisy z účtu (č.l. 1169), ze kterých je zřejmé, že obžalovaný dne 29.12.2017 uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 40.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 2386/2018/ŠaS vyplacena trenérská odměna 40.000,- Kč za měsíc 10/2018, a dále trenérské odměny za měsíce 5 – 9/2018, 11/2018 – 2/2019, tedy částka 360.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 10 * 30.000,- Kč, tedy částku 300.000,- Kč.

273. Pokud jde o dotaci č. **0566/2019/ŠaS** vrátil obžalovaný J. L. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 3 – 5/2019 a 8 – 12/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0566/2019/ŠaS (č.l. 3122, 3125), ze kterého je zřejmé, že obž. J. L. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 3 – 5/2019 částka 3 * 40.000,- Kč, za měsíce 8 – 12/2019 částka 5 * 40.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 3180, 3183), faktury (č.l. 3186, 3188, 3190, 3192, 3194, 3197, 3199), výdajové pokladní doklady (č.l. 3196) a výpisy z účtů (č.l. 3187, 3189, 3191, 3193, 3195, 3198, 3200), ze které je zřejmé, že trenérskou smlouvu obžalovaný uzavřel dne 29.12.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, s měsíční trenérskou odměnou 40.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace 0566/2019/ŠaS vyplacena trenérská odměna 80.000,- Kč za měsíce 4, 5/2019 a 240.000,- Kč za měsíce 3, 8 – 12/2019, které mu byly poukázány na bankovní účet, mimo odměny za 10/2019, která mu byla vyplacena v hotovosti. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 8 * 30.000,- Kč, tedy celkem částku 240.000,- Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

274. Pokud jde o dotaci č. **1920/2019/ŠaS** vrátil obžalovaný J. L. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 6, 7/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 1920/2019/ŠaS (č.l. 3881), ze kterého je zřejmé, že obž. J. L. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 6, 7/2019, částka 2 * 40.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu (č.l. 3883) a výpisy z účtu (č.l. 3886) ze kterých je zřejmé, že obžalovaný uzavřel dne 29.12.2017 trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 40.000,- Kč, přičemž z dotace 1920/2019/ŠaS mu byla vyplacena částka 80.000,- Kč jako trenérská odměna za měsíce 6, 7/2019, která mu byla poukázána na bankovní účet. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 2 * 30.000,- Kč, tedy celkem částku 60.000,- Kč.

275. Obžalovaný J. L., tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS, 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS, 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 7/2017 do 12/2019 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 720.000,- Kč.

276. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti obžalovaného J. L. považuje soud jeho výpověď v rozhodných skutečnostech za věrohodnou, když obžalovaný vytýkané jednání dílem doznal a učinil popis skutku nesporným, mimo skutečnosti, že vytýkané jednání neřešil se spoluobžalovaným Ing. R. H., nýbrž toliko spoluobžalovaným a R. Ř., a dále skutečnost, že ve vytýkaném období vracel měsíčně částku 30.000,- Kč, nikoliv 35.000,- Kč, jak je uvedeno v obžalobě. Výpověď obžalovaného je konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména výpovědi obžalovaného R. Ř., listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, výpisů z účtů obžalovaného i spolku, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterého byly zajištěny záznamy hovorů zejména svědků L. D. a R. P. mezi sebou a s dalšími osobami a trenéry, ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se aktivně podílelo více osob. Dále je z uvedených záznamů zřejmé, že jakmile začala ve věci realizovat úkony Policie ČR, které směřovaly k osobám trenérů, vedlo to k jejich výrazné telekomunikační aktivitě, v rámci které si sdělovali rozhodné okolnosti vztahující se k vytýkanému jednání, a to právě osoby, které se na tomto jednání aktivně podílely. Pokud jde o disproporci ve vztahu k podané obžalobě, pak soud má za to, že v řízení bylo prokázáno, že výše vratky z trenérské odměny činila částku 30.000,- Kč měsíčně, když tuto částku přiznal nejen samotný obžalovaný, ale potvrdil i obžalovaný R. Ř. Jejich výpovědi jsou v tomto směru tak shodné. Soud rovněž poukazuje na výpisy z bankového účtu č. xxx obžalovaného J. L. z vytýkaného období, ze kterého je zřejmé, že obžalovaný tento bankovní účet používal k běžnému hospodaření, tedy přijímal platby, mimo jiné i odměny z trenérské činnosti, a realizoval platby v rámci běžného hospodaření s účtem za účelem uspokojení svých potřeb. Pokud jde o zájmové výběry, pak je pravdou, že obžalovaný ve vytýkaném období realizoval následující měsíční výběry: 15.2.2018 částka 30.000,- Kč, 14.3.2018 částka 35.000,- Kč, 12.4.2018 částka 35.000,- Kč, 12.5.2018 částka 35.000,- Kč, 19.7.2018 částka 35.000,- Kč, 24.7.2018 částka 35.000,- Kč, 17.8.2018 částka 35.000,- Kč, 3.10.2018 částka 35.000,- Kč, 4.10.2018 částka 35.000,- Kč, 29.10.2018 částka 35.000,- Kč, 11.12.2018 částka 35.000,- Kč, 9.1.2019 částka 35.000,- Kč, 13.4.2019 částka 35.000,- Kč, 25.4.2019 částka 35.000,- Kč, 4.5.2019 částka 35.000,- Kč, 23.5.2019 částka 10.000,- Kč, 26.5.2019 částka 15.000,- Kč, 30.5.2019 částka 10.000,- Kč, 12.7.2019 částka 22.000,- Kč, 17.7.2019 částka 20.000,- Kč, 19.7.2019 částka 20.000,- Kč, 10.9.2019 částka 10.000,- Kč, 12.9.2019 částka 20.000,- Kč, 16.9.2019 částka 30.000,- Kč, 23.12.2019 částka 35.000,- Kč, 30.12.2019 částka 20.000,- Kč, tedy v roce v 2018 celkem 10 výběrů částek 35.000,- Kč a jeden výběr částky 30.000,- Kč a v roce 2019 celkem 15 výběrů v částek v rozmezí 10.000 až 35.000,- Kč, v celkovém objemu 352.000,- Kč, z čehož vychází průměrný

měsíční výběr 29.333,- Kč. Soud má za to, a to i při zachování zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, že nelze jednoznačně prokázat, že by obžalovaný vracel částku 35.000,- Kč měsíčně, jak je uvedeno v obžalobě, a proto soud dovodil, že obžalovaný měsíčně vracel částku 30.000,- Kč, jak konečně potvrdili i obžalovaní J. L. a R. Ř. a v tomto směru soud upravil popis skutku.

277. S ohledem na provedené dokazování soud upravil skutkovou větu ve vztahu ke skutku, na kterém se podílel obžalovaný J. L., pokud jde o výši vrácené části odměny. Současně oproti vyhodnocení policejního orgánu na č.l. 7267, ze kterého vycházel popis skutku obsažený v obžalobě je z provedeného dokazování zřejmé, že obžalovaný vracel část odměn proplacené z dotací toliko za roky 2018 a 2019, nikoliv v roce 2017. S ohledem na shora uvedené skutečnosti nezbylo, než dílčí útoky spočívající ve vratce části odměny za měsíc 7 – 12/2017 zprostit, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku.

Obžalovaný Zdeněk H. ve vztahu k výroku I)

278. Skutek ve vztahu k obžalovanému Z. H. je prokazován především výpovědí obžalovaných R. Ř. a Z. H., listinnými důkazy, výpisy z účtu obžalovaného a spolku FC Vítkovice 1919, z.s., realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. k obžalovanému Z. H. vypověděl, že s ním vratky části trenérské odměny nevyjednával. Od spoluobžalovaného R. H. však věděl, že obžalovaný Z. H. také vrací část odměny, avšak neví v jaké výši, ani komu je vracel. Obžalovaný Z. H. jak v přípravném řízení, tak i v hlavním líčení shodně potvrdil, že když nastoupil do spolku FC Vítkovice 1919, z.s. jako trenér, což bylo někdy na přelomu roku 2016 a 2017, tak při podpisu smlouvy si všiml, že na smlouvě má napsanou odměnu 50.000,- Kč, což byla vysoká částka. Obžalovaný R. H. mu k jeho dotazu vysvětlil, že by jej chtěl požádat o jistou výpomoc a dále mu sdělil, že bude pobírat trenérskou odměnu 12.000,- Kč měsíčně a zbytek, po odečtení zákonných odvodů, bude v hotovosti odevzdával spoluobžalovanému H. Obžalovaný Z. H. s tímto souhlasil pod podmínkou, že vrácené finanční prostředky budou použity výhradně pro činnost mládežnického klubu. Obžalovaný Z. H. tedy potvrdil, že z každé měsíční odměny pak pravidelně vracel v hotovosti spoluobžalovanému H. částku 32.800,- Kč. Stanovenou částku pak vracel obžalovaný každý měsíc obžalovanému H., který jej vždy předem telefonicky vyzval. Obžalovaný potvrdil, že takto jednal po celou dobu svého angažování, kdy mu byla vyplácena měsíční odměna 50.000,- Kč, tedy od přelomu roku 2016 a 2017 do června 2019. Obžalovaný akcentoval, že nevěděl odkud pocházely peníze, kterému mu spolek vyplácel, tedy nevěděl, že se jedná o finanční prostředky z dotací. Obžalovaný rovněž potvrdil, že toto jednání již na počátku vnímal jako problematické, když dílem uvažoval o legalitě celé záležitosti s vrácením části odměny a současně si uvědomoval, že výše ve smlouvě uvedené trenérské odměny není jeho legální odměna a pokud by si ji ponechal v celé výši a žádnou její část by nevrátil dle dohody s obžalovaným R. H., pak by se zachoval jako hajzl.

279. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena,

včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě obžalovaného Z. H. se jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 1731/2016/ŠaS, 2036/2017/ŠaS, 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS a 0566/2019/ŠaS.

280. Pokud jde o dotaci č. **1731/2016/ŠaS** vrátil obžalovaný Z. H. obžalovanému R. H. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 3/2017; soud poukazuje zejména na vyúčtování poskytnuté účelové dotace 1731/2016/ŠaS, (č.l. 557 – 566), ze kterého je zřejmé, že obž. Z. H. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 3/2017, částka 140.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 571), kterou uzavřel obžalovaný dne 2.1.2017 s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici vedoucí trenér s měsíční trenérskou odměnou 50.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace č. 1731/2016/ŠaS vyplacena trenérská odměna 140.000,- Kč za měsíce 1 – 3/2017. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 3 * 32.800,- Kč, tedy částku 60.000,- Kč.

281. Pokud jde o dotaci č. **2036/2017/ŠaS** vrátil obžalovaný Z. H. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 5 – 12/2017 a 1 – 3/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2036/2017/ŠaS, (č.l. 774, 777), ze kterého je zřejmé, že obž. Z. H. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 7-9/2017 částka 150.000,- Kč, za měsíce 10-12/2017 částka 150.000,- Kč a za měsíce 5-6/2017 částka 100.000,- Kč, a dále za měsíce 1 – 3/2018 částka 3 * 50.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 841) a výpis z účtu (č.l. 842), ze kterých je zřejmé, že obžalovaný uzavřel dne 2.1.2017 trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici vedoucí trenér s měsíční trenérskou odměnou 50.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 100.000,- Kč jako trenérská odměna za 5 – 6/2017, dále jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 844, 848) a výpis z účtu (č.l. 846), ze kterých je zřejmé, že obžalovaný uzavřel dne 30.6.2017 trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici vedoucí trenér s měsíční trenérskou odměnou 50.000,- Kč, na kterou mu byla z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplacena trenérská odměna v částce 300.000,- Kč a 150.000,- Kč, jako odměna za měsíce 7 – 12/201, dále jakož i na smlouvu o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (č.l. 1751), ze které je zřejmé dne 30.6.2017 uzavřel obžalovaný Z. H. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.7.2017 do 30.6.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 50.000,- Kč, přičemž z dotace 2036/2017/ŠaS mu byla vyplacena částka 250.000,- Kč jako trenérská odměna za měsíce 5, 6/2017 a za měsíce 1 – 3/2018. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 11 * 32.800,- Kč, tedy částku 360.800,- Kč (2017 – 262.400,- Kč, 2018 – 98.400,- Kč), (pokud jde o odměnu za 4/2017 policejní orgán v hodnocení skutkového stavu na č.l. 7259, ze kterého vychází i skutkové věta obžaloby dovodil, že i tato odměna byla vyplacena z dotace 2036/2017/ŠaS, z provedeného dokazování, zejména pak z vyúčtování dotace je zřejmé, že odměna za tento měsíc nebyla vyplacena obžalovanému z dotace 2036/2017/ŠaS, ale ani z jiné dotace (není vykázána ve vyúčtování jiné dotace), tedy za tento měsíc nebyla způsobena žádná škoda, jelikož tato odměna byla obžalovanému vyplacena z nedotačních prostředků spolku).

282. Pokud jde o dotaci č. **0415/2018/ŠaS** vrátil obžalovaný Z. H. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 4, 11/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0415/2018/ŠaS (č.l. 1416, 1420), ze kterého je zřejmé, že obžalovanému Z. H. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 4, 11/2018 částka 2 * 50.000,- Kč, jakož i na smlouvu o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (č.l. 1751) a výpis z účtu (č.l. 1759), ze které je zřejmé, že dne 30.6.2017 uzavřel obžalovaný Z. H. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.7.2017 do

30.6.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 50.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu byla vyplacena částka 50.000,- Kč jako trenérská odměna za 4/2018, která mu byla poukázána na bankovní účet, dále jakož i na smlouvu o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (č.l. 1755) a výpis z účtu (č.l. 1760), ze které je zřejmé, že dne 29.6.2018 uzavřel obžalovaný Z. H. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.7.2018 do 30.6.2019, na pozici trenér, měsíční odměna 50.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu byla vyplacena částka 50.000,- Kč jako trenérská odměna za 11/2018, která mu byla poukázána na bankovní účet. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 2 * 32.800,- Kč, tedy částku 65.600,- Kč.

283. Pokud jde o dotaci č. **2386/2018/ŠaS** vrátil obžalovaný z. H. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 5 – 10, 12/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2386/2018/ŠaS (č.l. 1125, 1129), ze kterého je zřejmé, že obž. Z. H. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 5 – 10, 12/2018 částka 1 * 100.000,- Kč a 5 * 50.000,- Kč, jakož i na smlouvu o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (č.l. 1144), ze kterých je zřejmé, že obžalovaný dne 29.6.2018 uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., trenérskou smlouvu na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou 50.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace 2386/2018/ŠaS vyplaceno 150.000,- Kč jako trenérská odměna za měsíce 8 – 10/2018, jakož i na smlouvu o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (č.l. 1751), ze které je zřejmé, že dne 30.6.2017 uzavřel obžalovaný Z. H. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.7.2017 do 30.6.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 50.000,- Kč, přičemž z dotace 2386/2018/ŠaS mu byla vyplacena částka 100.000,- Kč jako trenérská odměna za měsíce 5 – 6/2018. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 7 * 32.800,- Kč, tedy částku 229.600,- Kč.

284. Pokud jde o dotaci č. **0566/2019/ŠaS** vrátil obžalovaný Z. H. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 6/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0566/2019/ŠaS (č.l. 3122, 3125), ze kterého je zřejmé, že obž. Z. H. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce za měsíce 1 – 3/2019 částka 150.000,- Kč, za měsíce 4 – 6/2019 částka 3 * 50.000,- Kč, jakož i na smlouvu o spolupráci při výkonu trenérské činnosti (č.l. 3215, 3219), výdajové pokladní doklady (č.l. 3224-3226) a výpisy z účtu (č.l. 3223), ze kterých je zřejmé, že obžalovaný dne 29.6.2018 uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., za který jednal obžalovaný Ing. R. H., smlouvu o výkonu trenérské činnosti jako trenér na dobu od 1.7.2018 do 30.6.2019, měsíční odměna 50.000,- Kč; přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS bylo na tuto odměnu vyplaceno za měsíce 1 – 3/2019 celkem 150.000,- Kč, které mu byly poukázány bankovním převodem a za měsíce 4 – 6/2019 celkem 150.000,- Kč, které mu byly vyplaceny v hotovosti. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 6 * 32.800,- Kč, tedy celkem částku 196.800,- Kč.

285. Obžalovaný Z. H., tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 1731/2016/ŠaS, 2036/2017/ŠaS, 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS a 0566/2019/ŠaS, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 1/2017 do 6/2019 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 951.200,- Kč.

286. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti obžalovaného Z. H. považuje soud jeho výpověď v rozhodných skutečnostech za věrohodnou v rozsahu v jakém se doznal k tomu, že ve vytýkaném období vracel z každé trenérské odměny obžalovanému R. H. částku 32.800,- Kč. V tomto rozsahu je výpověď obžalovaného konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména výpovědi obžalovaného R. Ř., listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, výpisů z

účtů obžalovaného i spolku, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterého byly zajištěny záznamy hovorů zejména svědků L. D. a R. P. mezi sebou a s dalšími osobami a trenéry, ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se aktivně podílelo více osob. Dále je z uvedených záznamů zřejmé, že jakmile začala ve věci realizovat úkony Policie ČR, které směřovaly k osobám trenérů, vedlo to k jejich výrazné telekomunikační aktivitě, v rámci které si sdělovali rozhodné okolnosti vztahující se k vytýkanému jednání, a to právě osoby, které se na tomto jednání aktivně podílely. Soud rovněž poukazuje na výpisy z bankového účtu č. xxx obžalovaného Z. H. z vytýkaného období, ze kterého je zřejmé, že obžalovaný tento bankovní účet používal k běžnému hospodaření, tedy přijímal platby, mimo jiné i odměny z trenérské činnosti, a realizoval platby v rámci běžného hospodaření s účtem za účelem uspokojení svých potřeb. Pokud jde o zájmové výběry, pak je zřejmé, že obžalovaný ve vytýkaném období realizoval, mimo nižších výběrů řádově v jednotkách tisíc korun, následující výběry, které se vymykaly dalším výběrům z účtu, konkr. výběry: dne 12.12.2017 částka 100.000,- Kč, dne 21.12.2017 částka 100.000,- Kč, tedy v roce 2017 takto v hotovosti vybral částku nejméně 200.000,- Kč, dále dne 23.7.2018 částka 100.000,- Kč, dne 2.10.2018 částka 100.000,- Kč, dne 13.11.2018 částka 100.000,- Kč, tedy v roce 2018 takto v hotovosti vybral částku nejméně 300.000,- Kč, dále dne 11.1.2019 částka 300.000,- Kč, dne 7.2.2019 částka 200.000,- Kč, dne 12.4.2019 částka 200.000,- Kč, tedy v roce 2019 takto v hotovosti vybral nejméně 700.000,- Kč.

287. Pokud jde o obžalovaným tvrzenou skutečnost, že nevěděl, že se jedná o finanční prostředky z dotací, pak soud mu tuto skutečnost neuvěřil, když v tomto rozsahu považuje jeho výpověď za nepravdivou. Předně soud poukazuje na závěry rozvedené v odstavcích 310 – 341, jakož i na výpověď samotného obžalovaného, který uvedl, že ve fotbale působí již 45 – 50 let a pod dobu 30 let je držitelem trenérské profi licence UEFA, tedy shodně jako spoluobžalovaní O. J. a J. F. se jedná obžalovaného, který podstatnou část svého života působí ve fotbalovém prostředí a je znalý jeho faktického fungování, včetně financování. Tvrzení obžalovaného, že se sice podílel na řízení spolku FC Vítkovice 1991, z.s., když byl angažován ve výkonnému výboru spolku, ale nezajímal se o finanční záležitosti bylo vyvráceno provedeným dokazováním. Z výpovědi obžalovaného, spoluobžalovaných R. H., svědků A. R., P. F., M. H., Mgr. M. D., a listinných materiálu, bylo prokázáno, že obžalovaný byl členem výkonného výboru spolku v době nejméně od prosince roku 2016, kdy byl usnesením valné hromady spolku zvolen, a tuto funkci zastával do května roku 2018, kdy byl opět usnesením valné hromady spolku z funkce odvolán (okolnost, že byla následně usnesením soudu vyslovena nicotnost usnesení spolku ze dne 14.5.2018 na tomto závěru soudu nic nemění, jelikož obžalovaný ode dne 14.5.2018 již ve výkonném výboru fakticky nepůsobil). Ze stanov spolku, ale i z výpovědi obžalovaných R. H., O. J. a svědků A. R., P. F., M. H., Mgr. M. D., bylo prokázáno, že právě výbor spolku byl tím nejzásadnějším výkonným orgánem spolku, který se scházel nejméně jednou týdně a projednával všechny rozhodné skutečnosti, které se týkaly chodu spolku, jež pak v praxi realizoval obžalovaný R. H., jako předseda spolku, příp. obžalovaný R. Ř., jako sekretář spolku. Ačkoliv se nepodařilo, a to ani za součinnosti policie a svědků Mgr. M. D. a P. B., kteří právně a fakticky ovládají subjekt 1. FC Poruba, z.s, který vznikl jako nástupnický subjekt spolku FC Vítkovice 1919, z.s., zajistit zápisy z jednání výkonného výboru spolku ve vytýkaném období, lze obsah těchto jednání rekonstruovat z výpovědi svědků a spoluobžalovaných, kterým byly dominantně otázky spojené s financováním spolku, včetně dotačního financování, jak vyplývá z níže popsaných svědeckých výpovědí a výpovědi obžalovaného R. H. Shodně tak bylo výpověďmi svědků vyvráceno tvrzení obžalovaného, že se výbor scházel jednou za půl roku, jakož i tvrzení obžalovaného o tom, že pokud se ve výboru projednávaly jakékoliv věci ekonomického charakteru, tak obžalovaný místnost, ve které výbor zasedal, opustil a vrátil se do ní až po

ukončení projednávání ekonomických otázek, což obžalovaný R. H. vyloučil. Konečně obžalovaný v rámci své výpovědi, kterou učinil dne 29.2.2024, doznal, že vytýkané jednání, již v průběhu kdy probíhalo, vnímal jako problematické, jako „podvůdek“ a zdůraznil, že finanční prostředky, o které mu byla, oproti původní dohodě, navýšena trenérská odměna, si v žádném případě nemohl ponechávat, jelikož to nebyla jeho legální odměna.

288. Oproti popisu skutku obsažený v obžalobě, který vycházel z vyhodnocení policejního orgánu na č.l. 7259, je z provedeného dokazování zřejmé, že trenérská odměna za měsíc 4/2017 nebyla vyplacena nejen z dotace 2036/2017/ŠaS, ale ani jiné dotace, resp. byla spolkem FC Vítkovice 1919, z.s. vyplacena z nedotačních finančních prostředků. Je tak zřejmé, že předmětem trestního stíhání je dílčí skutek, který je představován vrácením části trenérské odměny za měsíc 4/2017, která nebyla vyplacena z dotačních prostředků vyplacených spolku FC Vítkovice 1919, z.s. S ohledem na shora uvedené skutečnosti nezbylo, než dílčí útok spočívající ve vratce části odměny za měsíc 4/2017 zprostit, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku. Současně bylo nutno i ponížit ve vztahu k dotaci č. 2036/2017/ŠaS způsobenou škodu o částku 32.800,- Kč.

Obžalovaný Jiří F.

289. Skutek ve vztahu k obžalovanému J. F. je prokazován především výpovědí obžalovaných R. Ř., dílem i J. F., listinnými důkazy, realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. k obžalovanému J. F. potvrdil, že odpovídá doba, která je uvedena v usnesení o zahájení trestního stíhání, jakož i doba, po kterou vracel navýšenou odměnu, nikoliv však částka. Potvrdil, že obžalovaný J. F. si ponechával částku 8.000,- Kč, nikoliv 5.000,- Kč, jakož i skutečnost, že obžalovaný J. F. ani nic fakticky nevracel, ale pouze podepisoval příjmové doklady. Po podepsání příjmového dokladu fakticky převzal pouze svou dohodnutou odměnu 8.000,- Kč. Obžalovaný R. Ř. dále uvedl, že v letech 2018 a 2019 byla obžalovanému J. F. faktická odměna navýšena na částku 8.000,- Kč, přičemž problematiku daní pak řešil zřejmě s obžalovaným R. H.

290. Obžalovaný J. F. potvrdil, že v letech 2016 až 2020 působil jako fotbalový trenér ve spolku FC Vítkovice 1919, když jeho odměna trenéra činila na počátku měsíčně částku 5.000,- Kč měsíčně, která byla v roce 2018 navýšena na částku 45.000,- Kč měsíčně, a v roce 2019 do 7/2019 pobíral odměnu 35.000,- Kč měsíčně a od 8/2019 pak částku 10.000,- Kč měsíčně, od roku 2020 pak opět pobíral odměnu ve výši 5.000,- Kč měsíčně, přičemž v době své výpovědi (dne 22.10.2021) obžalovaný působil jako trenér v klubu MFK Vítkovice, kde pobíral odměnu trenéra 6.000,- Kč měsíčně. Obžalovaný rovněž potvrdil, že odměny mu byly ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. vypláceny v hotovosti paní pokladní v kanceláři kde byla pokladna a kde seděl i spoluobžalovaný Ř. Potvrdil rovněž, že trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919 podepisoval se spoluobžalovanými Ř. a H., se kterými společně projednali podmínky smlouvy. Ve svém poslední výpovědi pak obžalovaný potvrdil, že se fotbalu věnuje cca 30 let. V tomto směru považuje soud výpověď obžalovaného za věrohodnou, když tato je podporována dalšími, zejména listinnými důkazy. Obžalovaný popřel, že vracel jakoukoliv část vyplacené trenérské odměny.

291. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem

na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena, včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě obžalovaného J. F. se jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS a 0566/2019/ŠaS.

292. Pokud jde o dotaci č. **0415/2018/ŠaS** vrátil obžalovaný J. F. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 7/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0415/2018/ŠaS (č.l. 1416, 1420), ze kterého je zřejmé, že obžalovanému J. F. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 7/2018 částka 7 * 45.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu (č.l. 2061, 2505) a výdajové pokladní doklady č.l. (2064-2075), ze které je zřejmé, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný J. F. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno 7 * 45.000,- Kč, celkem 315.000,- Kč jako trenérská odměna za měsíce 1 – 7/2018, která mu byla vyplacena v hotovosti. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 7 * 37.000,- Kč, tedy částku 259.000,- Kč.

293. Pokud jde o dotaci č. **2386/2018/ŠaS** vrátil obžalovaný J. F. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 8 – 12/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2386/2018/ŠaS (č.l. 1125, 1129), ze kterého je zřejmé, že obž. J. F. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 8 – 12/2018, tedy částka 5 * 45.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu (č.l. 2061, 2505) a výdajové pokladní doklady č.l. (2064-2075), ze které je zřejmé, že dne 29.12.2017 uzavřel obžalovaný J. F. trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž z dotace 2386/2018/ŠaS mu bylo vyplaceno 5 * 45.000,- Kč, celkem 225.000,- Kč jako trenérská odměna za měsíce 8 – 12/2018, která mu byla vyplacena v hotovosti. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 5 * 37.000,- Kč, tedy částku 185.000,- Kč.

294. Pokud jde o dotaci č. **0566/2019/ŠaS** vrátil obžalovaný J. F. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 7/2019; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0566/2019/ŠaS (č.l. 3122, 3125), ze kterého je zřejmé, že obž. J. F. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 7/2019 částka 7 * 35.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu (č.l. 3309 – 3311) a výdajové pokladní doklady (č.l. 3312 – 3318), ze kterých je zřejmé, že obžalovaný dne 21.12.2018 uzavřel s FC Vítkovice 1919, z.s., za který jednal obžalovaný Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.1.2019, měsíční odměna 35.000,- Kč, přičemž z dotace 0566/2019/ŠaS mu bylo vyplaceno celkem 245.000,- Kč (7 * 35.000,- Kč) jako trenérská odměna za měsíce 1 – 7/2019, které mu byly vyplaceny v hotovosti. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 7 * 27.000,- Kč, tedy celkem částku 189.000,- Kč.

295. Obžalovaný J. F. tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS a 0566/2019/ŠaS, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 1/2018 do 7/2019 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 633.000,- Kč.

296. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti obžalovaného J. F. považuje soud jeho výpověď za věrohodnou toliko v rozsahu v jakém ji pospal v odstavci 289. V tomto směru je výpověď

obžalovaného J. F. a obžalovaného R. Ř. konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterých byly zajištěny záznamy hovorů zejména svědků L. D. a R. P. mezi sebou a s dalšími osobami a trenéry, ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se aktivně podílelo více osob. Dále soud poukazuje i na záznam o odposlechu obžalovaného J. F. ze dne 24.9.2020, čas 16:29:48 v rámci kterého obžalovaný J. F. kontaktoval obžalovaného R. H., kterému referoval detaily svého jednání s policejním orgánem ohledně rozhodných skutečností v této trestní věci. Dále je z uvedených záznamů zřejmé, že jakmile začala ve věci realizovat úkony Policie ČR, které směřovaly k osobám trenérů, vedlo to k jejich výrazné telekomunikační aktivitě, v rámci které si sdělovali rozhodné okolnosti vztahující se k vytýkanému jednání, a to právě osoby, které se na tomto jednání aktivně podílely. Jelikož obžalovaný J. F. vytýkané jednání zcela popřel vycházel soud především z výpovědi obžalovaného R. Ř., který vypověděl, že obžalovaný J. F. vracel ve vytýkaném období měsíčně částku 37.000,- Kč, nikoliv 40.000,- Kč v roce 2018, resp. 30.000,- Kč v roce 2019, jak je uvedeno v obžalobě. Pokud jde o disproporci ve vztahu k podané obžalobě, pak soud má za to, že v řízení bylo prokázáno, že výše vratky z trenérské odměny činila po celé vytýkané období částku 37.000,- Kč měsíčně, když tuto částku popsal ve vztahu k obžalovanému J. F., obžalovaný R. Ř., se kterým obžalovaný J. F. okolnosti vrácení části trenérské odměny projednával a současně si v minulosti i vedl evidenci takto vrácených částí trenérských odměn u, ve věci angažovaných, trenérů.

297. S ohledem na provedené dokazování soud upravil skutkovou větu ve vztahu ke skutku, na kterém se podílel obžalovaný J. F., když bylo prokázáno, že vratky z trenérských odměn, které realizoval obžalovaný J. F. byly ve výši 37.000,- Kč, nikoliv 40.000,- Kč, resp. 30.000,- Kč, jak je uvedeno v obžalobě. Z tohoto důvodu došlo k úpravě skutkové věty ve vztahu ke skutku, na kterém se podílel obžalovaný J. F., kdy škoda způsobena na dotaci č. 0415/2018/ŠaS činí 259.000,- Kč, škoda z dotace č. 2386/2018/ŠaS činí 185.000,- Kč a škoda z dotace č. 0566/2019/ŠaS činí 189.000,- Kč.

298. Pokud jde o vědomí obžalovaného o původu finančních prostředků, ze kterých mu byly vypláceny trenérské odměny, tedy že se jedná o finanční prostředky z dotací, pak soud předně poukazuje na závěry rozvedené v odstavcích 310 – 341, jakož i na výpověď samotného obžalovaného. Obžalovaný potvrdil, že výše jeho původní odměna byla částka 5.000,- Kč, shodně pak po odchodu ze spolku k MFK Vítkovice, a.s. pobíral trenérskou odměnu 6.000,- Kč, tedy opět částku v relaci, jako před účelovým navýšením odměny. Rovněž svědek M. P. potvrdil, že obžalovaný J. F. požadoval trenérskou odměnu toliko 5.000,- Kč. Svědek Mgr. M. D. potvrdil, že obžalovaný J. F. neměl na trénováni erudici ani kompetence, a potvrdil, že obžalovaný J. F. působil jako trenér u přípravek, přičemž hlavní trenér byl M. D., který pobíral měsíční odměnu 5 – 6.000,- Kč. Svědek J. K. potvrdil, že jako trenér pobíral měsíční odměnu 6.000,- Kč, jeho asistenty byli Š. s odměnou 3.000,- Kč a obžalovaný J. F., jehož odměnu neznal. Shodně další trenéři potvrdili výši své odměny, konkr. P. P. částka 4 – 5.000,- Kč, R. P. částka 3.000,- Kč, M. P. částka 6.000,- Kč, A. H. částka 5.000,- Kč a L. G. částka 5.000,- Kč, přičemž tito trenéři potvrdili i shodný rozsah týdenní trenérské práce, tedy 4x trénink po 90 minutách a o víkendech zápasy. Z uvedeného je tak zřejmé, že obžalovaný J. F. věděl, že odměna, kterou ve vytýkaném období pobírá je zcela neadekvátní jak jeho postavení, tak i množství odvedené práce. Rovněž soud poukazuje i na výpověď samotného obžalovaného, který uvedl, že je držitelem nejvyšší trenérské licence A, přičemž v prostředí fotbalového sportu, shodně jako spoluobžalovaní Z. H. a O. J., působí řadu let, tedy je znalý jeho faktického fungování, včetně financování.

Obžalovaný Oldřich J.

299. Skutek ve vztahu k obžalovanému O. J. je prokazován především výpovědí obžalovaných R. Ř., dílem i O. J., listinnými důkazy, výpisy z účtu obžalovaného a spolku FC Vítkovice, z.s., realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a dalšími důkazy. Obžalovaný R. Ř. k obžalovanému O. J. potvrdil, že ve vedení spolku působil již od jeho založení. Rovněž byl ve spolku evidován jako trenér, aby měl spolek co nejlepší bodové ohodnocení pro licenční řízení u FAČR, ačkoliv obžalovaný trenérskou činnost fakticky nevykonával. Potvrdil, že obžalovaný O. J. vracel převážkou část vyplacené trenérské odměny, ponechával si pouze dohodnutou odměnu a paušál na cestování. Obžalovaný tedy pravidelně vracel po dobu, jež je uvedena v usnesení o zahájení trestního stíhání, částku 37.000,- Kč měsíčně, které předával obžalovanému R. Ř., příp. je obžalovaný O. J. vracel přímo na určené, tedy do skříně v kanceláři vedení klubu, sám.

300. Obžalovaný O. J. potvrdil, že v době od 1/2018 do 10/2019 měl uzavřenou smlouvu jako fotbalový trenér se spolkem FC Vítkovice 1919, z.s., ve kterém měl sjednanou měsíční trenérskou odměnu 45.000,- Kč měsíčně. Potvrdil, že trenérskou činnost fakticky nevykonával, nicméně podílel se na zabezpečování trenérské činnosti spolku, předával své trenérské zkušenosti a pomáhal trenérovi D. s doplněním odborného trenérského vzdělání. Na hřišti se tak zdržoval pouze sporadicky, faktickou trenérskou činnost s dětmi nevykonával, nicméně byl i řádným členem spolku a byl i nějakou dobu členem výkonného výboru spolku. Potvrdil rovněž, že trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919 dojednal se spoluobžalovaným Ř. V tomto směru považuje soud výpověď obžalovaného za věrohodnou, když tato je podporována dalšímu, zejména listinnými důkazy. Obžalovaný popřel, že vracel jakoukoliv část vyplacené trenérské odměny a doplnil, že se trenérská odměna mu byla vyplácena z prostředků spolku, přičemž nelze určit jaká část odměny pocházela z dotací a za jaké konkrétní dotace.

301. Dále soud poukazuje na listinné důkazy, zejména na listiny vztahující se k jednotlivým dotačním titulům, tedy jak listiny, které byly podkladem k podání žádosti o dotaci, tak dále listiny, které dokazují okolnosti přiznání konkrétní dotace, včetně podmínek, jejich čerpání a konečně listiny, kterými spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prokazoval naplnění podmínek dotace, tedy účelové použití dotačních prostředků na konkrétní položky, jež pak jsou dokumentovány dílem zejména na listinách nejčastěji nazvaných vyúčtování poskytnuté účelové dotace a dílem na konkrétních smlouvách, byť nikoliv vždy tyto smlouvy obsahují všechny relevantní údaje (srov. odstavce 342 – 352), jakož i na další listinné důkazy, jako jsou výpisy z účtů spolku FC Vítkovice 1919, z.s. či výdajové pokladní doklady, které vždy obsahují označení konkrétní odměny, tedy uvedení jména trenéra a označení měsíce a roku, za který je odměna vyplácena, včetně označení, že odměna či její část byla hrazena konkrétní dotací, příp. uvedení, zda se jedná o doplatek odměny, dále výpisy z účtů jednotlivých trenérů. V případě obžalovaného O. J. se jedná o dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS a 0415/2018/ŠaS, dále dotace FAČR, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Klub profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018 a dotace MŠMT 50209_2B_4520.

302. Pokud jde o dotaci č. **2036/2017/ŠaS** vrátil obžalovaný O. J. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 3/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 2036/2017/ŠaS, (č.l. 774, 777), ze kterého je zřejmé, že obž. O. J. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíce 1 – 3/2018 částka 135.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 931), ze které je zřejmé, že obžalovaný uzavřel dne 22.12.2017 trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající prostřednictvím obžalovaného Ing. R. H., na pozici trenér s měsíční trenérskou odměnou

45.000,- Kč, na kterou mu bylo z dotace č. 2036/2017/ŠaS vyplaceno 135.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 3 * 37.000,- Kč, tedy částku 111.000,- Kč.

303. Pokud jde o dotaci č**. 0415/2018/ŠaS** vrátil obžalovaný O. J. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíc 4/2018; soud poukazuje zejména na průběžné vyúčtování poskytnuté účelové dotace 0415/2018/ŠaS (č.l. 1416, 1420), ze kterého je zřejmé, že obžalovanému O. J. byla vyplacena z této dotace odměna za měsíc 4/2018, částka 45.000,- Kč, jakož i na trenérskou smlouvu (č.l. 1782) a výpis z účtu č.l. (1785), ze které je zřejmé, že dne 22.12.2017 uzavřel obžalovaný trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu od 1.1.2018 do 30.6.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž z dotace 0415/2018/ŠaS mu byla vyplacena částka 45.000,- Kč jako odměna za měsíc 4/2018, která mu byla poukázána na bankovní účet. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 37.000,- Kč.

304. Pokud jde o dotaci Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – **Kluby profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018** vrátil obžalovaný O. J. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 5 – 12/2018; soud poukazuje zejména na trenérskou smlouvu obžalovaného (č.l. 4464) a daňové doklady (č.l. 4466-4473), ze kterých je zřejmé, že obžalovaný dne 28.6.2018 uzavřel trenérskou smlouvu s FC Vítkovice 1919, z.s., jednající Ing. R. H., na dobu neurčitou, počínaje dnem 1.7.2018, na pozici trenér, měsíční odměna 45.000,- Kč, přičemž z této dotace mu byl vyplacena trenérská odměna za měsíce 5 – 12/2018, tedy 8 * 45.000,- Kč. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 8 * 37.000,- Kč, tedy částku 296.000,- Kč.

305. Pokud jde o dotaci **MŠMT 50209_2B_4520** vrátil obžalovaný O. J. obžalovanému R. Ř. část odměny z této dotace vyplacené, a to za měsíce 1 – 10/2019; soud poukazuje zejména na vyúčtování příspěvků za rok 2019 (č.l. 4392, 4396) a účetní deník (č.l. 4397), ze kterého je zřejmé, že z uvedené dotace byla vyplacena na trenérskou odměnu obžalovaného O. J. částka 135.000,- Kč, a to jako trenérská odměna za měsíce 1 – 3/2019, dále částka 5 * 45.000,- Kč, jako trenérská odměna za měsíce 4 – 8/2019 a částka 90.000,- Kč jako trenérská odměna za měsíce 9, 10/2019. Celkem tak z této dotace vrátil obžalovaný částku 10 * 37.000,- Kč, tedy částku 370.000,- Kč.

306. Obžalovaný O. J., tak z dotací Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS a 0415/2018/ŠaS, dále z dotace FAČR, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Klub profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018 a z dotace MŠMT 50209_2B_4520, které byly vyplaceny spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 1/2018 do 10/2019 vrátil obžalovanému R. Ř. částku 814.000,- Kč.

307. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti obžalovaného O. J. považuje soud jeho výpověď věrohodnou toliko v rozsahu v jakém popsal v odstavci 299. V tomto směru je výpověď O. J. i výpověď obžalovaného R. Ř. konzistentní a komplementární s dalšími provedenými důkazy, a to zejména listinnými důkazy (smlouvy o poskytnutých dotacích, trenérské smlouvy, doklady o vyplacení trenérské odměny, vyúčtování poskytnutých dotací), jakož i realizovaným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu, v rámci kterých byly zajištěny záznamy hovorů zejména svědků L. D. a R. P. mezi sebou a s dalšími osobami a trenéry, ve kterých o vytýkaném jednání hovoří, jako o činnosti, na které se aktivně podílelo více osob. Dále soud poukazuje i na záznam o odposlechu obžalovaného O. J., který aktivně komunikoval s dalšími ve věci angažovanými trenéry, vzájemně si sdělovali své zkušenosti, zejména odposlech ze dne 14.9.2020 v 14:13:40 hod., kdy obžalovaný nabádá, aby osoby, které jsou ve věci předvolávány k procesním úkonům policie, byly v klidu, ať neblbou, aby s policii

nespolupracovali (slovní obrat: ať pošlou stebana do prdele), jelikož jinak jsou sami proti sobě. Dále je z uvedených záznamů zřejmé, že jakmile začala ve věci realizovat úkony Policie ČR, které směřovaly k osobám trenérů, vedlo to k jejich výrazné telekomunikační aktivitě, v rámci které si sdělovali rozhodné okolnosti vztahující se k vytýkanému jednání, a to právě osoby, které se na tomto jednání aktivně podílely. Jelikož obžalovaný O. J. vytýkané jednání zcela popřel vycházel soud především z výpovědi obžalovaného R. Ř., který vypověděl, že obžalovaný O. J. vracel ve vytýkaném období měsíčně částku 37.000,- Kč, nikoliv 40.000,- Kč, jak je uvedeno v obžalobě. Pokud jde o disproporci ve vztahu k podané obžalobě, pak soud má za to, že v řízení bylo prokázáno, že výše vratky z trenérské odměny činila po celé vytýkané období částku 37.000,- Kč měsíčně, když tuto částku popsal ve vztahu k obžalovanému O. J., obžalovaný R. Ř., se kterým obžalovaný O. J. okolnosti vrácení části trenérské odměny projednával a současně si v minulosti i vedl evidenci takto vrácených částí trenérských odměn trenérů. Soud rovněž poukazuje na zjištěné bankovní informace k osobě obžalovaného O. J., když z výpisu z bankovního účtu č. xxx z vytýkaného období, je zřejmé, že obžalovaný tento bankovní účet používal k běžnému hospodaření, tedy přijímal platby, mimo jiné i odměny z trenérské činnosti, a realizoval platby v rámci běžného hospodaření s účtem za účelem uspokojení svých potřeb. Pokud jde o zájmové výběry, pak soud poukazuje, že mimo nižší výběrů, realizoval obžalovaný, mimo jiných řádově v nižších částkách, i následující výběry: 16.4.2018 částka 70.000,- Kč, 25.4.2018 částka 50.000,- Kč, 23.5.2018 částka 40.000,- Kč, 24.7.2018 částka 80.000,- Kč, 23.8.2018 částka 38.000,- Kč, 12.10.2018 částka 76.000,- Kč, 7.11.2018 částka 30.000,- Kč, 18.12.2018 částka 22.000,- Kč, tedy v roce 2018 činily výběry z účtu obžalovaného 406.000,- Kč; a dále 4.1.2019 částka 28.000,- Kč, 12.4.2019 částka 82.000,- Kč, 21.6.2019 částka 35.000,- Kč 27.6.2019 částka 33.000,- Kč, tedy v roce 2019 činily výběry celkem 178.000,- Kč, tedy za roky 2018 a 2019 celkem 584.000,- Kč. Z výpisů z dalších účtů obžalovaného O. J., konkr. z běžného účtu č. xxx je zřejmé, že rovněž tento bankovní účet byl obžalovaným v zájmovém období používán, kdy z tohoto byly realizovány výběry v době od 5 – 9, 11, 12/2018 vždy částka 3.000,- Kč, v době 2, 3, 5, 6, 8/2019 vždy částka 3.000,- Kč, 7/2019 částka 1.000,- Kč, 11/2019 částka 6.000,- Kč, současně byly z uvedeného účty realizovány pravidelné splátky kreditní karty č. 84136-1985342244/0800 v intervalu od 7.000,- Kč do 50.000,- Kč měsíčně; dále vlastnil obžalovaný ve vytýkaném období i kreditní kartu u Raiffeisen Bank, a.s., č. 5315334097745204, interní identifikátor účtu xxx; dále v uvedeném období obžalovaný disponoval vkladovým účtem u ING číslo xxx, kdy v období let 2012 až 2016 realizoval obžalovaný bezhotovostní převody na a ze svého běžného účtu xxx; přičemž z jednotlivých bankovních účtů obžalovaného je zřejmé i mezi těmito vzájemně probíhaly, mimo vkladového účtu i ING, ve vytýkaném období bezhotovostní převody. Námitka obžalovaného, že právě z výpisu z jeho bankovního účtu č. xxx je zřejmé, že suma jeho větších výběrů činila toliko částku 584.000,- Kč, tedy nemohl na vratkách z trenérských odměn vrátit částku uvedenou v obžalobě, resp. částku větší než je částka 584.000,- Kč neobstojí. Obžalovaný opakovaně v rámci své obhajoby provádí izolované hodnocení svého bankovního účtu č. xxx za roky 2018 a 2019, což je nepochybně jeho právo, které pak v zájmu své obhajoby interpretuje a dovozuje zásadní rozpory a pochybnosti o relevantních skutkových okolnostech. Soud však takto postupovat nemůže. Soud naopak v souladu se zásadou vymezenou v § 2 odst. 6 trest. řádu je povinen hodnotit zjištěné skutečnosti podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Pokud jde o využívání bankovních služeb obžalovaným O. J., je nutno poukázat, že obžalovaný jak ve vytýkaném období, tak i před tímto obdobím disponoval jako majitel různými běžnými, vkladovými, úvěrovými účty, ale i kreditními kartami umožňující ze své podstaty rovněž hotovostní výběry, přičemž tyto bankovní účty nefungovaly izolovaně, ale docházelo mezi nimi ke vzájemným bezhotovostním převodům, vkladům, výběrům apod. Současně soud nemá hodnověrné informace o tom, zda obžalovaný či jeho nejbližší sociální

okolí disponovalo hotovými finančními prostředky, příp. zda docházelo k nějakým hotovostním převodům mezi osobou obžalovaného či jeho nejbližšího sociálního okolí a dalšími osobami, přičemž tyto skutečnosti ani v rámci dokazování nelze hodnověrně zjistit. Soud tedy při hodnocení této námitky akcentuje skutečnost, že z výpisu z běžného účtu obžalovaného č. xxx je zřejmé, že ve vytýkaném období, tedy od 4/2018 do 12/2019 byly z tohoto bankovního účtu prováděny do té doby nestandardní hotovostní výběry, které v časovém rámci korespondovaly platbám odměn, které obžalovaný inkasoval od spolku FC Vítkovice 1919, z.s., přičemž tyto zadokumentované výběry odpovídají relacím finančních částek, které popsal obžalovaný R. Ř. ve vztahu k obžalovanému O. J., když uvedl, že trenérskou činnost fakticky nevykonával a pravidelně vracel z trenérské odměny částku 37.000,- Kč (konečně tato konstrukce skutku je pro obžalovaného i příznivější ve světle zjištění, že jako trenér pobíral měsíčně částku 45.000,- Kč ačkoliv trenérskou činnost fakticky nevykonával). Z provedeného dokazování je rovněž zřejmé, že obžalovaný O. J. se fakticky na trenérské činnosti nepodílel, jeho angažování ve spolku, jakož i část odměny, kterou si fakticky ponechával bylo spojeno s potřebou spolku dosažení co nejlepšího bodové ohodnocení pro licenční řízení u FAČR, jak uvedl obžalovaný R. Ř. Shodně pak i samotný obžalovaný potvrdil, že trenérskou činnost fakticky nevykonával. Shodně tuto skutečnost potvrdil i svědek M. P., který uvedl, že když uviděl na výroční fotce svého syna obžalovaného O. J. a dotázal se jej, zda jej tato osoba trénuje, tak mu syn opověděl, že nikoliv, že obžalovaný O. J. přišel toliko na fotografování. Rovněž svědek V. M. potvrdil, že obžalovaný O. J. sice ve spolku v letech 2017 až 2019 působil, ale fakticky nikoho netrénoval a pomáhal sekretáři. Svědkyně J. D. potvrdila, že její syn byl v kategorii U 16 v roce 2019 až 2020, přičemž v této době jej trénovali trenéři T., D. a P. Obžalovaného O. J. jako trenéra svého syna nezná a ani o něm nikdy syn svědkyně, jako o svém trenérovi, nehovořil. Svědek Mgr. P. F. potvrdil, že obžalovaný byl členem představenstva MFK Vítkovice, a.s. a výkonného výboru spolku FC Vítkovice 1919, z.s., nicméně neví, zda fyzicky trénoval mládež. Rovněž svědek M. H. potvrdil, že obžalovaný O. J. fyzicky ve spolku nikoho netrénoval. K obhajobě obžalovaného, kterou prezentoval u hlavního líčení dne 1.3.2024, když uvedl, že trenérskou smlouvu naplňoval podle požadavků zaměstnavatele, zastoupeného obžalovaným R. Ř., přičemž „práci vykonával podle ústních požadavků zaměstnavatele, čímž mohlo dojít ke změně pracovní smlouvy dohodou a možná tím mohlo dojít k porušení pracovních předpisů zaměstnavatele, ale nedodržení písemné formy nezpůsobuje neplatnost jeho pracovní smlouvy“, soud poukazuje na výpověď obžalovaného R. Ř., který vypověděl, že důvodem angažování obžalovaného bylo toliko získat co nejlepší bodové hodnocení spolku u FAČR, přičemž obžalovaný fakticky trenérskou činnost nevykonával. Je tak zřejmé, že angažování obžalovaného O. J., co by trenéra spolku, mimo toho, že se podílel na řízení spolku svým angažováním ve výkonném výboru, bylo pouze formální. Námitka obžalovaného, že snad mohlo dojít k ústní změně jeho, jak uvádí pracovní smlouvy, nemůže obstát, když ve věci se nejednalo o vztah upravený pracovní smlouvou. Nadto je obžalovanému vytýkáno, že činnost, kterou měl dle trenérské smlouvy vykonávat v postavení osoby samostatně výdělečně činné (čl. IV. smlouvy), a která je jednoznačně definována v článku II. smlouvy jako povinnosti trenéra a v článku I. jako předmět smlouvy, obžalovaný od počátku neplnil a smyslem uzavřené trenérské smlouvy bylo, shodně jako u ostatních obžalovaných trenérů, toliko vyvést finanční prostředky, které byly spolku poskytnuty formou dotace, mimo hospodaření spolku a kontrolu poskytovatele dotace.

308. Pokud jde o vědomí obžalovaného o původu finančních prostředků, ze kterých mu byly vypláceny trenérské odměny, tedy že se jedná o finanční prostředky z dotací, pak soud předně poukazuje na závěry rozvedené v odstavcích 310 – 341, jakož i na okolnost, že v řízení bylo prokázáno, že obžalovaný O. J. se podílel na vedení spolku, byl dílem angažován i v MFK Vítkovice, a.s. a rovněž tak byl ve výkonnému výboru spolku, v rámci kterého, jak vplývá z provedeného dokazování, bylo o dotacích pro spolek a obecně o financování nejen spolku,

ale i mužského fotbalu, resp. nutnosti vybudovat mužský fotbal, aby se spolek mohl ucházet o vyšší dotace, pravidelně jednáno.

309. S ohledem na provedené dokazování soud upravil skutkovou větu ve vztahu ke skutku, na kterém se podílel obžalovaný O. J., když bylo prokázáno, že vratky z trenérských odměn, které realizoval obžalovaný O. J. byly ve výši 37.000,- Kč, nikoliv 40.000,- Kč, jak je uvedeno v obžalobě. Z tohoto důvodu došlo k úpravě skutkové věty ve vztahu ke skutku, na kterém se podílel obžalovaný O. J., kdy škoda způsobena na dotaci č. 0415/2018/ŠaS činí 37.000,- Kč, škoda z dotace č. 2036/2017/ŠaS činí 111.000,- Kč, škoda z dotace FAČR, Profi soutěže 2018 činí 296.000,- Kč a škoda z dotace MŠMT 50209_2B_4520 činí 370.000,- Kč.

310. Pokud jde o vědomí obžalovaný Z. H., J. F. a O. J. o skutečnosti, že trenérské odměny, ze kterých realizovali vratky trenérských odměn jsou vypláceny z dotačních prostředků, soud poukazuje na následující výsledky dokazování a úvahy soudu.

311. Spoluobžalovaný R. H. potvrdil, že od poloviny roku 2018 byli členy výkonného výboru obžalovaný a spoluobžalovaní R. Ř. a O. J., přičemž do jednání valné hromady spolku v 5/2018 byl výkonný výbor šestičlenný a následně již jen tříčlenný, což dílem vyplývá i z listin, které jsou obsahem rejstříkového spisu spolku, ze kterého je zřejmé, že obžalovaný R. Ř. byl členem výkonného výboru od prosince roku 2016. Do poloviny roku 2018 byli členy výkonného výboru ještě obžalovaný Z. H. a M. B. a Mgr. P. F. (což je zřejmé i z rejstříkového spisu), a výbor se scházel nejméně jednou za měsíc, ale i častěji, a to podle potřeby. K obsahu jednání výkonného výboru obžalovaný R. H. uvedl, že rozhodoval o důležitých věcech ve věci faktického chodu spolku, konkr. předmětem jeho jednání byla i problematika dotací, o které se spolek ucházel, byť k podání žádosti o konkrétní dotaci nebylo třeba schválení výborem. Obžalovaný potvrdil, že výkonný výbor, tedy členové výkonného výboru věděli, že se spolek uchází o dotace a jedná prostřednictvím obžalovaného o poskytnutí dotací, přičemž obžalovaný potvrdil, že věděli, že jedná i o dotacích, které jsou předmětem trestního stíhání. Obžalovaný rovněž potvrdil, že k tomu, aby požádal za spolek o konkrétní dotaci, vždy obdržel od výboru stanovisko ve formě souhlasu, byť o tomto výbor přímo nehlasoval ve formě usnesení, přičemž teprve až na základě souhlasu výkonného výboru zahájil obžalovaný proces vyřizování konkrétní dotace. Obžalovaný pak na jednáních výborů podával průběžné informace o tom, jak probíhá vyřizování konkrétních dotací. Současně na výkonném výboru rovněž diskutovali nejen podání dotace a referování jejího průběhu, ale i to, jaké jsou konkrétní podmínky pro poskytnutí konkrétní dotace, zda byla schválena a v jaké výši. Obžalovaný akcentoval, že dotační financování bylo pro jejich spolek naprosto klíčové, tedy aby vůbec mohl spolek fungovat byl závislý na dotačních finančních prostředích. Doba vyřízení dotace, od okamžiku jejího prodiskutování na výkonném výboru, se pohybovala v případě dotací od Statutárního města Ostrava v rozmezí 3–4 měsíců, v případě MŠMT v rozmezí 5 – 6 měsíců. Obžalovaný dokonce potvrdil, že obstarání dotace bylo pro financování spolku natolik důležité, že pokud jim byla dotace schválena, tak jistě o tom vždy informoval výkonný výbor. Ve vztahu k dotacím FAČR obžalovaný potvrdil, že v okamžiku kdy získali licenci SCM a SpSM, tak to automaticky znamenalo možnost žádat o dotace na tyto vrcholová sportovní centra od FAČR, přičemž se jednalo o obdobu licenčního řízení, počet licencí byl omezen a fotbalové mládežnické sportovní spolky si vzájemně konkurovaly. Podstatná část práce ohledně vyřízení či ohájení licencí opět leželo na sekretáři a členech výkonného výboru, přičemž ve vztahu k FAČR se ve věci vrcholových center SCM a SpSM angažoval obžalovaný O. J. Obžalovaný vyvrací obhajobu obžalovaného Z. H. ohledně toho, že se nikdy neúčastnil jednání výkonného výboru ve věci financování spolku, když zopakoval, že výkonný výbor projednával důležité věci, k čemuž býval i zápis a někdy se hovořilo i o věcech, které se do zápisu nedávaly, přičemž na výkonném výboru hovořili jak o financování spolku, tak i o

dotacích. Obžalovaný nezažil situaci ani si není vědom situace, že by při jednání výkonného výboru, v okamžiku kdy by začali hovořit o financování spolku a dotacích, že by se spoluobžalovaný Z. H. zvedl a odešel z místnosti a vyčkal až obžalovaný dokončí svůj příspěvek ohledně financování a dotací a teprve poté by se vrátil zpět do místnosti, kde jednal výbor. Konečně obžalovaný vyloučil, že by obžalovaný Z. H. vznesl požadavek ke svému angažování ve výkonném výboru, že sice bude členem výkonného výboru, ale odmítá hovořit či poslouchat okolnosti, které se týkají financování spolku, navíc ve výboru byli angažováni lidé, kteří měli zájem na fungování spolku.

312. Spoluobžalovaný O. J. potvrdil, že působil jednak jako řádný člen spolku a jednak ve výkonném výboru spolku, ve kterém se projednávaly všechny podstatné skutečnosti spolku, byť v konkrétnostech nebyl schopen žádnou okolnost, o které výkonný výbor jednal popsat, nicméně potvrdil, že ve výboru řešili i financování spolku. Obžalovaný rovněž potvrdil že v letech 2015 až 2016, kdy byl angažován v Městském fotbalovém klubu Vítkovice, a.s., (podle výpisu z obchodního rejstříku jako předseda představenstva), který ještě měl mládež, tak osobně jednal se Statutárním městem Ostrava ve věci dodací pro MFK Vítkovice, a.s. Obžalovaný rovněž připustil, že je možné, že ve výkonném výboru spolku projednávali o jaké dotace budou žádat, byť tuto činnost realizovali především obžalovaní R. H. a R. Ř. a obžalovaný s tímto pouze vyslovil následně v rámci výboru souhlas.

313. Svědek M. P. detailně popsal své působení ve Vítkovickém fotbale, zejména ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s., když potvrdl, že jeho angažování ve spolku trvalo od roku 2011 do roku 2016, kdy po neshodách odstoupil ze všech funkcí a od roku 2018 pak probíhalo soudní řízení ohledně jeho členství ve spolu, do kterého se vrátil po rozhodnutí soudu v roce 2020. Svědek potvrdil, ve shodě s obžalovaným R. H. a dalšími svědky propojení mládežnického a dospělého Vítkovického fotbalu, když mužský fotbal (akciová společnost) byl ovládán obžalovanými R. G. a O. J. a p. H. a mládežnický (zapsaný spolek) byl ovládán obžalovanými R. H., R. Ř. a O. J. Potvrdil rovněž, že cca 80% příjmů spolku činily dotační finanční prostředky, čehož si osoby, které byly ve spolku angažovány, včetně osob trenérů, byly vědomy. Svědek se o problematice vytýkaného jednání, tedy navyšování odměn trenérů a následné vracení části odměny vyplacené z dotací, dozvěděl někdy v roce 2018 či 2019, kdy mu neznáma osoba předala listinu založenou na č.l. 510 a popsala okolnosti vratek části trenérských odměn, které byly vyplaceny z dotací. Svědek rovněž potvrdil, že o praxi vratek hovořil s některými trenéry, kteří mu tuto praxi i potvrdili, přičemž poprvé se o této praxi dozvěděl od svědka H., který mu i sdělil, že finanční prostředky se vrací obžalovanému R. Ř. a obžalovaný Z. H. mu sdělil, že on vrací finanční prostředky obžalovanému R. H., přičemž měsíčně se mělo jednat o částku cca 300.000,- Kč, která pak měla být, snad prostřednictvím firem V. M. s názvem VMI Silesia, poskytována dospělému fotbalu, tedy akciové společnosti. Svědek potvrdil, že od roku 2016 měli ve spolku nastavena pravidla financování tak, aby byli schopni platit odměny trenérů, jelikož měli omezený balík finančních prostředků, o čemž jednali i ve vedení spolku. Rovněž trenéři měli představu, o tom, jak je na tom mládežnický spolek finančně a kolik si mohou dovolit zaplatit jednotlivým trenérům, jakož i o skutečnosti, jaká je struktura příjmů klubu. Svědek akcentoval, že jednání s trenérem o jeho angažování je v podstatě obchodním jednáním, jehož součástí je i vyjednávání odměny. Tyto skutečnosti se pak propisovaly i do vyjednání trenérských smluv, kdy se snažili trenérům vysvětlit pozici klubu, tedy aktuální poskytnutí nižší odměny s příslibem odměny vyšší pokud se bude kubu dařit. Pokud jde o vztah mezi výši trenérské licence a výši trenérské odměny svědek uvedl, že pokud klub neměl více finančních prostředků, tak se i trenér s vyšší trenérskou licencí musel spokojit s odměnou nižší, tedy svědek potvrdil, že primární vstupem vyjednávání trenérské odměny byly finanční možnosti klubu, nikoliv výše trenérské licence. Svědek rovněž potvrdil, že v situaci, kdy mužský fotbal (akciová společnost) postoupila od 2. ligy, tak i trenéři věděli, že se i spolku otevírají možnosti, resp. přístup k

vyššímu financování prostřednictvím dotací města. Svědek detailně, ve shodně s obžalovaným R. H. a svědky Mgr. M. D., V. M., A. R. a dalšími popsal otázku licenčního řízení u FAČR ve věci zřízení vrcholových sportovních center SCM a SpSM, a potvrdil, že zřízení těchto center bylo opět spojeno s přísunem nových dotačních finančních prostředků, což trenéři věděli. Svědek potvrdil, že trenéři byli právě souvislostí mezi zřízením center a vyššími dotacemi motivováni k lepším práci a lepším výsledkům, což se trenérům na poradách i zdůrazňovalo, přičemž spolku se již v roce 2016 licenční podmínky FAČR podařilo naplnit. Rovněž trenéři věděli, že FAČR definuje výši odměny pro trenéry vrcholových center, což je i zřejmé z listinných důkazů, tedy trenéři byli tímto motivováno, když věděli jednak skutečnost, že při zřízení center tzv. dosáhnout na tabulkový plat dle směrnice FAČR a jednak dosáhnou i na další dotace od dalších subjektů, konkr. města a Národní sportovní agentury. Konečně svědek potvrdil obecnou souvislost mezi výkonnosti spolku, resp. i mužského fotbalu, a dotačními možnosti, v rovnici, čím lepší výsledky, tím vyšší dotace, resp. širší okruh dotačních titulu a jejich větší výše, což si trenéři uvědomovali a byli tímto vztahem i motivováni k lepší práci. Svědek uvedl i konkrétní příklad, tedy skutečnost, kdy mužský fotbal postoupil do 2. ligy a spolku naskočilo SCM, kdy spolek obdržel bez dalšího částku 3,5 mil. Kč, kterou rozdělil mezi trenéry, přičemž právě odměny trenérů představují jednu z nejpodstatnějších položek ve věci financování mládežnického fotbalu ve spolku. Konečně svědek potvrdil, že již v roce 2016 se realizovaly schůze s trenéry, na kterých byli informováni o finančním výhledu a hospodaření spolku. Svědek doslova uvedl, že otázky financování spolku byly na denním pořádku, jelikož peněz měli málo a do toho začali realizovat mužskou kopanou, byť to neřešili přímo s trenéry každý den.

314. Pokud jde o hodnocení výpovědi svědka M. P., pak soud ji považuje za věrohodnou, když tato je konzistentní a komplementární jak s listinnými důkazy, tak i s výpověďmi svědků P. F., Mgr. M. D., A. R. a dalších, jakož i obžalovaného R. H. a pokud jde o vztah spolku a MFK Vítkovice, a.s. a principech dotačních financování fotbalu i výpovědi obžalovaného O. J.

315. Svědek Vítězslav M. potvrdil, že přibližně jeden rok působil jako mládežnický trenér ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. Skutečnost, že někteří trenéři měli v letech 2017 až 2019 účelově navýšené trenérské odměny se dozvěděl od obžalovaného R. G., který jej pozval na schůzku, jež se zúčastnil i P. F. Na této schůzce jim obžalovaný R. G. ukázal výpis z účtu spolku vedeného u Fio banky a vysvětlil jim, že obžalovaní R. Ř. a R. H. vymysleli systém, kdy se některým trenérům navyšovaly trenérské odměny, svědek si na místě pořídil poznámky, které pak vydal policejnímu orgánu, a které jsou založeny na č.l. 5408. Svědek si tuto informaci ihned spojil s osobním jednáním s obžalovaným R. Ř., který mu již dříve nabídl, že by mu navýšili trenérskou odměnu z 15.000,- Kč na 25.000,- Kč, fakticky by však dostával trenérskou odměnu 50.000,- Kč a částku 25.000,- Kč měsíčně by vracel obžalovanému R. Ř. K dotazu svědka z jakých finančních prostředků by takto navýšená odměna byla placena mu obžalovaný R. Ř. vysvětlil, že tím, že muži hrají 2. ligu, jednalo by se o peníze z dotací. Svědek tuto nabídku odmítl a za dva měsíce byl z trenérského postu odvolán. Pokud jde o odvolání svědek potvrdil, že obžalovanému R. Ř. vytknul, že důvodem jeho odvolání je skutečnost, že nepřijal jeho nabídku ohledně trenérské odměny a sdělil mu, že ví, že tato praxe probíhá u ostatních trenérů. Svědek potvrdil, že obžalovaný R. Ř. na toto zareagoval nabídkou, že mu okamžitě vyplatí tříměsíční odstupné, aby svědek odešel a nedělal problémy. Shodnou nabídku učinil svědkovi telefonicky i obžalovaný R. H. Svědek potvrdil, že trenéři obecně věděli, že pokud bude klub – muži hrát 2. ligu, tak na dotacích obdrží spolek cca 15 mil. Kč ročně.

316. Pokud jde o hodnocení výpovědi svědka V. M., pak soud vycházel z jeho výpovědi učiněné v přípravném řízení, kterou svědek doplnil v hlavním líčení, když ohledně podstatných skutečností vypovídal svědek shodně jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení, přičemž

svědek sám uvedl, že si v přípravném řízení pamatoval rozhodné skutečnosti lépe. Dále soud poukazuje i audiozáznam, který vydal svědek policejnímu orgánu (č.l. 5408) a jenž obsahuje audiozáznam rozhovoru svědka s obžalovanými R. Ř. a J. L., ve kterém svědek sděluje obžalovaným, že ví, že se vrácené peníze nosí tzv. „medvědovi", což je spojeno s firemním sponzoringem fotbalu, tedy záznam potvrzuje část rozhodných skutečností, o kterých svědek vypovídal. Konečně výpověď svědka je konzistentní a komplementární s výpověďmi dalších svědků, konkr. M. P., P. F., M. H. a dal., ale dílem i obžalovaných pokud jde o principy propojení a fungování mládežnického a dospělého fotbalu v klubu Vítkovice (srov. výpovědi obž. R. H. a O. J.).

317. Svědek Mgr. P. F. potvrdil, že v letech 2016 až 2019 působil v Městském fotbalovém klubu Vítkovice, a.s. jako předseda představenstva, přičemž do roku 2018 byla společnost personálně propojena se svým akcionářem, tedy spolkem FC Vítkovice 1919, z.s., jelikož dva členové představenstva byli současně členy výkonného výboru spolku. Předsedou spolku byl obžalovaný R. H. a členy výkonného výboru byli obžalovaní R. Ř. a O. J. Dále svědek potvrdil, že v roce 2019 obdržel informace o tom, že někteří trenéři ve spolku pobírali účelové navýšené odměny, jejichž část pak vraceli předsedovi spolku (obž. R. H.). Dozvěděl se to od obžalovaného R. G., který si v roce 2019 pozval na schůzku svědka a V. M., na které si R. G. udělal nějaké výpisky z počítače a o tři měsíce později pak obžalovaný R. G. předal svědkovi nějaké litiny – smlouvy, grafy, listiny pro FAČR a sdělil mu, že smlouvy a tabulky jsou dvakrát a dablují se. Konkrétní jména trenérů si svědek nevybavil. K platu trenéra mládeže v roce 2019 svědek uvedl, že tyto se pohybovaly v rozmezí 10.000 až 30.000,- Kč měsíčně a byly odvislý od počtu odpracovaných hodin a trenérské licence. Svědek Mgr. P. F. potvrdil, že obžalovaný O. J. byl členem představenstva MFK Vítkovice, a.s. a výkonného výboru spolku FC Vítkovice 1919, z.s., nicméně neví, zda fyzicky trénoval mládež. Obžalovaného J. P. viděl svědek několikrát na hřišti sbírat míče, ale neví, zda trénoval mládež. Pokud jde o J. U. k tomuto svědek uvedl, že měl ve spolku na starost ženy, ale fyzicky jej svědek trénovat neviděl. Svědek potvrdil, že v letech 2017 až 2019 nebyl MFK Vítkovice, a.s. příjemcem žádných finančních prostředků od spolku či od členů spolku. K financování spolku svědek potvrdil, že příjmy spolku představovaly dotace a členské příspěvky, jež byly nižní než příjmy z dotací, přičemž největším poskytovatelem dotací pro spolek byl Magistrát města Ostravy a FAČR.

318. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti svědka Mgr. P. F. pak soud hodnotí jeho výpověď jako věrohodnou, když svědek byl angažován v MFK Vítkovice Ostrava, a.s., přičemž akciová společnost i spolek byly jak předmětem své spolupráce, tak především osobami, které je ovládaly, propojeny, což konečně potvrdili jak obžalovaní R. H. a O. J., tak i další svědci, kteří se na chodu Vítkovického fotbalu podíleli (V. M., M. H., Mgr. M. D., M. P.). Výpověď svědka je tak konzistentní a komplementární, jak s provedeným listinnými důkazy, které dokumentují organizační a personální struktury spolku a akciové společnosti, ale i výpověďmi ve věci slyšených svědků a obžalovaných, a to v rozsahu v jakém považuje soud výpověď obžalovaných za pravdivou.

319. Svědek Mgr. M. D. potvrdil, že ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. působil od poloviny roku 2015 do roku 2016, kdy ze spolku odešel pro neshody ohledně dalšího směřování spolku a míry jeho spolupráce s FC Baník Ostrava. Svědek vykonával funkci hlavního trenéra SCM a byli mu přímo podřízeni trenéři kategorií U 16, U 17 a U 19. Jeho původní trenérská odměna byla 30.000,- Kč měsíčně a následně mu obžalovaný R. H. sdělil, že spolek má nedostatek finančních prostředků a dohodli se na snížení měsíční odměny na částku 25.000,- Kč. Svědek potvrdil, že bylo v té době standardní, že obžalovaný R. H. řešil s trenéry výši jejich měsíční odměny. K odměnám ostatních trenérů svědek uvedl, že zcela jistě nemohli mít jeho osobě podřízení trenéři vyšší měsíční odměnu než svědek. Porad se účastnili za akciovou společnost

obžalovaní R. G., O. J. a p. M. P., za spolek obžalovaní R. Ř., R. H. a Z. H. Na poradách se přímo neřešilo financování, řešily se sportovní věci, nicméně jak osoby účastníci se porad, tak trenéři měli informace o tom, že ve spolku je nedostatek finančních prostředků, jelikož vždy museli čekat až dostanou nějaký sponzorský dar či dotaci, což vedlo k tomu, nebyli schopni vyplácet pravidelně 15. dne v měsíci odměnu trenérům, kteří pak byli znepokojeni, dávali to verbálně najevo a řešili to s obžalovaným R. H. Výše prodlení bývala dokonce 3 až 4 měsíce. Zdroje financování spolku byly: největší podíl dotace z města Ostravy, pak dotace z FAČR, pak členské příspěvky a sponzoring. Význam vrcholových sportovních center spočíval v tom, že měli přístup, co by kvalitnější klub, k vyšším dotacím města Ostravy. Svědek doplnil, že pokud trenéři nedostali včas odměnu, tak věděli, že je to tím, že se čeká až spolek obdrží peníze, shodně to funguje i v jiných fotbalových klubech. Svědek potvrdil, že když plánovali nákupy sportovního vybavení, soustředění či turnaje, museli to vždy konzultovat z hlediska financování s vedením spolku obžalovanými R. H. a R. Ř., přičemž se stávalo, že jim akce nebyla pro nedostatek finančních prostředků povolena. Následně pak svědek trenérům tlumočil, zda mají finanční prostředky a bude jim vyhověno či nikoliv. Svědek doplnil, že po ukončení svého angažmá ve spolku založil vlastní spolek 1. FC Poruba, který následně sfúzoval s FC Vítkovice 1919, z.s., přičemž, i navzdory jejich žádostem, neobdrželi od spolku FC Vítkovice 1919, z.s. nejen účetní, ale ani jiné písemnosti, které by se vztahovaly k jednání a poradám orgánů spolku. Konečně závěrem svědek doplnil, že spolek FC Vítkovice 1919, z.s. neměl finanční problémy jako takové, ale byl tam nedostatek finančních prostředků, shodně jako i v jiných klubech, tedy nemohli si dovolit další rozvoj a trenéři nedostávali včas odměny, vždy vyčkávali až přijdou další dotace, resp. peníze z dalších dotací, což je ale praxe i v jiných klubech.

320. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti svědka Mgr. M. D. pak soud hodnotí jeho výpověď jako věrohodnou, když svědek jednak podstatnou část období, které je obžalovaným vytýkáno ve spolku nepůsobil a jednak v době svého působení ve spolku byl současně do 12/2016, jak vyplývá z rejstříkového spisu, i členem výkonného výboru, tedy byl schopen podat relevantní svědectví o organizaci, chodu a financování spolku. Současně byl hlavním trenérem SCM, do kterého byli zařazeni nejstarší a nejtalentovanější hráči, tedy byl schopen se i vyjádřit k porovnání jeho trenérské odměny, coby hlavního trenéra SCM a odměn ostatních trenérů. Současně je jeho výpověď konzistentní a komplementární s dalšími důkazy, kdy soud jednak poukazuje na rejstříkový spis spolku, sdělení Policie ČR ohledně faktické nemožnosti zajistit listinné materiály dokumentující zasedání výkonného výboru ve vytýkaném období, jakož i výpověďmi svědků a obžalovaných k jednotlivým relevantním skutkovým okolnostem, jako bylo např. prodlení s vyplácením trenérských odměn, důvody propojení spolku a MFK Vítkovice, a.s., jakož i vlastní chod spolku. Pokud jde o disproporci ohledně sdělení svědka, že se na poradách neřešilo financování spolku, zatímco obžalovaný H. a svědci M. H., A. R., P. F., M. P. vypověděli, že ano, pak je nutno poukázat, že se svědek popisoval stav do roku 2016, kdy spolek opustil, zatímco podstatná část vytýkaného jednání byla realizována v letech 2018 a 2019, tedy v době, kdy ve spolku nepůsobil.

321. Svědek M. H. potvrdil, že v MFK Vítkovice, a.s. byl angažován od 8/2018 jako člen představenstva. Měl za to, že je i členem spolku FC Vítkovice 2019, z.s., když i zaplatil v letech 2018 a 2019 členské příspěvky, nicméně když došlo v roce 2019 k neshodám mezi akciovou společností a spolkem, tak mu obžalovaní R. H. a R. Ř. odmítli poskytnout listiny z účetnictví spolku s odůvodněním, že není členem spolku a vrátili mu členské příspěvky. Současně obžalovaný R. Ř. v polovině roku 2018 převedl cca 180 až 250 mládežnických hráčů z MFK Vítkovice, a.s. do spolku FC Vítkovice 1919, z.s. Svědek akcentoval, že v rámci vítkovického fotbalu existovala skupina lidí, která rozhodovala o všech záležitostech. Byli to obžalovaní R. H., R. G., R. Ř., O. J., a dále svědek a P. F., kteří ovládali jak mládežnický, tak dospělý fotbal,

přičemž vše ovládali zejména obžalovaní R. H. a R. Ř., kteří fakticky působili jak ve spolku, tak i v akciové společnosti a o všem rozhodovali. Svědek, P. F. a obžalovaný R. G. byli členy statutárního orgánu akciové společnosti a obžalovaní R. H., R. Ř. a O. J. byli řádnými členy spolku, přičemž obžalovaný R. H. byl jeho předsedou. Tohle byla skupina lidí, která řídila Vítkovický fotbal. Mimo těchto osob již neexistovaly žádné jiné osoby, které by do řízení akciové společnosti a spolku zasahovaly. Obžalovaný R. H. byl u FAČR veden jako ekonomický ředitel a obžalovaný R. Ř. působil u akciové společnosti denně, chodil za hráči a byl trenér brankářů. Rovněž přestupy hráčů a jejich výplaty v akciové společnosti řešili obžalovaný R. H. a R. Ř. Příjmy akciové společnosti v letech 2018 až 2020 tvořily dotace z FAČR, přestupy hráčů a smlouvy o reklamě. Příjmy spolku v letech 2016 až 2020 tvořily dotace z FAČR, z města, z kraje a z MŠMT a členské příspěvky, přičemž svědek odhadnul, že cca 70 – 80% příjmů byly příjmy z dotací. Na schůzkách osob, které ovládaly vítkovický fotbal se dotace řešily, jelikož byly důležité, nicméně nepřicházely pravidelně každý měsíc, ale v sadách. Tedy když měly přijít dotace nebo se zpozdily, tak na schůzkách řešili, že jim chybí peníze, tedy dotace bylo důležité téma. Dotace představovaly pro spolek i akciovou společnost podstatnou část příjmů a pro jejich fungování byly klíčové. Svědek doslova uvedl, že pár strejdů vlastnilo klub a byli zvyklí, že dostávali na jeho provoz dotace. Svědek rovněž potvrdil, že bylo důležité propojení mládežnického a dospělého fotbalu. Jelikož 1. a 2. ligu mohou hrát pouze akciové společnosti, tak bylo podmínku oddělit mládež od mužů. Čím vyšší soutěž muži hráli, tím vyšší dotace dostávala mládež od FAČR a města Ostravy. V roce 2019 měl svědek schůzku s p. P., který vedl se spolkem soudní spor o své členství, jež nakonec vyhrál a tem mu popsal okolnosti, které jsou předmětem trestního řízení. Svědek nejprve nevěřil tomu, že by některý z trenérů spolku mohl pobírat měsíční odměnu ve výši 50 – 70.000,- Kč, považoval to za nesmyslné částky. Následně v roce 2019 vygradovaly spory mezi akciovou společnosti a obžalovanými R. Ř. a R. H., když se obžalovaný R. H. pokusil na valné hromadě společnosti vyvést akcie a následně pak oba obžalovaní vyhrožovali směrem ke svědku a obžalovanému R. G., že akciová společnost bez finanční podpory spolku nepřežije. Svědek uvedl, že od V. M. se dozvěděl, že někteří trenéři pak odmítali vracet dohodnuté vratky z odměn. Svědek potvrdil, že mu V. M. sdělil, že nejprve docházelo k situaci, že trenéři nedostávali včas trenérskou odměnu a ve druhé polovině roku pak trenéři přestali dohodnutou část odměny vracet, na což si stěžovali obžalovaní R. H. a R. Ř. Svědek akcentoval, že pokud tyto peníze měli poskytovat MFK Vítkovice, a.s. tak o tom má pochybnosti, jelikož v účetnictví společnosti se neobjevily. Často v těchto souvislostech slyšel od obžalovaných R. H. a R. Ř. větu, že Viktor ještě neposlal peníze. Následně se dozvěděl od V. M., že peníze měli předávat přímo mu a on je pak prostřednictvím firem VMI Silesia poskytoval jako plnění za reklamu. V. M. svědkovi vysvětlil, že firmy VMI Silesia nedodrží smlouvu o reklamě, jelikož mu trenéři přestali odevzdávat peníze, přičemž částka, kterou měl V. M. dostávat od spolku byla více jak 300.000,- Kč měsíčně. Dále svědek potvrdil, že odměny trenéru ve srovnatelných klubech činily ve vytýkaném období částky 5 – 7.000,- Kč, maximálně pro trenéra dorostu 20.000,- Kč měsíčně. Ve spolku byli snad pouze dva profesionální trenéři, ostatní trenéři vykonávali tuto činnost po svém zaměstnání. Svědek potvrdil, že docházelo k převodům finančních prostředků mezi spolkem a akciovou společností a aktuálně pohledávají za akciovou společností částku cca 1,1 mil. Kč. Svědek zopakoval, že na schůzce mu V. M. sdělil, že obžalovaní R. H. a R. Ř. mu přestali poskytovat peníze a proto společnosti VMI Silesia již nebudou platiti MFK Vítkovice, a.s. za reklamu. Konečně svědek potvrdil, že účty spolku i akciové společnosti ovládal obžalovaný R. H., který i v akciové společnosti určoval co a kdy mají zaplatiti. Přičemž takovéto pokyny vydával obžalovaný R. H. obžalovanému R. G. na pravidelných schůzkách, které byly praktiky každý týden. V MFK Vítkovice, a.s. představovaly největší nákladovou položky platy hráčů.

322. Výpověď svědka M. H. považuje soud za věrohodnou, když tato konzistentní a komplementární s výpověďmi dalších svědků, kteří se ve vytýkaném období podíleli na vedení vítkovického fotbalového klubu, jakož i listinnými důkazy.

323. Svědkyně M. B. potvrdila, že ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. pracovala v období 2013 až 2016 na pozici administrativní pracovník, nicméně vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, kdy trpí agorafobií a panickou poruchou si toho příliš nepamatuje. Z titulu své funkce obsluhovala pokladnu spolku a potvrdila, že veškeré hotové finanční prostředky spolku procházely pokladnou spolku. Byť svědkyně neměla detailní přehled o příjmech spolku potvrdila, že sponzorské dary byly toliko příležitostné v rozmezí 5 – 10.000,- Kč, zpravidla od rodičů hráčů na konkrétní akci, např. turnaj. Svědkyně potvrdila své angažování v orgánech spolku, jakož i skutečnost, že k tomuto ji oslovil obžalovaný R. H. Svědkyně potvrdila, že byla angažována v kontrolní komisi spolku v letech 2019 až 2020, což i odpovídá záznamu ve spolkovém rejstříku, nicméně fakticky nic nekontrolovala a na zasedáních byla pouze do počtu. Svědkyně si přímo nevybavila, že by byla členem výkonného výboru, resp. že by byla angažována ve dvou orgánech, jak vyplývá z rejstříkového spisu, podle kterého vykonávala funkci člena výkonného výboru spolku nejméně v době od 12/2016 do 5/2018. Fakticky svědkyně neví, co je kontrolní komise ani výkonný výbor. Potvrdila však, že se účastnila jednání nějakého orgánu, na kterém bývali přítomni obžalovaní R. H., R. G., R. Ř., O. J., M. K., L. A., Z. H., a dále R. H., F. Č. a P. F., přičemž těchto schůzek se zúčastnila několikrát a řešilo se tam odvolávání z orgánu. Svědkyně si nevybavil, co bylo předmětem jednání orgánu a zda se tam projednávalo financování spolku. Konečně svědkyně potvrdila, že pokud jde o trenérské smlouvy, tyto fakticky vyhotovoval sekretariát, tedy i svědkyně, a to podle podkladů obžalovaného R. Ř. Svědkyně potvrdila, že schůze kterých se zúčastnila řídil obžalovaný R. H.

324. Pokud jde o hodnocení výpovědi svědkyně, pak je zřejmé, že v části výpovědi, kdy popisuje svou opakovanou účast na nějakých schůzích, pak vzhledem ke sdělení od odvolávání, jakož i složení členů, se jedná o popis jednán výkonného výboru, jelikož jeho členy byli, dle rejstříkového spisu, nejméně R. H., R. G. do 12/2016, M. P. do 12/2016, A. R., M. F. do 12/2016, S., Mgr. M. D. do 12/2016, R. Ř. do 12/2016, P. F. od 12/2016 do 5/2018, Z. H. od 12/2016 do 5/2018, M. B. od 12/2016 do 5/2018 a O. J. od 10/2019, přičemž z rejstříkového spisu, ale i výpovědi svědků je zřejmé, že toto vymezení jak osob, tak i doby angažování není vyčerpávající. Pokud jde o sdělení svědkyně, že se na sekretariátu nenacházely hotové finanční prostředky spolku mimo pokladnu či v nějaké skříni, pak soud poukazuje, že obžalovaný R. Ř. vypověděl, že vratky od trenérů ukládal do skříně v kanceláři vedení spolku nikoliv sekretariátu. Výpověď svědkyně soud hodnotí jako věrohodnou, když tato jej jednak konzistentní a jednak komplementární s dalšími provedenými důkazy, zejména pak listinnými (výpisy ze spolkového rejstříku, sdělení ČSSZ Praha) a svědkyněmi, které pracovala na sekretariátu spolku konkr. D. K. a G. M.

325. Svědek A. R. potvrdil, že ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. působil od roku 2011 do roku 2021 jako člen výkonného výboru, nicméně od roku 2016 již, po neshodách ohledně dalšího směřování spolku shodně jako p. P. (odstoupení na valné hromadě konané dne 23.12.2016), nevykonával funkci aktivně. Shodně byl v letech 2015 až 5/2018 angažován ve spolku v kontrolní komisi, nicméně od roku 2016 tuto funkci rovněž fakticky nevykonával. Do spolku se vrátil až v roce 2020. Svědek potvrdil, že spolek byl v letech 2015 až 2020 veden obžalovanými R. H., R. G. a dále p. P. a F., následně i obžalovaným O. J., kteří všichni byli ve výkonném výboru spolku. Obžalovaný R. Ř. nebyl ve výkonem výboru, nýbrž byl sekretářem a fakticky prováděl to, na čem se domluvil výkonný výbor. Svědek potvrdil, že od roku 2016 se výbor scházel každý týden a řešil nutnost vybudování mužského fotbalu, což byl pro rozvoj vítkovického fotbalu klíčový krok, jelikož spolek se zaměřoval toliko na mládež. Svědek

potvrdil, že když řešili mužský fotbal, řešili současně i mládežnický fotbal, přičemž prioritou byl mužský fotbal. Osoby, které řídily spolek, řídily současně i mužský fotbal, tedy i svědek se fakticky podílel na řízení spolku i akciové společnosti. Bez mužského fotbalu byl se spolek neposunul, jelikož by neměl zajištěné propojení mezi mládežnickým a dospělým fotbalem a spolek by nedostával dotace apod. Tedy pro mládežnický fotbal, tedy spolek, byl mužský fotbal, tedy akciová společnost, z hlediska obstarávání dotací stěžejní, jelikož bez mužského fotbalu by spolek sice nějaké dotace obdržel, ale nikoliv v takové výši, jako když měli mužský fotbal, nadto který v té době postoupil do druhé ligy, tedy do profesionálního fotbalu. Svědek potvrdil, že na výkonném výboru se řešilo financování, které bylo důležité a časté téma pro jednání výboru spolku, jelikož příjmy spolku představovaly členské příspěvky, dotace z města a kraje a snad sponzorské peníze. Svědek potvrdil, že na výkonném výboru se řešily i konkrétní věci ve vztahu k dotacím, tedy jaké dotace mohou získat, jaké podmínky musí splnit apod. Každý ze členů výboru přispěl s nějakou možností, které pak ve výboru probírali, jelikož peněz bylo málo a právě dotační financování bylo pro spolek důležité. Svědek to uzavřel tak, že zajištění finančních prostředků bylo natolik důležité, že se pravidelně na jednání výboru řešilo. Svědek ukončil své faktické angažování ve spolku shodně jako p. F. a P. P., a to ze shodných důvodů, tedy nesouhlasu s dalším směřováním spolku ke spolupráci s FC Baník Ostrava. Pokud jde o kontrolní komisi spolku svědek uvedl, že ta se více nescházela než scházela, což bylo zapříčiněno tím, že osoby, které byly ve výboru spolku byly současně i v kontrolní komisi spolku, mimo Ing. L. U., tedy nebyl důvod, aby tytéž záležitosti projednávaly jak ve výboru, tak v kontrolní komisi. Rovněž tak řádnými členy spolku byly osoby, které byly angažovány ve výkonném výboru, tedy to co si dohodly ve výkonném výboru, to se pak interpretovalo do všech dalších orgánů. Svědek rovněž potvrdil, že byl angažován i v mužském fotbale, tedy v MFK Vítkovice, a.s., a to do roku 2015 či 2016 jako vedoucí mužstva a od 9/2012 do 4/2016 jako člen dozorčí rady. Svědek potvrdil, že rovněž v rámci dozorčí rady akciové společnosti neustále řešili její financování, jelikož neměli žádného silného partnera. Svědek to uzavřel tak, že na počátku byli parta nadšenců, nicméně když postoupili do 2. ligy již potřebovali pomoci s financováním od města, kraje a bylo zapotřebí najít silného partnera, který by mužský fotbal zastřešil sponzoringem. Jméno VMI Silesia ani V. M. svědek nezná. Svědek potvrdil, že docházelo ke vzájemným finančním tokům mezi spolkem a akciovou společností, v rámci něhož spolek půjčil akciové společnosti částku cca 1 mil Kč, aby se mužský fotbal tzv. rozběhl, jelikož oproti mládeži (spolku) potřeboval finanční prostředky ve dvojnásobné výši. Akciovou společnost formálně vedl obžalovaný R. G., nicméně podíleli se na tom všichni a obžalovaný R. G. pouze vykonával to, na čem se ostatní (osoby ovládající vítkovický fotbal) dohodly. K trenérským odměnám ve spolku svědek uvedl, že tyto se pohybovaly v rozmezí 3.000 – 10.000,- Kč, jelikož spolek byl limitován finančními prostředky, měli malý rozpočet v rámci něhož se pohybovali.

326. Výpověď svědka A. R. považuje soud za věrohodnou, když tento se jednak na chodu spolku podílel v rámci neplacené funkce, a to toliko do 12/2016 a současně je jeho výpověď konzistentní s výpovědí Ing. L. U., Mgr. M. D., V. M. a dalších svědků a rovněž komplementární, jak s listinnými důkazy (výpisy z obchodního rejstříků a rejstříkové spisy), tak i s výpověďmi obžalovaných R. H. a O. J. pokud jde o fungování a propojení spolku a MFK Vítkovice, a.s.

327. Svědek trenér P. P., disponující trenérskou licencí B od roku 2004, potvrdil, že součástí vyjednávání ohledně angažování jeho osoby v FC Vítkovice 1919, z.s. byla i otázka výše trenérské odměny. Svědek rovněž potvrdil, že z jeho působení ve fotbalovém prostředí, co by trenér, mu je známo, že příjmy mládežnických fotbalových klubů jsou tvořeny příjmy od sponzorů, z dotací a z města (Ostravy). Odměna svědka v postavení trenéra činila 5.000,- Kč měsíčně a následně byla ponížena na částku 4.000,- Kč, což mu bylo vysvětleno tak, že mu

vyšší odměnu poskytnout nemohou. Náplni jeho práce bylo účast na 25 trénincích za měsíc (4x týdně) a účast na víkendových zápasech. Disponoval trenérskou licencí B.

328. Svědek trenér R. P. potvrdil, že k angažování v FC Vítkovice 1919, z.s. jej oslovil obžalovaný Z. H., nicméně již si nevybavil s kým vyjednával výši své odměny. Odměna svědka v postavení trenéra činila 3.000,- Kč měsíčně. Náplni jeho práce bylo účast na trénincích 4x týdně a účast na víkendových zápasech. Disponoval trenérskou licencí C.

329. Svědek trenér M. P. potvrdil, že byl angažován u FC Vítkovice 1919, z.s. od 7/2017 do 6/2018 přičemž měl dojem, že spolek na tom není finančně dobře, jelikož hráči si museli doplácet na jednotlivé akce. Potvrdil, že když se i konkrétně dotazoval, proč si hráči na jednotlivé akce doplácejí, tak mu bylo sděleno, že spolek nemá peníze. Odměna svědka v postavení trenéra činila 6.000,- Kč měsíčně. Náplni jeho práce byla účast na trénincích 3-4x týdně a účast na víkendových zápasech. Disponoval trenérskou licencí A.

330. Svědek R. V. potvrdil, že působil ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. jako trenér v období 2016 až 2017 s měsíční trenérskou odměnou 2.000,- Kč. Výše odměny pro něj nebyla důležitá, jelikož dříve působil ve Vítkovicích jako hráč a chtěl v klubu zůstat. Vnímal to jako přivýdělek při studiu VOŠ.

331. Svědek M. D. potvrdil, že působil ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. jako trenér v období let 2015 až 2020, přičemž disponoval trenérskou licencí UEFA A. Působil jako hlavní trenér u kategorií U 10 či U 11 a v jeho skupině trénovali ještě obžalovaní M. K. a J. F. a L. G. Měsíční odměna svědka byla 2.500,- Kč první rok, kdy byl asistent trenéra p. F., druhý rok 2.500,- Kč a 3–4 rok částka 5.000,- Kč a poslední rok částka 6.000,- Kč, přičemž o výši trenérské odměny diskutoval vždy s obžalovaným R. Ř., s obžalovaným R. H. nikdy nejednal. Svědek potvrdil, že trenéři přípravek napříč různými kluby, včetně Třince a Baníku Ostrava, pobírali měsíční odměnu od 2.000,- Kč do 5.000,- Kč. Náplní jeho práce byla 3-4 týdně účast na tréninku a o víkendu turnaje. Když hovořil s trenéry přípravek jiných klubů, pobírali shodné odměny jako svědek. Svědek potvrdil, že se stávalo, že spolek nevyplácel včas měsíční odměny, přičemž býval v prodlení až 5 měsíců. Když tuto situaci konzultoval s dalšími trenéry, tak ti na tom byli shodně. Odměnu vždy urgoval u obžalovaného R. H. Stav s pozdním vyplácením odměn trenéra si vysvětloval tak, že klub neměl aktuálně finanční prostředky, nicméně vše mu bylo následně doplaceno. Výpověď svědka soud považuje za věrohodnou, když tato je jednak konzistentní s listinnými důkazy, zejména trenérskými smlouvami svědka, ale i výpisy z účtů a dalšími listinami (např. průběžné a konečné vyúčtování dotací), ze kterých je zřejmé, že spolek býval v prodlení s výplatou odměn trenérů i několik měsíců a doplácel je po obdržení finančních prostředků z dotací v celku a jednak je i konzistentní a komplementární s výpověďmi dalších svědků, kteří vypovídali jednak k výši odměn trenérů a jednak k okolnosti pozdních výplat trenérských odměn (srov. svědek L. G.).

332. Svědek L. G. potvrdil, že působil ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. jako trenér v období let 2015 až 2020, přičemž disponoval trenérskou licencí C a následně B. Vždy působil jako asistent trenéra u přípravky. Měsíční odměna svědka byla 2.500 – 4.500,- Kč, přičemž o výši trenérské odměny diskutoval vždy s obžalovaným R. Ř., s obžalovaným R. H. sice jednal, nicméně neví, zda ve věci trenérské odměny. Svědek potvrdil, že se stávalo, že spolek nevyplácel včas měsíční odměny, přičemž býval v prodlení až 6 měsíců. Když tato situace nastala vysvětloval si to svědek tak, že spolek nemá aktuálně peníze. Když se dotazoval ostatních trenérů, tak tito mu potvrdili, že ani oni nedostali vyplacenou odměnu a sdělili mu, že mu to bude doplaceno zpětně, a že spolek čeká na peníze. Svědek potvrdil, že se o prodlení s výplatou měsíční odměny trenéři mezi sebou bavili. Svědek po ukončení angažování ve spolku přešel jako trenér

do FC Baník Ostrava, kde pobíral měsíční odměnu 5.000,- Kč. Svědek potvrdil, že byl rozdíl ve financování mezi FC Baník Ostrava a spolkem FC Vítkovice 1919, z.s., nicméně jako trenér to nepociťoval. Svědek potvrdil, že měl za to, že spolek je financován finančním prostředky z města a od sponzorů. Výpověď svědka soud považuje za věrohodnou, když tato je jednak konzistentní s listinnými důkazy, zejména trenérskými smlouvami svědka, ale i výpisy z účtů a dalšími listinami (např. průběžné a konečné vyúčtování dotací), ze kterých je zřejmé, že spolek býval v prodlení s výplatou odměn trenérů i několik měsíců a doplácel je po obdržení finančních prostředků z dotací v celku a jednak je i konzistentní a komplementární s výpověďmi dalších svědků, kteří vypovídali jednak k výši odměn trenérů a jednak k okolnosti pozdních výplat trenérských odměn (srov. svědek M. D.).

333. Svědek A. H. potvrdil, že působil ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. dílem jako trenér a dílem jako asistent trenéra v období 2013 až 2019, přičemž v období let 2017 až 2019 pobíral trenérskou odměnu 5.000,- Kč měsíčně. Náplni jeho práce bylo účast na tréninců 4x týdně a účast na víkendových zápasech.

334. Svědek J. K. potvrdil, že působil ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. dílem jako trenér a dílem jako údržbář hřišť v období 2017 až 2020. Jako trenér působil u přípravky U 8, U 9 a U 10, jako asistenty měl D. Š. a obžalovaného J. F. Výše jeho trenérské odměny činila 6.000,- Kč, asistent D. Š. pobíral cca 3.000,- Kč měsíčně, jakou trenérskou odměnu měl obžalovaný J. F., svědek neví. Svědek potvrdil, že z doslechu věděl, že někteří trenéři spolku měli mít navýšené odměny, konkr. R. H. a obžalovaná J. L. a M. K., ale detaily nezná.

335. Svědkyně D. K. potvrdila, že v době od 1/2016 do 3/2020 pracovala ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. a seděla na sekretariátu spolku spolu s M. B. a G. M., přičemž v této době vedli spolek obžalovaní R. H. a R. Ř. Svědkyně dále potvrdila, že k žádosti obžalovaného R. H. či R. Ř. byla angažována s paní B. v kontrolní komisi, ačkoliv fakticky nikdy nic nekontrolovaly ani nevykonávaly. Výpověď svědkyně soud hodnotí jako věrohodnou, když tato jej jednak konzistentní a jednak komplementární s dalšími provedenými důkazy, zejména pak listinnými (výpisy ze spolkového rejstříku, sdělení ČSSZ Praha) a svědkyněmi, které pracovaly na sekretariátu spolku konkr. M. B. a G. M.

336. Svědkyně G. M. potvrdila, že v době od roku 2015 do roku 2018 či 2019 pracovala ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s., nejprve jako uklízečka a následně jako asistentka sekretáře obžalovaného R. Ř. Potvrdila, že vyplňovala i listiny ohledně dotací, přičemž tuto práci ji zadával jak obžalovaný R. Ř., tak i obžalovaný R. H., který byl ve vedení spolku. Potvrdila, že na sekretariátu byla pokladna, přičemž nikdy se nestalo, že by přijaly finanční prostředky bez dokladů či by se nějaké finanční prostředky nacházely mimo pokladnu. Výpověď svědkyně soud hodnotí jako věrohodnou, když tato je jednak konzistentní a jednak komplementární s dalšími provedenými důkazy, zejména pak listinnými (sdělení ČSSZ Praha) a svědkyněmi, které pracovala na sekretariátu spolku konkr. M. B. a G. M.

337. Svědek S. F. potvrdil, že ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. působil do roku 2019 dva roky jako administrátor webových stránek. Pracovní pokyny mu zadávali obžalovaní R. Ř. a R. G., následně mu však bylo sděleno, že pokyny obžalovaného R. G. nemá poslouchat (vykonávat). Svědek potvrdil, že nejprve sdílel kancelář s obžalovaným R. G. a paní D. a následně byl přesunut na sekretariát k p. M. a B. Výpověď svědka soud hodnotí jako věrohodnou, když tato jej jednak konzistentní a jednak komplementární s dalšími provedenými důkazy, zejména pak listinnými (sdělení ČSSZ Praha) a svědkyněmi, které pracovala na sekretariátu spolku konkr. M. B. a G. M.

338. Svědek M. Č. toliko potvrdil, že v letech 2016 až 2018 působil v kontrolní komisi FC Vítkovice 1919, z.s., k čemuž jej oslovil p. F., nicméně jeho působení bylo formální a nevybavil si žádnou relevantní informaci.

339. Svědek Ing. L. U. potvrdil, že v době od 10/2015 do 3/2020 vykonával funkci člena a následně předsedy kontrolní komise spolku FC Vítkovice 1919, z.s., jelikož od roku 2012 hrál ve spolku jeho syn fotbal. V době angažování svědka byl spolek řízen obžalovanými R. H., O. J. a R. G. Kontrolní komise se scházela jednou za čtvrt roku, příp. dle potřeby a projednávala hospodaření klubu, tedy zda jsou zajištěny prostředky na provoz spolku, který byl financován členskými příspěvky, dotacemi z města Ostravy a dotacemi od FAČR. Svědek potvrdil, že na jednání jim byly vždy předloženy tabulky, které obsahovaly údaje o dotacích, včetně nějakých podkladů. Rovněž svědek potvrdil, že na jednáních se i hovořilo o dotacích, tedy o jaké dotace má spolek zažádáno, kolik bude chybět finančních prostředků na provoz, jakož i to, že se bude žádat o nějakou konkrétní dotaci či jaké jsou možnosti financování v rámci vrcholových středisek SCM a SpSM. Kontrolní komise brala tyto informace toliko na vědomí, nijak o nich nerozhodovala. Dále svědek potvrdil, že se jednou zúčastnil valné hromady, na které se vzdal funkce ve spolku p. P. Svědek dále potvrdil, že byl angažován i v dozorčí radě Městského fotbalového klubu Vítkovice, a.s. v době cca od 2015-16 do 2019-20, a to jako člen a následně jako předseda. Bylo to v době, kdy MFK postoupil do 2. ligy. V MFK komunikoval svědek především s obžalovaným R. G. a p. H. Dozorčí rada se scházela cca co 4 měsíce a řešila především financování MFK, jejíž rozpočet byl napjatý. Příjmy MFK činily především sponzorské dary, reklamní smlouvy a příjmy ze vstupného, které však nebyly nijak zásadní. Svědek si vybavil, že jedním ze sponzorů byla společnost VMI Silesia, nicméně neví jak zásadní, jméno V. M. nezná. Svědek potvrdil, že spolek FC Vítkovice 1919, z.s. a MFK sice byly dvě entity, ale fungovaly jako propojené nádoby a docházelo mezi nimi ke vzájemným finančním tokům, konkr. půjčkám. V průběhu svého angažování se svědek nesetkal s problematikou navyšování odměn trenérům spolku. Svědek uvedl, že z jeho pohledu ekonoma byl mládežnický fotbal (spolek) hodně závislý na dotacích a tím, že vytvořili vrcholová střediska, tak mohli lépe zaplatit trenérům oproti stavu, kdy střediska neměli.

340. Výpověď svědka Ing. L. U. považuje soud za věrohodnou, když tento se jednak na chodu spolku podílel v rámci neplacené funkce a současně je jeho výpověď konzistentní s výpovědí A. R. a rovněž komplementární, jak s listinnými důkazy (výpisy z obchodního rejstříků a rejstříkové spisy), tak i s výpověďmi obžalovaných R. H. a O. J. pokud jde o fungování a propojení spolku a MFK Vítkovice, a.s.

341. Výpovědi shora uvedených osob tak jednoznačně potvrzují, nejen četnost schůzek výkonného výboru, ale i obsah jeho jednání, kterým bylo především zajištění financování, zejména dotačního financování, jakož i referování o možnostech čerpat konkrétní dotace, jejich podmínkách a o průběhu vyřizování dotací. Rovněž tyto výpovědi potvrzují, že to bylo ne-li dominantní téma, tak jedno z dominantních témat jednání výkonného výboru, jakož i skutečnost, že si nejen členové výkonného výboru, ale i trenéři byli vědomi důležitosti dotačního financování. Konečně tyto výpovědi potvrdily, že právě prodlení s výplatou trenérských odměn bývalo způsobeno akutním nedostatkem finančních prostředků ve spolku, resp. vyčkáváním na to, až budou spolku poukázány finanční prostředky z dotací. Konečně je z výpovědí zřejmé, že trenéři si byli vědomi, že dotace jsou dominantním zdrojem financování, jakož i skutečnosti, že čím lepších výsledků budou dosahovat, zejména v mužském fotbale, který museli vybudovat ve formě akciové společnosti, tím vyšší dotační prostředky na mládež obdrží, což se i projevilo vybudování sportovních vrcholových center SCM a SpSM a trenéři si byli vědomím těchto možností a byli motivováni. V tomto kontextu je nutno poukázat i na okolnost, že příjmy spolku, jak konečně i slyšené osoby potvrdily a bylo prokázáno listinnými

důkazy, tvořily členské příspěvky a dotace, přičemž členské příspěvky představovaly pevnou výši platby (v letech 2016 až 2019, roční členský příspěvek dítěte 3.600,- Kč, mládeže 4.800,- Kč, dospělá osoba 200,- Kč) a na jejich výběru se, dle trenérských smluv, měli podílet i trenéři z čehož je i zřejmé, že tito měli minimálně představu o výši členských příspěvků. Pokud tak docházelo k prodlení s výplatou trenérských odměn v průběhu roku, což je i zřejmé z listinných důkazů, kdy odměny hrazené z dotací byly často placeny za několik měsíců najednou zpětně, pak i trenérům muselo být zřejmé, že tyto odměny, resp. odměny v této části roku, jsou hrazeny z dotací, jak to potvrdili i shora slyšení svědci, ale i svědek M. D. a L. G. V případě obžalovaného Z. H. se jednalo o prodlení s placením odměny za období 1 – 3/2017 z dotace 1731/2016/ŠaS, za období 5 – 6/2017, za období 7 – 9/2017, za období 10 – 12/2017 z dotace 2036/2017/ŠaS, za období 5 – 6/2018, za období 8 – 9/2018 z dotace 2386/2018/ŠaS a za období 1 – 3/2019 z dotace 0566/2019; v případě obžalovaného O. J. se jednalo o odměny za období 1 – 3/2018 z dotace 2036/2017/ŠaS a za období 1 – 3/2019, za období 9 – 10/2019 z dotace MŠMT 50209_2B_4520. Pokud jde o mimořádné členské příspěvky, pak se jednalo o doplatky rodičů na konkrétní akce jako byly turnaje, doprava na turnaj, startovné apod., které nebyly používány na hrazení trenérských odměn. Konečně shodně slyšené osoby potvrdily, že na výši trenérské odměny sice měla vliv výše kvalifikace trenérské licence, nicméně vždy byla odměna podmíněna finančními možnostmi klubu. Jinak řečeno i trenér s vyšší kvalifikací se musel spokojit s nižší odměnou vyplacenou dle finančních možností klubu, resp. spolku. Shodně pak osoby slyšených svědků potvrdily, že problematika dotačního financování a s tím spojené pozdní vyplácení odměn trenérům, resp. až po obdržení dotace, jde napříč fotbalovými kluby a osoby fotbalových trenérů důvody pozdního vyplácení odměn, tedy vyčkávání na dotační prostředky, znají a respektují to. Soud rovněž poukazuje na výpověď V. M., ze které je zřejmé, že obžalovaný R. Ř., když mu učinil nabídku na navýšení odměny podmíněné vrácením její části, tak mu vysvětloval, že se jedná o finanční prostředky z dotací, tedy je zřejmé, že obžalovaný R. Ř. okolnosti vytýkaného jednání, včetně toho, že se jedná o finanční prostředky z dotací, angažovaným trenérům sděloval. Konečně vědomí o tom že vytýkané jednání není v souladu s právem je zřejmé i z jednání, kterým jednotliví obžalovaní trenéři vraceli finanční prostředky z vyplacených trenérských odměn, když tyto vraceli na podkladě telefonické výzvy obžalovaného R. Ř., mimo obžalovaného Z. H., který je vracel obžalovanému R. H., v hotovosti, bez vystavení jakýchkoliv dokladů o převzetí finančních prostředků, často mimo prostory stadionu, bez přítomnosti dalších osob, z čehož je zřejmé, že angažované osoby postupovaly při vytýkaném jednání cíleně konspirativně vědomy se nutnosti zachovat o vytýkaném jednání mlčenlivost. Shodně je nutno stejný závěr dovodit i z vlastního průběhu vytýkaného jednání, kdy jednotliví trenéři si dohodli konkrétní odměnu, nicméně ve smlouvě byla uvedena odměna vyšší, jak vypověděl např. obžalovaný Z. H. a tento rozdíl pak vraceli. Skutečnost na jaký účel pak tyto vratky byly fakticky použity již, z hlediska naplnění skutkové podstaty vytýkaného trestného činu, již není podstatná. Je zřejmé, že obžalované osoby se podílely na jednání jehož cílem bylo vyvést z konkrétních dotací poskytnutých spolku FC Vítkovice 1919, z.s., prostřednictvím formálně legitimního důvodu čerpání dotace, finanční prostředky, které pak byly použity blíže nezjištěným způsobem, resp. zřejmě na financování mužského fotbalu. V tomto kontextu neobstojí ani tvrzení některých z obžalovaných, že se jednalo o něco jako jejich dar spolku, když z provedeného dokazování je zřejmé, že se nejednalo o právní jednání mající esenciální náležitosti darovací smlouvy, nýbrž o předstíraní neexistující skutečnosti spočívající v povinnosti spolku vyplatit trestně stíhaným trenérům určitou výši odměny, resp. ve výši přesahující jejich dohodu o tom, za jakou finanční částku bude konkrétní obžalovaný trenér vykonávat ve spolku trenérskou činnost, tedy jednání mající znaky podvodného jednání, když nepravdivě předstíranou skutečností byla právě formální dohoda obžalovaných R. Ř. a R. H. na straně jedné a jednotlivých trestně stíhaných trenérů na straně druhé o výši trenérské odměny uvedené v trenérské smlouvě.

342. Rovněž je nutno poukázat i na listinné důkazy. Z těchto je zřejmé, že v roce 2016 vybral spolek na členských příspěvcích celkem částku 1.391.200,- Kč, v roce 2017 částku 1.399.220,- Kč a v roce 2018 částku 1.401.600,- Kč, v roce 2019 částku 1.600.000,- Kč, resp. částku 1.609.626,50 Kč. Z přehledu dotací je zřejmé, že na dotacích obdržel spolek v roce 2016 (lomítko dotace /2016) od poskytovatele Magistrát města Ostravy celkem 4 dotace o celkovém objemu 4.668.000,- Kč, což představuje procentový poměr mezi dotacemi a členskými příspěvky poměr: dotace 77% x členské příspěvky 23%. V roce 2017 (lomítko dotace /2017) od poskytovatele Magistrát města Ostravy celkem 4 dotace o celkovém objemu 5.383.000,- Kč, od MŠ MT částku z dotace 502017_8_2905 ve výši 970.000,- Kč a od FAČR celkem 2 dotace o celkovém objemu 2.170.060, celkem tak spolek v roce 2017 obdržel na dotacích částku 8.523.060,- Kč, což představuje procentový poměr mezi dotacemi a členskými příspěvky poměr: dotace 86% x členské příspěvky 14%. V roce 2018 (lomítko dotace /2018) od poskytovatele Magistrát města Ostravy celkem 5 dotací o celkovém objemu 13.650.000,- Kč, od MŠ MT částku z dotace 502018_2B_4088 ve výši 1.259.000,- Kč a od FAČR celkem 2 dotace o celkovém objemu 2.496.725, celkem tak spolek v roce 2018 obdržel na dotacích částku 17.405.725,- Kč, což představuje procentový poměr mezi dotacemi a členskými příspěvky poměr: dotace 93% x členské příspěvky 7%. V roce 2019 lomítko dotace /2019) od poskytovatele Magistrát města Ostravy celkem 6 dotací o celkovém objemu 11.687.000,- Kč, od MŠ MT částku z dotace 502019_2B_4520 ve výši 1.575.000,- Kč a od FAČR celkem jednu dotaci o celkovém objemu 3.264.000, celkem tak spolek v roce 2019 obdržel na dotacích částku 16.526.000,- Kč, což představuje procentový poměr mezi dotacemi a členskými příspěvky poměr: dotace 90% x členské příspěvky 10%. Obdobné závěry lze dovodit ve vztahu k roku 2019 i z analytické výsledovky za rok 2019 (za jiné roky nemá soud analytické výsledovky k dispozici). Z této je zřejmé, že spolek obdržel na dotacích částky: dotace z úřadu práce částka 1.551.208,- Kč, dotace z Magistrátu města Ostravy částka 4.187.000,- Kč (dotace SMO), dotace z Moravskoslezského kraje částka 1.575.200,- Kč (částka odpovídá dotaci z MŠ MT), provozní dotace 7.992.027,- Kč (dotace SMO), dotace MSK ČUS 100.000,- Kč, FAČR – rozvoj fotbalu 3.436.000,- Kč, celkem tedy 18.841.235,- Kč, byť dotace z FAČR je ve výsledovce uvedena v položce výnosy, oproti kterým stojí ostatní výnosy, které však, mimo členským příspěvků, nedokázal jako příjmy spolku nikdo z obžalovaných dále přesněji definovat s výjimkou obžalovaného R. H. Tyto další příjmy jsou dílem účelové, kdy se jedná o tržbu za příměstský tábor ve výši 44.080,- Kč, startovné za pořádané akce ve výši 134.600,- Kč a další příjmy jako tržby za prodej služeb v celkové výši 690.359,50 Kč, reklama 557.000,- Kč, přestup hráče 35.000,- Kč, tržby za prodej zboží 2.400,- Kč a přijaté dary ve výši 230.000,- Kč. Celkem tak příjmy spolku v roce 2019 činily 22.144.501,- Kč, z toho dotace, včetně platby od FAČR, činily částku 18.841.359.50, což představuje 85% všech příjmů spolku za rok 2019. Náklady na platy trenérů spolku činily v roce 2019 částku 9.013.845,- Kč, tedy spotřebovaly cca ½ všech dotačních příjmů spolku. Z uvedeného je zřejmé, že v dominantně vytýkaných letech roku 2018 a 2019 představovaly příjmy z dotačních finančních příspěvků 85 až 90% příjmů spolku, přičemž příjmy z řádných členských příspěvků, o kterých měli představu i obžalovaní trenéři spolku, co by o jednom z podstatných příjmů spolku, toliko cca 7% a současně odměny trenérů spotřebovaly ani ½ všech dotačních příjmů. V tomto kontextu tak obhajoba obžalovaných trenérů, že nemohli vědět, že jim vyplácené odměny jsou vypláceny z dotačních finančních prostředků, s ohledem na jejich předcházející působení ve fotbalovém sportu a fotbalovém prostředí, v případě obžalovaného J. F. 30 let, obžalovaný Z. H. 50 let a obžalovaný O. J. 60 let, nemůže obstát, jelikož to byly osoby pohybující se v tomto prostředí prakticky celý život a byly tohoto prostředí, včetně jeho fungování a financování, znalé. Nadto obžalovaní Z. H. a O. J. působili ve vytýkaném období i ve výkonném výboru spolku, který, jak vyplývá z provedeného dokazování, téma financování a dotačního financování spolku pravidelně na svých zasedáních řešil. Uvedený výpočet rovněž podporuje výpovědí svědků,

kteří vypovídali v tom směru, že dotace byly pro činnost spolku klíčové, resp. někteří svědci hovořili o tom, že představovaly cca 80% příjmů spolku.

343. Dále soud poukazuje na listiny vztahující se k jednotlivým dotacím, konkr. v případě dotací Magistrátu města Ostravy porušili obžalovaní články II., III., V. a VI. Podle článku II. dotačních smluv se jednalo o účelově vymezené dotace. Článek III. pak definoval účel dotací, jako dotace neinvestičního charakteru, kterým byl v případě dotace č. 1731/2016/ŠaS, Celoroční sportovní činnost a výchova mládeže ve fotbalovém klubu FC Vítkovice 1919; dotace č. 2036/2017/ŠaS, Celoroční sportovní činnost a výchova mládeže ve fotbalovém klubu FC Vítkovice 1919; dotace č. 2386/2018/ŠaS, Sportovní příprava a účast v soutěžích dětí a mládeže od 4 do 26 let 2018-2019; dotace č. 0415/2018/ŠaS, Systematická výchova dětí a mládeže a jejich příprava na vrcholový sport; dotace č. 0566/2019/ŠaS, Systematická sportovní výchova dětí a mládeže a jejich přípravu na vrcholový sport, částka 7.500.000,- Kč (neinvestiční dotace v rozsahu 7.200.000,- Kč); dotace č. 1920/2019/ŠaS, Fotbalová příprava a účast v soutěžích dětí a mládeže od 4 do 26 let v letech 2019-2020.

344. V případě dotace č. 1731/2016/ŠaS pak podle článku V. odst. 1 smlouvy byl příjemce, tedy spolek FC Vítkovice 1919, z.s., povinen použít dotaci v souladu s účelem smlouvy k úhradě uznatelných nákladů prokazatelně souvisejících s realizací účelu dotace dle č. III smlouvy, a to pouze na: zdravotnické a úklidové služby, doprava k utkáním a soustředění a přeprava materiálu a vybavení; energie, teplo, vodné, stočné, plyn, odvoz odpadu, nájem včetně služeb spojených s nájmem sportovišť a nebytových prostor; nákup dlouhodobého hmotného majetku do 40.000,- Kč pro zajištění sportovní činnosti - nákup branek, sítě do branek, střídací tabule, kompresory na míče; odměny – rozhodčí, pořadatelé, techničtí a organizační pracovníci, odměny z dohod (OON – DPP, DPČ vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérů pro děti a mládež; pronájem ozvučení a časomíry na domácích zápasech, včetně služeb; ubytování, stravování, pitný režim na zápasech a soustředěních; tisk informačních a propagačních materiálů klubu; potisk dresů, sportovní materiál a vybavení – dresy, míče rozlišováky, slalomové tyče, žebříčky pro rychlé nohy, balanční pomůcky a drobné sportovní pomůcky pro trénování; zdravotní, rehabilitační a regenerační služby; vzdělávání trenérů související s projektem – licence u trenérů.

345. V případě dotace č. 2036/2017/ŠaS pak podle článku V. odst. 1 smlouvy byl příjemce, tedy spolek FC Vítkovice 1919, z.s., povinen použít dotaci v souladu s účelem smlouvy k úhradě uznatelných nákladů prokazatelně souvisejících s realizací účelu dotace dle č. III smlouvy, a to pouze na: nájem včetně služeb spojených s nájmem sportovišť a nebytových prostor; energie, teplo, vodné, stočné, plyn, odvoz odpadu; odměny rozhodčím, pořadatelů, technickým a organizačním pracovníkům; odměny z dohod (OON – DPP, DPČ vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ) trenérům pro děti a mládež; mzdy vč. zákonných odvodů pro správce, údržbáře, maséry, terapeutické pracovníky v maximální souhrnné částce do 15 % z poskytnuté dotace; cestovné, doprava, přeprava materiálu k utkáním a soustředění; sportovní materiál a vybavení – dresy, míče, rozlišovací dresy, slalomové tyče, žebříky pro rychlé nohy, balanční pomůcky a drobné sportovní pomůcky pro trénování; nákup dlouhodobého hmotného majetku do 40.000,- Kč pro zajištění sportovní činnosti – branek, sítě do branek, střídací tabule, kompresory na míče; opravy a udržování sportovišť a sportovního vybavení vč. nákupu materiálu – praní dresů a teplákových souprav, údržba sportovišť; ubytování, stravování a pitný režim na zápasech a soustředěních; tisk a potisk informačních a propagačních materiálů klubu, dresů; zdravotnické a úklidové služby; zdravotní, rehabilitační a regenerační služby; vzdělávání trenérů související s projektem.

346. V případě dotace č. 2386/2018/ŠaS pak podle článku V. odst. 1 smlouvy byl příjemce, tedy spolek FC Vítkovice 1919, z.s., povinen použít dotaci v souladu s účelem smlouvy k úhradě uznatelných nákladů prokazatelně souvisejících s realizací účelu dotace dle č. III smlouvy, a to pouze na: pronájem sportovišť a nebytových prostor vč. služeb spojených s nájmem; odměny z dohod (OON – DPP, DPČ vč. zákonných odvodů) a služby OSVČ – pořadatelů, rozhodčích, technických a organizačních pracovníků, správců, trenérů, lékařů, masérů, terapeutů; doprava na tréninky, zápasy, turnaje a soustředění; ubytování a stravné účastníků na soutěžích a soustředěních, vitamíny, iontové nápoje, suplementy; materiální vybavení do hodnoty 3.000,- Kč – sportovní materiál včetně potisku; nákup dresů a ostatních sportovního vybavení a pomůcek pro tréninky a zápasy; zdravotní materiál a vybavení; náklady na drobný dlouhodobý nehmotný majetek s dobou použitelnosti delší než jeden rok a ocenění je v částce od 7.000,- Kč do 60.000,- Kč včetně licence mobilní aplikace pro organizaci sportovní činnosti; kopírování, tisk a potisk reklamních předmětů; včetně ceny do celkové výše 1.000,- Kč/ks; nájem kopírovacího stroje.

347. V případě dotace č. 0415/2018/ŠaS pak podle článku V. odst. 1 smlouvy byl příjemce, tedy spolek FC Vítkovice 1919, z.s. povinen použít dotaci v souladu s účelem smlouvy k úhradě uznatelných nákladů prokazatelně souvisejících s realizací účelu dotace dle č. III smlouvy, a to pouze na: cestovné a doprava sportovců, trenérů a realizačního týmu, přeprava materiálu; energie, teplo, vodné, stočné, spotřeba plynu, odvoz odpadu; nájem a služby spojené s nájmem sportovišť a nebytových prostor; internetové a webové služby, stream zápasů v maximální souhrnné částce do 5% z poskytnuté dotace; nákup dlouhodobého hmotného majetku do 40 000,- Kč pro zajištění sportovní činnosti – branky vč. příslušenství, PC, notebook pro org. pracovníky; odměny pořadatelů, rozhodčích, technických a organizačních pracovníků; odměny z dohod (OON – DPP, DPČ vč. zákonných odvodů) a služby (OSVČ): trenérů, správců; mzdy vč. zákonných odvodů pro technické pracovníky (správci, údržbáři, maséři, terapeuti) – v maximální souhrnné částce do 15% z poskytnuté dotace; opravy a udržování sportovišť, sportovního vybavení včetně souvisejícího nákupu materiálu, praní a sušení sportovního vybavení; osvětlení, ozvučení, pronájem tribuny, pódia, sportovního povrchu, mantinelů, toalet a časomíry – vše včetně dopravy a instalace; pořadatelské, bezpečnostní, zdravotnické a úklidové služby; sportovní materiál a vybavení, zdravotní materiál a pomůcky; startovné, ubytování, stravování, pitný režim; telekomunikační a poštovní služby – poplatky za mobilní služby a internet; tiskové služby, kopírování, letáky, potisk materiálu; zdravotní, rehabilitační a regenerační služby, a to v případě dotací č. 0415/2018/ŠaS.

348. V případě dotace č. 0566/2019/ŠaS pak podle článku V. odst. 1 smlouvy byl příjemce, tedy spolek FC Vítkovice 1919, z.s. povinen použít neinvestiční dotaci v souladu s účelem smlouvy k úhradě uznatelných nákladů prokazatelně souvisejících s realizací účelu dotace dle č. III smlouvy, a to pouze na: cestovné, doprava, letenky, přeprava materiálu na tréninky, zápasy, turnaje a soustředění; energie, teplo, vodné, stočné, spotřeba plynu, odvoz odpadu; internetové a webové služby, náklady na záznamy a stream zápasů v maximální souhrnné částce do 5 % z poskytnuté dotace; nájem a služby spojené s nájmem sportovišť a nebytových prostor; nákup dlouhodobého hmotného majetku do 40.000,- Kč pro zajištění sportovní činnosti – branky vč. příslušenství, PC, notebook pro org. pracovníky; nákup sportovního materiálu a vybavení, zdravotní pomůcky a materiál, věcné ceny; odměny z dohod (OON – DPP, DPČ vč. zákonných odvodů), služby (OSVČ), jiné služby a odměny – trenérů, pořadatelů, rozhodčích, správců, technických a organizačních pracovníků, zdravotníků, security, úklid, účetnictví; opravy a udržování sportovišť a sportovního vybavení vč. nákupu materiálu a doplňků, komplexní údržba sportovního vybavení, praní, sušení; osvětlení, ozvučení, pronájem tribuny, pódia, sportovního povrchu a mantinelů, toalet a časomíry včetně dopravy a instalace; PHM pro vozidla a techniku v majetku příjemce dotace v maximální souhrnné částce do 5 % z

poskytnuté dotace; telekomunikační a poštovní služby; tiskové služby vč. grafického návrhu a zpracování – kopírování, tisk letáků, brožur apod., nájem kopírovacího stroje, poplatek za kopii; ubytování, stravování, pitný režim; zdravotní, rehabilitační, regenerační služby.

349. V případě dotace č. 1920/2019/ŠaS pak podle článku V. odst. 1 smlouvy byl příjemce, tedy spolek FC Vítkovice 1919, z.s. povinen použít dotaci v souladu s účelem smlouvy k úhradě uznatelných nákladů prokazatelně souvisejících s realizací účelu dotace dle č. III smlouvy, a to pouze na: pronájem sportovišť a nebytových prostor vč. služeb spojených s nájmem; osvětlení; odměny z dohod (OON – DPP, DPČ vč. zákonných odvodů) a služby OSVČ – pořadatelé, rozhodčí, svazoví delegáti, techničtí a organizační pracovníci, správci, trenéři; lékaři, zdravotníci, maséři, terapeuti, pořadatelé; zapisovatelé, úklid; mzdy vč. zákonných odvodů pro správce, údržbáře, uklízečky v maximální souhrnné částce do 15 % z poskytnuté dotace; doprava, cestovné, přeprava materiálu; PHM pro vozidla a techniku v majetku příjemce dotace v maximální souhrnné částce do 5 % z poskytnuté dotace; pronájem vozidla v maximální souhrnné částce do 5 % z poskytnuté dotace; ubytování, strava, pitný režim, vitamíny, suplementy; služby – poštovní, pořadatelská, bezpečnostní, lékařská, úklidová, zdravotní, rehabilitační a regenerační, kopírovací, osvětlení, ozvučení, pronájem kopírovacích strojů; služby internetové a webové, náklady na záznamy a stream zápasů v maximální souhrnné částce do 5 % z poskytnuté dotace; sportovní materiál a vybavení, tréninkové pomůcky, případně vč. potisku, zdravotní materiál a vybavení; kopírování, tisk a potisk reklamních předmětů; včetně ceny do celkové výše 1.000,- Kč/ks., nákup tonerů do tiskárny; opravy a udržování sportovišť a sportovního vybavení vč. nákupu materiálu a příslušenství s tím spojeným – údržba a oprava sportovišť, trávníku, lajnovací barvy, zavlažovacího systému, branek a souvisejících konstrukcí.

350. Článek V. jednotlivých smluv o dotacích poskytovatele Statutárního města Ostrava pak definuje co není uznatelným nákladem dotace, jakož i náklady, které z dotace hradit nelze, jako plnit platby z jiného právního důvodu, než je účel dotace jiným právnických nebo fyzickým osobám, které se nepodílely na projektu, na něž byla dotace poskytnuta. Článek VI. pak definuje další podmínky, které musel spolek FC Vítkovice 1919, z.s., jako příjemce splnit, zejména pak povinnost předložit poskytovateli dotace úplné a řádné vyúčtování dotace, včetně úplných, správných, pravdivých a průkazných kopií účetních dokladů, včetně čestného prohlášení osoby oprávněné jednat za FC Vítkovice 1991, z.s. o úplnosti, správnosti a pravdivosti finančního vypořádání. Nevyčerpanou část dotace pak byl FC Vítkovice 1919, z.s. povinen vrátit poskytovateli dotace.

351. Dále soud poukazuje na listiny vztahující se k jednotlivým dotacím v případě dotací FAČR, kdy konkr. v případě Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019 porušili obžalovaní článek III. Podle čl. I. byla povinnost spolku FC Vítkovice 1991, z.s. spolupracovat s FAČR na rozvoji fotbalu a výchově mládeže, za což mu náležela odměna. Podle čl. II. byl spolek povinen použít dotaci na projekt Talentovaná mládež – 2019. Podle čl. III. byl spolek povinen použít finanční prostředky představující odměnu od FAČR pouze pro odměny a mzdové náklady trenérů, členů realizačních týmů a dalších pracovníků (zaměstnanců i OSVČ) prokazatelně podílejících se na plnění povinností podle smlouvy, a to v souladu s Pravidly pro projekty a podporu talentované mládeže a jejich přílohami. Pro případě, že by spolek nevyužil prostředky představující odměnu od FAČR v plné výši na tento účel, byl spolek oprávněn, po předchozím schválení FAČR, použít tyto finanční prostředky pro jiné výdaje související s plněním povinností podle smlouvy, zejména na stravu hráčů nebo dopravu družstev k soutěžním utkáním. V případě Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Kluby profisoutěže 2018 ze dne 25.9.2018 porušili obžalovaní článek III. Podle čl. I. byla povinnost spolku FC Vítkovice 1991, z.s. spolupracovat s FAČR na rozvoji

fotbalu a výchově mládeže, za což mu náležela odměna. Podle čl. II. byl spolek povinen použít dotaci na projekt Kluby Profisoutěže – 2018. Podle čl. III. byl spolek povinen použít finanční prostředky představující odměnu od FAČR pouze pro: a) zabezpečení sportovní, tělovýchovné, organizační a servisní funkce Klubu; b) činnosti související s organizací a rozvojem fotbalu v místě sídla Klubu, organizací soutěží, pořádáním akcí na podporu rozvoje fotbalu, náborovými a propagačními akcemi; c) úhradou nákladů na účast hráčů, trenérů a dalších členů realizačního týmu na mezinárodních akcích v zahraničí; d) úrazové a cestovní pojištění, pojištění odpovědnosti, pojištění sportovních potřeb a sportovního materiálu, léčebné náklady v zahraničí, cestovné, dopravu ubytování, stravování v ČR i zahraničí, pokud souvisí s plněním povinností podle této smlouvy; e) vzdělávání a metodická činnost, doškolování pracovníků včetně zahraničních stáží, budování sítě kvalifikovaných trenérů; f) zabezpečení specifických potřeb souvisejících s činností Klubu, např. v oblasti pojištění (úrazové pojištění, pojištění odpovědnosti trenérů), plateb autorských poplatků (OSA, INTEGRAM) a dalších; g) propagaci související s aktivitami Klubu, pokud souvisí s plněním povinností podle této smlouvy, souhrnně však nejvýše do 15 % Odměny; h) vybavení: i. hmotným majetkem souvisejícím s plněním povinností podle této smlouvy, jehož ocenění je nižší nebo rovno 40.-000,- Kč; ii. nehmotným majetkem souvisejícím s plněním povinností podle této smlouvy, jehož ocenění je nižší nebo rovno 60.000,- Kč, souhrnně nejvýše do 25 % Odměny; i) poplatky za telekomunikační služby, souhrnně však nejvýše do 7,5 % Odměny; j) odměny a mzdové náklady trenérů, členů realizačních týmů a dalších pracovníků (zaměstnanců i OSVČ) prokazatelně podílejících se na plnění povinností podle této smlouvy, a to do výše 45.000,- Kč na osobu za kalendářní měsíc s tím, že výše úvazku nesmí převýšit 1,2 pracovního úvazku; z Odměny může Klub hradit i související zákonné odvody zaměstnavatele nad rámec limitu; k) ostatní výdaje vztahující se k plnění povinností podle smlouvy.

352. Dále soud poukazuje na listiny vztahující se k dotaci MŠMT č. 502019_2B_4520, kdy podle čl. I. odst. 4 byla účelem dotace podpora pravidelné sportovní činnosti dětí a mládeže, zejména pak: - sportovní aktivity dětí a mládeže ve věku do 23 let; - zabezpečení sportovní, tělovýchovné a organizační funkce spolku, dle registrovaných stanov, se zaměřením na děti a mládež ve věku do 23 let; - údržba a provoz sportovních zařízení využívaných dětmi a mládeží, které jsou ve vlastnictví, dlouhodobém nájmu nebo dlouhodobé výpůjčce spolku (kde druhou smluvní stranou je státní subjekt, obec nebo jiný sportovní spolek). Podle čl. II. byl spolek povinen: dle odst. 1) použít dotaci v souladu s platnými právními předpisy České republiky (dále jen „ČR“) a Evropské unie (dále jen „EU“) a s rozhodnutím o přiznání dotace; odst. 2) splnit účel dotace uvedený v článku I. odst. 4 rozhodnutí o přiznání dotace, a to ve lhůtě uvedené v článku I. odst. 5 rozhodnutí o přiznání dotace; Účel dotace nelze změnit; odst. 5) dotaci bylo možno použít pouze na úhradu nákladů plnění účelu dotace, které MŠMT uvedlo v rozhodnutí o přiznání dotace a které prokazatelně vznikly od 1. ledna do 32. prosince roku, na který byla dotace přiznána. Dotaci bylo možno použít i na úhradu výdajů, které byly uskutečněny před datem vydání rozhodnutí o přiznání dotace a které prokazatelně souvisely s účelem dotace vymezeným rozhodnutím o přiznání dotace; odst. 7) spolek nesměl z finančních prostředků dotace financovat jiné fyzické nebo právnické osoby s výjimkou těch, které poskytovaly výkony a služby spojené s realizací účelu dotace podle schváleného rozpočtu dotace; 8) finanční prostředky dotace musely být vynakládány efektivně, účelně a hospodárně v souladu s rozhodnutím o přiznání dotace.

353. Z písemných dokladů k jednotlivým dotacím je tak zřejmé, že, ačkoliv byly kontrolními mechanismy poskytovatelů dotací shledány spolku poskytnuté dotace formálně bezvadnými, v rámci provedeného dokazování bylo zjištěno, že vytýkaná část finančních prostředků, ze shora uvedených dotací byla použita v rozporu se shora uvedenými dotačními podmínkami, když jednáním obžalovaných R. Ř. a R. H. za účasti ve věci trestně stíhaných trenérů, včetně

obžalovaných Z. H., J. F. a O. J., byla část finančních prostředků ze shora uvedených dotací vytýkaným způsobem vyvedena z hospodaření spolku prostřednictvím formálně legitimního důvodu čerpání dotace na odměny trenérů, které pak byly použity blíže nezjištěným způsobem, resp. zřejmě na financování mužského fotbalu, avšak v rozporu s podmínkami pro poskytnutí a čerpání jednotlivých dotací.

354. Pokud jde o výpovědi zástupců firem VMI Silesia, tedy svědků Ing. V. M., Ing. J. M. a Mgr. A. V. pak soud tyto výpovědi hodnotí jako věrohodné. Svědci shodně potvrdili, že firmy z jejich podnikatelského portfolia skutečně v letech 2017 až 2019 podporovaly Vítkovický fotbal formou pronájmu ploch pro reklamu, konkr. subjekt MFK Vítkovice, a.s., přičemž se jednalo o plnění v řádech jednotek milionů korun. Z jejich výpovědí je zřejmé, že rovněž využívali benefity s tím spojené ve formě VIP vstupu na zápasy A mužstva mužů, kde měli možnost rovněž shlédnout reklamu, kterou jim subjekt MFK Vítkovice, a.s. poskytoval. Svědci potvrdili, že smlouvy, které jsou založeny ve spise představují smlouvy, které obsahují pravé podpisy jednajících osob za subjekty VMI Silesia. Pokud jde o původ finančních prostředků, které na základě smluv o reklamě plnili, svědci shodně potvrdili, že se jednalo o firemní prostředky, jelikož firmy z jejich portfolia ekonomicky dobře prosperovaly. Svědci vyloučili, že by kdokoliv z Vítkovického fotbalu vracel firmám z jejich portfolia či jim osobně jakékoliv finanční prostředky, které platili za pronájem reklamní plochy. Svědek Ing. V. M. potvrdil, že zná svědka M. H., nicméně nevybavil si, zda spolu někdy hovořili o reklamě či sponzoringu Vítkovického klubu či to, že by si M. H. někdy na tuto problematiku svědkovi stěžoval.

355. Ve vztahu k obžalovanému R. Ř. je jeho vina prokazována zejména jeho výpovědí, když obžalovaný se k vytýkanému jednání doznal již v přípravném řízení a v hlavním líčení pak prohlásil svou vinu. Pokud jde o okolnost, že v průběhu dokazování došlo k úpravě skutkové věty, vůči které obžalovaný prohlásil svou vinu, pak tato skutečnost nemá vliv na věrohodnost obžalovaného. Obžalovaný již v rámci své výpovědi v přípravném uvedl, že si původně vedl poznámky k jednotlivým trenérům, resp. ke skutečnosti kolik mají ze svých odměn vracet, které však po zjištění, že se věcí zabývají policejní orgány, zničil. Již v přípravném řízení sděloval, že si není výši vratky u některých trenérů jistý. Obžalovaní trenéři L. A., R. D., M. K., J. L. potvrdili vytýkané jednání, toliko rozporovali výši vratky a dílem osobu, se kterou o vratkách jednali. Soud pak při hodnocení těchto skutečností (výše vratky) vycházel z výpovědi těchto obžalovaných trenérů a listinných důkazů, což se projevilo v postupu soudu, který v rámci hlavního líčení konaného dne 29.2.2024 upozornil obžalovaného R. Ř. na skutečnost, že, oproti podané obžalobě, dospěl soud k výpočtům dílem odlišným. Soud akcentuje, že za situace, kdy dojde ke středu konsenzuálního principu, v této věci ve formě prohlášení viny obžalovaného R. Ř., a zásady materiální pravdy, ve formě prokázané výše konkrétních vrácených části odměn vyplacených z dotací obžalovaným trenérům, je na místě, aby konsenzuální princip ustoupil principu materiální pravdy zjištěné v rámci procesu dokazování. Soud tedy v rámci hlavního líčení dne 29.2.2024 revidoval původní procesní usnesení, kterým na počátku hlavního líčení dne 3.5.2023 přijal prohlášení viny obžalovaného R. Ř., upozornil obžalovaného R. Ř. na změnu skutkové věty a opětovně jej poučil podle § 206a a násl. trest. řádu, přičemž obžalovaný po tomto poučení opětovně prohlásil svou vinu k upravenému skutku, kterou soud postupem podle § 206c odst. 4 trest. řádu přijal. Výpověď obžalovaného R. Ř. je tak konzistentní a komplementární s výpověďmi obžalovaných, mimo obžalovaných R. H., O. J. a J. F., ale i ve věci slyšenými svědky, kteří působili v orgánech spolku či v orgánech MFK Vítkovice, a.s., jakož i provedenými listinnými důkazy, které se vztahují k jednotlivým dotacím, jak je rozvedeno v odstavcích 342 – 352.

356. Ve vztahu k obžalovanému R. H. soud po provedeném dokazování dospěl k závěru o jeho vině jednáním, které je popsáno ve výroku I) rozsudku. Obžalovaný vytýkané jednání zcela

popřel, když uvedl, že o něm nevěděl, resp. pokud se událo, tak proběhlo bez jeho aktivní volní účasti. Výpověď obžalovaného soud hodnotí ze dvou hledisek. Předně je to hledisko, kdy obžalovaný popsal fungování spolku FC Vítkovice 1919, z.s. od jeho vzniku po insolvenci původního vítkovického klubu v roce 2011 až do ukončení svého angažmá v březnu roku 2020, proces přidělování dotací, nutnost vzniku přidružení spolku k mužské kopané, která byla realizována v MFK Vítkovice, a.s., tedy nutnost zřídit profesionální mužstvo, vznik center vrcholové sportovní přípravy SCM a SpSM, jakož i další skutečnosti které se vztahují jak k činnosti spolku v letech 2016 až 2020, včetně jeho financování, tak i principy financování mládežnické fotbalu v uvedené době v rámci ČR. V tomto rozsahu považuje soud jeho výpověď za věrohodnou, když tato je konzistentní a komplementární s výpověďmi jak obžalovaných, tak i svědků, kteří participovali na řízení spolku FC Vítkovice 1919, z.s. a subjektu MFK Vítkovice, a.s. a rovněž je konzistentní s provedenými listinnými důkazy (zejména listinné podklady k jednotlivým dotacím, výpisy z obchodního a spolkového rejstříku, rejstříkové spisy apod.).

357. Druhé hledisko se vztahuje k obhajobě obžalovaného R. H., které, jak je uvedeno výše, se koncentruje do námitky, že obžalovaný o vytýkaném jednání nevěděl. Tato obhajoba však byla v rámci dokazování vyvrácena a vina obžalovaného byla bez jakýchkoliv pochybností prokázána. Předně je nutno poukázat, že spolek, ač byl řízen výkonným výborem, tak fakticky výkon rozhodnutí či závěrů výkonného výboru, přenášel do praxe, mimo sekretáře spolku, jeho předseda, kterým byl ve vytýkaným období obžalovaný R. H. Byl to obžalovaný, který podával žádosti o jednotlivé dotace, což zahrnovalo nejen jejich projednání, resp. informování, na výkonném výboru spolku, ale především znalost dotačních podmínek a v první fázi sestavení žádosti o dotace, které byly účelové, tedy jak v žádosti, tak i v následných podmínkách udělení (přiznání) dotace byl vymezen jejich konkrétní účel, přičemž platilo, že nespotřebovaná část dotace se musí vrátit poskytovateli. Shodně pak obžalovaný R. H. podepisoval trenérské smlouvy jednotlivým trenérům, byť bez jejich účasti. V řízení bylo rovněž prokázáno, a to výpověďmi svědků, kteří participovali na řízení spolku a MFK Vítkovice, a.s., že všichni, kteří se na vedení vítkovického fotbalu (spolek a akciová společnost) podíleli, si uvědomovali důležitost zřízení dospělého týmu, jakož i komplikovanost jeho financování. Svědci M. H. a A. R. explicitně potvrdili, že osoby, které ovládaly spolek, fakticky ovládaly i akciovou společnost (MFK Vítkovice, a.s.), byť přímo nebyly zapsaný v orgánech společnosti. Shodně pak i svědek A. R. potvrdil, že nebylo zapotřebí, aby se scházely různé orgány vítkovického klubu, jelikož v těchto byly angažovány dílem shodné osoby, tedy nebylo co v těchto orgánech projednávat. Angažovanost či propojenost obžalovaného R. H., mimo spolku, i na řízení MFK Vítkovice, a.s. shodně potvrdili i další svědci V. M., M. D. a M. P. Konečně jak obžalovaný R. H., ale i obžalovaný O. J., tak i svědci, kteří se podíleli na řízení spolku či MFK Vítkovice, a.s. potvrdili, že dotační financování spolku bylo existenčně podmíněno existencí a výsledky dospělého mužstva, které však bylo komplikované financovat, což všechny angažované osoby rovněž věděly. V těchto skutečnostech, tak soud spatřuje motiv jednání obžalovaného R. H., který sám z vytýkaného jednání přímo neprofitoval. Pokud jde o další důkazy o účasti obžalovaného na vytýkaném jednání, soud poukazuje na výpovědi jednotlivých trenérů. Fakticky všichni obžalovaní trenéři doznali, že vratky části odměny z dotací vraceli obžalovanému R. Ř., mimo obžalovaného Z. H., který konzistentně již od přípravného řízení potvrzuje, že jej o vracení části odměny požádal obžalovaný R. H., který mu i vše podstatné, včetně motivace tohoto jednání podpořit vítkovický klub, již na počátku jeho trenérského angažování ve vytýkaném období, vysvětli. Z. H. rovněž potvrdil, že finanční částky proto vracel přímo obžalovanému R. H. Výpověď obžalovaného Z. H. potvrzuje i výpověď obžalovaného R. Ř., který uvedl, že sice ví, že shodně jako obžalovaní trenéři vracel část odměny i obžalovaný Z. H., nicméně s tímto obžalovaným to domluvil obžalovaný R. H. Skutečnost, že se obžalovaný R. H. osobně účastnil, spolu s obžalovaným R. Ř., některých

jednání s obžalovanými trenéry ohledně vratek části odměn je prokazována i výpověďmi těchto obžalovaných trenérů, a to obžalovaných J. P., který uvedl, že jej k této praxi oslovili obžalovaní R. Ř. a R. H., nicméně nevysvětlili mu na co konkrétně budou vrácené části odměny použity; M. K., který prohlásil skutečnost, že věc vratek vyřizoval s obžalovaným R. H., za nespornou. Rovněž nelze přehlédnout výpověď obžalovaného R. Ř. ohledně toho, že to byl obžalovaný R. H., který pomáhal ke konci kalendářního roku některým z obžalovaných trenérů sestavovat daňové přiznaní, konkr. obžalovaným J. F. a M. K. Námitka obžalovaného R. H., že se v účetnictví spolku nachází trenérské smlouvy, na kterých není jeho pravý podpis, v kontextu shora uvedených závěrů, rovněž neobstojí. Předně z trenérských smluv, na kterých obžalovaný R. H. zpochybnil svůj podpis, jde toliko o smlouvy obžalovaného J. F. ze dne 21.12.2018, naopak podpis na smlouvě ze dne 29.12.2017 nezpochybnil; svědka R. H. ze dne 1.7.2018 a 1.7.2019, naopak podpis na smlouvě ze dne 29.12.2017 nezpochybnil; svědka P. K. ze dne 1.1.2020, která není předmětem řízení, naopak podpis na smlouvě ze dne 29.12.2017 nezpochybnil; obžalovaného M. K. ze dne 29.3.2019, který však u spolku působil již před dnem 29.3.2019, a to na základě smluv, které nejsou datovány; obžalovaného J. P. ze dne 1.7.2019, naopak podpis na smlouvě ze dne 29.12.2017 nezpochybnil a shodně pak nezpochybnil podpisy na smlouvách dalších obžalovaných trenérů a svědků, jež jsou předmětem řízení. Soud poukazuje, že předmětem řízení jsou individuální vratky jednotlivých trenérů za jednotlivé měsíce z jednotlivých dotací, nicméně obžalovanému R. H. je vytýkáno, že společně s obžalovaným R. Ř. vytvořili systém, prostřednictvím kterého, za participace jednotlivých obžalovaných trenérů a svědků (bývalých obžalovaných a obviněných) J. N., R. P., L. D., P. K., J. U. a R. H., vyváděli finanční prostředky z účelových dotačních prostředků, které byly poskytnuty spolku. Z výpovědi obžalovaného R. Ř. je zřejmé, že finanční prostředky, které ve všech případech, mimo obžalovaného Z. H., inkasoval právě obžalovaný R. Ř., ukládal ve skříni vedení spolku, nikoliv sekretariátu, jak opakovaně zpochybňovali obžalovaní O. J. a R. H., a to podle pokynu obžalovaného R. H. Tedy předmětem řízení není v případě obžalovaného R. H. (shodně i obžalovaného R. Ř.) otázka, kdo za spolek podepsal nějakou konkrétní trenérskou smlouvu v tom smyslu, že právě podpis je tím jediným důkazem svědčící o zapojení podepisující se osoby do vytýkaného jednání, resp. vědomí této osoby o vytýkaném jednání ve smyslu naplnění subjektivní stránky vytýkaného trestného činu. Byť to byl právě obžalovaný R. H., který byl osobou oprávněnou činit právní jednání jménem spolku, tedy i podepisovat písemnosti, což i činil. Je zřejmé, že obžalovaní R. H. i R. Ř. jednali tak, že některé části vytýkaného jednání realizovali společně, jak o tom hovoří např. obžalovaný J. P. a jiné části vytýkaného jednání každý samostatně, a to s ohledem na jejich postavení ve spolku. Obžalovaný R. Ř. jako sekretář a osoba mající blíže k jednotlivým, ve vytýkaném jednání zapojeným, trenérům, jednal s trenéry, vedl si evidenci a mimo obžalovaného Z. H. inkasoval vratky odměn, zatímco obžalovaný R. H. jako předseda spolku naopak jednal s poskytovateli dotací, vyřizoval dotace a zajišťoval, aby jejich čerpání proběhlo formálně bez závad a dílem pak pomáhal některým trenérům s vyplněním daňových přiznání a inkasoval vratky od obžalovaného Z. H. Rovněž je nutno poukázat na výpověď svědka Mgr. D., který potvrdil, že to byl obžalovaný R. H., který s ním ve vytýkaném období projednával snížení trenérské odměny právě s argumentací, že spolek nemá peníze, tedy není pravdou, že by se obžalovaný R. H. do vyjednávaní trenérských odměn nezapojoval, či se jich neúčastnil. Rovněž nelze přehlédnout sdělení svědka M. H., který když potvrdil, že když sdělil obžalovanému R. Ř., že mu je známa praxe ohledně vratek odměn, tak mu obžalovaní R. Ř. a R. H., na sobě nezávisle, nabídli okamžité vyplacení odstupné, aby z klubu ihned odešel a nedělal problémy. Jednání obžalovaných R. H. a R. Ř. tak bylo vzájemně konsenzuální a dílem i vzájemně podmíněné, vylučující závěr o tom, že se obžalovaný R. H. na vytýkaném jednání nepodílel. Rovněž neobstojí námitka, že v dotačních podmínkách nebyly stanoveny maximální finanční částky, které bylo možné vyplatit jako odměny trenérům, když z dotačních podmínek je zřejmý opak.

358. O zapojení obžalovaného R. H. do vytýkaného jednání svědčí rovněž realizovaný odposlech a záznam telekomunikačního provozu. Z těchto záznamů je zřejmé, že po úkonech, které realizoval policejní orgán s jednotlivými, ve věci angažovanými, trenéry, pak tito dílem kontaktovali telefonicky i obžalovaného R. H., se kterým si jednak domlouvali schůzky, jednak jej informovali o průběhu úkonu (obž. J. F.) a jednak jej např. obžalovaný R. Ř. dne 14.9.2020 v 12:10 hod. informoval o obsahu předcházejícího hovoru s obž. L. A. (ve 12:20 hod.), ve kterém mu obž. A. referoval o tom, kdo se k vytýkanému jednání policejnímu orgánu doznal, apod. Dále soud poukazuje na záznam z akce TRENER_13_OV ze dne 16.9.2020 v čase 16:35:28 hod. kdy obž. R. Ř. komunikoval s obž. R. H. a dotazoval se jej, zda pokud by se sešli s osobou, která pochází ze Znojma, by bylo možné ji přesvědčit, aby celou věc odvolala či se přestala angažovat, jinak to všem ublíží a hovor ukončují tak, že se s ním zkusí sejít. Ačkoliv se orgánům činným v trestním řízení nepodařilo zjistit, kdo má být osobou ze Znojma, je z kontextu hovoru zřejmé, že se jedná o osobu, která měla zájem na odhalení vytýkaného jednání (z č.l. 2, 3 je zřejmé, že se o vytýkaném jednáním dozvěděl policejní orgán operativně pátrací činností), přičemž oba obžalovaní tuto osobu znali, věděli o koho konkrétně se jedná a měli oba zájem na přesvědčení této osoby, aby s policejním orgánem ukončila spolupráci.

Problematika praní prádla v první polovině roku 2018

359. Rovněž tak skutek, který je kladen za vinu obžalovaným R. H. a R. G. spočívající v použití finančních prostředků získaných účelovou dotací Statutárního města Ostravy č. 0415/2018/ŠaS na jiný než určený účel v souvislosti s fiktivním praním prádla společnosti TMSV Corporation, s.r.o. pro spolek FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 2.1.2018 do 30.6.2018 byl po provedeném dokazování bez jakýchkoliv pochybností prokázán.

360. Obžalovaný R. H. tento skutek popřel a ve vztahu k tomuto skutku toliko uvedl, že v roce 2017 spolek nepral žádné dresy, praní dresů pro spolek zajišťovala akciová společnost (MFK Vítkovice, a.s.), která však již na rok 2018 neobdržela dotaci na mládež, jelikož mládež byla převedena do spolku, který se stal formálně přidruženým spolkem společnosti MFK Vítkovice, a.s., které nastalo dne 28.6.2018. Diskutovali o nutnosti prát prádlo na výkonnému výboru, kde mu bylo sděleno, že v roce 2017 zajišťovala pro MFK Vítkovice, a.s. praní prádla společnost TMSV Corporation, která prala prádlo i pro Baník Ostrava a vše bylo v pořádku. Z tohoto důvodu tedy uzavřeli smlouvu na praní prádla na první polovinu roku s TMSV Corporation. Obžalovaný potvrdil, že objekt prádelny byl v městském stadionu, ale uvedl, že neví, kdo měl v roce 2018 objekt městského stadionu v nájmu a ani neví, kdo před rokem 2018 prádelnu fyzicky obsluhoval. Potvrdil, že v únoru 2018 obdržel od spoluobžalovaného R. G. dva e-maily ve věci praní prádla a následně další faktury od paní F. Obžalovaný potvrdil, že před uzavřením smlouvy s TMSV Corporation, kterou uzavřel za spolek obžalovaný, věděl, že na stadionu jsou pračky, jelikož před uzavřením smlouvy s TMSV Corporation mu bylo sděleno, že MFK Vítkovice, a.s. již na praní prádla neobdrží v roce 2018 dotaci, a proto o tom jednali na výkonném výboru. Nakonec došli k závěru, že pro MFK Vítkovice, a.s. prala prádlo TMSV Corporation, a proto se rozhodli uzavřít s touto společností, za kterou jednal snad spoluobžalovaný R. G., smlouvu na praní prádla na půl roku. Obžalovaný uvedl, že teprve následně zjistil, že prostory pro praní prádla měl v nájmu spolek FC Vítkovice 1919, z.s. Kontaktoval tedy spoluobžalovaného R. G. s tím, že je nutné uzavřít nějakou podnájemní smlouvu, nicméně od poloviny roku 2018 si začal prádlo prát spolek. Vyčíslili pohledávku za TMSV Corporation z titulu nákladu na pronájem za první polovinu roku 2018, ale pak se na to zapomenulo a nic proplaceno neobdrželi. K vlastní smlouvě na praní prádla obžalovaný uvedl, že tuto uzavřel spolek s TMSV Corporation v první polovině roku 2018, tedy jak v roce 2017, tak v první polovině roku 2018 neměl tuto činnost vykonávat žádný zaměstnanec spolku. Obžalovaný zdůraznil, že z výpovědi zaměstnankyň spolku nepochopil, kdo dresy

fakticky pral. Doplnil, že z vyúčtování dotace je zřejmé, že objemy vypraných dresů v roce 2017 a v roce 2018 jsou shodné cca 1,6 mil Kč, resp. za první polovinu roku je vykazováno praní prádla za cca 500.000,- Kč, tedy prádla se dokonce vypralo méně.

361. Obžalovaný R. G. v hlavním líčení konané dne 15.4.2024 změnil svůj procesní postoj a k vytýkanému skutku se doznal. Postupem podle § 206c trestního řádu prohlásil svou vinu a dále odmítl ve věci vypovídat. Soud tedy podle § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu přijal prohlášení viny obžalovaného R. G. Jeho výpověď je konzistentní i s výpověďmi svědkyň, které vykonávaly funkci pradlen v první polovině roku 2018 a ve věci provedenými listinnými důkazy, jak je rozvedeno dále.

362. Svědkyně M. K. potvrdila, že byla zaměstnancem spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 1.7.2012 do 9.9.2021, což koresponduje se zprávou ČSSZ Praha, ze které je zřejmé, že v době od 1.7.2012 do 22.7.2021 byla zaměstnancem FC Vítkovice 1919 a v době od 1.1.2016 do 31.12.2020 nebyla zaměstnancem TMSV Corporation s.r.o. Svědkyně potvrdila, že jednou z jejich pracovní náplní byla i funkce pradleny, přičemž od března roku 2019 byla vedoucí prádelny. Kdo obsluhoval prádelnu v roce 2018 si svědkyně nevybavila, nicméně potvrdila, že nakupovala prací prostředky pro provoz prádelny, jakož i výpověď svědkyně M. D. ohledně toho, že v roce 2018 byla hlavní pradlenou svědkyně M. D., která si ke svědkyni chodila pro prací prostředky. Mimo svědkyně M. D. si pro prací prostředky ke svědkyni v roce 2018 chodily paní B. a V., přičemž paní V. prala prádlo pro klub Baník Ostrava. Pro spolek FC Vítkovice 1919, z.s. praly v roce 2018 prádlo paní M. D. a O. B. V roce 2018 se prádlo spolku pralo v prádelně městského stadionu, přičemž svědkyně si chodívala pro finanční prostředky na sekretariát spolku k paní M. B. a této také předávala doklady o nákupu pracích přípravků a zbytek peněz. Svědkyně potvrdila, že prádlo se mělo vážit, nicméně fakticky takto nečinily a hmotnost prádla zapisovaly dle své zkušenosti, jelikož prádlo jim bylo dodáváno ve stále stejných taškách, tedy jejich hmotnost již znaly. Potvrdila, že písemnosti na č.l. 619 je právě evidence prádla, kterou jim nařídil vést obžalovaný R. G. Svědkyně dále podrobně popsala nakládání s prádlem, jakož i skutečnost, že špinavé prádlo jim nosili trenéři. Uvedla, že má za to, že není reálné, aby mládež spolku potřebovala vyprat cca 2 tuny prádla měsíčně. Svědkyně rovněž potvrdila, že ji obžalovaný R. G. přesvědčoval, aby pracovní poměr vykonávala pod firmou TMSV Corporation, přičemž by se jednalo o totožnou činnost, kterou vykonávala pro spolek FC Vítkovice 1919, z.s. Pokud je na písemnosti na č.l. 467 a 468 (faktury za praní prádla) uvedeno, že byla zaměstnancem TMSV Corporation pak se jedná o nesmysl. Svědkyně vyloučila, že by byla v minulosti zaměstnancem TMSV Corporation. Potvrdila, že p. B. prala prádlo, ale neví, kdo byl její zaměstnavatel, jelikož obžalovaný R. G. se snažil přetáhnout si do své firmy více zaměstnanců. V roce 2018 nejčastěji obsluhovala prádelnu paní O. B. a paní M. D., pralo se prádlo pro Baník a dále montérky pro firmu z Paskova. V roce 2018 byl na dveřích prádelny nápis TMSV Corporation, což vyžadoval obžalovaný R. G. a nalepila to tam paní O. B. Nicméně i v této době nakupovala prací prostředky svědkyně tak, že si na sekretariátu spolku u paní M. B. vzala peníze a zpět ji vrátila doklady a výdavek peněz. Někdy v dubnu či březnu roku 2018 došlo v prádelně k výraznému nárůstu spotřeby vody, a to třikrát až čtyřikrát, což pak řešil obžalovaný R. G. se zaměstnanci Vítkovice arény. Pralo se tam prádlo i pro firmu z Paskova a následně se začalo prát prádlo i pro Baník Ostrava, což prováděla paní K. V.

363. Svědkyně M. D. potvrdila, že byla zaměstnancem spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od roku 2015 do roku 2020, což koresponduje se zprávou ČSSZ Praha, ze které je zřejmé, že v době od 1.10.2015 do 30.9.2020 byla zaměstnancem FC Vítkovice 1919 a v době od 1.1.2016 do 31.12.2020 nebyla zaměstnancem TMSV Corporation s.r.o. Pokud jde o provoz prádelny svědkyně potvrdila, že nejprve tam zaskakovala za nemocnou paní O. B., která následně zemřela a pak už tam zůstala nastálo. Ve shodě se svědkyní M. K. potvrdila, že materiál pro

provoz prádelny ji vydávala svědkyně M. K. Shodně tak se svědkyni M. K. popsala režim praní prádla, včetně povinnosti tašky se špinavým prádlem vážit a vést evidenci vypraných praček. Shodně jako svědkyně M. K., a další svědkyně, potvrdila, že ji obžalovaný R. G. přesvědčoval, aby přestoupila do TMSC Corporation, kde by vykonávala totožnou práci, což odmítla a setrvala ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. Svědkyně rovněž, ve shodě se svědkyní M. K., potvrdila, že v prádelně pracovala i paní K. V., který prala prádlo pro Baník Ostrava. Svědkyně si je jistá, že v letech 2018 a 2019 již pracovala nastálo v prádelně. Svědkyně potvrdila, že písemnosti na č.l. 619 je evidence praní prádla, které si vedly, přičemž tuto evidenci vedla již i paní O. B. Pokud jde o množství vypraného prádla svědkyně potvrdila, že prali jak prádlo pro mládež, tedy spolek FC Vítkovice 1919, z.s., tak i prádlo pro muže (MFK Vítkovice, a.s.), kteří nadto museli mít čisté vyprané prádlo na každý trénink, nicméně zcela jistě se celkově nejednalo o množství prádla o hmotnosti 2 tun za jeden měsíc.

364. Svědkyně M. B. potvrdila, že byla zaměstnancem spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 2013 do 2019 ve funkci administrativní pracovník, nicméně v důsledku svých zdravotních obtíží si toho moc nepamatuje. V rámci své práce vedla pokladnu, tvořila trenérské smlouvy, vyřizovala e-mailovou komunikaci, prováděla fakturaci apod. Výpověď svědkyně koresponduje se sdělením ČSSZ Praha, ze kterého je zřejmé, že svědkyně byla v době od 1.7.2013 do 30.4.2020 zaměstnancem FC Vítkovice 1919, z.s.

365. Svědkyně D. K. potvrdila, že byla zaměstnancem spolku FC Vítkovice 1991, z.s. od ledna 2016 do března 2020, přičemž měla na starost rozdělní hracích ploch. K praní prádla uvedla, že v roce 2018 vykonávala funkci pradleny paní M. K., více neví. Mimo paní M. K. působila v prádelně i paní M. D. Potvrdila, že spolek si pral prádlo sám. Svědkyně uvedla, že má za to, že paní M. K. pracovala pod obžalovaným R. G., tedy společnosti TMSV Corporation, jelikož takto pod TMSV Corporation začínala i svědkyně. Potvrdila, že paní O. B. tam působila jako uklízečka. Svědkyně potvrdila, že když pak přestoupila pod spolek FC Vítkovice 1919, tak se její pracovní náplň nezměnila. Výpověď svědkyně dílem koresponduje se sdělením ČSSZ Praha, ze kterého je zřejmé, že svědkyně byla v době od 1.7.2016 do 30.6.2021 zaměstnancem FC Vítkovice 1919, z.s. a současně v době od 1.1.2016 do 31.12.2020 nebyla zaměstnancem TMSV Corporation s.r.o.

366. Svědkyně G. M. potvrdila, že paní O. B. byla uklízečka.

367. Svědkyně E. D. potvrdila, že byla v letech 2016 až 2020 zaměstnancem spolku FC Vítkovice 1919, z.s. a současně nevyloučila, že byla v tomto období zaměstnána i jiného subjektu, nicméně po celou dobu vykonávala totožnou práci. Potvrdila, že v prostorách městského stadionu fungovala prádelna, ve které pracovala paní M. K., O. B. a následně i paní M. D. Kdo provozoval prádelnu svědkyně neví, nicméně potvrdila, že nějakou dobu ji provozovala společnost TMSV Corporation. Výpověď svědkyně koresponduje se sdělením ČSSZ Praha, ze kterého je zřejmé, že svědkyně byla v době od 1.7.2016 do 30.9.2016 a v době od 2.7.2018 do 30.4.2020 zaměstnancem FC Vítkovice 1919, z.s. a v době od 1.1.2016 do 30.6.2018 byla zaměstnancem TMSV Corporation s.r.o.

368. Svědkyně P. K. potvrdila, že v době od roku 2016 do období před prázdninami roku 2018 byla zaměstnancem společnosti TMSV Corporation jako administrativní pracovnice. Společnost TMSV Corporation obchodoval se spolkem FC Vítkovice 1919, z.s. Co bylo předmětem obchodu si svědkyně nevybavila, nicméně uvedla že je možné, že TMSV Corporation pralo pro spolek FC Vítkovice 1919, z.s. prádlo, jelikož paní M. K. a M. D., které praly prádlo, byly zaměstnankyněmi TMSV Corporation. Svědkyně potvrdila, že společnost TMSV Corporation byla chráněnou dílnou, která jednak zaměstnávala osoby zdravotně

znevýhodněné, což byly právě paní M. K. a M. D. a současně poskytovala jiným firmám náhradní plnění. Prádlo prala společnost pro více firem. Svědkyně potvrdila, že práci ji zadával obžalovaný R. G., přičemž fakticky vykonávala práci i pro MFK Vítkovice, a.s.

369. Svědek M. P. potvrdil, že v roce 2018 prala prádlo spolku paní M. K. a paní M. D., nicméně svědek neví, koho byly zaměstnankyně, nicméně byla tam nějaká vazba na subjekt TMSV Corporation, který ovládal obžalovaný R. G.

370. Svědek J. K. potvrdil, že působil ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s. dílem jako trenér a dílem jako údržbář hřišť v období let 2017 až 2020. Pokud jde o právní prádla v první polovině roku 2018 svědek potvrdil, že prádlo spolku se pralo v prádelně na stadionu Vítkovice Arena, kam je nosili v taškách a předávali p. M. K. nebo p. M. D.

371. Svědek R. S. potvrdil, že v letech 2016 až 2020 pracoval ve spolku FC Vítkovice 1919, z.s., přičemž po dobu jednoho roku pracoval pro společnost TMSV Corporation. Svědek potvrdil, že bez zřetele na to kdo byl jeho zaměstnavatelem, vykonával stále shodnou práci, konkr. údržba a chystání sportovišť, měl stále stejný plat a používal stále shodné pracovní pomůcky, tedy nezměnil se druh práce ani místo výkonu práce, a základnu měl stále na Vítku. Z jakého důvodu to takto probíhalo si svědek nevybavil, ani to, kdo konkrétně s ním tyto podmínky projednával.

372. Soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav, pokud jde o praní prádla spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 1.1.2018 do 30.6.2018, na které spolek čerpal finanční prostředky z dotace Statutárního města Ostravy č. 0415/2018/ŠaS v částce 441.457,- Kč a dospěl k následujícím závěrům. Předně v řízení bylo prokázáno, že prostory prádelny ve Vítkovice aréně měl v roce 2018, tedy i době od 1.1.2016 do 30.6.2018, v nájmu spolek FC Vítkovice 1919, z.s., což je prokazováno smlouvou o nájmu (č.l. 5193, 5196), přičemž podle dle článku VIII. odst. 4 spolek FC Vítkovice 1919, z.s. nebyl, bez písemného souhlasu pronajímatele, oprávněn přenechat předmětné prostory či jejich části do podnájmu či jinému užívání třetí osobě. Z jednotlivých sdělení subjektu Vítkovice Aréna, a.s. je zřejmé, že v roce 2018 měl objekty Městského fotbalového stadionu v Ostravě Vítkovicích, mimo jiné, i objekty prádelny, v nájmu spolek FC Vítkovice 1919, a.s. a současně subjekt Vítkovice aréna, a.s. neeviduje a ani neudělil spolku FC Vítkovice 1919, z.s. žádný souhlas k uzavření podnájemní smlouvy na objekt prádelny v roce 2018, resp. v době od 1.1.2016 do 31.12.2018. Rovněž je z těchto sdělení, jakož i z nájemních smluv (č.l. 5276 a č.l. 5297) zřejmé, že v roce 2016 a 2017 měl objekt prádelny v Městském fotbalovém stadionu v Ostravě Vítkovicích v nájmu subjekt MFK Vítkovice, a.s., nikoliv TMSV Corporation, s.r.o.

373. Ze shora uvedených listin je tak prokazováno, že subjekt TMSV Corporation, s.r.o. neměl, nejen v roce 2018, v užívání objekt prádelny v Městském fotbalovém stadionu v Ostravě Vítkovicích, ale ani v roce 2016 a 2017. Současně je z listinných důkazů zřejmé, že v letech 2016 a 2017 hradili veškeré náklady na elektrickou energii, spotřebu tepla, včetně TUV a spotřebu pitné vody, mimo jiné i v objektu prádelny, subjekt MFK Vítkovice, a.s. (č.l. č.l. 5282 verte až 5296, č.l. 5300 verte až 5312). Z listinných důkazů (č.l. 5207-5312) je dále zřejmé, že náklady na elektrickou energii, spotřebu tepla, včetně TUV a spotřebu pitné vody, mimo jiné i v objektu prádelny, v roce 2018 hradil subjektu Vítkovice aréna, a.s. subjekt FC Vítkovice 1919, z.s. Je tak zřejmé, že to byl spolek FC Vítkovice 1919, z.s., který v první polovině roku 2018 provozoval objekt prádelny v Městském fotbalovém stadionu v Ostravě Vítkovicích a plně nesl náklady nejen s nájmem objektu, ale i s jeho provozem, tedy spotřebou energií a dalších služeb, jako je dodávka vody, tepla apod.

374. Pokud jde o předloženou smlouvu o dílo o poskytování služeb-praní prádla ze dne 2.1.2018 (č.l. 5399), na základě které měl subjekt TMSV Corporation, s.r.o. poskytovat pro FC Vítkovice 1919, z.s. praní prádla v době od 1.1.2018 do 30.6.2018, jejímž předmětem bylo provádění služeb – praní, sušení a skládání fotbalových dresů a dalšího oblečení podobného charakteru (bundy, tepláky, štulpny apod.) dle pokynů spolku, soud poukazuje, že tato smlouva neobsahuje žádné ujednání o nájmu objektu prádelny v Městském fotbalovém stadionu v Ostravě – Vítkovicích. Z provedeného dokazování je však zřejmé, zejména z výpovědí svědkyň M. K. a M. D., ale i E. D., že v prádelně pracovaly M. K., O. B. a následně i M. D. Shodně tak i svědkyně P. K. potvrdila, že v prádelně pracovaly M. K. a M. D., byť se svědkyně P. K. mylně domnívala, že svědkyně M. K. a M. D., byly zaměstnanci TMSV Corporation, s.r.o., což bylo vyvráceno, jak výpovědí svědkyň M. K. a M. D., tak i zprávou ČSSZ Praha a OSSZ Ostrava. Rovněž svědkyně M. B. potvrdila, že byla zaměstnancem spolku FC Vítkovice 1919, z.s. v době od 2013 do 2019, a to ve funkci administrativní pracovník, kdy vedla pokladnu spolku, což koresponduje s výpovědí M. K., že si k pokladní spolku M. B. chodívala pro finanční prostředky na nákup pracích prostředků a následně ji pak předávala doklady o nákupu pracích prostředků. Z uvedeného je tak prokazováno, že spolek FC Vítkovice 1919, z.s. si praní prádla zajišťoval v první polovině roku 2018 vlastními prostředky a na vlastní náklady.

375. Pokud jde o listinné důkazy, jakož i skutečnosti, které jsou prokazovány výpověďmi některých svědků o tom, že na objektu – dveřích prádelny byla v roce 2018 vylepena cedule s nápisem TMSV Corporation, s.r.o. (jak vypověděla, že svědkyně M. K., že v roce 2018 byl na dveřích prádelny nápis TMSV Corporation, což vyžadoval obžalovaný R. G. a nalepila to tam O. B.), jakož i skutečnosti, že firma TMSV Corporation nejméně v první polovině roku 2018 objekt prádelny v Městském fotbalovém stadionu v Ostravě Vítkovicích fakticky využívala pro realizaci své podnikatelské činnosti, kterou měla, mimo jiné, i zapsanou v rámci předmětu svého podnikání (konkr. čištění a praní textilu a oděvů zapsáno od 5.8.2016, jak vyplývá z výpisu z obchodního rejstříku (č.l. 8940), což je prokazováno i výpovědi svědkyně E. D., která uvedla, že prádelnu nějakou dobu provozovala TMSV Corporation; svědkyní P. K., která uvedla, že TMSV Corporation byla chráněnou dílnou a prala prádlo pro více subjektů, přičemž praní prádla pro více subjektů potvrdilo více svědků – montérky pro firmu z Paskova, prádlo pro Baník Ostrava, prádlo pro fustbalový tým, pro MFKV Vítkovice, a.s. – muži (tito dokonce museli mít vyprané prádlo i na každý trénink) apod.), pak tuto soud nijak nezpochybňuje. Konečně tato skutečnost (že TMSV Corporation, s.r.o. využívala nejméně v první polovině roku 2018 tuto prádelnu k realizaci vlastní podnikatelské činnosti) je prokazována i listinnými důkazy (č.l. 9004), které předložil obžalovaný R. G. u hlavního líčení a soud doplnil vyjádřením společnosti Alliance Laundry CE, s.r.o. Z těchto je zřejmé, že společnost TMSV Corporation, s.r.o. objednala a uhradila dne 13.4.2018 opravu pračky na adrese Závodní 2992/86 D, Ostrava Vítkovice, tedy v objektu Městského fotbalového stadionu v Ostravě Vítkovicích. Shodně pak tento závěr potvrzují i doklady o nákupu pracích prostředků společnosti TMSV Corporation, s.r.o. dne 30.4.2018. Konečně, jak soud konstatoval shora, společnost TMSV Corporation, s.r.o. měla v rámci předmětu své podnikatelské činnosti čištění oděvů, přičemž i z výpovědi svědků vyplývá, že skutečně i realizovali tuto činnost, když prali v této době i prádlo pro futsal a fussball, montérky firmy z Paskova, paní K. V. tam prala prádlo z Baníku, což vše zajišťoval obžalovaný R. G. Navíc montérkami zašpinili pračky olejem, jak vypověděla svědkyně M. D. a M. K. Svědkyně M. K. rovněž potvrdila, že v první polovině roku 2018 došlo v prádelně k výraznému nárůst spotřeby vody, což řešil obžalovaný R. G. se zaměstnanci arény. Jinak řečeno z provedeného dokazování je zřejmé, že v první polovině roku 2018 využívala objekt prádelny, mimo spolku FC Vítkovice 1919, z.s., i společnost TMCV Corporation, s.r.o., a to pro realizaci své vlastní podnikatelské činnosti.

376. Z provedeného dokazování je zřejmé, že ženy, které obsluhovaly v roce 2018 prádelnu, tedy svědkyně M. K. a E. D. nebyly zaměstnanci TMSV Corporation, s.r.o., a to ani v roce 2018. Toliko O. B. (dne 27.6.2021 zemřela), byla v době 1.2.2017 do 30.6.2018 zaměstnancem TMSV Corporation, s.r.o. Současně je z provedeného dokazování zřejmé, že obsluha prádelny fakticky nerozlišovala, kdo je vlastníkem prádla, které v objektu prádelny perou, jedinou jejich povinností bylo evidovat množství praček, pokud jde o fotbalové dresy, jak i shodně svědkyně vypověděly. Z provedeného dokazování je dále zřejmé, pokud jde o praní fotbalových dresů Vítkovického fotbalu, že tyto se praly jak pro mládež, tedy spolek FC Vítkovice 1919, z.s., tak i pro dospělé hráče, tedy MFK Vítkovice, a.s., přičemž, jak vypověděla, že svědkyně M. D., muži museli mít vyprané dresy i na každý trénink, tedy nikoliv jen na zápasy, jak tomu bylo u mládeže.

377. Pokud jde o množství vypraného prádla, pak z provedeného dokazování (č.l. 5317-5319) je zřejmé, že subjekt TMSV Corporation, s.r.o. vyfakturovala spolku FC Vítkovice 1991, z.s. v první polovině roku 2018 následující množství vypraného prádla pro mládež: leden 2018, hmotnost 2.450 kg, za částku 103.758,- Kč; únor 2018, hmotnost 1.989 kg, za částku 84.234,15 Kč; březen 2018, hmotnost 2.015 kg, za částku 85.335,25 Kč; duben 2018, hmotnost 2.650 kg, za částku 112.227,50 Kč; květen 2018, hmotnost 2.220 kg, za částku 94.017,- Kč; červen 2018, hmotnosti 1.550 kg, za částku 65.642,50 Kč. I navzdory neúplnosti faktické evidence praní prádla je zřejmé, že v této evidenci je za dobu od 15.5.2018 do konce měsíce květen 2018, tedy za polovinu měsíce květen 2018, vykázáno množství 837 kg prádla, což činí za celý měsíc květem 2018 (2 * 837) celkem 1.674 kg prádla (soud si je vědom, že se jedná o výpočet, který vychází z předpokladu, že množství prádla, které bylo spotřebováno v první polovině měsíce květem je shodné s množstvím prádla, které bylo spotřebováno ve druhé polovině měsíce května), nicméně nelze odhlédnout od skutečnosti, že faktická evidence nerozlišovala, zda se jednalo o prádlo pro mládež, tedy spolek či prádlo pro muže, tedy MFK Vítkovice, a.s. a jedná se tak o celkové množství prádla pro hráče Vítkovického fotbalu. Shodně pak v červenci 2018 je však z této evidence zřejmé, že se fakticky vypralo prádlo o hmotnosti 837 kg, a to opět pro celý Vítkovický fotbal, tedy mládež a muži dohromady. Faktura, kterou vystavila TMSV Corporation, s.r.o. spolku FC Vítkovice 1919, z.s. za vypraní prádla pro mládež, vykazuje množství 1.550 kg. Shodně pak soud poukazuje i na výpovědi svědků, kteří uváděli, že je nereálné, aby bylo pro mládež zapotřebí vyprat měsíčně prádlo o hmotnosti 2 tun (srov. výpovědi M. D., M. P., M. K.). Pokud se k této otázce vyjádřila svědkyně P. K., že snad spolek mohl v první polovině roku 2018 měsíčně potřebovat vyprat prádlo o hmotnosti 2 tun, soud poukazuje, že svědkyně tuto skutečnost toliko odhadovala, přičemž se jedná o svědkyni, která fakticky prádelnu neobsluhovala, nadto je tento údaj i v rozporu s evidencí fakticky vypraného prádla i za další období, tedy soud tento údaj nepovažuje za věrohodný.

378. Soud akcentuje, že otázka případného navyšování množství praného prádla není předmětem věci, jelikož z provedeného dokazování je zřejmé, že spolek FC Vítkovice 1919, z.s. si v první polovině roku 2018 zajišťoval praní prádla vlastními zaměstnanci, konkr. M. K. a M. D., a to v prostorech, které měl v nájmu a za které hradil nájemné, včetně spotřeby energií, vody, tepla apod., a současně si i z vlastích zdrojů opatřoval i prací prostředky. I navzdory této skutečnosti, resp. těmto nákladům, které měl na praní prádla spolku, však spolek FC Vítkovice 1919, z.s. uhradil z dotace Statutárního města Ostravy společnosti TMSV Corporation, s.r.o. faktury (č.l. 5317-5319) za praní prádla za období 1 – 6/2018, a z to faktury č. 1817001 ze dne 5.2.2018 na částku 103.758,- Kč zálohu ve výši 60.000,- Kč (č.l. 2710, 2711), č. 1817002 ze dne 16.5.2018 na částku 281.797,- Kč (221.797 + 60.000) a č. 1817003 ze dne 20.7.2018 na částku 159.660,- Kč, tedy celkem částku 441.457,- Kč. Jedná se tak zjevně o fiktivní plnění, které bylo ze strany spolku v částce 441.457,- Kč vyplaceno společnosti TMSV Corporation, s.r.o., kterou

zastupoval obžalovaný R. G. Ačkoliv je ve skutkové větě obžaloby v případě skutku ad 13) uvedena jako škoda částka 473.272,- Kč, je z odůvodnění obžaloby (odst. 32) zřejmé, že škoda ve vztahu k praní prádla se sestává z částek 221.797,- Kč, částky 159.660,- Kč a částky 60.000,- Kč, jejíchž součet činí částku 441.457,- Kč, nikoliv částku 473.272,- Kč. Soud tak má za to, že se jedná o toliko o numerickou chybu, která se přenesla do skutkové věty obžaloby (shodně i v usnesení o zahájení trestního stíhání je uvedena částka 441.457,- Kč).

379. Pokud jde o jednání obžalovaného R. H. ve vztahu k praní prádla, pak z provedeného dokazování je zřejmé, že jediné osoby, které se organizačně podílely na vytvoření fikce o ohledně praní prádla v první polovině roku 2018 byli obžalovaní R. H. a R. G. Obžalovaný R. H. jako předseda spolku FC Vítkovice 1919, z.s. jednak vyřizoval dotaci Statutárního města Ostravy č. 0415/2018/ŠaS, v rámci které již musel uvést rozpočtové určení, včetně následného vyúčtování jednotlivých položek, jednak jako předseda spolku uzavíral smlouvy se subjektem Vítkovice aréna, a.s. o nájmu nebytových prostor, včetně objektu prádelny a jednak se podílel na formálním vzniku písemností, konkr. minimálně smlouvy o dílo o praní prádla, které uzavřel jménem spolku FC Vítkovice 1919, z.s. se subjektem TMSV Corporation, s.r.o, jednají obžalovaným R. G. Konečně obžalovaný i potvrdil, že na počátku roku 2018 aktivně řešil problematiku praní prádla spolku a v únoru pak obdržel i dva e-maily ve věci praní prádla od spoluobžalovaného R. G. a následně další faktury od paní F.

380. Pokud jde o právní kvalifikaci skutku, je nutno poukázat na skutečnost, že v mezidobí došlo k novelizaci, nejen trestního řádu, který zavedl nové instituty urychlující trestní řízení, ale i trestního zákoníku, a to zákonem č. 333/2020 Sb. účinným ode dne 1.10.2020. Pokud jde o časovou působnost trestních zákonů, pak platí, podle § 2 odst. 1 trest. zákoníku, že trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, přičemž podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. Ze srovnání ustanovení § 138 trestního zákoníku, které definuje pro účely trestního řízení hranice výše škody, prospěchu, nákladů k odstranění poškození životního prostředí a hodnoty věci, ale i ze srovnání ustanovení o ukládání trestů a okolností pro stanovení druhu trestu a jeho výměry, konkr. pak ustanovení § 39, § 41, § 58 trestního zákoníku (konec konců tyto navázaly právě na novelizaci trestního řádu a zařazení ustanovení § 206a a násl. do trestního řádu), je zřejmé, že úprava účinná ode dne 1.10.2020 je pro obžalovaného (pachatele) příznivější, když je jednak nově, ve prospěch obžalovaného, upravena výše škody, resp. rozsahu prostředků získaných účelovou dotací na jiný než určený účel a jednak rozšiřuje okruh skutečností, které musí vzít soud v úvahu při stanovení druhu a výměry trestu, jakož i povinnost soudu, zohlednit druh a výměru trestu již uloženého, ale dosud nevykonaného, nejde-li o ukládání souhrnného či společného trestu (§ 39), zavádí novou polehčující okolnost (§ 41), a dále rozšiřuje okruh skutečností umožňující postupovat podle § 58 trest. zákoníku, tedy dosáhnout snížení trestu pod dolní hranici zákonné trestní sazby. S ohledem na zásadu, že příznivějšího zákona se užije jako celku, pak soud postupoval podle trestního zákoníku účinného ode dne 1.10.2020.

381. Po právní stránce soud kvalifikoval jednání obžalovaných R. H. a R. Ř., tak jak bylo prokázáno u hlavního líčení jako zločin dotačního podvodu podle § 212 odstavec 2, odstavec 5 písmeno c) trestního zákoníku, když v řízení bylo prokázáno, že v době od roku 2016 do roku 2020 v Ostravě, vedeni záměrem získat neoprávněný prospěch, ač věděli, že účelově vázané prostředky lze použít výhradně pro podporu mládežnického sportu, obžalovaný Radim H. jako předseda spolku FC Vítkovice 1919, z.s., IČ: 22881425, po předchozí dohodě a rozdělení úloh s Radovanem Ř., sportovním ředitelem klubu, účelově podstatně navýšili měsíční odměny sportovním trenérům s tím, že z navýšené odměny si tito trenéři ponechali pouze část zvýšené měsíční odměny a zbylou, předem dohodnutou část, v souladu s původním úmyslem, předávali v hotovosti Radovanu Ř. nebo Radimu H., kteří je od nich přijímali, ačkoliv k tomuto nebyli

oprávněni a věděli, že se jedná o účelově poskytnuté dotační prostředky od Statutárního města Ostrava, Fotbalové asociace České republiky a od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, určené pro sportovní výchovu mládeže, s čímž byli srozuměni, kdy takto vybrané získané prostředky následně použili v rozporu s vymezeným účelem jednotlivých dotací, tedy na výlohy klubu nespojené s podporou mládežnického sportu a výchovou mládeže, a to v případě dotací od Statutárního města Ostrava číslo 1761/2016/ŠaS, 0418/2017/ŠaS, 2036/2017/ŠaS, 0415/2018/ŠaS, 2386/2018/ŠaS, 0566/2019/ŠaS a 1920/2019/ŠaS, čímž způsobili Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava-Moravská Ostrava škodu v celkové výši 5.647.560,- Kč; v případě dotací od Fotbalové asociace České republiky, a to Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Klub profi soutěže 2018 ze dne 25.9.2018 a Smlouva o spolupráci při rozvoji fotbalu v ČR – Talentovaná mládež 2019 ze dne 23.8.2019, čímž způsobili Fotbalové asociaci České republiky, se sídlem Atletická 8, Praha – Břevnov škodu v celkové výši 1.526.634,- Kč a v případě Rozhodnutí ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 502019_2B_4520 o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu České republiky na rok 2019 škodu v celkové výši 370.000,- K, celkem tak 7.544.194,- Kč. Obžalovaný R. H. dále dne 2.1.2018 v Ostravě, v součinnosti s obžalovaným Romanem G., vedeni záměrem získat neoprávněný prospěch, Radim H. jako předseda představenstva klubu FC Vítkovice 1919, z.s. a Roman G. coby jednatel obchodní korporace TMSV Corporation s.r.o., se sídlem v Ostravě, v úmyslu použít dotační peněžní prostředky na jimi zvolený účel, podepsali účelovou smlouvu, jejímž předmětem bylo „praní prádla“ tedy hráčských dresů dalších pro FC Vítkovice 1919, z.s., které měla dle ujednání provádět firma TSMV Corporation s.r.o., avšak v totožném objektu zařízené prádelny při výkonu práce totožných zaměstnanců, tak, že firma TMSV Corporation s.r.o. fakturovala údajné praní prádla klubu FC Vítkovice 1919 z.s., ačkoliv tato firma ve skutečnosti tuto činnost pro klub neprováděla a „praní prádla“ bylo ve skutečnosti vykonáváno v režii a na náklady klubu FC Vítkovice 1919, z.s., čímž došlo k neoprávněnému čerpání účelové dotace č. 0415/2018/ŠaS Statutárního města Ostravy v částce 441.457,- Kč, čímž způsobil Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava-Moravská Ostrava škodu ve výši 441.457,- Kč. Účelovou dotací se podle právní teorie a soudní práce rozumí příděl peněz poskytnutý na konkrétní akci nebo předem stanovený okruh akcí za podmínek stanovených zásadami dotační politiky, přičemž mohou být použity jen na určený účel. Jinak řečeno tyto prostředky nelze použít na nic jiného než poskytovatel stanovil a nevyčerpané prostředky se musí vrátit. V projednávané věci tak účel jednotlivých dotací a podmínky jejich použití byly stanoveny v příslušných smlouvách, v případě MŠMT v rozhodnutí, které byl spolek FC Vítkovice 191, z.s. povinen dodržet, což však neučinil. Popsaným jednání vytvořili obžalovaní R. H. a R. Ř., jako osoby fakticky ovládající spolek, za účasti některých trenérů spolku a obžalovaného R. G., mechanismus, který jim umožnil část finančních prostředků, ze shora uvedených dotací použít v rozporu se shora uvedenými dotačními podmínkami, když vytýkaným jednáním byla část finančních prostředků ze shora uvedených dotací vyvedena z hospodaření spolku prostřednictvím formálně legitimního důvodu čerpání dotace na odměny trenérů a praní prádla, které pak byly použity blíže nezjištěným způsobem, resp. zřejmě na financování mužského fotbalu, avšak v rozporu s podmínkami pro poskytnutí a čerpání jednotlivých dotací. Současně tak oba obžalovaní způsobili škodu ve výši 7.544.194,- Kč, resp. obžalovaný R. H. ve výši 7.985.651,- Kč, tedy škodu přesahující částku 1.000.000,- Kč, která představuje podle § 138 trestního zákoníku hranici značné škody. S ohledem na úvahy shora upravil soud popis skutkové věty, když oproti obžalobě do ní doplnil text “……. v rozporu s vymezeným účelem jednotlivých dotací, tedy na výlohy klubu……“. Oproti obžalobě pak ještě soud upravil i výši vyvedených částek jednotlivých dotací u některých trenérů, a to v souladu s výsledky dokazování, jak i upozornil v hlavním líčení konaném dne 2.9.2024. Pokud jde o znak pokračování v trestném činu (§ 116 trestního zákoníku), pak s ohledem na okolnost, že jednotlivé dílčí útoky obžalovaných byly vedeny jednotným záměrem, naplňují stejnou skutkovou podstatu stejného

trestného činu, podle § 212 odst. 2 trestného zákoníku, jsou spojeny stejným, resp. obdobným způsobem provedení, když obžalovaní opakovaně předstírali neexistující skutečnosti, na základě kterých pak vyváděli z prostředku spolku FC Vítkovice 1919, z.s. dotační finanční prostředky, jež pak použili v rozporu s dotačními podmínkami, a tyto dílčí útoky jsou spojeny blízkou souvislosti časovou, přičemž je shodný i předmět útoku, pak soud má za to, že tímto jednáním je naplněna definice pokračování v trestném činu dle § 116 trestního zákoníku.

382. Pokud se jedná o subjektivní stránku vytýkaného jednání v případě obžalovaných R. H. a R. Ř. dospěl soud k závěru, že oba obžalovaní se vytýkaného jednání, dopustili v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a to jak k základní, tak i ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě podle § 212 odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, když obžalovaní věděli, že svým jednáním poruší zájem chráněný trestním zákoníkem a chtěli tento porušit, což je zřejmé především ze způsobu spáchání vytýkaného jednání. Je zřejmé, že obžalovaní zcela cíleně vytvořili, za pomoci některých trenérů spolku, systém účelového navyšování trenérských odměn, které byly hrazeny z účelových dotací a takto část finančních prostředků ze shora uvedených dotací vytýkaným způsobem vyvedli z hospodaření spolku prostřednictvím formálně legitimního důvodu čerpání dotace na odměny trenérů, které pak byly použity blíže nezjištěným způsobem, avšak v rozporu s podmínkami pro poskytnutí a čerpání jednotlivých dotací. Shodně pak soud hodnotí subjektivní stránku jednání obžalovaného R. H. ve vztahu k problematice praní prádla spolku v první polovině roku 2018.

383. Po právní stránce soud kvalifikoval jednání obžalovaného J. F., tak jak bylo prokázáno u hlavního líčení, jako pomoc k přečinu dotačního podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno c) k § 212 odstavec 2, odstavec 4 trestního zákoníku, když v řízení bylo prokázáno, že obžalovaný J. F. od ledna do prosince roku 2018 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro fotbalový klub, po předchozí dohodě se sportovním ředitelem spolku FC Vítkovice 1919, z.s., Radovanem Ř., přijal návrh, že jako trenér bude pobírat účelově nadhodnocené odměny pocházející z dotací a jejich část odevzdávat zpět, což i v souladu s původním úmyslem činil, když přijímal účelově nadhodnocené odměny z titulu trenérské smlouvy ve výši 45.000 Kč, ze které si pro svou potřebu ponechal jen menší část 8.000 Kč a zbylou část ve výši nejméně 37.000 Kč, z každé přijaté účelově nadhodnocené odměny, předával v hotovosti Radovanu Ř. a následně od ledna 2019 do srpna 2019 si z odměn totožným způsobem ponechal částku 8.000 Kč a částku nejméně 27.000 Kč předával v hotovosti Radovanu Ř. a to tak, že z účelových dotací Statutárního města Ostravy č. 2386/2018/ŠaS mu předal částku 185.000 Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS mu předal 259.000 Kč a z dotace č. 0566/2019/ŠaS předal částku 189.000 Kč, čímž způsobil Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava - Moravská Ostrava škodu ve výši 633.000 Kč. Podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku je pomocníkem ten, který úmyslně umožňuje nebo usnadňuje jinému (hlavnímu pachateli) spáchání trestného činu, čímž mu pomáhá nebo ho podporuje, a to ještě před spácháním činu nebo v době činu, jestliže došlo alespoň k pokusu trestného činu. V projednávané věci bylo prokázáno, že obžalovaný J. F. svým úmyslným shora popsaným jednáním umožnil hlavním pachatelům (obžalovaným R. H. a R. Ř.) realizaci vytýkaného jednání, tedy jedná se o tzv. pomoc fyzickou, přičemž hlavní trestný čin, o který pachatelé usilovali, dospěl do stádia dokonaní. Pokud jde o znak účelové dotace soud poukazuje na hodnocení soudu provedené v odstavci 380. Pokud jde o znak způsobení větší škody, pak touto se podle ustanovení § 138 trestního zákoníku rozumí škoda dosahující nejméně částky 100.000,- Kč, přičemž obžalovaný J. F. se svým jednáním podílel na vzniku škody ve výši 633.000,- Kč. Rovněž v případě obžalovaného J. F. hodní soud jeho jednání jako dílčí skutky pokračující pomoci na pokračujícím trestném činu (§ 116 trest. zákoníku).

384. Po právní stránce soud kvalifikoval jednání obžalovaného Z. H., tak jak bylo prokázáno u hlavního líčení, jako pomoc k přečinu dotačního podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno c) k § 212 odstavec 2, odstavec 4 trestního zákoníku, když v řízení bylo prokázáno, že obžalovaný Z. H. od ledna roku 2017 do června roku 2019 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro fotbalový klub, po předchozí dohodě s předsedou spolku FC Vítkovice 1919, z.s., Radimem H., souhlasil, aby jako trenér na svůj bankovní účet č. xxx přijímal účelově nadhodnocené finanční odměny hrazené z účelových dotací, což i následně v souladu s původním úmyslem činil, když z celkové měsíční odměny ve výši nejméně 50.000 Kč si pro svou potřebu ponechal pouze část odměny a zbylou část ve výši nejméně 32.800 Kč nepravidelně, avšak z každé přijaté nadhodnocené odměny, osobně předával v hotovosti Radimu H., coby předsedovi FC Vítkovice 1919, z.s., vědom si toho, že tyto budou použity na účely nesouvisející s trénováním mládeže, tedy z účelové dotace Statutárního města Ostravy, č. 1731/2016/ŠaS mu předal 98.400 Kč, z dotace č. 2036/2017/ŠaS mu předal částku 360.800 Kč, z dotace č. 0415/2018/ŠaS částku 65.600 Kč, z dotace č. 2386/2018/ŠaS mu předal částku 229.600 Kč a z dotace č. 0566/2019/ŠaS předal částku 196.800 Kč, čímž Statutárnímu městu Ostrava, Prokešovo nám. 8, Ostrava - Moravská Ostrava, způsobil škodu ve výši 951.200 Kč. Podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku je pomocníkem ten, který úmyslně umožňuje nebo usnadňuje jinému (hlavnímu pachateli) spáchání trestného činu, čímž mu pomáhá nebo ho podporuje, a to ještě před spácháním činu nebo v době činu, jestliže došlo alespoň k pokusu trestného činu. V projednávané věci bylo prokázáno, že obžalovaný J. F. svým úmyslným shora popsaným jednáním umožnil hlavním pachatelům (obžalovaným R. H. a R. Ř.) realizaci vytýkaného jednání, tedy jedná se o tzv. pomoc fyzickou, přičemž hlavní trestný čin, o který pachatelé usilovali, dospěl do stádia dokonaní. Pokud jde o znak účelové dotace soud poukazuje na hodnocení soudu provedené v odstavci 380. Pokud jde o znak způsobení větší škody, pak touto se podle ustanovení § 138 trestního zákoníku rozumí škoda dosahující nejméně částky 100.000,- Kč, přičemž obžalovaný Z. H. se svým jednáním podílel na vzniku škody ve výši 951.200,- Kč. Rovněž v případě obžalovaného Z. H. hodní soud jeho jednání jako dílčí skutky pokračující pomoci na pokračujícím trestném činu (§ 116 trest. zákoníku).

385. Po právní stránce soud kvalifikoval jednání obžalovaného O. J., tak jak bylo prokázáno u hlavního líčení, jako pomoc k přečinu dotačního podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno c) k § 212 odstavec 2, odstavec 4 trestního zákoníku, když v řízení bylo prokázáno, že obžalovaný O. J. od ledna roku 2018 do října roku 2019 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro fotbalový klub, po předchozí dohodě se sportovním ředitelem spolku FC Vítkovice 1919, z.s., Radovanem Ř., souhlasil s tím, že trenérskou činnost bude pouze simulovat a podepsal trenérskou smlouvu s účelově navýšenou odměnou ve výši 45.000 Kč, ze které by předával Radovanu Ř. částku 37.000 Kč, což i v souladu s původním úmyslem činil, tak, že z každé přijaté nadhodnocené odměny, osobně v hotovosti předával Radovanu Ř. částku 37.000 Kč, a sám si ponechával částku 8.000 Kč jako odměnu, srozuměn s tím, že odevzdané částky budou využity jinak než pro podporu sportu mládeže tak, že z dotací Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS mu předal částku 111.000 Kč z dotace č. 0415/2018/ŠaS předal částku 37.000 Kč, z účelové dotace Fotbalové asociace České republiky ze Smlouvy o spolupráci při rozvoji fotbalu - Kluby - profi soutěže - rok 2018 mu předal částku 296.000 Kč a z dotace Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy č. 502019_2B_4520 o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu České republiky na rok 2019 mu předal částku 370.000 Kč, čímž způsobil Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava - Moravská Ostrava škodu ve výši 148.000 Kč, Fotbalové asociaci České republiky, Atletická 8, Praha - Břevnov škodu ve výši 296.000 Kč a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, Karmelitská 529/5, Praha 1 škodu ve výši 370.000, celkem tedy škodu ve výši 814.000 Kč. Podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku je pomocníkem ten, který úmyslně umožňuje

nebo usnadňuje jinému (hlavnímu pachateli) spáchání trestného činu, čímž mu pomáhá nebo ho podporuje, a to ještě před spácháním činu nebo v době činu, jestliže došlo alespoň k pokusu trestného činu. V projednávané věci bylo prokázáno, že obžalovaný J. F. svým úmyslným shora popsaným jednáním umožnil hlavním pachatelům (obžalovaným R. H. a R. Ř.) realizaci vytýkaného jednání, tedy jedná se o tzv. pomoc fyzickou, přičemž hlavní trestný čin, o který pachatelé usilovali, dospěl do stádia dokonaní. Pokud jde o znak účelové dotace soud poukazuje na hodnocení soudu provedené v odstavci 380. Pokud jde o znak způsobení větší škody, pak touto se podle ustanovení § 138 trestního zákoníku rozumí škoda dosahující nejméně částky 100.000,- Kč, přičemž obžalovaný O. J. se svým jednáním podílel na vzniku škody ve výši 814.000,- Kč. Rovněž v případě obžalovaného O. J. hodní soud jeho jednání jako dílčí skutky pokračující pomoci na pokračujícím trestném činu (§ 116 trest. zákoníku).

386. Pokud se jedná o subjektivní stránku vytýkaného jednání v případě obžalovaných J. F., Z. H. a O. J. dospěl soud k závěru, že obžalovaní se vytýkaného jednání, dopustili v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a to jak k základní, tak i ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě podle § 212 odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, když obžalovaní věděli, že svým jednáním vytváří podmínky pro porušení zájmu chráněného trestním zákoníkem a tento porušit chtěli, což je zřejmé především ze způsobu spáchání vytýkaného jednání. Je zřejmé, že obžalovaní zcela cíleně vytvořili podmínky, které umožnily obžalovaným R. H. a R. Ř. účelové navyšování trenérských odměn jednotlivých trenérů, které byly hrazeny z účelových dotací a takto část finančních prostředků ze shora uvedených dotací vytýkaným způsobem vyvést z hospodaření spolku prostřednictvím formálně legitimního důvodu čerpání dotace na odměny trenérů, které pak byly použity blíže nezjištěným způsobem, avšak v rozporu s podmínkami pro poskytnutí a čerpání jednotlivých dotací.

387. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud zhodnotil všechny rozhodné skutečnosti z hledisek uvedených v ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku, včetně stupně společenské škodlivosti vytýkaného jednání obžalovaných ve smyslu ustanovení § 12 odstavec 2 trestního zákoníku, když v tomto smyslu soud konstatuje, že společenská škodlivost vytýkaného jednání obžalovaných je zcela jednoznačně dána v takovém rozsahu, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Naopak je zjevné, že je nutné vyvodit trestní odpovědnost všech obžalovaných. Je zcela zjevné, že v konkrétním případě obžalovaní R. H. a R. Ř. porušili zájem společnosti na ochraně poskytování subvencí, dotací nebo návratných finančních výpomocí nebo příspěvků, jakož i jejich účelovému určení, a to způsobem, kterým zcela jednoznačně naplnili skutkovou podstatu zločinu dotační podvod podle § 212 odstavec 2, odstavec 5 písmeno c) trestního zákoníku. Obžalovaní J. F., Z. H. a O. J. úmyslně umožnili obžalovaným R. H. a R. Ř. uvedený trestný čin spáchat, čímž spáchali pomoc k přečinu dotačního podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno c) k § 212 odstavec 2, odstavec 4 trestního zákoníku.

388. K osobě obžalovaného R. H. soud zjistil, že tento pracuje ve společnosti Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava jako ekonom. Z rejstříku přestupků, jakož i zprávy o pověsti soud zjistil, že obžalovaný nebyl projednáván pro přestupkové jednání. V rejstříku trestů má obžalovaný vykazován jeden záznam z roku 1991 z odsouzení pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 z.č. 140/1961 Sb. Toto odsouzení je již osvědčeno.

389. Pokud jde o okolnosti polehčující, pak soud u obžalovaného R. H. shledal polehčující okolnost podle ustanovení § 41 písmeno p) trestního zákoníku, když na obžalovaného je nutno nahlížet jako na osobu bezúhonnou. Jiných polehčujících okolností soud neshledal. Naproti tomu je nutno shledat u obžalovaného i okolnosti přitěžující, a to okolnost podle 42 písmeno a) trestního zákoníku, když spáchal trestný čin s rozmyslem a předchozím uvážení, což je zřejmé

ze způsobu provedení vytýkaného jednání, přitěžující okolnost podle § 42 písmeno m) trestního zákoníku, když se vytýkaného jednání dopouštěl po delší dobu, konkr. v letech 2016–2020, přitěžující okolnost podle § 42 písmeno f) trestního zákoníku, když se vytýkaného jednání dopustil při výkonu funkce předsedy spolku FC Vítkovice 1919, z.s. a přitěžující okolnost podle § 42 písmeno p) trestního zákoníku, když spáchal uvedený trestný čin jako organizátor, když vytýkané jednání spolku s obžalovaným R. Ř. zosnoval a řídil.

390. K osobě obžalovaného R. Ř. soud zjistil, že tento pracuje jako pedagog. Z rejstříku přestupků, jakož i zprávy o pověsti soud zjistil, že obžalovaný nebyl projednáván pro přestupkové jednání. V rejstříku trestů nemá obžalovaný vykazován žádný záznam.

391. Pokud jde o okolnosti polehčující, pak soud u obžalovaného R. Ř. shledal polehčující okolnost podle ustanovení § 41 písmeno l) trestního zákoníku, když se k trestnému činu doznal a postupem podle § 206c trest. řádu prohlásil vinu, polehčující okolnost podle § 41 písmeno m) trestního zákoníku, když významně napomáhal při objasňování vytýkané trestné činnosti, polehčující okolnost podle § 41 písmeno o) trestního zákoníku, když spáchaného trestného činu litoval a konečně polehčující okolnost podle § 41 písmeno p) trestního zákoníku, když před spáchaným trestným činem vedl řádný život. Naproti tomu je nutno shledat u obžalovaného i okolnosti přitěžující, a to okolnost podle 42 písmeno a) trestního zákoníku, když spáchal trestný čin s rozmyslem a předchozím uvážení, což je zřejmé ze způsobu provedení vytýkaného jednání, přitěžující okolnost podle § 42 písmeno m) trestního zákoníku, když se vytýkaného jednání dopouštěl po delší dobu, konkr. v letech 2016–2020 a přitěžující okolnost podle § 42 písmeno p) trestního zákoníku, když spáchal uvedený trestný čin jako organizátor, když vytýkané jednání spolku s obžalovaným R. H. zosnoval a řídil.

392. Soud tak byl orientován, ve vztahu k obžalovaným R. H. a R. Ř., rozpětím zákonné trestní sazby podle § 212 odstavec 5 trestního zákoníku tedy v sazbě od 2 do 8 let trestu odnětí svobody.

393. Pokud jde o obžalovaného R. H., soud, po zvážení všech okolností s přihlédnutím zejména k účelu trestu zabránit pachateli v páchání další trestné činnosti, přistoupil k uložení represivního nepodmíněného trestu odnětí svobody ve výměře 2 roků, když pro výkon tohoto trestu soud zařadil obžalovaného, podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, do věznice s ostrahou. Soud dospěl k závěru, že uložení jiné formy trestu, než je nepodmíněný trest za dané situace nepřichází u obžalovaného R. H. do úvahy, když nelze důvodně očekávat, že by u něj mohl splnit svůj účel jiný druh trestu než trest nepodmíněný. Ačkoliv je obžalovaný osobou bezúhonnou, což zakládá jedinou polehčující okolnost na jeho straně, nelze odhlédnout od konkrétních okolností projednávané věci, postoje obžalovaného k vytýkanému jednání, způsobu provedení, době páchání trestného činu, dosaženému prospěchu a řadě přitěžujících okolností. Je zjevné, že u obžalovaného absentuje elementární úcta k právní normě a jakákoliv forma alespoň elementární sebereflexe, což svědčí o absenci hodnot, které jsou akcentovány v dnešní občanské společnosti. Soud má za to, že osobnost obžalovaného již vykazuje narušení takového charakteru, že je na místě akcentovat funkci trestu ochranou a represivní, tedy chránit společnost před pachateli trestných činů a jeho uvězněním mu fakticky zabránit v páchání další trestné činnosti. Pokud jde o principy individuální a generální prevence, pak uložený trest, ve vztahu k obžalovanému, odráží především míru jeho narušení, jakož i ochotu vnímat páchání trestné činnosti jako akceptovatelný prostředek uspokojování svých zájmů a potřeb. Pokud jde o generální prevenci je nutno akcentovat, že trestná činnost prostřednictvím kterém jsou odčerpávány finanční prostředky mající primárně sloužit ke sportovní výchově mladých sportovců a obecně mládeže, nebude ze strany společnosti přehlížena. Soud si je vědom, že uložený trest je represivní, nicméně soud má za to, že mírnější trest, resp. trest,

jehož výkon by byl podmíněně odložen, dostatečným způsobem nereflektuje okolnosti případu, mezi které soud řadí postoj obžalovaného k vytýkanému jednání, výši způsobené škody, která dosahuje téměř osminásobku hranice škody značné, jakož i zjištěné přitěžující okolnosti, zejména pokud jde o přitěžující okolnosti podle ustanovení § 42 písmene a), m), p) trestního zákoníku. Ačkoliv tedy soud ukládal trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, uložil jej jako trest nepodmíněný. Soud má za to, že takto uložený trest je dostatečný a jeho výkon povede k dosažení účelu trestu.

394. Pokud jde o obžalovaného R. Ř., soud, po zvážení všech okolností s přihlédnutím zejména k výchovnému účelu trestu, dospěl k závěru, že v případě obžalovaného R. Ř. lze na jeho osobu působit trestem výchovným, jenž není spjat s přímým výkonem trestu a uložit mu trest podmíněný. Obžalovaný je osobou bezúhonnou, přičemž v průběhu trestního řízení projevil výraznou sebereflexi a k vytýkanému jednání se nejen doznal a učinil prohlášení o své vině, ale výrazně se podílel na objasnění celé trestné činnosti, jakož i podílu jednotlivých spoluobžalovaných na vytýkaném jednání. Při ukládání druhu a výměry trestu soud zohlednil nejen okolnosti polehčující, ale i osobu obžalovaného, okolnosti případu a především sebereflexi obžalovaného a jeho postoj k vytýkané trestné činnosti, jakož i skutečnost, že již v průběhu trestního řízení počal, byť nepravidelně, hradit způsobenou škodu. Je zřejmé, že obžalovaný svým přístupem ke svým deliktním závazkům prokazuje i dílčí snahu o reparaci narušených právních vztahů. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že výše způsobené škody dosahuje téměř osminásobku hranice škody značné. Z hlediska individuální prevence soud má soud za to, že není v zájmu společnosti uvěznit obžalovaného, který v rámci trestního řízení prokázal vysokou míru sebereflexe, nýbrž poskytnout mu šanci nejen vést řádný život, ale i dle svých možností i plnit náhradu škody. Za důležité považuje soud akcentovat i skutečnost, že z provedeného dokazování je zřejmé, že vytýkané jednání nevedlo k obohacení osoby obžalovaného. Z hlediska generální prevence je však nutné vyslat společnosti signál, že trestná činnost prostřednictvím, kterém jsou odčerpávány finanční prostředky mající primárně sloužit ke sportovní výchově mladých sportovců a obecně mládeže, nebude ze strany společnosti přehlížena. Soud tedy ukládal trest výchovný, podmíněný, a to mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 2 roků a 6 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu ve výměře 4 roků. Obžalovaný tak bude mít možnost dokázat svým řádným chováním, že se jednalo o ojedinělé vybočení z jinak řádného způsobu života. Soud má za to, že takto uložený trest je dostatečný a povede k dosažení účelu trestu.

395. K osobě obžalovaného J. F. soud zjistil, že tento je ve starobním důchodu. Z rejstříku přestupků, jakož i zprávy o pověsti soud zjistil, že obžalovaný nebyl projednáván pro přestupkové jednání. V rejstříku trestů nemá obžalovaný vykazován žádný záznam.

396. Pokud jde o okolnosti polehčující, pak soud u obžalovaného J. F. shledal polehčující okolnost podle ustanovení § 41 písmeno p) trestního zákoníku, když vedl před spácháním trestného činu řádný život. Jiných polehčujících okolností soud neshledal. Přitěžujících okolností soud u obžalovaného neshledal.

397. K osobě obžalovaného Z. H. soud zjistil, že tento je ve starobním důchodu. Z rejstříku přestupků, jakož i zprávy o pověsti soud zjistil, že obžalovaný nebyl projednáván pro přestupkové jednání. V rejstříku trestů nemá obžalovaný vykazován žádný záznam.

398. Pokud jde o okolnosti polehčující, pak soud u obžalovaného Z. H. shledal polehčující okolnost podle ustanovení § 41 písmeno p) trestního zákoníku, když vedl před spácháním trestného činu řádný život. Jiných polehčujících okolností soud neshledal. Naproti tomu je nutno shledat

u obžalovaného i okolnosti přitěžující, a to okolnost § 42 písmeno m) trestního zákoníku, když se vytýkaného jednání dopouštěl po delší dobu, konkr. v letech 2016–2019.

399. K osobě obžalovaného O. J. soud zjistil, že tento je ve starobním důchodu. Z rejstříku přestupků, jakož i zprávy o pověsti soud zjistil, že obžalovaný nebyl projednáván pro přestupkové jednání. V rejstříku trestů nemá obžalovaný vykazován žádný záznam.

400. Pokud jde o okolnosti polehčující, pak soud u obžalovaného O. J. shledal polehčující okolnost podle ustanovení § 41 písmeno p) trestního zákoníku, když vedl před spácháním trestného činu řádný život. Jiných polehčujících okolností soud neshledal. Přitěžujících okolností soud u obžalovaného neshledal.

401. Soud tak byl orientován, ve vztahu k obžalovaným J. F., Z. H. a O. J., rozpětím zákonné trestní sazby podle § 212 odstavec 4 trestního zákoníku tedy v sazbě od 1 do 5 let trestu odnětí svobody.

402. Pokud jde o obžalovaného J. F., soud, po zvážení všech okolností s přihlédnutím zejména k výchovnému účelu trestu, dospěl k závěru, že v případě tohoto obžalovaného lze na jeho osobu působit trestem výchovným, jenž není spjat s přímým výkonem trestu a uložit mu trest podmíněný. Ačkoliv v průběhu trestního řízení neprojevil obžalovaný žádnou sebereflexi a vytýkané jednání zcela popřel, nelze přehlédnout, že se jedná o osobu v seniorském věku, která dosud žila zcela bezúhonným způsobem životem a naplnila tak roli platného člena občanské společnosti. Při ukládání druhu a výměry trestu soud zohlednil jak okolnosti polehčující, tak i osobu obžalovaného, jakož i okolnosti případu spočívající v tom, že obžalovaný neměl z vytýkaného jednání žádný prospěch. Rovněž nelze přehlédnout, že obžalovaný se na vytýkaném jednání podílel toliko jako pomocník, tedy v nejmírnější formě trestné součinnosti, nicméně míra významu jeho jednání byla pro skutek, který mu je vytýkán, podstatná, jelikož bez jeho součinnosti by skutky, které mu jsou vytýkány, nemohly proběhnout. Současně nelze přehlédnout, že výše způsobené škody, na které se podílel, dosahuje více než šesti násobku škody větší. Z hlediska individuální prevence má soud za to, že není v zájmu společnosti uvěznit obžalovaného, nýbrž poskytnout mu šanci nejen vést řádný život, ale i dle svých možností plnit náhradu škody. Z hlediska generální prevence je však nutné vyslat společnosti signál, že trestná činnost prostřednictvím, kterém jsou odčerpávány finanční prostředky mající primárně sloužit ke sportovní výchově mladých sportovců a obecně mládeže, nebude ze strany společnosti přehlížena. Soud tedy ukládal trest výchovný, podmíněný, a to mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 1 roku a 4 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu ve výměře 2 roků a 6 měsíců. Obžalovaný tak bude mít možnost dokázat svým řádným chováním, že se jednalo o ojedinělé vybočení z jinak řádného způsobu života. Soud má za to, že takto uložený trest je dostatečný a povede k dosažení účelu trestu.

403. Pokud jde o obžalovaného Z. H., soud, po zvážení všech okolností s přihlédnutím zejména k výchovnému účelu trestu, dospěl k závěru, že v případě tohoto obžalovaného lze na jeho osobu působit trestem výchovným, jenž není spjat s přímým výkonem trestu a uložit mu trest podmíněný. Ačkoliv v průběhu trestního řízení neprojevil obžalovaný žádnou sebereflexi a vytýkané jednání fakticky popřel (byť doznal faktické vrácení části odměny), nelze přehlédnout, že se jedná o osobu v seniorském věku, která dosud žila zcela bezúhonným způsobem životem a naplnila tak roli platného člena občanské společnosti. Při ukládání druhu a výměry trestu soud zohlednil nejen okolnosti polehčující a přitěžující, jakož i osobu obžalovaného, ale i okolnosti případu spočívající v tom, že obžalovaný neměl z vytýkaného jednání žádný prospěch. Rovněž nelze přehlédnout, že obžalovaný se na vytýkaném jednání podílel toliko jako pomocník, tedy v nejmírnější formě trestné součinnosti, nicméně míra

významu jeho jednání byla pro skutek, který mu je vytýkán, podstatná, jelikož bez jeho součinnosti by skutky, které mu jsou vytýkány, nemohly proběhnout. Současně nelze přehlédnout, že výše způsobené škody, na které se podílel, dosahuje více než devítinásobku škody větší a téměř dosáhla škody značné. Z hlediska individuální prevence má soud za to, že není v zájmu společnosti uvěznit obžalovaného, nýbrž poskytnout mu šanci nejen vést řádný život, ale i dle svých možností plnit náhradu škody. Z hlediska generální prevence je však nutné vyslat společnosti signál, že trestná činnost prostřednictvím, kterém jsou odčerpávány finanční prostředky mající primárně sloužit ke sportovní výchově mladých sportovců a obecně mládeže, nebude ze strany společnosti přehlížena. Soud tedy ukládal trest výchovný, podmíněný, a to mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 1 roku a 6 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu ve výměře 2 roků a 6 měsíců. Obžalovaný tak bude mít možnost dokázat svým řádným chováním, že se jednalo o ojedinělé vybočení z jinak řádného způsobu života. Soud má za to, že takto uložený trest je dostatečný a povede k dosažení účelu trestu.

404. Pokud jde o obžalovaného O. J., soud, po zvážení všech okolností s přihlédnutím zejména k výchovnému účelu trestu, dospěl k závěru, že v případě tohoto obžalovaného lze na jeho osobu působit trestem výchovným, jenž není spjat s přímým výkonem trestu a uložit mu trest podmíněný. Ačkoliv v průběhu trestního řízení neprojevil obžalovaný žádnou sebereflexi a vytýkané jednání zcela popřel, nelze přehlédnout, že se jedná o osobu v seniorském věku, která dosud žila zcela bezúhonným způsobem životem a naplnila tak roli platného člena občanské společnosti. Při ukládání druhu a výměry trestu soud zohlednil jak okolnosti polehčující, tak i osobu obžalovaného, jakož i okolnosti případu spočívající v tom, že obžalovaný neměl z vytýkaného jednání žádný prospěch. Rovněž nelze přehlédnout, že obžalovaný se na vytýkaném jednání podílel toliko jako pomocník, tedy v nejmírnější formě trestné součinnosti, nicméně míra významu jeho jednání byla pro skutek, který mu je vytýkán, podstatná, jelikož bez jeho součinnosti by skutky, které mu jsou vytýkány, nemohly proběhnout. Současně nelze přehlédnout, že výše způsobené škody, na které se podílel, dosahuje více než šesti násobku škody větší. Z hlediska individuální prevence má soud za to, že není v zájmu společnosti uvěznit obžalovaného, nýbrž poskytnout mu šanci nejen vést řádný život, ale i dle svých možností plnit náhradu škody. Z hlediska generální prevence je však nutné vyslat společnosti signál, že trestná činnost prostřednictvím, kterém jsou odčerpávány finanční prostředky mající primárně sloužit ke sportovní výchově mladých sportovců a obecně mládeže, nebude ze strany společnosti přehlížena. Soud tedy ukládal trest výchovný, podmíněný, a to mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 1 roku a 5 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu ve výměře 2 roků a 6 měsíců. Obžalovaný tak bude mít možnost dokázat svým řádným chováním, že se jednalo o ojedinělé vybočení z jinak řádného způsobu života. Soud má za to, že takto uložený trest je dostatečný a povede k dosažení účelu trestu.

405. Pokud jde o adhezní výroky, pak do adhezního řízení se jako poškození připojili Statutární město Ostrava se škodou ve výši 6.480.398,- Kč, a to formou společnou a nerozdílnou vůči všem obžalovaným, přičemž pokud jde o obžalované trenéry tak v podílech, resp. v částkách, které jim byly vytýkány v usnesení o zahájení trestního stíhání. Ve vztahu ke škodě představující praní prádla v prvním polovině roku 2018 se připojilo s částkou 441.457,- Kč nárokovaných na obžalovaných R. H. a R. G., a to formou společnou a nerozdílnou. Dále se připojila Fotbalová asociace ČR s celkovou částkou 1.569.000,- Kč, kterou požadovali toliko po obžalovaných trenérech, tedy nikoliv na obžalovaných R. H., R. Ř. a R. G., a to v podílech podle usnesení o zahájení trestního stíhání. Dále se připojilo Ministerstvo školství, mládeže a tělových ČR, a to s částkou ve výši 7.912.759,- Kč představující součet jednak všech dotací, které poskytli spolku FC Vítkovice 1919, z.s. a jednak dotací, které poskytla spolku Fotbalová asociace ČR ve vytýkaném období s argumentací, že pokud by ministerstvo bylo bývalo

vědělo, že spolek FC Vítkovice 1919, z.s. podvádí, pak by mu neposkytlo dotaci žádnou a pokud jde o nároky FA ČR, pak se jednalo o finanční prostředky, které byly FA ČR poskytnuty ministerstvem ze státního rozpočtu, tedy ministerstvo se cítí být aktivně legitimováno k jejích vymáhání. Ministerstvo svůj nárok uplatnilo formou společnou a nerozdílnou vůči všem obžalovaným, přičemž pokud jde o obžalované trenéry tak v podílech, resp. v částkách, které jim byly vytýkány v usnesení o zahájení trestního stíhání.

406. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že nároky poškozených jsou dílem důvodné. Právním základem nároku poškozených je ustanovení § 2894 odst. 1 ObčZ, podle kterého povinnost nahradit jinému újmu zahrnuje vždy povinnost k náhradě újmy na jmění, a dále ustanovení § 2910 ObčZ, podle kterého škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Pokud jde o formu náhrady škody, vycházel soud z ustanovení § 2951 odst. 1 ObčZ, podle kterého se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu. Není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se v penězích. Podle § 43 odstavec 3 trestního řádu se náhrada škody v trestním řízení hradí v penězích. Podle § 2952 ObčZ se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo, což představuje také vynaložené vedlejší náklady, které jsou poškozeným vydány smysluplně a účelně. Pokud jde o formu solidární odpovědnosti, pak soud vycházel z příslušných ustanovení občanského zákoníku a dispozičních úkonů poškozených. Podle ustanovení § 2915 odst. 1 občanského zákoníku, je-li k náhradě zavázáno několik škůdců, nahradí škodu společně a nerozdílně; je-li některý ze škůdců povinen podle jiného zákona k náhradě jen do určité výše, je zavázán s ostatními škůdci společně a nerozdílně v tomto rozsahu. To platí i v případě, že se více osob dopustí samostatných protiprávních činů, z nichž každý mohl způsobit škodlivý následek s pravděpodobností blížící se jistotě, a nelze-li určit, která osoba škodu způsobila. Podle ustanovení § 2915 odst. 2 občanského zákoníku, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud rozhodnout, že škůdce nahradí škodu podle své účasti na škodlivém následku; nelze-li účast přesně určit, přihlédne se k míře pravděpodobnosti. Takto nelze rozhodnout, pokud se některý škůdce vědomě účastnil na způsobení škody jiným škůdcem nebo je podněcoval či podporoval nebo pokud lze připsat celou škodu každému škůdci, byť jednali nezávisle, nebo má-li škůdce hradit škodu způsobenou pomocníkem a vznikla-li povinnost k náhradě také pomocníkovi.

407. Pokud jde o nároky uplatněné poškozeným Statutárním městem Ostrava, pak z provedeného dokazování bylo zjištěno, že celková škoda, která byla způsobena poškozené činí 5.647.560,- Kč na vratkách trenérských odměn a 441.457,- Kč za praní prádla. Z provedeného dokazování je zřejmé, že ke dni vyhlášení rozsudku uhradil obžalovaný L. A. částku 12.000,- Kč, tedy na náhradu škody zbývá uhradit 538.000,- Kč; obžalovaný R. D. částku 22.500,- Kč, tedy na náhradu škody zbývá uhradit 127.500,- Kč; svědek L. D. částku 60.000,- Kč, tedy na náhradu škody zbývá uhradit 696.000,- Kč; svědek R. H. uhradil škodu (286.362,- Kč) zcela; svědek P. K. částku 121.000,- Kč, tedy na náhradu škody zbývá uhradit 209.000,- Kč; obžalovaný M. K. částku 100.450,- Kč, tedy na náhradu škody zbývá uhradit 349.550,- Kč; obžalovaný J. L. částku 28.000,- Kč, tedy na náhradu škody zbývá uhradit 692.000,- Kč; svědek J. N. částku 6.000,- Kč, tedy na náhradu škody zbývá uhradit 114.000,- Kč; obžalovaný J. P. částku 6.000,- Kč, tedy na náhradu škody zbývá uhradit 433.998,- Kč; svědek J. U. uhradil škodu (171.000,- Kč) zcela, celkem tak zbytek neuhrazené škody v případě trenérů, kteří se k vytýkanému jednání doznali a jejichž trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, činí částku 3.100.048,- Kč. Od částky 3.100.048,- Kč je nutno odečíst plnění, které v průběhu trestního řízení již poskytl obžalovaný R. Ř., a to částku 112.500,- Kč, tedy neuhrazená výše škody činí u těchto trenérů částku 2.987.548,- Kč. Jelikož v řízení bylo prokázáno, že dílčí výše škody poškozeného Statutárního města Ostravy činí částku 2.987.548,- Kč, přičemž tato škoda je současně v přímé

příčinné souvislosti s vytýkaným jednáním obžalovaných R. H. a R. Ř. a poškozená se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení, zavázal soud obžalované R. H. a R. Ř., v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu, k povinnosti nahradit poškozené škodu, a to formou společnou a nerozdílnou tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku shora.

408. Pokud jde o škodu způsobenou poškozenému Statutárnímu městu Ostrava v souvislosti s čerpáním dotace č. 0415/2018/ŠaS na praní prádla spolku v první polovině roku 2018, tak v řízení bylo prokázáno, že výše škody poškozeného Statutárního města Ostravy činí částku 441.457,- Kč, přičemž tato škoda je současně v přímé příčinné souvislosti s vytýkaným jednáním obžalovaného R. H., když trestní stíhání ve věci R. G. bylo podmíněně zastaveno a ačkoliv tento již uzavřel s poškozenou dohodu o náhradě škody, do dne vyhlášení rozhodnutí nenastala splatnost žádné splátky, a poškozené se řádně a včas připojilo se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení, zavázal soud obžalovaného R. H., v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu, k povinnosti nahradit poškozené škodu, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku shora.

409. Pokud jde o škodu způsobenou poškozenému Statutárnímu městu Ostrava v souvislosti s čerpáním dotací jednáním vytýkaným obžalovanému J. F., tak v řízení bylo prokázáno, že výše škody poškozeného Statutárního města Ostravy činí částku 633.000,- Kč, přičemž tato škoda je současně v přímé příčinné souvislosti s vytýkaným jednáním obžalovaných R. H., R. Ř. a J. F. a poškozený se řádně a včas připojil se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení. Soud tedy zavázal obžalované R. H., R. Ř. a J. F., v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu, k povinnosti nahradit poškozené škodu, a to formou společnou a nerozdílnou tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku shora.

410. Pokud jde o škodu způsobenou poškozenému Statutárnímu městu Ostrava v souvislosti s čerpáním dotací jednáním vytýkaným obžalovanému Z. H., tak v řízení bylo prokázáno, že výše škody poškozeného Statutárního města Ostravy činí částku 951.200,- Kč, přičemž tato škoda je současně v přímé příčinné souvislosti s vytýkaným jednáním obžalovaných R. H., R. Ř. a Z. H. a poškozený se řádně a včas připojil se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení. Soud tedy zavázal obžalované R. H., R. Ř. a Z. H., v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu, k povinnosti nahradit poškozené škodu, a to formou společnou a nerozdílnou tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku shora.

411. Pokud jde o škodu způsobenou poškozenému Statutárnímu městu Ostrava v souvislosti s čerpáním dotací jednáním vytýkaným obžalovanému O. J., tak v řízení bylo prokázáno, že výše škody poškozeného Statutárního města Ostravy činí částku 148.000,- Kč, přičemž tato škoda je současně v přímé příčinné souvislosti s vytýkaným jednáním obžalovaných R. H., R. Ř. a O. J. a poškozený se řádně a včas připojil se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení. Soud tedy zavázal obžalované R. H., R. Ř. a O. J., v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu, k povinnosti nahradit poškozené škodu, a to formou společnou a nerozdílnou tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku shora.

412. Ve zbytku uplatněného nároku pak soud podle § 229 odstavec 2 trestního řádu odkázal poškozené Statutární město Ostrava, se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

413. Pokud jde o nároky uplatněné poškozenou Fotbalovou asociací ČR, pak z provedeného dokazování bylo zjištěno, že tato se připojila k trestnímu řízení toliko vůči jednotlivým trenérům, a to v částkách, které byly vyčísleny v usnesení o zahájení trestního stíhání. Pokud

jde o škodu způsobenou poškozené v souvislosti s čerpáním dotací jednáním vytýkaným obžalovanému O. J., tak v řízení bylo prokázáno, že výše škody poškozené činí částku 296.000,- Kč, přičemž tato škoda je současně v přímé příčinné souvislosti s vytýkaným jednáním obžalovaného O. J. a poškozená se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení. Soud tedy zavázal obžalovaného, v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu, k povinnosti nahradit poškozené škodu, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku shora. Ve zbytku uplatněného nároku pak soud podle § 229 odstavec 2 trestního řádu odkázal poškozenou FA ČR, se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

414. Pokud jde o nárok Ministerstva školství, mládeže a tělových ČR, pak toto se připojilo s částkou ve výši 7.912.759,- Kč představující součet jednak všech dotací, které poskytlo spolku FC Vítkovice 1919, z.s. a jednak dotací, které poskytla spolku Fotbalová asociace ČR ve vytýkaném období s argumentací, že pokud by ministerstvo bylo bývalo vědělo, že spolek FC Vítkovice 1919, z.s. podvádí, pak by mu neposkytlo dotaci žádnou a pokud jde o nároky FA ČR, pak se jednalo o finanční prostředky, které byly FA ČR poskytnuty ministerstvem ze státního rozpočtu, tedy ministerstvo se cítí být aktivně legitimováno k jejích vymáhání. Z provedeného dokazování je zřejmé, že poškozená FA ČR je právním subjektem, který svou činnost, v rámci které byla jednáním obžalovaných poškozena, realizuje samostatně, vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Pokud jde o postup MŠMT, které po podání obžaloby zaslalo soudu podání, ve kterém mu sdělilo, že má za to, že škoda, původně v tomto řízení uplatněná FA ČR, je škodou, kterou je oprávněno vymáhat MŠMT, jelikož poskytuje FA ČR finanční prostředky, pak soud s touto intepretací nesouhlasí. Předně soud poukazuje na okolnost, že FA ČR je právním subjektem, přičemž svou činnost, při které jí byla jednáním obžalovaného způsobená škoda, realizovala v rámci předmětu své činnosti, přičemž do dne rozhodnutí soudu nebyly soudu předloženy žádné listiny či jiné důkazy, ze kterých by bylo možné dovodit, že v mezidobí došlo ke změně v osobě věřitele, tedy že by na místo FA ČR nastoupilo MŠMT. Nadto soud poukazuje, že příspěvky ze MŠMT jsou toliko jedním z druhů zdrojů financí, se kterými pak FA ČR, v rámci vlastní odpovědnosti, nakládá. Pokud tak jde o škodu způsobenou poškozenému ministerstvu v souvislosti s čerpáním dotací vytýkaným jednání, v řízení bylo prokázáno, že výše škody poškozeného ministerstva činí ve vztahu k obžalovanému O J. částku 362.500,- Kč, přičemž tato škoda je současně v přímé příčinné souvislosti s vytýkaným jednáním obžalovaných R. H., R. Ř. a O. J. a poškozené ministerstvo se řádně a včas připojilo se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení. Soud tedy zavázal obžalované R. H., R. Ř. a O. J., v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu, k povinnosti nahradit poškozenému škodu, a to formou společnou a nerozdílnou tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku shora. Ve zbytku uplatněného nároku pak soud podle § 229 odstavec 2 trestního řádu odkázal poškozené MŠMT, se zbytkem svého nároku na náhradu škody, na řízení ve věcech občanskoprávních.

Rozbor skutkových zjištění, úvahy soudu a právní posouzení projednávané věci, výrok II)

415. Pokud jde o výroky zprošťují, vycházel soud z následujících úvah. V rámci dokazování bylo zjištěno, že v řízení nastaly dvě situace. Předně jde o situaci, kdy v průběhu dokazování vyšlo najevo, že konkrétní trenér vrátil v konkrétním měsíci ze své měsíční trenérské odměny, která mu byla vyplacena z konkrétní dotace částku nižší než je uvedeno v obžalobě. V této situaci soud toliko upravil popis skutku tak, aby výše vratky odpovídala výsledku dokazování, a to v souladu se zásadou materiální pravdy. Druhá situace představuje zjištění soudu, že konkrétní trenér buď vůbec neprovedl v konkrétním měsíci či období z jeho trenérské měsíční odměny či měsíčních odměn z konkrétní dotace žádné vratky (obž. M. K. a J. L.) anebo situaci, kdy konkrétní trenér sice provedl v konkrétním měsíci vratku z jeho trenérské odměny, která mu

však nebyla, z nějakého důvodu, vyplacena z dotací (obž. Z. H.), příp. z mu nebyla vyplacena z tvrzené dotace, ale z jiné dotace, což však nebylo předmětem trestního stíhání (obž. L. A.).

416. Ve vztahu k druhému okruhu skutkových zjištění vycházel soud, pokud jde o právní hodnocení zjištěného skutkového stavu, z ustanovení § 116 trestního zákoníku a § 12 odst. 12 trest. řádu, když každou měsíční vratku části trenérské odměny vždy od jednotlivého trenéra považoval za samostatný dílčí útok pokračujícího trestného činu dotačního podvodu podle § 212 odst. 2 trest. zákoníku.

417. Pokud jde o obžalovaného M. K. v rozsahu, v jakém mu bylo obžalobou kladeno za vinu, že měl, mimo jiné, v blíže neučené době roku 2018 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro svůj klub, po předchozí dohodě s Radimem H. coby předsedou spolku FC Vítkovice 1919, z.s., přijmout návrh, že jako trenér bude na svůj bankovní účet č. xxx přijímat účelově nadhodnocené odměny, což v souladu s úmluvou činil, srozuměn s tím, že účelová dotace na rozvoj sportování mládeže bude vynaložena jinak, načež z dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS přijímal tyto nadhodnocené odměny, hrazené z účelových dotací za období roku 2017 v částce 55.000 Kč měsíčně, ze které si pro svou potřebu část ponechal a zbylou částku nejméně ve výši 37.000 Kč měsíčně osobně předával v hotovosti Radimu H., čímž Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava způsobil škodu ve výši 120.000 Kč, pak v řízení bylo prokázáno, že tento skutek se nestal. Soud poukazuje na skutkový rozbor věci, který je popsán v odstavcích 258–266. Soud tedy toliko rekapituluje, že obžalovaný R. Ř., jehož výpověď soud hodnotí jako věrohodnou, k obžalovanému M. K. vypověděl, že si není vědom toho, že by vytýkané jednání u něj probíhalo i v roce 2017. Potvrdil, že se v roce 2018 dohodli, že bude obžalovaný M. K. vracet měsíčně částku 20.000,- Kč. Tuto částku pak obžalovaný M. K. nepravidelně vracel, nicméně suma vratek vždy odpovídala tomu, na čem se dohodli, a to po dobu let 2018 a 2019. Shodně skutek dílem doznal i obžalovaný M. K., který vytýkané jednání doznal, rozporoval toliko skutečnost, že z dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS vrátil částku 120.000,- Kč. Obžalovaný M. K. se k vytýkanému jednání doznal jak v přípravném řízení, s výhradami k výši vratek z některých dotací, tak i v řízení před soudem, když se doznal k celkově způsobené škodě ve výši 450.000,- Kč, nikoliv 570.000,- Kč jak je uvedeno v obžalobě (částka 120.000,- Kč z dotace 2036/2017/ŠaS). Soud tak dospěl k závěru, že tento skutek, který byl obžalovanému kladen za vinu, se nestal, a proto byl obžalovaný M. K. v rozsahu tohoto skutku, podle § 226 písm. a) trestního řádu, obžaloby zproštěn.

418. Pokud jde o obžalovaného J. L. v rozsahu, v jakém mu bylo obžalobou kladeno za vinu, že měl, mimo jiné, v blíže neučené době roku 2017 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro svůj klub, po předchozí dohodě s Radimem H. coby předsedou spolku FC Vítkovice 1919, z.s., přijmout návrh, že jako trenér bude na svůj bankovní účet č. xxx přijímat účelově nadhodnocené odměny, což v souladu s úmluvou činil, srozuměn s tím, že účelová dotace na rozvoj sportování mládeže bude vynaložena jinak, načež z dotace Statutárního města Ostravy č. 0418/2017/ŠaS přijímal tyto nadhodnocené odměny, hrazené z účelových dotací za období roku 2017 v částce 75.000 Kč měsíčně, ze které si pro svou potřebu část ponechal a zbylou částku nejméně ve výši 35.000 Kč měsíčně osobně předával v hotovosti Radimu H., čímž Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava způsobil škodu ve výši 210.000 Kč, pak v řízení bylo prokázáno, že tento skutek se nestal. Soud poukazuje na skutkový rozbor věci, který je popsán v odstavcích 267 – 276. Soud tedy toliko rekapituluje, že obžalovaný R. Ř., jehož výpověď považuje soud za věrohodnou, k obžalovanému J. L. vypověděl, že to byl jejich klíčový trenér, kterým k nim přestoupil z Třince na funkci šéftrenéra sportovního střediska mládeže (dále jen SpSM), tedy sportovního centra zaměřeného na žáky, které patřilo po FAČR, a současně byl trenérem kategorie U 15. Potvrdil,

že měl dvě trenérské smlouvy, jak je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání a po dobu dvou let, tedy v roce 2018 a 2019, pravidelně měsíčně vracel částku 30.000,- Kč, nikoliv 35.000,- Kč. Shodně skutek dílem doznal i obžalovaný J. L., který vytýkané jednání doznal, rozporoval toliko skutečnost, že vytýkané jednání neřešil se spoluobžalovaným Ing. R. H., nýbrž spoluobžalovaným a R. Ř., a dále skutečnost, že ve vytýkaném období nevracel měsíčně částku 35.000,- Kč, nýbrž částku 30.000,- Kč. Obžalovaný se k vytýkanému jednání doznal již v rámci přípravného řízení, když v rámci své výpovědi realizované po zahájení trestní stíhání uvedl, že jej oslovil obžalovaný Ř., že má finanční prostředky, které se tzv. musí udat na odměny trenérů. Z odměny, kterou pobíral v klubu FC Vítkovice 1919 jako trenér vracel nepravidelně částky odměny ve výši cca 7 - 15.000,- Kč. Potvrdil, že mu obžalovaný Ř. sdělil, že tímto pomůže mužskému fotbalu ve Vítkovicích. Vratky odměn projednával s obžalovaným R. Ř., který jej požádal, aby takto pomohl klubu, navíc obžalovaný potvrdil, že věděl, že jedná o finanční prostředky z dotací. Následně pak doplnil svou výpověď v přípravném řízení (po výpovědi obž. R. Ř.), když potvrdil, že pokud jde o vrácené finanční prostředky a období, ve kterém je vracel, přiklání se k výpovědi obž. R. Ř. Obžalovaný J. L. se k vytýkanému jednání se doznal jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení, avšak toliko k jednání v letech 2018 a 2019, nikoliv v roce 2017. Soud tak dospěl k závěru, že tento skutek, který byl obžalovanému kladen za vinu, se nestal, a proto byl obžalovaný J. L. v rozsahu tohoto skutku, podle § 226 písm. a) trestního řádu, obžaloby zproštěn.

419. Pokud jde o obžalovaného Z. H. v rozsahu, v jakém mu bylo obžalobou kladeno za vinu, že měl, mimo jiné, v blíže neučené době měsíce prosince roku 2017 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro svůj klub, po předchozí dohodě s Radimem H. coby předsedou spolku FC Vítkovice 1919, z.s., přijmout návrh, že jako trenér bude na svůj bankovní účet č. xxx přijímat účelově nadhodnocené odměny, což v souladu s úmluvou činil, srozuměn s tím, že účelová dotace na rozvoj sportování mládeže bude vynaložena jinak, načež z dotace Statutárního města Ostravy č. 2036/2017/ŠaS obdržel nadhodnocenou odměnu za měsíc duben roku 2017 v částce 50.000 Kč, ze které si pro svou potřebu část ponechal a zbylou částku nejméně ve výši 32.800 Kč osobně předal v hotovosti Radimu H., čímž Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava způsobil škodu ve výši 32.800 Kč, pak v řízení bylo prokázáno, že tento skutek se nestal. Soud poukazuje na skutkový rozbor věci, který je popsán v odstavcích 277–287, zejména pak v odstavci 280, kde je popsán skutkový rozbor ve vztahu k odměně za měsíc duben 2017. Soud tedy toliko rekapituluje, že obžalovaný R. Ř., jehož výpověď považuje soud za věrohodnou, k obžalovanému Z. H. uvedl, že od spoluobžalovaného R. H. věděl, že obžalovaný Z. H. také vrací část odměny, avšak neví v jaké výši, ani komu je vracel. Tyto skutečnosti potvrdil i obžalovaný Z. H. Z provedeného dokazování, zejména pak z vyúčtování dotace je zřejmé, že odměna za měsíc duben 2017 nebyla vyplacena obžalovanému z dotace 2036/2017/ŠaS, ale ani z jiné dotace (není vykázána ve vyúčtování jiné dotace), tedy za tento měsíc nebyla způsobena žádná škoda, jelikož tato odměna byla obžalovanému vyplacena z nedotačních prostředků spolku. Soud tak dospěl k závěru, že tento skutek, který byl obžalovanému kladen za vinu, se nestal, a proto byl obžalovaný Z. H. v rozsahu tohoto skutku, podle § 226 písm. a) trestního řádu, obžaloby zproštěn.

420. Pokud jde o obžalovaného L. A. v rozsahu, v jakém mu bylo obžalobou kladeno za vinu, že měl, mimo jiné, v blíže neučené době měsíce prosince roku 2019 v Ostravě, veden záměrem získat neoprávněný prospěch pro svůj klub, po předchozí dohodě s Radimem H. coby předsedou spolku FC Vítkovice 1919, z.s., přijmout návrh, že jako trenér bude na svůj bankovní účet č. xxx přijímat účelově nadhodnocené odměny, což v souladu s úmluvou činil, srozuměn s tím, že účelová dotace na rozvoj sportování mládeže bude vynaložena jinak, načež z dotace Statutárního města Ostravy č. 0566/2019/ŠaS obdržel nadhodnocenou odměnu za

měsíc listopad roku 2019 v částce 60.000 Kč, ze které si pro svou potřebu část ponechal a zbylou částku nejméně ve výši 30.000 Kč osobně předal v hotovosti Radimu H., čímž Statutárnímu městu Ostrava, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava-Moravská Ostrava způsobil škodu ve výši 30.000 Kč, pak v řízení bylo prokázáno, že tento skutek se nestal. Soud poukazuje na skutkový rozbor věci, který je popsán v odstavcích 248–257, zejména pak v odstavci 253, 254 a 257, kde je popsán skutkový rozbor ve vztahu k odměně za listopad 2019. Soud tedy toliko rekapituluje, že obžalovaný R. Ř., jehož výpověď považuje soud za věrohodnou, k obžalovanému L. A. vypověděl, že tento pobíral v roce 2018 měsíční odměnu 55.000,- Kč a v roce 2019 měsíční odměnu 60.000,- Kč, ze kterých po dobu dvou roků vracel měsíčně částku 25.000,- Kč. Obžalovaný L. A. předával vratku obžalovanému R. Ř., kterou obžalovaný R. Ř. ukládal do skříně v kanceláři vedení klubu, a to podle instrukcí obžalovaného R. H. Shodně skutek dílem doznal i obžalovaný L. A., který vytýkané jednání doznal, mimo skutečnosti, že vytýkané jednání neřešil se spoluobžalovaným Ing. R. H., nýbrž toliko spoluobžalovaným a R. Ř., a dále skutečnost, že ve vytýkaném období nevracel měsíčně částku 30.000,- Kč, nýbrž částku 25.000,- Kč. Oproti vyhodnocení policejního orgánu na č.l. 7249, ze kterého vycházel popis skutku obsažený v obžalobě je z provedeného dokazování zřejmé, že vratka za 11/2019 nebyla vyplacena z odměny vyplacené z dotace 0566/2019/ŠaS (poškozený SMO), nýbrž z dotace Talentovaná mládež 2019 (FA ČR), která však není nejen předmětem usnesení o zahájení trestního stíhání, ale ani podané obžaloby a současně ani neodpovídá výše tvrzené škody. V usnesení o zahájení trestního stíhání, jakož i v podané obžalobě je definována výše škody v případě obžalovaného L. A. z dotace Talentovaná mládež 2019 částkou 30.000,- Kč. Celková výše vratek za 11, 12/2019 z této dotace činila částku 50.000,- Kč. Je tak zřejmé, při zohlednění zastíhané vratky za měsíc 12/2019 ve výši 25.000,- Kč, tak i zbývající částka 5.000,- Kč, která je v uvedená v usnesení o zahájení trestního stíhání a v podané obžalobě u tohoto skutku, je výrazně nižší než skutečně vrácena odměna za 11/2019 ve výši 25.000,- Kč. S ohledem na skutečnost, že byť se v případě Statutárního města Ostravy i FA ČR jednalo o dotační finanční prostředky, je nutno poukázat, že dotace jednotlivých poskytovatelů měly dílem odlišné dotační podmínky, tedy soud má za to, že tento skutek nelze pokrýt ani konceptem totožnosti skutku. Soud tak dospěl k závěru, že tento skutek, který byl obžalovanému kladen za vinu, se nestal, a proto byl obžalovaný L. A. v rozsahu tohoto skutku, podle § 226 písm. a) trestního řádu, obžaloby zproštěn.

421. Jelikož ve shora popsaném rozsahu byli obžalovaní M. K., J. L., Z. H. a L. A. dílem zproštěni obžaloby, když v řízení bylo prokázáno, že tyto dílčí skutky se nestaly, nezbylo, než v uvedeném rozsahu dílem zprostit obžaloby i obžalované R. H. a R. Ř., jak je uvedeno ve výroku II.

422. Pokud jde o nároky poškozeného Statutárního města Ostravy, které uplatnil v adhezním řízení ze shora uvedených dílčích útoků vůči obžalovaným M. K., J. L., Z. H., L. A., R. H. a R. Ř., odkázal jej soud, s ohledem na zprošťující výrok, podle § 229 odst. 3 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Ostravě, přičemž o odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci. Rozsudek může napadnout odvoláním státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody (majetkové škody nebo nemajetkové újmy v

penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení), pro nesprávnost výroku o náhradě škody (majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení). Odvolání je také možno podat proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen do odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Byl-li obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, má poškozený, kterému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu majetkové škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Ostrava 23. dubna 2024

JUDr. Ing. Ivo Davídek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.